

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THEA HARRISON

FIRST IN A
NEW SERIES

"I absolutely loved
Dragon Bound...I was
mesmerized to the
very last page."

—CHRISTINE
FEEHAN,
#1 *New York Times*
bestselling author

"Black Dagger Brotherhood readers
will love *Dragon Bound*...I'm hooked!"

—J. R. WARD, #1 *New York*
Times bestselling author

Dragon Bound

A Novel of
THE ELDER RACES

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

CEE@AGON

Thea Harrison

BEGKMY SÖJBATIDN. NEWYORE

b ACON ÖOUND

Thea Harrison

BERKLEY SENSATION. NMYORK

İçinde

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Sayfası _
Tesekkürler Adanma

BİR İKİ

ÜÇ

DÖRT

BES

ALTI

YEDİ

SEKİZ

DOKUZ

ON ON

BİR ON

İKİ ON

ÜÇ ON

DÖRT

ON BEŞ

ON ALTI

ON YEDİ

ON

SEKİZ

ON

DOKUZ

ON

YİRMİ

ON ÜÇ ON DÖRT

ON BEŞ ON ALTI

ON YEDİ ON

SEKİZ ON DOKUZ

YİRMİ

Tanıtım bölümü

BÜYÜYLE BAŞTAN ÇIKARILMAK

Hipnotik ses emretti: "Şimdi içeri gireceksin."

Birdenbire Pia'nın tek istediği şey bu oldu. Perdelere gitti ve bir eliyle perdeleri toplayarak içerideki devasa ve gölgeli yatak odasına baktı. Odada bir şömine ve büyük, sağlam mobilyalar olduğunu fark etti.

Kocaman, koyu renkli çerçeveli bir yatakta, soluk renkli örtülerin üzerinde bir erkek uzanıyordu. İri yapılıydı, uzun uzuvlarında kalın kasları şişkin, göğsünün çıplak derisi soluk keten çarşafların üzerinde koyu renkte görünüyordu. Güçlü alnına düşen saçları daha da koyu renkteydi. Duygusal dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Karanlıkta sadece gözleri, zayıf, hesaplayıcı, cadı gibi bir parıltıyla ışıldıyordu.

Şampanya gibi bir güç odayı doldurdu, sanki içinde yüzüyormuş gibi hissetti. Daha önce hiç bu kadar büyüleyici bir ortamda bulunmamıştı. Bu güç cildine baskı yapıyordu, heyecan verici, korkutucu ve bağımlılık yapıcıydı. Sesin içinde yaktığı ateşi sıvı bir arzuya dönüştürdü. İçinden hayvani bir ses çıktı...

"Eğlenceli, vahşi ve son derece heyecan verici—daha fazlasını istiyorum! Thea Harrison, lezzetli ve bağımlılık yaratan bir paranormal romantizm sunuyor ve ben şimdiden bir sonraki kitabı için sabırsızlanıyorum."

—Ann Aguirre, *ulusal çapta en çok satan yazar*

BERKLEY YAYIN GRUBU

Penguin Group tarafından yayınlanmıştır

Penguin Group (ABD) Inc.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada (Pearson

Penguin Canada Inc. şirketinin bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group İrlanda, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd. şirketinin bir bölümü) Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Avustralya

(Pearson Australia Group Pty. Ltd. şirketinin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd., 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi—110 017, Hindistan

Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, Yeni Zelanda (Pearson New Zealand Ltd. şirketinin bir bölümü)

Penguin Books (Güney Afrika) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu eser bir kurgu eseridir. Eserdeki isimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek kişilere, hayatta olan ya da olmayan, ticari kuruluşlara, olaylara veya yerlere benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayınevi, yazar veya üçüncü tarafların web siteleri veya bunların içeriği üzerinde herhangi bir kontrolü yoktur ve bunlarla ilgili herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

DRAGON BOUND

Bir Berkley Sensation Kitabı / yazarın izniyle yayınlanmıştır. BASKI

GEÇMİŞİ

Berkley Sensation kitlemel baskı / Mayıs 2011 Telif

haklı © 2011 Teddy Harrison.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, izinsiz olarak basılı veya elektronik ortamda çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz. Yazarın haklarını ihlal eden telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca yetkili baskıları satın alın.

Bilgi i  i n adres: The Berkley Publishing Group, Penguin
Group (USA) Inc.

375 Hudson Street, New York, New York 10014. eISBN :

978-1-101-51439-9

BERKLEY® SENSATION

Berkley Sensation kitapları, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin bir bölümü
olan The Berkley Publishing Group tarafından yayınlanmaktadır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014.

BERKLEY® SENSATION ve "B" tasarımı, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

<http://us.penguin.com>

TEŞEKKÜR

Minnettar olduğum çok şey ve teşekkür etmek istediğim çok kişi var. Bu kitabın yayınlanma sürecinde tanıştığım ve birlikte çalıştığım herkese çok minnettarım.

Öncelikle, Donald Maass Literary Agency'deki muhteşem menajerim Amy Boggs'a, her konuda gösterdiği mükemmellik ve yazılarımı sabırla desteklediği için teşekkür etmek istiyorum. Editörüm Cindy Hwang'a, güçlü coşkusu ve uzmanlığı için, asistanı Leis Pederson'a, dostane ve hızlı yanıtları için ve Berkley'deki tüm ekibe harika çalışmaları için kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar minnettarım.

Ayrıca Ann Aguirre, Nalini Singh, Shannon Butcher, J. R. Ward, Christine Feehan, Angela Knight ve Anya Bast'a da özel teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Hepsi muhteşem kadınlar ve başarılı yazarlar, onların desteğini almaktan onur duyuyorum.

Ve şimdi de süper kahraman beta okuyucularıma teşekkür etmek istiyorum. Anne, Shawn, Fran B., Suzi, Fran H. ve Amanda, bu eğlenceye katıldığınız için teşekkürler. Steven, Pamela ve Anne'nin son birkaç yıldır bana verdikleri destek ve dostluk olmasaydı ne yapardım bilmiyorum; oldukça çılgın zamanlarda aklımı başımda tutmamı sağladılar.

Ayrıca Lorene ve Carol'a inanılmaz destekleri için içten teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Ne yaptıklarını biliyorlar ve bu mucizevi bir şey. Son olarak, web sitesi için cömert çalışmaları için Matt'e ve tuhaf olmama rağmen beni seven Erin'e teşekkürler.

*Bir ejderhayla iş yapmak. İşte bu acımasız bir
deneyimdir.*

—DONALD TRUMP'A ATFEDİLMİş

BİR

Pia, hayal bile edemeyeceği kadar intihara meyilli bir suçu işlemesi için şantaja uğradı ve bunun için kendini suçlayabileceği tek kişi kendisiydi.

Bunu bilmek işleri kolaylaştırmadı. Bu kadar sağduyusuz, zevksiz ve duyarsız davrandığına inanamıyordu.

Dürüst olmak gerekirse, ne yapmıştı? Güzel bir yüze bakmış ve annesinin hayatta kalmak için öğrettiği her şeyi unutmuştu. O kadar kötüydü ki, kafasına bir silah dayayıp tetiği çekse daha iyi olurdu. Ama silahı yoktu, çünkü silahları sevmiyordu. Ayrıca, silahın tetiğini çekmek oldukça kesin bir sondu. Bağlanma konusunda sorunları vardı ve zaten ölmüştü, neden uğraşsın ki?

Bir taksi kornası çaldı. New York'ta bu ses o kadar sıradan bir şeydi ki herkes görmezden geliyordu, ama bu sefer onu irkitti. Omzunun üzerinden bir bakış attı.

Hayatı mahvolmuştu. Kendi aptalca davranışları ve onu mahveden, sonra da o kadar rezil bir şekilde terk eden eski sevgilisi yüzünden, hayatının geri kalanını, yani yaklaşık on beş dakikalık hayatını kaçarak geçirecekti.

Kore restoranının yanındaki çöp dolu dar bir sokağa girdi. Bir litrelik su şişesinin kapağını açtı ve yarısını bir dikişte içti, bir elini beton duvara dayayarak kaldırımdaki trafiği izledi. Restoranın mutfağından çıkan buhar, onu *gochujang* ve *ganjang* soslarının zengin kırmızı biber ve soya kokusuyla sardı, yakındaki çöp konteynerinin çürümüş kokusunu ve trafiğin keskin egzoz kokusunu bastırdı.

Sokaktaki insanlar her zamanki gibi görünüyordu, içsel güçlerle hareket ederek kaldırımda koşuşturuyor ve cep telefonlarıyla bağıryorlardı. Birkaç kişi çöp kutularını karıştırırken kendi kendilerine mırıldanıyor ve kaybolmuş, temkinli gözlerle dünyaya bakıyordu. Her şey normal görünüyordu. Şimdilik her şey yolunda mıydı?

Uzun ve kabus gibi bir haftanın ardından, suçunu işlemişti. Dünyanın en tehlikeli yaratıklarından birinden, onu hayal etmek bile gerçek hayatta karşılaşmak isteyeceği en korkunç şeylerden biri olan bir yaratıktan hırsızlık yapmıştı. Artık neredeyse bitmişti. Birkaç durak daha, o pislikle bir görüşme daha, sonra kaçacağı yeri bulana kadar

birkaç gün kadar çığlık atabilirdi.

Bu düşünceye tutunarak, Magic District'e gelene kadar caddede ilerledi. Garment District'in doğusunda ve Koreatown'un kuzeyinde bulunan New York Magic District, bazen Cauldron olarak da adlandırılırdı. Işık ve karanlık enerjilerle kaynayan birkaç şehir bloğundan oluşuyordu.

Cauldron, bir boksörün saten pelerini gibi "alıcı dikkat" uyarısını sergiliyordu. Bölge, tarot falı, psişik danışmanlık, fetiş ve büyü, perakende ve toptan satış, ithalat, sahte ürünler ve ölümcül gerçeklikte sihirli eşyalar satan dükkanlar ve tezgahlarla birkaç kat yüksekliğinde doluydu. Bir şehir bloğu uzaklığından bile, bölge onun duyularını saldırıya uğrattı.

Bölgenin sınırında bulunan bir dükkana geldi. Dükkanın dış cephesi adaçayı yeşili boyalıydı, cam pencereler ve kapıların pervazları soluk sarıya boyanmıştı. Geriye bir adım atarak yukarı baktı. Ön camda DIVINUS yazısı, fırçalanmış metal harflerle yazılmıştı. Yıllar önce annesi, bu dükkanın sahibi olan caddeden bazen büyü satın alırdı. Pia'nın patronu Quentin de, bu caddede insanlarda gördüğü en güçlü sihirli yeteneklerden birine sahip olduğunu söylemişti.

Mağazanın vitrinine baktı. Bulanık yansıması ona bakıyordu: yorgun, uzun boylu, at gibi bir genç kadın, gergin yüz hatları ve soluk sarı, karışık bir at kuyruğu. Kendini geçip gölgeli iç mekana baktı.

Şehrin gürültülü ve pek de temiz olmayan sokaklarının aksine, dükkanın içi serin ve sakin görünüyordu. Bina sıcaklıkla parlıyor gibiydi. Koruma büyülerinin yapıldığını fark etti. Kapının yanındaki vitrinde, kristaller, ametist, peridot, gül kuvars, mavi topaz ve selestitten oluşan çekici bir düzenlemeden harmonik enerjiler fişkırıyordu. Kristaller eğik güneş ışığını yakalayıp tavana parlak gökkuşağı ışıkları yansıtıyordu. Bakışları içerideki tek kişiyi buldu, uzun boylu, kraliçe gibi bir kadın, belki Hispanik, bakışları onun bakışlarıyla bir anda bir güçle birbirine bağlandı.

O anda bağırışlar başladı.

"Oraya girmene gerek yok!" diye bağırdı bir adam. Ardından bir kadın çığlık attı: "Çok geç olmadan dur!"

Pia başladı ve arkasına baktı. Yirmi kişilik bir grup caddenin karşısında duruyordu. Elleri çeşitli pankartlar vardı. Birinde "MAGIC=CEHENNEM YOLU" yazıyordu. Bir diğerinde "TANRI BİZİ KURTARACAK" yazıyordu. Üçüncüsünde ise "ESKİ IRKLAR - ELİTİST BİR ALDATMACA" yazıyordu.

Stres, uykusuzluk ve sürekli bir korku hissi nedeniyle gerçeklik duygusu daha da azaldı. Ona bağıyorlardı.

İnsanlığın bir kısmı, bilimsel yöntemlerin gelişmesiyle birlikte halk masallarının yerini kanıtlara bırakmış olmasına rağmen, Eski Irklara karşı düşmanca bir inançsızlık içinde ısrar ediyordu. Eski Irklar ve insanlık, Elizabeth döneminden beri açıkça bir arada yaşıyordu. Tarihin gerçeklerini çarpıtan bu insanlar, İkinci Dünya Savaşı'nda Yahudilerin zulüm görmediğini iddia edenler kadar mantıklıydılar.

Gerçeklikten kopuk olmanın yanı sıra, Yaşlı Irklar'a protesto etmek için bir insan cadıyı mı protesto ediyorlardı? Başını salladı.

Soğuk bir tıkırtı dikkatini dükkana geri çekti. Gözlerinde güç olan kadın kapıyı açık tutuyordu. "Şehir yönetmelikleri her iki taraf için de geçerlidir," dedi Pia'ya, sesi küçümsemeyle doluydu. "Büyük dükkanları belirli bir bölgede kalmak zorunda olabilir, ama protestocular dükkanlardan elli fit uzaklıkta durmak zorundadır. Caddenin karşısına geçemezler, Büyük Bölgesi'ne giremezler ve potansiyel müşterilere bağırıp uzaktan korkutmaya çalışmaktan başka bir şey yapamazlar. İçeri girmek ister misiniz?" Kusursuz kaşlarından biri, sanki kadının dükkânına girmek gerçek bir cesaret gerektiriyormuş gibi, meydan okurcasına kalktı.

Pia ona boş bir ifadeyle baktı. Yaşadığı onca şeyden sonra, diğer kadının meydan okuması önemsizden de öteydi, anlamsızdı. Hiç tereddüt etmeden içeri girdi.

Kapı arkasında tıkırdadı. Kadın, Pia onu şaşırtmış gibi bir an durakladı. Sonra yumuşak bir gülümsemeyle Pia'nın önüne geçti.

"Ben Adela, Divinus'un sahibi. Senin için ne yapabilirim, canım?" Dükkân sahibi, Pia'ya bakarken yüzü şaşkın ve araştırıcı bir ifadeye büründü. Neredeyse kendi kendine mırıldandı: "Ne var? ... Sende bir tuhaflık var.

..."

Kahretsin, bunu düşünmemişti. Bu cadı annesini hatırlayabilirdi. "Evet, Greta Garbo'ya benziyorum," diye araya girdi Pia, yüzü taş gibi. "Devam edelim."

Diğer kadının bakışları Pia'ya çevrildi. Pia'nın yüzü ve vücut dili KAPALI işareti veriyordu ve cadının tavırları tekrar profesyonel bir satış elemanına dönüştü. "Özür dilerim," dedi çikolatalı süt sesiyle. Elini işaret etti. "Şu köşede bitkisel kozmetik ürünler, güzellik ilaçları, şifa büyüsüyle yüklü kristaller var

Pia, baharatlı bir koku fark etmesine rağmen, etrafına dikkatlice bakmadı. Kokusu o kadar güzeldi ki, düşünmeden derin bir nefes aldı. Kendine rağmen, boyun ve omuzlarındaki gergin kasları gevşedi. Kokuda, gergin müşterileri rahatlatmak için açıkça kullanılmış hafif bir büyü vardı.

Büyü gerçek bir zarar vermiyordu ve duyularını köreltmiyordu, ancak manipülatif yapısı onu rahatsız ediyordu. Kaç kişi bu büyü sayesinde rahatlayıp daha fazla para harcamıştı? Ellerini sıkarak büyüü uzaklaştırdı. Büyü bir anlığına cildine yapıştıktan sonra dağıldı. Bu his, cildinde örümcek ağı varmış gibi hissettirdi. Kollarını ve bacaklarını silme isteğiyle mücadele etti.

Sinirlenerek döndü ve dükkân sahibinin gözlerine baktı. "Saygın kaynaklar tarafından tavsiye edildiniz," dedi keskin bir sesle. "Bağlama büyüsü almam gerekiyor."

Adela'nın yavan tavırları kayboldu. "Anlıyorum," dedi, Pia'nın keskinliğine uyarak. Kaşları hafifçe kalkarak bir meydan okuma daha yaptı. "Beni duyduysanız, ucuz olmadığımı bilirsiniz."

"Sen ucuz değilsin, çünkü bu şehirdeki en iyi cadılardan birisin," dedi Pia, yakındaki cam tezgaha doğru ilerlerken. Ağrıyan omzundan sırt çantasını indirip tezgahın üzerine koydu ve bir askının altından at kuyruğunu çözdü. Su şişesini çantanın içine koyup fermuarını kapattı.

"*Gracias*," dedi cadı, sesi yavan.

Pia vitrindeki kristallere baktı. Çok parlak ve güzellerdi, sihir, ışıık ve renklerle doluydu. Bir tanesini eline alıp, avucunda yıldız ışıık ve derin dağların sesini duyarken, onun serin ve ağır ağırlığını hissetmek nasıl bir şey olurdu? Bir tanesine sahip olmak nasıl bir duygu olurdu?

Döndüğünde bağlantı koptu. Diğer kadına meydan okurcasına baktı. "Sizin ve dükkânın üzerindeki büyüler de hissedebiliyorum, bu kristallerin üzerindeki çekim büyüsü ve müşterilerinizi rahatlatması gereken büyü de dahil. İşinizin

Yeterince yetkin değil. Yeminle bağlayıcı bir büyüye ihtiyacım var ve bugün bu büyüyle dükkandan çıkmam gerekiyor.

"Bu sandığın kadar kolay değil," dedi cadı. Uzun kirpikleri düşerek ifadesini gizledi. "Burası fast food restoranı değil."

"Bağlayıcı olması gerekmez," dedi Pia. "Bak, ikimiz de biliyoruz ki acil olduğu için daha fazla para isteyeceksin. Yapacak çok işim var, bu yüzden birbirimizin etrafında dans edip pazarlık yapma kısmını atlayabilir miyiz? Alınma ama, uzun ve kötü bir gün geçirdim. Yorgunum ve havamda değilim."

Cadının ağızı kıvrıldı. "Elbette," dedi. "Ancak ciltleme konusunda, o anda yapabileceğim şeyler sınırlı ve yapmayacağım şeyler de var. Belirli bir amaç için özel olarak hazırlanmış bir şey istiyorsan, biraz zaman alır. Karanlık bir ciltleme arıyorsan, yanlış yere geldin. Karanlık büyü yapmıyorum."

Pia, kadının işine odaklanmış tavrından rahatlayarak başını salladı. "Çok karanlık bir şey değil, sanırım," dedi paslı bir sesle. "Ama ciddi sonuçları olacak bir şey. Önemli bir şey olmalı."

Cadının karanlık gözleri alaycı bir ışıltıyla parladı. "Yani 'Şunu yapacağım ya da sonsuza kadar kırım yanacak' gibi bir şey mi?"

Pia başını salladı, ağızı bükülmüştü. "Evet. Öyle bir şey." "Birisi kendi iradesiyle yemin ederse, bu bağlayıcı bir sözleşme ve adalet haline gelir. Bunu yapabilirim. Aslında daha önce de yaptım," dedi diğer kadın. Dükkânın arkasına doğru yürüdü. "Beni takip et."

Pia'nın istismar edilmiş vicdanı sızladı. Kutuplaşmış beyaz ve kara büyülerin aksine, gri büyü tarafsız olması gerekiyordu, ama cadının etik yorumlaması ona hiç uymamıştı. Dükkândaki rahatlama büyüğü gibi, bu da manipülatif, gerçek ahlaki içeriğinden yoksun geliyordu. Tarafsızlık kisvesi altında çok büyük zararlar verilebilirdi.

Suç mahallinden yeni gelmiş ve o bağlayıcı büyüğü ele geçirmek için çaresizken, bu onun için oldukça kendini beğenmiş bir davranıştı, değil mi? Kaçma dürtüsü damarlarına adrenalin pompaladı. Kendini koruma içgüdüğü onu yerinde tuttu. Kendinden tiksinen kız başını salladı ve cadıyı takip etti. Haydi bakalım.

Umarım bu doğru değildir, diye düşündü.

İşlerini bir saatten az bir sürede bitirdiler. Cadının daveti üzerine, protestocuların daha fazla tacizinden kaçınmak için arka kapıdan dışarı çıktı. Sırt çantası önemli miktarda nakit parayla hafiflemişti, ama Pia, ölüm kalım meselesi olduğunda bu paranın iyi harcanmış olduğunu düşündü.

"Bir şey daha var," dedi cadı. Kıvrımlı vücudunu dükkanın arka kapısının direğine yaslayarak tembel bir poz verdi.

Pia durakladı ve diğer kadına baktı.

Cadı, Pia'nın bakışlarını karşıladı. "Eğer senin için ayrılmış adamla kişisel bir ilişkin varsa, sana şunu söylemeliyim tatlım, o adam buna değmez."

Sert bir kahkaha kaçtı. Sırt çantasını omzuna daha yükseğe kaldırdı. "Keşke sorunlarım bu kadar basit olsaydı."

Diğer kadının güzel koyu renkli gözlerinin altında bir şey hareket etti. Düşüncesinin değişmesi hesaplı görünüyordu, ama bu öğleden sonra ışığının bir oyunu olabilirdi. Bir sonraki anda güzel yüzünde kayıtsız bir maske belirdi, sanki zihninde çoktan başka şeylere geçmişti.

"Şanslısın o zaman, *chica*," dedi cadı. "Başka bir şey almalısın, istediğin zaman tekrar gel."

Pia yutkundu ve kurumuş boğazından "Teşekkürler" dedi.

Cadı kapısını kapattı ve Pia bloğun sonuna kadar koştu, sonra kaldırımdaki trafiğe karıştı.

Pia adını söylememişti. İlk reddedilmeden sonra cadaloz kadın sormamayı öğrendi ve Pia da söylemedi. Alnında "BAŞIN BELADA" yazıyor mu diye merak etti. Ya da belki terinden kokuyordu. Çaresizliğin kendine özgü bir kokusu vardı.

Parmakları, yemin belgesini koyduğu kot pantolonunun ön cebine dokundu. Belge, sade beyaz bir mendile sarılmıştı. Yıpranmış kot kumaştan güçlü bir sihirli ışıltı yayıldı ve elini karıncalandırdı. Belki o pislikle buluşup işlerini hallettikten sonra, günlerdir ilk kez derin bir nefes alabilecekti. Cadının daha acımasız davranmadığı için şükretmesi gerektiğini düşündü.

Sonra Pia hayatının en korkunç sesini duydu. Düşük bir titreşim gibi başladı, ama o kadar güçlüydü ki kemiklerini titretti. Diğer yayalarla birlikte yavaşlayarak durdu. İnsanlar gözlerini gölgelendirip etrafa bakındılar, titreşim bir gürültüye dönüşerek sokakları sardı ve binaları salladı.

Gürültü, yüzlerce yük treninin, kasırganın, Olimpos Dağı'nın ateş ve sel yağmuruyla patlaması gibiydi.

Pia dizlerinin üzerine çöktü ve kollarını başına attı. Diğerleri de çılgık atarak aynı şeyi yaptı. Bazıları ise felaketin yerini bulmak için çılgınca etrafa bakınıyordu. Bazıları panik içinde caddede koşuşturuyordu. Yakındaki kavşaklar, korkmuş sürücülerin kontrolünü kaybedip birbirlerine çarpmasıyla trafik kazalarıyla dolmuştu.

Sonra gürültü kesildi. Binalar sakinleşti. Bulutsuz gökyüzü sakindi, ama New York şehri kesinlikle öyle değildi.

Tamam.

Titrek bacaklarıyla ayağa kalktı ve terden ıslanmış yüzünü sildi, etrafındaki kaosun farkında değildi.

O sesin ne olduğunu, kimin çıkardığını ve neden çıktığını biliyordu. Bu bilgi, içini su gibi boşalttı.

Hayatını kurtarmak için bir yarışta olsaydı, o kükrete start silahı olurdu. Tanrı hakem olsaydı, az önce "Başla!" diye bağırırmıştı.

O, güneş sistemi ile birlikte doğmuştu. Aşağı yukarı.

O, aşkın bir ışık ve muazzam bir rüzgarı hatırlıyordu. Modern bilim buna güneş rüzgarı diyordu. Sonsuz bir uçuş hissini, ışık ve sihir içinde sonsuza dek güneşlenmeyi hatırlıyordu. O ışık ve sihir o kadar keskin, genç ve saftı ki, binlerce meleğin borazan sesleri gibi yankılanıyordu.

Devasa kemikleri ve eti gezegenlerle birlikte oluşmuş olmalıydı. Dünya'ya bağlandı. Açlığı tanıdı, avlanmayı ve yemeyi öğrendi. Açlık ona önce ve sonra, tehlike, acı ve zevk gibi kavramları öğretti.

Fikirleri olmaya başladı. Eti yiyip içtiğinde akan kanı seviyordu. Güneşte pişmiş bir kayanın üzerinde uyuklamayı seviyordu. Havaya fırlamayı, kanat çırpmayı ve yerden yüksekte termik akımlarla süzülmeyi, sanki ilk uçuğunda hissettiği sonsuz gibi görünen o coşkuyu seviyordu.

Açlığı geçtikten sonra merakı keşfetti. Yeni türler ortaya çıktı. Wyrkind, Elfler, Işık ve Karanlık Periler, uzun boylu, parlak gözlü varlıklar ve mantar renginde bodur yaratıklar, kanatlı kabuslar ve yaprakların arasında dolaşıp onun ortaya çıkmasıyla saklanan utangaç yaratıklar vardı. Yaşlı Irklar olarak bilinenler, zamanın başlangıcında dünyanın oluşumu sırasında zaman ve uzayın büküldüğü, güneşin farklı bir ışıkla parladığı

diğer boyutun ceplerinde toplanma eğilimindeydi. Bu cepler, dünya oluştuğunda zaman ve uzayın büküldüğü ve güneşin farklı bir ışıkla parladığı yerlerdi.

Büyü, kan gibi bir tada sahipti, ancak altın renginde ve güneş ışığı gibi sıcaktı.

Kırmızı etle birlikte yutmak çok güzeldi.

Elder Races'i gizlice dinleyerek dili öğrendi. Uçarken kendi kendine pratik yaptı, her kelimeyi ve anlamını düşünerek. Elder Races'in onun için birkaç kelimesi vardı.

Wyrm, ona böyle diyorlardı. Canavar. Kötülük. Büyük Canavar.

Dragua.

Böyle adlandırılmıştı.

Afrika'da ilk modern *Homo sapiens* türünün çoğalmaya başladığını ilk başta fark etmedi. Tüm türler arasında onların bu kadar gelişeceğini tahmin edemezdi. Zayıflar, ömürleri kısıydı, doğal zırhları yoktu ve öldürülmeleri kolaydı.

Onları gözlemledi ve dillerini öğrendi. Diğer Wyrkind'ler gibi, onların arasına karışabilmek için şekil değiştirme yeteneği geliştirdi. Onların sevdiği şeyleri, altın ve gümüş, parlak kristaller ve değerli taşları topraktan çıkardılar ve bunları güzel eserlere dönüştürdüler. Doğası gereği açgözlü olan o, gözüne çarpan her şeyi topladı.

Bu yeni tür dünyaya yayıldı, bu yüzden yeraltı mağaralarında gizli sığınaklar oluşturdu ve sahip olduklarını orada topladı.

Onun hazinesi Elfler, Fae ve Wyr'lerin eserlerinin yanı sıra altın, gümüş ve bakır levhalar, kadehler, dini eserler ve her türlü madeni para gibi insan yapımı eserleri de içeriyordu. Para, ticaret, politika, savaş ve açgözlülük gibi pek çok ilginç kavramla bağlantılı olan ve onu çok meraklandıran bir kavramdı. Ayrıca, gevşek kristaller, değerli taşlar ve her türlü el yapımı mücevherler de vardı. Hazinesi, tüm Eski Irklar ve insanlık tarafından yazılmış yazılarla büyüdü, çünkü kitaplar, onun (bazen) diğer hazinelerden daha değerli olduğunu düşündüğü bir icattı.

Tarih, matematik, felsefe, astronomi, siyama ve büyüye olan ilgisinin yanı sıra, modern bilime de ilgi duymaya başladı. Türlerin kökeni hakkında konuşmak için İngiltere'ye gitti ve on dokuzuncu yüzyılın ünlü bir bilim adamıyla sohbet etti. Birlikte sarhoş oldular — İngiliz, ondan daha çaresiz bir halde — ve gece yarısına kadar, gece sisi güneşin ısıyla buharlaşana kadar konuştular.

Zeki sarhoş bilim adamına, kendisiyle insan uygarlığının birçok ortak noktası olduğunu söylediğini hatırlıyordu. Aradaki fark, onun deneyiminin tek bir varlık, tek bir anı kümesinde saklı olmasıydı. Bir bakıma bu, onun evrimin tüm aşamalarını aynı anda bünyesinde barındırdığı anlamına geliyordu: hayvan ve avcı, büyücü ve aristokrat, şiddet ve entelektüelizm. İnsanlara özgü duyguları edindiğinden pek emin değildi. Onların ahlakını kesinlikle edinmemişti. Belki de en büyük başarısı hukuktu.

Farklı kültürlerdeki insanlar da ona birçok isim vermişti. Ryu diyorlardı. Wyvern. Naga. Aztekler için o, Tanrı olarak adlandırdıkları kanatlı yılan Quetzalcoatl'dı.

Dragos.

Hırsızlığı fark ettiğinde, Dragos Cuelebre, sekiz kişilik bir Cessna jetinin kanat açıklığına yaklaşan kanatlarını uzun bir hamle ile açarak gökyüzüne fırladı.

Modern hayat karmaşık hale gelmişti. Her zamanki alışkanlığı, uçarken uçağı tehlikeden uzaklaştırmaya odaklanmak ya da daha basit bir şekilde, yerel hava trafik kontrolüne uçuş planını bildirmektir. Wyr'ların en yaşlı ve en güçlü üyelerinden biri olarak sahip olduğu muazzam servet ve konumu sayesinde, hayat onun istediğı gibi şekilleniyordu.

Bu sefer o kadar kibar değildi. Bu daha çok "defol git yolumdan" türünde bir uçuştur. Öfkeyle kör olmuştu, inanamama duygusuyla şiddet doluydu. Lavlar eski damarlarından akıyordu ve ciğerleri körük gibi çalışıyordu. Tırmanışının zirvesine yaklaşırken, uzun kafası ileri geri sallandı ve tekrar kükredi. Ses havayı yırttı, jilet gibi pençeleri hayali bir düşmanı parçaladı.

Ön ayağındaki pençeler hariç tüm pençelerinde, kırılğan ve açıkçası akıl almaz bir şeyin küçük bir parçası vardı. Bu küçük parça, ona bir devekuşunun kafasına konmuş sıcak çikolata soslu dondurma kadar saçma ve anlamsız geliyordu. Sıcak çikolatalı dondurmanın üzerindeki kiraz ise, parçaya yapışmış olan anlaşılmaz kokuydu. Bu koku, ona çok uzun zaman önce yaşadığı bir şeyi hatırlatarak duyularını çılgına çevirdi, ancak ne olduğunu tam olarak hatırlayamıyordu.

Zihni kızardı ve zamanın akışından koptu. Öfkesinin içinde uçtu, ta ki kendine gelip tekrar düşünmeye başlayana kadar.

Sonra Rune kafasında şöyle dedi: *Efendim? İyi misiniz?*

Dragos başını eğdi, ilk kez First'ünün arkasında belli bir mesafede uçtuğunu fark etti. Fark etmemesi, öfkesinin boyutunu gösteriyordu. Başka zamanlarda Dragos, çevresinde olan her şeyin farkındaydı.

Dragos, Rune'un telepatik sesinin, diğer erkeğin yüksek sesle konuşmuş olsaydı çıkacak ses kadar sakın ve tarafsız olduğunu fark etti.

Dragos'un Rune'u sarayında birinci adamı yapmasının birçok nedeni vardı. Bu nedenler, Rune'un onun hizmetinde bu kadar uzun süre başarılı olmasının sebebiydi. Diğer erkek, bazen asi olan Wyr toplumunda otoriteyi elinde tutacak kadar deneyimli, olgun ve baskındı. Zeki, kurnaz ve Dragos'a yakın bir şiddet eğilimi vardı.

En önemlisi, Rune, Dragos'un asla ulaşamadığı bir diplomasi yeteneğine sahipti. Bu yetenek, genç adamı diğer Yaşlılar Mahkemesi ile ilişkilerde çok yararlı kılıyordu. Ayrıca Dragos öfkeli olduğunda zorlu durumların üstesinden gelmesine de yardımcı oluyordu.

Dragos'un çenesi sıkıldı ve maksimum katliam için şekillendirilmiş devasa dişlerini gıcırdatarak cevap verdi: *"İyiyim."*

Nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu Birinci Adam.

Zihni, bulduğu şeye olan inanılmazlık yüzünden yine durmak üzereydi. *"Bir hırsızlık oldu,"* diye homurdandı.

Bir duraklama oldu. Rune sordu: *Efendim?*

Bir kez olsun, Birinci'nin efsanevi soğukkanlılığı sarsılmıştı. Bu ona acı bir tatmin duygusu verdi. *Bir HIRSIZ, Rune.* Her kelimeyi dişleriyle ısırarak söyledi. *Bir HIRSIZ hazineme girip benim bir şeyimi çalmış.*

Rune, sözlerini sindirmek için birkaç dakika bekledi. Dragos ona zaman tanıdı.

Bu suç imkansızdı. Onun var olduğu binlerce yıl boyunca hiç olmamıştı. Ama şimdi olmuştu. Öncelikle biri bir şekilde hazinesini bulmuştu, ki bu başlı başına inanılmaz bir başarıydı. Cuelebre Kulesi'nin bodrum katlarının altında, son teknoloji güvenlik sistemleriyle donatılmış ayrıntılı bir sahte düzenek kurulmuştu, ama Dragos'un gerçek hazinesinin yerini kendisinden başka kimse bilmiyordu.

Gerçek hazinesi, Mısır firavunlarının mezarlarından daha eski ve dilde hissedilmeyen zehir kadar ince güçlü gizleme ve itme büyüleriyle korunuyordu. Ancak gizli sığınağını bulan hırsız, bir şekilde içeri sızmayı başarmıştı.

Dragos'un tüm fiziksel ve büyülu kilitlerini, bıçakla tereyağını keser gibi geçerek. Daha da kötüsü, hırsız aynı yoldan tekrar kaçmayı başardı.

Dragos'un aldığı tek uyarı, tüm öğleden sonra onu rahatsız eden bir tedirginlikti. Tedirginliği o kadar arttı ki, mülkünü kontrol etmeye gidene kadar rahat edemedi.

Gizli girişinden yeraltı mağarasına adımını attığı anda, sığınağına sızıldığını anlamıştı. Yine de, hırsızlığın tartışılmaz kanıtlarını ve tüm akıl almazlıkları gölgede bırakan başka bir şeyi keşfettikten sonra bile, buna inanamıyordu.

Sıkıca kenetlenmiş sağ ayağına baktı. Ani bir hareketle şehre geri dönmek için yola çıktı. Rune onu takip etti ve sağ arka kanadında yerini aldı.

Bu hırsız bulacaksın. Ne gerekiyorsa yap, dedi Dragos.

Her şeyi, anladın mı? Büyülü ve büyüsz tüm araçları kullan. Senin için başka hiçbir şey yok. Başka görev yok, başka eğlence yok. Mevcut tüm görevlerini Aryal veya Grym'e devret.

Anlıyorum, efendim, dedi Rune, zihnindeki sesi sessiz tutarak.

Dragos, kimse onunla doğrudan temas kurmaya cesaret edemese de, havada başka konuşmalar olduğunu hissetti. İlk Adamının görevleri diğerlerine devretme emirleri vermeye başladığından şüphelendi.

Rune, bir şeyi çok net olarak anla, dedi. *Bu hırsızın benden başka kimse tarafından incitilmesini veya öldürölmesini istemiyorum. Buna izin vermeyeceksin. Bu avda kullandığın insanlardan emin olmalısın.*

Emredersiniz.

Bir şey ters giderse sorumluluk sana ait, dedi Dragos. Yüzyıllardır metronom kadar istikrarlı ve güvenilir olan bu yaratığa neden bu kadar baskı yaptığını kendine bile açıklayamıyordu. İnanılmaz kanıt parçasına pençelerini sıktı.

Anladın mı?

Anlaşıldı, efendim, diye cevapladı Rune, her zamanki gibi sakin.

Yeterli, diye homurdandı.

Dragos, şehre geri döndüklerini fark etti. Etraflarındaki gökyüzünde hiçbir hava trafiğı yoktu. Geniş bir daire çizerek Cuelebre Kulesi'nin tepesindeki geniş iniş pistine kondu. Konar konmaz insan şekline dönüştü: 2 metre 8 santim boyunda, koyu bronz tenli, altın rengi yırtıcı kuş gözlü, iri yarısı bir erkek.

Dragos, Rune'un inişini izlemek için döndü. Grifonun görkemli kanatları, diğer erkek de insan şekline dönüşene kadar, solan öğleden sonra güneşinde parıladı. Diğer erkek, Dragos kadar iri, kızıl saçlı bir adamdı.

Rune, Dragos'a saygıyla kısa bir selam vererek başını eğdi ve çatı kapılarına doğru koştu. Diğer erkek ayrıldıktan sonra Dragos, elinde tuttuğu buruşuk kağıt parçasını sıkıca tutan sağ yumruğunu açtı.

Neden Rune'a bundan bahsetmemişti? Neden şimdi bile grifonu geri çağırıp ona haber vermiyordu? Bilmiyordu. Sadece gizlilik dürtüsüne uyuyordu.

Dragos kağıdı burnuna götürdü ve kokladı. Kağıt, hırsızın elinden emdiği yağın kokusunu hâlâ taşıyordu. Vahşi güneş ışığı gibi kokan kadınsı bir kokuydu ve Dragos'un en derin içgüdülerini harekete geçiren bir şekilde tanıdı.

Hareketsizce durdu, gözlerini kapatıp o vahşi, kadınsı güneş ışığını derin nefeslerle içine çekmeye odaklandı. Bu kokuda, uzun zaman öncesinden gelen bir şey vardı. Keşke hatırlayabilseydi. O kadar uzun yaşamıştı ki, hafızası geniş ve karmaşık bir yumağa dönüşmüştü. Bu anıyı bulması haftalar alabilirdi.

O, daha genç bir güneş, koyu yeşil bir orman ve onu çalılıklardan geçmeye zorlayan göksel bir koku ile o zor yakalanabilir an için daha da çabaladı.

Kırılğan anı ipi koptu. Göğsünden düşük bir hırıltı yükseldi. Gözlerini açtı ve gergin bir dikkatle tuttuğu kağıdı parçalamamaya kendini zorladı.

Dragos, Rune'un hırsızın ne çaldığını sormayı unuttuğunu fark etti.

Yeraltı sığınağı, zorunlu olarak çok büyüktü; mağara üstüne mağara, dünyanın hiç görmediği türden bir hazineyle doluydu. İmparatorlukların hazineleri mağaraları dolduruyordu.

Pürüzlü mağara duvarlarını şaşırtıcı güzellikte eserler süslüyordu. Sihirli eşyalar, minyatür portreler, lamba ışığında gökkuşağı yansıtan tınlayan kristal küpeler. Sanat şaheserleri, çevreden korunmak için özenle paketlenmişti. Kaz yumurtası büyüklüğünde yakutlar, zümrütler ve elmaslar, birbirine dolanmış inci kolyeler. Mısır böcekleri, kartuşlar ve kolyeler. Yunan altınları, Suriye heykelleri, Pers mücevherleri, Çin yeşimleri, batık gemilerden çıkarılan İspanyol hazineleri. Hatta birkaç yıl önce başladığı modern para koleksiyonunu da saklıyordu ve hatırladıkça rastgele eklemeler yapıyordu.

Devekuşunun kafasında sıcak çikolatalı dondurma vardı...

Detaylara olan takıntılı ilgisi, o devasa hazinedeki her bir parçanın kusursuz hafızası, vahşi güneş ışığı gibi koku izleri ve içgüdüğü Dragos'u doğru yere götürmüştü. Hırsızın, henüz para koleksiyon kitabına koymaya zahmet etmediğı bir kavanozdan 1962 yılında ABD'de basılmış bir bakır peni çaldığını keşfetti.

... ve dev tukanın kafasının üstündeki sıcak çikolatalı dondurmanın üzerinde bir kiraz vardı.

Hırsız, aldığı şeyin yerine ona bir şey bırakmıştı. Madeni para kavanozunun üzerine özenle yerleştirmişti. Örümcek gibi titrek bir el yazısıyla yazılmış bir nottu. Not, bir armağanın etrafına sarılmıştı.

Mesajda "*Özür dilerim*" yazıyordu.

Hırsızlık, mahremiyetin ihlaliydi. İnanılmaz bir küstahlık ve saygısızlıktı. Sadece bu da değil, aynı zamanda akıl almaz bir şeydi. Öldürücüydü, öfkeden *parlıyordu*. Günahın kendisinden daha yaşlıydı ve en son ne zaman bu kadar öfkелendiğini hatırlayamıyordu.

Kağıda tekrar baktı.

Peninizi aldığım için özür dilerim. Bunun yerine bir tane daha bırakıyorum.

Evet, öyle yazıyordu.

Ağzının bir köşesi seğırdi. Patlayan bir kahkaha attığında kendine büyük bir şok yaşadı.

İK

Pia sonraki bir saatini şehirde dolaşarak geçirdi. O korkunç sesin ardından şehrin nasıl dönüştüğünü gördü, sanki bir sanatçı karanlık renklerle kötü niyetli çizgilerle bir tablonun üzerine boyamış gibiydi. Sokakta yanından geçen insanların yüzlerinde stres belirginleşmişti. Öfke, bağırışmalarla patlak verdi ve üniformalı polisler toplu halde ortaya çıktı. Yayalar daha telaşlı hareket ediyordu. Küçük dükkanlar ve büfeler KAPALI tabelaları asıp kapılarını kilitledi.

Normal şartlarda metroya binerdi, ama sokaktaki hava o kadar kötüleşmişti ki, yeraltında mahsur kalma riskini göze alamazdı. Sonunda o pisliğin kapısının önünde durdu.

Adamın yaşadığı apartman sefil bir haldeydi. Ağzından nefes alıp verdi ve merdiven boşluğundaki kullanılmış prezervatifi ve iki daire aşağıdaki ağlayan bebeği görmezden gelmeye çalıştı. Son bir işi hallettikten ve Quentin'e veda etmek için iş yerine uğradıktan sonra, buradan defolup gidecekti.

Kapı birden açıldı. Onu tam olarak görmeden yumruğu havada sallanmaya başladı. Karnına yumruğu indirdiğinde adam iki büklüm oldu.

Nefes nefese kalarak öksürdü. "Siktir git, orospu!"

"Ah!" Yumruğunu açtı. Başparmağın dışarıda, içeride değil, aptal.

Adam doğruldu ve karnını ovuştururken ona öfkeyle baktı. Sonra gülümsemeye başladı. "Yaptın, değil mi? Gerçekten yaptın."

"Sanki bana seçim şansını verdin de," diye tersledi kız. Adamın omzuna itti. Adam geriye doğru savruldu ve kız içeri girip kapıyı çarparak kapattı.

Gülümsemesi neşeli bir kahkahaya dönüştü. Yumruğunu havaya kaldırdı.

"Evet!"

Pia ona acı bir bakış attı. Keith Hollins, namı diğer Shithead, dağınık sarı saçları ve sörfçü vücuduyla yakışıklı biriydi. Kendini beğenmiş sırıtişı, kadınları balın etrafındaki sinekler gibi etrafına topluyordu.

O da bir zamanlar o sineklerden biriydi. Sonra hayal kırıklığı gelmişti. O çekiciyken onu nazik sanmıştı. Onun okşayıcı tavırlarını gerçek sevgi sanmış ve onu çocuk gibi görmüştü, oysa gerçekte o bencil biriydi. Kendi gözünde o, Captain Fantastic'ti. Kendini risk alan biri olarak gösterirken, gerçekte kumar bağımlısıydı.

Birkaç ay önce ondan ayrılmıştı. Sonra geçen hafta, onun ihaneti ona yumruk gibi çarpmıştı, ama çok daha uzun zaman geçmiş gibi geliyordu.

Pia, altı yıl önce annesi öldüğünden beri çok yalnızdı. Onu olduğu gibi tanıyan tek bir kişi bile yoktu. Sadece annesi onu tanıyordu. Annesi onu o kadar çok seviyordu ki, hayatını Pia'nın refahını ve güvenliğini korumaya adanmıştı. Kızını gizliliğe fanatik bir dikkatle ve bulabildiği veya satın alabildiği her türlü koruma büyüleriyle yetiştirmişti.

Sonra Pia, tatlı bir gülümseme ve biraz sevgi vaadi için annesinin ona öğrettiği neredeyse her şeyi bir kenara atmıştı. Çok üzgünüm anne, dedi kendi kendine. Yemin ederim artık daha iyi olacağım. Keith'in touchdown şimşek hareketini yaparken ona bakakaldı. Keith, futbol topunu yere vuruyormuş gibi yaptı ve ona sırtıttı.

"O yumruğu hak ettim, biliyorum. Sana borçluydum. Alınma, tatlım."

"Kendi adına konuş." Pia'nın sözleri buz gibiydi. "Benim burada bir sürü kırgınlığım var."

Sırt çantasını yere attı ve yalnız olduklarından emin olmasına rağmen etrafına bakındı. İkinci el mağazasının sehпасının üzerinde fast food ambalajları vardı. Kanepenin arkasına kirli bir tişört asılıydı. Bazı şeyler hiç değişmezdi.

"Hadi ama P., böyle davranmana gerek yok. Dinle, hala kızgın olduğunu biliyorum, ama bir şeyi anlamalısın tatlım. Bunu bizim için yaptım." Omzuna uzandı, ama parmakları ona dokunamadan Pia geri çekildi. Gülümsemesi soldu, ama rahat, okşayıcı tavrını kaybetmedi. "P., anlamıyorsun galiba. Artık zengin olacağız. Gerçekten çok zengin. İstedğin her şeye sahip olabilirsin. Hoşuna gitmez mi, hayatım?"

Anlamayan Keith'ti. Aptal herif, kendisinin de bu olayın bir kurbanı olduğunu fark etmemişti. Kumar borçları gittikçe artarken, kendisi bir oyuncu olduğu hayali bir dünya kurmuştu ve iş ortaklarının kontrolü altına girmişti.

Bu "ortaklar", Keith'in bahisçisinden birkaç adım uzaklıkta olan gölgeli bağlantılardı. Onları, avlarının etrafında tembel bir amaçla toplanan bir grup sırtlan olarak hayal ediyordu. Keith onların öğle yemeğiydi, ama onlar öldürmeden önce avlarıyla oynamaya karar vermişlerdi.

Onun bağlantılarının kim olduğunu bilmiyordu ve bilmek de istemiyordu. O besin zincirinin bir yerlerinde gerçek bir Güç olduğunu bilmek yeterince korkunçtu. İnsan ya da Elf, Wyr ya da Fae, fark etmezdi. Kötü bir şey dikkatini buraya çevirmişti. Dünyanın en önemli Güçlerinden birine karşı koyacak kadar büyü ve güce sahipti.

Ve işte burada, içinde tek bir güç kıvılcımı bile olmayan, mantığı da olmayan, sıradan bir insan olan Kaptan Fantastik vardı. Onunla birkaç ay da olsa birlikte olmuş olması, onu sonsuza kadar alçakgönüllü tutacaktı.

Ona, "Kötü bir filmdeki diyaloglar gibi konuşuyorsun," dedi. Keith'in flörtöz tavırları bir anda kayboldu ve ona öfkeyle baktı. "Öyle mi? sen de siktir git."

"Ve bu böyle devam ediyor," diye iç geçirdi. Sinüslerinde baş ağrısı başlamıştı. "Bak, şunu halledelim. Patronların Cuelebre'den bir şey çalmamı istedi..."

"Arkadaşlarıma her şeyi her yerden getirebileceğime dair *iddiaya girdim*," Keith alaycı bir şekilde dedi. "Ve onlar Cuelebre'den bir şey getirmemi *önerdiler*."

Bugün, uzun ve kötü bir haftanın üstüne uzun ve kötü bir gündü. Her şey, Keith'in eline bir Güç nesnesi verip, onunla Cuelebre'nin sığınağını bulacağını söylediği anda başlamıştı. Elini yakıp kavuran güçlü büyüünün titreşimini hatırladığında, şokun etkisi hâlâ devam ediyordu.

Bu duygu, o nesneyi yaratacak ve Keith'e verecek kadar güçlü birine ya da şeye duyduğu dehşetle daha da şiddetlendi.

Keith'in onu aldattığını keşfettiği an, kesinlikle özel bir andı. Cuelebre ve sırtlanların kahkahaları arasında, her şeyin bittiğini anladı. Cuelebre'den çaldığı takdirde ölecekti. Çalmazsa, Keith'in sırtlanlarına söyleyeceğinden emindi ve yine ölecekti. Kaya ve sert yer arasında sıkışmış gibiydi.

Tılsımı elinde tutmak, bir parça bombayı tutmak gibiydi. Tasarımı aldatıcı derecede basitti. Tek seferlik bir büyü gibi görünüyordu, ama Cuelebre'nin tüm korumalarını kesip geçecek güce sahipti.

O gün sabahki korkunç yürüyüşünü hatırlayınca nefesi titredi. Kahve içen yetişkinlerin, çılgılık atan çocukları izlediği, güneşli bir şehir parkında, çocuklar kum atıp atlıkarıncadan tırmanma oyuncağına fırlatıyorlardı.

Trafik sesleri ve köpek havlamaları, elindeki şiddetli acıyı kesintiye uğratiyordu. Tılsımın etkinleşen gücü parladı ve onu çiçeklerle çevrili bir patikadan, park viyadüküne yerleştirilmiş, isimsiz, tamamen unutulabilir paslı metal bir bakım kapısına doğru çekti. Tılsım, görünmez bir sis tabakasının içinden geçen ince, parıldayan bir yol çizdi. Bu sis, gizleme ve itme büyülerinden oluşuyordu ve Pia'yı giderek artan bir aciliyetle kaybolduğu, yanıldığı, lanetlendiği, en kötü kabusunda sıkışıp kaldığı, ölümcül bir tehlike içinde olduğu ve *sonsuza kadar lanetlendiği* konusunda ikna etti.

Pia'nın kırılğan kontrolü kırıldı. Keith'in göğsüne iki eliyle vurdu ve onu birkaç adım geriye itti. "Beni bir ejderhadan çalmak için şantaj yaptın, pislik!" diye bağırdı. Onu tekrar itti ve Keith geriye sendeledi. "Sana sırlarımın hepsini emanet ettim." Neyse ki hepsini değil, şükürler olsun. Bir şekilde kendini korumak için son birkaç parça kendini sakatlamayı başarmıştı. "Birbirimizi sevdiğimizi sanmıştım. Tanrım, ne berbat bir şaka. Utançtan bir kayanın altına girip ölebilirim, ama sen. Buna. Değmezsin."

Son itişiyile Keith duvara çarptı. Eğer kadının mizah duygusu kalmış olsaydı, Keith'in yüzündeki ifade komik olurdu.

Şaşkınlığı çirkin bir hal aldı. Elleri, onun beklediğinden daha hızlı bir şekilde uzandı. Onu o kadar sert itti ki, Pia tökezledi ve neredeyse düşüyordu. "Demek ki rolümü çok iyi oynamışım," diye homurdandı. "Çünkü sen, hayatımda yattığım en sefil kadınsın."

Pia o ana kadar birini öldürebileceğini hiç bilmiyordu. Elleri pençe gibi kıvrıldı. "Ben mükemmel bir sevişirim," diye tısladı. "Senin zavallı, hayalperest, erken boşalan kıkına başına gelen en iyi şeydim. Sen bunu anlayacak kadar zevkin yoktu. Ve biliyor musun? Artık sana neden katlandığımı bile bilmiyorum. Beş dakika ve sıcak duşta elimle daha iyi seks hayatım vardı."

Kaptan Fantastic'in yüzü morardı. Ona baktı. Daha önce bir insanda bu rengi görmemişti. Sanki ona vurmak istercesine kolunu geri çekti.

"Bunu yaparsan istediğini asla elde edemezsin. Üstelik bir elini de kaybedersin." Sesindeki soğukluk buz gibi bir keskinliğe dönüştü. Adam donakaldı. Vücudunu ele geçirmiş acımasız yabancı, onu burnu burnuna getirdi. "Devam et," dedi, yumuşak ve sakin bir ses tonuyla. "Amputasyon şu anda biraz terapötik olabilir."

Adam elini indirip yarım adım geri çekilene kadar ona bakakaldı. Hareket çok büyük değildi, ama onun incinmiş gururu için çok anlamlıydı. Bir yarışmada

iradeyle onu yere yapıştırmıştı. "Şunu bitirelim," diye tersledi.

"Nihayet." Kot pantolonunun cebine uzandı ve ona katlanmış bir kağıt parçası verdi. "Bunu yüksek sesle okuduğunda, benden çaldığın şeyi alacaksın."

"Ne?" Adam ona boş boş baktı. İşlerin onun anlayamayacağı bir hal aldığı belliydi. Sihirli olmayan bir insan olarak, kağıdın bağlama büyüünden gelen Güçle parladığını hissedemiyordu.

Kağıdı açıp içeriğini okudu ve yüzü yine öfkeyle buruştu. Kağıdı sanki ateşmiş gibi yere attı. "Hayır, kaltak. Bu olamaz. Aldığını bana vereceksin ve *hemen* vereceksin!" Sırt çantasına atıldı. Kız birkaç adım geri çekildi ve çantanın içindekileri karıştırmasına izin verdi. Cüzdan, tenis ayakkabıları, yarısı boş su şişesi ve iPod'u yere düştü.

Adam anlaşılmaz, boğuk bir ses çıkardı ve ona döndü. Kız bir adım daha geriye dans eder gibi çekildi ve parmak uçlarında durarak, iki elini havaya kaldırıp alaycı bir gülümseme attı.

"Nerede!" Tükürükler saçıldı. "Neyi aldın? Nereye sakladın? *Siktir!*"

"Önemli değil demiştin," dedi kız. Keith ona doğru ilerlerken, kız da ona paralel olarak hareket etmeye devam etti ve aralarında birkaç adım mesafe bıraktı. "Bekçilerin..."

"Ortaklarım!" diye bağırdı Keith, yumruklarını sıkarak.

"Cuelebre'den olduğu sürece ne aldığının umurlarında olmadığını, çünkü aldığımı doğrulama imkanları olduğunu söylemiştin. Sanırım bu, onun olduğunu kanıtlamak için bir şekilde heceleme yapabilecekleri anlamına geliyor." Bacağının arkası sehpaye çarptı. Keith ona doğru atılırken kendini toparlayıp geriye sıçradı. Atlayışına tüm gücünü verdi ve Keith sehpaye takılırken kanepeye çömelerek indi. "Ve biliyor musun?" dedi. "Tek bir şey hariç, umurumda bile değil."

Pia durakladı ve dikleşti. Keith ayağa kalkarken biraz sıçradı. Yakışıklı sörfçü görünüşü nefret dolu bir ifadeye dönüşmüştü.

Pia, geriye doğru atladığı mesafenin ve yüksekliğin normal bir kadın için çok fazla olduğunu Keith'in fark edip etmediğini merak etti, ama artık bunların hiçbirinin önemi olmadığını düşündü.

"Şantajın özelliği, tek bir ödemeye bitmemesidir. En azından tüm televizyon dizileri öyle diyor," dedi. Keith'in gözlerinde beliren kurnaz ifadeyi görene kadar, hayal kırıklığının yerini hayal kırıklığına bırakacağını bilmiyordu.

Keith'in gözlerinde beliren kurnaz ifadeyle midesi düğümlenene kadar. "Beni kullanmaya devam edeceğini tahmin edemeyeceğimi mi sandın? Sonuçta, neden tek bir hırsızlıkla yetinecektin ki? Her zaman şöyle olacaktı: 'Hey, Pia, senin için bir şey daha yaparsan, senin hakkında kimseye bir şey söylemem. Öyle değil mi?'"

Üst dudağı kıvrıldı. "Gerçek bir ortaklık kurabilirdik."

Acımasızca konuşmaya cüret etti. İnanılmaz. Alaycı tavrını bırakıp ciddi bir hal aldı. "Ya bana şantaj yapmaya devam edeceksin, ya da er ya da geç - eğer henüz yapmadıysan- sahiplerine benden bahsedeceksin. Ya da" - parmağını kaldırdı- "bu senaryoya ne dersin? Onlara çaldığım şeyi vereceksin, bu da onlara senin boşboğazlık yapmadığını kanıtlayacak. Seni ciddiye alacaklar."

Ağzı sıkılaştı. "Beni zaten ciddiye alıyorlar, kaltak." "Tabii tabii." Devam etti, "Muhtemelen hırsızlığı başarırsan tüm kumar borçlarını sileceğine söz vermişlerdir. Belki sana iyi bir miktar para da vereceklerini söylemişlerdir. Bunun sefil hayatını kurtaracağını umuyorsun. Sonra sonunda sana hak ettiğin ilgiyi gösterecekler. Seni gerçek bir oyuncu olarak kabul etmek zorunda kalacaklar, borç batağında bir aptal olarak değil. Ama anlamıyor musun, eğer bu olursa, bunu nasıl başardığınla da ciddi olarak ilgilenecekler. Sana bir sürü soru soracaklar."

Keith'in yüzündeki öfke, kadının sözleri kafasına dank edince kayboldu. "Öyle olmayacaktı," dedi. "Onlara senin hakkında neredeyse hiçbir şey söylemedim."

Hallelujah, düşünceliye dönüyor gibi görünüyordu. Ya da onun için düşünceli sayılabilecek bir şey. Kadın yeterince rahatlayarak kanepeden kalkıp oturdu. "Biliyor musun, sana inanıyorum," dedi. "En azından sen buna inanıyorsun. Ama 'neredeyse söylemediğin' şey bile zaten fazlasıyla fazlaydı."

Onun düşünce sürecinin nasıl işlediğini anlayabiliyordu. Tüm gücü elinde tutacaktı. Onu, tüm ipleri elinde tuttuğu ve istediği her şeyi yaptıran sahte bir ortaklık içinde tutacaktı. "Ortakları" ona hayranlık ve saygı duyacaktı. Muhtemelen sonunda onların da gerçek bir komisyoncusu olacağını ve onlara istedikleri her şeyi fahiş ücretler karşılığında sağlayacağını düşünüyordu. Sonra Keith iyi bir hayat sürecekti.

"Tamam," dedi, zayıflamış enerjisinin son kırıntılarını toplayarak canlı bir tavır takınmaya çalıştı. Ellerini uyluklarına dayadı. "Şimdi Keith'in hayal dünyasından çıkmalıyız."

. İşte şöyle olacak. Söylediklerimi gizli tutacağına yemin ettin. Bu, dürüst olmayan bir adamı dürüst tutmakla ilgili. Sen bana şantaj yaptın, şimdi ben sana şantaj yapıyorum, çünkü az önce anlattığım senaryolara nasıl bakarsan bak, ben mahvolacağım."

Başını salladı ve "Hayır, yapmazsın P. Tek yapman gereken benimle çalışmak. Neden bunu anlayamıyorsun?" dedi.

"Çünkü ben senin gibi değilim, Keith," diye tersledi. "Ve bu kabustan kurtulmak için tek şansım hasar kontrolü."

"Böylece çekip gideceğine inanamıyorum." Küçük bir çocuk gibi huysuz görünüyordu.

"Ben birkaç ay önce çekip gittim," diye hatırlattı kız. "Sen gitmek istemedin. Şimdi o kağıdı al ve bağlayıcı yemini et, yoksa gidiyorum ve çaldığım şeyi asla alamayacaksın. Bu da, borçlu olduğun parayı ödemek için 'ortakların'la yeni bir ödeme planı yapman gerekeceği anlamına gelir. Öyle değil mi?"

Farklı ödeme seçeneklerinin nasıl olacağını söylemesine gerek yoktu. Hayatının tehlikede olduğunu bildiğini anlayabilirdi. Keith ona baktı, ağzının köşeleri aşağı doğru kıvrıldı. "Biliyorsun, iyi olabilirdi."

Kadın başını salladı. "Sadece rüyalarında, kovboy."

Büyüye doğru yürüdü ve her adımında isteksizce onu aldı. O son kez duraksarken kadın sessizliğini korudu. Adamın onu okumaktan kurtulmanın bir yolunu aradığını anlayabilirdi. Ama yapabileceği hiçbir şey yoktu ve ikisi de bunu biliyordu.

Hızlı ve sinirli bir ses tonuyla okudu. "Ben, Keith Hollins, Pia veya onun sırları hakkında hiçbir şekilde, doğrudan veya dolaylı olarak ya da sessiz kalarak konuşmayacağıma yemin ederim, aksi takdirde konuşma yeteneğimi kaybedecek ve hayatımın geri kalanında sürekli fiziksel acı çekeceğim."

Büyü etkisini gösterince bağırdı. Kağıt alev aldı. Pia omuzlarından bir yük kalkmış gibi hafifçe içini çekti. Eşyalarını sırt çantasına tıktırmaya başladı.

Keith, "Tamam, istediğini yaptım. Şimdi çaldığın şeyi almaya gidelim. Nedir o, mücevher mi, takı mı? Taşıyabileceğin bir şey olmalı." dedi. Gözlerinde açgözlülük yeniden belirdi. "Nereye sakladın?"

Omuz silkti. "Hiçbir yere saklamadım."

"Ne?" Anladı. Vahşi bir köpek gibi dişlerini gösterdi. "Başından beri üzerindeymiş."

Kot pantolonunun cebinden katlanmış bir keten mendil çıkardı ve ona uzattı. O mendili yırtarken, kız sırt çantasını omzuna attı. Küfürler başlarken kapıdan çıktı.

"Oh, lanet olsun. Lanet olası bir *PENNY* çaldın!"

"Hoşça kal, bebeğim," dedi. Uzaklaştı. Koridorun önü buğuyla kaplandı. Çenesi ağrıyana kadar dişlerini sıktı. O ezik için bir damla bile gözyaşı dökmeyecekti.

Adam arkasından bağırdı, "Bir ejderhanın hazinesinde bir peni ne arar? Bu lanet olası peninin onun olduğunu nereden bileyim?" Evet, bu iyi bir soruydu.

Ona, "ortaklarının" gerçek bir hırsızlığı doğrulayabileceğini hatırlatmayı düşündü. Sahte bir hırsızlık onu öldürebileceğini bildiğini söylemeyi düşündü, ama zavallı aptal herif zaten mahvolmuştu.

Ya Cuelebre onu bulup öldürecekti ya da er ya da geç "ortaklarından" birini kızdıracaktı. Cuelebre'nin malını nasıl ele geçirdiğini öğrenmek isteyeceklerdi. Ve artık Keith onlara bunu söyleyemeyecekti. Ne kadar garip bir durumdu.

Sonra, sahte bir şeyi ona vermeye akıl edemediği için kendi aptallığını ona söylemeyi düşündü. Birkaç olağan dışı yeteneği olmasına rağmen, Pia'nın vücudunda hırsızlık yapabilecek bir kemik bile yoktu. Bir suçlunun kurnazlığıyla düşünemiyordu.

Ayrıca, gerçek gücün onun arkasında gölgelerde hareket ettiğini fark ettikten sonra, işinden başka hiçbir şeye cesaret edememişti. Bir şeyler dönüyordu. Keith'in hayal edebileceğinden ya da hayal etmek isteyebileceğinden daha büyük ve daha kötü bir şeydi. Suikast ya da savaş gibi karanlık bir koku vardı. Oradan olabildiğince uzağa ve hızlıca kaçmak istiyordu.

Cuelebre'nin sığınağındaki tüm o göz kamaştırıcı hazinenin arasında bir kavanoz dolusu bozuk para bulacağını ya da "bir bozuk para al, bir bozuk para bırak" fikri aklına geleceğini asla hayal edemezdi. Herkes benzin istasyonlarında yapıyordu. Neden yapmasın ki?

Onunla yapabileceği tüm konuşmaları düşündü. Ama başını salladı. Gitme zamanı çoktan gelmişti.

"Pişman olacaksınız!" diye bağırdı ona. "Senin saçmalıklarına katlanacak başka birini asla bulamayacaksınız!"

Ona orta parmağını gösterdi ve yürümeye devam etti.

Hafif bir panik Pia'yı koşmaya zorlamaya devam etti. Dudaklarını ısıarak birkaç dakika geçirdikten sonra, dairesine dönmeye karar verdi. Bu kararın zorluğu onu şaşırttı. Önemli pek bir şeyi yoktu. Mobilyaları sadece mobilyaydı, ama annesinden kalan birkaç hatırası vardı ve bazı kıyafetlerini çok seviyordu. Eşyaları bir yana, asıl zorluk, sahip olduğu evin sürekliliğinden kopmakti.

İnsanlara, yerlere veya şeylere fazla bağlanma, demişti annesi. Her şeyi geride bırakabilmelisin.

Her an kaçmaya hazır ol.

Hayatlarının tanımını buna bağılıydı. Pia'nın annesi, şehirdeki yarım düzine yerde onlar için nakit para ve farklı kimlikler saklıyordu. Pia, altı yaşına geldiğinde tüm yerlerin toplu taşıma güzergâhlarını, kilit şifrelerini ve emanet kasalarının numaralarını ezbere biliyordu. Düzenli olarak New York'tan kaçma tatbikatları yaparlardı. Pia güzergâhları takip eder, belgelere ve paraya ulaşırken annesi onu takip edip gözlemlerdi. Pia büyüdükçe fotoğraflı kimlikler de yenilenmişti.

Yine de Pia başını sallayıp anladığını söylese de, geçen haftaki olaylar onun aslında ne kadar az anladığını ve içselleştirmediğini göstermişti. Annesi Pia on dokuz yaşındayken ölmüştü. Şimdi, yirmi beş yaşında, davranışlarının ne kadar dikkatsiz hale geldiğini fark etmeye başlıyordu.

Sadece Keith'e güvenerek yaptığı büyük aptallık değildi. Düzenli olarak kendini savunma ve dövüş sanatları derslerine devam etmişti, ancak bunları ciddiye alma alışkanlığını kaybetmişti. Bunun yerine, bunları egzersiz ve eğlence olarak görüyordu. Şimdi annesinin erken yaşta verdiği dersler ona geri dönüyordu. Sadece, daha üzgün ve daha bilge olmanın ne demek olduğunu anlayacak kadar uzun süre hayatta kalmayı umuyordu.

Daha önce Pia, cadiya bağlama büyüsü için ödeme yapmak üzere bir saklama yerini boşaltmıştı. Şimdi, Chelsea'nin güneyindeki Elfie'nin barına dolambaçlı bir yoldan gitti. Bankalar kapanmadan önce bir emanet kasasına ulaşmayı başardı ve ikinci, daha az geleneksel bir saklama yerini eski ilkokulunun oyun bahçesinde buldu. Sırt çantasında üç yeni kimlik ve yüz bin dolarlık işaretlenmemiş, seri numarası olmayan banknotlar vardı, ayrıca onu ağırlaştıran yenilenen paranoyası da.

Elfie'nin barının ön kapısını iterek içeri girdiğinde, sanki şehrin yarısının kirini üstüne almış gibi hissetmeye başlamıştı. Kendini kirli,

içini boşalmış, duygusal olarak tükenmiş ve fiziksel olarak aç hissediyordu. Stres günlerdir boğazını tıkamıştı ve pek bir şey yiyememişti.

Elfie's gündüzleri öğle yemeği için açıktı. Öğle yemeği, saat 11'den 3'e kadar servis ediliyordu ve Elfie's geceleri canlandığı için işin ek bir parçasıydı. Sahibi Quentin, isteseydi burayı New York'un en prestijli kulüplerinden birine dönüştürebilirdi. Bunun için gerekli karizma ve stile sahipti.

Ancak Quentin, işin çok büyümesini engelliyordu. Elfie's, üç ırktan da karışık müşterileri olan, istikrarlı ve sadık bir müşteri kitlesine sahip, iyi bir mahalle kulübü olarak biliniyordu. Onlar, şehrin kendine özgü "Uyumsuz Oyuncaklar Adası"ydı, toplumun enkazı ve hurdalığı, tam olarak Wyr, Fae, Elf veya insan olmadıkları için hiçbir yere tam olarak ait değillerdi. Bazıları karışık ırk kökenlerini açıkça kabul ediyor ve kimliklerini gizlememenin faydalarını savunuyorlardı.

Pia gibi birçok kişi, kim olduklarını saklayıp bir yere aitmiş gibi davranıyordu.

Yirmi bir yaşından beri Elfie's'te çalışıyordu. O gün de aynı kapıdan girip Quentin'den iş istemişti. Annesi öldükten sonra kendini evinde hissedebileceği tek yer orasıydı.

Barın garsonların bulunduğu tarafına doğru ilerledi ve bara yaslandı. Görevli barmen Rupert, içkileri servis etmeyi bırakıp ona şaşkınlıkla baktı. Çenesini kaldırarak, ona içki getirmemi isteyip istemediğini sessizce sordu.

Kız başını salladı ve dudaklarını hareket ettirerek "Quentin nerede?" diye sordu. Barmen omuz silkti. Kız başını salladı, ona el salladı ve barmen işine geri döndü.

Klima, aşırı ısınmış cildini serinletiyordu. Tanıdık çevreye bakarken gözleri yine yaşaradı. Elfie's'te barmenlik yapmayı seviyordu. Quentin için çalışmayı seviyordu. Captain Fantastic ve çetesi cehennemde çürüsün diye umuyordu.

İş çıkışı kalabalığı, geniş ve şık mekanı doldurmuş, içki almak için üç sıra oluşturmuştu. Düşük seviyeli sihirli eşyalar ve Güç, sürekli devam eden konuşma gürültüsünün arasında parıldıyordu. Barın diğer tarafındaki dev HD televizyonlarda spor kanalları yayınlanıyordu. Çoğu kişi, barın bir köşesine monte edilmiş geniş ekrana bakıyordu. CNN haber bültenine baktı.

"... ve yerel haberlerde, bu öğleden sonra meydana gelen gizemli olayın yol açtığı hasarın boyutu hakkında haberler gelmeye devam ediyor. Bu arada, olayın nedeni hakkında spekülasyonlar devam ediyor." CNN'in düzenli muhabirlerinden biri olan sarışın, parlak saçlı bir kadın kameraya profesyonel bir gülümseme attı. Muhabir,

yolcuların ve yayaların geçmediği bir kaldırımın önünde duruyordu.

Pia'nın yanındaki bar müdavimi, yuvarlanan taşlar gibi bir sesle, "Hey, güzelim. Bir haftalık tatilde değil miydin? Tatilinde burada ne işin var?" dedi.

Pia, özel yapım çelik taburede oturan iri yarı, bodur yarı trol gibi adama bir göz attı. Ayakta, 2,5 metre boyunda, soluk gri tenli ve düzgün durmayan siyah saçlı adam kambur duruyordu. "Selam, Preston," dedi Pia. "Evet, hala izinliyim. Quentin'le bir dakika konuşmam lazım."

Preston, Elfie'nin müdavimlerinden biriydi. Hayatı kendi kurallarına göre yaşadığını söylerdi. Serbest bilgisayar programcısı olan Preston, gündüzleri evinden çalışır, geceleri ise Elfie'nin barında bar taburesinde otururdu. Çok içki içerdi ve işler kızıştığında gönüllü fedai olarak görev yapardı. "İşini iş yerinde bırakamamanın kötü bir işaret olduğunu bilirsin, tatlım," diye homurdandı ve viskiyle dolu uzun bir kola bardağını bir dikişte içti.

"Bu bir lanet," diye onayladı. Görünmez bir iplikle çekilir gibi, bakışları tekrar başının üstündeki ekrana kaydı. Hem hayranlık hem de dehşetle izledi.

"Quentin yaklaşık yirmi dakika önce bir yere gitti," dedi yarı trol. "Hemen döneceğini söyledi."

CNN muhabiri konuşmaya devam ederken o başını salladı. "... Bu arada, yetkililer olayın Cuelebre Tower'dan uzakta, Penn Station yakınlarındaki bir parkta meydana geldiğini doğruladı.

Cuelebre Enterprises, talihsiz 'araştırma ve geliştirme kazası'nın sorumluluğunu üstlendiğini belirten bir basın açıklaması yayınladı. Şimdi, Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler direktörü ve Elder Races'in en ünlü sözcülerinden biri olan Thistle Periwinkle'a bağlanıyoruz." Sahne, Cuelebre Tower'ın parlak krom ve mermer kaplamasının önünde gazetecilerle çevrili küçük bir figüre geçti.

Bardaki kalabalık iki parmakla ıslık çalmaya, dağınık bir şekilde ayaklarını yere vurmaya ve alkışlamaya başladı. "*WOOT!*" "Peri Barbie, evet!" "Benim *KIZIM!*"

Minyon figürlü kadın, ince belini vurgulayan soluk pembe bir iş kıyafeti giymişti. Boyu 1,75 metreye yakın olan Pia, televizyonda bu peri gibi kadını gördüğünde kendini her zaman hantal bir at gibi hissedirdi. Cuelebre'nin ünlü sözcüsü, kabarık lavanta rengi saçlarını şık bir bob kesimle yukarıya doğru kıvrırmıştı. Yüzüne bir düzine mikrofon dayandığında, sempatik bir gülümsemeyle burun kıvrımlarını kırıştırdı.

"Tanrım, çok seksi." Preston derin bir nefes aldı. "Bunun için ne vermezdim."

Pia, iri yarısı erkeklere hızlıca bir bakış attı ve başının arkasını kaşıdı. Sevimli perinin Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler sözcüsü olması ona her zaman manipülatif gelmişti. Bakın ne kadar nazik, dost canlısı ve güveniliriz, aman tanrım.

Peri narin elini kaldırdı. Bağırışlar dinmez konuşmaya başladı. "Bugün sadece kısa bir açıklama yapacağız. Durumu daha iyi anladığımızda daha fazla ayrıntı vereceğiz. Cuelebre Enterprises, bu olayın New York halkına verdiği rahatsızlıktan dolayı üzüntü duymaktadır ve tüm maddi hasar taleplerinin en kısa sürede çözüme kavuşturulacağını taahhüt eder." Peri'nin çocuksu gülümsemesi kayboldu. Kameranın lensine doğrudan baktı, normalde neşeli ifadesi sertleşti. "Cuelebre'nin tüm kaynaklarını kullanarak kapsamlı bir soruşturma yürüttüğünden emin olabilirsiniz. Bugünkü olayın nedeninin hızlı ve kararlı bir şekilde çözüleceğini şahsen garanti ediyor. Böyle bir olay bir daha asla yaşanmayacak."

Sevimli tavırlar buraya kadarmış. Perinin etrafındaki muhabir kalabalığı sessizleşti. Barda sürekli duyulan gürültü kesildi. Rupert bile içki servisini bıraktı.

Yakındaki biri, "Lanet olsun. O şirin küçük kız az önce korkutucu bir şey mi yaptı?" dedi.

Geniş ekranda sahne tekrar kaosa dönüştü, ardından CNN'in ana haber stüdyosuna geri döndü ve sarışın muhabir acil bir tonla şöyle dedi: "İşte Cuelebre'nin kamuoyuna yaptığı açıklama, çok anlamlı bir açıklama oldu, değil mi millet?"

Haber programı, Cuelebre hakkında kısa bir biyografik özet yayınladı. Bu gizemli multimilyarder hakkında pek fazla bilgi yoktu. O, Yaşlı Irklar arasında en yaşlı Güçlerden biri olarak kabul ediliyordu ve New York Wyrkind bölgesinin demir yumruklu hükümdarı olarak biliniyordu. Ayrıca Washington siyasi sahnesinde önemli, ancak gölgeli bir güç oyuncusuydu.

Onun yakın çekim fotoğrafları ve film görüntüleri her zaman bulanıktı. Kameraların onu en ayrıntılı şekilde yakalayabildiği görüntüler, uzaktan çekilmiş fotoğraflardı. Kanal, sert görümlü, güçlü erkeklerden oluşan bir grubun birkaç fotoğrafını gösterdi. Grubun ortasında, agresif bir hareketin ortasında, karanlık başı yana dönük, devasa ve hakim bir figür yükseliyordu.

Cuelebre, kim olduğunu hiçbir zaman kamuoyuna açıklamamıştı, ancak haber programları spekülasyon yapmaya bayılıyordu. Herhangi bir iddiada bulunmaktan kaçınıyorlardı, ancak Dragos isminin aslında "ejderha" anlamına geldiğini ve Cuelebre'nin mitolojik bir dev kanatlı yılan olduğunu vurguluyorlardı.

Elder Races'in siyaset ve toplumunun kenarlarında sürünerek yaşayan en marjinal melezler bile Cuelebre'nin ne ve kim olduğunu biliyordu. Her biri, şehri temellerinden sarsan ejderhanın kükremesini iliklerine kadar hissetmişti.

Pia, Preston'ın viskisini aradı. Trol, bardağı ona uzattı ve Pia onu bir dikişte içti. Sıvı, kurumuş boğazından aşağı kaydı ve midesinde yanan bir ateş topu gibi patladı. Nefes nefese, bardağı ona geri verdi.

"Seni anlıyorum," dedi trol. "Bütün öğleden sonra böyle şeyler çaldılar. Anlaşılan 'olay' "—havada parmaklarıyla tırnak işareti yaptı — "bir mil uzaktaki binaların camlarını kırmış ve bir kahverengi taş evin ortasından çatlatmış. Ben kendim duydum ve sesin taşlarımı küçülttüğünü itiraf edecek kadar erkek biriyim."

Panik tekrar onu sardı. Ellerin titremesini gizlemek için ellerini barın altına indirdi. Boğazını temizledi. "Evet, ben de duydum."

"Onu bu kadar kızdıran kim?" Preston başını salladı. "Hayal bile edemiyorum, ama bu, Kıyamet Günü'nü piknik gibi gösterecek."

Kulağının yanında derin bir ses duyuldu: "Berbat görünüyorsun."

Pia neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Sonra göz kapaklarına avuç içlerini bastırdı ve yıldızlar görene kadar bekledi, sonra Quentin'e döndü.

"O benim patronum," dedi Preston'a omzunun üzerinden. "Her dakika bir iltifat."

Trol burnunu çekti.

Quentin, arkaya açılan salıncak kapının yanındaki duvara yaslandı. Pia'ya kaşlarını çatarak baktı. 1,88 metre boyunda, zayıf ve esnek bir vücuda sahipti. Model olsaydı *GQ dergisinin* kapağına çıkabilecek türden korkutucu derecede yakışıklı bir adamdı. Koyu sarı saçları, salık bırakıldığında geniş omuzlarına kadar uzanıyordu ama genellikle at kuyruğu yapıyordu. Sert tarzı, uzun kemikli yüzünü ve delici mavi gözlerini vurgulamaktaydı.

Pia'nın duyguları yine çılgınca dalgalandı. Dudaklarını sıkıp başını eğdi ve sırt çantasının askısını çekmeye başladı. "Seninle konuşmam lazım," dedi.

"Tahmin etmiştim." Duvardan doğruldu ve sallanan kapıyı iterek açtı.

Pia, Preston'a parmaklarını salladı ve Quentin'in arkasında kalarak arkaya doğru yürüdü. Kapı yerine oturdu ve barın gürültüsünü kesintiye uğrattı.

Depodan geçerek geniş ofisine girdi. Odanın ortasında durdu, sırt çantasını yere bıraktı ve öylece durdu, yorgun zihni boşalmıştı.

Güzel hatlı bir el omzuna uzandı ve çenesinin altına takıldı. Onun kendisini döndürmesine izin verdi, ancak onun keskin bakışlarına sadece bir an bakabildi, sonra bakışları onun sağ omzunun üzerinden bir yere kaydı. Göğsü acıyordu. Onun bakışlarının vücudunda gezindiğini hissedebiliyordu.

"şehirden ayrılıyorum," diye omzunun üzerinden etrafa seslendi. Sesi boğuktu. "Hoşça kal demek için geldim."

Sessizlik uzadı ve inceldi. Sonra Quentin bir elini alnına koydu ve diğer elini boynunun arkasına doladı. Kızın bakışları ona kaydı ve onun yüzündeki endişe onu neredeyse mahvetti. "Başın ağrıyor" dedi.

Ellerinden altın rengi bir sıcaklık yayılmaya başladı, başını sararak vücuduna yayıldı ve acıyı dindirdi. "Tanrım, bunu yapabildiğini bilmiyordum," dedi iç çekerek. "Bu çok iyi geldi."

Dizleri titreyince, onu kollarına aldı ve sıkıca sarıldı. "Kalp ağrısına bir şey yapamam maalesef."

Pia'nın ağzı titredi. Adam, yüzündeki acıyı bir yol haritası gibi okumuş olmalıydı. Kız başını adamın omzuna yasladı. "Bana iki hafta önceden haber vermediğim için bana bağırman gerekmez mi?"

"Ben yapmayayım, yaptım diyelim." Sırtını okşadı. "Anlaştık mı?"

Kız burnunu çekip başını salladı ve kollarını onun beline doladı.

Quentin'in yaşı belirsizdi. 35 ile 135 arasında herhangi bir yaşta olabilirdi. Dinlenirken sert ve yaşlanmayan bir havası vardı ve aurası şiddetli sırların izlerini taşıyordu, bu yüzden Pia her zaman onun daha yaşlı olduğuna inanmıştı. Yıllardır ona aşık olmuştu. Genellikle bundan zevk alıyordu. Bu, asla eyleme dökmeyeceğini bildiği için daha da rahatlatıcı bir zevkti.

Birbirlerini gördükleri anda, ikisinin de içlerinde bir titreme hissetmişti. Quentin, Pia'nın kemiklerini titreten düşük frekanslı bir güç yayıyordu.

bunun ne olduğunu anladı. Kendisini insan gibi göstermeye yarayan bir cazibeye sahipti, bu cazibe Pia'nın ve kendilerini kamufle eden diğer melezlerin cazibesine çok benziyordu. Onun ne olduğunu tam olarak bilmiyordu ama kısmen Elf olduğunu tahmin ediyordu.

Onun da kendisinin ne olduğunu bilmediğini biliyordu ve o da onu sorgulamadığı için, tanışmalarının ilk günlerinde ona attığı meraklı bakışları hoş görmüştü. Quentin ile olan ilişkisinde en çok takdir ettiği şeylerden biri, birbirlerine çok kişisel sorular sormamalarıydı.

İlk birkaç aylık temkinli dönemden sonra, birbirlerinin yanında rahatlamış ve sessiz bir anlaşmaya varmışlardı. İkisinin de gizli kalması daha iyi olan şeyler olduğunu biliyorlardı. İkisi de bunları olduğu gibi bırakmaktan memnundu.

Quentin, uzun parmaklarıyla saçlarını tarayarak at kuyruğunu çözmeye başladı. "Bunun Keith'in bir ilgisi var mı? Ondan ayrıldığından beri onu görmedin, değil mi?"

Quentin'in saçlarını okşaması ona çok iyi gelmişti. Bütün kasları gevşedi ve yüzünü onun gömleğine gömdü. Sıcak, erkeksi ve yeşil bitkilerin kokusu geliyordu. Güçlü, kararlı bir adamın kollarında olmak çok iyi geliyordu. Birkaç saniye, onun kollarında ait olduğunu ve güvende olduğunu hayal ederek, soğukluğunun yok olmasını sağladı. Ne tehlikeli, ne aptalca bir hayal.

O sertleşti ve onun kollarından çekildi. "Evet, onu gördüm ve hayır, romantik bir şey değildi. Keith de buna katkıda bulundu," diye itiraf etti, yalan söylemek istemiyordu, sadece Quentin'i sevdiği için değil, aynı zamanda onun ne kadar gerçekçi olduğunu hiç anlayamadığı için de. "Ama durum karmaşık."

Quentin ofisinin kapısını kapatmak için yürüdü. Kapıya yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Tamam, o zaman ben karmaşık hale getirmeyeceğim. Sadece nerede yaşadığını söyle."

Alarm çaldı. "Hayır! Onu rahat bırakacağına yemin etmelisin."

Quentin başını eğdi ve onu rahatsız edecek kadar keskin bir bakışla baktı. "Neden? Hâlâ onu önemsiyorsun, değil mi?"

"Tanrım, hayır!" İki eliyle kafasını kaşdı ve sonra yüzünü ovuşturdu. "Hiç de öyle değil. Bak, sen anlamıyorsun çünkü hiçbir şey bilmiyorsun, anlıyorum. Ve sana açıklayamam. Veda etmeye bile gelmemeliydim. Bu büyük bir hataydı."

Ona kapıdan çekilmesini işaret etti. Adam kıpırdamadı. O zaman kapının önündeki pozisyonunun kasıtlı olduğunu anladı. Öfkeyle

kendine kızarak. Çok abuk akıllı davranmaya başlamalıydı, yoksa barbekü olacaktı.

Quentin onun bakışlarını yakaladı ve tuttu, gözleri fırtınalıydı. "Sadece ne tür bir belaya bulaştığını söyle," dedi yavaşça ve kararlı bir şekilde. "Ben hallederim. Cevaplayamayacağın ya da cevaplamak istemediğın sorular sormayacağım. Tek yapman gereken bana ne olduğunu söylemek."

Birden paniğı geri geldi, ama bu sefer onun için. Öne atıldı ve omuzlarından tuttu. "Beni dinle." Onu sarsmaya çalıştı ama çok büyüktü. Yüzündeki inatçılık onu hırladırdı. "Ciddiyim. Beni ciddiye almalısın. Kötü bir şey oldu ve sana anlatmayacağım. Gidiyorum, bu kadar."

Hâlâ ona bakarak, ellerini omuzlarından çekip bir araya getirdi ve ince göğsüne bastırdı. "Pia, birbirimizi dört yıldır tanıyoruz ve şimdiye kadar birbirimizin mahremiyetine çok saygı gösterdik. Sen her neysen, akıllı bir kız olduğunu biliyorum..."

"Keith'e aşık olduktan sonra bana bunu ciddi bir yüzle söylüyorsun. Ne komik," dedi. Ellerini çekmeye çalıştı ama o bırakmadı.

"Aptalca bir hata yaptın. Bu seni aptal yapmaz," dedi ve ellerini göğsüne bastırarak, ellerinin zonkladığını hissedene kadar sıkı sıkı tuttu. "Burada işlerin nasıl yürüdüğünü izlediğini gördüm. Benim bağlantılarım ve nüfusum yok mu sanıyorsun? Sana yardım edeyim."

Zaten kurtulamayacağını anlayınca direnmeyi bıraktı. "Nüfuzun olduğunu biliyorum. Elfie'nin bu kadar çok yarı kanlı sadık müşterisi olmasının ve senin ofisinde bu kadar şoklarıyla konuşmanın birçok nedeni olmalı. Pazartesi geceleri poker oyunlarında da çok ilginç sohbetler yapıldığına eminim. Diğer ziyaretlerim ve arka kapıdan gelen teslimatlardan anladığım kadarıyla, Elfler'in topraklarında bağlantıların olduğundan da eminim, ve Tanrı bilir başka kimler vardır."

"O zaman sana yardım edebileceğimi bilmelisin," dedi. Onu incittiğini fark etmiş gibi göründü ve elini gevşetti. "Tek yapman gereken bana izin vermek."

Gözlerini devirdi. Onun inatçı olduğunu biliyordu, ama bu çok saçmaydı. "Hâlâ beni dinlemiyorsun. Sen. Bana. Yardım. Edemezsin." Ellerini çevirip onun ellerini sıktı. "*Hâlâ bu konuyu konuşmayacağız*, ama bir dakika düşün, olur mu? Dragon?" Ellerini pençe gibi kıvırdı. "Rowr? Benim kasabadan ayrılmam mı?"

Ona bakarken yüzü bembeyaz oldu. "Ne yaptın?"

Kız başını salladı. En azından şimdi onu ciddiye alıyordu. "Tek bilmen gereken, benim başımın belasında senin üstünlüğün ve gücün yetmez. Hiçbir şey yapma. Daha da iyisi, hiçbir şey yapmayı aklından bile geçirme. Ve Tanrım, Quentin, ne yaparsan yap, Keith'in peşine düşme. Dışarıda Cuelebre ile uğraşıp paçayı sıyrabileceğini sanan çok kötü ve korkunç bir şey var." Öne eğilerek alnını göğsüne dayadı. "Sana bu kadarını söyledikten sonra, şimdi seni öldürmek zorundayım. Lütfen, beni dinle. Benim için çok değerli oldun ve senin incindiğini ya da öldürüldüğünü duymak istemiyorum. Özellikle de yapabileceğin hiçbir şey yokken."

Kollarını tekrar ona doladı ve onu o kadar sıkı sıkı ki nefes alamadı. Sonra dudaklarını kulağına yaklaştırdı. "Seni yardım etmeden kaçmana izin vermeyeceğim," dedi. "Buna katlanmak zorundasın."

O inledi ve ona karşı itti ama o onu bırakmadı. "Senin neyin var, aptal? Ölmek mi istiyorsun?"

"Oh, kapa çeneni. Tabii ki istemiyorum. Ben sadece kendime bakarım," dedi Quentin. Onu bırakıp masasına doğru yürüdü. Şaşkınlık içinde sendeledi ve onu takip etmek için döndü. Ağzı sert bir çizgiye dönüştü. Yüzünü karartan korkutucu bir şeyin gölgesini tekrar gördü. Ona alaycı bir bakış attı. "Anlaşılmaz aptalca şeyler yapıp kız gibi çılgılık atsa bile."

"Siktir git. Sen benim patronum değilsin. Artık değil, en azından," diye mırıldandı.

Onun duvar kasasını hızlı ve verimli bir şekilde açmasını izledi.

Bir zarf çıkardı ve ona uzattı. "Buraya gideceksin," dedi. "Benim sahip olduğum küçük bir yere."

Onun otoriter tavrı, kısa süreli bir öfke patlamasına neden oldu, ama onunla kavga edecek gücü kalmamıştı. Zarfı açtı, sade metal bir halkaya takılı iki ev anahtarı çıkardı ve sadece ona baktı.

"Bana nerede olduğunu sor. 'Quentin, nerede?' de" dedi. "Hadi." "Quentin, nerede?" diye ifade vermeden papağan gibi tekrarlardı ve anahtarları masasına atmaya başladı.

anahtarları masasına atmaya başladı.

"Teşekkürler, Pia. Ne kadar nazıksın, hiç sana göre değil." O geriye doğru yürüdü ve ona "Charleston'un hemen dışında" dedi.

Anahtarları fırlatırken donakaldı. "Güney Carolina, Charleston mu? Elf Mahkemesi'nin merkezi Charleston, onların topraklarının tam ortasında mı?"

Quentin gülümsedi. "Evet, orası. Cuelebre, Elf Yüksek Lordu'nun izni olmadan giremez, yoksa tüm antlaşmaları bozar ve işleri gerçekten boka sarar." Gülümsemesi kayboldu ve kadının

"Oraya vardığında ne olacağını ya da bir sonraki adımının ne olacağını bilmiyorum. Bu, sana biraz nefes alman için yaşlıların politikasını kullanmaktan başka bir işe yaramayabilir. Ama bu bir ilk adım."

"Evet, öyle," diye fısıldadı, anahtarları izleyerek. Anahtarları cebine soktu ve Quentin'e sarıldı.

Belki, sadece belki, onun için hala bir umut vardı.

Quentin ona bir anahtar daha uzattı ve onu barın arkasındaki küçük otoparka kadar geçirdi. Sade bir mavi 2003 model Honda Civic'in yanında durdu. "Al," dedi.

"Bu çok cömertçe," dedi, boğazı düğümlenmişti. "Zaten yeterince karıştın."

Anahtarları geri almayı reddetti. "Bak, araba sana ya da bana kadar izlenemez. Bunlardan yarım düzine var. Önemli değil. Sus ve bin."

"Seni özleyeceğim," dedi kız.

Ona şiddetle sarıldı. "Bu veda değil."

"Elbette değil." Kız, uzun beline kollarını doladı ve sıkıca sarıldı.

"Ciddiyim, Pia. İletişim kurmanın bir yolunu bul ve bana iyi olduğunu haber ver, yoksa peşine düşerim."

Ona sözünü tutmasını engelleyecek bir şey olmasını ummaktan başka bir şey yapamıyordu. Bu karışıklıktan uzak durması gerekiyordu. Vedalaşmadan gidemediği için patronunu ve arkadaşını öldürtmüş olabileceğini düşünmeye dayanamazdı.

Dudaklarını alnına bastırdı ve geri çekildi. "Hadi, git buradan."

Anahtarlıktaki kilit açma düğmesine bastı, sırt çantasını yolcu koltuğuna attı ve arabaya bindi. Sokağın sonuna gelip durduğunda, dikiz aynasına baktı.

Quentin, ellerini beline koymuş, park yerinin kenarında onu izliyordu. Ona el salladı.

Trafikte bir boşluk oldu. Caddeye çıktı ve Quentin gitmişti.

Quentin, trafiğe bağlı olarak New York'tan Charleston'a yolculuğun yaklaşık on iki saat sürdüğünü söylemişti. Yolun çoğu I-95 otoyolundaydı. New York Wyr demesne'den olabildiğince uzaklaşmak istiyordu. Kırk dakika sonra bir Starbucks'ta durdu ve tofu

salata sandviçi ve küvetini temizleyebilecek kadar sert bir büyük kahve aldı. Sonra düz göremeyecek hale gelene kadar sürdü.

Elder Races'in demesneleri, insan coğrafya haritasının üzerine yerleştirilmişti. Amerika Birleşik Devletleri'nde, New York'ta bulunan Wyr demesneleri ve Charleston'da bulunan Elven Court dahil olmak üzere yedi Elder demesneleri vardı.

Her demesne'nin kendi kanunlarını uygulayan bir lord veya lady vardı. Bazı Yaşlı hükümdarlar insanlardan uzak yaşamayı tercih ediyordu. Mahkemelerini, sadece sihirli yeteneklere sahip olanların algılayabileceği ve boyutlar arası sınırları geçebileceği başka boyutlarda tutuyorlardı. Dragos gibi diğerleri ise insan dünyasında yaşıyordu.

Wyr-Elf sınırının nerede olduğunu tam olarak bilmiyordu, bu yüzden sınırı geçtiğinden emin olana kadar arabayla yol aldı. Mantıklı olsun ya da olmasın, korkusu biraz azalmıştı. Sonunda, saat 3:00 civarında, mücadele ettiği yorgunluk pes etti. Bir motele girdi ve sahte kimliklerinden biriyle bir oda tuttu. Kapının zincirini taktı, sırt çantasını bir sandalyeye attı ve yatağa yığıldı. Birinci ayakkabısını, sonra diğerini çıkardığında oda dönmeye başladı.

Bir ay uyuyabilirim, diye düşündü, dönen bir giderden siyahlığa çekilirken. O kadar şanslı değildi.

Dragos, Cuelebre Tower'ın tepesindeki penthouse balkonunun kenarında duruyordu. Güneş ufka yaklaşırken şehri seyrediyordu. Günün bu saatlerinde, derinleşen güneş ışığı, nadir bulunan, yıllanmış bir beyaz-bordo şarabın zenginliği ve karmaşıklığıyla ağır bir altın ağırlığı gibiydi. Ayakları genişçe açılmış, elleri arkasında birleştirilmişti.

Balkon, meditasyon yapmak için en sevdiği yerlerden biriydi. Korkuluk yoktu. Bir şehir bloğunu kaplayan binanın çevresini çevreleyen geniş bir çıkıntıydı. Balkon, çatıya çıkmak istemediğinde, nöbetçileri ve sarayının diğer bazı ayrıcalıklı üyeleri tarafından kullanılan çatıya inip çıkmak için kullanışlı ve daha özel bir yerdi. Penthouse'a, istediği sayıda büyük Fransız tarzı kapıdan girip çıkabilirdi.

Cuelebre Enterprises, çok sayıda şirketi bünyesinde barındıran bir şemsiye şirketti ve sürekli olarak dünyanın en büyük on şirketi arasında yer alıyordu. Kumarhaneler, oteller ve tatil köyleri, borsa, nakliye, uluslararası risk

değerlendirme (kiralık özel ordu), bankacılık. Dünya çapında binlerce Fae, Elf, Wyr ve insanı istihdam ediyordu, ancak Wyrkind'in çoğunluğu, onun demesne'sinin kanunları ve koruması altında yaşayabilmek için New York Eyaleti'nde yaşamayı tercih ediyordu.

Dragos'un sarayında toplanan ve şirketlerinde önemli pozisyonlarda bulunan Wyr'lar, genellikle bir tür avcıydı; rekabetçi, değişken ve bazen şiddet içeren bir ortamda gelişen şekil değiştiren yaratıklar. Ancak, Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler perisi Thistle Periwinkle gibi birkaç sert karakterli istisna da vardı. Arkadaşları ona Tricks derdi.

Rune gibi, onun İlk Adamı olan yedi muhafızının hepsi de Güç açısından güçlü, ölümsüz yaratıklardı. Onlar da bir tür yırtıcı hayvanlardı. Dört grifon vardı: Rune, Constantine, Graydon ve Bayne. Her biri, Dragos'un topraklarının dört bölgesinden birinde barışı korumakla görevliydi. Gargoyle Grym, Cuelebre Enterprises'ın şirket güvenliğinden sorumluydu. Tiago, var olduğu bilinen üç thunderbird'den biri, Dragos'un özel ordusunun başındaydı.

Son olarak, soruşturmalardan sorumlu harpi Aryal vardı. Bu hırsızlık soruşturmasının kontrolünü Rune'a devretmeyi pek hoş karşılamamıştı. Sakin bir mizacı olduğu söylenemezdi. Sarayda bu kadar önemli bir konuma yükselmesinin bir nedeni vardı.

Dragos'un gülümsemesi acıydı. Harpy, öfkesini kaybettiğinde cehennemden çıkmış bir cadalozdu.

Gömleğinin cebine uzanıp hırsızın bıraktığı kağıt parçasını çıkardı. Mesaj, bir 7-Eleven fişinin arkasına karalanmıştı. İnce kağıt, elinde tutmaktan çoktan köşeleri kıvrılmıştı. Kağıdı açıp hırsızın dün ne aldığını okudu. Bir paket Twizzlers ve büyük boy vişneli Coke Slurpee.

Rune, diye telepatik olarak söyledi.

İlk Adam'ın yanıtı anında geldi. *Efendim.*

Sen şuraya gideceksin — makbuzdaki soluk yazıları gözlerini kısarak okudu — 42. Cadde'deki 7-Eleven mağazasına ve son 24 saatteki tüm güvenlik kamerası kayıtlarını alacaksın. Hırsızın kayıtlara yakalanmış olma ihtimali yüksek.

Gerçekten mi? diye sordu Rune, avcı içgüdüleri devreye girmişti. *Şimdi çıkıyorum. Bir saat içinde dönerim.*

Oh, Rune?

Twizzlers ve vişneli Coke Slurpee getir. Bunların ne olduğunu merak ediyor.

Tabii. Tamamdır, dedi First, açıkça şaşırmış bir şekilde. Dragos?

Ne? Gözlerini kısarak ve esneyerek, güneşin son ışınlarının tadını çıkardı.

Slurpee'yi ne büyüklükte istersin? İlk Adam'ın zihnindeki sesi tuhaf geliyordu.

Birbirlerini tanıyorlardı ve yüzlerce yıldır birlikte çalışıyorlardı. Dragos, "Zevklerimi yeterince iyi biliyorsun. Beğenecek miyim?" dedi.

Dragos öfkesini kontrol altına aldığından, Rune normal dostane tavırlarına geri döndü. "Sanmıyorum dostum. Seni hiç abur cubur yerken görmedim."

O zaman küçük olsun. Dragos fişi kaldırdı, kokladı ve kaşlarını çatı. Hassas burnuna bile, fişin o narin kadınsı kokusu kaybolmaya başlamış ve onun kokusu gelmeye başlamıştı.

İçeriye girdi. Penthouse, kulenin en üst katını kaplıyordu. Hemen altında ofisleri, toplantı odaları, yönetici yemek salonu, eğitim alanı ve diğer ortak alanlar vardı. Üçüncü katta ise muhafızları ve diğer üst düzey mahkeme ve şirket yetkilileri bulunuyordu. Tek başına bir bina olsaydı, bir malikane olurdu. Tüm odalar ve salonlar devasa boyutlarda inşa edilmişti.

Dragos, çatı katında mutfak buldu. Krom makineler ve tezgahlarla dolu yabancı bir yerdi. Kimse yoktu. Yemek salonuna ve tüm muhafızların, Mahkeme ve şirket yöneticilerinin ihtiyaçlarını karşılayan ortak mutfak aramaya başladı. Bir alt katta buldu.

Çift kapıdan içeri girdi. Yarım düzine mutfak personeli donakaldı. Köşede bir brownie dehşetle ciyakladı ve görünmezliğe büründü.

Baş aşçı ellerini ovuşturarak aceleyle ilerledi. Wyr formunda korkunç bir kurt olan kadın, çalışma saatleri boyunca insan şeklini, yani uzun boylu, gri saçlı, orta yaşlı bir kadın şeklini koruyordu. "Bu beklenmedik bir onur, efendim," dedi coşkuyla. "Sizin için ne yapabiliriz?"

"Fermuarlı plastik torbalar var. Reklamlarda görmüştüm," dedi Dragos. Adını hatırlamaya çalışarak parmaklarını şıklattı. "İçine yiyecek koyuyorsunuz."

"Ziploc poşetleri mi?" diye sordu kadın temkinli bir sesle. Dragos onu işaret etti. "Evet. Bir tane istiyorum."

Arkasını dönüp çalışanlarına hırladı. Bir peri dolaba atladı ve sonra onlara doğru sıçradı. Dragos'a derin bir reverans yaptı, başını eğdi ve gözlerini yere dikti, elinde bir karton kutu tutuyordu. Dragos bir poşet çıkardı, 7-Eleven fişini içine koydu ve poşeti kapattı.

"Mükemmel," dedi ve küçük poşeti gömleğinin cebine koydu. Arkasında yükselen mırıldanmaları duymazdan gelerek dışarı çıktı.

Rune'un gelmesini beklerken, ofisine gidip acil olarak halletmesi gereken işlerle ilgilendi. Dört asistanı, hepsi de zekaları ve sağlam karakterleri nedeniyle Wyr tarafından özenle seçilmişti. Ofisin dış odaları, Jackson Pollock ve Arshile Gorky gibi sanatçıların soyut ekspresyonizm eserleri ve Herbert Ferber'in heykelleriyle süslenmişti.

Binanın bir köşesinde bulunan ofisi, ahşap ve taşla doğal tonlarda dekore edilmişti. Penthouse'da olduğu gibi, ofisin dış duvarları da özel bir balkon çıkıntısına açılan ferforje Fransız kapılarla donatılmış cam levhalardan oluşuyordu. İç duvarlar, merhum sanatçı Jane Frank'a sipariş ettiği iki karışık teknik tuval ile süslenmişti. Bu tuvaleri, sanatçının Aerial Series (Havadan Serisi) adlı eserlerinden alınmıştı ve manzaraları sanki havadan görülüyormuş gibi tasvir ediyordu. Bir tuval gündüz manzarasını, diğeri ise gece manzarasını tasvir ediyordu.

Masasında otururken, ilk asistanı Kristoff, koyu renkli, dağınık saçlı kafasını kapıdan içeri soktu. Dragos, bir anlık sinirle dişlerini sıktı. Masasının üzerinde duran sözleşmelere eğilerek, "Dikkatli davran" dedi.

Wyr'ın ayı gibi doğası ve dağınık tavırları, Harvard'da eğitim görmüş, zeki ve kurnaz bir MBA'yi gizliyordu. Zeki bir ayı olan Kristoff, Dragos'un dikkatini çekecek iki kelimeyi söyledi. "Urien Lorelle."

Başını kaldırdı. Urien Lorelle, Karanlık Fae Kralı, Yaşlı Irkların yedi hükümdarından biriydi; egemenlik alanı Chicago bölgesindeydi ve Dragos'un en çok nefret ettiği kişiydi. Arkalarına yaslandı ve ellerini esnetti. "Getir."

Kollarını sallayarak Kristoff öne atıldı ve belgeleri masanın üzerine döktü. "Buldum, Lorelle ile silah geliştirme arasındaki bağlantıyı. İşte her şeyin basılı kopyaları. Transcontinental Power and Light'ın SEC'e sunduğu 10-K dosyası, geçen yılın vekaletname beyanı ve yıllık raporu ile üç aylık kurumsal kazanç konferans görüşmeleri. İlgili sayfaları işaretledim ve bir rapor hazırladım."

On dokuzuncu yüzyılın sonlarında kurulan Transcontinental Power and Light, Inc., ülkenin en büyük yatırımcıların sahip olduğu kamu hizmet şirketlerinden biriydi. Karanlık Fae Kralı en büyük bireysel hissedardı.

Dragos, 10-K dosyasını eline aldı ve sayfaları çevirmeye başladı. ABD Menkul Kıymetler ve Borsa Komisyonu'nun hazırladığı belge kalındı, yaklaşık 450 sayfa uzunluğundaydı ve istatistikler, tablolar ve grafiklerle doluydu.

Urien Lorelle ile pek çok konuda fikir ayrılığı vardı. Lorelle'in kamu hizmeti şirketi, dağ tepesini kaldırarak madencilik yapmaya meyilliydi. Dragos ise dağ tepesinin, görebileceği yerde kalmasını tercih ediyordu. Urien'in eski kömür yakıtlı elektrik santralleri, yılda yüz milyon tonun üzerinde karbondioksit salıyordu. Dragos ise uçarken temiz hava solumayı tercih ediyordu. Urien onun ölmesini istiyordu. Dragos ise Urien'in sadece ölmesini değil, tamamen yok olmasını tercih ediyordu.

"Çünkü sen başka bir ülkede yaşamayı tercih ediyorsun. Bu tarafı ne kadar kirlettiğin umurunda değil, seni çağdışı piç," diye mırıldandı. Kristoff'a, "Özetle," dedi.

Asistanı, "Transcontinental, RYVN adında bir ortaklık kurdu, kısaltması... neyse, önemli değil. RYVN, 1950'lerde nükleer yakıt ve savunma uygulamaları üreten, Orta Batı'daki eski bir Enerji Bakanlığı tesisini temizlemek için Enerji Bakanlığı'na hibe başvurusunda bulundu. RYVN, bu tesiste yeni bir elektrik üreten nükleer santral inşa etmeyi ve Savunma Bakanlığı ile yeni sözleşmeler imzalamayı istediğini söylüyor."

Gözleri lav gibi parladı. "Savunma uygulamaları" diye tısladı.

Kristoff karanlık gözleri parlayarak başını salladı. "Silahlar."

Elindeki mali belgeler yazıcı mürekkebi ve kağıt kokuyordu, ama Dragos yaklaşan bir cinayetin kan kokusunu aldı.

"DOE'deki bağlantımıza ulaş," dedi Dragos. "RYVN'nin hibe başvurusunu reddetmesini ve nedenini bilmesini sağla. Bunu yaptıktan sonra, RYVN ortaklığını yok etmeni istiyorum. Bu iş hallolunca, bireysel ortakların peşine düş ve onları tek tek ortadan kaldır. Projeyi bizzat sen yönet."

"Anlaşıldı," dedi Kristoff.

"Merhamet yok, Kris. İşimiz bittiğinde, kimse bir daha Urien ile böyle bir şey için ortaklık kurmaya cesaret edemez."

Kristoff sordu, "Proje bütçesi?"

"Sınırsız." Wyr-ay     n  p gütmek üzereyken ekledi, "Ve Kris? Onlara bunu kimin kapattığını bilmelerini sağla. Özellikle Urien."

"Anlaşıldı." Kristoff ona sırtttı.

Onunla Karanlık Fae Kralı arasında pek çok fikir ayrılığı vardı. Çok fazla nefret, çok az zaman.

Tam o sırada Rune, yırtık kot pantolon, savaş botları ve Grateful Dead tişörtü giymiş olarak kapıda belirdi. Grifonun sarımsı saçları r  zg  rda uçuşuyordu. Karton bir kutu içinde iki içecek, bir plastik torba ve bir kolunun altında şişkin bir manila klasörü taşıyordu. Torbanın içindekileri masanın üzerine döktü. Twizzlers paketleri masanın üzerine saçıldı.

Dragos bir paketi yırttı. Rune içeceklere pipetleri soktu, birini ona verdi, diğerini kendine aldı.

"Görüntüler bende," dedi Rune, kolunun altındaki klasörü işaret ederek. "Ne aradığımızı biliyor musun?"

"Twizzlers ve vişneli Coke Slurpee alanların fotoğraflarını   ek ve bana getir. Sadece bu ikisi, başka bir şey yok. Kadın olacak, ama kılık değiştirmiş olabilir." Dragos kırmızı şekerden bir parça ısır  ı. Elinde kalan yarisına tiksintiyle baktı ve     p kutusuna attı. Sonra i  e  e  i aldı ve dikkatlice pipeti emdi.

Rune onun ifadesine gülerek patladı. "Be  enmeyeceksin demiştim."

"  yleymi  ." Slurpee'yi sertçe masaya vurdu. "Görünüşe göre "Bu uzun sürmez. Hızlı ilerlemeye şükredelim," dedi Rune. Twizzlers paketlerinden birkaçını alıp

"Bu uzun sürmez. Hızlı ileri sarma özelliği için Tanrı'ya şükredelim," dedi Rune. Birkaç Twizzlers paketi alıp Dragos'a göz kırptı. "Sen sevmiyorsun," dedi ve odadan   ıktı.

Dragos i  ine geri döndü, ama dikkati başka şeylere dağılmıştı. Karşı duvardaki      geniş ekranda farklı haber kanalları açıktı. Diğer      asistanı gelip gitti. Bir kanalın haber başlıkları dikkatini çekti ve sesi açtı. O     leden sonra neden olduğu maddi hasarın   n tahmini şimdiden on milyonları bulmuştu.

Haber ekibi yayaya röportajlar yapıyordu. Bir kadın gözyaşları içinde, "Maddi hasarı boş verin. O sesi bugün sabah duydum ve hayatımın geri kalanında terapiye gideceğim. Cuelebre bunun bedelini ödeyecek mi, bilmek istiyorum!" dedi.

Sessiz düğmesine bastı. Bu çok pahalı bir kuruş olacaktı.

Duvar büyüklüğündeki pencerelerin dışında, akşamın erken saatleri yerini geceye bıraktı. Sonra Rune, elinde kağıtlarla ofisine geri döndü.

"Buldum, *buldum*," diye bağırdı yardımcısı. "Bir sürü insan bir sürü ıvır zıvır satın almış, ama sadece bir kadın Twizzlers ve Slurpee almış. Bu ne tesadüf!"

Dragos sandalyesine yaslandı. Rune ona kağıtları uzatırken, karanlık bir beklenti hissetti. Tüm fotoğrafları karıştırdı. Fotoğraflar, 7-Eleven'in kasaları ve cam ön kapılarının sabit bir görüntüsünü gösteriyordu. Rune iri vücudunu bir sandalyeye attı ve Dragos'un sabırsızca masasının geniş yüzeyini temizleyip fotoğrafları tek tek dizmeye başlamasını izledi.

Rune, sekiz on bir boyutunda birkaç fotoğraf basmıştı. Dragos, grenli siyah beyaz fotoğrafları dizdiğinde, fotoğraflardaki kadının hareket ettiğini hayal edebiliyordu. Filmi izleyip kadının gerçekte nasıl hareket ettiğini görmek için sabırsızlanıyordu.

İşte oradaydı, kapıyı açıyordu. Sola doğru hareket etti ve kameradan kayboldu. Yine oradaydı, ince ellerinde bir paket Twizzlers ve bir Slurpee içeceği ile yeniden ortaya çıktı. Ödemeyi yaptı ve kasiyere gülümsedi. Son fotoğrafta ön kapıyı iterek dışarı çıkıyordu.

Fotoğrafları daha dikkatli bir şekilde tekrar inceledi.

Çekim açısı kesin bir şey söylemeyi zorlaştırıyordu, ama uzun boylu bir kadın için normal boyda görünüyordu. Uzun kemikleri ve narin kıvrımlarıyla zarif bir vücudu vardı. Kamera, köprücük kemiklerinin çukurluğunu yakalamıştı. Kalın saçlarını biraz dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplamıştı ve saçları beyaz ya da başka bir açık renkteydi. Adam, saçlarının bir tür sarı tonu olduğunu tahmin ediyordu. Üçgen şeklindeki yüzü, gri saçlı birine göre çok genç görünüyordu.

Dragos'un koyu renk kaşları, bıçak gibi düz burnunun üzerine indi. Kadın yorgun ve dalgın görünüyordu. Hayır, yorgun olmaktan öte, sanki bir şeyden korkmuş gibiydi. Kasiyere gülümsemesi nazikti, hatta kibardı, ama hüzünlüydü. Beklediği gibi değildi, ama yaşlı ve kötü kalpli kemikleri, onun aradığı hırsız olduğunu biliyordu.

Kadın 7-Eleven'in kapısından çıkarken, adam parmağıyla onun silüetini takip etti. Onun uzaklaşan tek resmi buydu. Bu resim hoşuna gitmedi.

resimden hoşlanmamıştı. Düzleştirilmiş elini resmin üzerine vurdu ve yumruğunda buruşturdu.

"Seni yakaladım," dedi.

"Sana tek bir sorum var," dedi Rune. Grifonun uzun bacakları açılmıştı, gözleri meraklıydı. "Beni oraya göndermeyi ve neyi aramamı nereden bildin?"

Dragos gizli bir kıskançlıkla başını kaldırdı. "Nasıl olduğunu boş ver. Onu bulduk ve senin buradaki görevin bitti. Normal görevine dönebilirsin.

Rune fotoğraflara bakarak başını salladı. "Peki ya o?"

"Onu ben hallederim." Dragos dişlerini gösterdi. "Onu avlayacağım. Tek başıma."

Rune'u gönderdi, çatı katındaki yatak odasına çıktı ve Fransız kapıyı açtı. İlkbaharın son günlerinin havası odaya doldu. Kapının eşiğinde durup parıltıyan şehir ışıklarını seyretti.

Neredesin hırsız? Bir yere kaçtığını biliyorum, dedi geceye. Başını kaldırıp şehrin karmaşık kokularını taşıyan esintiye karşı kokladı.

Güç, büyülsün ya da olmasın, kendine özgü alışkanlıkları vardır. Sıkıcı bir rehavete kapıldığını fark etti. Ya hayat onun istediğine uyuyordu ya da o hayatı kendi iradesine boyun eğdiriyordu. İstemiyordu, alıyordu. Bir iş çıkarını tehdit edenleri yok ediyordu. Merhamet yoktu. Kaba kuvvetin basit tembelliğine alışmıştı.

Dragos gücünü çağırdı ve geceye büyüleyici sözler fısıldamaya başladı. Hırsızın görüntüsünü zihninde net bir şekilde canlandırdı. Büyülü iplikler uzun süredir kullanılmamış kaslar gibi gerildi ve esintiyle dışa doğru kıvrılmaya başladı. Hedeflerini bulmaları an meselesiydi.

Artık yakaladım seni.

ÜÇ

Pia karanlık, fısıldayan bir sesin hayalini gördü. Onu duymamak için çabalarken, bir o yana bir bu yana dönüp durdu. Yorgunluk beton bir kelepçe gibiydi. Tek istediği uyumaktı. Ama ses kafasına sızdı ve kadife pençelerini derine batırdı.

Gözlerini açtığında, New York'un üzerinde yüksekte asılı geniş bir balkonun kenarında durduğunu gördü.

Gece manzarası göz kamaştırıcıydı. Mor-siyah bir arka planın üzerinde, devasa gökdelenlere her renkten ışıklar püskürtülmüştü. Aşağıya baktı. Çıplak ayakla, beton değil, taş döşeme üzerinde duruyordu.

Parmaklık yoktu.

Çılgılık attı ve geriye doğru sendeleyerek düştü. Uçurumdan birkaç metre uzaklaşana kadar geriye doğru sürünerek ilerledi. Sonra, basit beyaz bir sabahlığından dışarı çıkan uzun çıplak bacaklarını fark etti.

Neglige, koşucunun hafif, güçlü yapısını, ince ve kaslı kaslarını vurguluyordu.

Negligée mi? Satenimsi kumaşı parmaklarıyla okşadı. Negligée'si yoktu. Yoksa vardı mı? Onunla yatmadığını yemin edebilirdi. Bu arada, nereye yatmıştı ki?

Nazik bir inci parıltısı etrafındaki taşları aydınlattı. Adrenalin dalgasıyla kan vücudunda dolaşmaya başladı.

Kahretsin, parlıyordu.

Bu hiç iyi değildi. Saçlarını yüzünden itti. Parlaklık, çıplak olmaktan daha fazla çıplak hissetmesine neden oluyordu. Çocukluğundan beri nemlendirme büyüsunün kontrolünü kaybetmemişti.

Parlaklığı gizleyecek ve cildini insan gibi gösterecek büyüyü bulmaya çalıştı. Bu kadar açıkta kalmak onun için tehlikeliydi, ama büyüyü nasıl yapacağını unutmuş gibiydi.

"İşte buradasın," dedi derin, sessiz bir ses. "Seni bekliyordum."

O ses. Viski ve ipek, yaşlanmayan ve erkeksi. Üzerine döküldü ve vücudunu ateşe verdi. Nefes alamıyordu. Dudakları sessiz bir nefesle aralandı.

Siyah demirden yapılmış zarif Fransız kapılara doğru döndü. Beyaz, tül gibi, yere kadar uzanan perdeler rüzgarda dalgalanıyordu. Gördükleri kadarını gizliyorlardı.

"İçeri girmek ister misin?" O eşsiz güzel ses, içinde derin bir özlem uyandırdı. Ayağa fırladı.

Zihninin küçük bir kısmı isyan etti. "Merhaba," dedi zihninin o kısmı. "Özlemeye pek meraklı değilim. Son kez özlemeye kapıldığında ne olduğunu hatırla. Seni şantaj yapan bir pislige aşık oldun. Her şeyini kaybettin ve kaçmak zorunda kaldın."

Etrafındaki manzara titredi ve solmaya başladı. Karanlık fısıltılar güçlenerek, duyabildiği ve düşünebildiği tek şey haline geldi. O kadar yalnızdı ki göğsü acıyordu. Gerçekten, fiziksel olarak acıyordu. Elini göğüslerinin arasına bastırdı ve şaşkınlıkla etrafına baktı.

Hipnotik ses emretti: "Şimdi içeri gireceksin."

Birdenbire, tek yapmak istediği şey bu oldu. Perdelere gitti ve bir eliyle perdeleri toplayarak, gölgeli devasa yatak odasına baktı. Odada bir şömine ve büyük, sağlam mobilyalar olduğunu fark etti.

Kocaman, koyu renkli çerçeveli bir yatakta, soluk renkli örtülerin üzerinde bir erkek uzanıyordu. İri yapılıydı, uzun uzuvlarında kalın kasları şişkin, göğsünün çıplak derisi soluk keten çarşafların üzerinde koyu renkte görünüyordu. Güçlü alnına düşen saçları daha da koyu renkteydi. Duygusal dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Karanlıkta sadece gözleri, zayıf, hesaplayıcı, büyücüce bir parıltıyla ışıldıyordu.

Hafif fare ayakları sırtında tırmanarak rahatsızlık hissi uyandırdı. Onun gözleri hakkında hatırlaması gereken önemli bir şey vardı. Keşke aklına gelseydi.

Şampanya gibi bir güç odayı doldurdu, sanki içinde yüzüyormuş gibi hissetti. Daha önce hiç bu kadar büyüleyici bir şeyin içinde bulunmamıştı. Cildine baskı yapıyordu, heyecan verici ve korkutucu, bağımlılık yapıcıydı. Sesin içinde yaktığı ateşi sıvı bir arzuya dönüştürdü. İçinden hayvani bir ses çıktı.

Adam uzun kaslı kolunu açtı ve elini ona uzattı. Direnç eridi. Aceleyle ona doğru gitti. Yatağa zar zor ulaştığında, adam birden harekete geçti. Kollarını tuttu, vücudunun üzerinden sürükledi ve üzerine yuvarlanarak onu yatağa çarptı. Ağır vücuduyla onu yere bastırdı, parlayan bileklerini elleriyle kavradı ve başının üzerine çekti. Parmaklarındaki kaslı güç, kelepçelediği et ve kemikleri ince ve kırılgan hissettiriyordu.

Büyü ve arzu onu boğdu. Onun kontrollü şiddeti ve onu bastıran vücudunun hakimiyeti karşısında nefesi düzensizleşti.

Cinsel istek vücudunun alt kısmında birikmeye başladı ve bacaklarının birleştiği yer ıslaklaştı.

Boğazından düşük bir gürültü yükseldi. Yatağı vahşi sesle titretti. Sert, gölgeli yüzü, vücudunu oluşturan aynı yenilmez dağdan oyulmuş gibiydi. Sivri siyah saçlarında tanıdık bir şey vardı.

"Bana bak," dedi, yüzünü aşağıya doğru eğerek burnu burnuna değecek kadar yaklaştırdı. *"Bana bak."*

Onun vücudunun inci gibi parıldayan ışığında, bakışları bir şahin gözü gibi altın renginde parladı.

Avcının gözleri. Büyücünün gözleri.

Zihninin uzak bir köşesinde bir ses uyarıda bulundu ama çok geçti. Kafasını geriye atmış ve onun gözlerine bakmıştı. Bir anda kendini örümceğin ağına yakalanmış gibi hissetti. Artık ona istediği her şeyi yapabilirdi, her şeyi.

Umursaması imkansızdı. Tuzağa düşmek istediğini fark etti. Gergin, seksi vücuduna süründü. Onun tarafından sıkıştırılmak çok iyi geliyordu, kendisine öğretilen her şeye ve kendisi hakkında bildiğini sandığı her şeye aykırı, asi bir zevkti.

"Oh, neyin var senin?" diye inledi. Boynunu geriye doğru eğdi ve kalçalarını doğru açıyla çevirmeye çalıştı. Bacaklarının arasındaki bölge derin, ısrarcı, boş bir ağrıya zonklamaya başlamıştı. "Ne bekliyorsun?"

Sanki onu şaşırtmış gibi donakaldı. Sonra aralarında bir şey değişti. Ne olduğunu bilmiyordu, ama ne zaman olduğunu hissedebiliyordu. Hava daha da elektriklendi, topraklanmamış bir elektrik teli gibi, aralarında ileri geri zıplayarak güç topluyordu. Sonra yavaşça hareket etti ve tüm ağırlığıyla üzerine çöktü. Homurtusu derinleşti, o devasa, kaslı göğsünde bir gürültü yankılandı. Gözleri vahşi, açgözlüydü. Kafası bir yırtıcı kuşun dalışı gibi üzerine indi.

Sertçe açılmış dudakları, kadının dudaklarını yakaladı. Az önce sesinde olan nazik baştan çıkarıcılık kaybolmuştu. Adam kadının ağzına girerek, sıcak, aç bir dil ile onu penetre ederken, kalçalarıyla kadını yatağa bastırdı. Düz karnının üzerinde sert ve ağır bir şey yatıyordu. Şokun heyecanı ile bunun devasa bir ereksiyon olduğunu fark etti.

Dudakları onun dudaklarının altında titreyerek, "Bu çok iyi" diye inledi. Sırt kaslarını çalıştırarak kalçalarını onun penisine sürtmeye çalıştı.

Derin bir nefes aldı ve sarsılmış bir küfür mırıldandı. Vücudunu kemik, kas ve aklıktan oluşan devasa bir kafese dönüştürdü ve onun etrafında eğilerek, kollarını, bacaklarını ve ağırlığını kullanarak onu sabitledi. O, tüm gücüyle yukarı doğru kıvrıldı, kafesin içinde heyecanlanarak, paradoksal bir şekilde kendini özgür hissetti. Birbirlerinin ağızlarını yiyip bitirirken, birbirlerini tüketmek için çılgınca inliyorlardı. Elleri, huzursuz bir kelepçe gibi bileklerinde dolaşıyordu. Dilini agresif bir ritimle hareket ettirerek kadının ağzını sikiyordu.

Eski ilkel ritim, onun ihtiyacını daha da alevlendirdi. Onun başka şekillerde içine girmesini istiyordu. Kıvrandı ve o da hareket etti, kalın kaslı uylukları onun uyluklarının iki yanına geldi, bu da kalçalarını onun ağrıyan pelvisine tam olarak hizaladı.

Bu, ereksiyonunun uzunluğunu da klitorisine değdirmişti. Ona sürtünerek, büyük bir avcı kedi gibi esneyerek, sıcak, sert etini pelvis kemiğinin zarif çıkıntısı boyunca ovuşturdu. Zevk, çılgın pençelerle onu tırmaladı. Ağzına bağırdı ve kalçalarını onun kalçalarına doğru itti.

Belli belirsiz bir şekilde bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu. Cinsel bir rüya için bile karakterine aykırı davranıyordu. Bunun, bir ömür boyu süren yalnızlığı, bu erkeğin yaydığı elektriksel şehvet, onu büyüyle kendine çağıran sesi, onun gözlerine bakıp tuzağa düşmesi, baştan çıkarıcı, kurnaz sabrı ile ilgisi vardı. Bu düşüncelere tutunmaya çalıştı ama parmaklarının arasından akan su gibi akıp gittiler. Cinsel çılgınlığı, onun cinsel çılgınlığı, onu kaplayıp sardı ve her şeyi bastırdı.

Ağzını onunkinden çekip başını bir yana çevirdi ve bir şeyler mırıldandı. Kelimeler yabancıydı, dil sert ve Güçle yanıyordu. Lanetler gibi geliyordu. Elleri bileklerinden kaydı. Biri sırtının alt kısmına daldı ve kalçalarını kendine daha sıkı çekmek için onu kendine doğru çekti. Diğeri ise ona sertçe yaslanırken küçük göğsünü avuçladı. Yağmacı dudakları yüzünün yanından boğazına doğru daldı.

Onu ısırdı, vahşi ve ilkel bir hareketle, vücudunda bir deprem yarattı. Kız çığlık attı ve tırnaklarını onun devasa kaslarına geçirdi, bacaklarını gergin kalçalarına doladı ve onu kendine daha da çekti.

Neredeyse oradaydılar, neredeyse. Kız, üstüne uzanana kadar onunla birlikte yuvarlandı. Yeni pozisyona hevesle kıvrılarak uyum sağladı, ağzını ona çevirip onun ağzını aradı. Sert eller kızın saçlarına daldı ve

saçlı göğsüne hapsetti. Ona, daha önce hiç ihtiyaç duymadığı kadar içine girmesini istiyordu. Bir elini aralarına sokarak kadife gibi geniş penis başını kavradı. Ucu nemliydi.

Sonra, ciğerleri zorlanarak, dudakları birbirine değene kadar kızın başını geri çekti. Hala kalçalarını kızın pelvisine yavaş ve sert bir cinsel ritimle iterek, kalın penisini kızın avucuna sürterek, açık ağzına fısıldadı, "Bana adını söyle."

Tamam, bekle. O konuda bir şey hatırlaması gerekiyordu. Onu arzulama hissinin ötesine geçmeye çalıştı.

"Söyle bana," diye fısıldadı adam, sözleri kadını sarmalayıp daha da sıkı bağladı.

Bir dakika. Nefesi titriyordu. İsimlerin gücü vardır. Onun sesindeki gibi bir güç.

Arzuyla bulanık zihninde iyi bir yalan aramaya başladı ama kendini "P-Pia Giovanni" derken duydu.

Gerçek acı içinde nefes nefese kalarak, onun vücudunun her yerine sürtünerek, onun başlattığı ritmi yeniden bulmaya çalıştı. O kadar çok boşalmak istiyordu ki çığlık atabilirdi.

"Pia." Adını söylemekten çok, nefes vererek söyledi. Sıcak nefesi, cehennem ateşinden çıkan dumanlar gibi etrafını sardı. "Güzel."

Tanrım, sadece sesindeki güçle onu okşarken, bu inanılmaz bir duyguydu. Sıcak tenini yaladı ve yine o okşayıcı, karanlık, baştan çıkarıcı sesiyle mırıldandı, "Ama bu senin insan ismin, değil mi, sevgilim? Sen bir tür Wyr'sın. Gerçek ismini bilmem gerek."

Sonra kendini tutamıyormuş gibi, kıcının arkasını avuçladı ve ona o kadar sert bir şekilde bastırdı ki kalçaları yataktan kalktı.

Ama bekle.

Ona gerçek adını vermek, ona onun üzerinde güç verecekti.

"Tüm tanrılar merhamet etsin, *söyle bana*." Acı dolu inilti içinden yükseldi ve şişmiş, nemli dudaklarına çarptı.

Annesinin hayaleti, arzu dolu düşüncelerine soğuk bir berraklıkla dokundu.

Asla gerçek adını kimseye söyleme, aşkım, demişti Pia'ya.

Annesi bu dersi defalarca tekrarlamıştı. Pia bazen biraz uçarı bir çocuk olduğu için, dersin aklına kazınması için sesinde kendi gücünü kullanarak söylemişti.

Eğer birine

gerçek adını söylersen, o kişiye sonsuza kadar senin üzerinde güç vermiş olursun. Bu

En değerli, en özel hazinen. Hayatını koruduğun gibi onu da koru, çünkü adın ruhunun anahtarıdır.

Rüya büyüü bozuldu. "Hayır," diye fısıldadı.

Onu mu reddediyordu, yoksa annesini mi? Bacaklarıyla onun gövdesine sıkıca sarılmaya çalıştı, açgözlü parmaklarıyla o siyah dikenli saçları tutmaya çalıştı.

Adam kükredi. Sanki o da en az onun kadar acı çekiyormuş gibi ses çıkardı. Sert kollarıyla onu sıkıca sardı, ama kız çoktan yok olmaya başlamıştı. Adamın saçlarının ham ipeği kızın parmaklarının arasından eriyerek akıyordu.

Ellerini uzatarak ona uzandı. Bir an için, onun arayan parmaklarının kendi parmaklarına dokunduğunu hissetti. Sonra o gitmişti.

Uyanmak için hızla doğruldu ve sessiz bir çığlık atarak yatakta dik oturdu. Kalbi maraton koşmuş gibi çarpıyordu. Kirli giysileri terden sırılsıklamdı, motel yatak örtüsü altında karışmıştı. Klima gürültüyle çalışıyor, odaya bayat, koku giderici hava üflüyordu. Sihirin kalıntıları ekşi şampanya gibi havada asılı kalmıştı.

Aç bedeni ağlıyordu. Inleyerek bir elini bacaklarının arasına soktu ve bastırdı. Bu sadece acısını daha da artırdı.

Hiç bu kadar sefil, tatminsiz bir şehvet hissetmemişti. Sefil bir top gibi kıvrıldı, o rüya sevgilisini arzularken aynı zamanda ondan korkuyordu. İçinde derin bir yerden onun adı fısıldamaya başladı. Sonra panik onu susturdu. Bunu düşünemezdi, olanların gerçek olmasını sağlayamazdı çünkü bu felaketten de öte bir şey olurdu.

Sonra hala parladığını fark edince irkildi. Cildinin inci gibi parlaklığını gizleyen düşük seviyeli büyü, kendi yaşam gücünden besleniyordu. Uyurken bile her zaman aktif kalması gerekiyordu. Annesinin yardımıyla bu büyüü yapmıştı. Yıllardır kontrolünü kaybetmemişti.

Büyüyü yeniledi ve kendini nemlendirerek tekrar insan gibi görünmeye çalıştı. Her şey mahvolmuştu.

Yüzünü buruşturarak daha da sıkı bir top haline geldi.

Dragos yataktan fırladı, yüzü çarpık, bir eliyle acı veren ereksiyonunu tutuyordu. Testisleri o kadar ağrıyordu ki, yakındaki maun komodininin kenarlarına tutunmak için öne doğru sendeledi.

titreyerek eğildi.

Ne oluyor lan?

Onun gönderdiği büyü, hırsızını en derin fantezileriyle, en içten arzularıyla baştan çıkarmalıydı. Zenginlik ya da güç, başarı ya da hatta şöhret gibi her şeyi bekliyordu, ama seks mi? En büyük fırsatçı olarak, kendi kendine gülmüş ve onu rüya tuzağına daha da çekerek hemen kabul etmişti.

Sonra kız yatak odasına girdi ve dünyası durdu.

O, onun hayal edebileceğinden çok daha güzeldi, vücudu kendi içinden yayılan ay ışığıyla parlıyordu. Aklı durdu. O neydi? Uzun yıllar boyunca biriktirdiği bilgisiyle, Kadim Irklar hakkında neredeyse ansiklopedik bir bilgiye sahipti. Bu tür bir yaratıkla ilgili herhangi bir anı arayarak geçmişine daldı, ama boş bir duvara çarptı. Aklına gelen tek şey, onu çılgına çeviren esintiyle gelen kokunun izini yakaladığı o uzak ve baştan çıkarıcı anıydı.

Şimdi hatırladı. Yüzyıllar önce Kuzey Umbria'daki ormana dalmış ve hırsızınkine çok benzeyen, yakalanması zor bir kokuyu takip etmişti. Kesik kesik ataklarla onu yakalayıp tekrar kaybetmişti, gizemli bir yaratığın ondan uzaklaşırken yaprakların keskin hışırtısını duyduğuna emindi. O zamanlar hem o hem de dünya çok daha gençken, orman yeşil bitkilerin Gücü ile doluydu.

Rüyasında, bu kadına tüm dikkatini vermiş, olan biteni anlamak ve sınıflandırmak, geniş hafızasında uygun bir yer bulmak için can atıyordu. Ancak tam bir başarısızlıkla karşılaştı. Kadının doğasında var olan sihir, narin ve filigran gibiydi, kadınsı karmaşıklık ve güzellikle kaplıydı. Vahşi ve gizemliydi, ay ışığı gibi serin. Kadının ince kalçaları zarif bir şekilde sallanarak ona doğru yürürken, dudakları hafifçe aralık ve bakışları şehvetli bir özlemle parıldarken, tüm vücudu şokla gerildi.

Büyük Canavar'a, Cuelebre'ye, Wyrn'e özlem duyuyordu.

O anda kendini tanıyamadı, ya da içinde patlayan volkanı.

Canavar üzerine atladı ve onu şiddetli, açgözlü bir güçle yakaladı.

Ve o bunu sevmiştir.

Kör bir şehvet onu ele geçirdi, daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde onu yakıp kavurdu. O, şehvetin ve kadının kurbanı oldu, bedeni ve eski kötü ruhu. Baştan çıkarıcı, baştan çıkarılan oldu. Onun altında hissettiği zarif kadın vücudunun şehvetli dalgalanmaları, bir tür aydınlanma gibiydi. Onu yiyip bitiriyordu.

Dolgun, istekli dudakları onu açgözlü hale getirmişti. Tek düşünebildiği, onu tecavüzün coşkusuyla içine dalmaktı.

Zihninin bir köşesinde, bu rüya dünyası ne kadar yoğun ve zevkli olursa olsun, onun açlığını gidermek için değil, beslemek için tasarlandığını fark ettiği için, yaptığı büyüünün nedenini unutmamayı başarmıştı. Avının zayıflıklarını ve arzularını ona karşı kullanarak onu kontrolü altına almayı başardı. İkisi de rüyadan tatmin olmayacak, sadece iştahları artacaktı.

Ama büyüü sıkılaştırıp onu nihai teslimiyete zorladığında, kadın onu reddetti.

Hırsız ona hayır dedi.

Hırlayarak maun şifonyeri parçaladı. Yatağı kaldırıp odanın öbür ucuna fırlattı, sonra dönüp yumruklarını duvara indirdi. Duvarın içindeki bir kirişe çarpmış olmalıydı, çünkü içeriden bir gürültü duyuldu ve duvar çöktü.

Yatak odasının kapısı gürültüyle açıldı. Neredeyse gözle görülemeyecek bir hızla döndü, dişlerini sıktı. Rune ve Aryal, yarı çıplak vücutları silah gibi duran ikiz kasırgalar gibi içeri girdi. İlk Adamı kılıçla silahlanmıştı, Aryal ise yarı otomatik bir silah taşıyordu. Rune sola, 1,80 boyundaki harpiye sağa yöneldi, ancak ikisi de saldırıya uğramadıklarını fark edince yavaşlayarak durdular.

Nöbetçilerinin hakkını vermek gerekirse, öfkeli efendilerinin çıplak figürüyle karşılaştıklarında kaçmadılar. Aslında Dragos, yatak odasına girmelerinin cesurca bir hareket olduğunu kabul etmek zorundaydı. Bu düşünce, kafalarını omuzlarından koparmamak için yeterince kontrolünü kazanmasına yardımcı oldu.

"Kötü rüya mı gördün?" dedi Rune, savaş pozisyonundan doğrulurken keskin bakışlarını sabit tutarak kılıcının ucunu yere bıraktı.

"Onun insan adını öğrendim," dedi. Hepsi kimi kastettiğini biliyordu. "Pia Giovanni. Onun hakkında ne bulabilirsen çabuk bul ve cadıyı bana getir. Bir iz sürme büyüü lazım."

Harpy Aryal, harap olmuş odasından şafak sökmeden önceki gökyüzüne bakarak düzgün kaşlarını kaldırdı. Bir an için hayatı en ince iplikle sallandı. O anda tek bir kelime bile söyleseydi, alevler içinde ölürdü.

"LANET OLSUN, ÇEKİL!"

Penthouse'un zemini onun kükremesiyle titredi. Kapıdan dışarı koştular. Demek ki cesur oldukları kadar akıllıydılar da.

Büyünün kalıntıları onu tırmalıyordu. Giysilerini giyip dışarı çıktı ve balkonda volta atmaya başladı. Çatı katı bir hapishaneydi. Şehrin geniş, yayılmış, gürültülü panoraması bile bir kafes gibi geliyordu. Havaya atılmak istiyordu. Bir şeyi öldürme dürtüsü hissetti ama cadı gelene kadar kapana kısılmış ve kaçamıyordu.

Ejderha, çıkıntının kenarında durmuş, yumruklarını sıkmış ve daralmış gözlerle, seksen kat aşağıdaki sokakta hızlıca hareket eden küçük insanları izliyordu.

Kısa bir süre sonra Rune telepatik olarak, "*Efendim, cadı geldi*" dedi.

Ofisime, dedi. Penthouse'un balkonunda ilerleyerek ofisinin bir kat üstüne çıktı. Sonra aşağıdaki çıkıntıya atladı.

Rune ve cadı çoktan odaya girmişti. Grifon, onun ani ortaya çıkışından etkilenmemişti ama cadı, grifon tam boyuna uzanırken ona bakakaldı. Uzun boylu, haşmetli bir güzelliğe sahip Hispanik bir kadın olan cadı, grifon Fransız kapıyı açıp içeri girince hemen gözlerini indirdi.

Cuelebre Enterprises, birkaç yıldır şehirdeki en iyi cadıyla anlaşmalı çalışıyordu. Dragos, onun adını öğrenmeye hiç zahmet etmemişti ama onu tanıyordu. Kadın ondan korkuyordu, ama Dragos bunu umursamıyordu. Tüm insanlar ondan korkuyordu.

Korkmaları da gerekirdi.

"Bir kadına iz sürme büyüğü yapman lazım," diye homurdandı.

Cadı başını eğdi. "Elbette, efendim. Tabii ki, hedef hakkında ne kadar fazla bilgi verirseniz, o kadar iyi bir takip büyüğü yapabilirim, bunu zaten biliyorsunuzdur."

"Adı Pia Giovanni," dedi Dragos. 7-Eleven'in güvenlik kamerası görüntülerinden aldığı fotoğrafları cadıya uzattı. "Bu kadının görünüşü böyle."

Cadı hareketsiz kaldı, gözleri en üstteki fotoğrafa takıldı. Yüzünde hiçbir ifade yoktu, ama duruşunda ya da nefes alışında çok küçük bir değişiklik, içindeki avcıyı uyandırdı. Vücudunu yumuşak, akıcı bir hareketle kadına yaklaştırdı. Vücudunun ısını ve boynundaki ve bileklerindeki nabzını hissedebiliyordu, ona yaklaştıkça nabızı hızlanıyordu. Onu gerçek algısıyla tararken sordu, "Bu kadını tanıyor musun?"

Cadının karanlık bakışları ona yöneldi. "Onu Sihir Bölgesi'nde gördüm. Adını bilmiyorum," dedi.

Yüzü kusursuz bir boşlukta kalmış, hiçbir şey belli etmiyordu. O, masumiyetin neşeli sakinliği değil, eğitilmiş bir disiplinin sakinliği olduğunu düşündü. Yine de

gerçeği söylüyordu. İçindeki avcı içgüdüsu yatıştı. Fotoğraflara başını salladı. "Adı ve fotoğrafı yeterli mi?"

Cadı, "Bunlarla bir büyü yapabilirim. Ama onun bir eşyası varsa, onu bir dayanak olarak kullanabilirim. İyi bir iz sürme büyüsu, bulmaktan daha karmaşıktır. Nesne yön değiştirdikçe, büyü de yön değiştirmeli ve hareket etmelidir."

Hiç şaşırmadan, gömleğinin cebine uzanıp, içinde yıpranmış bir fiş bulunan bir Ziploc poşet çıkardı. "Ne tesadüf, kullanabileceğimiz bir şeyim var."

DÖRT

Böyle kaba bir uyanışla sarsılan Pia, yataktan yuvarlandı ve duş almak için banyoya girdi. Sırt çantasında el losyonu ve dudak kremi dışında hiçbir banyo malzemesi yoktu, bu yüzden motelin kağıtla sarılmış küçük sabunla idare etmek zorunda kaldı. Uzun saçlarını yıkamak ve bir bezle köpürtmek çok uzun sürdü, ama en azından su sıcak ve boldu. Boynunun yanındaki derisi, kendini ovarken hassaslaşmıştı.

Durup hassas bölgeyi ovuşturdu. O da neydi?

Hızlıca son bir durulama yaptıktan sonra, karışık saçlarını havluya sardı, kurulanmak için başka bir havlu aldı ve buğulu lavabo aynasını silerek boynuna baktı.

Isırık. Bir ısırık iziydi. Boynu ile omzunun birleştiği yeri parmağıyla yokladı. Derisi yırtılmamıştı ama diş izleri vardı ve emilmiş bir morluk oluşmaya başlamıştı.

"O piç kurusu bana öpücük izi mi bıraktı?" diye fısıldadı. Rüyada mı?

Derisi tüyler üründü. Kollarını ovuşturdu ve koyu halkalı gözleriyle beyaz yüzüne bakmaktan kaçındı.

Bir şekilde o korkunç rüya gerçek olmuştu. Onun büyüğü onu bulmuştu. Onun neye benzediğini biliyordu. Ona adını söylemişti.

Hemen çık buradan.

Neyse ki, fotoğraflı kimliklerinde yazan üç başka adı daha vardı, çünkü hayatı boyunca kullandığı adı silmek zorundaydı. Pia Alessandra Giovanni gitmek zorundaydı. Bir kez daha acı hissetti, bir kez daha bir kaybı hissetti. Annesi, ortaçağ Floransa'sında geçirdiği zamanlara duyduğu uzun yıllara dayanan sevgisinden dolayı ona bu adı vermişti. Pia'nın daha ne kadarını kaybetmesi gerekiyordu?

Görünüşe göre her şeyi.

Yorgun zihni için bu çok fazlaydı. Saçlarına fırçayı sertçe geçirdi, saç kremi kullanmadığı için saçlarının karışmış olmasına üzüldü ve kirli kıyafetlerini giydi.

Honda'yı çalıştırdığında, gösterge panosundaki saat 6:30'u gösteriyordu. İki saatten az uyumuştı.

Bir başka drive-through'a uğrayarak meyve suyu, kahve ve elma dilimleri aldı, ancak birkaç lokma alabildi.

Gökyüzü pastel renklere bürünüp gün ışığıyla aydınlanırken güneye doğru sürdü. İlerledikçe hava ısındı, sonunda camları indirip Honda'nın tavan penceresini açtı.

Başka bir nedenle seyahat ediyor olsaydı, keyifli vakit geçirirdi. Gökyüzü bulutsuzdu. Güney Carolina'nın manzarası, alıştığından farklıydı. Yapraklar, New York'tan birkaç hafta daha erken çiçek açmıştı ve arazi, duyularına yabancı geliyordu.

Yeşilliklerle dolu, kamelya, gül, açelya ve pembe çiçeklerle kaplı manolya ağaçlarının bulunduğu mülklerin önünden geçmeye başladı. Gümüş rengi İspanyol yosunu, eski meşe ağaçlarının dallarına güzel kadınları süsleyen moda şallar gibi sarkıyordu. Charleston ve çevresi, az önce terk ettiği hareketli şehir ortamından oldukça farklı bir zarafet ve güzelliğe sahipti.

Quentin ona Folly Beach adlı bir yerde bulunan bir sahil evinin yol tarifini verdiğinde alaycı bir kahkaha atmıştı. Folly. Ha. Charleston'ın yaklaşık yirmi dakika güneyindeydi. Evlerin çoğunun tatil amaçlı kiralandığını söylemişti. Kendisinininki otuz yıldan fazladır ona aitti ve mobilyalı, nevresim ve mutfak eşyalarıyla donatılmıştı.

Hedefine yaklaşınca, bir süpermarkette durup temel giyim eşyaları, tuvalet malzemeleri, aspirin, ön ödemeli cep telefonu ve yiyecek alıp kasaya yöneldi. İçki reyonunun yanındaki kasaya geldiğinde, dayanamayıp bir şişe viski de aldı. Bir kızın öncelikleri olmalıydı. Yaşadığı kabus gibi bir haftadan sonra bir içkiyi hak etmiyorsa, kim hak ederdi ki?

Alışverişlerini Honda'nın bagajına attı. Kısa süre sonra, Folly Beach'teki küçük bir sahil yolunda yavaşça ilerledi. Kulübeler arasından görebildiği Atlantik Okyanusu'na bakakaldı. Okyanusun kokusu arabaya doldu.

Burada güneş ışığı farklıydı, daha berrak ve daha ince, ve yakınlarda sihirle kaplı bir yer olduğunu hissetti. Diğer diyarlara yakın bir yerde boyutlar arası bir geçit vardı. Elf Sarayı'nın Charleston'da ya da yakınlarında olduğunu düşünürsek, bu onu şaşırtmadı.

Quentin'in evi yolun sonunda, sahil tarafındaydı. Geçtiği birçok kulübeden daha büyüktü, kendi kısa araba yolu ve garajı vardı. Arabayı park ettikten sonra, paketlerini omzuna aldı ve eve girdi. Ev boş gibiydi, ancak aylık temizlik hizmeti sayesinde en azından temiz ve ferah görünüyordu.

Seçebileceği üç yatak odası vardı. Yiyecekleri kaldırdı ve en büyük yatak odasını seçti. Banyo dolabına tuvalet malzemelerini attı ve yeni kıyafetlerini ve iç çamaşırlarını şifonyerin üzerine yığı. Havlu ve çarşafları buldu ve yavaş ve metodik bir şekilde yatağı yaptı. Yatağı yapar yapmaz kot pantolonunu çıkardı, yorganın altına girip yastığı kucaklayarak kıvrıldı.

Yakında bir sonraki adımlarını düşünmeye başlayacak ve bir plan yapmaya çalışacaktı. Cuelebre, Elflerin topraklarının bu kadar derinine giremeye de, Tanrı'dan daha fazla parası ve muhtemelen daha fazla çalışanı vardı. Çok uzun kalmaya cesaret edemedi.

Gözlerini sadece biraz kapatacaktı.

Birkaç saat sonra birdenbire uyandı. Birkaç saniye boyunca nerede olduğunu ve neden orada olduğunu hatırlayamadı. Sonra anıları akın etti ve yastıklara yaslandı.

Tamam. Hayat berbattı. Ama en azından *ısırıldığı* başka bir tuhaf seks rüyası görmemişti.

Oda yapış yapış ve aşırı sıcaktı. Perdeler kapalı olmasına rağmen, dağınık ışığa bakılırsa güneş, yatmaya başladığı zamankinden çok daha alçalmıştı. Yataktan kalkıp yeni kıyafetlerinden bazılarını giydi: düşük bel kapri pantolon, sandalet ve ince askılı kırmızı bir tişört. Göğüsleri dik, oldukça küçük ve sıkıydı, bu yüzden sütyen giymeye gerek duymadı.

Dışarıya baktı. Akşamüstüydü, saat beş civarıydı. Yüzüne soğuk su serpmek için banyoya gitti. İnatçı saçlarını tekrar taradıktan sonra, saçlarını tekrar at kuyruğu yaptı. Sonra tezgah ve bar tabureleriyle ayrılmış mutfak/yemek odası alanına gitti. Yemek odasının, birkaç basit bahçe mobilyasının bulunduğu geniş bir terasa açılan sürgülü cam kapıları vardı. Merdivenler plaja çıkıyordu.

Merdivenlerden aşağı indi. Güneşin ısıttığı kumların üzerinde durdu ve sınırsız ufku seyrederken, kıyıya vuran sakin okyanusun mırıldanan dansını dinleyerek birkaç dakika derin nefes aldı. Sandaletlerini çıkararak su kenarına yaklaştı ve deniz köpüklerinin ayak parmaklarının üzerinden akmasına izin verdi. Çok soğuktu. Omuzlarının arasında yerleşmiş olan gerginlik azaldı. Bir martının

su üzerinde süzülmesini izledi ve kendini o ana bıraktı. Sonra su kenarında yürümeye başladı.

Akşamın erken saatlerinde sahilde çok az insan vardı. İki çocuğu olan bir kadın, yaklaşık elli metre uzakta su kenarında dolaşıyor, deniz kabukları ve taşlar topluyordu, ta ki bir kulübeden biri bağırncaya kadar.

İçini çekip kafasındaki engelleri düşünmeye çalıştı. Bir oyun salonundaki pinball makinesindeki top gibi bir fikirden diğerine atladı. En azından uyku zihnini temizlemeye yardımcı olmuştu.

Keith hala hayatta mıydı acaba? Bu düşünceye kapıldığında kendini üzgün hissettiğine şaşırdı. Cuelebre'nin nefret kalkanlarını aşacak kadar güçlü bir eser veren gizemli Güç'ü merak etti. Kaçmak istedi. Düşünme bunu.

Sonra Quentin'in şiddetli koruyuculuğunu, ona yardım etmekteki inatçı ısrarını ve ona verdiği kemik kırıcı kucaklamayı düşündü. Gözleri yaşardı. Tamam. Onu da düşünme. Keith gitmişti. Quentin gitmişti. Hayatı gitmişti.

Kaşlarını çattı ve gözlerini ovuşturdu. Ne biliyordu ki? Cuelebre adını biliyordu. Bu sorun hallolmuştu. Nasıl görüldüğünü biliyordu. Hatta kokusunu bile biliyor olabilirdi, bu yüzden görünüşünü değiştirebilirdi, belki saçlarını boyayabilir ve kısa kesebilirdi, ama kokusunu gizlemek için çok akıllı olması gerekirdi.

Burada kalamam ve Honda'yı terk etmeliyim. Yeni bir araba bulmalı ve izlenmesi zor, rastgele bir değişiklik yapmalıyım, belki birkaç kez hızlıca araç değiştirmeliyim. Bu onu yavaşlatabilir. Rastgele hareket etmeli ve Quentin'den ve geçmişimden tamamen kopmalıyım. Ve o piçi rüyalarımın uzak tutmanın bir yolunu bulmalıyım.

Bunu yapmak için, sahip olduğu tüm sihirli yeteneklerinden daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Annesi hem psişik hem de fiziksel anlamda kendini gizli tutabilmişti, ama Pia'da bu yetenek o kadar güçlü değildi. Sihir konusunda çok bilgiliydi, ama annesinin yapabildiklerinin yarısını bile yapamıyordu.

Quentin'in önceki gece ona verdiği son hediye, ezberlemesini istediği 800'lü bir telefon numarasıydı. *Charleston'da tanıdıklarım var*, demişti. *Yardıma ihtiyacın olursa onları ara*.

Cesaret edebilir miydi? Bu insanlar kimdi? Kuzeye döndü ve sahil evine doğru yürümeye başladı. Ve burada bir gece daha kalmaya cesaret edebilir miydi?

Gökyüzüne bir bakış attı ve durakladı. Uzakta, suyun üzerinde, gökyüzünün bir kısmı dalgalanıyordu. Sıcak bir yaz gününde asfalt yoldan yükselen sıcak hava dalgalarının suya yansıyan ışıltısına benziyordu. Ama mayıs akşamı serinlemeye başlamıştı, doğuda gökyüzü kararmaya başlamıştı ve o dalgalanmanın yakınında asfalt yoktu.

Gözlerini gölgeledi. Nedir bu? Büyük ve hızla büyüyor gibi görünüyordu. Midesinin kasılmasını hissederek, o bölgenin büyümesini izledi. Daha önce böyle bir şey görmemişti, ama bunun yanlış olduğunu biliyordu.

Bir dakika. O parıldayan hava parçası büyümiyordu. *Yaklaşıyordu.*

Oh, lanet olsun.

Pia'nın düşünceleri ham içgüdülere dönüştü. Döndü ve koşmaya başladı. Annesinin yeteneklerinin çoğunu miras almamış olabilir, ama aşırı yetenekli olduğu tek bir şey varsa, o da koşmaktı. Çıplak ayak parmakları kuma gömüldü ve neredeyse sahilde uçarak ilerledi.

Ama neredeyse uçmak, gerçekten uçmakla aynı şey değildir. Tüm hızıyla koşsa da, kendisine doğru gelen şeyden kaçamayacağını biliyordu.

Bir gölge onu arkadan sardı. Önündeki kumda, yılan gibi bir boynu ve uzun, kötü bir kafası olan devasa kanatlı bir şekil gördü. Sonra gölge kendi üzerine çöktü ve bir saniye sonra, bir dağ sırtına çarptı.

Kuma o kadar sert çarptı ki nefesi kesildi. Dağ, sert ve ağır bir erkek vücuduna dönüştü. Kaslı kollar her iki yanından üzerine indi. Kocaman eller ince bileklerini kavradı, uzun bir uyluk bacaklarının arkasından geçti.

Nefes almakta zorlanarak, ciğerlerinin çalışabilmesi için yaralı göğüs kafesini genişletmeye çalıştı. Avuç içleri ve dizleri çarpmanın etkisiyle sıyrılmıştı. Onu hapseden ellere baktı. Kollar gibi güçlüydüler ve solgun tenine karşı çok çarpıcı görünen koyu bronz renkteydiler.

Zihni çığlık attı. Ölmüş gibi hissediyordu.

Erkek burnunu kızın saçlarına soktu ve derin bir nefes aldı. Buna karşılık, kızın vücudu sarsıcı bir titremeyle sarsıldı. Adam onu *kokluyordu*. Kız, adamın burnunu ensesinde hissetti. Adam yüzünü kızın saçlarına sürttü. Kızın boğazında bir inilti doğdu ve öldü.

"İyi kovalamaca," diye homurdandı, sesi sırtında karanlık bir gürültü gibi yankılandı.

Öksürdü ve önündeki kumlar havaya uçtu. "Yeterince uzun değil."

Sırtındaki ağırlık kalktı ve adam onu akıl almaz bir hızla ters çevirdi. Kadın kumlara çarptı, kolları açılmış halde yatarken adam yine bileklerinden tuttu.

O, ona bir pala gülümsemesi ile dişlerini gösterdi. "Her zaman tekrar yapabiliriz."

Onun onu bırakıp tekrar üzerine atlayacağını, büyük bir kedi gibi onunla oynayacağını düşündü ve titredi.

"Burada olmamalısın," diye fısıldadı. Onu yere deviren darbenin şiddetinden gözleri yaşarmıştı. Üzerine eğilmiş karanlık, sert yüzüne odaklanmaya çalıştı. Sonra görüşü netleşti.

Cuelebre nefes kesiciydi. Enerji ve güç ondan fışkırıyordu; karanlık bir güneş gibi yayıyordu. Yakışıklı bir vahşiliği vardı, yüz hatları sanki bir heykeltıraş tarafından granitten oyulmuş gibi keskin çizgiler ve açılarla şekillenmişti. Ten rengi koyu kahverengiye bronz bir ton katıyordu ve parlak ejderha gözleri ateşli altın rengindeydi. İnsan formunda neredeyse iki metre boyunda, yüz elli kilo ağırlığında, baskın bir Wyr erkeği, bir çığ gibi vücudunun üzerine yayılmıştı. Onun yanında kendini narin, çok kırılgan hissetti.

Saçları mürekkep gibi siyahtı. Tıpkı rüyadaki gibi. Parmaklarının arasından ipek gibi kayıyordu.

Onun saldırısının şoku henüz geçmemişti, ama bu şokun içinde şaşırtıcı bir şey fark etti. Adam yine bacağını onun bacağına atmıştı. Adam onun boynuna bakıyordu. Aniden fark etti. Adam ona ısırıldığı yeri bakıyordu. Adamın kalçasına sert bir şey büyüyordu.

"Bu senin uzun, pullu, sürüngen kuyruğun mu, yoksa beni gördüğüne mi sevindin?"

Hayır, bunu söylememişti.

Söyledi mi? Utançtan kıvrandı, gözlerini kapattı ve kendini sahile sıçrayacak kanla kaplanmayı bekledi.

İyi ya da kötü, hiçbir şey olmadı. Henüz. Belki gözlerini kapalı tutarsa bir şey olmazdı.

Titrek dudaklarıyla fısıldadı, "Öyle demek istemedim. Şey, bu bedende yaşayan deliye aldırma."

Sessizlik devam ederken, dikkatlice bir gözünü açtı. Adam onu inceledi, lav gibi bakışları ilgiyle uyanmıştı. "Sen cin mi oldun?" diye sordu.

Cevap veremeden önce iki kez boğazını temizledi. "Son birkaç aydır yaptığım tüm aptalca hareketleri görünce öyle düşünürsün, değil mi? Stres yüzünden çok fazla abartılı davranıyorum. Bu yabancı

ağzımı ele geçirmiş gibi. Kendini frenleyemiyor gibi. Alınma." Dudaklarının köşeleri titrek bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Eminim paranı geri istiyorsundur, değil mi?"

O, kıvrımlı bir zarafetle hareket ederek ellerini bırakıp onun üzerine diz çöktü.

Avcı bakışları daha da keskinleşti. "Sence?"

Elleri titreyerek yukarı kalktı ve kendini tutamayıp titrek parmaklarıyla onun gömlek yakasını düzeltti. Parmakları, onun kalın boynuna karşı narin beyaz dallar gibi görünüyordu.

Dragos ellerine baktı. Kız ellerini göğsüne indirdi ve ellerini birbirine kenetledi. "Sanırım," dedi alçak sesle, "mülkünü geri almak için her şeyi yaparsın. Ne alınmış olursa olsun, ne pahasına olursa olsun, onu bulmak için nereye gitmen gerekirse gereksin."

"Kimse benim olanı alamaz." Dişlerini gıcırdatarak bağırdı. Dişlerini gösterdi ve burnu burnuna gelene kadar eğildi. "*Kimse.*"

Tanrım, o korkunç ve muhteşemdi. Gözleri tekrar yaşarırken, bir bulanıklık içinde ortadan kayboldu. Kız başını salladı ve fısıldadı, "Biliyorum. Ben... Bunun senin için çok önemli olduğunu sanmıyorum ve bir şeyi değiştireceğini de beklemiyorum, ama üzgünüm."

Dragos başını eğdi, dikkati keskinleşti. "Notunda da öyle yazıyordu."

Sesler yaklaştı. Boynunu uzattı ve el ele yürüyen bir çiftin kendilerine doğru geldiğini gördü. Dragos, onu susturmak için elini ağzına kapattı. İkisi de farkında olmadan yanlarından bir buçuk metre bile uzaklaşmadan geçen çifti izlerken, Dragos'un onları meraklı gözlerden korumaya çalıştığını anladı. Yapılacak tek şey buydu. Aksi takdirde, bir adamın sahilde bir kadına saldırdığını gören biri polisi arayabilirdi. O zaman tamamen önlenabilir bir katliam yaşanabilirdi.

Çift uzaklaştıktan sonra Dragos ağırlığını bir eline verdi ve parmağını kızın yanağından aşağıya doğru kaydırdı, çenesinden boynuna doğru indirdi. Parmağının, kızın narin köprücük kemiğinin kıvrımlarını takip ederek gömleğinin kenarına kadar indiği yolu izledi.

Parmağı, kadının yumuşak teninde sıcak ve sert hissediliyordu. Kadın daha da titredi ve inlemesini bastırdı. Vay canına, cinselliğinin bu kadar karışık olduğunu hiç bilmiyordu. İşte, tüm avcıların avcısı, tehditkar bir şekilde onun üzerine eğilmiş duruyordu. O, var olan tek gerçek ejderhaydı. Sanki doğal bir anıt gibiydi.

Aman Tanrım, sadece Grand Canyon'dan daha yaşlı değil, aynı zamanda papa, Fae Kralı ve Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'nın hepsi bir arada gibi. Bazı eski kültürlerde o bir tanrıydı.

Onu öldürmeden önce çok fena incitecekti ve onun tek düşünebildiği, rüyasında öpücüğünün ne kadar ateşli olduğu ve parmaklarının vücudunda dolaşırken ne kadar hassas olduğu idi. Aklı durdu. Elini aşağıya baktı. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve nefesi kesildi.

Dragos, kızın saçından bir tutam aldı ve parmaklarıyla oynadı. Sonra onu akşam güneşine doğru tuttu. Saç tellerini bir o yana bir bu yana çevirerek baktı. Kızın yerinde kalması için hiçbir şey yapmadı. Kızın ondan kaçma ihtimali o kadar imkansızdı ki. Onun bakışlarının gücü o kadar güçlüydü ki, kızın tüm vücudu titriyordu. Duygusal bir sıcaklık dalgası, kafasında kalan tüm mantıklı düşünceleri yok etti. Cinsel organı sıvı bir akıntıyla ıslandı.

Daha fazla alçakgönüllü, daha fazla utanmış ya da daha fazla çıplak hissedemezdi. Wyr'lerin aşırı duyarlı burnuyla, elbette her en ufak vücut değişikliğini koklayabilirdi. Onun artan tahrikini fark etmiş olmalıydı. Onun yaydığı feromonlarda geçen her duyguyu şüphesiz okuyabilirdi, oysa o onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bakışları o kadar kapalı, ifadesi o kadar sert ki, onun ne düşündüğünü hiç bilmiyordu — ama —

Pia, üzerinde duran o muazzam erkek vücudunu baştan aşağı süzdü, geniş omuzlarından kalçalarına kadar uzanan uzun gövdesini, o kadar ince ve sıkı görünen kalçalarını. Moda için değil, iş için giyinmişti, kot pantolon ve düz beyaz Armani düğmeli ipek gömlek, kolları kıvrılmış ve beline sokulmuştu.

Alt dudağını emdi, kotunun fermuarının altında belirginleşen kanıtı izledi. Bu şişkinlik, onun insan formunun geri kalanı gibi, gözlerini fal taşı gibi açtı. Pekala. Boyut olarak, rüyadaki detaylar en ufak bir hayal kırıklığı yaratmamıştı.

Onun başını omuzlarından koparırken hala tahrik olabileceğini merak etti. O bir ejderhaydı, bir Wyrkind canavarı, genel bilgilere göre En Eski Irklar'ın en eskilerinden biriydi ve kötü, kurnaz ve acımasız olarak biliniyordu. Normal insan benzeri düşünce kalıpları ona uymuyordu.

"Bu sosyal olarak açıklanamaz," diye mırıldandı. "Sessiz ol," dedi Dragos.

Sessiz kaldı, zihnini boşalttı ve onu saç tellerini incelerken izledi.

Saçları ona her zaman biraz sert gelmişti, o kadar kalın ve soluk sarıydı ki neredeyse beyazdı. Uçları güneşte altın rengi parıltılar saçıyordu. Her zamanki at kuyruğu yerine saçlarını açık bıraktığında, omuzlarından beline kadar uzanıyordu.

Dragos uzun, parlak saç tellerini avuçladı ve burnuna götürerek kokladı. İşte oradaydı. Çözemediği gizem oradaydı. Onu vahşi güneş ışığı olarak düşünmüştü, ama o zaman sadece bir kağıt parçasında çok az bir koku almıştı.

Gerçeklik onu yere serdi. Onun narin kadınsı kokusu, güneşli havanın özünü yakalamaktan daha fazlasını yapıyordu. Onu, gidebileceğinden daha da uzağa, her şeyin başladığı sabaha, o aşkın ışık ve sihirle dolu sabaha geri götürüyordu. O eski zaman, o kadar keskin, genç ve saf.

Acele etmeden geri günümüze döndü ve parmaklarıyla saçlarını incelerken tekrar ona baktı. Çin ipeği gibiydiler ve parlak kısımları, daha önce gördüğü alüvyon altın yataklarının rengiyle aynıydı. On üçüncü yüzyıldan kalma Peru heykeliğinde de aynı renk vardı. Bir avuç saç bıraktı ve bu gizemli, öngörülemez kadın hakkında her şeyi incelemeye devam etti.

"Bu kadar genç olacağını düşünmemiştim," dedi. Uzun zaman önce, kontrolünü kaybedip bir şeyin peşinde çalılıkların arasında koşarken hissettiği o çılgın heyecanı yeniden hissetti. Altında hareketsiz ve itaatkar bir şekilde yatan kadına baktı ve kendini acımasızca kontrol altına aldı. "Sende Wyr kanı var. Ayrıca insan kanı da."

Yutkunurken uzun ve zarif boyun kaslarını izledi. "Yirmi beşim," dedi kız, sesi kısılmaya başladı.

İçindeki avcı, kadının Wyr kanından bahsetmediğini fark etti. Ama kadının bastırılmış Gücü parıldıyordu ve rüyasında kadının ay kadar parlak olduğunu hatırladı. O parlaklık sembolik miydi, yoksa gerçek mi? Hangi Wyr türü ya da Fae böyle parlayabilirdi? Elfler içlerinde bir ışık taşırlardı ama rüyasında gördüğü gibi değildi.

"Sana bak," diye mırıldandı, neredeyse kendi kendine. "Sen bir bebeksin, bir anlık, bir kalp atışı."

O titreyerek nefes aldı. "Ben bundan daha fazlasıyım."

O kaşlarını kaldırdı ama onun zayıf itirazını görmezden geldi.

Solgunluğuna rağmen, mücevher gibi parlak bir teni vardı. Saçlarında altın rengi yansımalar vardı. Açık tenindeki krem rengi inciler gibiydi. Onu korkmuş, şaşkın ve tahrik olmuş bir şekilde izleyen o büyük gözleri, gece yarısı gökyüzü kadar derin menekşe mavisiydi. Safir gibi. O gözlerde uzaktaki yıldızları gördüğünü hayal edebiliyordu.

Topuklarının üzerine oturdu ve onu ayağa kaldırırken ayağa kalktı. "Şimdi kaldığın yere gideceğiz."

Ayağa kalkarken biraz sendeledi ve tekrar kaçmaya hazır vahşi bir hayvanın ihtiyatıyla ona baktı. "Neden?" diye sordu, koyu mavi gözleri parladı. "Beni öldüreceksin. Neden bunu hemen bitirmiyoruz?"

"Ne yapacağımı bilmiyorsun," dedi adam. Bu doğrudu, çünkü kendisi de bilmiyordu. Garip duygular ve dürtülerle doluydu. Kızın yüzüne bakarken göz kapakları düştü. "Sana soracak çok şeyim var. Bana bilmek istediklerimi söyle, seni bırakayım," dedi.

"Ciddi misin?" Kız onun yüzünü inceledi.

O, boşuk, kötü bir kahkaha attı. "Hayır."

Öfke yüzünde parladı ve söndü. "Haklısın," dedi, sesi düz. Arkasını dönüp sahil evine doğru yürüdü.

Dragos, kaşlarını çatarak onu takip etti. Kameradan uzaklaşırken çekilmiş fotoğrafını beğenmediği gibi, sesinin donuk ve düz olmasını, ifadesinin kapalı olmasını da beğenmiyordu. Bu, mücevher gibi ses tonlarını bastırıyordu. Kokusunda hissedilen korku ve stres, onu uyuşturan uyarılma hissini, normal kokusundaki bağımlılık yaratan genç vahşiliğini bastırıyordu.

O öfke patlaması çok daha ilginçti. Öfkenin de bir kokusu vardı, şenlik ateşinin çıtırtıları gibi.

Bir çift sandalet aldı. Ahşap merdivenlerden balkona çıkıp sürgülü kapılardan plaj evine girerken, onun düzgün kalçalarını ve uzun ince bacaklarını izledi. İçeri girer girmez sandaletleri yine yere bıraktı. İçeri girerken kapıyı kapatıp kilitledi.

Mutfak lavabosuna gitti ve avuçlarındaki sıyrıklardan kumu temizlemeye odaklandı. Ev giderek soğuyordu, mutfak yer karoları kumlu ayaklarının altında soğuktu. At kuyruğu, sanki kafasının arkasına yapışmış bir fare yuvası gibiydi.

Hâlâ o düz, donuk sesle sordu: "Acıktın mı?"

O, kadının sözlerine şaşırarak durakladı. Duvara yaslandı. Kadının içindeki delinin bir sonraki sözlerinin ne olacağını kimse bilemezdi. "Ya açsam?"

dedi.

Yüzü gergin bir şekilde ona baktı. "Eğer öyleyse, yemek sipariş etmem gerekecek. Ben vejeteryanım ve sen de vejeteryan değilsin. Akşam yemeğinde menüde ben yokum diye varsayarsak, sana seveceğin bir şey yok."

Ona akşam yemeği mi vermek istiyordu?

Bu kadına ciddi sorular sorması gerekiyordu, bulması gereken bir malı vardı ve bir kenara koyduğu, ama tamamen ortadan kaldırmadığı bir öfke ve hiddet vardı. Adaleti yerine getirmesi ve intikamını alması gerekiyordu, ama önce seyahat ettiği bu yabancı bölgeyi haritalandırması gerekiyordu.

Bir şeyin farkına vardı. Uzun zamandır, belki de yüzyıllardır ilk kez sıkılmıyordu. Sığınağında o kağıt parçasını aldığı andan itibaren, küçük hırsız onu şaşırtmaya devam etmişti.

Dragos çenesini ovuşturdu ve eğlenmeye hazırlandı. "Bir şey getir," dedi.

Kadın mutfak tezgahındaki telefon rehberini karıştırmaya başladı. Sarı sayfaları ve kırmızı iş sayfaları geçip, yaşlıların işlerinin bulunduğu yeşil sayfalara geldi. Başını eğmiş, kendi kendine mırıldanıyordu.

Dragos öne eğildi, kızın söylediklerini zar zor duyabiliyordu. "Ne?"

Durdu ve ona baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ne... ne?" diye sordu.

"Lütfen bir şey getir" diye fısıldadın, dedi adam. "Ne getirmemi istiyorsun?"

Durumunun ciddiyetine rağmen, içinde bir eğlence duyduğunu fark edince şaşırdı. Kendini sert bir şekilde kontrol etti.

"İnsanlar bir şey isterken 'lütfen' derler, bu normaldir," dedi ejderhaya. "Sen 'bir şey getir' dedin. Çoğu insan 'bir şey getir, lütfen' der."

"Ah." Dragos kollarını kavuşturdu. "Ama ben bir şey istemedim. Emrettim."

Kız burnunun köprüsünü çimdikledi. "Öyle yaptın."

Parmağı yeşil sayfada aşağı doğru ilerledi ve bir Elder restoranının numarasının önünde durdu. Elleri titreyerek numarayı tuşladı.

Genç ve melodik bir ses telefona cevap verdi. Elf sesi.

Kendisine sabırla odaklanmış keskin altın bakışların farkında olan Pia, "Folly Beach'teki bir sahil evinden arıyorum" dedi. Adresi hızlıca söyledi. "Bu bölgeye hizmet veriyor musunuz?"

"Elbette," dedi ses. "Adresi iyi biliyoruz."

"Bir düzine porterhouse biftek istiyoruz," dedi. Kaçıranına baktı. "Dragos, çiğ mi pişmiş mi istersin?"

"Sadece kızartılmış olsun," dedi.

Telefonun diğer ucundaki kişi hızlıca nefes aldı. "Mümkün olduğunca çabuk geliriz," dedi. "Biraz zaman alabilir. Yaklaşık bir saatte teslimat yapılır."

"Mümkün olduğunca çabuk olsun," dedi kadın.

Cep telefonunun hafızasından numarayı sildi, kapatma düğmesine bastı ve telefonu tezgahın üzerine koydu. Dragos'un sahil evine girdiklerinden beri bir kez bile gözlerini ayırmadığını düşündü. Bu, gerçek dışı gelen şeylerin giderek uzayan listesine eklenecek bir şey daha oldu.

Sonra ayağa kalktı ve ellerine bakakaldı. Bir saat, diye düşündü. Tanrım, sanki bir ömür gibi gelmişti. Omuzları çöktü. Vücudunda pompalayacak adrenalin kalmadığını düşünüyordu. "Yakında burada olacaklar. Şimdi ne yapacağız?"

Dragos duvardan uzaklaştı. "Şimdi," dedi, "benden neden çaldığını söyle. Ve nasıl. En önemlisi, nasıl yaptığını konuşacağız."

BEŞ

Pia bakışlarını yere indirdi. Parmaklarıyla aşınmış avucunu okşadı. "Eski erkek arkadaşım beni şantajla zorladı."

"Keith Hollins," dedi adam.

Şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Onu tanıyor musun?" Siyah kaşları kalktı. "Çok şey biliyorum."

O sabah New York'tan ayrılmadan önce korumaları hızlı çalışmıştı. Cadı onun için iz sürme büyüsünü yaparken, Aryal ve birkaç kişi Pia Giovanni'nin geçmişini araştırmıştı. Doğru kişiyi bulana kadar diğer olasılıkları elediler. Bir ekip, Pia'nın dairesini aramak ve buldukları ipuçlarını takip etmek için gönderilmişti. Büyü yapıp ön bilgiler toplandıktan kısa bir süre sonra Dragos, avını yakalamak için güneye doğru uçtu.

"Erkek arkadaşın öldü," dedi ona.

Bir anda, kadının dayanacak gücü kalmadı. Gözleri karardı ve dünya başının etrafında dönmeye başladı.

Dragos, kız çökmeden önce sert kollarıyla ona atladı ve onu bir bar taburesine oturtup başını aşağıya doğru bastırdı. Kızın at kuyruğu dağınıktı, Dragos bunu onaylamadan fark etti. Bir elini kızın ensesinde tutarken, diğer eliyle kızın saçındaki şişkin lastiği çıkardı ve saçları biraz karışık da olsa serbest kaldı. Şişkin lastiği cebine attı.

Kız boğuk bir sesle sordu, "Onu sen mi öldürdün?"

"Hayır. Benim adamlarım da öldürmedi." Kızın ensesindeki deri soğumuştı. Onun titremesini hissetti. "Onu bugün erken saatlerde bulmuşlar. Kötü bir ölüm olmuş."

"Lanet olsun o zavallı aptala. Onu uyarmaya çalıştım." Yüzünü elleriyle kapattı.

Kıskançlık yükseldi. Dudakları sessizce kıvrıldı. O, onun hırsızıydı, başkasının değil. "Onu sevmiştin."

"Hayır," dedi, sesinde sefalet vardı. "Evet. Bilmiyorum. Bir zamanlar sevdiğimi sanmıştım, ama o sandığım kişi değildi. Ondan ayrıldıktan sonra, o piç kurusu bana şantaj yaptı. Kendini öldüreceğini biliyordum. Onu uyarmaya bile çalıştım ama beni dinlemedi. Hak ettiğini buldu

hak ettiğini buldu, ama yine de eskiden değer verdiğim birinin başına gelenleri duymak zor." Yumruklarını sıktı. "Beni bırak. Bayılacağım."

Boynuna uyguladığı baskıyı bıraktı. Kadın bar taburesinde dik oturdu. Sakin görünüyordu ama cildi solgundu. Çıplak kolları ve omuzlarında tüyler diken diken olmuştu.

"Çok üşümüştün," dedi. "Bu şok geçirdiğin anlamına gelir. Bunu değiştirelim." Lavabonun yanındaki tezgahta duran viski şişesini fark etti. Dolaptan bir kahve fincanı ile birlikte şişeyi aldı. Bir içki doldurdu ve kadının eline tutuşturdu. "Ben battaniye bulurken bunu iç."

Kadın fincanı parmaklarıyla kavrayarak adama şüpheyile baktı.

"Evet, biliyorum," dedi adam sabırsızca. "Seni paramparça edeceğim. Bir gün. Canım istediğinde. O zamana kadar bayılmayacaksın, ısınacaksın ve üzülmeyi bırakacaksın." Burun delikleri sıkıştı. "Kokusu hoşuma gitmiyor."

Güzel ağzı açık kaldı. "Sen... sevmiyorsun..." Histerik bir kıkırdama patladı ve kahkahaya dönüştü. Bar taburesinde yana yattı, kahve fincanı eğildi.

Adam, ellerini onun ellerinin üzerine koyarak fincanı sabitledi ve parmağını dudaklarına bastırdı. "Kes şunu."

"Tabii." Kız kıkırdadı. "Sen nasıl istersen."

O, kadın duyguları bir yana, duygular konusunda uzman değildi. Somurtarak dudaklarına dokundu.

"Ben, bilmiyorum, sen ağlamaya başlayana kadar mutlu olacağım." Kız hıçkırdı. "Bu nasıl olur, Majesteleri?"

"Alaycı konuşuyordum," dedi.

"Sinirli bir ejderhadan gelen bu sözler çok rahatlatıcı," dedi ona. "Sanki 'bana bilmek istediklerimi söyle, seni bırakayım' şakası gibi. Kesinlikle kendine özgü bir çekiciliği var. Eminim diğer tüm tutsakların da buna bayılıyordur."

İnce vücudu titremeye devam ediyordu. Kontrolünü kaybetmişti. Bu kadar gergin olduğu sürece ondan bir şey öğrenemezdi. Dragos çenesini avuçladı. Onu sakinleştirmek için gözlerine baktı. Ancak zihinsel bir engelle karşılaştı. Meraklanarak, sınırlarını yoklayarak inceledi.

Bariyer hem doğal hem de kasıtlı gibi görünüyordu. İçinde başka bir kadını Güç'ün yankısı vardı, kendisinininkine çok benzeyen ama yine de ayrı bir varlık. Tamamen güzel bir yapıydı, kadının özünü koruyan zarif bir kale.

Bu yüzden kız rüyada büyüyü bozabilmişti. İstersen o duvarı yıkabilirdi, ama bu opala balyozla vurmak gibi olurdu. Sonra ondan kurtaracak hiçbir şey kalmazdı.

"Dur," diye fısıldadı. Vücudu kaskatı kesilmiş, onun dokunuşundan uzaklaşmaya çalışıyordu. "Kafamdan çık."

O sıkıca tuttu ve zihnini kullanmak yerine sesini kullandı. "Sessiz ol, kadın," diye mırıldandı. "Şimdi sessiz ol."

Derin sesi mırıldandı. Sesin dalları havada kıvrılıp onu sardı. Sakinleştirici ve güven vericiydi. Nefesi titredi ve hareketsiz kaldı.

Dragos'un altın rengi gözlerine baktı. O parlak havuzlarda imkansız derinlikler vardı. Onun bakışlarına dalıp bir daha çıkamayabilirdi. "Valium senin yanında hiç kalır," diye mırıldandı. "Bunu şişe, bir servet kazanırsın."

"Şimdi daha sakınsın," dedi. Sert, karanlık yüzü okunamazdı. "Evet."

Bakışlarını ondan ayırdı ve kahve fincanına baktı. Kendini zorlayarak "Teşekkür ederim" dedi.

Çenesini ve ellerini bıraktı ve geri adım attı. "İç."

O koridora kaybolurken başını kaldırdı. Sonra bardağı dudaklarına götürdü ve hepsini bir dikişte içti. Scotch damarlarında dolaşarak, geçen hafta iyi beslenmediği için daha da sert bir şekilde vurdu.

Kupayı tezgahın üzerine koydu ve ellerini inceledi, çenesini yokladı. Onu yere çarptığında çok hırpalanmıştı, ama o zamandan beri ona oldukça dikkatli davranıyordu. Ne kadar ilginç.

Bu ne anlama geliyordu?

Mutfağa geri döndü, daha önce aldığı açık mavi kapüşonlu sweatshirt'ü bir elinde tutuyordu. Boş bardağa başını salladı ve sweatshirt'ü kadının kucığına bıraktı. Kadın omuzlarını silkti ve sweatshirt'ü giydi. Adam bar taburesine oturmuş, kadın ise ayakta duruyordu, bu yüzden adam kadından çok daha uzun görünüyordu. Adam eve girene kadar evin oldukça geniş olduğunu düşünmüştü.

"Baştan başlayacağız," dedi.

Kadın, beyaz ipek gömleğin üzerinde çok koyu görünen çapraz kollarını izlemeye devam etti. Göğüs kasları arasındaki mesafe olağanüstüydü. Başka bir erkte bu çok fazla olurdu. Onda ise, bu ağır kaslar, onları güç ve zarafetle taşıyacak kadar uzun bir vücudu koruyordu.

"Keith, senden bir şey çalmak için bana şantaj yaptı," dedi. "Ne olduğu önemli değildi. Bazı insanlara çok borcu vardı."

"Kumar borcu," dedi.

Kafasını kaldırdı. Avcı sabrıyla bekliyordu. "O kadar uzağa mı gittin?"

"Bahisçisini bulduk. O da ölmüş."

Soğuk parmaklar omurgasından aşağı kaydı. Kapüşonunu gövdesine daha sıkı çekti. "Keith'le birkaç ay çıktım. Bir süreliğine düşündüm ki... Ne düşündüğümün önemi yok."

Adam başını eğdi. "Ne düşündün?"

"Sen bunları umursamıyorsun." Yanakları kızardı.

"Benim neyle ilgilendiğim, ne düşüneceğim veya ne yapacağım konusunda varsayımlarda bulunma. Beni neyin ilgilendirdiğini bilmiyorsun," dedi ona. Yemek masasının kenarına yaslandı ve bir bacağına diğerinin üzerine attı.

"Anlaştık mı?"

Kız başını salladı, yüzü kızardı. Devam etti: "Benim aptal olduğumu zaten belirledik. Keith, moralim bozukken ortaya çıktı ve ben onun cazibesine kapıldım. Ben... düşüncesizce davrandım. Daha iyi bilmeliydim, her şeyi mahvettim." Boğazı düğümlendi.

"İlişkinizi bitirdiğini söylemiştin," diye hatırlattı adam, kız sessiz kalınca.

Kız başını salladı. "Kestim, bir süre önce. Sonra geçen hafta ortaya çıktı. Tüm borçlarını ödeyip zengin olacağı bir planla doluydu. Tabii o zamana kadar pembe gözlüklerim çoktan düşmüştü. Onunla ya da onunla hiçbir ilgim olmasını istemiyordum. Sonra o... beni zorladı."

"Şantaj, dedin. Senin düşüncesiz davranışların yüzünden."

Tarafsız bir ses tonuyla konuştu. Saldırganlığını bastırmıştı. Onu "kontrol etmeye" çalıştığının çok farkındaydı, ama yine de acımasızca geliyordu. O, onun ifadesini incelerken bir eliyle boğazını kapattı.

"Lütfen bu konuyu konuşmayabilir miyiz?" Sesini sabit tutmaya çalıştı. "Lütfen?"

Göz kapakları düştü, bakışlarını gizledi. "Hikayene devam et."

"Bildiklerim bunlar." Son kelimeyi vurguladı. "Düşündüklerim var, ve sonra tahminlerim var. Keith tamamen 'ortakları' ile ilgilenirdi. Bahisçisi aracılığıyla tanıştığı ve iş yapacağı insanlar. Hikayelerinde gerçek hayattaki halinden daha büyük bir adamdı, anlıyor musun?"

Adam sessizce başını salladı.

"Bence o yarı çaresiz, yarı böbürleniyordu ve tamamen manipüle ediliyordu. Tanıdıklarına elinden gelen her şeyi vaat etmeye başladı. Kredilerinin vadesi gelmişti. Onlara istedikleri her şeyi temin edebileceğini söyledi." Yutkundu. "Onlar da Cuelebre'den bir şey istemişler. Ona senin sığınağını bulacak bir tılsım vermişler ve Keith bana geldi."

"Öyle mi?" Hareket etmemişti, ama tüm vücudu gerilmişti. Ondan yayılan enerji, kadının kalbini çarptırıyordu.

Kuruyan dudaklarını yaladı ve fısıldadı, "Sanırım Keith onlara benim hakkımda bir şeyler söyledi ama fazla değil. Beni sır olarak saklamak istemişti çünkü büyük oyuncu olmak istiyordu ve beni kontrol edebileceğini düşünüyordu. Tekrar iş yapmayı umuyordu. Ama bence çok kötü ve güçlü biri onu manipüle ediyordu ve şimdi, benim sayemde, senin bir şeyine kavuştular."

"Gerçekten de öyle." Dişlerini o palalı gülümsemesiyle gösterdi. "Bunun için sana sonra teşekkür etmeliyim."

Kadın fısıldadı, "O caziben beni çok korkuttu. Eğer istediğini yapmasaydım, Keith her şeyi anlatırdı. Beni ele verir miydi? Kendi kıcını kurtarmak için hiç tereddüt etmezdi. Sonra da peşimden gelirlerdi.

Yani, ne yaparsam yap, yapmasam da yapmasam da lanetleneceğim bir durumdaydım. "Şimdi o cazibe nerede?" Gözleri saf altın rengine dönmüştü, tıpkı bir ejderha gibi. "Kullandığımda parçalandı."

Gözleri kısıldı. "Büyülerimi etkisiz hale getirseydi, bunu hissederdim, ama araştırmaya gittiğimde hepsi hala yerindeydi."

Bir eliyle kulağını kapattı ve boynunu ovuşturdu, büyüyü kullanırken hissettiği acıyı hatırlayarak stresli ve savunmacı bir hareket yaptı. Acımasız ejderha bakışları yüzünü parçalarken, o da yaklaştı. "Büyü hiçbir şeyi etkisiz hale getirmedi. Büyü ve senin büyülerinin etkisiyle, parçalanıyormuşum gibi hissettim."

"Yine de onları aştın."

Cevap vermeye tenezzül etmedi. Bunun yerine adamın yüzünü inceledi. Adamın ifadesi vahşiydi, düşüncelerini kendi geleceğinden çok daha ötesine, daha geniş sonuçlara götürdü. Dudakları uyuşmuştu. "O kadar güçlü bir büyü, gizli olan her şeyi bulabilir, değil mi?"

"Kullanıcının gücüne bağlı olarak, evet."

Gizli olan her şey. Dünyada asla bulunmaması gereken şeyler vardı, tehlikeli şeyler ya da kırılğan ve değerli yaratıklar, hayatları

gizliliğe bağı olan yaratıklar vardı. Pia'nın kullandığı kadar güçlü bir bulma büyü, birinin tüm savunmasını bıçak gibi kesebilirdi. Titreyerek kendini içine kapattı. Korkuları ve kendi güvenliği için endişelenmesine rağmen, bu onunla ilgili değildi.

Dragos, hazinesine ulaşmak için manevra yaptığı mayın tarlasını ve büyülerine karşı etki eden bilinmeyen büyüü düşünerek kaşlarını çatı. Karşı büyüler arasındaki çatışma başka birini öldürebilirdi. Onun zihnindeki zarif kale muhtemelen hayatını kurtarmıştı. Bariz üzüntüsüne rağmen, ne kadar büyük tehlike altında olduğunu fark etmediğini düşündü.

Onu bu kadar üzenin vicdanı olup olmadığını merak etti. Vicdan kavramı onu büyülemişti. Ağır elini omzuna koydu, ince kemiği ve tendonları kavradı. Kız, onun destekleyici tutuşuna yaslanırken vücudu hafifçe hareket etti.

Konuşmayı daha önceki bir noktaya geri getirdi. "Hollins, onu öldürmeden önce seni zaten ele verebilirdi."

"Hayır," diye iç geçirdi. "Söylemedi, bu yüzden onu öldürdüler."

"Nasıl bu kadar emin olabilirsin?"

"O bana şantaj yaptıktan sonra ben de ona şantaj yaptım," dedi. Tek gözüyle ona baktı. Bakışlarında onay var mıydı? "Dün aldığım bağlayıcı büyüü okumazsa çaldığım şeyi ona vermeyecektim. Benim hakkımda konuşmaya kalkışırsa konuşma yeteneğini kaybedecekti."

Keith'e ne yapılmış olabileceğini düşününce midesi bulandı. Dragos, kötü bir ölüm olduğunu söylemişti ve Dragos da mide bulandırıcı şeylerden çekinen biri değildi. Eğer tüm bu lanet olayı Keith başlatmışsa, onun ölümü vicdanına yük olacak mıydı? Yoksa bu lanet olayı, o büyük ağzını açarak kendisi mi başlatmıştı? Tüm bu olayın ahlaki boyutu, onun anlayamayacağı kadar karmaşık hale gelmişti.

"Kilitlerimi ve koruma büyülerini nasıl aştın?"

Gözlerini kapattı ve ellerini yüzüne kapattı. Artık ne önemi vardı ki? "Ben melezim. Wyr kanım çok yok, yeteneklerim de fazla değil. Wyr formuna dönüşmem ve çok fazla Gücüm yok. Bende ilginç hiçbir şey yok." Ellerini çekip ona baktı. Adam ona bakıyordu. "Ne, iki kafam mı çıktı?"

"Kendinde ilginç bir şey olmadığını düşünüyorsun," dedi. "Ya da çok fazla gücün olmadığını."

Ona boş bir bakış attı ve omuz silkti. "Sanırım, kendime saklayamayacak kadar aptal olduğum aptalca bir salon numarası dışında," dedi. "Keith'e, ikimiz de sarhoşken ve şakalaşırken göstermiştim."

"Neymiş o?"

"Anlatmaktansa göstermek daha kolay." Kayar cam kapıya doğru yürüdü, kilidi açtı, terasa çıktı ve kapıyı tekrar kapattı. Dışarıda akşam kararmış, alacakaranlık çökmüştü. Hâlâ ona bakarak, yanına yaklaştı ve camı kırmak istercesine yumruğunu camın üzerine vurdu. "Hadi, kilitle tekrar," dedi kız.

Koyu kaşları çatıldı.

O sadece ona baktı. "Hadi, yap. Kaçmaya çalışırsam beni yine yakalayabileceğini biliyorsun." Altın ejderhanın bakışları onun bakışlarına kilitlenmiş, o da onun dediğini yaptı.

Kapıyı açtı ve içeri geri girdi. "Gördün mü?"

Adam kapıya baktı, sonra tekrar kadına döndü. "Bir daha yap." Kadın dışarı çıktı. Adam kapıyı kilitledikten sonra içeri girdi. Adam, "Büyü yaptığını hissetmedim," dedi.

"Çünkü yapmadım. Bu benim bir parçam." Kilitler, koruma büyüler... Ne dersiniz deyin, o hepsini aşabilirdi. Hiçbir şey onu hapsedemezdi. Hiçbir şey, tabii ki açık mavi gökyüzünden düşüp üzerine çökmedikçe. Baş ağrısının başladığı şakağına elinin topuğunu bastırdı ve iç geçirdi. "Tek bildiğim bu. Ve tekrar özür dilerim. Sanırım şimdi yırtmak istersin."

O içeri girdiğinde adam geri çekilmemişti. O kadar yakındı ki, vücudunun ısınısını teninde hissedebiliyordu. Adamda, sistemini sürekli şok eden bir tür güç ve canlılık vardı. Karşılaştırıldığında kendini küçük, soğuk ve solgun hissediyordu. Bu yaratığın temsil ettiği muazzam tehlikeye rağmen, adamın sıcaklığına kıvrılmak için oldukça irrasyonel bir istek duyuyordu.

Kafasını avuçladı. Geniş avuçları ve uzun parmakları kafatasını sardı.

Garip bir şekilde, korkmadı ve yüzünü yukarı kaldırdığında direnmedi.

Avcı, kızın üzerine eğildi. "Sen bir suç işledin," dedi. "Ve bana borçlusun. Söyle."

Bu neydi? Adamın yüzünde hiçbir ipucu bulamadı. Omuzları çöktü ve ağzı açıldı. "Ya söylemek istemiyorsam?"

"Ödemi yapacaksın," dedi Wyr'ın Efendisi. "Borcun ödendiğine karar verene kadar bana hizmet edeceksin. Anlaşıldı mı?"

"Parçalanmayacak mıyım?" diye sordu. Bakışları onun yüzüne yapıştı. Bu sefer ona inanabilir miydi, yoksa bu da acımasız bir şaka mıydı?

Kafasını salladı ve kadının saçlarını düzeltti. "Yırtıp atma. Bana gerçeği söyledin," dedi. "Konuşurken hissettim. Bir suç işledin, ama aynı zamanda bir kurbandın. Bu adalet." Kafasını eğdi, burnu kadının burnuna değene kadar, derin bir nefes aldı. Sesi çok daha yumuşak bir tonda devam etti, "Ama bunu düzenleyen peşine düştüğümde? O zaman bu intikam olacak."

Kadın titredi ve rahatlamaktan gevşedi. Elleri, adamın göğsündeki kaslı kasları okşadı. Kendini onun tarafından sarılmış hissetti ve tüm mantığına ve sağduyusuna aykırı olarak kendini güvende hissetti. Omurgası gevşedi. Adama yaslandı. Sadece biraz. Adam fark etmesin diye gizlice yaptı. "Hizmet etmek kelimesini sevmiyorum. Ne yapmamı istersin?"

"Seni bir şekilde kullanacağım," dedi.

"Ya ben yapmak istemezsem?" Başı sarkmaya başladı, sapında sarkan bir çiçek gibi. Elleri onu göğsüne yasladı. "Bir daha çalmayacağım," diye uyardı. "Eğer istediğin buysa, hemen parçalamaya devam edebiliriz."

Onu dinle. Büyük, sert kız.

"Senin çalabileceğin hiçbir şey, benim başka yollarla elde edemeyeceğim bir şey değildir. Seni tehlikeye atmayacağım." Bir eliyle kadının başını okşadı ve kolunu onun omzuna attı. "Ben hazinelerimi tehlikeye atmam," diye mırıldandı.

Bununla ne demek istiyordu? Onun kollarının içinde, baştan çıkarmayla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde büyülenmişti. Odaklanmaya çalıştı. "Kabul etmiyorum, unutma," diye mırıldandı. "Bunu düşünmem gerek."

Ama kulağa o kadar da kötü gelmiyordu. Parçalanmaktan çok daha iyiydi. Ve ona kendinden çok fazla şey anlatmanın yanı sıra, ondan bir şey çalmıştı. Dudaklarını ısırды. Ya o da ona şantaj yapmaya karar verirse?

"Sana bir seçenek sunduğumun farkında değildim," dedi adam. Sesinde alaycı bir ton var mıydı? "Suç ve ceza, unutma, pazarlık değil. Benim topraklarımda yaşadın, benim kanunlarına göre yaşadın. Ama sen düşün, New York'a kadar düşün."

Evin cadde tarafında bir araba kornası çaldı. Kadın irkildi ve kendini çekip uzaklaştırdı. Adam kaşlarını kaldırarak kadına baktı.

"Aman Tanrım," dedi kadın, "bu... bu teslimat. Ben gidip alayım. Hemen dönerim."

Kapıya doğru koştu ama adam elini bileğine dolayarak onu durdurdu. "Ben açarım," dedi.

"Saçmalama," dedi kız. Göğsünde vahşi bir at koşuyordu. "Sana akşam yemeği ısmarlayacağım demiştim, ısmarlayacağım. En azından bunu yapabilirim."

"Hayır." Uzun bacaklarıyla ön kapıya doğru hızla ilerleyerek onun yanından geçti.

Kahretsin. Kapıyı açmadan hemen önce kolundan yakaladı ve son bir kez daha denedi. "Lütfen, Dragos. Bırak yapayım."

Ellerini omuzlarına koydu ve onu oturma odasına itti. "Bir terslik var. Hissedebiliyorum. Oraya çıkmayacaksın," dedi. Soğukkanlı bir katile dönüşmüştü. Gücü, savaş uçağının motoru gibi gürültüyle çalışıyordu. "Güvenli değil."

Bu iş nasıl bu hale geldi? Elleriyle avuçlarını sıktı. Dışarıya yürümekten çok süzülerek çıktı, muhteşem vücudu bir silaha dönüştü.

Bir ses havayı yırttı. Dragos geriye doğru döndü, bacakları titredi. Her şey çok hızlı oldu. Bir saniye sonra o da yetişti. Yürüme yoluna yığılmış Dragos'a baktı. Bir düzine uzun boylu Elf, Honda'sının arkasından, kaldırım kenarında duran sıradan Ford'un arkasından ve yakındaki çalılıklardan çeşitli saklanma yerlerinden çıktı. Silahlarını yere yığılmış adamın üzerine doğrulttular. Altı fit uzunluğunda yaylar.

Sırtüstü yatan Dragos'a doğru koştu. Beyaz giysili omzunda karanlık bir leke belirdi. Karanlık yayılmaya başladı. Dragos'un yanına diz çöktü.

"Onu vurdunuz!" diye bağırdı. Onları çevreleyen sert bakışlı Elfleri izledi. "Onun kim olduğunu biliyor musunuz?"

İçlerinden biri öne çıktı. Gümüş saçlı bir erkekti, tüm Elfler gibi güzeldi, diğer tüm yaratıkları onun yanında sönük kalacak kadar zarif bir ışığı vardı. İnce yapısına rağmen, sadece güçlü görünmekle kalmıyor, Dragos dışında açıklıkta bulunan herkesten daha fazla Güç taşıyordu.

"Onun kim olduğunu biliyoruz," dedi Elf. Dragos'a baktı, güzel yüzü soğuktu. "Wym."

Dragos'a döndü. Yaralı olmasına rağmen, hiç korkusuz görünüyordu, raptor bakışları Elflerden ona odaklandı.

Gömleğini yırtarak sol göğsündeki kanayan yaraya baktı. Düzensiz nefes alıp veriş kulaklarında yüksek sesle yankılanıyordu.

"Anlamıyorum. Hiçbiriniz silah taşıyorsunuz. Ok nerede?" diye sordu. Kapüşonunu yırtıp yaraya bastırdı.

"Elf büyüü," diye cevapladı Dragos dişlerini sıkarak.

"Basit bir ok onu yaralayamaz," dedi Elf. "Ama bu ok vücuduna erimiş. Birkaç gün boyunca kan dolaşımına zehir salmaya devam edecek."

"Ne yaptınız!" diye bağırdı. Yüzü buruştu. Yumruklarını sıkı ve ayağa kalkmaya başladı. Dragos bileğini yakaladı.

"Pia," diye bağırdı, kız onun tutuşuna karşı koyarken. "Beni öldürmek için bundan çok daha fazlası gerekir."

"Onu etkisiz hale getirdik," dedi Elf.

"Anlamıyorsun," dedi Dragos'a. "Onları ben çağırdım. Bu benim hatam." Parmaklarını açmaya çalıştı. Çelik bir kelepçeyi açmaya çalışmak gibiydi. Elf'e baktı.

Elf dikkatini Dragos'a vermişti. "İzinsiz topraklarımıza girdin. Antlaşmalar ihlal edildi. Bunun sonuçları olacak. Şimdilik zehir, Büyük Canavara dönüşmeni engelleyecek. Kanatlarını kırdığımız için, sınırlarımızdan çıkmak için sana on iki saat veriyoruz. O zamana kadar gitmezsen, seni yakalamak için on ikiden fazla kişi gelecektir."

"Onun kanununu çiğnedim," dedi Pia. "O sadece peşimdeydi."

"Onun kanunları bizim kanunlarımız değil," dedi Elf. "Ve o bizim kanunlarımızı çiğnedi. Wyrn, kadını bırak."

"O benim." Dragos dişlerini gösterdi, altın gözleri lav gibi parladı. Kükremesi kızın dizlerinin dibinde yerleri titretti ve uzun parmakları kızın bileğini sıkı. Gerildi ve ayağa kalkmaya başladı.

Diğer Elfler uzun yaylarını ona doğrulttu. "Onu hemen bırak yoksa on iki saatlik mühresi kaybedersin," dedi liderleri.

Pia serbest elini Elfler'e doğru uzattı, parmaklarını açtı ve avucunu onlara doğru çevirdi. "Durun!" Dragos'un üzerine eğildi. O vahşi yüze yaklaşmak, hayatında yaptığı en cesurca şeylerden biriydi. Kelimelere dökemediği bir içgüdü, sesini yumuşatmasına neden oldu. "Dragos," diye mırıldandı. Sakin ve sessiz, yaralı bir hayvana konuşur gibi. "Bana bakabilir misin, lütfen? Normal insanlar 'lütfen' der, biliyorsun. Onlara değil, bana dikkat et."

O lav gibi bakışlar ona döndü, yakıcı ve yabancı. Değişemeyebilirdi, ama ejderhanın içine dalmıştı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Serbest kolunu indirdi ve onun siyah saçlarını okşadı. Dragos bu hareketi takip etti ve sonra yüzüne baktı. "Çok kızgın olduğumu biliyorum, ama sana söz veriyorum, bu kavga etmeye değmez," diye fısıldadı. Saçlarının mürekkepli uçlarını hafifçe çekti. İlham geldi. "Ve bana beni tehlikeye atmayacağına söz vermiştin. Sadece birkaç dakika önce. Hatırlıyor musun?"

Tehlikeli yüzü gerildi. "Sen benimsin," dedi.

Bir an için ne diyeceğini bilemedi. Sonra birden aklına bir fikir geldi ve konuşmaya başladı. "Bileğimi bırakman hiçbir şeyi değiştirmez," diye mırıldandı. Onun daha önce yaptığı hareketi taklit ederek parmağını onun yüzünün yanından aşağı doğru okşadı, sonra elini yanağına koydu. "Lütfen."

Parmakları gevşedi ve kızın çekilmesine izin verdi.

Ayakları titreyerek ayağa kalktı, bir şekilde ayakta kalmayı başardı ve Elf liderine döndü. Elf lideri ona hafifçe eğildi. Adam ona baktı. "Seni nereden tanıyorum?"

İç alarm zilleri çalmaya başladı, ama tüm ampuller onu ortada bırakmıştı. Kafasını salladı ve "Biz hiç tanışmadık" dedi.

"Sizi daha önce gördüğüme eminim. Siz..." Elf'in deniz rengi gözleri büyüdü. "Tıpkı..."

Dragos elini onun ayak bileğine doladı.

"Evet, Greta Garbo'ya benziyorum," diye yüksek sesle sözünü kesti. Bir korku dalgası tenini kapladı. Sus, Elf. "Bunu çok duyuyorum."

"Leydim, sizinle tanışmak büyük bir onur," dedi Elf lideri. Ona derin bir reverans yaptı, önceki sıradan saygısı hayranlığa dönüştü. Dik durduğunda yüzü sevinçle parlıyordu. "Annenizin bu dünyada bir izinin kalması için ne kadar umut ettiğimizi ve dua ettiğimizi bilemezsiniz."

Diğer tüm Elfler, merakla yüzleri aydınlanarak onlara bakıyordu. Elf liderine kaşlarını çattı. "Neden bahsettiğinizi hiç anlamıyorum," dedi.

Adam bir an durakladı, sonra kendine geldi. Sevinci azaldı ama kız hala onun içinde attığını hissedebiliyordu. Ona gülümsedi ve "Elbette, beni affet. Yanılmışım" dedi.

Sonra telepatik sesi, rüzgarda çalan derin çan sesleri gibi kafasında yankılandı. *"Benim adım Ferion. Bir zamanlar sana çok benzeyen bir kadın tanıyordum. Onunla tanışmak hayatımın en büyük hediyelerinden biriydi."*

Bunu benimle paylaştığın için onur duydum, dedi kadın. Ama bu Bunu konuşmamız benim için tehlikeli ve ben o kadın değilim. Aslında, o kadından çok daha aşağı biriyim.

Benim gözümden değil, dedi. Lütfen bize sana sığınak sunmamıza izin ver. Efendimiz ve Leydimiz de seni benim kadar sevinçle karşılayacaklardır. Aramızda olmandan büyük mutluluk duyarız.

Kadın tereddüt etti ve bir an için, oh, cazip geldi. Böyle bir karşılama düşüncesi, yalnız kalbini sızlattı. Ama Ferion'un saygısı onu durdurdu. Böyle bir saygıyla yaşamaya dayanabileceğini sanmıyordu. Onun düşündüğü kadar değerli biri olmadığı halde, hiç de özel olmayan, sadece karanlıkta parlayan bir gece lambası, aptal bir salon numarası ve başına bela açan koca bir ağız olan biri olarak. Elflerle yaşamak, yaşlanıp ölerken onların sonsuza kadar aynı kalacağı bir yerde bir sahtekar gibi hissedeceği bir hayat, sadece farklı bir tür yalnızlık olurdu.

Ayak bileğindeki kıskanç el sıkıştı. Daralmış gözlerle onu izleyen Dragos'a baktı.

Sığınma teklifiniz için teşekkür ederim. Belki bir gün teklifinizi kabul edebilirim, dedi Ferion'a. Kabul edemese de, kendisine sunulan tek ev olabilecek bir teklifi reddedemedi. Bu arada, ödemem gereken bir borcum var.

Ferion yüksek sesle, "Hanımefendi, yalvarırım, bizimle gelin. Canavarın yanında kalmayın," dedi.

Dragos'un yanına çömeldi ve yarasını örten kapüşonun altına bakmaya cesaret etti. Kanama durmuştu. Omzundaki kan izlerini olabildiğince nazıkçe sildi, ellerini kumaşa silip kanlı kısmı kapüşonun geri kalanına katladı.

"Bu felaket tamamen benim hatam," dedi. "Düzeltilmek için elimden geleni yapmalıyım."

Dragos'un bacağına tutunan eli gevşedi. Parmakları ince bir hareketle baldırında kaydı.

Bu onu o kadar sinirlendirdi ki, ona sertçe cevap verdi. "Ama ne kadar saçma şeyler söylersen söyle, ben senin değilim. Ben olmasam burada olmazdın, bu yüzden seni Elf sınırına kadar götüreceğim. Aklını kaçırdığını, korkutucu, takıntılı ve sahiplenici olduğunu biliyorum, ve geri almak istiyorsun

ama yapma. Ben sadece lanet olası bir peni aldım. Üstelik sana bir tane daha verdim."

Uzun, seksi ve acımasız ağzının bir köşesi gülümsemeyle kıvrıldı.

Elfler Dragos'a dokunmayı reddettiler, bu yüzden ona elinden geldiğince yardım etmek zorunda kaldı. O kendini yerden itip ayağa kalktığı anda ve kız onun sağlam kolunun altına girmeyi başardığında, Elfler ortadan kaybolmuştu. Kız onların gittiğine inanmayacak kadar akıllıydı.

"1962 tarihli bir peni aldın," dedi Dragos. Dişlerini sıkıyordu. "1975 tarihli bir peni bıraktın. Onun yerine geçmez."

Ona baktı. "Aman Tanrım, bunu fark etmen çok korkutucu."

"Hazinemdeki her şeyi ve nerede olduğunu biliyorum," dedi. "En küçük parçasına kadar."

"Doktora gidip OCD olup olmadığını kontrol ettirebilirsin," diye nefes nefese söyledi. "Bunun için ilaç olabilir."

Göğsü sessiz bir kahkaha ile hareket etti.

Kız, bir ayağını diğerinin önüne koymaya odaklandı. Adam ona mümkün olduğunca az yaslandı, aksi takdirde ikisi de tekrar yere düşecekti. Hâlâ sanki boynuna bir Volkswagen asılmış gibi hissediyordu.

İçeri girdiler. Adam kanepeye yığıldı. Bir kolunu gözlerinin üzerine koydu ve bir bacağını uzatarak botu kanepenin kenarına sarkacak şekilde bıraktı. Diğer ayağı yerde kalmıştı. Kan ve kadının yırtarken kopardığı düğmeler yüzünden Armani gömleği mahvolmuştu. Kadının gözleri, geniş ve derin göğüs kaslarına kaydı, sonra sekizli karın kaslarına ve kot pantolonunun üzerinden beliren kaslarına.

Tanrı aşkına. Adam yaralıydı ve o burada porno dükkanındaki bir sapık gibi onu süzüyordu. "Aklım başımda değil," diye mırıldandı.

Adam kolunun altından, "Bu yorumu sonra konuşuruz," dedi.

Kız mutfağa döndü. "Sana su getireyim." "Viski."

"Tamam. Ve su."

O, bir şişe viski, bir sürahi su ve bir bez getirdi. Adam viski şişesini elinden aldı, kapağını açtı ve hiç durmadan yarısını içti. Kadın, adam nefes almak için başını kaldırıncaya kadar bekledi. Sonra ahşap çerçeveli sehpaye oturdu ve bezle adamın göğsündeki kanı sildi. Giriş yarası çoktan beyaz bir iz haline gelmişti.

"Hala acıyor mu?" diye sordu, endişe onu kemiriyordu.

"Evet."

"Üzgünüm."

"Sesin çok yüksek. Sus," dedi adam. Kız, onu temizlemeyi bitirirken dudaklarını ısırıldı. Adam içini çekip kıpırdadı. Ölümcül hayvan zarafetinden hiçbir şey kaybetmemiş olsa da acı çektiği belliydi. "Bezle devam et. İyi geliyor." Bir an durakladı. "Lütfen."

Bir an donakaldıktan sonra, "Temiz bir tane getireyim," dedi.

Kanlı bezi lavaboya attı, başka bir tane aldı ve aceleyle geri döndü. Adam kıpırdamamıştı. Nemli bezi göğsüne ve omuzlarına yaymaya başladı. Daha önce sıcaksa, şimdi cehennem gibiydi. Adamın karın kaslarının üzerine uzanan kolunu tuttu, kolunu yukarı sıyırdı ve yıkadı. Sonra kolunu indirdi ve gözlerini kapatan kolunu tuttu. Adam, yarı kapalı göz kapaklarının altından parıldayan gözlerle ona izin verdi.

"Telefon geldi," dedi kadın. "Biftek için. Telefon rehberinden bir numarayı aramadım. Birisi bana verdiği yardım hattının numarasını ezberlemiştim."

"Anladım." Cevabı çok kuru oldu.

Kadın başını salladı, ılık bezini sürahideki suya batırıp soğutmak için tekrar baştan başladı. Sözler ağzından dökülmeye devam etti. "Onları aradığımda çok korktum. Beni öldüreceğini sandım," dedi.

"Onu da anladım."

"Özür dilerim," diye patladı. Elinden viski şişesini kapıp derin bir yudum aldı.

Şişeyi indirirken onun gülümsediğini fark etti. "İyi," dedi adam. "Çok üzülmelisin. Son iki günde bana sayısız insan gücü ve on milyonlarca dolarlık maddi zarar verdin..."

"Hey. Doğruyu doğruya söyle. Ölülerini uyandıracak kadar bağırıp çağırıp tantrum yapan ben değildim." Omurgası dikleşti ve ona öfkeyle baktı.

Adamın gülümsemesi genişledi, odanın karanlığında beyaz bir çizgi belirdi. "Elf topluluğuyla her türlü anlaşmayı bozdun ve şimdi köpek gibi hastayım."

O, onu işaret etti. "Sen o anlaşmaları bozdun. Buraya gelmemeliydin. Ne kadar çılgınca." Bir duraklama. O, ona üzgün gözlerle baktı. "Gerçekten çok mu hastasın?"

"Neredeyse." Şişeyi işaret etti ve kız ona uzattı. "Vücudum zehirle savaşıyor. Daha iyiye gidiyor. Biraz sonra kendi başıma hareket edebileceğim."

Kadın dönüp yere oturdu ve hafif bir homurtu çıkardı. Kanepeye sırtını dayadı ve ona sırtını döndü. Bacaklarını kendine doğru çekti, dirseklerini dizlerine koydu ve avuç içlerini gözlerine bastırdı. Baş ağrısı artmıştı. "Elflerin topraklarının nerede bittiğini bilmiyorum ama arabayla gitmek uzun sürmez. Birkaç saatlik yol. Biraz zamanımız var."

Parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve saçlarını kaldırdı. "Senin saçlarından biraz istiyorum."

Kız başını kaldırdı. "Ne?"

"Saçımdan biraz istiyorum dedim. Bir tutam ver, izinsiz girip kırdığın için seni affederim."

"Tamam. Tabii." Ona şüpheyle baktı. "Yani sana saçımdan bir tutam verip, Elf sınırına götürüp bırakayım mı?"

O güldü. "Seni bırakacağım demedim ki. Sadece affedeceğim dedim."

"Bunun çok kolay olacağını biliyordum," diye mırıldandı. "Sen düz bir yol değilsin, değil mi? Tamam, peki neden beni affedip gitmeme izin vermiyorsun?" Omuzları çöktü. "Boş ver. Bu konuşma için çok yorgunum."

O, parmaklarını kızın saçlarında gezdirmeye devam etti. "Erkek arkadaşına hiç verdin mi?"

Gözleri kapanmaya çalıştı. Saçlarını nazikçe çekmesi, başını dik tutmasını neredeyse imkansız hale getiriyordu. "Eski," diye mırıldandı.

"Eski," diye düzeltti.

"Hayır." Uyuşturucu gibi zevke karşı koyarak uyanmaya çalıştı. Elini yarım yamalak itti. "Yapma. Böyle yapınca gözlerimi açık tutamıyorum."

"O zaman yapma." Avucunu kızın başının üzerinde gezdirdi. Kızın uykudan yumuşayan sesini seviyordu. Artık korku kokmadığını, kokusunun hafif bir tahrik kokusuyla karıştığını seviyordu. "Uyu," diye mırıldandı.

"Son teslim tarihine yetişmeliyim. Alarmı kur." Ayağa kalkmaya çalıştı.

Dizlerinden kalkarken, adam kolunu beline doladı ve onu üzerine çekti. Zor olmadı. Zaten dengesi bozuktuk ve yorgunluktan titriyordu. Oof diye bağırdı ve onu itmeye çalıştı, ama adam kollarını ona doladı ve onu yerinde tuttu.

"Uzan," diye emretti. "Zamanında çıkacağımızdan emin olacağım. Uyuyun."

O, karttan yapılmış bir ev gibi onun üzerine yığıldı. Adam, kızın başını yaralanmamış omzuna rahat bir yere çekti. "Bana emir verme," dedi kız

diye esnedi. Rahatlamak için hareket ediyormuş gibi yaparken yanağını göğsüne sürtüp, sıcak, güçlü erkek kokusunun tadını çıkardı. Kokusu, içindeki derin çatlaklara sızdı. "Sen benim patronum değilsin."

"Uyu," dedi adam.

Bir anda, bir saniyeden diğerine, uykuya daldı.

Kimse etrafta yoktu, o da dudaklarını kızın alnına bastırarak deneme yaparken.

O da bunu beğendiğine karar verdi.

ALT

Yatak altında yer değiştirdi. Pia esnedi ve burnunu ovuşturdu. Neden yatak bu kadar dzensiz ve sıcağı? Gzleri birden ağıldı. Oda tamamen karanlıktı. Tek grebildiği gglgelerdi.

Dragos'un üzerine uzanmış, bacakları birbirine dolanmıştı. Kaskatı kesildi ve kendini dikleştirmeye çalıştı, ama onu saran ağır kollar onu bırakmadı. Kafası da sıkışmıştı. Bir ekişti. Adam kalın bileğine saçlarını dolamıştı.

Boğazında akıl taşları varmış gibi hissetti. "Sen uyurken yine kaçmaya çalışacağımı mı sandın? Sen yaralıyken seni terk etmem."

Saçlarını zdzdz ve uçlarını bırakarak geriye doğru dzelitti. "Uyumadım."

Bu sefer dirseklerine dayandığında, o izin verdi ve bir kolunu beline doladı. O şekerlemeyi dşünmeyecekti. Kollarında uyuduğunu ya da bunun bu kadar iyi hissettirmesinin ne kadar şok edici olduğunu dşünmeyecekti. Oops. Az önce bunu dşündz.

"Nasıl uyuyamadın?" diye sordu. "ok mu hastaydın?" "Bu benim normal alışkanlığım değil, ama gerekirse gznlerce yemek yemeden ya da uyumadan geçirebilirim." Sesi sakın bir tonda devam etti. Sesi iini titretti. "Elf topraklarında uyumak gibi bir niyetim yok. Ayrıca, tek ihtiyaım olan dinlenmekti."

"şimdi nasıl hissediyorsun?" Başını dik tutamayacak kadar sersemlemiş, tekrar oktdz ve yanağını onun göğsüne dayadı. Mmm. Demir gibi sert tenin üstünde ipeksi bir cilt.

"Daha iyi. Omzum buz gibi ama ağrı azaldı. Kalkıp hareket edebileceğim ama süre dolana kadar yerimden kıpırdayamayacağım. Zehirlerinin etkisi çok güçlüymüş."

Yaralı omzuna hafifçe parmaklarını geçirdi. O bölge ateş gibi sıcağı, vücudunun geri kalanından çok daha sıcağı, buz gibi değildi. "Acımıyor mu?"

"Hayır." Elini yakaladı ve ağzına gtürdz. Onun parmağını ağzına alıp emdiğinde kız kaskatı kesildi.

Tıpkı rüyadaki gibi, yoğun şehvet bir anda geri geldi. Onu belinden tutup daha iyi bir pozisyona getirdi, pelvisleri birbirine değecek şekilde. Heyecanının kanıtı, kot pantolonunun altında uzun ve kalın bir şekilde belirgindi.

O inleyerek kurtulmaya çalıştı. Tek yapabildiği, vücutlarını birbirine sürtmekti. Boğulurcasına, "Dur" dedi.

O, parmağının ucuna kadar yavaşça emmeye devam etti. Koyu sesi, tembel bir kaplanın derisine sürtünmesi gibi onu okşadı. "Neden? Rüyanda beni istemiştin. Ben de seni istedim. O zamandan beri senin heyecanını kokluyorum. Sadece birkaç saat geçti. Gitmemize daha var." Avucunu yaladı, bu his vücudunun her yerine yayıldı ve bacaklarının arasında zonklamaya başladı.

Nefesini tuttu. "Olanlar rüyaydı!"

"Öyle mi? İkimiz de hala istiyoruz." Dudakları, bileğinin narin derisine doğru kaydı.

Bileğindeki nabız, ağzına çılginca vuruyordu. Dili damarı izledi. Şok olmakla kalmadı, şaşkına da döndü. O, sert bir erkekti, ama bu şehvetli tavırlarında, nasıl başa çıkacağını bilmediği bilgili bir nezaket vardı. Öfkesini yeniden bulmak için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Bulduğunda, zevkten inliyordu.

"Rüya bir büyüydü! Gerçek değildi."

"Bu gerçektir," dedi. Uzun parmakları, gömleğinin kenarından sırtının alt kısmındaki cildini okşamaya başladı. "Bu baştan çıkarma sana en çok istediğin şeyi getirdi."

Cildi karıncalandı ve boğuluyormuş gibi hissetti. Bu sefer gerçekten kurtulmak için çabaladı. Bir an için kolları onu bırakmayacakmış gibi sıkılaştı. Sonra tutuşu gevşedi.

Ayağa kalkmaya çalışırken sehpa çarptı ve bir şeyi devirdi. Çıplak ayağı halıyı ıslattı. Onu temizlemek için kullandığı su sürahisini devirdi.

Duvara kadar ilerlerken kollarını uzattı. Parmakları pürüzsüz sıva boyunca kaydı ve sonunda bir anahtar buldu. Anahtarı çevirdi ve ani ışığa gözlerini kapatarak iki elini duvara dayadı.

Yüzü yanıyormuş gibi hissediyordu. Keith ve yaptığı korkunç hatalar. Annesinin tavsiyesini dinlememiş, içini açmış ve paylaşmıştı, çünkü aşık olmak ve sevilmek, güvenilmek ve güvenmek istiyordu. Hepsi bir sevgili ve bir eş, gerçek bir yuva, güvenli bir ev, kaçmak zorunda olmadığı bir yer ve belki bir gün çocukları bile olabileceğini düşünmek istiyordu.

Kollarındaki kaslar çok gergindi. Nemli yanağını omzuna sürttü.

Kanepenin yayları gıcırdadı. Arkasına geldiğini duymadan hissetti. Aşırı duyarlı sinirleri boyunca bir enerji cehennemi kaynıyordu.

Dragos vücudunu sırtına bastırdı. Ellerini, altında titreyen ince kadınsı ellerinden çok daha büyük ve koyu renkli ellerini, onun ellerinin üzerine bastırdı. Onun ıstırabı havayı burktu. Yanağını onun başının üstüne indirdi.

Onun sarayı bazen çok gürültülü bir yerdi. Bazıları eşliydi. Birçoğu bekardı. Tüm Wyrkind'ler açık bir cinsellikle yaşıyordu ve şiddetli duygular çok kolay şiddetle sonuçlanıyordu.

Ara sıra bir kadınla birlikte olurdu, ama ilişkileri her zaman basitti. Karmaşık olmayan, düz seks. Ancak çok daha karmaşık başka ilişkiler de görmüştü. Kırılan kalpler, yanlış anlamalar, kıskançlıklar, sadakatsizlikler, tutkular... Hepsi saray hayatının arka planında yaşanıyordu.

Bu karmaşık bir kadındı, basit bir seks için kiralanacak biri değildi. Ne yapacağını düşündü, gördüğü örnekleri gözden geçirdi, birbiri ardına hepsinieledi. Sonra sessiz bir sesle, "Anlamıyorum. Lütfen bana açıkla mısın?" dedi.

Lanet olsun. Artık "lütfen" demenin onu etkilediğini bildiği için, bunu söylemeye başlamıştı. Kadın başını salladı.

O içini çekti. "Ben yaşıyım ve çoğu zaman acımasız ve hesapçıyım, öfkeli olduğimde yanımda olmak güvenli değildir. Kim olduğum için özür dilemiyorum. Ben bir avcıyım ve diğer iradeli avcılarını yönetiyorum. Ama seni üzmem istemedim."

Onu dinlerken sakinleşti. Korkunç bir açığa çıkma hissi kayboldu. Onu vücuduyla sardı ve enerjisi onu sardı.

Anlamıyordu. Rüyanın sadece seksle ilgili olduğunu sanıyordu. Keşke o kadar basit olsaydı. Kız başını geriye yasladı ve adam, kızın başı boynunun omzuyla birleştiği çukura yaslanacak şekilde hareket etti.

"Rüya manipülatifti. Gerçekliğin dışındaydı. Uyanırken yapmayacağın şeyleri rüyada yapmayı seçebilirsin," dedi.

"Ama gerçekti?" Nefesi kadının şakağındaki narin tüyleri okşadı.

Onun kararsız olması ne garip. Kendini beğenmişliği çok daha rahat taşıyordu. Bu, onun düşündüğü kadar çekici olmamalıydı. O gerçekten

aklını kaçırmıştı.

"Rüyada bir gerçeklik vardı," diye itiraf etti. "Sadece seks kadar açık değil."

"Düşündüğümünden daha fazlası var." Sesinde gülümseme duyabiliyordu. Sesi... memnun gibiydi.

"Buna sevindin mi?" diye sordu, gülümsemeden duramadan. "Karmaşıksın. Sıkılmadım."

Elini onun elinin altından çekip ağzını kapattı. "Sizi eğlendirebildiğim için çok mutluyum, Majesteleri."

Kollarını onun etrafına doladı. "Peki, rüyadaki seks kadar açık olmayan bu gerçeklik nedir? Senin sende hissettiğim tahrikle nasıl bir bağlantısı var?"

O kolların gücünün tadını çıkararak kendini kucaklanmanın keyfine bırakmaya karar verdi. Analiz yok, niyetleri sorgulamak yok, ileriye bakmak yok, beklentiler yok. "Gerçekten böyle mi hissediyorum? Rüyanın büyüğü ne kadar kalmış olabilir? Sen de karmaşık birisin ve bugün ara ara senden çok korktum. Benim için çekicilik bir şey, ama ilişki kurmak..."

—“Derin bir nefes aldı. “Ama seks,” diye düzeltti, “bambaşka bir şey. Birine o kadar savunmasız olmayı seçebilmem için ona belirli bir düzeyde güvenmem gerekir.”

"Keith'e güvenmiştin," dedi adam.

O, kendini tutamadı ve irkildi. "Evet, yaptım. Ve o beni aldattı. Ve bu hala canımı yakıyor."

"Rüyanın büyüğü geçti," dedi ona. "Hissettiklerin gerçek ve bu konuda ne yapacağına karar vermek tamamen sana kalmış."

Saçlarını bir yana çekti ve dudaklarını boynundaki ısırık izine değdirdi. Nabızı kelebek gibi çarpıyordu ve nefesi kesildi. Kollarını sıktı, sonra onu bıraktı ve geri adım attı. Dağınık ve şaşkın bir şekilde arkasını döndü. Zarif çıplak ayakları, halının nötr bej rengine soluk bir şekilde parlıyordu, ayak parmakları parlak kırmızıya boyanmıştı. Narin ve lezzetli görünüyordu ve kasıklarında bir sıkışma hissetti.

O bunu görmezden geldi. "Gitmeliyiz."

Kız başını salladı, saçlarının uçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırmaya çalıştı. "Evet, tabii ki gitmeliyiz. Ne kadar dinlendik?"

"Birkaç saat." O, ona karşı tepkisini kontrol etmek için mücadele ederek arkasını döndü. "O zaman temizlenmek için zaman var. Sakıncası yoksa, ben gidiyorum."

Duş alıp üstümü değiştireceğim. Hemen dönerim. Koridordan aceleyle çıktı.

Dragos başını eğdi ve onun gitmesini izledi. Onun uzaklaşan görüntüsü hâlâ hoşuna gitmiyordu.

Bir gün bana güveneceksin. O zaman rüyanın geri kalanını ve neden bu kadar sarsıldığını bana anlatacaksın. Benden korkmayacaksın ve tüm sırlarını bana anlatacaksın. Ve sonra benim olacaksın.

Gülümsedi. Hâlâ peşinde olduğunu fark etmemişti. İyi. Böylesi daha iyiydi.

Yatak odasında Pia, iç çamaşırlarıyla birlikte aldığı ikinci yeni kıyafeti aldı: mavi kot kapri pantolon ve limon sarısı, kısa kollu, yakası dalgalı, streç tişört. Sadece bir yeni kıyafet kalmıştı. Kıyafetlerini kirletme hızına bakılırsa, çamaşır yıkaması ya da yeni kıyafet alması gerekecekti.

Banyo kapısını kapattı ve kilitlerken kendini aptal gibi hissetti. Sanki bu şekilde Amerikan ordusu onu içeri girmek isterse dışarıda tutacakmış gibi. Kafasını salladı, duşu açtı, soyundu ve içeri girdi.

Ilık su başını ve vücudunu kapladı, ağrıyan ve yorgun yerlerini rahatlattı. Su, sıyrılmış dizlerine çarptığında tısladı. Hızlıca saçını uygun şampuanla yıkadı, saç kremini uygularken rahat bir nefes aldı ve ip gibi uzamış saçları yumuşadı ve daha kolay şekil aldı. Sonra vücudunun geri kalanını sabunladı, duruladı, kuruladı ve giyindi. Saçlarını fırçaladı ve sarı bir saç lastiği ile geriye çekti, banyo malzemelerini alışveriş çantasına geri attı ve banyodan çıktı.

Dragos, buruşuk çarşafların üzerine uzanmıştı. Kraliçe yatak, onun yanında küçük ve dar görünüyordu. Onu görünce görünmez bir duvara çarpmış gibi oldu. Sırtüstü yatmış, gözleri kapalı, bir eli başının arkasında, diğeri uzun, kaslı karnının üzerindeydi.

Kanlı gömleğini çıkarmış, sadece kot pantolon ve botları vardı. Omuzundaki yara, bronz teninde hala beyaz olarak parlıyordu. Kabarık göğüs kaslarının altında kaburgaları dalgalanıyordu ve koyu renkli meme uçları soğuk havada büzülmüştü. O da yıkanmıştı, mürekkep gibi saçları hala o insanlık dışı göğsünde nemliydi. Saçları da nemliydi. Temiz bir erkek kokusu aldı.

Girdiği her odada olduğu gibi, sadece orada bulunarak yatak odasına da sahipti. Titreyerek son temiz gömleğini, uzun kollu düğmeli gömleğini aradı. Etiketlerini yırttıktan sonra giydi ve kapüşonlu sweatshirt çok kısa ömürlü olduğu için onu ceket gibi giydi.

Onun varlığı çok eziciydi. Yatağın kenarına, onun yanına oturmaya cesaret edemedi. Bunun yerine, ayak bileği zincirini

Çoraplarını ve tenis ayakkabılarını giymek için çömeldi. Bakışları Dragos'tan odanın etrafına dağılmış eşyalarına kaydı. Üç yeni kimlik belgesinin ve neredeyse yüz bin doların bulunduğu sırt çantasına baktı. Sonra sırtüstü yatan adama geri döndü.

"Hazır mısın?" diye sordu. Sanki maraton koşmuş gibi nefes nefeseydi. Odanın etrafında dolaşıp eşyalarını topladı ve başka bir alışveriş çantasına tıktırdı.

"Evet," dedi adam. Derin bir nefes aldı ve içini çekti. Bu, hayranlık uyandıran bir manzaraydı. Kız dudaklarını yaladı ve başka şeyler düşünmeye çalıştı. "Diğer kimliklere ihtiyacın yok," dedi adam. "Pia Alessandra Giovanni ismini beğendim. Sana yakışıyor."

Kahretsin. Üç tane çok pahalı ve iyi oluşturulmuş kimlik çöpe gitti. Diğerleri ise New York'a dönmüştü. "Sana inanamıyorum!" diye bağırdı. "Onlar benim eşyalarımdı! Onlara bakmaya hakkın yoktu."

"Tabii ki bakardım," dedi adam.

Bunu nasıl söylemeyi başardı? Alışveriş poşetlerinden birini ona fırlattı. Gözlerini aralayıp onu izliyor olmalıydı. Tembel ama çok hızlı bir hareketle poşeti tek eliyle yakaladı. "Eminim parayı da saymışsındır!" diye bağırdı.

"Tabii ki saydım," dedi adam yine. Beyaz dişleri görünen bir gülümsemeyle sırtıttı. "Kadınlar gerçekten banyoda çok uzun süre kalıyor. Buzdolabına da baktım, cep telefonunu kullanarak New York'u aradım ve arabanın anahtarlarını cebime koydum. Sende avcı Wyr'dan tek bir parça bile yok, çünkü sen sadece vejeteryan değilsin, vegansın. Bu yüzden bu kadar sıksa olmana şaşmamalı."

"Sıksa!" Sadece o, 1,70 boyunda, 63 kiloluk bir kadına sıksa diyebilirdi. Diğer alışveriş poşetini de ona fırlattı. O da onu yakaladı ama şampuan, saç kremi ve losyon şişelerinin üzerine dökülmesini engelleyemedi. "Değilim! Zaten tam vegan da değilim. Sorumlu bir şekilde hasat edilmiş bal yiyorum. Ama tüm bunları unut, arabanın anahtarlarını ver!"

"Olmaz," dedi adam.

Ona saldırdı ve göğsüne vurdu. "Seni piç! Benim eşyalarıma dokunmaya ya da arabamı çalmaya hakkın yoktu!"

Adam kahkahalarla gülmeye başladı, derin, içten bir kahkaha. Sonra rüyadaki hareketi taklit ederek kadının kollarını yakaladı, onu kendi vücudunun üzerine yuvarladı ve yatağa çarptı. Kadın çığlık attı. Adam kadının üzerine eğildi,

ışığı kapattı. Altın rengi yırtıcı kuş gözleri parlıyordu. "Dünyada bana böyle davranmaya cesaret edebilecek başka kimse yok."

Kadın donakaldı ve yüzünün kanı çekildi.

Adamın ifadesi değişti. Sertleşmiş parmağını kadının burnunun altına tuttu ve "Hayır! Bu bir tehdit değildi" dedi.

Dudakları titredi. "O zaman ne demek istedin?"

Elini kızın yanağına koydu. Eli o kadar uzundu ki kızın başını neredeyse tamamen kaplıyordu. "Sen benimsin," dedi. "İnkâr edebilir, tartışabilir, öfke nöbetleri geçirebilir, kaçmaya çalışabilirsin. Ama sen hala benimsin."

"Bu delilik," diye fısıldadı. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ben sana ya da başka birine ait değilim."

"Evet, öylesin," dedi ona. Başparmağıyla dudaklarını okşadı. "Sen benimsin ve seni koruyacağım. Sana zarar vermeyeceğim ve seni koruyacağım. Ve sen bana güvenmeye başlıyorsun. Bunların hepsi iyi şeyler."

"Ben bir mal değilim, lanet olsun!" "Ama sen benim malımsın."

O, "Bence sen delisin," dedi.

"Sen de öyle olduğuna göre, bu yeterince iyi." Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. Başını yavaşça eğdi ve onu izledi. Kız gerginleşince, fısıldadı, "Güvendesin. Sadece tadına bakmak istiyorum. Başka bir şey değil."

Dudaklarının birkaç santim üzerinde bekledi.

Bu, pek çok açıdan çok yanıltıcı. Sabırlı gözlerinden ağzına baktı. Vücudundaki gerginlik eridi.

Onun direncinin kırıldığını hissetti. Ağzını onun ağzına kapattı. Gözleri kapandı. Sıcak ve sert dudakları, onun dudaklarına tüy kadar hafifçe dokunarak şeklini ve dokusunu keşfetti. Bu, ikisinin de sert ve kaba davrandığı rüyadaki öpücüğe hiç benzemiyordu. Bu öpücük yavaş, kendinden emin, telaşsız ve şehvetliydi.

Zevk vücudunda yayıldı ve sivilaşmaya başladı. O mırıldandı ve onun çenesine dokundu.

O, dudaklarını yaladı ve ısırdı, nefesi derinleşti. Parmakları çenesinden yukarı doğru ilerleyip saçlarına dolandığında, ağzını açtı ve dilini onun içine soktu. Zevk daha da yükseldi, daha keskinleşti.

Daha iyi erişebilmek ve ağzının derinliklerine inebilmek için başını eğdi, vücudu sertleşti. Uyluklarını bacaklarının arasına soktu ve ona tepki olarak ıslanan bölgeye bastırdı. O da

başka bir boğuk ses çıkardı ve artan heyecanla onu öptü. O homurdandı ve uyluğuyla daha sert, diliyle daha derine bastırdı.

Tam doğru noktaya ulaşmıştı. Kız nefesini tuttu ve pelvisini kavisledi. İki kolu da artık onun boynuna dolanmıştı. Adam kızın kalçalarını avuçladı ve onu kendine daha sıkı çekti. Diğer kolunu kızın boynunun altına doladı ve onu vücuduna bastırarak tuttu. Ağzı ve uyluğuyla kızın tüm düşüncelerini çalacak kadar kötü bir ritim buldu, kız o kadar alev alev yanıyordu ki, rüyasında olduğu gibi kontrolünü kaybederek adama yapışmıştı.

O, açlık çekmiş bir açgözlülükle onu yuttu. Elleri onun çıplak omuzlarında dolaştı. Çıplak gövdesi her tarafını kaplamıştı, kalın ve sert ereksiyonu kalçasına bastırıyordu. Onun kıyafetlerini çıkarmak istiyordu. Onun içinde olmasını, onu yere bastırıp sertçe içine girmesini istiyordu.

Aman Tanrım, şimdi hemen geri çekilmek istiyordu. Ağzını çekip, nefes nefese, "Dur. Bu çok fazla" dedi.

O başını geriye attı ve tısladı. Onu kendine doğru bastırdı ve kıpırdamadı, vücudu gergin bir şekilde duruyordu.

Bakışları yine lav gibi olmuştu, altın rengi gözleri yanıyordu. Kız dönüp yüzünü onun sert, şişkin pazılarına gömdü. Fısıldadı, "Henüz hazır değilim."

"Erkek arkadaşın," diye hırladı.

"*Eski erkek arkadaşım.* Onu çoktan unuttum."

Ona gizlice baktı. Adam ona bakıyordu, koyu tenli yüzünün hatları keskin bir şekilde belirgindi. "Hâlâ incindiğini söylemiştin."

Parmaklarını o gergin ağzına koydu ve şekline ve dokusuna takıntılı bir şekilde izledi. "İncindim çünkü birine güvenmeyi seçtim ve ihanete uğradım. Artık *onun tarafından* incinmiyorum, hayatta olsa bile onunla hiçbir şey yapmak istemem. En fazla onu tekrar dövmek isterim."

Vücudundaki gerginlik azalmaya başladı. Parmaklarının altında ağzının gülümsediğini hissetti. "Onu dövdün mü?"

O da gülümsedi, gözleri ona doğru kıvrıldı. "Şey, hayır," diye itiraf etti. "Ama onu duvara yapıştırıncaya kadar itip kakmak bana büyük bir tatmin verdi."

Onu inceledi. Fildişi rengi teni narin bir pembeye bürünmüştü, dudakları öpücüklerden şişmiş ve koyu kırmızıydı. Gece karanlığı kadar koyu mor gözleri ona parıldıyordu. Ne hissettiğini söylese de, vücudu gevşek ve

güven doluydu, onun vücuduna uyum sağlamak için kıvrılıyordu. Yoğun uyarılmasının kokusu çok hoştu. Mücevher gibi parıldayan teni pırıl pırıldı.

"Sen çok güzelsin," dedi. Dudaklarını alnına bastırdı.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. Sonra bakışlarını kaçırdı, kızarıklığı daha da derinleşti. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Bir anda onu sıkıca kucakladı. Bu onu şaşırtmış gibi göründü, çünkü hareketsiz kaldı ve sonra onu da kucaklayarak kendine bastırdı, sonra bıraktı.

Ondan uzaklaşarak tek bir akıcı ve çevik hareketle ayağa kalktı. "Artık gerçekten gitmeliyiz."

Kız, onun kadar zarif olmayan bir şekilde ayağa kalktı. Adam, alışveriş poşetlerinden dökülen eşyaları toplamasına yardım etti ve onları ve sırt çantasını taşımakta ısrar etti. Hayatının kontrolünü bir şekilde kaybettiğini hisseden kız, adamın peşinden gitti.

Çıkmadan önce mutfığa gidip cep telefonunu ve yolda yiyebileceği bir şeyler aldı. Salata malzemelerini ve sosu görmezden geldi. Bir paket badem, soya yoğurt ve mutfak çekmecesinden aldığı bir kaşık ile satın aldığı şişe suyu başka bir alışveriş poşetine attı.

Mutfağın yanındaki küçük çamaşır odasında kurutma makinesi çalışıyordu. Dragos makineyi durdurdu ve yırtık Armani gömleğini çıkardı. Kanı elinden geldiğince yıkamıştı ama bembeyaz gömleğin rengi solmuştu. Gömleği omuzlarına attı ama kalan birkaç düğmeyi iliklemeye tenezzül etmedi. O kayıtsız örtünün bile varlığına şükretti. Gerçi pek bir faydası yoktu. Hâlâ dikkat dağıtıcı ve seksi görünüyordu, açık gömleğinden uzun kahverengi gövdesi görünüyordu. Çıplak göğsünü görmek, IQ'sunun her bir rakamını çalmıştı.

Dışarı çıktılar. Dragos ön kapıyı kapatırken, Quentin'i arayıp evi istediği kadar temiz bırakamadıklarını söylemeyi aklından geçirdi.

Dragos etrafına bakınarak onu arabanın yolcu tarafına kadar eşlik etti. Soğukkanlı katil geri dönmüştü. Ona kapıyı açtı ve o oturunca kapıyı kapattı, sonra paketleri arkaya koydu ve sürücü koltuğuna geçti.

"Sorun çıkacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu, sakın gece manzarasına bakarak. Uykusu ve diğer her şey dahil, Dragos'un on iki saatlik süresinin yaklaşık altı saatini kullanmışlardı ve saat sabahın 3'ü civarındaydı.

Birkaç sahil evi ileride, tüm ışıkları açık bir parti vardı, ama sessizce devam ediyorlardı.

"Elfler sözlerini tutarsa, hayır," dedi. Kolu buldu ve koltuğu sonuna kadar geriye itti.

"Neden tutmasınlar ki?" diye sordu kız, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Onların dürüstlüğü hakkında hiç kötü bir şey duymadım."

"Sen benden epey gençsin," diye hatırlattı. "Her ırkın zaman zaman parlak olmayan anları olur. Oh, lanet olsun.

Bu araba beni öldürecek." "Ne?

Neden?"

"Hala hızlanmasını bekliyorum," dedi. "Her an olabilir. Ne bu, POS mu?"

"POS ne demek?"

"Boktan araba."

Kadın gülmeye başladı. "Honda Civic, iyi bir arabadır. Yakıt tüketimi çok azdır."

"Nedenini biliyoruz, değil mi?" Sözlerine rağmen, sahil bölgesinden çıkıp ana otoyola gelene kadar mütevazı bir hızda sürdü. Hızlandığında, hız sınırına göre sabit bir hızda sürdü.

"Senin araban ne?" Yoğurtunu açtı. Açlıktan ölüyordu.

"En sevdiğim araba Bugatti."

Onun milyon dolarlık bir arabası olacağını tahmin etmiş olabilirdi.

Şüphesiz, 60 saniyede ses duvarını aşmak gibi abartılı bir şey yapıyordu.

Yemeye başladı. "Başka kaç araban var?"

"Tüm filoda belki otuz tane vardır. Hepsini takip etmiyorum. Ben Bugatti veya Hummer'ları sürüyorum. Bazen Rolls'ları da. Diğerlerini benim adamlarım sürüyor."

"Tabii ki onlar kullanır," dedi kadın. Adamları. Kadın başını salladı.

Böylesine abartılı bir zenginlik hayal bile edilemezdi.

Adam ona yan gözle baktı, dudağı kıvrıldı. "Ne yiyorsun sen?"

Kadın başparmağıyla ağzının köşesini sildi. "Soya yoğurt."

"O yemek mi? Geçen gün aldıklarını denedim, Twizzlers ve vişneli Coke Slurpee. İkisini de ağzımdan çıkaramadım."

Kız kahkahayı bastı. "Hadi ama, o kadar da kötü olamaz."

"Öyle," dedi ciddi bir sesle. "O kadar kötüydü." "Nasıl anladın...?" Anladı.

"Ah, sana bıraktığım not.

"Bir fişin arkasına yazmışsın." Alnına vurdu. "Böylece beni buldun."

"Makbuzun tarihindeki güvenlik kamerası görüntülerini aldık. O görüntüler ve rüyamda bana söylediğin gerçek adınla seni bulduk."

O içini çekip yoğurtunu bitirdi ve badem paketini açtı. "Suç hayatım buraya kadarmış." Açtığı paketi ona uzattı ama o başını salladı. Arkalarından bir araba yaklaşıp sabit bir mesafede durdu. Onun dikiz aynasından baktığını fark etti ve koltuğunda döndü. "Ne oldu?"

"Elf sınırına kadar eskortumuz var." Loş ışıktaki profili sert görünüyordu.

"Ne kadar nazikler. Lastik patlasa yol yardımı teklif ederler mi sence?"

"Onları suçlayamazsın," dedi kız. "Sen izinsiz girdin." "Evet, sen de benden çaldın," dedi adam. "Ve bak, ne kadar iyi ne kadar iyi anlaşıyoruz."

Şaşırdı. Yoğun geçen günü düşündü. Olağanüstü iyi anlaşıyorlardı. Bundan korkması gerektiğini düşündü. Düşündü de, bir parçası korkuyordu.

"Şimdi sen söyleyince," diye mırıldandı, "biraz tipine aykırı davranıyorsun gibi. Öyle değil mi?"

"Elbette," dedi adam ipeksi bir sesle. "Senden çalan herhangi biriyle bir günde kavgadan öpüşmeye geçebileceğimi mi sanıyorsun?"

"Ben... Bunun hakkında düşünmeye pek vaktim olmadı." Hiçbir şey hakkında düşünmeye vakti olmamıştı.

Bir parmağını kaldırdı. "Birincisi, benden başarılı bir şekilde çalan tek kişi sensin." Bir parmağını daha kaldırdı. "İkincisi, ben affedici biri değilim. Aslında, şimdiye kadar affettiğim tek kişi sensin." Üçüncü parmağını kaldırdı. "Üçüncüsü, intikam almayı severim. Sana o tılsımı veren ve benim paramı alan kişiyi parçalamak için sabırsızlanıyorum."

"Böyle söyleyince, hala çılgın atarak kaçıyor olmam gerekirdi," dedi kız. Yutkundu ve pencereden dışarıya, karanlık gece manzarasına baktı. "Neden bu kadar farklı?"

"Sıkılmadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

Uzun kollu gömleğinin köşesini parmakları arasında katlayarak başını salladı.

"Geriye dönüp bakınca, sanırım yüzyıllardır sıkılıyorum. Bu oldukça büyük bir rutin. İnsanlar bana istediğim her şeyi vermek için acele ediyorlar. Ve herhangi bir nedenle bu olmazsa, istediğim her şeyi satın alabilirim."

"Hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı.

"Ben her gün öyle yaşıyorum. Ama sen farklısın. İlk günden beri bir sürprizler dizisi oldun," dedi Dragos. "Hiç bu kadar sinirlenmemiştim. Sonra notun beni kahkahalara boğdu. Rüya mı? Büyük sürpriz. Söylediğin saçma sapan şeyler, kokun, güneş ışığında, ay ışığında saçlarının rengi." O keskin gülümsemesiyle ona yan gözle baktı. "Hiç sıkılmıyorum. Yeni şeyler öğrenmeyi de dahil olmak üzere, bunun benim için çok değerli olduğunu düşünüyorum."

Yine pencereden dışarı bakmak için döndü. Harika, o eğlenirken o da rahatlayabilirdi demek? O ondan sıkıldığında ne olacaktı?

Onu "affettiğini" unuttur muydu? Dudaklarını ısırıldı.

Neyse ki New York'ta hala üç saklanma yeri, üç yeni kimlik ve daha fazla para vardı. Sanırım sonuçta onunla şehre geri dönecekti. Kaçmanın bir yolunu bulana kadar oyuna devam etmek zorundaydı.

Elini dizine koydu. Kız irkildi ve dikkatini tekrar ona verdi. "Pia," dedi. Sesindeki gülümseme kaybolmuştu. "Beni dinlemeni istiyorum. Ciddiyim. Şehre döndüğümüzde kaçmaya çalışma."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Neden bahsediyorsun?"

"Hadi ama, çok da zor değil," diye karşılık verdi. Eli, demir kelepçe gibi sıkıca tuttu. "New York'u aradığımı hatırlıyor musun? İlk nöbetçimle konuştum, adı Rune olan bir grifon. Olanların sorumlusunun kim olabileceğini, Keith ve bahisçisini manipüle edip öldürenin, tılsımın sana ulaşmasını ve paranın kime gittiğini sağlayan kişinin kim olabileceğini bulduk."

"Oh," dedi, sesi çok kısık. "Bunu duymak istemediğimi hissediyorum." Az önce yuttuğu badem boğazında takılmış gibiydi. Paketi katladı, kalan fındıkları ayaklarının yanındaki alışveriş çantasına koydu ve bir şişe suyun yarısını içtikten sonra kapağını kapatıp çantaya attı.

"Haklı olduğun hissine kapılıyorum. Ama bunu duymalısın. Keith senin hakkında herhangi bir şey söyledi mi, ne olursa olsun, güvende değilsin. Ona bağlayıcı yemin ettirmeden önce söylemediğini garanti edebilir misin?"

Korkunun geri dönüşüyle ağırlaşan bedeniyle kıvrandı. "Benden bahsettiğini ama fazla bir şey söylemediğini söyledi. Söylememiş olması mantıklı. Olayların gidişatını kontrol etmek istemiş olabilir."

"Ama şunu bir düşün," dedi Dragos. "O tılsımı elde etmek için birini oldukça ikna edici olması gerekirdi. Benim en güçlü büyülerime karşı koyabilecek bir şey yapabilecek kaç kişi var, biliyor musun?"

"Bu konuşmanın gidişatına bakılırsa, çok fazla değil," diye mırıldandı kadın.

"Yine haklısın. Aklıma üç kişi geliyor." Bacağındaki kelepçe gevşedi. Uyluklarını ovuşturdu. "Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

İçgüdüleriyle, elini onun elinin arasına sıkıştırdı. Adam, elini kucağında tutmasına izin verdi. "Onlar kim?"

"Rusya'da çok yaşlı bir cadı. San Francisco'daki Vampir Kraliçesi bir büyücü. Ve Karanlık Periler Kralı."

"Kahretsin." Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Şu anda, hazinemi bulabilecek kadar güçlü bir büyü yapabilecek başka biri olup olmadığını araştırmak için adamlarımı görevlendirdim. Şu anda, öyle biri yok gibi görünüyor. Cadı, mahallesi dışında olan bitene oldukça kayıtsız. Onun yapabileceğini sanmıyorum. Vampir Kraliçesi ise bir nevi dostum, ya da en azından müttefikim, ama Karanlık Periler Kralı?" Dragos, acı bir gülümsemeyle başını salladı. "Urien benden her şeyden çok nefret ediyor. Son iki yüz yıldır, onun çaresizce istediği bir şeye sahibim ve onu ona vermeyeceğim. Beni de yok edeceğini düşünürse, kıtayı yerle bir etmekten çekinmez. Sen onun yolundaki küçük bir engelden başka bir şey değilsin."

Fae hakkında bildiği az şeyden, iki saray olduğunu, biri Karanlık, diğeri Işık olduğunu ve çoğu zaman bir şey için birbirleriyle savaştıklarını biliyordu. Işık Fae'leri bir kraliçe yönetiyordu. Urien, Karanlık Fae'leri yönetiyordu. O, Keith'i arkadan yöneten kötü güç olabilirdi.

Kucağında tuttuğu ele odaklandı. Çok büyük, güçlü bir eldi. Kolu ağaç gövdesi gibiydi. Onu okşadığını, uzun parmaklarını kendi parmaklarıyla okşadığını fark etti.

"Halkım çok iyidir. Zaten çok uzağa gidebileceğini sanmıyorum, ama şaşırtıcı derecede becerikli olduğunu kanıtladın," dedi. O birçok şey olabilirdi: baştan çıkarıcı, ikna edici, sessiz... ama bu nezaketi onu şaşırttı. "Ve kaçmayı başarırsan, seni yine bulurum. Ama o zamana kadar tehlikede olursun, bu sözü verir misin?"

"Tamam," dedi kız.

"Aferin kızım." Elini sıkıca tuttu ve sonra çekildi.

Sessizliğe büründüler. Bir süre sonra, gökyüzü şafak sökmek üzereyken, arkalarındaki farlar parladı ve onları takip eden araba uzaklaştı. Elflerin topraklarından çıktıklarını düşündü.

Bir süre sonra göz kapakları tekrar ağırlaştı. Uyuyabileceğini sanmıyordu, ama iki saatlik iki uyku ve öğleden sonra kestirdiği uyku, bir süredir tam bir gece uykusu uyumadığı için yeterli dinlenme olmamıştı.

Şakaklarını ovuşturdu ve "Bir gün, gerçek bir yemek ve gerçek bir gece uykusu uyuyacağım" dedi.

Dragos, "Rune'a senin yediğin türden yemek yapabilecek birini bulmasını söyledim" dedi.

Kendine rağmen gülümsemek zorunda kaldı. O, vejeteryanlığı köpek maması pişirmek gibi çok yabancı bir şey gibi göstermişti. "Çok düşünceliydin, teşekkür ederim." Gurur ve arzu arasında kısa bir mücadele yaşadı ve arzu galip geldi. Başını koluna yasladı.

Bu yanlıştı. Aptalcaydı. Dayandığı sert, kaslı sıcaklıktan bu kadar rahatlık duymamalıydı. Ve yapmaması gereken son şey, buna güvenmeye başlamaktı.

Adam başını avuçladı ve sonra tekrar sürmeye odaklandı. Kız uykuya daldı.

Belirsiz bir süre sonra, belirsiz bir endişe hissiyle uyandı. Dikleşip etrafına bakınca bu his daha da güçlendi. Güneş henüz ufukta görünmemiş olmasına rağmen sabah ışığı daha güçlüydü. Manzara hızla geçip gidiyordu. Hız göstergesine baktı. Saatte 110 mil civarında gidiyorlardı.

Dragos'a baktı. Vücudu rahattı ve ustalıkla araba kullanıyordu, ama koyu renkli yüzü sert bir ifadeyle gergindi. "Ne oldu?"

"Bizi bir şey buldu. Takip ediliyoruz. Ondan kaçabilir miyiz bilmiyorum, ama deneyeceğiz."

Bunun yararsız olduğunu bildiği halde, etrafına bakmaktan kendini alamadı. Ayrıca duyularını sonuna kadar açarak, algıladıklarını anlamaya çalıştı.

Anlamadı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti.

"Ne oldu?" diye sordu adam.

"Ne hissettiğimi anlamıyorum," dedi. Adam kaşlarını kaldırdı. "Tarif etmeye çalış."

"İşte o da bu; bilmiyorum." Omuzlarını silkti, kendini yetersiz hissediyordu. "Bu... bu iyi bir his değil. Kötü bir şeyin yaklaştığını hissetmek gibi bir korku. Sen hissetmiyor musun?"

"Hayır," dedi adam. "Sen bize yapışan büyünün tarifini yapmıyorsun. Bu his, Wyr kanıyla bağlantılı olabilir."

"Neredeyiz?"

"En yakın büyük şehir Fayetteville. Oraya varırsak rotamızı değiştireceğiz."

Oraya varabilirsek mi? Sesi çok sakindi. O, emniyet kemerini sıktı.

Sonra olanlar çok hızlı gelişti. Kör bir virajda, büyük bir araç üzerlerine doğru hızla geldi. Dragos sert bir şekilde direksiyonu kırdı ve arabayı kontrol altında tuttu. Ama tam o anda sağdan başka bir araç geldi.

Yolcu tarafında. Işık gözlerini kamaştırdı.

Dragos direksiyonu son bir kez şiddetle çevirdi. Araba spin atarken lastikler çıgık attı. Her şey dönmeye başladı. Sonra karşıdan gelen araç sürücü tarafına çarpmak üzereydi. Dragos gövdesini kadının üzerine attı ve kadının başını boynunun boşluğuna sıkıştırdı.

Her şeyin...

YED

Acı onu uyandırdı. Vücudu rahatsız edici bir açıyla bükülmüştü. Etrafı sivri metal parçalarla çevriliydi ve ağır bir yükün altında sıkışmıştı.

İnledi.

"Şşş," diye fısıldadı Dragos. "Her şey yolunda. İyileşeceksin." Derin nefes almaya çalıştı ama başaramadı.

"Nefes alamıyorum," diye inledi. "Bacaklarımı hareket ettiremiyorum."

"Bir kaza geçirdik, Pia. Arabanın içinde sıkışmışsın, ama seni çıkaracağım. Şu anda beni dinlemelisin. Kıpırdama. Bunu benim için yapabilir misin? Sadece birazcık?"

Sesi ona işledi ve paniğini bir kenara itti. Onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Bir gün onunla kafasını karıştırdığı için konuşacaktı. Ama şu anda bunun zamanı değildi. Sığ nefesler almaya çalıştı ve "Tamam" dedi.

"Cesur bir kız," diye yatıştırdı.

Göğsündeki ağırlık bir anlığına hafifledi. Metal gıcırdadı. Korkunç bir sesdi. Bacakları ve sırtı yanıyordu. Çılgılık attı ve dünya grileşti.

Dragos, Pia tekrar bilincini kaybederken aralıksız küfürler savurdu. Çarpışma o kadar şiddetliydi ki araba tanınmaz bir metal yığınınna dönmüştü. Çoğu yaratık bu kazadan sağ çıkamazdı. Eğer o kadar güçlü olmasaydı, Elf zehirinden yeterince iyileşmemiş olsaydı, kendini Pia'nın üzerine atıp Gücüyle ikisini de korumasaydı, Pia bir anda ezilip ölürdü.

Gölgelerle çevriliydiler. Çöken hava yastığını paramparça etti ve parçaları ön yolcu penceresinin olduğu küçük boşluğa attı. Sonra kadının emniyet kemerini kopardı. Gölgele yaklaşırken etrafına öfkeyle baktı. Dişlerini gösterip uyarıcı bir şekilde kükredi ve gölgeler durakladı. Yanık lastik ve benzin kokusunun üstüne Goblin'in kokusu burnunu tırmaladı. Kısa süre sonra Goblinler tekrar yaklaşmaya başladı, kaba yüz hatları şafak sökmeden önce görünür hale geldi.

Onu köşeye sıkıştırdıklarını sandılar. Haklıydılar.

Vücudu çeşitli ezik ve kesiklerle yaralanmıştı ama bunları umursamadı. Onun için yaraları önemsizdi. Yalnız olsaydı

enkazdan çıkıp çirkin kışlarına WWF SmackDown yapardı. Ama bunu yaparsa Pia'ya hesaplanamaz zarar verebilir, hatta onu öldürebilirdi. Onu enkazdan kurtarmak için çok dikkatli olması gerekiyordu. Bu zaman alacaktı. O, ondan çok daha kırılgandı.

Goblinler daha cesur hale geldi. Şekilsiz yaratıklar, gri tenli ve insanlık dışı bir güce sahip vahşi yaratıklardı. İnsanlarla bir arada yaşamayı daha kabul edilebilir hale getirecek bir tür cazibeye sahip olmayan birkaç Eski Irk'tan biriydi. Bu nedenle zamanlarının çoğunu, büyüünün daha güçlü olduğu, insanların nadir olduğu ve elektrikli aletler ve modern silahlar gibi belirli teknolojilerin hiçbir şekilde güvenli veya güvenilir bir şekilde çalışmadığı Diğer Diyarlarda geçiriyorlardı.

Duyularını genişletti ve yakınlarda başka bir diyara açılan bir geçit buldu. Büyük sürpriz.

Dikkatini tekrar Pia'ya çevirdi. Enkaz, onları korkunç bir hediye gibi birbirine sarmıştı. Belinden bükülmüştü, gövdesi Pia'ninkini örtüyordu. Pia'nın koltuğu kırılmıştı. Arka koltuğun bir kısmında yatıyordu, arabanın ön kısmı bacaklarının üzerine çökmüştü.

Sol kolunu kurtardı ve arkasına uzanarak sol böbreğinin altına baskı yapan direksiyon kolonunu tuttu. Sağ koluyla kendini destekleyerek itti.

Dikkatli ol. Metal gıcırdadı ve direksiyon birkaç santim geri çekildi. İsteddiği kadar itmeden durdu, direksiyonu hareket ettirirse Pia'nın üzerine başka bir şeyin basıp basmayacağını kontrol etmek için. Başka bir çökme hissetmedi. Yeterliydi. Sırtının üzerinde ezilmiş tavanda da aynısını denedi ve biraz daha yer açtı.

Goblinler boğuk dillerinde birbirlerine seslendiler. Biri çok yaklaştı. Sırtarak, ezilmiş pencere deliğinden ona tırtıklı bir kılıç sapladı.

Dragos kılıcı yakaladı. Diğer kolunu delikten dışarı çıkardı. Goblin'in boğazını elleriyle sıkıştırdı ve yaratık boğulup tekmeler atarken boğazını ezdi. Bıraktı. Goblin yere yığıldı, ölürken pençeleri parçalanmış boynuna saplandı. Diğer Goblinler, arkadaşlarının hayatının son anlarını izlediler ama ona yardım etmek için hiçbir hareket yapmadılar.

Ne kadar da sevimli. Kanayan parmaklarını umursamadan kılıcı arabaya çekti. Diğer Goblinler hırıldadılar ama ona yaklaşmadılar.

Kılıcı elinin yanına sıkıştırdı ve harap olmuş arabanın sarsılmasını umursamadan dikkatini tekrar Pia'ya çevirdi. Goblinler, içindeki cesetlerle birlikte enkazı bir kamyonun kasasına kaldırdılar.

En azından nefes alması kolaylaşmıştı. Yüzü çürükler, kesikler ve morluklarla kaplıydı. Ceket gibi giydiği gömlek yırtılmış ve bazı yerleri kanla ıslanmıştı. Her zaman solgun olan yüzü, onun sert bakışlarında kirli sabah ışığında çok beyaz görünüyordu. Şakaklarında ince derinin altında mavi damarlar belirgindi.

Düz yataklı kamyon hareketlendi, otoyoldan çıktı ve kırsal alana girdi. Silahlı ve zırhlı Goblinler, etraflarını çevreleyerek yanlarında ve arkalarında koşuyorlardı. Onları Diğer Diyar'a götürecek geçide doğru ilerlediler.

Dragos, Gücüyle kızın vücudunu taradı, omurgasına ve bacaklarına özellikle dikkat etti. Onları sağlam bulduğunda rahat bir nefes aldı. Kızın üzerine yeterince örtü atarak ciddi bir hasar görmesini engellemişti. Sonra kanamayı kontrol etti. Kızın sağ baldırında kesik metal parçaları buldu. Dragos, kızın eşyaları yerleştirmeye çalıştığında bayılmasına şaşırılmamıştı. Başını eğdi ve omuzlarını kullanarak buruşuk tavana doğru itti ve birkaç santim daha yükseldi.

Bacaklarının nasıl sıkıştığını inceledi ve ona daha fazla zarar vermeden alanı genişletmenin bir yolunu bulduğuna emin olana kadar incelemeye devam etti. Seçtiği iki yeri kavradı ve ayırmaya çalıştı. Metal direndi ama sonunda bacakları serbest kalana kadar pes etti. Pürüzlü metal bacağından çıkarken kan fışkırdı. Avucunu bacağıın üzerine bastırdı. Kanamayı durdurması acil olmasına rağmen, elinin altında onun Gücünün yükseldiğini hissedince durakladı ve nefesini tuttu.

Sıvı güneş ışığı, sonsuz, genç, vahşî ve özgür bir büyü. Aklına gelen her kelimeyi bir kenara attı. Hiçbiri yeterli değildi. Artık kesin olarak bildiği şey, daha önce şüphelendiği şeydi. Eşsiz bir şeyin huzurundaydı. Onu fark ettiğinden beri yaşadığı bir dizi sürprizde, uzun ve kötü hayatında ilk kez saygı duymayı keşfetti.

Yarayı kapatmak ve kanamayı durdurmak için çok nazik bir Güç dalgası gönderdi. Dalgayı vücuduna göndererek diğer küçük kesikleri de kapattı. Uyandığında acı çekecek ve mutsuz olacaktı, ama yaşayacaktı. Önemli olan tek şey buydu.

Önemli olan tek şey buydu.

Elinden geldiğince dikleşti ve kadının çenesini avuçladı. "Pia," dedi, bilinçsiz zihnine yumuşak ve sakın bir şekilde ulaşarak. "Uyanma zamanı. Şimdi gözlerini açmanı istiyorum."

Kız, çenesini tutan parmakları itti. Çok yorgundu, lanet olsun. "Yüksek sesle konuşmayı keser misin?" diye mırıldandı.

"Pia, bana bak."

"Uyumak istiyorum," dedi, sesi huysuzdu. Neden bu ses bu kadar güzel olmak zorundaydı?

"Biliyorum, ama uyuyamazsın. Kendine gel, bebeğim," diye fısıldadı.

"Tanrım, çok sinir bozucusun." Diye iç geçirdi ama gözlerini açtı.

Dragos'a baktı, Dragos ona gülümsedi, karanlık yüzünde tanıdık olmayan bir ifade belirdi. Başka birinde buna rahatlama derdi. Dragos, başının yanına dirseklerini dayayarak ona doğru eğildi. Yüzünün bir tarafında koyu mor bir çürük vardı.

Bakışları o gizemli izden ayrılıp diğerlerine kaydı, sürekli ve düzensiz bir hareketle ilerlerken tanıdık olmayan, şekilsiz bir metalin üzerinde gezindi. Başını kaldırıp dışarıya bakmak için kaldırdı ve keşke bakmasaydım dedi. Canavarlar yanlarında koşuyordu. Önceki korku hissi tüm gücüyle onu vurdu. Çevredeki arazi, giderek güçlenen bir büyüyle parıldıyordu. Bir anda algılayamayacak kadar çok şey vardı.

"Kaçırılıyorruz," dedi adam sakın bir sesle. "Araba kazası. Hatırladın mı? Bizi başka bir diyara götürdüklerine eminim." Saçlarını okşadı. "Bir şeyin yok. Yaralandın ama durumu kötü değil."

Yaralı ve kanlı vücuduna baktı. Kafasında bir şey değişti. "Tanrım, kanıyorum," diye kekeledi. Kollarını silip yüzündeki ıslaklığı temizledi.

"Sakin ol," dedi adam. Kızın ellerini tuttu. "Panik yapma. Sana bir şeyin yok dedim."

"Durdurun. Kanamam var." O mücadele etti ve hiperventilasyona başladı.

"Sesini alçalt. İçlerinden biri İngilizce anlayabilir." Adam elini ağzına kapatıp onu bastırdı. "Lanet olsun, yaralarını yeni kapattım. Dikkatli olmazsan kendini yine keseceksin."

"Dragos, kanamam yok," dedi, avucunun içinde boğuk bir sesle. "Anlıyor musun? *Kanamam yok!*" Ona çılgın gözlerle baktı. "Yakabilir misin?"

Ona baktı, altın rengi gözleri donakaldı. "Pia," dedi, "her yerin kesik içinde."

"Önemli değil," diye nefes nefese söyledi. "Kanı temizlemeliyiz."

Özel kafeslerinin dışında olup bitenlere hızlıca öldürücü bir bakış attıktan sonra, dişlerini sıkarak, "Kahretsin. Tamam, kıpırdama," dedi.

Kadın donakaldı, paniğini bastırmaya çalıştı. Hızla hareket eden adam, kadının dizlerinin üstündeki kapri pantolonunu yırttı ve kanlı kumaşı üzerinden çıkardı. Kumaşı kadının bacaklarını ve kesiklerin kenarlarını silmek için kullandı, sonra da top haline getirdi. Kadın, dar alandan kurtulmak için çabaladı. Adam, gömleği parçalayarak ona yardım etti ve sonra onu, kadının kollarındaki ve yüzündeki kesikleri elinden geldiğince silmek için kullandı. Parçayı, bir yumruğunda sıkıdığı bez yığınınına ekledi.

Sihir dalgalandı. Kamyon öksürdü ve durdu. Goblinler düz yatak kısmını ayırmak için koştular, zincirleri altına yerleştirirken birbirlerine seslendiler. Bir düzine Goblin zincirleri yakaladı ve ileri doğru çekmeye başladı.

"Geçtik," dedi.

O daha önce hiç başka bir diyara gitmemişti. Annesi onu götürmeyi reddetmişti, keşfedilmekten kaçınmanın en iyi yolunun insanlara karışmak olduğunu ısrarla savunmuştu. Her şeye rağmen, bu diyarın verdiği his baş döndürücüydü.

Yıkık pencereden dışarı baktı. Etraflarını sarmaşıklarla kaplı görkemli yaşlı ağaçlar çevreliyordu. Toprağın simetrisi yorgun ruhunu besliyordu. Bakışları, dalları yüksekte kubbe şeklinde bir katedral tavanı gibi yayılan kalın bir ağaç gövdesini takip etti. Yaşla kaplı, sihirle ıslanmış her şey daha zengin, daha yeşil görünüyordu ve sabahın ilk ışıkları daha altın ve parlak parlıyordu.

Acı onu geri yatmaya zorladı. "Çok güzel" diye fısıldadı. "Bizi götürdükleri yerin burası olmayacağına eminim" dedi adam.

İkisi de, onun giydiği kısa kollu limon sarısı tişörtüne baktılar. Sağ omuzu kırmızıya boyanmıştı, belindeki üst gömleği de kanla ıslanmıştı.

"Yırt şunu," dedi. Panik içindeki çıplaklık hissini bastırdı.

Sütyeninin temiz olmasını umdu.

Goblinlere öfkeyle bakarken gözleri lav gibi kızardı. "Hayatta yapmam," diye bağırdı.

O, kumaş yığınınını kadının kucağına attı ve omuz ve bel kısmından gömleği yırtarak kanlı kumaşı tamamen çıkardı. Tişörtten geriye kalanlar, kadının karnını ve omzunu çıplak bırakan yırtık pırtık bir yığın idi, ancak

yakası sağlam kalmıştı. Kız yakasının altından baktı ve rahat bir nefes aldı. Sutyeni kanlı değildi.

Son olarak, kırmızı lekelerle kaplı kendi gömleğini yırttı. Gömleğinin parçalarıyla bez yığınını bağladı.

Sonra bir eliyle buruşuk pencereye yaklaştırdı. Gözleri kısıldı. Gözlerindeki lav, Gücü gibi parladı. Paket alev aldı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı kız.

"Eve gidince bunu mutlaka konuşacağız," dedi.

Kız, ateşin parıltısından uzaklaşarak göğsüne yaslandı ve onun yumruğunda tuttuğu topu izledi. Top, onun büyüsüyle beslenerek aşırı bir yoğunlukla yanıyordu. Kız, cildini yakan sıcağı hissetti ama o yanmamıştı.

Dışarıya yan bakış attı, hızlı ve kötü bir bakış, sonra yanan bezi o kadar g cl  bir şekilde fırlattı ki, yakındaki bir Goblin'in yüzüne çarptı.

"Bir taşla iki kuş." Pia ona bakınca omuz silkti.  ığlıklar başladığında ilgiyle izledi.

Goblin düzensiz daireler çizerek koşuyor, yanan yüzünü tokatlıyor ve uluyordu. Ateş sönmek bilmiyordu. Aksine, onun Gücü, toprağın büyüsü ve Pia'nın kanındaki her ne varsa, ateşi besleyerek deri zırhına sıçradı. Pia bu korkunç manzaradan yüzünü çevirdi. Kulaklarını kapattı ve yüzünü onun göğsüne gömdü. Adam, Pia'nın başını avuçladı ve Goblin'in yere düşüp ölmesini izledi.

 ntikam güzel bir kaltaktı. O aynı zamanda onun iyi bir arkadaşıydı ve ilişkileri daha yeni başlamıştı.

 ki Dragos'un  ld rd klerinden sonra yirmi Goblin kalmıştı. Kısa süre sonra bir düzine daha katıldı. Yeni gelenler, düz yataklı aracı çekenlerin yerini aldı. Hız arttı.

Dragos,  arpık arabayı birkaç dikkatlice seçilmiş yere itti, böylece içeride biraz daha hareket edebildiler ve kendilerini biraz daha rahat ettirebildiler. Sonra dikkatini dışarıda olanlara verdi.

Kız, hareket ederken kendini kesmemesi için bacaklarının etrafındaki sivri metal uçları b kmesini gözleri fal taşı gibi a arak izlemişti. Dragos'un korkutucu bir gücü vardı. Ayaklarının dibindeki dar ve yabancı alanda el yordamıyla aradı ve delinmemiş, ezilmiş bir su şişesi buldu.

delinmemiş bir şişe su buldu. Suyu yudumlayarak yarısını paylaştılar; sonra kalanını sonra içmek için kapattı.

Dragos'un onu birçok yönden kurtardığından hiç şüphe duymuyordu. Kesiklerini kapatarak kanamasını durdurduğu için ona minnettardı. Dragos, bunun bir tür koterizasyon olduğunu, ancak acıyı hissetmemesini sağladığını söylemişti. Ne yazık ki, iyileştirme yetenekleri bununla sınırlıydı, çünkü vücudu her yeri ağrıyordu.

Ara sıra dışarıya bakarak, tanıdığı Dünya'nın bir parçasına çok benzeyen ama aynı zamanda çok farklı olan manzaraya hayranlıkla bakıyordu. Akıcı tepeler, yeşeren mavi-yeşil yapraklar, granit kayaların kristal damarlarında parıltıyan güneş ışınları... Geçtikleri manzaralar, o kadar önemli, o kadar somut bir gerçeği gizliyordu ki, onu havadan iki eliyle toplayabileceğine yemin edebilirdi. Uzun süredir inkar ettiği, açlık çeken ruhunun bir parçası ortaya çıktı ve ondan içme ihtiyacı ile haykırdı.

Onu çağıran, diğer diyarın büyü müydü? Ormancıların baltalarını, çiftçilerin sabanlarını görmemiş, kadim ve kurnaz vahşiliği, ona en derin benliğini, zayıf, melez bedeninin yetersiz kafesinde hapsolmuş vahşi yarattığı hatırlatıyor muydu?

Zavallı yarattığı dışarı çıkarmak için kendini kesmek istedi. Umutsuz duyguların yükselişi o kadar şiddetli ve kontrol edilemezdi ki, dil ve kültürle medenileşmiş kısmı bundan uzaklaştı. İçinde kaynayan çılgınlığı Dragos'a anlatmak için bir dürtü onu sardı, ama sonunda medeniyet ve dil onu yüzüstü bıraktı. Ne hissettiğini anlamıyordu ve bu yüzden sessiz kaldı.

Toprak onu güçlü bir şekilde çağırırsa da, Goblinler onu çok korkutmuştu, bu yüzden dışarıya çok sık bakmadı. Bunun yerine, kırık koltuğuna uzanıp, içindeki gizemli manzarayı keşfetmeye çalışırken, parçalanmış tavana dalgın dalgın baktı. Goblinlerin, ona yapışan korkunun kaynağı olduğuna ikna oldu. Bu duygu, bebek örümcekler gibi cildinde geziniyordu.

Çelişkili ve karmaşık duyguların karışımında başka katmanlar da vardı. Kazanın şoku hala devam ediyordu. Korku, bir sonraki adımda ne olacağına dair endişeyle birlikte ona yapışmıştı. Başka bir yerde olduğuna dair heyecan duyuyordu.

Dragos, tüm bunların merkezindeydi. O, onun tek sabit referans noktası, pusulası, gerçek kuzeyi idi.

Koyu bronz teni daha yoğun, simsiyah saçları daha parlak, altın rengi gözleri daha parlak görünüyordu. Bunun sihirle dolu toprağın etkisi mi, yoksa Elf zehirinin vücudundan atılmasının bir yan etkisi mi olduğunu merak etti. Belki de her ikisi de.

O, bir omzuna yaslanıp dışarıda olanları izlerken, onun tehlikeli yüzünü inceledi. Altın rengi gözleri hesaplayıcıydı ve ele geçirdiği Goblin kılıcını belinde hazır tutuyordu.

Olasılıkları tarttı. Bir tarafta, otuz ya da kırk kadar silahlı Goblin vardı. Diğer tarafta ise, çok kızgın bir ejderha. Bacaklarının yanındaki metali şekillendirirken ellerindeki muazzam gücü düşündü. Belki önyargılıydı, ama o Goblinler bitti demektir.

İşin püf noktası, ejderhanın onları nasıl ve ne zaman kızartacağıydı.

"Sorun benim," dedi, onun söylediği gibi sesini alçaltarak.

"Neden bahsediyorsun?" diye yumuşak bir sesle, ona sadece yarı dikkatle cevap verdi.

"Elfler seni kuşattığında da öyleydi. Ben engel olduğum için onlarla savaşmadın." Bu sözler onun tüm dikkatini çekti. Kız sakın ve net hissediyordu. "Eminim biz karşıya geçmeden çok önce enkazdan kurtulabilirdin."

"Böyle spekülasyonların bir yararı yok," dedi kaşlarını çatarak.

"Belki Goblinler arabayı düz zemine çekmeden önce enkazdan kurtulabilirdin, değil mi?" diye ısrar etti. "Ama benim yüzümden yapmadın. Seni engelliyorum."

"Bir şeyi netleştirelim," dedi adam. "Senin ne olduğunu bilmiyorum. Bunu, buradan çıktığımızda konuşacağımız konular listesine ekleyeceğiz. Ama sen bir sorun değilsin. Diyelim ki sen taktiksel bir düşünce."

"Taktiksel düşünce," diye homurdandı. "Bu ne demek?"

"Bu, benim kararlarımda senin de payın olduğu anlamına gelir. Endişelenmeyi bırak." İşaret parmağıyla kızın burnuna hafifçe vurdu.

"Görünüşe göre varış noktasına yaklaşıyoruz."

Dirseklerine dayanarak dışarı baktı. Uzun süredir yolculuk yapıyorlardı. Ne kadar süredir olduğunu bilmiyordu, çünkü başka diyarlarda zamanın farklı bir hızda aktığını duymuştu. Güneş batmaya başlamıştı, öğleden sonra ya da akşamüstü gibi görünüyordu, ama vücudunun saatinin söylediğine göre, sanki bütün gün o korkunç enkazda mahsur kalmışlardı.

Son baktığından beri arazi daha kayalık ve vahşi hale gelmişti. Önlerinde, bir uçurumun dibinde, korkunç görünümlü bir taş... kale miydi? Vay canına, daha önce hiç kale görmemişti. Birkaç Goblin gruptan ayrılıp önde koşmaya başladı. Endişe, içindeki diğer tüm duyguları bastırdı. Midesi kasıldı.

Dragos'un eli omzuna sert ve kararlı bir şekilde kondu. "Beni dinle," diye fısıldadı. "Dediklerimi yapacaksın. Anladın mı? Şimdi tartışmanın ya da bana itaatsizlik etmenin sırası değil. Burada uzman benim. Anladın mı?"

Kız başını salladı. Bakışlarını onun gözlerine sabitleyerek nefesini düzenlemeye odaklandı.

"İşte yapmaman gerekenler," diye fısıldadı, gözlerinin derinliklerine bakarak. "Kendine hiçbir şekilde dikkat çekme. Onlara senin tesadüfi birisi olduğuna inanmaları için bir neden verme. Gözlerine bakma. Goblinler için bu saldırganlık işaretidir. Onlarla konuşma. Direnme. Anladın mı?"

"Sanırım," diye fısıldadı kız. Göğsünde yine o atın koştuğu hissi vardı. Geçen hafta yaşananlar yüzünden stresinden on yıl yaşlanmıştı.

"Bence şöyle olacak. Bizi ayıracaklar. Sana zarar verebilirler." Elini acı verecek kadar sıktı. "Seni öldürmezler. Sana baktığımı görmüşlerdir, bu yüzden seni bana karşı koz olarak kullanmak isteyeceklerdir. Goblinler insan kadınlarla ilgilenmezler. Sana tecavüz etmezler."

Bir titreme spazmı onu sardı, sonra tekrar geçti ve sakinleşti. "Sorun yok," dedi ona. "Ben iyiyim. Bana bunu anlattığın için teşekkür ederim."

"Aferin benim cesur kızıma." Omzunu bıraktı ve parmak eklemleriyle yanağına dokundu.

"Bu çok küçümseyici," dedi, aptal kalbinin onun sözleriyle nasıl kabardığını kabul etmeyi reddederek. Artık mantığı ve zevkinin olmadığını açıkça görmüştü.

Adam sabırsızca omuz silkti. "Ee?"

Birdenbire kahkahayı patlattı. Raptor'un bakışları keskinleşti. Sesini bastırmak için iki elini ağzına kapattı ve hemen ciddiye döndü. "Hâlâ o peni yüzünden, değil mi?" diye avuçlarının arasına fısıldadı.

"Bu lanet olası peni yüzünden," diye onayladı adam. "Bence bu peni, sana yaptığımız gibi bana takip büyüsu yapmak için kullanılmış. Henüz gerçek

gerçek Güç hissetmiyorum, ama eminim olayları yöneten kişi yoldadır. Bu yüzden *dikkatleri* üzerine *çekmemelisin*."

"Çekmeyeceğim."

Dışarı baktı. "Neredeyse vardık. Eğer umduğum gibi düşünüyorsa, kaçabileceğimi bilmiyorlar. Onların bakış açısından, kaçmaya çalıştığım anlaşılmalı. Umarım beni hafife almışlardır."

Bir adrenalin dalgası daha vurdu. Vücudu o kadar aşırı yüklenmişti ki, kendini uçmuş gibi hissetmeye başlamıştı. Olanları tekrar düşündü ve başını salladı.

"İşte böyle. Başını eğ, sessiz ol ve hayatta kal." Bakışları sertleşmişti. "Senin peşine düşeceğim."

Yavaşlamaya başladılar. Dışarıya bakmaya cesaret edemedi. "Son zehri atmak için ne kadar zamanın kaldı?" Boğazındaki kasları kasarak soruyu zorla çıkardı.

"Bir gün, belki iki gün sürebilir. Karşıya geçmemiz ve buradaki toprak büyüünün çok güçlü olması yardımcı oluyor."

Bir ya da iki gün. Bir bakıma hiç de uzun değil. Bir bakıma ise bir ömür.

Bütün bunlar onun yüzündendi. Parayı o çalmıştı, peşinde olan oydu ve Elfler tarafından vurulmasına neden olan da oydu. Onu kurtarmak için enkazdan kaçmaktan kendini alıkoymuştu. Onlar durduğunda bile, o orada olduğu için hala savaşmaya niyetli değildi.

Ben ortadan kalkıncaya kadar beklemesi gerekiyor. Öylece ben öldürülmeyeyim diye. Belki de bu kadar yol kat ettik, iyileşene kadar beklemesi gerekiyor. Onun kaçma hızıyla, onu yakalamasını sağlayan Güç'ün buraya varma hızı arasında bir yarış olacak.

O anda hissettiği duygu tarif edilemezdi.

"Sen benim kahramanımsın," dedi. Yarı şaka yarı ciddiye.

Ona inanamayan bir ifadeyle baktı. "Çoğu insan," dedi, "benim çok kötü bir adam olduğumu düşünüyor."

Kız, onun gözlerini inceleyerek bunun onu rahatsız edip etmediğini anlamaya çalıştı. Rahatsız görünmüyordu. Kızdan rahatsız olmuş gibiydi. "Şey," dedi kız sonunda, "belki de sen çok iyi bir ejderhasındır."

Düz yataklı araç durdu. Gösteri zamanı.

Enkazın arasından dışarıya bakarken çömelmiş halde kalmaya devam etti. Bir Goblin siyah metal bir kapıdan dışarı çıktı. Daha önce Goblinlerin resimlerini görmüştü ama çizimler ve eskizler onların sağlam yapısını ve canlılığını yansıtamamıştı.

Gerçekte ise sadece çirkin değil, aynı zamanda güçlü yapılıydılar. Aralarında konuşukları dil kesik kesik, gırtlaktan gelen ve sert bir dildi. Birkaç tanesi yaklaşıncı, ne kadar kötü koktuklarını fark etti.

Yine de bu Goblin'de farklı bir şey vardı, bir otorite havası. Kelepçeli siyah zincirleri tutuyordu. Onlara doğru büyük adımlarla yaklaştı ama ihtiyatlı bir mesafede durdu. O da kokuyordu.

Hepsi iğrençti ve bir şekilde onların kendisine dokunmasına izin vermesi gerekiyordu. Bir başka titreme daha onu sardı. Goblinlerin görmediği bir hareketle, Dragos elini kızın dizine koydu. Kız elini onun eliyle kapattı.

"Cesur ol," diye fısıldadı ona. "Korkak olma."

Eli sıkı sıkıya kapandı ve omuzları titredi. Onu tekrar güldürmeyi umuyordu.

Yaklaşan Goblin onlara bir şey söyledi. Chop chop chop. Dragos aynı korkunç dilde cevap verdi. Chop chop.

Birkaç kez daha aynı şeyi tekrarladılar. Sonra Goblin yaklaştı ve kelepçeleri attı. Dragos dışarı uzanıp kelepçeleri yakaladı. Onları enkaza çekti. Kelepçeleri ustaca ayırdığı için, ona kızdan daha mantıklı geliyordu.

Korku o kadar güçlü hale gelmişti ki mide bulandırıcıydı. Bunun bir kısmı zincirlerden geliyordu. Korkunç bir büyü kokuyorlardı. Dragos eğildi ve kelepçelerden birini ayak bileğine taktı. Kız tısladı.

"Dur! Ne yapıyorsun? Onları takma!"

"Kapa çeneni," diye bağırdı. Diğer ayak bileğine de ikinci kelepçeyi taktı.

Kadın onun kolunu tuttu. "Dragos, bunların içinde kötü bir büyü var!"

Dragos hızla döndü ve gözleri alev alev yanarak kadına bağırdı.

Kadın irkildi ve ondan uzaklaştı. Düşünceleri durdu.

Diğer iki kelepçeyi kalın bileklerine taktı ve Goblin'in görebilmesi için havaya kaldırdı. Goblin başını salladı ve öne doğru hücum eden diğerlerine bağırdı.

Onlar arabadan harap olmuş kapıları sökmeye başladıklarında, kız cenin pozisyonuna kıvrıldı ve gözlerini kapattı.

SEKİZ

Sonra olanlar çok çirkin bir manzaraydı. Uyarı almadığını söyleyemezdi.

Önce onu enkazdan dışarı sürüklediler. Biri karnına yumruk attığında, bakışlarını yere dikti. Nefes almaya çalışırken yerde kıvrılmış halde yatarken, onu tekmelediler. Sert burunlu botlar defalarca ona vurdu, Goblinlerin Dragos'u alay eden sert kahkahalarıyla aralıklı olarak. Artık sessiz kalmanın akıllıca bir şey olduğunu bildiği için sessiz kalmıyordu. Sessizdi çünkü çığlık atacak kadar derin nefes alamıyordu.

Dragos'un, kendisi kadar iri iki Goblin'in arasında durduğunu bulanık bir şekilde gördü. Saldırgan ve tehlikeli yüzü ifadesizdi, altın rengi gözleri iki Yunan sikkesi gibi parlak ve duyumsuzdu.

Bir ömür sonra, kılıçlarını çekmiş birkaç Goblin, Dragos'u alçak taş kaleden geçirdi. Bir Goblin onu saçından yakaladı ve arkalarından takip etti. Bir diğeri arkada kalarak, ara sıra ona tekme atmaya devam etti, ancak pek ilgilenmiyor gibiydi.

Dragos'u koruyan Goblinler onu bir hücreye götürdü. Goblinler onu geçip koridorun kesiştiği noktaya kadar ilerledikten sonra sağa döndüler. Dragos'un görüş alanından çıkınca tavırları işine odaklı ve ilgisiz hale geldi. Onu kollarından tutup başka bir hücreye sürüklediler. Onu kokuşmuş saman yığınınına attılar.

Bir Goblin bir şey söyledi. Çabuk ol. Diğeri güldü. Gittiler ve hücre kapısının kilidinde bir anahtar sesi duyuldu. Koridordan gelen sesler azaldı.

Korkunç samanların üzerinde bir süre yattı. Sonra birkaç metre sürünerek ilerledi, sonra yere yığıldı ve soğuk, kirli taşların üzerine uzandı. Bayılmış olabilir. Emin değildi. Sonra farkına vardığı şey, yerde yürüyen mavi-siyah bir böcek oldu.

Onun ilerleyişini takip etti. Bir çatlağa düştü ve sıkıştı. Kendini sürükleyerek yanına gitti ve onu biraz daha izledi. Dönmeyi başardı ve küçük kafası çatlaktan dışarı çıktı. Antenleri sallanıyordu ve ön bacakları hareket ediyordu, ama dışarı çıkmak için yeterli güç bulamıyordu.

Parmakları yerde sürünerek biraz saman buldu. Bir avuç saman aldı. Uçlarını çatlağın derinliklerine soktu ve kaldırdı.

Böcek dışarı çıktı ve yoluna devam etti.

Böcek kaybolunca, kız içini çekti, sırt üstü yuvarlandı ve oturur pozisyona geldi. Akli yeniden çalışmaya başladı.

Tek bir şey yap. Bir adım at. Duvara sürünerek gitti. Adım.

Önce bir ayağını, sonra diğerini duvarın altına koydu. Adım.

Omuzlarını düzeltti. Dengesi yerine geldiğinden emin olunca, kilitli hücre kapısını açtı ve dışarı çıktı.

Ejderha, bağlandıkları yerde dört ayak üstünde yatıyordu. İki kez zincirlenmişti, ilki sihirli siyah kelepçelerle. İkincisi ise dört noktadan yere bağlanmıştı. Tavana bakarak, düşünceleri yılan gibi dolanıyordu. Birkaç dakikada bir yer zincirlerini çekiyordu. Kanayan ayak bileklerini ve bileklerini umursamıyordu. Sol kolundaki zincirde bir zayıflık hissediyordu ve buna odaklandı.

Hücre kapısı açıldı. Kafasını çevirdi, yılan gibi dolanan düşünceleri ölümcül bir hal aldı.

Yıpranmış, kirli Pia odaya geri çekildi ve Dragos kendine geldi.

Titremeye başladı. Kapıyı kapatmadan önce, Pia'nın çatlak kapıda dinlemesini birkaç saniye izledi. Pia arkasını döndü. Onu gördüğünde omuzları çöktü.

"Ah, haydi ama." Gözlerini devirdi. "İki çift kelepçe mi?

Sanırım iki anahtar setine ihtiyacımız var. Bu gün gittikçe daha da güzelleşiyor.

"Buraya gel," dedi. Sol kolunu sabitleyen zinciri büyük bir güçle çekti.

Zincir gıcırdadı ama kopmadı. "Buraya gel. Buraya gel."

Kız başını eğdi, yorgun bakışları çok ciddi bir hal aldı. Hücrede topallayarak ilerledi ve onun yanına dizlerinin üzerine çöktü. "Seni de dövdüler," dedi. Hafif ve nazik bir eliyle onun kaburgalarına dokundu.

Titremesi arttı. Goblinler onu almadan önce onunla konuşmak kolay olmuştu. Her zamanki soğukkanlı acımasızlığıyla ona işlerin nasıl gidebileceğini açıklamıştı. Genel olarak iyi karşıladı. Her zamanki gibi, yaklaşan her türlü zorluğa hazır ve odaklanmış bir şekilde çatışmaya girdi.

Sonra ilk Goblin yumruğunu kadının karnına indirdi ve o çılgına döndü. Kadının aldığı her tekme, her darbe damarlarında aşındırıcı asit gibi yanıyordu. Ulumak ve öfkelenmek istiyordu. Ejderha, onlar izlerken kalplerini göğüslerinden söküp çıkarmak için çabalıyordu.

O, kendinden beklenen tepkiyi verirse, onun için durumun ne kadar kötüye gidebileceğinin farkında olduğu için, iplerin kopmasına ramak kalmış bir şekilde kendini kontrol etmeye çalışıyordu.

Onlar ona zarar verdiler. Ona zarar verdiler ve bu, onun içinde, daha önce hiç incinmediği bir yerde acıya dönüştü. Daha önce birçok kez fiziksel yaralanma ve acı yaşamıştı. Bunlar onun için önemsizdi. Ama bu yeni acı... Şok içindeydi. Kendisinden alınana kadar ne kadar yenilmez olduğunu hiç fark etmemişti.

Kız onun yanında diz çökmüşken, onu aç bir bakışla inceledi. Saçlarının parlaklığı kirle kaplanmıştı. Yırtık tişörtü artık griye dönmüştü ve kısalmış kapri pantolonunun rengi maviden çıkmıştı. Soluk teni, mor-siyah renkteki şişmiş morluklarla kaplıydı.

Ve tüm bunların altında, her şeyin altında, olaydan hemen önce onu kendinden korkutmuş olduğunu hatırlıyordu. Daha önce hiç kendinden nefret etmemişti, ama o anda nefret ettiğini düşündü.

"Buraya gel, buraya gel," diye fısıldadı. Güzel gözleri ciddiyetten endişeye dönüştü. Eğilip yanağını onun yanağına dayadı. Adam yüzünü ona çevirdi ve kadının saçları hafif bir örtü gibi üzerine düştü.

Elini onun yanağına koyarak kulağına fısıldıyordu. O ise ona odaklandı. "Özür dilerim. Hep benim hatam. Ne kadar üzgün olduğumu anlatamam."

"Ne?" dedi adam. "Ne diyorsun? Böyle konuşma. Sus." Dudaklarını kadının cildine değdirdi, kokusunu içine çekti. Zindanın pisliği ve Goblin'in kokusunun altında, kadının narin, yenilmez kokusunu buldu. Ruhunda sıkışmış ve yaralanmış bir şey yeniden genişledi. "Sana bağırdım. Öyle demek istemedim."

"Saçmalama, elbette öyle demek istedin." Saçlarını okşadı ve yanağına bir öpücük kondurdu.

"Benden çekindin. Bir daha benden çekinme."

"Dragos," dedi mantıklı bir sesle. "Eğer beni beklediğim bir anda bana saldırıp vahşi bir hayvan gibi hırlarsan, yine korkup sinerim. İstediyin kadar bana kız gibi kız de, ama ben böyleyim."

"Bir daha yapmayacağım," diye fısıldadı. O kadar sessizdi ki, onu neredeyse duymadı. Tüm dikkatini, parmaklarının yüzünde

yüzünde yaptığı hafif dokunuşlara verdi, ta ki kızın dudaklarına dokunana kadar.

O içini çekti ve ağırlığını daha fazla ona verdi. "Kilitli şeyler beni kafeste tutamaz, ama bu lanet olası kelepçeleri açabileceğim anlamına gelmez. Her yerde Goblinler dolaşırken iki anahtar setini nasıl bulacağım?"

Sesindeki yıpranmış özdenetim, onu biraz çılgına çevirdi. "Sen değilsin," dedi.

Kız başını kaldırıp ona kaşlarını çatı. Kızın yıkılmadığını görünce rahatladı. "Başka ne yapacağız?" diye sordu kız. "Karanlık Fae Kralı, Joker, Riddler ya da her kim ise ortaya çıkana kadar bekleyemeyiz."

Aklı tekrar çalışmaya başladı ve her şey netleşti. "Durum şu," dedi. "İşitme duyum çok iyidir. Goblinlerin çoğu akşam yemeğine gitti. Stratejik noktalarda birkaç muhafız kaldı. Nerede olduklarını duyabiliyorum."

"Bu bilgi çok işimize yarayacak," dedi kız rahatlatarak.

"Ve yapacağımız şey şu," dedi ona. "Koridorun nasıl çatallandığını ve seni sağa götördüklerini hatırlıyor musun?"

Kız başını salladı.

"Sağa değil, düz gidersen, o yolun sonunda kullandıkları bir oda var. Sanırım nöbetçi odası. İçeriden akşam yemeğine gideceklerini konuşuyorlardı. Metal sesleri geliyordu, umarım silah sesleridir, ve sandalye sesleri de vardı, yani orası toplandıkları bir yer.

Şu anda kimse yok. Bu kat zincirlerine uyan anahtarları ya da kilit açmak için kullanabileceğin düz ve ince bir şey bulmanı istiyorum. Bunları bulamazsan, bir balta bulmaya çalış. Çabuk ol."

"Dragos," dedi kadın, ona şüpheyle bakarak. "Kilit açmayı bilmiyorum. Hiç öğrenmedim ki."

"Gerek yok. Kilit açmayı biliyorum," dedi. Kilitler icat edilir edilmez kilit açmayı öğrenmişti. İnsanlar onun istediği her türlü güzel şeyi kilitlemek isterdi. Sol bileğindeki kelepçeyi salladı. "Bu zincirlerin birinde zayıf bir yer var. Onu kıracağım."

Kadın koluna baktı ve alnı kırıştı. Endişeyle, "Bileğin berbat durumda" dedi.

"Kız gibi davranma," dedi ona. Bakışları onunla buluştu ve isteksiz bir gülümseme belirdi. "Önemli değil. Acele etsen iyi olur. Akşam yemeği yerken ne kadar zamanımız var bilmiyoruz."

"Haklısın," dedi kız.

Kızın her zamanki zarafetinden uzak bir şekilde ayağa kalkmaya çalışırken, acı ve öfkenin yankısı geri geldi ve ona yardım etmek için hiçbir şey yapamadı. Onu dövenlere özellikle dikkat etmişti. Bu yerden çıkmadan önce çok sayıda Goblin ölecekti.

Ama şimdilik tüm dikkatini zayıflamış zincirine verdi ve onu çekmeye başladı.

Pia, Dragos'un Goblin'lerle karşılaşma tehlikesi olmadığına dair verdiği güvenceyle bu kez rahatlamış bir şekilde koridorda ilerledi. Kapısı açık olduğu için bahsettiği nöbet odasını buldu. İçeriye baktı ve geri çekildi.

"İğrenç," diye mırıldandı. "Pis yaratıklar."

Dragos kulağına fısıldayınca sıçradı ve ağrıyan kaburgalarına elini koydu. "İyi misin?"

"Tabii ki beni duyuyorsun," dedi. "Evet, iyiyim. Sadece masada küflü yemek artıkları var ve burası çok kokuyor. İğrençler."

"Tadı da kötü," dedi.

"Goblin yedin!" diye bağırdı. "Hayır,"

dedi, "Goblin'i ısırdım."

Sesi biraz gergin geliyordu. Dudaklarını ısırdı. Koluna çok zarar vermemiş olmasını umdu.

Konuya odaklan, Pia. Kendini silkeledi ve odadan olabildiğince hızlıca çıktı. Burası tam anlamıyla ortaçağdan kalma bir yerdi ve Hollywood filmlerindeki steril ortamlara hiç benzemiyordu. Köşede idrar mı kokuyordu? İğrenç! Mümkün olduğunca hiçbir şeye dokunmamaya çalıştı.

Anahtar bulamadığı için hayal kırıklığına uğradı. Ama cebine sığan bir sustalı bıçak ve bir stiletto bıçak buldu. Kelepçeler hassas bir şekilde yapılmamıştı. Stiletto, ucunu biraz bükerse kilitlere sığacak kadar ince görünüyordu.

Silah rafından bir savaş baltasının ucunu yakaladı. Baltayı kaldıramayacak kadar ağırdı, bu yüzden onu hücreye sürüklemek zorunda kaldı. Baltanın koridorun zemininde sürtünme sesi onu tedirgin etti, bu yüzden istismara uğramış vücudunun istediğinden daha hızlı koştu. Hücre kapısını kalçasıyla açtığı anda ter içinde ve acı içindeydi. Baltayı içeriye fırlatırken iniltiyi bastırdı.

Dragos, nefes nefese kapı direğine yaslanırken baltadan ona baktı. Kırık zeminin bir kısmının sarkan zinciri sol kolunda tuttu.

sarkan zincirle kaldırdı. O da stilettoyu kaldırdı.

O gülümsedi. Oyun başlamıştı.

Ona ince bıçağı verdikten sonra, yakındaki duvara yaslandı ve oturana kadar kaydı. Onun çalışmasını izlemek ve zihnini boşaltmak, o anda yapabileceği veya yapması gereken hiçbir şeyin olmadığını bilmek rahatlatıcıydı.

Bıçağın ucunu iki taş levha arasına kaydırıp sapından çekerek bükmişti. Belini bükerek, sağ bileğindeki zincir kelepçeye ulaşmak için zorlanarak ve kilidi açmaya çalışırken sabit durmaya çalışıyordu.

Çalışırken uzun vücudunun gücü ve zarafetine hayran kaldı. Bükülmüş pozisyonunu korumak için çarpıcı karın kaslarını sıkamak zorunda kaldı. Kontrollü ve düzenli nefes alırken kasları dalgalandı ve gerildi. Geniş omuzlarından sıkı beline doğru uzanan çizgi. Kot pantolonları da onunki kadar kirliydi, ama kotun altından görünen kalçaları ve uzun, erkekse bacakları ağız sulandırıcıydı.

Düşününce, o zemine zincirlenmiş haliyle oldukça seksi görünüyordu. Özellikle de burası onun kalesiyse. Hizmetçilerini onu yıkamaları için gönderirdi (hepsi erkek heteroseksüel hizmetçiler, ve tabii ki bu iğrenç hücreyi temizler, etrafa mumlar dağıtır, altına ipek çarşafarla kaplı bir yatak koyarlardı, oh, ve belki bir şişe şarap ve birkaç kadeh de bırakırlardı), ve sonra aşağı iner ve onu çılgına çevirmek için üzerine çıkar, az giyinmiş vücudunu onun kızgın gövdesine sürterdi.

Ama kale yoktu. Hizmetçileri yoktu. Bilekleri kanıyordu, bu acı verici görünüyordu ve hiç de eğlenceli değildi, ve gittiği her yer Goblin gibi kokuyordu. Oh evet, ve hayatları tehlikedeydi.

"Hâlâ kafan iyi değil," diye mırıldandı.

Omzunun üzerinden ona o machete gülümsemesini gönderdi. "Bunun ne anlama geldiğini çok yakında açıklayacaksın."

Yanakları kızardı. "İmkânsız."

Kelepçeyi çıkardı, oturdu ve gerindi, sonra öne doğru kayarak ayak bileklerine yöneldi. Bu işlemi çok doğal bir şekilde yapıyordu, ama kız çılgınlığını bastırmak için ağzını kapatmak zorunda kaldı. Dik oturdu ve heyecanla alkışladı. Adamın gülümsemesi derinleşti. Kısa sürede ayak bileklerini kurtardı ve sol bileğindeki kelepçenin kilidini açıp köşeye fırlattı.

Sonra ikisi de iğrenç büyüdü diğer siyah metal kelepçelere ve zincirlere baktılar. Bunlar iki basit kelepçeydi, biri kollarını

, diğeri ayak bileklerini bağlayarak normal uzun adımlarla yürümesini engelliyordu.

"Nedense bu iş o kadar kolay olmayacak gibi geliyor," dedi. Haklıydı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, dört kilidin hiçbirini açamadı. "Sanırım bunlar uygun anahtar olmadan açılmaz. Eminim bu da onların sihrinin bir parçasıdır."

Heyecanı bir anda söndü. "Sence yapış yapış olmaktan başka ne yapıyorlar?"

"Goblinler Elfler tarafından vurulduğumu bilmiyorlardı, değil mi?" dedi. "Ya da bilselerdi, bir gün etkisinin geçeceği için buna güvenmezlerdi. Bunlar Elf zehriyle aynı etkiye sahip gibi görünüyorlar — gücümü kısıtlıyor ve dönüşmemi engelliyorlar.

Aksi takdirde, onların" —diğer zincirleri işaret ederek— "beni esir tutmalarına imkan yoktu."

"Şimdi ne yapacağız?" Ellerini havaya kaldırdı. İçinde bir yerlerde giderek genişleyen bir çatlak hissediyordu. Böcek gibi o çatlağa düşmesi an meselesiydi, ancak bu kez geri çıkabileceğinden o kadar emin değildi.

"Hücrene geri dönüyorsun." Üzerine eğildi ve itiraz etmeye başlayınca elini ağzına kapattı. "Tartışmayacağına söz verdin, vermedin mi?" diye bağırdı.

"Siktir git. Sen benim patronum değilsin," diye mırıldandı avucunun içine. Her iki elini bileğine doladı, morarmış ve yırtık derisine dikkat ederek. "Bunu sürekli unutuyorsun."

"Bakalım doğru anlamış mıyım," dedi, altın rengi gözleri parıldayarak. "Tartışmak istemediğinde tartışmayacağına söz verdin. Öyle mi?"

Eğleniyor muydu? Kızgın mıydı? Anlayamadı. "Tabii ki," dedi.

O kahkahayı boğazından çıkardı, ellerini kızın koltuk altlarına koydu ve onu ayağa kaldırdı. Kız dengelenene kadar onu tuttu. "Tamam, kızım. Hücreye gireceksin, arkandan kapıyı kilitleyeceğim ve dünyadaki tüm lanetler bunu değiştiremeyecek. Burası senin için en güvenli yer. Eğer bir şekilde benden önce geri gelirlerse, senin kaçtığını asla düşünmeyecekler. Her şeyi benim yaptığımı sanacaklar." Hücreyi işaret etti.

"Ayrılmak istemiyorum."

"Zor," dedi. "Avlanmaya gidiyorum ve sen orada olmak istemezsin."

Savaş baltasını sanki strafordan yapılmış gibi tek eliyle kaldırdı ve diğer elini kadının sırtına koydu. Sert ses tonuna rağmen, dikkatli davranarak

koridorda yavaşça ilerlediler. Kızın yaraları ve adamın kelepçeleri nedeniyle ilerlemeleri yavaştı.

İçeri girip geri döndü. Ona bakamıyordu. Dudakları titrerken yerine yere odaklandı. "Ya geri gelirlerse?"

Aralarında ağır bir sessizlik çöktü.

Uzun parmaklar çenesinin altına kayd ve yüzünü yukarı doğru çekti. Onun ciddi ifadesine bakarken dudaklarını ısırđı. "Seni uzun süre yalnız bırakmayacağım. Mümkün olduğunca çabuk döneceğim." Kalın bir gözyaşı damlası eline düştü ve sanki onu yakmış gibi göründü. İçinden küfretti. Sonra başını eğdi ve dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. "Sana yemin ederim Pia, sana bir daha zarar vermeyecekler. Bana güvenmelisin."

Kız başını salladı ve başını çekerek elinin tersiyle yüzünü sildi. "Git."

Orada durup ona baktı. Bir an konuşacak gibi oldu ama kız ona sırtını döndü. Parmaklarının ensesini okşadığını hissetti, sonra adam gitmişti.

Onu çevreleyen ve ayakta tutan tüm canlılık, onun yokluğunda bir anda yok oldu. Kirli, korkunç hücreye bakındı ve o kadar yalnız hissetti ki, yere uzanıp ölebilirdi.

Yerin ortasına oturdu ve dizlerini göğsüne çekip alnını kollarının üzerine dayayarak kendini küçük bir paket haline getirdi. Goblinler onu kaçırdığında zihni boşaldığında bu numarayı nasıl yapmıştı? Bunu kasten yapmamıştı. O korkunç eller ona dokunduğunda, yaşadığı dehşete karşı bir tür savunma tepkisi olmalıydı.

Şimdi dakikalar acı verici bir yavaşlıkla akıyordu ve onu bundan koruyacak hiçbir şey yoktu. Kendinden uzaklaşmak, zihninde başka bir yere gitmek istiyordu, ama bunu nasıl yapacağını bilemiyordu. Panikle kapıdan çıkmamak için tüm gücünü kullanıyordu.

Aldıkları her dönüşü hatırlıyordu. Dış kapıya tekrar ulaşabileceğini biliyordu. O kapının şüphesiz o iğrenç yarasa suratlı ucubelerden ikisi tarafından korunduğunu biliyordu. Bir iniltiyi boğdu ve kendini daha da sıkı bir şekilde kısırdı.

Nasıl yine buraya geldim? Sanki yapmamam gereken şeylerin bir listesi varmış da, onu tek tek uyguluyormuşum gibi. Çok titiz davrandım. *Çok sessiz bir hayat sür,* demişti annesi.

Her şeyi bir anda geride bırak. İnsanlara fazla bağlanma. Ve kimseye gerçek kimliğin hakkında hiçbir şey söyleme. Basit, basit şeyler.

Kendime bir şey söylemeliyim. Annem bana asla bir ejderhadan çalmamamı söylememişti. Hiç şüphesiz, bunu söylemeye gerek olmadığını düşünmüştü. Jim Croce'nin şarkısına eklenmeliydi. Rüzgara tükürme. Lone Ranger'ın maskesini çıkarma ve Cuelebre'den çalmama.

Anonim olarak yaşama umudumu yok ettim mi sence?

Aptal.

Küçük bir ses onu paniğe sevk etti.

Anahtar kilitte sürtündü.

Ayağa kalkıp duvara yaslanırken vücudu protesto edercesine titredi. Cebinden sustalı bıçağı çıkardı ve yayını bastırdı. Bıçak açıldı. Bıçağı uyluğunun uzunluğu boyunca sakladı ve ağzı kuruyarak kapının açılmasını bekledi.

Dragos içeri süzüldü, devasa savaşçı vücudu sessiz bir kedinin ayakları gibi akıcı bir zarafetle hareket ediyordu. Omzunda deri bir çanta taşıyordu. Siyah metal kelepçeler yoktu. Deri kayışlar göğsünü çaprazlıyordu. Savaş baltasının kabzası ve kılıca benzeyen bir şey sırtına bağlanmıştı.

Kınlarında bıçaklar ön kollarında bağlanmıştı ve başka bir kısa kılıcın kını beline takılı ve uyluğuna bağlanmıştı. Keskin hatları sakindi. Vay canına, Barbar Conan'ı bir korkak gibi gösteriyordu.

Rahatlama onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu. Siyah yıldızlar gözlerinin önünde dans ediyordu.

Bir anda kızın önünde belirdi, ellerini omuzlarına koydu ve sırtını duvara dayadı.

"Lanet olsun, bayılacak gibi görünüyorsun," dedi.

"Senin olacağını bilmiyordum, değil mi?" Uyluklarına dayadığı sustalı bıçağı gösterdi.

Ciddi yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. "Yüz otuz dördüncü sürpriz ve saymaya devam ediyoruz."

"O rakamı uydurdun," diye suçladı. Bıçağı bacağına dayadı. Bıçak bir çıt sesiyle bacağına saplandı ve kız bıçağı kot pantolonunun cebine geri soktu.

"Emin misin?" diye sordu adam, eğleniyormuş gibi. "O şeyi kullanmayı biliyor musun?"

"Yeterince iyi. Ama ben pek kavgacı biri değilim." Bu üzücüydü ama doğrudu.

"Hayır, senin doğan çok nazik, değil mi?" Saçlarını okşadı ve onu dikkatlice kollarına çekti.

Ona yaslandı, dünyası yeniden yerine oturmaya başladı. Derinlerde, incelemek için zamanı olmayan, çok rahatsız edici bir deneyim yaşamıştı. Onun vücut ısısı soğuğu uzaklaştırdı. Kollarını beline doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Hayatım boyunca derslere girdim, ama gerçek hayatta hiçbirini kullanmak zorunda kalmadım. Henüz." Başındaki sersemlik geçene kadar derin nefes almaya zorladı kendini. "Ama o iki ayaklı hamamböceklerinden birine vurma şansı verin, hemen oradayım."

"Önce beni geçmeleri gerek." Ona nazikçe sarıldı ve geri çekildi.

"Korkduğumdan daha hızlıydın." Adamın yeni edindiklerini inceledi. "Çok şey bulmuşsun."

"Kelepçelerin anahtarını buldum ama Goblin kaptanını bulamadım. Onun yerine odasını buldum. Açgözlü bir piç kurusu. Her türlü ganimeti varmış. Yarısı dokunulmamış gibi görünüyor." Kapıya geri döndü, bir an dinledi ve kapıyı açtı. "Acele etmeliyiz. Etrafta daha fazla Goblin var. Akşam yemeği bitmiş gibi görünüyor."

O önden gitti ve bu sefer çok daha hızlı hareket etti. Kız ona yetişmek için çabaladı ama birkaç adım geride kaldı. Dış kapıya çıkan son viraja geldiğinde hızını yavaşlattı. Köşeye kadar sessizce ilerledi, savaş baltasını aldı ve aynı anda kısa kılıcını kınından çıkardı.

Kız bu manzarayı görünce nefesini tuttu. O, muhteşem ve korkutucu bir süper savaşçıydı. Hey, ejderhaya dönüşebildiğinde, aynı anda hem kendi tankı hem de hava gücü oluyordu. Buna sihirli yeteneklerini de ekleyince, adeta tek başına bir orduya dönüşüyordu. Kız, onun dünyanın en güçlü varlıklarından biri olduğunu biliyordu, ama onu hareket halinde görünce, bunun ne anlama geldiğini gerçekten anlamaya başladı.

Yavaşça yaklaştı ama aralarında bolca mesafe bırakmaya dikkat etti. Duvara yaslanarak ona bir bakış attı. Onaylayarak başını salladı. Kılıcı ona doğrulttu ve "Kıpırdama" dedi.

O da başını salladı. Bu emre uymak istiyordu.

Koridora adım attı ve bir ayağı üzerinde dönerek, savaş baltasını bir frizbi gibi fırlatırken iri vücudunu döndürdü. Aynı akıcı dönüşle, kısa kılıcı bir üstten atışla

Bir an bile duraksamadan, uzun kılıcı ve bıçaklardan birini çekti ve gözden kaybolana kadar ileri atıldı.

Kız kollarını kavuşturup dirseklerini kavradı, ayak parmaklarıyla yere vurarak savaş seslerine irkildi.

Bu pek bir savaş sayılmazdı. Birkaç saniye içinde bitti. Bir an sonra Dragos köşeyi döndü ve onu yanına çağırdı. "Bu askerlerin hiçbirinde anahtar yok. Şimdi sıra sende. İşin çirkin olacak," diye uyardı.

"Öyle olacağını tahmin ediyorum," dedi kız, ona şaşkın şaşkın bakarak. Köşeyi döndü.

İlk başta gördüklerine anlam veremedi. Anladığında ise, görmemiş olmayı diledi. Koridorun sonunda dört ölü Goblin yatıyordu. En azından dört kafayı sayabildi, ama hepsi bedenlerine bağlı değildi. Bedenlerin hepsinin de uzuvları tam değildi. Kara kan taş duvarlara sıçramış, yerde büyük kan birikintileri oluşmuştu.

Kusmak üzereydi, boş midesi kıvrılıyordu. Dragos ileri adım attı.

"Kusacaksan çabuk ol," dedi ona soğukkanlı bir sesle.

Savaş baltasını neredeyse ikiye bölmüş olduğu Goblin'den çekip çıkardı ve bıçağı Goblin'in bacaklıklarına sildi. Hızla hareket ederek geri kalan silahlarını topladı, bıçakları cesetlerin üzerinde temizledi ve işini bitirince kınlarına geri koydu.

Kız, katliama değil, büyük metal kapıya odaklandı ve kusma refleksini kontrol altına aldı. Kan birikintilerinin etrafından dolaştı. Bir yerde durdu ve Goblin kanıyla kaplı geniş alanı nasıl geçeceğini düşünmeye çalıştı. Sanki iki cesedin arasına yağlı bir petrol dökülmüş gibiydi. Yaralı olmasaydı, hiç düşünmeden üzerinden atlardı. Dragos onu dirseklerinden tutup nazikçe diğer tarafa çevirdiğinde ikilemi çözüldü.

Kapı kilitliydi, ama o kalın tahta parçayı çoktan kaldırmıştı. İki eliyle kalın bir kolu kavradı ve aşağı doğru çekti. Ağır kapı sağlam bir şekilde asılıydı. Sessiz menteşeler üzerinde açıldı.

Dışarıya, giderek kararan alacakaranlığa adım attılar. Goblin kalesinin dışında hava inanılmaz derecede tatlıydı. Honda'nın bulunduğu düz yataklı kamyonet hala Goblinlerin durduğu yerde duruyordu. Paramparça olmuş enkazı görünce başını salladı. Hayatta kalması bir mucizeydi.

"Şimdi acele etmeliyiz," dedi Dragos.

Yabancı, vahşı manzaraya baktı ve bir anda çatlağa düştü. "Bitti," diye boğuk bir sesle söyledi. "Ben bittim."

Kafasını çevirip gözlerini kısarak, "Ne?" dedi.

"Bittim dedim." Kurşun gibi ağır bacakları titriyordu. Sallandı ve gözlerini kırptı, ama adam bulanık bir görüntü olarak kalmaya devam etti. "Ben... Bir haftadır doğru düzgün yemek yemedim, uyuyamadım. Sonra kaza oldu, sonra Goblinler. Bitkinim. Başka bir şeyim yok. Bensiz gitmelisin."

"Sen aptal bir kadınsın," dedi. Sesinden öfkeli olduğu belliydi. Neden ona bu kadar kızgındı? Onu kollarına alırken dünya başı döndü. "Henüz bitirmedim."

Onu sıkıca tutarak koşturmayı başladı.

Kız başını onun çenesinin altına soktu ve yarı uykulu bir hale girdi. Sonra, o koşuyu pek hatırlamadı. Saatlerce sürdüğünü hatırlıyordu. Dragos hiç duraksamadı, hiç yavaşlamadı. Hafifçe terlemişti ama nefes alışları derin ve düzenliydi. Sıkı tutuşu onu her türlü sarsıntıdan koruyordu.

Kız bir şeyi fark etti ve Dragos'un onları geldikleri yoldan geri götürmediğini anlayınca bir soru mırıldandı.

"Sessiz ol," dedi ona. "Sonra açıklarım. Bana güvenmeye devam et."

Bu onun için çok önemli gibi görünüyordu. Sürekli bu konuyu açıyordu. Kız yüzünü onun boynuna çevirdi. "Tamam." O anda başka seçeneği yoktu.

"İyi," dedi sertçe. Kollarını sıktı. Uzun bir süre boyunca son sözleriydi.

Sonunda yavaşlamaya başladı. Kız uykusundan uyandı ve başını kaldırıp etrafına bakmaya çalıştı. Çorak, kayalık manzarayı ve Goblin kalesini çok geride bırakmışlardı ve küçük bir açıklıkta duruyorlardı. Adam günün geri kalanını koşarak geçirmişti.

Ay, kızın daha önce hiç görmediği kadar parlak bir şekilde parlıyordu. Sessizce fısıldayan ağaçların üzerinde kocaman, alçak ve büyümlü bir şekilde asılı duruyordu. Açıklığın gümüş rengi ve yoğun gölgeli kenarları, aralıklı esintilerle hareket ediyordu. Dalgalı konturlar o kadar gerçekçiydi ki, gizli yüzler onlara bakıyor, gelişlerini fısıldıyor gibi görünüyordu.

Yakınlarda akan su sesi geliyordu. Dragos diz çöktü ve onu suyun yanına yere yatırdı. Küçük bir dereydi. Elini omuzlarına koydu ve oturmaya çalışan kadını destekledi.

"Su temiz," dedi. "İçebildiğin kadar iç. Ciddi şekilde susuz kalmış olmalısın."

Onun birkaç metre aşağısındaki su kenarına gitti, yüzüstü uzandı ve başını tamamen suya daldırdı.

Pia, kurumuş ağzını ve boğazını rahatlatmak için çaresizce öne doğru eğildi. Soğuk suyu avuçlarıyla alıp içti. İçme ihtiyacı azalınca, Goblin zindanının kokusunu üstünden atmak için yüzüne ve kollarına su sıçrattı. Daha fazla su içmek için avuçlarını suya daldırdı ve içini çekti.

Dragos sonunda nefes almak için başını kaldırdı ve ay ışığında parıltıyan ıslak bir su sıçraması saçlarına sıçradı.

"Bu, şimdiye kadar tattığım en güzel şeylerden biri olmalı," dedi.

Bu sadece susuzluktan kaynaklanmıyordu. Su bir şekilde taze ve canlıydı, hatırladığı hiçbir şeyden daha besleyici ve doyurucuydu. Solmuş vücudunun suyu açgözlülükle emdiğini hissedebiliyordu. Ruhunun kramp girmiş, açlık çeken kısmını yatıştırarak huzur benzeri bir duyguya dönüştürdü. Zaten uzun zamandır hissetmediği kadar dengeli hissediyordu, yorgunluk, yaralanma ve stresin getirdiği kriz hissi hafifliyordu.

Adam sıırttı. "Burada, Öteki Diyar'da olmaktan kaynaklanıyor. Buradaki yüksek toprak büyüü her şeyi daha yoğun hale getiriyor. Hoşuna gittiyse, sana hazırladığım diğer şeyleri görene kadar bekle."

Dizlerinin üzerine çöküp oturdu. "Nedir o?"

"Yiyebileceğin biraz yiyecek buldum. Başka şeyler de aldım ama önce beslenmen lazım." Deri çantayı açtı, yapraklarla sarılmış düz bir paketi çıkardı ve ona uzattı.

Bunu açıkça isteksizce aldı. "Dragos, o cehennem çukurunda bulduğun hiçbir şeyi midem kaldırmaz."

"Hemen sonuca varmayın." Başını salladı. "Hadi, açın." Yaprakları ayırdı ve ağız sulandıran bir koku yayıldı.

O, kadının elindeki gofretin bir ucunu kırdı ve kadının dudaklarının arasına koydu. Parça kadının diline değdiği anda erimeye başladı. Kadın çiğnedi ve inleyerek yuttu. Tadı tarif edilemez derecede lezzetliydi.

"Elf yolcu ekmeği," diye fısıldadı. Vejetaryen, hem bedeni hem de ruhu besleyen ve iyileştirici özelliklere sahip. "Tabii ki duymuştum, kim duymamış ki? Efsanevi bir şey. Ama daha önce hiç tatma fırsatım olmamıştı."

Bir parça daha koparıp ona verdi ve gözlerini kapatıp zevkle inlemesi izledi. "Her lokmayı ye. Sana iyi gelir," dedi. "Bir düzine gofret buldum. Bol var."

Ona baktı. Bir düzine gofret karaborsada bir servet ederdi. Çoğu insan yolcu ekmeğini dilenerek, ödünç alarak ya da çalarak bile elde edemezdi. Oh. Elindekine baktı ve sevinci söndü. "Goblin kaptanının odasında mı buldun?"

"Diğer şeylerin arasında. Ganimetin yarısına dokunulmadığını söylemişim, hatırlıyor musun?" Kaşlarını çatı. "Neden yemiyorsun?"

"Oh, yiyeceğim," diye onu temin etti. Bir parça daha kopardı. "Bu çok değerli, israf edemem, ayrıca ihtiyacım var. Başkasının talihsizliğinden zevk almak zor."

Adam biraz gülümsedi ve kızın ağzının köşesine dokundu. "Belki de bir Elf, çantası çalındığında küçük bir sıkıntı yaşamıştır ve şimdiye kadar tamamen unutmuştur. Sen keyfine bak, her lokmanın tadını çıkar."

"Doğru." Bilinmeyen Elf mutlaka yaralanmış ya da öldürülmüş değildi. Derin bir nefes aldı. "Sen hiç yemeyeceksin mi?"

"Benim sevdiğim türden bir yemek değil," dedi. "İhtiyacım olursa avlanırım." Tabii. Etçil. Kız yemeğine geri döndü.

Adam yanına uzandı, başını eline dayadı ve kadının yolcu ekmeğinin tadını çıkarmasını izledi. Kadın son parçayı ağzına koyana kadar bekledi. Sonra çantasından başka şeyler çıkarmaya başladı ve kadının kucağına koydu. Hafif yünlü bir Elf battaniyesi, bir tunik ve tozluk, bir paket sabun —sabun!—ve bir saç fırçası. Kız hazinelere bakakaldı.

"Orada ne kadar nefret ettiğini biliyorum," dedi adam.

"Aman Tanrım." Gözleri yaşlarla dolmuş bir şekilde ona baktı. "Sanırım bu, şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en güzel şeylerden biri. Hayatımı kaç kez kurtardığını saymazsak tabii."

"Sen de beni kurtardın, biliyorsun," dedi. Düşünceli bir ses tonuyla.

Yıkanma ihtiyacı acil hale geldi. "Temizlenmem lazım."

"Pia, oturduğun yerde sallanıyorsun. Biraz uyuyana kadar bekle. Ben nöbet tutarken burada dinlenelim."

Elleri titremeye başladı. "Anlamıyorsun. Onlar gibi kokarak bir dakika daha duramam. Tüylerim diken diken oluyor."

"Tamam," dedi, kaşlarını çatarak. "Eğer temizlenmen gerekiyorsa, temizlenmelisin. Hava soğuk olacak. Sen yıkanırken ben odun toplarım, ateş yakarız."

Kadın durakladı. "Ateşin görünmesi sorun olmaz mı?"

Adam başını salladı ve yerden kalktı. "Sorun olacak kadar yaklaşmadan çok önce seslerini duyarım."

Ona sırtını dönüp dere kenarına diz çöktü, vücudundaki Goblin kokusunu temizleme düşüncesiyle zaten tükendi. Yırtık tişörtünü ve kirli sütyenini çıkarırken utangaçlık hissi onu ele geçirmeye çalıştı, ama o bu hissi bastırdı. En azından gün ortası değildi. Adamın daha önce binlerce çıplak kadın gördüğüne şüphe yoktu. (Binlerce mi? Hayır, kesinlikle bunu düşünmenin sırası değildi.) O kokuyu vücudundan atmaktan daha önemli bir şey yoktu.

Sabun da Elf yapımıydı ve tam da ihtiyacı olan şeydi. Soğuk dere suyunda çabuk yumuşadı, iyi köpürdü, iyileşmekte olan kesiklerine nazik davrandı ve onu zevkle iç geçirten narin bir kokusu vardı.

Vücudunu yıkayıp duruladı ve temiz tunik giydi. Kapri pantolonunu, ayak bileği çoraplarını ve spor ayakkabılarını çıkardı. Ayak bileği çorapları özellikle iğrençti. Ayakkabılarından birine kan bulaşmıştı ve bir ayak bileği kurumuş kanla kaplanmıştı. Dragos ateşi yakar yakmaz, çamaşır yığınının katıldılar.

Biraz mahremiyetini korumak için battaniyeyi omuzlarına çekti ve arkasına sarkıtarak vücudunun geri kalanını yıkamayı bitirdi. Taytlarını giydiğinde vücudu şiddetli titremelerle sarsılıyordu, ama en azından bir kez başını suya daldırıp kirli saçlarını köpürterek yıkamaktan onu hiçbir şey alıkoyamazdı.

Başını suya daldırdı ve keskin soğuktan nefes nefese kaldı. Dereye eğilmiş, ıslak saçlarına sabunu sürmek için titrek ellerle uğraşırken, Dragos'un elleri onun ellerinin üzerine geldi. "Bana bırak," dedi.

Ellerine yaslanarak kendini onun bakımına bıraktı. Uzun, sert parmakları saç derisini masaj yaparken, sabunu sabırla ıslak saçlarına yediriyordu. Saçlarını durulamak için yeterince su alana kadar dişleri takırdamaya başlamıştı.

Saçlarını sıkıp, belinin altına kolunu sokarak onu ayağa kaldırdı. Kız kirli giysilerini topladı. "Buraya gel," dedi adam. Kamp ateşi yakmak için odunlar hazırlamıştı. Kız giysileri odun yığınının üzerine atar atmaz, adam parmaklarını odun yığınının doğru salladı ve odunlar alev aldı.

"Havalı numara." Dişleri birbirine vurdu.

"İşime yarar."

Battaniyeyi kadının üzerine sardı. Kadını sırtını kendisine dönük olarak oturtup

Sonra kızın saçlarını taradı.

Önünde ateş, arkasında battaniye ve Dragos'un sıcaklığıyla sarılmış halde, kısa sürede sıcacık oldu.

"Hızla yorgunluktan bitkin düşüyorum," dedi ona.

"Bu kadar uzun dayandığın için şaşırdım," diye cevapladı o, fırçayı bir kenara bırakarak.

Onu kucağına çekti, kollarıyla sardı ve başını omzuna yasladı.

Göz kapakları çimento gibi ağırlaşmıştı. Açık tutamıyordu. Bir sürü soru, şüphe, düşünce ve sorun birikmişti, ama kara bir tren gibi üzerine gelen koma tarafından uzak tutuluyorlardı.

Büyük bir çaba sarf ederek gözlerini son bir kez açtı ve Dragos'a baktı. Karanlık yüzü her zaman sert, her zaman keskin bir kenarı vardı, ama ateşi izlerken, onu hiç bu kadar huzurlu görmemişti.

O çok kötüydü, şimdiye kadar tanıştığı en korkunç yaratıktı, ama onun kollarının arasında dinlenirken, hayatında hiç bu kadar güvende hissetmemişti. Vücudu toprak kadar güçlü ve sağlamdı. Göz kapakları yavaşça kapandı.

"Haklısın, ben aptal bir kadıyım," diye mırıldandı. "Seni anlamıyorum."

"Belki bir gün anlarsın," dedi, kızın çoktan uykuya daldığını hissetmesine rağmen. Parmağıyla kızın zarif kaşlarının kıvrımlarını izledi, kulaklarının narin kemerini takip etti. Kızın hâlâ nemli saçları koluna döküldü, ay ışığında parıltıyan altın rengi bir şelale gibi.

Belki bir gün anlayacaksın, tıpkı benim kendimi anladığım gibi.

Ejderha, uyuyan kadını kendine daha yakın çekti. Yanağını kadının başına yaklaştırdı ve sanki bu sessiz, huzurlu manzara ona kim olduğunu söyleyebilecekmiş gibi, şaşkınlıkla etrafına bakındı.

DOKUZ

Pia sırf koşmanın zevki için koşuyordu.

Rüzgâr saçlarını okşadı. Ay, kraliyet moru gökyüzündeki tahtından aşağıya bakıp ona gülümsedi. Gece, daha önce hiç görmediği kadar parlaktı; yıldızlarla bezeli kadife bir halı, elmas parlaklığında göz kırptıyor ve uzak yolculuklar ve başka alemlerdeki büyüler hakkında buz gibi şarkı sözleri mırıldanıyordu. Toprağın büyüğü, sakat ve yarı ölü olan kısımlarını besledi. Hiç olmadığı kadar güçlü, özgür ve vahşi hissetti. Yüksekçe zıpladı ve ayın kenarını gıdıklamak için uzandı, ay da sevinçle güldü.

Kilometrelerce genişliğinde bir tarlada, bacaklarını uzatmak için dünyanın tüm alanı vardı. Uzak ağaçlar kenarları gölgeliyordu. Uzun boylu, siyah saçlı, altın renkli yırtıcı kuş gözlü bir adam ağaçların arasında durmuş onu izliyordu.

Umursamadı. Adam onu yakalayamazdı. Hiçbir şey yakalayamazdı, rüzgâr bile, tabii o izin vermedikçe.

Pia.

O sesi tanıyordu. O sesi seviyordu. Dönüp annesinin kendisine doğru koştuğunu gördü. Gerçek haliyle annesi eşsiz bir güzelliğe sahipti ve önünde eğilen aydan daha parlak bir ışık yayıyordu.

Anne? Yavaşladı ve döndü. Kendini yeniden küçük bir kız gibi hissetti.

Anne?

Birbirlerine kavuştular. Annesi onu kucakladı, o da annesine sarılmak için kollarını uzattı. *Benim tatlı kızım.*

Seni çok özledim, dedi Pia. Lütfen eve gel.

Annesi geri çekildi ve büyük, yaşlı gözlerle ona baktı. *Gelemem.*

Senin dünyandan silindim. Artık oraya ait değilim.

O zaman ben de seninle geliyorum, diye yalvardı. Beni senin olduğun yere götür.

Reddetme çılgılığı ağaçları salladı. Yeryüzünü sarsarak ayaklarının altında titretti. Pia, annesi bu kargaşadan etkilenmemiş ve ağaçlardaki figürü fark etmemiş gibi görünse de, erkeğe doğru baktı.

Bana katılamazsın, canım. Senin yerin yaşayanların yanında. Zarif gözler Pia'ya gülümsedi. Seni doğurmak, hayatımda yaptığım en bencilce şeydi. Beni affet. Seni terk etmek istemedim.

Gözleri yaşlarla doldu. Yapamazdın, biliyorum.

Seni uyarmaya geldim, dedi annesi. Pia, bu yerde olmamalısın. Burada çok fazla sihir var. Bu yüzden seni asla başka bir diyara götürmeye cesaret edemedim.

Etrafına baktı. Ama ben burayı seviyorum. Burası çok güzel.

Burada açığa çıkacak ve avlanacaksın. Geri dön. Yıldız ışığı annesinin silüetinden parlamaya başladı. Geri dön; insanlara karış.

Hayır, henüz gitme. Pia ona ulaşmaya çalıştı.

Ama annesi çoktan kaybolmuştu, rüzgarda son bir mesaj bırakarak. Güvende ol. Sevildiğini bil.

Annesinin peşinden uzandı, önemli bir şeyin cevabını neredeyse yakalamıştı. Annesinin nereye gittiğini neredeyse anlayabilirdi, onu takip edebilirdi, ama fısıldayan rüzgar etrafını sardı ve onu yere tuttu.

Fısıltılar etrafında dönüyor, hassas sinir uçlarını okşuyor, Pia'yı kalması için ikna ediyordu. Bu onun gerçek adı değildi, ama fısıltının ardındaki güç onu tereddüt etmeye yetecekti. Rüzgar, etrafında dolanan bir ejderhaya dönüştü, bir kedi gibi cildine dokunuyordu. Kal. Yaşa.

Parmaklarını güzel, vahşi yaratığın sıcak derisi üzerinde gezdirdi. Yaratık başını çevirdi. Büyük, erimiş, hipnotik gözleri kadının gözlerine bakakaldı ve kadın büyülenmişti.

Uyandı.

Yerde, Elf battaniyesine sarılmış, sönmekte olan kamp ateşinin parlak kırmızı kömürlerinin yanında yatıyordu. Dragos onun üzerine eğilmiş, ellerini başının etrafına koymuştu. Tanımadığı bir dilde fısıldıyordu, ama bu ses kemiklerini titretti.

"Ne oluyor?" diye sordu uykulu bir sesle. Kendine baktı. Hafif, inci gibi bir ışıkla parlıyordu. Birdenbire tamamen uyanmıştı. "Lanet olsun, o rüyada da zayıflatma büyüsünü kaybettim. Daha önce hiç böyle kontrolümü kaybetmemiştim. Böyle devam edemem!"

Derin bir nefes aldı. Vücudu gerilmişti. Ağır kaslarında hafif bir titreme vardı. Onu hiç bu kadar solgun görmemişti, gözleri büyümüş ve donuktu.

"Ne oldu?" diye sordu kız tekrar. Parlak fildişi rengi elini onun yanağına koydu. "Ne oldu?"

"Seni yere indirdim," dedi. Bıçak gibi keskin yüzü gergindi. "Nehre yıkamaya gittim. Uzun sürmedi... Sadece yirmi metre uzaktaydım."

"Önemli değil," dedi kız. "Ne olduysa, artık önemli değil."

O kadar üzgündü ki, onu hiç böyle görmemişti. Bugüne kadar sakın, kibirli, sinir bozucu, eğlenceli, öfkeli, temkinli, düpedüz otoriter biriydi. Ama bu, onu hücrede zincirli bulduğunda olduğu gibiydi, sadece daha kötüydü. Böylesine yılmaz bir erkeğin bu kadar sarsılmış halini görmek zordu. Yüzünü okşadı.

Adam, onu daha da sıkı tutmak istercesine yumruklarını kadının saçlarına gömdü. "Döndüm," diye dişlerini sıkarak konuştu, "ve vücudunun içinden ateşi görebiliyordum. Şeffaftın Pia, ve yok oluyordun."

"Bu imkansız," dedi.

Yoksa mümkün müydü? Aklı rüyasına geri döndü. Eğer kaybolmaya başlamışsa, annesi gerçekten onu ziyaret etmiş olabilir miydi? Dudakları acı tatlı bir gülümsemeye büründü.

"Gülümseme. Bu gülünecek bir şey değil," diye bağırdı ona, yumruklarını sıkarak. "Neredeyse ölüyordun. Ellerim seni delip geçti. Seni geri çağırmasaydım, sonsuza kadar yok olacaktın."

"Belki, sanırım, ama sanmıyorum," dedi dalgın bir sesle, parmaklarını onun saçlarında gezdirerek. O, mürekkep gibi siyah ipeksi saçlarını seviyordu. Saçlarında tek bir kıvrım ya da bukle bile yoktu. "Gitmeye çalıştığım yere gidemezdim sanırım. Orası benim yerim değilmiş."

"Neden bahsediyorsun?" Gözleri kısıldı, ama vücudundaki gerginlik bir miktar azaldı.

"Annem rüyama girdi." Bakışları odaklanmadı ve "Ve sanırım gerçekten oydu. O gittiğinde onu takip etmeye çalıştım." dedi.

"Bunu bir daha asla yapma," diye dişlerinin arasından söyledi. "Anladın mı?"

"Dragos," dedi, adam hala çok sinirli olduğu için dikkatli konuşarak. "Bana emir vermeyi bırakmalısın."

Ne kadar nazıkçe söylerse söylesin, bu sözler kuru odun parçasına atılan kıvılcım gibiydi. "Siktir git," diye bağırdı. Yüzünü onun yüzüne yaklaştırdı, gözleri parladı.

lav ve sertleşme özellikleri. "Sen *benimsin*. Ve sen. Gidemezsin." "Hey, dur bakalım. Sana ne diyeceğimi bilmiyorum. Sen steroid almış bir sapık gibisin."

gibi bir sapık gibisin." Elleriyle onu itti ve gözlerini devirdi. "Artık köle sahibi olamayacağını biliyorsun, değil mi? Bilirsin, kölelik kaldırıldı. Büyük bir savaş oldu. Yüz kırk, kırk beş yıl önce."

"İnsan tarihi, insan terimleri," diye hırladı. "Onlar benim için hiçbir anlam ifade etmiyor."

Ona insan motifleri veya duyguları atfetmemesi gerektiğini zaten biliyordu. İşte hatırlatma geldi. Ejderha çok yakındaydı. Üzerine çömelmiş büyük vücudu tehditkar bir şekilde gergindi. Ejderhaların sahiplenici, bölgesel doğası hakkında duyduğu tüm efsaneler aklına geldi.

Kahretsin, bu onu zorla yutkunmaya zorladı ama korkudan değil, fark etti. Kaslarını tek tek gevşetti. "Tamam o zaman, koca adam," dedi yumuşak ve sakin bir sesle. "Ne demek istediğini söyle bana."

"Bilmiyorum." O sert, gururlu yüzünde şaşkınlık vardı. "Tek bildiğim, senin benim olduğun ve seni korumam gerektiği. Kaybolamazsın, ölemezsin. Buna izin vermeyeceğim."

Bir gün öleceğini belirtmenin zamanı olmadığını düşündü. İçinde çok fazla insan vardı.

"Peki, ne kadar süre seninim?" diye sordu, bu yolu keşfetmeye karar verince meraklanmıştı. "Benden sıkılana kadar mı, yoksa yine sıkılana kadar mı?"

"Bilmiyorum," dedi adam yine. "Henüz bunu çözemedim."

Ani bir sevgi dalgası onu şaşırttı. Şaşkınlığını taklit etmiyordu. Rol yapmıyordu. "O zaman ikimiz de aynıyız," dedi. Elf yolcunun ekmeği, saç fırçası ve sabunu düşündü ve onun düşünceli davranışları onu bir kez daha şaşırttı. Elini uzattı ve parmağını onun boğazına doğru kaydırды. "Öyleyse, diyelim ki, dediğin gibi ben seninim, beni koruyup kollayacaksın, bu durumda benim için en iyisinin benim iyi olmam, mutlu olmam olduğunu düşünürsün, değil mi?"

"Tabii ki," dedi. Kızın göğsüne daireler çizdiğini görünce eline baktı ve yaydığı tehdit daha da karardı, dumanlı hale geldi.

"Dragos," diye mırıldandı, "Biri bana sürekli emirler yağdırırsa gelişemem."

Onun mantığına nasıl tepki verdiğini görmek için ona gizlice baktı. Kaşlarını çatmıştı. "Ben insanlarla böyle konuşurum," dedi.

"Çalışanlarına ve hizmetçilerine nasıl davrandığını mı kastediyorsun?" diye cevapladı kadın.

Kaşları daha da çatıldı. Gülümsemeyi bastırmak için dudaklarını ısırды. Nasıl bu kadar ilkel bir haydut tarafından bu kadar etkilenebilirdi? Onunla farklı bir ilişki kurmalıydı, yoksa onun güçlü kişiliğinin altında ezilip kalacaktı.

"Bak, mesele şu." Sesini yumuşak tutarak göğsünü yatıştırıcı dairesel hareketlerle ovmaya başladı. "Biri bana emirler yağdırdığında kendimi

kapana kısılmış ve boğulmuş hissediyorum. Bunun bir alışkanlık olduğunu anlıyorum, ama belki," diye önerdi, "bazen bana emirler yağdırmamayı deneyebilirsin. Bilirsin, sıkılana ve beni bırakana kadar."

O onu okşarken göz kapakları ağırlaşmıştı, ama o anda daralmış bakışları birdenbire kadının yüzüne çevrildi. Kadın ona tehditkar olmayan, rahat bir gülümsemeyle baktı. "Ya sıkılmazsam?" dedi adam. "Ya seni bırakmazsam?"

Onu saran bir özlem duygusu ile sarsıldı. Gülümsemesi kayboldu ve bakışlarını kaçırdı. "Zaten ne hakkında konuştuğumuzu bile bilmiyoruz," dedi.

Saçlarını tutan elini gevşetip, ağırlığını dirseğine vererek parlak elini tuttu. Kolunu eğip baktı. "Sen olağanüstü birisin. Hayır, yapma!" dedi, kız hatırlayıp parlaklığı söndürmeye başlayınca. "En azından bir süreliğine seni gerçek halinle görmeme izin ver. Ne kadar çabuk iyileştigiğine bak."

O baktı. Cildini kaplayan çirkin siyah morluklar neredeyse kaybolmuştu. "Kendimi iyi hissediyorum," diye itiraf etti. "Bir şekilde farklı. Daha iyi. Daha fazla.

Hey, ben Biyonik Kadın mıyım?"

O gülümsedi. "Yarı insanlara başka bir diyara geldiklerinde bazen böyle olur," dedi ona. "Yükselen büyü, normalde gizli kalacak yetenek ve özelliklere erişmelerine yardımcı olabilir."

Onun sözleriyle içinde yükselen umudu sıkı sıkı tutmaya çalıştı, ama soruları yine de zihninden sızmaya başladı. Geçtikleri andan beri hissettiği her şeyin açıklaması bu muydu? Eğer onun hakkında söyledikleri doğruysa, o da dönüşebilecek miydi? Ya bu yarım hayatı, insan ve Wyr olmak arasında sıkışmış hissini sona erdirebilirse?

"Hiç bilmiyordum," dedi. "Annem beni başka bir yere götürmeyi hep reddetti. Kendi başıma geçecek kadar Güç'üm hiç olmadı. Telepati için bile zar zor yetiyor."

Rüyada annesi, burada olmasının tehlikeli olduğunu söylemişti. Karanlık kömür ışığıyla aydınlanan açıklığa göz attı. Bu, yakında gitmeleri gerektiği anlamına geliyordu. Bu düşünce aciliyet içermiyordu.

"Ah evet, annen," diye cevapladı, dikkatini dağıtırcasına ince parmaklarını ve zarif bileklerini incelerken. "Çok yakında annen hakkında konuşacağız, kimdi ve o aptal Elf onu neden bu kadar çok sevdi. Ayrıca neden kafanın bu kadar karışık olduğunu ve başka kimliklerin ya da sakladığın para var mı konuşacağız."

ve başka kimliklerin ya da sakladığın para var mı diye konuşacağız."

Kız elini çekip adamın koluna vurdu. "Bunların hiçbiri seni ilgilendirmez! Beni sevdiği ama *seni* sevmediği için aptal bir Elf olduğu anlamına gelmez!"

Vücudunu onun üzerine doğru eğerek tembel, yırtıcı bir gülümseme attı. "Artık benden hiç korkmuyorsun, değil mi?"

O ciddiye bindi. Deli olduğunu düşünün, ama o, onu incitmektense ellerini kesmeyi tercih edeceğini düşündü. "Öyle değilsem ne olur?" diye mırıldandı.

Güzel, acımasız ağız bir gülümsemeye dönüştü. "Bence değilsen, bu çok iyi bir şey," dedi. Hareket etti ve o ne yapacağını anlamadan, ellerini başının üzerine tuttu. "Bu bana sana kötü şeyler yapmak için her türlü hakkı veriyor. Seninle. Üzerinde. İçinde."

Kız sıçradı ve kalbi deli gibi atmaya başladı. Adam, altında çırılçıplak ve çaresizce yatan kıza baktı ve kalın bacağına kızın bacaklarının arasına soktu. Rüyalarında yaptığı gibi, kızın boynunu ısırırken bacağına yukarı doğru itti. Kızın nefesini içti ve kız ellerini kurtarmaya çalışırken onu kolaylıkla tuttu. Kız o kadar da çok çabalamıyordu.

Heyecan, vücudunda hızlı bir tren gibi dolaştı. Çıplak gövdesine sürtünmenin verdiği zevk için uzandı ve onun parlak bakışları, yaptığı her hareketi takip etti. Her geçen dakika kendini daha az insan gibi hissediyordu.

Dudaklarını yaladı. "Dragos, sanmıyorum ki..."

"Ne düşünmüyorsun?" Onun yakıcı bakışları onu yuttu.

"Kendimi sandığım kadar iyi değilim," diye fısıldadı. Göz kapakları düştü ve gülümsedi.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı.

Bacaklarını daha da ayırdı, arasına yerleşti ve onu ısırıp yalayarak şehvetli bir saldırıya geçti. Alt dudağını dişlerinin arasına alıp dolgun etini emdi, sonra dilini ağzının derinliklerine soktu.

İkisi de inledi. Adam kadının içine daha derine girdi, daha sert ve daha sert itti. Kız başını ona daha fazla açmak için yana eğdi. Adam, bir eliyle kızın bileklerini tutarken, diğer elini tunikasının altına soktu ve nasırlı parmaklarını kızın yumuşak göğüslerine doğru kaydırды. Adam, bu yumuşak tepeciği açgözlü bir özenle kavradı, meme ucunu buldu ve başparmağıyla işaret parmağı arasında yuvarlayarak okşamaya başladı. Hassas eti çekip hafifçe çimdikledi.

O, göğüsleriyle oynarken zevk dalgaları onu sardı. Nefesi kesik kesik olmaya başladı. Daha sertçe çekti, ama o bileklerini bırakmadı, vücudu sertleşti. Bacaklarını kaldırıp uzun vücudunu kucakladı, altında hareket ederek ağır, uzun ereksiyonunun pelvisine yaslanmasını sağladı.

Adam, şehvetle yüzü karardı ve tunikini yakalamak için geri çekildi.

"Hayır!" diye bağırdı, kaskatı kesildi.

Adam donakaldı. Tanrım, o ejderha nefes bile almıyordu.

"Giyecek başka bir şeyim yok," diye açıkladı. Adamın gözleri ona kayınca titrek bir gülümseme attı.

Yüzündeki üzgün ifade kayboldu. Kızın bileklerini bıraktı ve kız oturup tunikasını başından çekip yere attığında, topuklarının üzerine oturdu. Kızın göğüs kafesine ellerini koydu ve göğüslerini avuçlamak için yukarı doğru kaydırıldı.

"Lanet olsun," dedi. Normalde derin olan sesi kısılmıştı. "Şuna bak."

Kadın aşağıya baktı. Göğüsleri ve gövdesinin hatları ve kıvrımları, adamın iri elleri ve kaslı kollarının kaslı vücuduna karşı son derece kadınsı görünüyordu. Kadının ışıltısı ve adamın koyu ten rengi birbirini besliyor gibiydi. Kadının cildinin solgunluğu daha krem, meme uçlarının kızarıklığı daha pembeydi. Adamın ellerinin ve bileklerinin damarları, daha zengin ve koyu bronz rengi cildinin altında belirgindi.

Ellerini onun gövdesine koydu ve göğsünde yukarı doğru kaydırırken izledi. O titreyerek nefes alırken, avuçlarının altında kaslar dalgalandı. Nazik tırnaklarıyla meme uçlarını tırmaladı. Bir kısmı şoktan kendinden geçmişti. Ona dokunuyorum. O bana dokunuyor.

O tısladı ve parmaklarını yakaladı, onu geriye doğru yatırırken üzerine çıktı. Ellerini beline koydu ve ne istediğini anlayan kız, onun taytını çıkarmak için kalçalarını kaldırdı. O da kot pantolonunu yırtıp bir kenara attı. Sonra ağır, sert ve çıplak bir şekilde üzerine kaydı ve ikisi ten tene yatıyordu.

Daha önce ateşli görünüyorsa, şimdi volkanik hale gelmişti. Kalbinin göğsüne çarptığını hissedebiliyordu. Kendini ona sürtünmenin zevkine kaptırdı, ellerini onun güçlü sırtındaki hatlı kaslara doğru kaydırıldı.

O, vücudunda aşağı kayarak, açık ve titrek ağzını boynunun uzunluğu boyunca, köprücük kemiğine kadar gezdirdi, ta ki göğüslerine ulaşana kadar. O, sulu eti emdi ve ısırıldı, dişleriyle meme uçlarını kavradı

ve dilini birbiri ardına uçlarına değdirerek, o keskin zevkle inleyip kıvrılana kadar devam etti.

Sonra daha aşağı kaydı, belinin kıvrımlarını yalayarak ve ısırarak ilerledi. İnce dizlerinin içini kavradı ve bacaklarını açarak iç uyluklarının yumuşak etini emdi. Kız onun kollarında kıvranarak, kalçalarını ona doğru kaldırarak tekrar çığlık attı.

Onu doya doya seyretmek için durakladı. Zarif kemik yapısı, parlak krem ve koyu pembe teni, karışık açık altın rengi saçlarından oluşan abartılı bir yastığın üzerinde uzanıyordu. Göğüslerinin alt kısmında, uyluklarının içlerinde açan tatlı emme izlerinden, vücudunda yaptığı yolculuğu takip edebiliyordu.

Menekşe rengi koyu gözleri, tıpkı rüyasında olduğu gibi, arzuyla parıldıyordu.

Tıpkı o zamandan beri arzuladığı gibi. Onun, canavarın, Büyük Canavarın arzusu.

Ama bu bir rüya değildi ve onu istemekten o kadar sertleşmiş ve dolmuştu ki, muhteşem bir acı içindeydi. Beyaz altın rengi buklelerle kaplı, dolgun, oluklu pembe labiyalarına baktı. Nemle kayganlaşmış, sırılsıklam olmuştu ve onun yoğun uyarılmasının kanıtı olan cinsel organı, onun cinsel uyarılmasının cömert kanıtı karşısında zıpladı. "Sen çığlık atana kadar seni yiyeceğim" diye fısıldadı.

İnce ayakları kıvrıldı ve derin bir inilti ağzından çıktı. Başını eğdi ve saldırısına devam etti, titreyerek açgözlülükle yaladı, ısırdı ve emdi. Sertleşmiş küçük tomurcuğunu ağzına aldı ve zevkin gücüyle kıvrılan ve titreyerek sarsılan kadını emdi.

Dirseklerinin üzerine kalkarak nefes nefese, ona ne yaptığını izledi. Titreyen bacaklarının arasında duran o karanlık kafa ve geniş omuzlar, onu çalıştırırken uyarılmadan sırılsıklam olan bıçakla kesilmiş yüzü, onu doruğa çıkaran o kadar erotik bir manzaraydı ki. Başını geriye attı ve daha önce hiç tatmadığı bir yoğunlukla boşalırken çığlık attı.

O hiç durmadı. Yalamaya ve emmeye devam etti, ağzı onun içinde dalgalanan titreşimleri emiyordu. O kasılırken, orgazmının ritmini hissederek düz bir elini onun alt karnına koydu. Onu sıkıp kuruttu ama emmeye devam etti.

Hassasiyet çok fazla oldu. Titreyen parmaklarını onun saçlarına gömdü, başını geri çekmeye çalıştı. "Dur, yapamam... Yapamam..."

Boğazından bir ses çıktı, terli ve sersemlemiş yüzüne odaklanarak sıcak altın rengi bakışları parladı ve daha sert emdi. İki parmağını derinlemesine içine soktu ve bir anda onu başka bir orgazma sürükledi, bu seferki ilkinden daha uzun

ve daha şiddetli bir orgazm yaşattı. O orgazmı yuttu ve durmadan onu üçüncü orgazma sürükledi.

Gövdesi yerden kalktı ve boynundaki tendonlar gerildi, nefes nefese ince bir çığlık attı. Ona yaptıklarının tamamen etkisi altına girmişti. Gözleri dolup taşarken, parlak yıldızlarla dolu gece gökyüzü kayboldu.

Sonunda çekildi ve üzerine çıkarak, sert nefesler alıp vererek, vücudunun her hareketini ve kıvrımını dikkatle izledi. Ona bakarken hiçbir şey söyleyemedi. O, muhteşem bir agresif erkekti, göğsündeki ve üst kollarındaki geniş kasları titriyordu, büyük dik penisi kaya gibi sert bacaklarının arasında uzun ve ağır bir şekilde sarkıyordu. Kız, geniş mantar başını eliyle kavrayıp okşarken onun gözlerine baktı.

Bunun üzerine, üç gün içinde üçüncü kez çılgına döndü. Üzerine atladı, ciğerleri büyük nefesler almak için çalışıyordu. Kalçalarının altına kolunu soktu ve onu içeri girmek için yukarı çekti. Kız onu yönlendirdi ve o da sonuna kadar içeri girdi.

Kadın bu istilaya çığlık attı ve tırnaklarını adamın sırtına geçirdi. Adam nazik, çekingen bir sevgili değildi. Kadın daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı, sanki bir tsunami başının üstüne çökmüş, eski kimliğini yok etmiş, hayatını yeniden şekillendirmişti.

Diğer kolunu da kadının boynuna ve kalçalarına dolayarak, ağır ve güçlü hareketlerle kadının içine girmeye başladı. Hayvanlar gibi çiftleşirken her itişinde kadının kulağına inliyordu. Artan baskı, bedenlerinin birleşmesinin sesi, kadının tamamen kontrolünü kaybetmesi, tırnaklarını adamın sırtına geçirmesine neden oldu. Kadın uzandı ve inleyerek, bedeninin acımasız ritmine kapıldı ve tekrar orgazm oldu.

Başını geriye attı, yüzü vahşilik ve şaşkınlıkla çarpılmıştı. Son bir sarsıcı hamle ile boğuk bir ses çıkardı ve onunla birlikte doruğa ulaştı. Onun derinlerde attığını hissetti ve lezzetli uzunluğunun etrafındaki her şeyi sıktı, o hissi, onu tutmaya çalıştı. Nefes nefese, gözleri kapalı, içine boşalırken onu salladı. Elini onun başının arkasına koydu, kolunu beline doladı, onu tutarken onu tuttu, kulağına fısıldadı, evet, işte bu, evet.

Yüzünü çevirdi, ağzını buldu ve onu pelvis ve kalçalarından sıkıca tutarken öptü. Bir an için sanki birbirlerine kaynaşmış ve tek bir varlık haline gelmişlerdi, ışık ve karanlık, yin ve yang.

O anda, parçalanmış bilinci, onu sikerken kulağına homurdandığı sözleri kavradı. Benim, demişti. Sen benimsin. Sen benimsin.

O, onun ağırlığı altında ezilirken, yanağını onun yanağına sürterek, gökyüzüne karşı silüetini izledi.

İçinde bir şey patlamaya çalışıyor, az önce olanlara tepki olarak aşırı hıza geçmeye çalışıyordu. Bu çok fazlaydı. Düşünemiyordu.

Adam kalçalarını tekrar hareket ettirmeye başladı, içeri girip çıkarken nefesleri derinleşiyordu. Tanrım, hala kocaman ve sert. İnsan değil. Boğazından hayret dolu bir ses çıkardı, adamın içinde hareket ederken ona sıkıca sarıldı. Bu çok güzeldi. Kalçalarını yukarı doğru iterek adamın hareketlerine uyum sağladı.

Bu sefer bir inilti göğsünden koparak çıktı ve titremeye başladı. Kadın iç kaslarını çalıştırarak onu doruğa ulaştırdı ve kulağına fısıldadı. Adam yüzünü kadının boynuna çevirdi.

Yüzü gergin bir şekilde çekildi. Onu karnının üstüne çevirip kalçalarını yukarı çekerek dizlerinin üzerine çöktürdüğünde, kız şaşkınlıkla inledi. Karışık saçları yüzünün üzerinde bir bulut gibi duruyordu. "Yeterince derin değil," diye inledi. "Daha derine girmeliyim."

Kadın isteyerek dizlerini açtı ve pelvisini geriye doğru kavisledi. Adam arkadan ona girerken, bacaklarının arasına uzanarak onu yönlendirdi. Kaygan, sıcak, kadifemsi penisi bu şekilde daha da büyük hissediliyordu. Adam kendini sonuna kadar gömdüğünde, kız boğuk bir sesle cesaret verici sözler mırıldandı. Onu ele geçiren sadece adamın ezici cinselliği değil, vücudunun içinde yaşayan ve onu hiç olmadığı kadar şehvetli, kadınsı ve arzu dolu hissettiren bu garip yaratıktı.

Onu kapladı, bir kolunu beline dolayarak çılgınca itişlerinde onu tuttu, diğer elini onun yanındaki yere koyarak ağırlığının çoğunu o taşıdı. Bu sefer kalçalarının piston hareketi acımasızdı. Yüzünü onun boynuna gömerek sert ve sabit bir şekilde itti, nefesi onun cildinde titriyordu. Basınç tekrar arttı, ama bu sefer dayanabileceğinden emin değildi. Hıçkırarak ağladı ve yere tutunmak için çabaladı. Tırnakları çimleri yırttı.

Gücü onu sarmalarken dişlerini kadının boynunun arkasına geçirdi. *Gel benimle*. Elini kadının bacaklarının arasına kaydırды, uzun parmaklarıyla kadının içine girdiği yeri ovuşturdu ve klitorisini sıkıştırdı. Son bir kez sertçe itti ve gergin bir şekilde tuttu. Gücü, doruğa ulaştığında kadının üzerinde, içinde dalgalandı.

Kadının zihni parladı. Uçtu.

Dragos, sahip olduğu her şeyi kadına boşalttı. Omurgasının dibinden gürültüyle yükseldi, kadının dar vajinasının içinde kendini kilitleti. Bu seks değildi. Sayısız kez seks yapmıştı. Seks basit bir birleşme ve boşalmaydı. Çoğu zaman, yarım saat sonra kadının adını bile unutmuş olurdu.

Bu, daha önce hiç yapmadığı bir şeydi. Bu, seksten çok daha temel ve gerekli bir şeydi. Onu tatmak açlığını dindirmiyor, ihtiyacını besliyordu. Onun içinde çalışmak yetmiyordu. Doruğa ulaşmak şehveti dindirmiyordu. Çılgınlığı artırıyor. Ona yaptığı her şeyi emiyor ve onu daha da güçlendirerek geri veriyordu, daha da parlak ve sarhoş edici bir şekilde açılıyordu. O kadar derine girmesi gerekiyordu ki, bir daha dışarı çıkamayacaktı.

Bilinci yerine geldi. Hâlâ arkadan onu örtüyordu, hâlâ içindeydi, eli onun zarif pelvisini kavıyordu. Titremeler vücudunu sardı. Uyluklarındaki ince kaslar onun kaslarına karşı titriyordu.

Sessiz hıçkırıklarla nefes almaya çalıştı.

Ne yapmıştı? Dudaklarını kadının boynuna bastırdı ve omzunun düzgün hatlarını izleyerek öptü. Elini kadının pelvisinden çekip, kadının yüzünü görmek için karışık saçlarını kenara itti. "Şşş," diye mırıldandı. "Sakin ol."

Onun desteği olmadan ellerinin ve dizlerinin üzerinde kalacak kadar gücü yoktu. Yere çöktüğünde yumuşayan penisi içinden çıktı. Başını kollarına dayadı. Yanına uzandı, bir bacağıyla onun bacağının üzerine attı. Saçlarını okşadı, titremeyen sırtını ovuşturdu.

Yüzü ıslak görünüyordu. Ağlıyor muydu? Onu incitmiş miydi? Sorular onu bıçak gibi kesiyordu. Onun tüm yol boyunca yanında olduğuna yemin edebilirdi.

Nefes almayı kesti. Parmaklarını kadının çenesinin altına sokarak başını kaldırıp kendine doğru çevirdi. Kadının yüzü ve parlak gözleri yıkılmış ve kocaman açılmıştı. Kesilmiş kristal kadar güzel ve kırılgan görünüyordu. İcini bir sıkıntı kapladı.

"Kontrolümü kaybettim," diye fısıldadı.

Bu sözler ve gözlerini karartan endişe, kadını kendine getirdi. Özür dilemeye mi çalışıyordu?

"Ben de," diye fısıldadı kız.

"Bunu daha önce hiç yapmamıştım." Gözünün köşesindeki narin cildine dokundu, başparmağının ucuyla alt dudağını okşadı.

"Ben de," diye itiraf etti. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

Parmakları dudaklarının kıvrımlarını izlemek için aşağı indi. "İyi misin?"

Kız berbat haldeydi. Coşku dolu, duygusal bir enkaz gibiydi. Sessiz, karanlık bir odaya girip olan biteni, onun ona yaptıklarını anlamaya çalışması gerekiyordu.

Ama önce onun yüzündeki o belirsizliği silmeliydi.

Gülümsemesi genişledi ve ona gerçeği söyledi. "Hayır," dedi. Eğilip o inanılmaz baştan çıkarıcı dudaklara bir öpücük kondurdu. "Beni mahvettin. Kimsenin senin yaptıklarını yapabileceğini bilmiyordum. Ve bunu ne zaman tekrar yapabileceğimizi bilmek istiyorum."

Endişesi kayboldu ve gözleri bir gülümsemeyle parladı. Onun dudaklarına baktı. "Çok şey istiyorum."

"Dilini kullanışın günah," diye alay etti.

Onun içinde gördüğü o kırılğanlık hâlâ ortada dolaşıyordu, ama o, ortamı yumuşatmak için onun girişimine uydu. Ona, "Kötü bir adam olmanın birçok avantajı var," dedi.

"Mesela?"

Oturdu ve onu kucağına çekti, yüzünü kendine doğru çevirdi, göğüsleri göğsüne, kasıkları kasıklarına degecek şekilde, ince bacakları onun iki yanında uzanmış halde. Çıplaklıkları bu samimi pozisyonu daha da samimi hale getiriyordu, sevişmek için mükemmel bir pozisyondu. Kollarını onun etrafına doladı ve o da kollarını onun boynuna doladı.

Kız onun kucağında oturmasına rağmen, vücudu onunkinden o kadar büyük ve uzundu ki, burnunu onun burnuna yaklaştırmak için başını eğmek zorunda kaldı.

"Rahat bir vicdan azabı," dedi. "Kesintisiz uykunun keyfi. Kollarındaki güzel kadınla mümkün olan her türlü bedensel zevki keşfetme arzusu."

Övgüye gözleri parladı ve ona kırıksık bir gülümseme attı. O da gülümsedi ve onu öptü, uzun, yavaş bir keşif, ayak parmaklarını kıvırdı.

"Sanırım çok iyi sakladığın bir sırrın var," dedi nefesini toplayınca.

Adam kaşlarını kaldırdı.

Kız parmağıyla adamın göğsüne dokundu. "Orada derinlerde çok çekici bir yaratık saklı. Onu daha sık dışarı çıkarmalısın." Adam yüksek sesle güldü, ama sonra yüzündeki ifade hesaplayıcı bir hal aldı. Kız da bunu bile çekici bulduğunu fark edince güldü. Tanrım, o artık onun kayıplarındaydı. "Bunu söylediğime pişman etme," diye uyardı.

"Fazla yararlanmamaya çalışacağım," dedi.

"Oh, çok teşekkür ederim." Gözlerini devirdi. Bu muhtemelen, bundan sonuna kadar yararlanmaya çalışacağı anlamına geliyordu. Karnı guruldadı. "Yine acıkmışım."

Çantanın yanına oturdular. Adam ona yaprakla sarılmış bir gofret verdi, kız da ambalajını açtı. Adam kızın karışık saçlarını parmaklarıyla tararken, kız gofreti yedi. "Saçını mahvettik," dedi adam. Ellerinden nazik bir güç dalgası gönderdi ve kızın saçları düzeldi.

Kız, lezzetli yolcu ekmeğinden bir ısırık aldı. "Milyarder bir iş adamı olmaktan bıcarsan, kuaför olarak da bir servet kazanabilirsin."

"Unutmayacağım," dedi. Başka kimsenin saçıyla ilgilenmediğini söylemedi. Etrafına bakındı. "Burada çok uzun kaldık. Sen bitirir bitirmez gidelim."

"Haklısın," dedi kız da etrafına bakarak. "Peki neden bizi getirdikleri yoldan dönmek yerine bu yoldan geldik?"

"Daha önce başka bir diyara gitmedin, değil mi?" Kız başını salladı ve o devam etti: "Bu en iyi benzetme değil, ama şimdilik iş görür. Dünya oluştuğunda zaman ve uzay büküldü ve bu bükülme, büyüünün toplandığı boyut cepleri yarattı. Bunları göller veya büyük su kütleleri gibi düşün. Boyutları değişen göller var. Bazıları oldukça küçük, daha çok gölet gibi, bazıları ise tek başına duruyor. Diğerleri ise neredeyse okyanuslar kadar büyük ve akarsular veya nehirlerle birbirine bağlı. Buradaki alanın," etrafını işaret ederek, "diğer büyük kara alanlarına bağlı çok geniş bir alan olduğunu hissedebiliyorum."

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu kız.

Kaşlarını çattı, ama kadının sorusundan rahatsız olduğu için değil, yaşadığını nasıl açıklayacağını bulmaya çalıştığı için. Bu, nefes almak gibi, uzun zamandır bildiği ve otomatik olarak yaptığı bir şey olmalıydı. "Elimi toprağa koyuyorum ve farkındalığımı gönderiyorum. Güçlü bir enerji akışı gerekmiyor. Daha çok, içime gelen bir bilgi gibi."

O, bunun nasıl bir his olduğunu hayal etmeye çalıştı. Belki de etrafında sihir olduğunu hissettiğinde ya da bir büyü yapıldığını hissettiğinde yaşadığı hisle aynıydı, sadece toprağa daha odaklanmış haliydi. Bir ara bunu kendisi de denemek istedi. "Yani buraya girip çıkmanın farklı yolları var."

"Doğru. Onların geçtiği yoldan geri dönmektense, öngörülemeyen bir yöne doğru kaçmak daha iyi bir şansımız vardı. Hatta kuzeye o kadar ilerleyebiliriz ki, New York'a ulaşabilir ya da en azından yakınına varabiliriz."

"Madem konuşuyoruz, neden teknoloji Diğer Diyarlarda çalışmıyor?" "Bu biraz yanlış bir ifade. Bazı teknolojiler, eğer Pasif tasarım, su akışı gibi halihazırda mevcut olan doğal güçleri kullanıyorsa ve odun sobası veya kazan gibi karmaşık yanma işlemleri içermiyorsa. Modern tatar yayları tam olarak pasif değildir, ancak alev almadıkları için kullanmak uygundur. Fabrika yapımı cam pencereler, sanat eserleri, Melitta veya French press kahve makineleri gibi çeşitli ev aletleri ve hatta kompost tuvaletleri gibi eşyaları da getirebilirsiniz, ancak getireceğiniz eşyalar elektriğe bağlı olmamalı ve boyut geçişinden güvenli bir şekilde taşınabilmelidir."

Kadın güldü. "Çok evcimen konuşuyorsunuz."

Adam gülümsedi. "New York'un kuzeyine bağlı başka bir ülkede oldukça konforlu bir evim var. Orada neyin işe yarayıp neyin yaramadığını görmek için birçok deney yaptık. Ev, güneşten maksimum fayda sağlayacak şekilde tasarlanmış. Güneş enerjisiyle ısıtılan yerden ısıtma sistemi evi sıcak tutuyor. Çok Roma tarzı. Neden bazı teknolojilerin işe yaramadığına gelince..." Adam omuz silkti ve parmaklarını kadının saçlarında gezdirdi. "Birkaç teori var, ama kısaca cevap, kimse kesin olarak bilmiyor."

Kız başını geriye yaslayarak okşamaların tadını çıkardı. "Tek hareketli bir tabanca çok karmaşık bir alet değil, çakmaklı tüfek de öyle, ama basit silahların bile kullanılması çok tehlikeli olduğunu duydum."

"Haklısın. Basit silahlar sadece barut, ateş ve kurşunun namluya yerleştirilmesiyle oluşur. İlginçtir ki, silah ne kadar ilkel olursa, başka bir ülkede o kadar uzun süre kullanılabilir. Otomatik silahlar, başka bir ülkeye getirilir getirilmez tutukluk yapar veya ateş almaz. Daha basit, daha tarihi bir modelden birkaç el daha ateş edebilirsin. Belki yarım düzine mermi ateş edebilirsin, ama miktar asla tahmin edilemez ve sonunda silah her zaman ateş almaz."

Kız kaşlarını çatı. "Gözlerini veya elini kaybetmek için iyi bir yol."

"Ya da hayatını," dedi adam. "Bunun bir açıklaması, Yaşayan Dünya Teorisi olabilir. Ya dünya devasa bir varlık olsaydı? Canlı bir varlığı kavramsal model olarak kullanırsan, o zaman dünyanın ayrı parçaları, organları, uzuvları, damarları, kasları, iskelet yapısı ve arterleri olurdu."

Ya Diğer Diyarlar bu organizmanın genel sistemi için diğer yerlerden daha önemliyse, uzak damarlardan çok arterlere benziyorsa, ya da hayati bir organa benziyorsa, onsuz da yaşayabileceğin bir organ değil de? Ya buradaki çok güçlü olan ve belirli teknolojileri zayıflatan, hatta sabote eden sihir, Dünya'nın savunma mekanizmasıysa?"

"Beyaz kan hücreleri gibi mi?" dedi. "Bu benzetmeyi kullanırsan, belki daha basit silahları birkaç kez daha ateşleyebilirsin, çünkü bağışıklık sisteminin onları tanınması daha uzun sürer."

"Aynen öyle. Bu teori bilimden çok şiir gibi, ama ben seviyorum. Dünya varlığı kavramını ortadan kaldıran, değiştirilmiş bir Yaşayan Dünya Teorisi de var. Bu teori, sihirle dolu topraklar ve bölgedeki vahşi yaşamdan yaratılan kolektif 'zihinler' olarak bireysel Diğer toprak parçalarına odaklanıyor, ancak bu zihinler bizim şu anda anladığımız bilinçle aynı bilinçte olmayabilir. Bu teoride, sihrin bir savunma mekanizması olarak işlev görmesi ve teknolojiyi engellemesi kavramı aynı kalıyor."

Bu yeni bakış açısı ve onun aktif, meraklı zihni onu meraklandırdı ve sevindirdi. "Oldukça bilimsel bir düşünürsünüz, değil mi?" dedi.

Kaşları kalktı ve başını salladı. "Dünyanın altında yatan kalıpları ve anlamları aramayı seviyorum. Bilimsel dergilerde çok okurum."

Yemeğini bitirdi ve parmaklarında kalan tatlılığı yalamak için parmaklarını yaladı.

Adamın bakışları kadının ağzına indi ve kadın, adamın iç bacağına sertleştiğini hissetti. Nefesi kesildi.

Ama onu kendinden uzaklaştırdı, ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırmak için elini uzattı. Çok acıyordu, hayal kırıklığına uğrayacak durumda değildi. Yırtık tunik, tozlu tayt ve battaniyeyi toplarken bunu kendine birkaç kez tekrarladı. Dereye gidip, yaptıklarının izlerini yıkamak için suya girdi. . . her neyse.

Yaptıkları şeyin adı neydi? Sevişmek çok güzel bir kelimeydi. Seks çok basit ve temel bir kelime gibi geliyordu. Çiftleşme ise çok kalıcı bir şey gibi geliyordu. Endişe onu yanlara savurmak üzereyken dudaklarını ısırdı.

Düşünmek için çok fazla. Çok büyük. Beni gerçekten mahvetti. Çimleri parçalayan ve beynini sikip atan o cehennem kedisi fahişenin kim olduğunu bilmiyorum. Artık kim olduğumu bilmiyorum.

Kontrolünü tamamen kaybetmeden önce bu düşünceleri kafasından attı. Sakinleştirici büyüü yeniden uyguladı. Teslimiyetle iç çekerek

Ellerini ters çevirip baktı. Şafak sökmek üzereydi ve ellerini kaplayan gri ışıktaki, eller normal, soluk, insan eli gibi görünüyordu.

Gerçek bir sıcak yemek, bir yatak, düzenli bir program. Akşam yatmak. Sabah kalkmak. Artık sahip olmadığınızda değerini anladığınız şeyler.

Tunik ve taytlarını giyip yere oturdu ve tenis ayakkabılarını giymek için uzandı. Ayakkabıların kirli halini görünce yüzünü buruşturdu ve şikayet listesine ekledi. Yüz bin dolar çöpe gitmişti. Üç kimliği kaybolmuştu. Arabası yoktu. Çorapları yoktu. İç çamaşırı yoktu.

Ve ne yaptı? Gidip tüm sorunlarının sebebi olan adamla *seks* yaptı. Tabii ki, bu sıkıcı, o bitirene kadar esneyip market listesi yapma türünden bir seks değildi. Hayal bile edemeyeceği bir seks, "benim adım neydi lan?" türünden bir seks, ama tek yaptıkları seksti. Bunu başka bir şeye dönüştürmeye çalışırsa aptaldan beter olurdu — o bir Wyr-dingbat'tı ve bu, bir yaratık için ne kadar berbat bir kavramdı.

Kendine söylenerek bağladığı ayakkabı bağcıklarını çekti; sonra takıntısının nesnesine öfkeyle baktı.

O da dere kenarında yıkanmış, kot pantolonunu ve botlarını giymişti. Sönmek üzere olan ateşin yanında diz çökmüş duruyordu. Elini kızgın kömürlerin üzerine koydu ve son bir titreşimle kömürler karardı. Kız nefesini tuttu. Tamam, belki de o, "Benim adım neydi lan?" türünden bir adamdı.

Başını kaldırdı ve vücudu gerildi. Yakındaki ağaçlardan esen hafif rüzgârın geldiği yöne doğru dönerek baktı.

Ne oldu? Derin bir nefes aldı, esintinin kokusunu içine çekti. Hafif bir koku aldı.

Adam birden ayağa fırladı. "Koş!"

ON

Ayağa fırladı ve titrek ellerle battaniyeyi ve saç fırçasını kaptı. Onları çantaya tıkmaya başladı.

Artık Goblin yok. Lütfen Tanrım. Uslu olacağım ve tüm bezelyemi yiyeceğim. "Unut tüm bunları. Bırak." Silahlarına uzandı. *"Git."*

Eğer iyi yaptığı bir şey varsa, o da buydu. Her şeyi bırakıp, dönüp koştu.

İçinde her şey kırmızı alarm durumuna geçti, tüm sistemler yanıp sönüyordu. Adrenalin onu coşturdu. Görüşü keskinleşti, koku alma duyusu keskinleşti ve işitme duyusu daha da keskinleşti. Takip edildiğine dair en ufak bir ipucu duymak için kulaklarını dört açarken, önündeki en iyi yolu planladı.

Hiçbir şey yoktu, ses yoktu. Sadece ağaçların arasında esen rüzgâr, korkudan düzensizleşen kendi nefesinin sesi ve arkasında koşan Dragos vardı. Ama Goblin kokusunu tekrar aldı. Kalbi hızla çarptı.

Dragos arkasında sakın bir sesle, "Olabilirdiğin hızla, Pia," dedi.

Doğru. Çenesini içeri çekti, adımlarını ayarladı ve koşmaya başladı.

Dragos, gökyüzü güneşin doğuşuyla parıldarken onun peşinden koştu. Pia sanki ağırlıksız gibi görünüyordu. Lanet olsun, bir çita gibi koşuyordu. Belki daha da hızlı. İzlemesi çok zordu. Düşmüş ağaç gövdeleri ve kayalar gibi engelleri aşarak, sanki sadece ayaklarını kaldırıp uçmaya karar vermiş gibi, zıplamaları hiç çaba gerektirmiyormuş gibi görünüyordu. Geride kaldığını fark edince, içinde bir sürpriz daha için yer buldu.

Aferin kızım. Hızının yanı sıra dayanıklılığı da varsa, belki kurtulabiliriz.

Pia zihnini boşaltıp o anın tadını çıkardı. Derin nefes alıp verişinin ritmi, kas ve kemiklerinin atletik esnekliği ve arkasında koşan Dragos'un sesi dışında hiçbir şey yoktu. Ormanın derinliklerine dalmışlardı, sonsuz gökyüzü yeşil dallarla kaplanmıştı, ama sabah ışığı parlaklaşıyor ve gün ısınmaya başlıyordu, ta ki cildi terle kaplanana kadar.

Orman etraflarında sessizdi, eski ağaç gövdeleri sırlarla doluydu ve sürünen sarmaşıklar tarafından hapsedilmişti. Goblinlerin onları önceki gün buraya getirdiklerinden beri, etrafta başka hiçbir canlı sesi duymadığını fark etti

tek bir canlı sesi duymadığını fark etti, ne bir hışırtı, ne bir cıvıltı, ne de bir cıvıltı. Belki de bunun nedeni, en üstün avcılar arasında bulunmasıydı. Ya da belki de Goblinlerin ormanı ölümcül bir hastalık gibi istila etmiş olmasıydı. Ya da her ikisi de.

Hiçbirinizi suçlamıyorum, diye düşündü. Ben de sizin yerinizde olsam hışırdamaz, cıvıldamaz ya da cıvıldamazdım.

Sonra yerden yükselen soğuk bir sis gibi, soğuk bir Güç hissi onu sardı. Aşırı ısınmış cildini yaladı ve vücudunu sıktı, avını saran bir boa yılanı gibi onu sıkıştırdı.

Panik içindeki tiksinti boğaz kaslarını kapattı, ya da belki de Güç'ün sıkışmasıydı. Sendeleyerek durdu, içgüdüğü boynunu tırmalamasına neden oldu.

Dragos, geldikleri yöne doğru hızla döndü. Pia omzunun üzerinden bakarken, Dragos kükredi. Boynundaki damarlar şişti, göğsündeki ve kollarındaki devasa kaslar öfkesinin gücüyle gerildi. New York'ta olanların hatırası, bu kıyamet gibi gürültünün yanında önemsiz bir anıya dönüştü. Ona bu kadar yakın dururken, insan formunda bile olsa, kükremesindeki Güç dünyanın dokusunu yırtıp geçiyordu.

Boynunun arkasındaki tüyler diken diken oldu. Bilinçli bir seçimden daha derin, atavistik bir yerden gelen korku onu sardı.

Ses, boğazındaki sıkışmayı parçaladı. Gücün soğuk sıkışması geri çekildi. Aniden tekrar nefes alabildi. Havayı yuttu.

Dragos döndü, karanlık yüzündeki vahşi kemikler öfke ve nefretle dönüştü. Gözlerindeki sıcak altın rengi ikiz güneşler gibiydi ve göz bebekleri yarık haline gelmişti. "Artık kesin olarak biliyoruz," diye homurdandı. "Urien burada ve bizi yavaşlatmaya çalışıyor. Koşun."

Birkaç adım geri çekildi, hala ona bakıyordu. O, ona yönelik parıltıya yabancı bakışlarını daralttı ve başını eğdi, tam bir erkek öfkesinin resmini çiziyordu. Tamam. "Gidiyorum" dercesine ellerini havaya kaldırdı, topuklarını döndü ve canını kurtarmak için koşmaya başladı.

Kısa bir süre sonra, ormanın kenarından çıktı ve önündeki geniş, düz ovaya bakarak sendeledi. Onların büyüklüğündeki yaratıklar için saklanacak yer yoktu. Ona yetiştiğinde tedirgin bir şekilde arkasına baktı.

Adam savaş baltası ve kılıcını yine sırtına bağlamıştı. Şahin gibi yüzündeki öfke azalmıştı ama gözleri hâlâ lav gibi yakıcıydı.

"Değişebilir misin?" diye sordu ona.

"Henüz değil. Ormanda denedim." O, ovaya doğru başını salladı. "Burada olduğumuzu bilmiyorlar değil."

O ileriye doğru sıçradı ve o, ağaçların ve çalılarının engellemediği bir ortamda ne kadar hızlı koşabildiğini hayranlıkla izleme fırsatı buldu.

Nefesini boşa harcamamak için, ona telepatik olarak sordu: "*Hâlâ onları duyamıyorum, sen duyabiliyor musun?*"

Hayır, sanırım Urien onları gizlemiş, dedi. Yoksa çok daha önce duyardım. Bu kadar yaklaşamazlardı.

Bunun yanı sıra, kızın çekiciliğine kendini kaptırmıştı. Lanet olsun, çok uzun kaldıklarını biliyordu, ama yine de yapmıştı.

Hepsi onun hatasıydı. Onun yüzünden kız yine tehlikedeydi. Kız onun kafasını karıştırmış ve onun eski, iyi gelişmiş içgüdüleri kısa devre yapmıştı. Bir daha asla adamlarına güzel bir yüze kapıldıkları için bu kadar sabırsız davranmayacaktı.

Senin ejderhaya dönüşebileceğine inanarak bizi kovalıyorlar mı? Telepatik olarak bile, zihnindeki ses tonu bunun ne kadar intihar eğilimli bir düşünce olduğunu gösteriyordu.

Aksi bilgileri yoksa, dedi. Bu yüzden bu kadar saldırgan olabilirler. Belki Elf zehirini biliyorlar ve etkisinin yakında geçeceğini biliyorlardır.

Ayağı takıldı ve neredeyse düşüyordu. Adam öne atılarak kolunu yakaladı. Kız dehşet dolu bir bakışla ona döndü. *Ama bu, Elflerin —Ferion—saldırıya uğrayacağımızı biliyordu.*

Ya da en azından Elflerden biri, ilgilenen tarafa yararlı bilgiler verdi, diye kabul etti. Onu tekrar koşturmak zorladı. Ve adil olmak gerekirse, Ferion'un bildiği kadarıyla, sen sözünü tuttu ve beni Elf sınırına götürüp bıraktın.

Adalet mi, siktir et! O Elf'i bir daha görürsem, onu paramparça ederim.

O da gülümsemeden edemedi. Orada olmak isterim.

Onunla aynı hızda yürümek için geriye düştü. Adam ona soru sorar gibi kaşlarını çattığında, "*Beni merak etme, koca adam. Senin belirlediğin her hıza ayak uydurabilirim*" dedi.

Adam kahkahayla güldü. Eminim yaparsın, sevgilim.

Kız başını salladı. "*Sadece burnunu sokmaktan sıkıldım.*"

Şakalaşmalarına rağmen, ikisi de durumlarının giderek daha umutsuz hale geldiğini biliyordu. Arkalarını gözetlerken, kısa süre sonra ormandan bir Goblin ordusu koşarak çıktığını gördü. Onlarla birlikte, at sırtında silahlı bir grup süvari de ortaya çıktı.

Pia da arkasına baktı. *Goblinler ata binmez*, dedi. *Ben bile duydum. Atlar onları tahammül etmez.*

Onlar onların müttefikleri, Karanlık Periler, dedi ona. Raptorunun görüşünün kendisinininkinden çok daha iyi olduğunu fark etti. Perileri çok net görebiliyordu.

Kaçışları sırasında ilk kez yüzünde gerginlik belirdi. *Onlarda tatar yayları var.*

Cesur ol, kızım. Ona bıçak gülümsemesi attı. *İşler ilginçleşmeye başladı.*

Hızını artırdı ve kızın övündüğü gibi, kız da ona ayak uydurdu, sarı saçları rüzgarda uçuşuyor, uzun ceylan bacakları parıldıyordu. Kahretsin, kızıyla gurur duyuyordu.

Önlerinde arazi parçalandı, ufukta kayalık bir uçurum yükseldi. Yarım mil kadar daha koşuktan sonra, uçurumun tepesinde bir düzine Karanlık Fae binicisi belirdi.

Uçurumun tepesindeki biniciler at sürmüyordu.

Devasa yusufçuklara benzeyen Fae yaratıklarının sırtındaydılar. Devasa, siyah damarlı, şeffaf kanatları gökkuşağı renkleriyle parıldıyordu.

Pia onları görünce yavaşladı ve durdu. Yanındaki Dragos da aynısını yaptı. Elini yanına bastırdı ve etrafında bir daire çizdi. Kapana kısılmışlardı.

Kız yere oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. Adam onun yanına diz çöktü ve kolunu omuzlarına doladı. Hiçbir şey söylemedi, kız da öyle. Söylenecek bir şey yoktu.

Koşmayı bıraktıklarında, peşlerindeki takipçiler yavaşladı ve daha dikkatli bir şekilde yaklaştılar. Goblinler yarım daire şeklinde dağıldılar, Karanlık Fae binicileri aralarına serpiştiler. Uçurumun tepesindeki Karanlık Fae'ler, dev yusufçuk yaratıkların sırtında oturarak aşağıda yaşananları izlemeye devam ettiler.

Pia gözlerini gölgelendirerek onlara baktı. Soldan üçüncü olanı, diğerlerinden farklı bir soğuk güç yayıyordu. Boğazını yutkunarak kuruyan boğazını rahatlatmaya çalıştı. "Şurada," dedi. "Fae Kralı uçurumun üzerinde, değil mi?"

Dragos arkasında oturmuş, onu göğsüne çekmişti. "Evet. İhtiyaç duyulup duyulmadığını bekliyor."

"Hâlâ bir değişiklik yok," dedi. Bu bir soru değildi. Dragos başını salladı. "Biraz daha zamana ihtiyacım var."

Onun zamanı yoktu, ama ona zaman lazımdı. Yüzünü güneşin ısıttığı cildine çevirdi. Nefesi yavaş ve düzenliydi. Onun sakinliğine hayran kaldı.

O sakin değildi. Kafasının içinde deli gibi koşuşturuyordu, kalbi hala tavşan gibi atıyordu. Goblinlerin ona yaptığı dayak aklıdan çıkmıyordu. Keith ve bahisçisini düşündü, ikisi de ölmüştü. Taytının cebindeki sustalı bıçağı düşündü.

Dragos onu bıraktı, dizlerinin üzerine kalktı ve silah kemerini çıkardı. Savaş baltasını ve kılıcını bir kenara koydu. Sonra beline bağladığı kısa kılıcı çıkardı ve diğer silahların yanına yere koydu. Yaklaşan düşmanlara gözlerini kısarak baktı ve ona, "Belki savaşmazsam, seni bırakmaları için onlarla pazarlık edebilirim," dedi.

"Öylece teslim olamazsın," dedi kız. "Seni öldürecekler!"

"Muhtemelen hemen değil." Yüzünde acımasızlık ve sertlik vardı.

"Teslim olursam, biraz zaman kazanabilirim. Seni buradan uzaklaştırırsam, New York'taki halkımın yanına dönüp olanları anlatabilirsin. Seni güvende tutarlar."

Onu hemen öldürmeyeceklerini, önce işkence edeceklerini kastetmişti. Midesi bulandı.

Uçurumun kenarındaki Karanlık Fae Kralı'nı inceledi. Hiç kimseyi bu kadar nefret etmemişti, özellikle de daha önce tanışmadığı birini.

O, dünyanın en güçlü varlıklarından biriydi, Kadim Irklardan en eskilerinden biriydi. Dünya'nın efsaneleri ve tarihi hakkındaki bilgisi ve hafızası çok geniş olmalıydı. Dragos'un da belirttiği gibi, Keith'i bağlayıcı büyüyle durdurmadan önce ne söylemiş olabileceğini kimse bilemezdi. Urien'in Elflerle bağlantıları vardı, Ferion olmasa bile, Ferion ile konuşmasını duymuş ve yeterince bilgi sahibi olmuş diğer Elflerden biri olabilir.

"Zaten işe yaramayacak," dedi düz bir sesle. "Beni bırakmayacaklar."

Tartışmaya tenezzül etmeden ona bir bakış attı. "O zaman savaşırız." "Yakalanmayacağım," dedi ona. Cebine uzandı ve çakıyı çıkardı. Kolu bastırdı ve bıçak açıldı.

Göz açıp kapayana kadar bile sürmeden, adam kadının bileğini yakaladı. Gözleri alev alev yanıyordu. "Ne yapıyorsun lan?" diye bağırdı. "Yakalanmayacak mısın? O zaman *savaşalım*. Biz pes etmiyoruz."

Goblinlere ve Karanlık Perilere baktı. Sayıları o kadar fazlaydı ki, küçük bir ordu gibiydi. Neredeyse ok atma mesafesindeydiler.

Elini onun elinin üzerine koydu. "Dragos, bu sefer bana güvenecek misin? Bir şey daha denememe izin verecek misin ve bana hiçbir soru sormayacak mısın?"

Eli ve yüzü taş gibiydi, vücudu gerilmişti.

Yükselen panik duygusuyla mücadele etti ve sesini yumuşak tuttu. "Lütfen," dedi. "Fazla zaman yok."

Parmakları gevşedi. Onu bıraktı. Dizlerinin üzerine kalktı ve ona döndü. O hareketsizce durdu ve bıçağın ucunu omzundaki beyaz yara izine dayarken yüzünü izledi. Çıplak teninin koyu bronz rengine odaklandı. Dudaklarını ısırdı ve elini hareket ettirmeye çalıştı, ama tek yapabildiği titremekti. Çakı bıçağını tutan parmakları beyazladı.

"Lanet olsun," diye dişlerini sıktı. "Seni kesemem."

Elini tekrar onun elinin üzerine koydu. Bu sefer hızlıca çekti ve bıçak, yaranın tam üzerine, derisine girdi. Kesikten sıcak, parlak kan akmaya başladı. Kız kesik bir nefes aldı ve ona başını salladı. Adam onu tekrar bıraktı.

İkincisi çok daha kolaydı. Bıçağı avucunun içinden geçirdi. Derin bir kesik oldu. Acı yayıldı ve kendi kanı bileğinden damlamaya başladı.

İlerleyen ordu, yay menziline girmişti, Goblinlerin kahkahalarını ve birbirlerine seslenişlerini duyabilecek kadar yakındı.

Son çare denir buna. Keşke işe yarayacak mı bilsem. Sanırım yakında öğreneceğiz.

"Haydi bakalım, koca adam," diye mırıldandı. Şahin gibi keskin gözlerine baktı ve açık yarasını onun yüzüne vurdu.

Birkaç saniye hiçbir şey olmamış gibi göründü. Sonra bir şey parladı ve ondan dışarı akarak avucundan geçip ona girdi. Adamın başı geriye düştü. Dizlerinin üzerinde sallanırken nefes nefese kaldı. Gücü yanıt olarak kükredi.

Transferden dolayı başı dönerek sallandı. Sonra Dragos parıldayarak o kadar hızlı büyüdü ki, kız sırt üstü yere düştü.

Dirseklerinin üzerine destek olmak için çabalarken, üzerinde duran devasa ejderhanın ortaya çıkmasına ağzı açık bir şekilde baktı.

Aman Tanrım. Onun nasıl görüneceğini hayal etmişti. Kumsalda akan gölgesini bir anlık görmüştü. Hiçbir şey onu gerçekte göreceği şok için hazırlayamazdı.

gerçekte gördüğünün etkisi için hazırlayamazdı. Özel jet kadar büyüktü.

Güneş ışığında yanardöner bir parıltı olan çeşitli bronz tonlarında. Geniş, kaslı göğsü tam başının üstündeydi. Baş, her iki yanında dikilen uzun bacakları görmeye çalışırken ileri geri sallanıyordu. Bronz rengi, bacaklarının uçlarında siyaha dönüştü. Ayaklarında, onun ön kolu kadar uzun kavisli pençeleri vardı. Vücudu, güçlü kalçalar ve uzun kuyruğa doğru daralıyordu.

Kız, arka bacaklarının arasındaki kalın bronz derinin, cinsel organlarını kapatan yarıktaki donakaldı. Onun vücudunda savunmasız bir yer yoktu.

Yere devasa gölgeler düştü. Kanatlarını açmış ve bir kartal gibi örtmüştü.

Vücudu yeniden hareket etmeyi öğrendi. Elleri ve ayakları üzerinde geriye doğru sürünerek, yengeç gibi koştu.

Uzun yılan gibi boynunu kavisledi. Vücudunun uzunluğu kadar olan boynuzlu üçgen kafasını aşağı eğdi, böylece onu erimiş lavdan oluşan büyük havuzlar gibi gözleriyle bakabilirdi. Havayı kesen bir sesle kuyruğunu ileri geri salladı.

"*Bu benim uzun, pullu, sürünge kuyruğum. Ve diğerlerinin kuyruklarından daha büyük,*" dedi Dragos, daha derin, daha gür, ama yine de onun sesi olduğu anlaşılan bir sesle. Kocaman bir göz kapağı, açıkça bir göz kırpması hareketiyle düştü.

Kız histerik bir kahkaha atarak yere yığıldı.

"Yere yat," dedi ejderha. Kafasını eğerek uçuşuna döndü, pürüzsüz, kıvrımlı bir dev gibi. Dişlerini acımasızca göstererek meydan okudu. "*GELİN BAKALIM, OROSPU ÇOCUĞU.*"

Karanlık Fae binicileri, yusufçuk atları üzerinde tek tek havaya yükseldi. Döndüler ve uçup gittiler.

Görmek imkansızdı, ama içindeki avcı içgüdüleriyle onu kovalama arzusuyla titrediğini hissedebiliyordu. Ancak kendini tuttu ve nedenini biliyordu. Goblin/Fae ordusu bu kadar yakinken onu korumasız bırakmayacaktı.

Bir dirseğiyle kendini yukarı iterek takipçilerinin yönüne bakmak için başını kaldırdı.

Goblinler ve Fae binicileri geri dönmüştü. Tamamen geri çekiliyorlardı.

Toprağın yırtılma sesi onu ejderhaya bakmaya yöneltti. Ejderha, geri çekilen düşmanlara hırlayarak pençelerini toprağa geçiriyordu.

"Dragos," dedi. Ona baktı. Kız, geri çekilen orduya doğru başını çevirdi. "Git."

Daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Çömeldi ve havaya sıçradı. Gök gürültüsü gibi bir kükreme gökyüzünü yırttı. Goblinler öldürülmeye başlarken çılgılık atmaya başladılar. Kız, acımasızca, intikamla dolu bir sevinç duyuyordu.

Bu bir savaştan çok bir katliamdı. Dragos, başlarının üzerinden alçaktan uçarak ateş püskürttüğü ilk muhteşem dalışından sonra, kız artık izleyemedi. Karnının üstüne döndü, kollarını başının üzerine koydu ve her şeyin bitmesini bekledi.

Goblinlerin kokusu, yağlı duman kokusuyla karışmıştı. Kısa süre sonra ovada sessizlik çöktü. Cesetleri sayacak kimse kalmamıştı. Düşmanlarından hiçbiri ovadan canlı çıkamamıştı.

Burnunu uzun, tatlı kokulu çimlere daha da gömdü. Güneş gökyüzünde yüksekti. Sırtı ve omuzları sıcaktı. Çimlerdeki sessiz hışırtı yaklaştı. Üzerine bir gölge düştü. Kafasının arkasını örten kollarını çok hafif bir şey gıdıkladı. Saçlarında hışırdadı.

Kolunu kaşındı. "Fae atlarını öldürdün mü?"

Hışırtı durdu. Dragos temkinli bir sesle, "Öldürmemem mi gerekiyordu?" dedi.

Omuzlarını silkti. "Onların suçu değildi."

"Eğer yardımı olacaksa, ben açtım ve bir tane yedim." Bir başka hırıltı. Kız gülmekten kendini alamadı. "Sanırım bu biraz yardımcı oldu."

Yana döndü. Adam onun yanında uzanmıştı, iri vücudu onunla Goblin/Fae ordusunun kalıntıları arasında kalmıştı. Kanatları, uçları siyahlaşan dramatik bronz renkli kanatları geriye katlanmıştı. Derisi güneşte parlıyordu. Kafasını kaldırıp birkaç duman bulutunun olduğu yöne baktı. Üçgen kafası onun önüne indi, altın rengi gözleri keskin bir şekilde ona baktı. "Oraya bakmana gerek yok," dedi yumuşak bir sesle.

Kız oturdu ve burnuna yaslandı. Yanağını ona dayadı. Yakından, derisinde pul gibi hafif bir desen görebiliyordu. Geniş kıvrımlı bir burun deliğini okşadı. Diğer yerlerine göre biraz daha yumuşak gibiydi. O hareketsiz duruyor, hafif ve sığ nefes alıyordu.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu kız.

"İyi hissettiriyor." Adam derin bir nefes aldı ve rahatlamış gibi göründü. "Hayatımı tekrar kurtardığın için teşekkür ederim, Pia Alessandra Giovanni." Kızın insan isminin hecelerini müzik gibi telaffuz etti.

"Sana da, koca adam," diye fısıldadı.

Birkaç saniye sonra geri çekildi ve kadına kendini toparlaması için bolca zaman verdi. Kadın başını kaldırıp, öğleden sonra güneşinin silüetinde beliren uzun üçgen kafasına baktı. "İki seçeneğin var," dedi adam.

"Seçenekler iyidir." Kız ayağa kalktı, birdenbire yine yorgun ve ağrılı hissetti. "Seçenekler emirlerden iyidir."

"Binabilirsin," dedi adam. "Ya da seni taşıyabilirim."

"Binmek mi? Vay canına." Gözlerini gölgeledi ve onun devasa vücuduna baktı. "Bu, şu anda kaldırabileceğimden daha heyecanlı olabilir. Orada emniyet kemeri göremiyorum."

"Anladın." Ona alışması için bolca zaman tanıyarak, bir ayağının uzun pençelerini o kadar hassas bir şekilde onun etrafına doladı ki, çizik ya da çimdik bile yapmadı. Ayağını eğdiğinde, kız oturmak için oldukça rahat bir çukur olduğunu fark etti. Onu kaldırarak yüzüne bakabildi. "Her şey yolunda mı?"

"Biraz Fay Wray gibi hissediyorum, ama onun dışında harika," dedi kız. "Biliyor musun, eğer multimilyarder olmasaydın, asansör olarak iyi bir hayat sürebilirdin."

Adam güldü. Sonra havaya sıçradığında dünya kayboldu. Onun kulaklarını sağır eden çığlıkta, onun dev kanatlarının vuruşlarında, kızın söyleyebileceği başka hiçbir şey duyulmadı.

Hepsini geri alıyorum, diye telepatik olarak ona bağırdı. Yüksek sesle konuşmaya çalışırken çığlık atmaktan nefesi kalmamıştı. *Valium üretmeyi, asansörcü ya da kuaförlük kariyerini unut. Sen dünyanın tek yaşayan roller coaster'ı olabilirsin. Hey, bahse girerim Six Flags sana bir servet öder.*

Vücudunda yaşayan deli hala hayatta ve sağlıklı, diye cevapladı.

İnsan dünyasına geri dönebileceğini hissedince yön değiştirdi. Kız tekrar çığlık atmak için nefes almaya çalıştı. *Ciddiyim, bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum!*

Sert, dedi ona. *Başka bir şeyin ters gitme riskini almayacağım.*
. Bu, New York'a direkt uçuş. Cuelebre Havayolları'nı tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz.

"Hiç komik değilsin!" diye bağırdı. Ejderhanın kahkahaları kafasını doldurdu.

Kırılmaz pençelerinin arasında kıvrıldı, ellerini gözlerinin üzerine koydu. Uçuşun pürüzsüz ve kesintisiz olmadığını, onun kanatlarının ritmiyle bir ritmi olduğunu fark etti. Ayrıca donacağını da düşünmüştü.

başka bir sürpriz bekliyordu. Onu, soğuk irtifadan ve rüzgardan koruyan kadifemsi bir güç örtüsüyle sarmıştı.

Yaklaştıkça, insan boyutuna geri dönüş yolunu işaret eden sihirli bir dalgalanma hissetti. Parmaklarının arasından baktı. Onun hissettiği yön duygusunu paylaşmasa da, o kanatlarını açtı ve küçük bir kanyonun yüz metre kadar üzerinde süzülerek uçtular.

Gözlerini açabilir misin? diye sordu. O da, *Bakıyorum,* dedi.

Diğer diyarlara giden birçok geçit bunun gibidir. Fiziksel manzarada bir tür kırılma içinde yer alırlar, dedi ona. *On ya da on beş fit daha yükseğe uçarsak, geçidin içinde olmazdık.*

O zaman Diğer Diyar'da kalır mıydık? diye sordu, istemeden de olsa ilgisini çekmişti.

Doğru. Havadan bakıldığında, belirli bir hava akımını takip etmek gibi. Goblin'in bizi geçirdiği geçit biraz sıradışıydı, diye açıkladı. *Arazide bir kırık vardı ama zamanla aşınmış eski bir kırıktı. Benim gözlerimle bile zar zor görülebiliyordu.*

Yolun bir yerinde güneş değişti ve soluklaştı. Kanyon küçülerek, çalılıklarla kaplı bir vadiye dönüştü. Hava kalitesi de değişti. Geçmişlerdi.

Nerede olduğumuzu söyleyebilir misin? diye sordu. Aşağıda akan manzarayı izlemenin büyüüne kapılarak korkusunu unutmuştu.

Daha önce bulunduğumuz yerin kuzeyinde. Kıyı şeridini daha iyi tanıyorum. Atlantik'e vardığımızda daha iyi anlarım. Zihninde omuz silkme hareketi yaptı. Ben daha çok nerede olduğumuzu ve diğer dünyada ne kadar zaman geçirdiğimizi öğrenmek istiyorum.

Kadın bunu unutmuştu. Dragos doğruya doğru uçarken manzaranın değişmesini izledi. Yaklaşık yarım saat sonra, önlerinde mavi bir çizgi belirdi. Dragos, kara kenarı boyunca kuzeye doğru uçmak için yön değiştirdi ve hava kadına ince gelene kadar irtifa kazandı. Üzerlerinden uçtukları şehirler ve kasabalar çocuk oyuncakları gibi görünüyordu.

Orada, dedi. Başını kaldırıp onun soluna doğru başını salladığını gördü. *Orası Virginia Beach. Önümüzde birkaç saatlik uçuş var.*

Oh, doğru. Bu düşünceyle yüzü düştü. Ve ben burada dergilerim, romanım ve uçak filmi için param olmadan oturuyorum.

Sessizlik çöktü. Bir süre sonra, sallanan ayaklarının arasından geçen sahil şeridini izlemek o kadar sıradan hale geldi ki sıkıcı olmaya başladı. Dragos'un iyileştirme sırasında kapanmış olan avucundaki kesiklere baktı.

Yara kabuğu bir haftalık gibi görünüyordu. İlgisizce kabuğu kopardı, sonra dikkatini etrafını saran uzun, kavisli, siyah pençelere çevirdi. Birini ovuşturdu, sonra tırnağıyla hafifçe vurdu. Obsidiyen gibi parlıyordu ve şüphesiz elmastan daha sertti.

Ondan sonra yapacak bir şey kalmamıştı, ayaklarını sallayıp hayatının içine düştüğü felaketi düşünmekten başka.

Her şeyden sonra, şimdi kaçtığı yaratığın pençesinde New York'a geri dönüyordu. Bu arada, onunla da fantastik, akıllara durgunluk veren bir seks yaşamıştı.

Bu, meydana gelen diğer tüm felaketleri hesaba katmadan bile başını döndüren bir durumdu. Dragos'a baktı ve hemen gözlerini kaçırdı.

Birlikte yaşadıkları anılar o kadar yoğundu ki, her düşündüğünde nefesi kesiliyordu. Yine de aynı anda gerçek dışı gibiydiler, sanki başka birine olmuş gibi. Ve sevgilisi olan adamla, onu uçarken özenle taşıyan bu muhteşem egzotik yaratığı bir türlü birbiriyle bağlayamıyordu.

Dirseklerini pençeye dayadı ve yüzünü ellerine gömdü. Son birkaç günün görüntüleri zihninde canlandı. Elflerle yüzleşme. Dragos'un vurulması. Araba kazası. Goblin kalesi, dayak. Annesinin güzel rüyası. Ova'daki çatışma.

Tüm bunlardan ne anlam çıkarmalıydı? Her şeyi anlayana kadar o karanlık odada saklanmak istiyordu. Belki on yıl kadar.

Ve bu sefer Fae Kralı'nın dikkatini çektiği kesin, bu hiç iyi değildi. Hem de tam ortasında. Dragos ile aralarında olanları bilemezdi. Ama birlikte kaçmışlardı. Şimdi Fae Kralı, Dragos'un dönüşümüyle önemli bir ilgisi olup olmadığı konusunda bazı sorular sormak isteyecekti, daha önce sormak istediği tüm sorularla birlikte.

Radarın altında kalmanın ve dikkat çekmemenin yolu, aptal. Eğer daha önce bir şey biliyorduyse ve ona ilgi duyuyorsa, şimdi kesinlikle duyuyordu. Fae Kralı'nın En Aranan On Kişi listesine girdiğinden hiç şüphesi yoktu.

Arananlar listesine girdiğinden emindi. Bildiği kadarıyla, postanelere ve karakollara fotoğraflarını asacaklar ve FBI'ya fakslayacaklardı.

Her zaman estetik ameliyat olup, uzak bir Meksika köyüne kaçıp, iz bırakmadan yaşayabilirdi. Tabii kalan üç saklama yerinden eşyalarını toplayıp, kasabadan tekrar kaçabilirse. Ama bu, büyülü algılamayı engellemezdi. Dragos, kaçmaya çalışırsa onu bulacağı konusunda onu uyarmıştı.

Bu onu ne yapıyordu? Bilmiyordu. New York'a döndüklerinde onun tutsağı mı olacaktı? Onu artık kendi malı olarak görmeyi ciddi mi düşünüyordu, yoksa o sadece şaka mı yapmıştı? Bazen tuhaf bir mizah anlayışı vardı, bu yüzden anlamak zordu.

Sadece bilmek istediğimi söyle, seni bırakayım. Ha. Gözlerini devirdi. Buna kanmış olduğuna inanamıyordu.

Onun hırsızlığı affettiğine inanıyordu. Çok uzun zaman önce onu paramparça edeceğini düşündüğü için bunun başlı başına bir mucize olduğunu düşünüyordu. Ve ona kaçmayacağına söz vermişti. O anda içinden gelerek söylemişti.

Bu sözünü tutacak mıydı acaba? Hayat o kadar öngörülemez hale gelmişti ki, şu anda kimseye ve hiçbir şeye güvenemiyordu, en azından kendine güvenmiyordu.

Tek bildiği, hala tehlikeli ve belirsiz bir gelecekle karşı karşıya olduğuydu. Ve o... yine yalnızdı. Hiç olmadığı kadar.

ONBİR

Dar ve rahatsız bir uykuya daldı, başını bir koluna dayayarak kıvrımlı bir pençeye yaslandı. Düşününce, uçak koltuğunda uyumaya çalışmak gibiydi. Yükseklik değişimi onu uyandırdı. Acıyla doğruldu ve etrafına baktı. New York her tarafında uzanıyordu. Derinleşen alacakaranlıkta panoramik ışıklar gözlerini kamaştırdı. Uyanmak için yüzünü ovuşturdu.

Dragos büyük bir daire çizerek döndü. En yüksek gökdelenlerden birine doğru gidiyorlardı. Midesi bulanınca inledi. Sonra Cuelebre Tower'ın çatısındaki fırlatma rampasına indiler.

Sersemlemiş bir şekilde etrafına baktı ve Dragos onu ayağa kaldırdığında sendelemeden durmaya çalıştı. Çatı, Dragos'un büyüklüğünde birini taşımak için fazlasıyla yeterli, aynı anda başka yaratıkların da kalkış ve iniş yapabileceği kadar geniş bir alandı.

Bir grup insan çift kapının yanında bekliyordu. Önlerinde, ayakları açık ve kolları kavuşturulmuş, kızıl saçlı bir adam duruyordu. Yanında, ellerini beline koymuş, vahşi görünümlü güzel bir kadın duruyordu. Diğerlerinden biraz uzakta, siyah kolsuz deri yelek ve siyah kot pantolon giymiş, kısa kesilmiş ve desenli desenlerle tıraşlanmış siyah saçlı, dövme, kaslı kolları olan Kızılderili görünümlü bir adam duruyordu.

Her biri silahlarla donanmıştı. Hepsi bir metre seksen boyundaydı. Hiçbiri, arka sokakta karşılaşmak isteyeceği türden insanlar değildi.

Arkasındaki hava Güçle parıldıyordu. Dragos'un dönüşümünü izlerken omzunun üzerinden baktı. Ejderhanın tüm gücü ve enerjisi, uzun boylu, kaslı adamın vücudunda yoğunlaşmıştı. Dönüşümün büyüğü sayesinde, hâlâ yıpranmış, kirli kot pantolonunu ve botlarını giyyordu, başka hiçbir şey yoktu. Çıplak göğsünden bıçakla kesilmiş yüzüne ve yırtıcı gözlerine baktı ve nefesini tekrar kaybetti.

Dragos onu kolundan tutup kapının yanında bekleyen gruba doğru yürüdü. Meraklı, düşmanca bakışlar onu süzerken yüzü kızardı.

"Nerede kaldın?" dedi kahverengi saçlı adam. Çenesini Kızılderili'ye doğru salladı. "Tiago ve

birkaç süvari için haber gönderdim. İyi misin?"

"İyiyim," dedi Dragos. İki adam kapıları açık tuttu. Dragos açık asansör kapılarını görmezden gelip merdivenleri kullanmaya başladı. Pia da onun yanında koşarak gitmekten başka seçeneği yoktu. Diğerleri de onları takip etti. "On dakika sonra toplantı var. Oda hazır mı?"

Hangi oda? Onun odası mı? Pia, penthouse katına vardıklarında ona yan gözle baktı.

"Her şey hazır," dedi hemen arkasındaki esmer adam. Diğerlerinin çoğu konferans odasına gitmek için onlardan ayrılmıştı.

Geniş bir koridordan geçtiler, döndüler ve başka bir koridora girdiler. Koridorların zemini lüks mermerle kaplıydı. Duvarların üzerinde, loş ışıkla aydınlatılmış orijinal sanat eserleri asılıydı. Boynunu uzattı. Bir dakika... O Chagall'ın tablosu muydu?

Dragos sarı ahşap bir kapının önünde durdu. Kapıyı itip açtı ve onu içeriye götürdü. Kahverengi tenli erkek ve diğer ikisi kapının yanındaki koridorda kaldı.

Pia etrafına baktı. Küçük bir evden daha büyük bir odanın bulanık bir görüntüsü gözüne çarptı. Kirli spor ayakkabıları yumuşak beyaz halıya battı. Bir ucunda bağımsız bir şömine ve soluk deri kanepeler ve koltukların bulunduğu alçaltılmış bir oturma alanı vardı. Diğer ucunda ise yastıklar ve yorganlarla dolu, tekne büyüklüğünde siyah ferforje çerçeveli bir yatak vardı. Duvarın birinde devasa bir plazma ekran asılıydı ve bir köşeye ıslak bar yerleştirilmişti.

Diğer duvar ise yerden tavana kadar uzanan cam pencereler ve Fransız kapılardan ibaretti. Açık kapılar, giyinme odalarına ve banyoya açılıyordu.

Onu kendine doğru çevirip çenesini kaldırdı. Kız, yuvarlak gözlerle ve temkinli bir şekilde ona baktı. "Ne kadar yorgun olduğumu biliyorum," dedi adam sessiz bir sesle. "Burada kalmanı, sıcak bir banyo yapıp dinlenmeni istiyorum. İhtiyacın olan her şey burada, giysiler, içecekler, ve sana sıcak bir yemek gönderteceğim. Tamam mı?"

Bazı yönlerden bu manzara, Diğer Ülke'den daha yabancı gelmişti. İçindeki karmaşa daha da artmıştı. Yine ondan biraz korkuyordu, ama aynı zamanda gitmesini de istemiyordu. Dudaklarını ısırды, ona uzanmamak ve çok talepkar görünmemek için yumruklarını sıktı. Ona titrek bir baş sallama ile cevap verdi.

Elini ensesine koydu, ağır ve sıcak bir ağırlık hissetti, yüzü gerildi. Sanki o itiraz etmiş gibi, "Rune ile konuştum" dedi.

Şehre yaklaştık. Bir haftadır yokuz. Onlara olanları anlatmam lazım.

"Yapman gereken milyonlarca şey vardır," dedi kadın. Adamın kollarından kurtuldu, kollarını beline doladı ve ondan uzaklaştı. "Hayal bile edemiyorum."

Elini havada asılı bırakarak, ona kaşlarını çatarak baktı. Rune olması gereken kahverengi tenli adamın, iki iri yarı adamla birlikte durduğu koridoru gördü. Üçü de Dragos'u tanıımıyormuş gibi ona bakıyordu.

Dragos topuklarını dönüp dışarı çıktı. "Bayne, Con, burada kalın. Ne isterse verin."

"Tamam," dedi adamlardan biri. Diğer adamla bakıştılar. "Ne isterse."

Dragos, Rune ile birlikte ortadan kayboldu ve onu, kapısında iki adamın durduğu büyük, muhteşem ahır gibi odada yalnız bıraktı.

Silahlı muhafızlar. Sanırım bir sorusunun cevabını almıştı. O bir tutsaktı.

İçlerinden biri kapı kolunu tuttu ve ona başıyla selam verdi, hava şartlarından yıpranmış ifadesizdi. "Yemeğin geldiğinde kapıyı çalacağız," dedi. "Şu anda bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, teşekkür ederim," dedi boğazında kurulukla. "Ben iyiyim." Muhafızı kapıyı kapattı ve onu yalnız bıraktı.

Etrafında bir tur attı, her şeyi gözleriyle taradı. Boş oda, alacakaranlığın başlamasıyla derinleşen gölgelerle kaplıydı. Dragos'un varlığının canlılığı olmadan, bu garip çatı katı lüksü daha soğuk ve boş görünüyordu. Kollarını ovuşturdu ve titredi.

İğrenç spor ayakkabılarını çıkardı ve dairesinin tamamından daha büyük olan banyonun hemen içindeki karo zemine koydu. Sonra ıslak barın gizlendiği oyuğa doğru yürüdü.

Küçük olmasına rağmen, elbette en kaliteli içkilerden oluşan geniş bir içki koleksiyonu vardı. Koleksiyona dalarak bir an durakladı. Her zaman bir bardak Johnnie Walker Blue denemek istemişti. Tezgahın üzerinde bir kahve makinesi ve bir lavabo vardı. Tezgahın altında yarım boy bir buzdolabı vardı. İçindekileri kontrol etti. Evian ve Perrier şişeleri, bira ve lager, çeşitli meyve suları, beyaz şarap ve şampanya vardı.

İki şişe su çıkardı. Evian'ı bir dikişte içti. Susuzluğu biraz giderilince Perrier'i açtı ve daha yavaş içti.

Şömine gerçek bir şömineydi, gazlı değildi. Tertemizdi ve yakmaya hazır, düzgünce dizilmiş odunlarla doluydu. İki kanepenin önündeki sehpa, televizyon kumandasının yanında uzun kibrit kutusu duruyordu. Cadde'nin cazibesine yenik düşerek ateşi yaktı. Alevlerin sarı titremesi, odanın soğuk boşluğunu biraz olsun dağıtmaya yardımcı oldu.

Sonra giyinme odasına ve gardıroba girdi. Bir tarafı erkek kıyafetleriyle doluydu. Diğer tarafı ise onun kıyafetleriyle doluydu.

Onun dairesinden.

Askıları iterek çekmeceleri açtı. İç çamaşırları, çorapları, tişörtleri ve şortları, hepsi tertemiz, ütülenmiş ve katlanmış haldeydi.

Küçük, düzgün bir paket tuttu, içinde bir çift beyaz külot vardı. Yabancı birisi iç çamaşırlarını yıkamış ve ütölemiş miydi?

Askılardaki giysiler de aynı durumdaydı. Ayakkabıları artık yığın halinde değildi, cilalanmış ve düzenli bir şekilde saklanmıştı. Küçük sedir ağacından yapılmış mücevher sandığı komodinin üzerinde duruyordu. Sandığı açtı ve annesinin antika kolyesini görünce gözleri doldu. Kolyeyi okşadı, sonra sandığı dikkatlice kapattı ve komodinin kenarına yaslandı.

Bu hem ürkütücü hem de... düşünceli bir hareketti. Tanıdık eşyaları bulmak onu hem rahatlatıyor hem de ölümüne korkutuyordu.

Onun eşyalarını toplaması için emri ne zaman vermişti? Rune'u aradığı sırada mı, sahil evinde mi? Rune'a vejetaryen aşçı bulmasını söylediğini söylemişti. Onun eşyalarını kendi odasına taşımaya ne zaman karar vermişti?

Bir tişört, spor sütyeni, külot ve bir çift flanel boxer şort aldı. Banyoya girdi. Sadece banyoda bir hafta tatil yapabilirdi. Küçük bir havuz büyüklüğünde, basamaklı ve banklı bir küvet vardı ve açılmamış Chanel kokulu köpük banyosu şişeleri duruyordu. Tuvalet malzemeleri ve makyaj malzemeleri lavabonun yanındaki mermer tezgahın üzerinde diziliydi. Duş kabininde sevdiği markanın yeni şampuan ve saç kremi şişeleri vardı.

Biri her şeyi, en ufak ayrıntısına kadar düşünmüştü, ama ona hiçbir şeyin fikrini sormamıştı. Ne altın kafes ama.

Dragos ona sıcak bir banyo yapmasını ısrarla söylemiş olsa da, kendini çok savunmasız ve tedirgin hissediyordu, rahatlayamıyordu. Tıpkı sahil evinde yaptığı gibi, soyunmadan önce banyo kapısını kilitledi.

Duş, birkaç metre büyüklüğünde, bir bank ve birden fazla duş başlığı vardı. Nasıl açılacağını anladıktan sonra, gözlerini kapatıp, sıcak su bacaklarındaki tüm gücü alana kadar

, sıcaklık bacaklarındaki tüm gücü alana kadar gözlerini kapatarak durdu. Bankta oturarak saçını köpürttü, saç kremi sürdü ve vücudunu bir tabaka deri çıkmış gibi hissedene kadar ovuşturdu. Duruladıktan sonra saçını havluya sararak kuruladı ve giyindi.

Mantıklı olsun ya da olmasın, temiz giysiler giyer giymez kendini daha iyi hissetti.

Banyodan çıktığında, pencerenin yanında bir servis arabası/taşınabilir yemek masası ve bir sandalye hazırlanmış olduğunu gördü. Üzerinde ağır beyaz keten masa örtüsü ve sade ama zarif tabaklar ve gümüş kapaklı yemek takımları vardı. Buz kovalarında soğutulmuş küçük bir şişe beyaz şarap vardı. Açlıktan bitkin düşmüş bir halde, tüm tabakları açtı.

Üzerine ince badem serpilmiş narenciye aromalı kuşkonmaz risotto, karışık yeşillik salatası, dilimlenmiş armut ve kurutulmuş kızılıklık, taze pişmiş ekmek ve ayrı paketlerde soya margarini ve tatlı olarak yaban mersinli crumble vardı. Yemeğin üzerine atladı ve her bir lezzetli lokmayı sonuna kadar yedi.

Temizlenip, rahatlayıp karnını doyurduktan sonra, endişelenmek ya da kızmak için hiç enerjisi kalmamıştı. Gözlerini bile açık tutamıyordu. Dişlerini fırçalamayı başardıktan sonra, devasa yatağın çarşaflarının arasına girip yattı. Hapishaneler arasında burayı geçmek çok zor olacaktı. Esnedi, düşünmeyi bıraktı ve uykuya daldı.

Bir alt katta Dragos, Rune'un ardından konferans odasına girdi. Ofislerinden kısa ve uygun bir mesafede bulunan bu oda, siyah deri koltuklar, geniş cilalı meşe masası ve son teknoloji telekonferans ekipmanlarıyla donatılmış büyük bir yönetim kurulu odasıydı.

Pia'nın kapısında nöbet tutan Bayne ve Constantine adlı iki grifon dışında tüm muhafızları oradaydı. Rune, dördüncü grifon Graydon'un yanına oturdu ve sandalyesini geriye yasladı. Tiago, karanlık ve kasvetli bir varlıkla uzak duvara yaslandı. Aryal uzanmış, parmaklarını masaya vuruyordu. Avlanmadıkça hiç hareketsiz kalmazdı. Gargoyle Grym, Aryal'ı görebilmek için sandalyesini çevirdi.

Cuelebre'nin halkla ilişkiler müdürü olan Thistle Periwinkle adındaki peri, masanın diğer ucunda kollarını ve bacaklarını çaprazlayarak oturuyordu. Dört yüz dolarlık saç kesimi ile lavanta rengi saçları dağınıktı. Küçük ayağını sallayarak sigara içiyordu.

Dragos, Tiago gibi oturmadı. Bunun yerine odanın başındaki meşe tezgaha yaslandı. Bir ayağını diğerinin üzerine attı, kollarını kavuşturdu, çenesini göğsüne gömdü ve yere bakarak düşüncelere daldı.

Kendini iyi hissetmiyordu. Hiç hoşuna gitmemiştir. Pia'yı yalnız bırakmak onu tedirgin ve huzursuz yapıyordu. Ondan uzaklaştıkça ve dakikalar geçtikçe bu his daha da artıyordu. Pia, o büyük boş odanın ortasında çok kaybolmuş ve yalnız görünüyordu.

Onun kendisine bakışından da hoşlanmamıştır, sanki onu çözemediği, tahmin edilemez bir bulmaca gibi bakıyordu. Ya da yüzünde patlayabilecek bir bomba gibi. Ona belirsizlik ve güvensizlikle bakıyordu. Yine korkuya çok yakın bir şeyle.

Ondan uzaklaşmıştı.

Bu kabul edilemezdi. Ama kafasında olup bitenleri halletmeden önce, önce bunu yapması gerekiyordu.

Başını kaldırıp odadaki insanlara baktı. Hepsi onu izliyor ve bekliyordu.

"Hey, Tricks," dedi zincir sigara içen perinin. "Amcan Urien selam söylüyor."

Tricks küfür etmeye başladı, denizci çocuğu gibi yüzü buruştu. Yarısı içilmiş sigarayı küllüğe attı. "O piç kurusu bu sefer ne yaptı?"

Rune, "Güney Carolina'dan aradığın ana kadar olanları herkes biliyor. Elflerin tepkisiyle uğraşıyoruz.

Cuelebre Enterprises ve diğer tüm bilinen Wyr şirketleriyle ticareti ve iş ilişkilerini durdurma kararı aldılar. Ayrıca seni ve kadını Elf sınırına kadar götürdüklerine yemin ettiler. O kadına ne olduğunu öğrenmek için ısrar ediyorlar."

"Suçluyu penthouse süitte barındırmak ve ona özel aşçı tutmak dışında mı? Evet, acımasız ve olağandışı bir cezadan bahsediyoruz," diye fısıldadı Aryal, Grym'e, ama Dragos'un keskin kulakları bunu yine de duydu. Şimdilik görmezden gelmeyi tercih etti.

"Bizi sınıra kadar eşlik ettiler. Bu doğru," dedi. Pia ile aralarında geçenleri ve onun sırlarıyla ilgili her şeyi atlayarak geri kalanını anlattı. Pia onun gizemiydi. Başkasının değil. Onu kendi başına çözmeyi planlıyordu.

Diğer topraklar ovasında yaşanan çatışmayı anlatırken odadaki hava birden gerginleşti.

Anlatması bittiğinde Tiago kıpırdadı. Gök kuşu formunda, griffonlar kadar büyüktü. "Demek savaş var. Çok geç oldu," dedi. Obsidyen gözlerinden karanlık bir tatmin parladı.

Dragos başını salladı. "Savaş var. Urien ölene kadar durmayacağız." Tricks'e baktı. "Bu, sonunda Karanlık Fae Kraliçesi olacağın anlamına geliyor." "Tanrım, hayır," diye inledi peri. "Karanlık Fae Sarayı'ndan nefret ediyorum."

"Eh, kabullen şunu, Tricks. Yeterince kaçtın. Ve bu sefer Urien beni çok ileri götürdü."

İnsanlık zamanında, iki yüz yıldan fazla bir süre önce, Urien kanlı bir darbeyle Karanlık Fae tacını ele geçirmişti. Urien, kardeşi Kral'ı, Kral'ın karısını ve tahta doğrudan hak iddia eden herkesi katletmişti, ancak tek bir küçük kişiyi gözden kaçırmıştı: en büyük kızları Tricks.

Sadece on yedi yaşında olan Tricks, kaçmayı başardığı sırada henüz bir bebekten farksızdı. Korkusuzca amcasına karşı koyabileceğine inandığı tek kişi olan Dragos'a koşmuş ve sığınma istemişti. O günden beri onunla birlikteydi.

"Eğlenceli bir 'Siktir git' oyunu oldu, değil mi? Oldukça uzun süre devam ettirdik, ama bunun bir gün sona ereceğini biliyordun," dedi ona. O da ona mutsuz bir şekilde başını salladı.

"Tamam, şöyle yapacağız," dedi. "Tiago, geri getirdiğin askerlerden bir kısmını Goblin kalesini temizlemeye gönder. Orada hala kalacak kadar aptal olanlara ne yapacaklarını biliyorlar."

Tiago gülümsedi. "Anladın."

"Aryal," diye devam etti, "Elf bağlantısını araştır. Urien'e bilgi sızdırmanın kim olduğunu öğrenmek istiyorum." Harpi başını salladı.

Dikkatini gargoyle'a çevirdi. "Grym, Tricks ile birlikte Dark Fae sarayının ve arazisinin planını çizip olası saldırı planları yapmanı istiyorum. Benim birkaç fikrim var, ama senin de ne bulacağını bilmek istiyorum. Tricks, çok meşgul olacağını biliyorum, ama gitmeden önce yerine birini bulabilirsen veya en azından birkaç aday önerisiyle gelebilirsen çok sevinirim. Yeni bir halkla ilişkiler sorumlusuna ihtiyacımız olacak."

"Elbette yaparım," dedi Tricks. "Bu sana en azından borcum." "Asla eskisi gibi olmayacak," dedi Graydon kederli bir sesle.

"Televizyona çıktığında o sevimli yüzünü görmek ve Urien'in onu her gördüğünde dişlerini gıcırdattığını bilmek." Herkes güldü. Tricks bile gülümsemeyi başardı.

Rune ve Graydon ona bakıyordu. O onlara şöyle dedi: "Bir sonraki emre kadar, siz ikiniz, Bayne ve Con, özel görevdesiniz. Yerine geçecek teğmenleri bulun. Dördünüz, ben Pia'nın yanında olmadığım zamanlarda onu koruyacaksınız. İki kişi nöbet, iki kişi dinlenme, yirmi dört saat. Asla yalnız bırakılmayacak. Anlaşıldı mı?"

Rune'un sandalyesi dört ayağıyla yere indi. Yakışıklı adam çok uyanık görünüyordu. Graydon'un yüzünde inanamama ifadesi vardı. Bu ifade odadaki herkesin yüzünde de aynı şekilde yansımıştı. Tricks'in kaşları kalktı ve dudakları büzüldü.

"En güçlü dört savaşçını bir hırsızın koruması için mi görevlendiriyorsun?" dedi Aryal. "Böyle bir zamanda mı?"

Dragos, kaşlarını çatarak ona baktı. Grym, elini onun koluna koydu. Gargoyle ona, "Başka bir şey yoksa, hemen işe koyulalım, efendim. Sanırım hepimizin yapacak çok işi var," dedi.

Harpiyi birkaç saniye daha düşündü, ejderha uyanmış ve düşüncelerinin derinliklerinde hareket ediyordu. Aryal bakışlarını indirdi ve boyun eğen bir tavırla başını eğdi.

"Gidin," dedi.

Diğerleri dağıldı. Rune ve Graydon onu takip ederek yukarı çıktılar. Hâlâ düşüncelere dalmış bir şekilde koridorda ilerlerken, ikisi de onun iki yanında onu takip ediyordu. Bayne ve Constantine'in duvara yaslanarak konuştuğu Pia'nın kapısına geldi. İki adam onların yaklaşmasıyla dikleştiler.

"Onlara anlat," dedi Rune'a, o da başını salladı. Ejderha hâlâ uyanık, hepsine baktı. Grifonlar dikkatle, sessizce onu izliyordu. "Şunu çok net bir şekilde belirtmek istiyorum. Yanlış anlaşılma olmasın.

Neredeyse bin yıldır birlikte iyi çalışıyoruz. Hepiniz benim için çok değerlisiniz. Hizmetlerinizi takdir ediyorum ve sadakatinize herkesten çok değer veriyorum." Rune'a baktı. "Seni en iyi arkadaşım olarak görüyorum."

O konuşurken hepsi dik durdu. Kapıyı işaret etti. "Hırsız olsun ya da olmasın, o benim ve onu bırakmayacağım. O genç kadının tek bir kılı bile zarar görürse, sizi dört piç kurusu bulduğumda parçalara ayırıp öldürürüm."

Rune'un sabit bakışları onunla buluştu. "Endişelenmenize gerek yok, efendim," dedi grifon. "Onu canımız pahasına koruyacağız. Yemin ederim."

Yorgun olmasına ve yatağın rahatlığına rağmen Pia, derin bir uykuya dalamadan bir o yana bir bu yana dönüp duruyordu. Kovalandığını görüyordu rüyasında.

Sahneler sürekli değişiyordu. Önce devasa bir evin gizli geçitlerinde sürünerek saklanacak bir yer arıyordu. Sonra kalabalık ve yabancı bir şehir caddesinde dolanırken, arkasında tehditkar birisi onu takip ediyordu. Takipisinin yüzünü hiç göremiyordu, ama onu çok korkutuyordu.

Sonra biri yatak örtüsünü kaldırdı. Büyük, nemli, çıplak bir erkek yanına yatarak yatağa girdi. Pia irkildi ve şiddetli bir sarsıntıyla uyandı.

"şşş, benim," diye fısıldadı Dragos. "Seni uyandırmak istemedim."

"Önemli değil," diye mırıldandı kız. "Zaten o rüyayı sevmedim."

Onun yatağında olmasının iyi bir fikir olmaması için bir neden vardı. Yoksa o onun yatağında mıydı? Hiçbirini anlayacak kadar uyanık değildi. Sadece zevk ve rahatlama hissetmek için uyanık kadardı.

Kollarını ona doladı. Bir ses çıkardı ve onun yanına sokuldu. Onun sıcaklığı ve enerjisi onu sardı. Yanağını, sert, hacimli kasları ipek gibi kaplayan nemli, temiz kokulu cildine dayadı ve elini göğsüne koydu.

"Akşam yemeğini beğendin mi?" diye sordu. "Harikaydı."

"Güzel." Alnına bir öpücük kondurdu. "Büyüyü kaldır." "Uykum var," diye şikayet etti.

Saçlarını okşadı. "Lütfen?"

O mırıldandı, nemlendirme büyüsünü bulmak için el yordamıyla aradı ve onu serbest bıraktı. Geniş göğsü derin bir nefesle hareket etti. "Böyle daha iyi."

"şşş," diye azarladı. Yanına döndü. Adam vücudunu ona doladı. Yanağı, şişkin pazı kasının üzerine düştü, adam ise diğer kolunu onun beline doladı. Ağır bacağıyla bacaklarını sabitledi. Uykulu gözlerle birbirine dolanmış vücutlarına baktı. Onun solgun ışığı, sahiplenici, koyu bronz bir erkek tarafından hapsedilmişti. Kıskanç, boğucu bir tutkuydu. Bundan kurtulmak istemesi gerekirdi. İç çekerek gözlerini kapattı. İçinde derin bir şey yerine oturdu ve memnuniyetle gözlerini kapattı.

Bu sefer uykuya daldığında rüya görmedi.

Uzun, dinlendirici bir süre sonra bir şey onu derin bilinçsizlikten çıkardı. Bir süre alacakaranlıkta süzüldü. Büyük bir el gövdesinin önünü okşadı. Nazik parmaklar düz karnından kaburgalarına kadar uzandı, önce bir göğsünü, sonra diğerini evreledi.

İçini çekip gerindi. O dolaşan, zevkli dokunuşa doğru kıvrılırken sırt üstü döndü. Dudaklar çıplak omzuna değdi, zarif kıvrımları takip ederek boynuna kadar okşadı. Dişler hassas cilde sürtündü ve kulak memesini ısırđı.

Çıplak omuz mu? Gözlerini açtı. Onunla çıplak yatmak yine şok ediciydi. Ayağını onun bacağına sürtünce, sert tüyler ayak parmaklarını gıdıkladı. Şafak sökmek üzereydi ve odayı açık gri bir renge bürüdü. Dragos, bir koluna yaslanarak üzerine eğildi. Sert yüzü, ağır göz kapaklarıyla onu dikkatle incelerken kararlıydı. Ağzının kenarındaki çizgiler, tembel ve şehvetli bir gülümsemeyle kıvrılıyordu.

O kadar yakışıklıydı ki, tüm vücudu titriyordu. İnce kesimli burun delikleri genişledi ve bunu hissettiğini biliyordu.

Dudaklarını yaladı. Bakışları aşağı indi ve onun hareketini izledi. "Yatağa giyinik olarak yattığıma eminim," diye mırıldandı.

"Öyle mi?" dedi, sesi yorgun ve bitkindi. Bir göğsünün meme başını parmağıyla çevirdi. Meme ucu sertleşirken, onun yutkunmasını izledi. "Yoluma çıkmışlardı."

"Ben uyurken beni soydu mu?" Diğer göğsünün meme ucunu daireler çizerek okşarken titredi. "Çok sersemlemiş olmalıyım."

"Sana biraz yardım etmiş olabilirim." Kız ona kaşlarını kaldırdı. Adam, "Sadece küçük bir oyuncaktı. Dinlenmen gerekiyordu," dedi.

"Giysilerim olmadan." Yine kafasını karıştırmaya başladı. Kendine not: Onun, canı ne zaman isterse giydirip soyabileceğı kişisel Barbie bebeğı olmadığını konuşmaları gerekiyordu.

"Benim de dinlenmem gerekiyordu," dedi yumuşak bir sesle. "Ve onlar beni rahatsız ediyorlardı."

Kız kahkaha attı. Bu egzotik, ürkütücü erkeğın bu kadar komik olacağını kim bilebilirdi? Bunu çok sevdi, onun sürprizlerini sevdi.

Sonra dudaklarını izledi. Yataktan hiç kalkmadan takip edildiğini hissetti.

Parmağını ağzına alıp emdi ve onu ateşe verdi.

Adam parmağını çıkardı. Gölgele altın rengi gözleri açgözlü bir ateşle parladı.

Başı sertçe aşağı indi. Sert ve aç bir dil ile ağzına dalarken onu yastığa doğru itti. Aynı anda bacaklarının arasına elini soktu, nemli cinsel organını yokladı ve iki parmağını derinlemesine içine soktu.

Kadın inledi ve adamın koluna yapıştı. Adamın saldırganlığı kadından çaresiz bir tepki kopardı. Kadın sıvılaşp şişti, adamın parmaklarını ıslattı. Adam homurdandı ve dilini ve parmaklarını aynı anda kadının içine soktu. Kadının kalçaları adamın eline çarptı.

Ağzını onunkinden çekip nefes nefese kaldı. "Bekle... İstemiyorum ..."

Onun birkaç santim üzerinde, avını bekleyen bir yırtıcı kuş gibi dururken, başparmağı klitorisini buldu ve ovuşturdu. O inledi ve elini kendine daha sertçe çekti. "İstemiyor musun?" diye mırıldandı, ona acımasız bir gülümseme atarak.

Sertleşmiş penisini buldu ve kavradı. O, tıslayarak eline doğru itti ve avucuna karşı nabız gibi atmaya başladı. "Sen beni yine mahvetmeden önce ben de seni keşfetmek istiyorum." Kararsız bir şekilde gözlerine baktı. O çok baskındı. Neyi hoşuna gidebileceğine dair hiçbir fikri yoktu. "Hoşuna gider mi?"

Adam durakladı ve kız, onun zıt dürtülerle mücadele ettiğini izledi. Sonra elini kendinden çekip kızın başının üzerine bastırdı. "Çok isterim," diye kulağına fısıldadı. "Ama önce seni biraz orgazma ulaştırmalıyız."

Uzun, becerikli parmaklarıyla derinlemesine girdi ve avucunun içiyle onu ovuşturarak doğru noktayı buldu. Kız onun tutuşuna karşı direndi, baskıya karşı itti, rahatlamak için çabaladı. "İçime boşal," diye yalvardı.

"Hayır," diye mırıldandı kulağına, her tepkiyi içinden içti. "Henüz değil. Böyle gel, sevgilim."

"Lanet olsun!" O şeytaniydi. Basınç arttı ve parmakları içinde okşarken çok hoş hissettiriyordu — Tanrım! — ama o onu kalın, sert ve içinde hissetmek istiyordu. Dönüp omzunu ısırdı.

Seksi, boğuk bir sesle güldü. Eğilip meme uçlarından birini ağzına aldı, emmeye ve dilini üzerinde gezdirmeye başladı.

İşte oradaydı, bir kibrit çakıldığında alev alan bir doruk noktası. Kızın vücudu kavis çizdi ve zevk sesleri çıkardı. Adam, kızın inlemeleri ve iç kaslarının kasılmasıyla meme ucunu bırakıp ağzını kızın ağzına değdirdi. "İşte bu, işte bu," diye fısıldadı adam kızın dudaklarına. Avucunun içiyle kızın vücudunu okşamayı yavaşlattı ve onu dikkatlice yatırdı. "Güzel."

Bir an sessizce yattılar, birlikte nefes alıp verdiler.

Sonra kız kıpırdadı ve ona şeytani bir gülümseme attı. "Neden kafamın iyi olmadığını söylediğimi bilmek istemiştin."

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Evet, istedim, değil mi?"

Parmaklarını onun göğsünde gezdirdi. "Çok uygunsuz zamanlarda sürekli seninle ilgili cinsel fanteziler kuruyordum."

"Ne zaman mesela?" diye sordu, kalçasını ve uyluğunu okşayarak. Parmaklarını, uyluğunun arasındaki beyaz-altın rengi buklelerin arasında gezdirdi, dokunuşu narin ve hafifti. Çok ilgilenmiş görünüyordu.

Kadın zevkle iç geçirdi. Onu tahrik etmenin tüm yollarını nasıl bu kadar iyi öğrenmişti? "Mesela gökyüzünden düşüp üstüme oturduğunda. Tanrı'nın gazabı gibi görünüyordun ve beni ölümüne korkuttun. Sonra tek düşünebildiğim o lanet rüya ve ne kadar seksi olduğundu. Aynı anda hem korkmak hem de tahrik olmak doğru değil."

"Ben de tek düşünebildiğim oydu." Elini kaldırdı ve avucundaki yara izini öptü. "O rüyayla sana tuzak kurmak istemiştin. Ama yerine kendimi tuzağa düşürdüm."

"Ve sonra," diye fısıldadı, gözleri parıldayarak, "Goblin kalesinde zincirlenmiş olduğun zamanı hatırlıyor musun?"

"O kadar çabuk unutulacak bir anı değil," diye cevapladı kuru bir sesle.

"Korkunçtu," dedi kız. "Kendimi çok kötü hissettim, hücre pis ve kokuşmuştu ve yine korkmuştum. Ve sen orada zincirlenmiş, bir ziyafet sofrası gibi seriliydin. Her şeye rağmen, bir an için seni görmek ağzımın suyunu akıttı."

İlgi duydu, heyecanlandı. "Tüm yatak odalarına kelepçe eklemeyi unutmamalıyım."

Kız kıkırdadı ve ona daha yakın sokuldu. "Sadece bir fanteziydi. Gerçekte oldukça rahatsız ediciydi."

"O zaman öyle yapalım." Sırt üstü yattı ve başının üstündeki yatak korkuluklarını tuttu. Bu pozisyon kol ve göğüs kaslarını gerdi, kaburgalarını belirginleştirdi ve karnını çukurlaştırdı.

Ağır göz kapaklarıyla ona baktı, vücudu karıncalanıyordu. Bakışlarında bastırılmış bir şehvet vardı. Heyecanlı vücudu ve yüzü, onun gördüğü en seksi şeylerdi. Bu büyük, tehlikeli erkeğin, onun önünde diz çökerek yalvarmaya gönüllü olması, onu daha da tahrik ediyordu.

Üstüne kayarak göğüsleri göğsüne değecek şekilde uzandı. Başını eğdi ve açık dudaklarını onun dudaklarına sürttü. Yalamak, öpmek ve ısırarak için dudaklarını kullandı. Nefesi hızlandı. Onu daha sert bir öpücüğe ikna etmek için ısırarak ama kız geri çekildi ve onun üzerinden kaydı.

Açık ağzını göğsünün çıkıntıları ve çukurları boyunca kaydırды, göğüs kemiğini öptü ve uzun vücudundan kasıklarına doğru uzanan koyu renkli, kıvrıkcık kıllara burnunu sürttü. Adam onun altında kedi gibi gerindi. Kız, adamın koyu renkli, düz meme uçlarıyla oynayarak onları sertleştirdi.

Onu kadar kendini de tahrik ediyordu. Aşağı uzanıp penisini tuttu. O tısladı ve kalçalarını yukarı itti. Soluk, parlak elinin onu kavradığını gördü, nefesi düzensizdi. Vücudu güzel hatlıydı, ereksiyonu büyük ve kalındı, penisinin gövdesi ve başı kadife yumuşaklığındaydı. Testisleri sıkı bir şekilde yukarı çekilmişti. Onları masaj yaptı. Ağır, şehvetli yuvarlak kürelerdi.

Başını kaldırıp onu okşarken izledi, gözleri parıldıyordu. Her yeri sert köşeler ve kenarlardan oluşuyordu. Kollarındaki kaslar titriyordu. Yatağın kenarlarına sıkıca tutunan ellerine baktı. Parmak eklemleri beyazlamıştı.

"Artık bu benim oyunum. Bırakma," diye uyardı onu. Vücudunda aşağı kayarken onun şiddetli bakışlarını karşıladı. Aralarında çözülmemiş ne büyük sorunlar ya da sorular varsa, bu konuda birlikte patlayıcı bir sihir yaratıyorlardı.

Onun üzerine çömeldi, ereksiyonunu kaldırdı, başını ağzına aldı ve emmeye başladı. Kısa ve keskin bir çığlık attı, başı yastıklara çarptı. Kalçaları yataktan kalktı ve kızın ağzını itti.

Bir eliyle penisinin kökünü kavradı, diğer eliyle testislerini avuçladı ve ziyafet çekti. Onun tadı ve dokunuşu sarhoş ediciydi. Onu daha derine almak için uğraşırken, boğaz kaslarını olabildiğince geniş açarak, yavaşça ve sıkıca geri çekip sonra tekrar derine almak için iterek mırıldandı. Açlık kontrolden çıktı, vahşi ve ateşli.

Oyunlarını unutan adam, kadının saçlarını bir yumrukla topladı ve ağzına soktu. Diğer elini kadının bacaklarının arasına soktu ve ıslak, ipeksi kıvrımları okşadı.

Sonra saçını çekerek başını uzaklaştırdı. Penisi ağzından çıkarken kız şikayetkar bir ses çıkardı. Onu yukarı çekerek açılmış ağzıyla yutarcasına öptü. Her yeri titriyordu ve bu kızı çılgına çevirdi. Onu üstüne çekti ve kız bacaklarını ayırarak üstüne oturdu, üzerine kıvrılarak ereksiyon halindeki penisine cinsel organını sürtmeye başladı. Adam ise kızı saçından tutarak saldırısına devam etti.

Açgözlülükle kaplanan kız, kalktı ve onu, kalın ve geniş başı girişine girecek şekilde konumlandırdı. Sonra o kontrolü ele aldı, onu saçlarından yakaladı ve...

kalçalarını ve köküne kadar itti. Tüm vücudu gerildi ve bir çığlık attı.

O da ses çıkarıyordu, acil hayvan sesleri, vücudu ağır istilaya alışırken titriyordu. O bir ritim buldu, artan bir aciliyetle ona girip çıkarken, parmakları yumuşak beyaz etine gömüldü.

Kadın, dirseklerini onun göğsüne dayayarak kendini desteklemeye çalıştı. Adamın başı, burnu kadının burnuna değecek şekilde kalkmıştı, yüzünde cinsel saldırganlık vardı, şiddetli, parıldayan bakışları kadının gözlerine sabitlenmişti. Dişlerini kadına gösterdi.

Onun vahşi güzelliği onu sıvı bir erimeye sürükledi. Kollarını uzattı ve yastıkları avuçlarıyla itti, dudakları aralandı, uzandı, uzandı ve sonra onu delip geçerken o kadar yoğun bir zevk şokuyla boğuldu ki, orgazmda kıvrandı.

O da sert bir iniltiyle ona katıldı ve doruğa ulaşırken onu yukarı doğru itti. Uzun bir süre gergin bir şekilde kaldılar. Kadın nefes almaya çalışırken ciğerleri çalışıyordu. Lanet olası saçları her yere dağılmıştı. Gözlerinden saçlarını çekerek onun yüzünü görebildi. Adam çaresiz ve kontrolünü kaybetmiş görünüyordu.

Kafasını sallayarak, "Yeterli değil," diye mırıldandı. Bir koluyla onu belinden tutarak bir arada kalmalarını sağladı ve onu ters çevirerek, kız sırt üstü yatağa, o da üstüne düştü. Hâlâ sertleşmişti. Tekrar hareket etmeye başladı, kızın sulu, dar vajinasının içinde girip çıkıyordu.

"Tanrım, beni öldüreceksin," diye inledi kız. Adam durdu ve kızın gözlerine baktı. Kız kollarını adamın boynuna doladı ve fısıldadı, "Bitirene kadar durma. Unutma, senin istediğin her hızda devam edebilirim, koca adam."

Yüzü vahşi bir gülümsemeyle aydınlandı. Sonra gülümsemesi kayboldu, sözleri kayboldu, onu da kendisiyle birlikte süpüren kontrol edilemez tutkuya kapıldı. Elindekini tamamen tüketene kadar durmadı.

Mahvolmuştu. Onu yine mahvetmişti. Onu o kadar uzağa ve derinlere götürmüştü ki, geri döndüğünde kendini anlayamadığı kadar kökünden değişmişti. Onunla sesler çıkardı ve daha önce hiç yapmadığı, yapmayı hiç düşünmediği şeyler yaptı. Seksin, medeni davranışların tamamen yok olması anlamına gelebileceğini hiç fark etmemişti. Onu, içinde yaşayan hayvana yüz yüze getirdi. Kendisinde ya da hayatını altüst eden hızlı değişikliklerde tutunacak hiçbir şeyi kalmamıştı.

Onun dünyasını yok eden tek kişi o vardı ve o da tüm gücüyle ona tutunmuştu.

Sabah ışığı tavandan içeri girerken, kollar ve bacaklar birbirine dolanmış halde yatıyorlardı. O uykuya dalmış olabilirdi. Kendisinin orgazm sayısını bile kaybetmişti, onunkini saymak imkansızdı. Adam göğsüne bir öpücük kondurdu. "Seni yine işaretledim," dedi.

Esnedi ve onun sesinin nasıl olduğunu anlamaya çalıştı. Karmaşık, işte bu kelimeydi, sesi hem pişmanlık hem de memnuniyetle doluydu. "Daha önce olmayan birkaç ısırık ve tırmalama izi de var, koca adam."

O, onun tenine gülümsedi. Pişmanlık kayboldu ve saf erkek tatmini sahada galip geldi. "Evet, var."

Kapı çalındı ve bir peri, yemek arabasını odaya iterek içeri girdi. "Günaydın," dedi tiz bir sesle.

Dragos, düşünmeden çarşafı çekip onu örtmek için kendini attı. Omzunun üzerinden bağırdı, "Ne yapıyorsun!"

Kız, nemlendirme büyüsunü kendine olabildiğince hızlı bir şekilde yaptı. Dragos cinayet işler gibi bakıyordu. Elini Dragos'un yanağına koydu, onu öptü ve Dragos'un omzunun üzerinden baktı.

Zavallı peri bembeyaz oldu ve bayılacak gibi göründü. Kekeleyerek, "Ben her zaman... önemli değildi..." dedi.

Pia nazik bir sesle, "Demek istediği şey, 'Kahvaltı için çok teşekkür ederim'." Ve sen yanlış bir şey yapmadın. Sana gerçekten kızgın değil. Sadece şaşırdı." Yorganın altında, onu sertçe çimdikledi. O da elini tuttu ama ona karşı çıkmadı. "Şu anda durum biraz farklı, bu yüzden bir dahaki sefere kapıyı çalıp, biri girmenizi söyleyene kadar beklemek iyi bir fikir olabilir."

Peri, telaşla birkaç kez reverans yaptı. "Tabii ki! Tabii ki! Teşekkür ederim, hanımefendi. Ben..." Kapıyı işaret etti ve koşarak çıktı.

Kapı yerine oturdu. Pia, Dragos'a şaşkınlıkla baktı. Az önce çok fazla şey olmuştu. Ne olduğunu ya da ne söyleyeceğini bilmiyordu. Dragos'un yüzünü okşadı ve sakinleşmesini bekledi.

"Bana 'hanımefendi' dedi," dedi Dragos'a kederli bir sesle. "O kim bilmiyorum. Ben hanımefendi değilim."

Öfkesinin son kalıntıları da kaybolup yerini hızlı bir ışıltıya bıraktı. Çarşafın altına baktı. "Bunu doğrulayabilirim."

"Ooh!" Kız, adamın omzuna vurdu.

Birbirlerine baktılar, sonra kahkahalarla güldüler.

Yastıkları üst üste yığdı, arkasına yaslandı ve onu yanına çekti. Kız başını omzuna koydu ve az önce hissettiği huzur duygusuna ulaşmaya çalıştı. Ancak bu duygu geçiciydi ve kaybolmaya başladı.

Adam parmaklarıyla kızın saçlarını okşadı. "Bana bir tutam saç borçlusun," dedi.

Gözlerini kapattı ve sabahın gerçeklerini görmezden gelmeye çalıştı. "Ne kadar istiyorsun?" diye sordu.

"Çok," dedi adam, birkaç teli ışıktaki parlaması için havaya kaldırarak. Sonra kaşlarını çattı. "Çok fazla değil."

Gülümsemeye başladı. "Kararını ver. İstersen kısa kesip hepsini sana verebilirim."

"Sakın yapma. Tam istediğim kadar istiyorum."

"Oh, sanki bu mantıklıymış gibi." Başını kaldırıp ona şüpheyile baktı. Adam somurtuyordu. Kız iç geçirdi. "Bekle."

Çıplak olarak giyinme odasına girdi, askıdan uyluk boyu pembe bornozunu alıp beline bağladı. Eşyalarının bulunduğu çekmeceleri karıştırdı, taşınabilir dikiş setini buldu ve yatak odasına geri döndü. Dragos'a karşı yatakta çapraz bacaklı oturdu. Dragos ellerini başının arkasında birleştirip onu ilgiyle izledi.

Çantadan makası çıkardı, kesilecek yerin görünmeyeceği şekilde başının arkasından saçını ayırdı ve kesti. Kesilen saç telini Dragos'a gösterdi. Küçük parmağı kadar geniş ve saçının tüm uzunluğu kadar uzun bir teldi.

"Mükemmel," dedi, gözleri memnuniyetle parıldıyordu. "Borç ödendi mi?" diye sordu kadın.

"Borç ödendi." Parmaklarının arasında uçlarını ovuşturdu. "Bununla ne yapacaksın?" diye sordu kadın.

Yine kaşlarını çattı. "Bilmiyorum."

"Ver, ben senin için öreyim. Yoksa her yere dağılır."

Kadının saçlarıyla neredeyse aynı renkte iki altın iplik kesmesini hayranlıkla izledi. Neredeyse aynıydı ama tam değil. Dikiş setinde bulabildiği en yakın renkti ve uzaktan fark edilmezdi, ama iplik kadının saçlarının parlaklığına sahip değildi.

Bir ipliği dişlerinin arasına aldı. Diğer ipliği saçın bir ucuna birkaç kez doladı ve bağladı. Güvenlik ipi kullandı.

o ucu bir yastığa iğneledi ve hızlı bir hareketle saç örgüsünü yaptı. Dişlerinin arasından, "Bununla bana kara büyü falan yapmayacaksın, değil mi?" dedi.

"Oh hayır," dedi adam, parmaklarına bakarak. "Sadece rengini beğendim."

Kendi kendine gülümsedi, birbirlerine karşı davranışlarından hem ısınmış hem de garip hissediyordu. Her şey çok doğal, çok doğru geliyordu. Bunun olmaması için pek çok neden vardı. İkinci ipi alıp örgünün ucunu bağladı.

Aptalca bir dürtüyle, "İstersen bileklerine bağlayabilirim," dedi.

Aptalca bir şey demeyi beklemişti. Ama o, onu şaşırtarak kaşlarını kaldırdı ve "İsterim" dedi.

Sağ bileğini uzattı. Kız örgüyü bileğine doladı. Bileği ne kadar kalın olsa da, örgü neredeyse iki kez dolayacak kadar uzundu. Kız daha fazla iplik aldı ve örgüyü dikmeye başladı. Örgünün sağlam olduğundan emin olduktan sonra, ipliği bağladı ve uçlarını kesti.

O, bileğini kaldırdı ve soluk altın rengi parıltıyı hayranlıkla seyretti. Parmağını bileğinin etrafında gezdirerek örgünün yumuşak çıkıntılarını hissetti. Onun koyu bronz teni, kızın saçlarını daha parlak gösterir gibiydi.

"Dragos, ben tutsak mıyım?" diye sordu. Dün gecedan beri aklında olan soru, sonunda kolayca ağzından çıktı.

Adam başını kaldırıp gözlerini kısarak baktı. Kız, dikkatini dikiş setine eşyaları geri koymaya vermiş, parmaklarının titrememesi için kendini zorluyordu. "Hayır," dedi adam düşünceli bir anın ardından. "Neden soruyorsun?"

"Dün geceki muhafızlar." Rahatlamış bir şekilde ona titrek bir gülümseme sundu. "Muhafızlar senin güvenliğin için var. Ben yanınızda olmadığımında onlar sizinle kalacaklar."

Ağzını açtığı anda, "Bu tartışmaya açık değil." dedi. "Ama..."

Yüzü sertleşti. "Tartışmayalım, Pia," dedi. "Ben şu anda savaştayım. Urien'i gömene kadar, o ciddi bir tehlike olmaya devam edecek. Senden önce seni tanıyıp tanımadığı önemli değil. Orada olanlardan sonra, sen de önemli bir hedef haline geldin."

"Ama burada bile muhafızlar mı?" Özgürlük hayali bile parmaklarının arasından kayıp gidiyordu.

"Burada her gün birkaç bin kişi çalışıyor. Binlerce kişi daha ziyaret ediyor. Evet, güvenlik var ve kısıtlı alanlar var, ama hiçbir yer

yüzde yüz güvenli değil, özellikle de Güç işin içindeyken. Sana rüyayı nasıl gördüğümü hatırlıyorsun. Ya sihirli bir saldırı olursa? Her şey bitene kadar korumaların yanında kalacaksın. Tartışma bitmiştir.”

Dudakları sıkılaştı. Onun mantığı reddedilemezdi ve otokratik tavrı neredeyse dayanılmazdı. Öfkesini kontrol altına aldığını düşündüğünde, ona kısa bir baş salladı. O, durumu açıkladıktan sonra ona tamamen karşı çıkmamıştı. Sadece kendi hayatında olanlara söz sahibi olmak istiyordu.

Yastıklara yaslandı ve ellerini yine başının arkasında birleştirdi. Ona rahat ve acımasız bir gülümseme attı. "Artık bu konu açıldı ve uzun zamandır ertelenen konuşmayı yapabiliriz, neden bana annen ve beni nasıl iyileştirdiğini anlatmıyorsun?"

ON İKİ

Bir an donakaldıktan sonra yataktan atladı. Dikiş setini kapıp giyinme odasına girdi. "Bunu bana sorduğuna inanamıyorum."

Onu takip etti ve omzunu kapı direğine yasladı. Siyah ipek pantolon giymişti. Altın rengi gözleri parlıyordu. "Beni kanınla iyileştirdiğin çok açık. Bu yüzden onu yok etmek için bu kadar çaresizdin. Kanın senin hakkında önemli bir şey söylüyor. Hiçbir iz bırakamazdın."

Karanlıkta uzanmış figürünü içine çekti ve kararlılıkla başka yere baktı. Evet, kelimelerle tarif edilemeyecek kadar seksi biriydi. Aynı zamanda tamamen dayanılmazdı ve utanç ya da mahcubiyet gibi duygulardan tamamen yoksundu. "Sanırım bana bu konuyu sormayacağına söz verdiğinde, istemediğin zaman sormayacağını kastetmiştin," dedi sert bir sesle. Dikiş setini çekmeceye tıktırdı ve yanından geçerek uzaklaştı.

"Tabii ki." Adam ona doğru döndü. "Bunu tanıdığım birinden öğrendim. Hani, sadece istemediğinde tartışmayacağına söz veren kişi," dedi, kaşlarını kaldırarak. "Bu kim olabilir acaba?"

O, ona doğru fırtına gibi yürüdü ve parmağını burnunun altına dayadı. "O farklıydı."

"Nasıl anladın?"

"Kötü bir durumdaydık. Bazen ne yapılması gerektiğini senden daha iyi bildiğimi düşünme hakkını saklı tutuyorum. Bu yüzden canım istediğinde seninle tartışacağım, koca adam."

Ağzı düzleşti. Kollarını kavuşturdu. Onun parmağı veya tavırlarından etkilenmediği belliydi. "Goblinler bizi izlerken arabadayken yaptığın gibi mi?"

Kız somurtarak, "O bir hataydı. Bunu zaten söyledim ve özür diledim. Ayrıca, eğer iyi bir kız olup, emir yağdırırken söylediğin her şeyi yapmasaydım, hala hücremde oturuyor olabilirdim. Senin kıcını kurtaran benim inisiyatifimdi."

"Bunu da söyledim," dedi, gözlerini kısarak. Burnunu burnuna yaklaştırdı. "Konuyu saptırıyorsun. Bu konuyu konuşmak istemiyorsun, değil mi?"

Ondan uzaklaşarak gözlerini kocaman açtı. "Bana bu konuda soru sorma" derken neyi anlamadın?

O da onu takip etti, avını bekler gibi, vücudu akıcı bir zarafetle hareket ediyordu. "Bir bakalım, ne biliyorum? Hiçbir kilit seni tutamaz, sen bir otobursun, insan gibi görünmek için bir zayıflatma büyüğü takmak zorundasın ve annen Elfler tarafından saygı görüyordu."

"Kes şunu," diye fısıldadı. Sanki onu canlı canlı soyup her şeyini ortaya çıkarıyormuş gibi hissetti.

O avcının bakışlarında merhamet yoktu. "Biliyor musun, seni arabada temizlerken kanında Güç'ü hissettim. Sonra ovada, elini bana koyduğunda, beni yere devireceğini sandım. Ama bunun işe yarayacağından emin değildin. Çünkü sen melezsın, değil mi? Tüm o yetenekler Wyrkind kanından geliyor. Onları annenden aldın."

Arkasını döndü ve odanın içinde dolaşmaya başladı. Oda eskisinden çok daha küçük görünüyordu. Fransız kapılara gitti, kapıları açtı ve temiz hava almak için dışarıya koştu.

Tam o anda, korkuluk ya da duvar olmadığını, sadece açık havaya çıkan düz ve düz bir çıkıntı olduğunu fark etti. Keskin rüzgar esintileri saçlarını dalgalandırdı.

Her şey etrafında dönmeye ve eğilmeye başladı. Sert kollar onu yakaladı ve sıkıca tuttu.

"Kahretsin," dedi titreyerek. Adamın koluna yapıştı. "Parmaklık yok."

"Uçakta çok iyiydin. Yüksekten korkmadığını sanmıştım," dedi. Onu içeri çekti ve kapıları kapatıp kilitlerken bir kolunu beline doladı. Kaşlarını çatarak ona baktı. "Yüzün bembeyaz olmuş."

"Yüksekten korkmam, tabii bir korkuluk varsa! Ya da duvar, ya da herhangi bir engel!" Pencereden dışarıyı işaret etti. "Orası 80 kat aşağıya kadar dik bir düşüş. Paraşüt ya da kanatları olmayan biri için hiç de azımsanacak bir şey değil."

"Pia, kenar şu anda yirmi fit uzakta." Elini nazikçe koluna koydu.

"Biliyorum. Mantıklı davrandığımı mı söyledim?" dedi. Utanç ve korku onu daha da sinirlendirdi. Dengede durmayı başardı ve onun kollarından kurtuldu. Kapı sertçe çalındı. Rune ve Graydon içeri girdi. Ellerini havaya kaldırdı ve "Bu evde kapıyı çaldığında cevap bekleyen kimse yok mu?" diye bağırdı.

İki adam donakaldı. Dağınık sarı saçları ve öfkeli yüzü, pembe uyluk boyu bornozu ve kırmızı uçlu cilalı ayak parmaklarına kadar uzanan narın bacaklarıyla Pia'ya baktılar. Sonra siyah ipek pijama pantolonuyla, çıplak göğsü ve koyu renkli bileğinde sarı örgülü saçlarıyla Dragos'a baktılar.

Pia banyoya fırlayınca Dragos onun peşinden gitti. Pia kapıyı çarptı. Dragos ellerini beline koydu ve panelden ona seslendi: "Bu konuyu konuşmamız bitmedi."

Banyo kapısı birden açıldı. Kız, "Annem seni ilgilendirmez!" diye bağırdı. Kapıyı tekrar çarptı.

Dragos iki adama döndü. Grifonların en irisi olan Graydon başını sallamaya ve odadan çıkmaya başlamıştı. Rune ise sadece bakıyordu.

Dragos, "Ne?" dedi.

"Sen kimsin," dedi Rune, "ve Dragos'a ne yaptın?"

Onlara bıçak gibi bir gülümseme attı. "Bunun bu kadar eğlenceli olacağını bilmiyordum."

Rune, "Gününüzü devam ettirmek için hazır olursunuz diye düşündük. Dikkatinizi bekleyen birikmiş işler var."

Graydon, "Şimdi gidip çok daha sonra geri geliriz." dedi. "Hayır, zahmet etmeyin." Servis arabasına doğru büyük adımlarla yürüdü ve gümüş kapakların altındaki içeriği incelemeye başladı. Birinde yulaf ezmesi, ceviz ve elma vardı.

Graydon'a, "Bize bir fincan kahve yapın," dedi. Durdu ve düşünceli bir şekilde baktı. "Lütfen."

Graydon'a, "Bize bir fincan kahve yap," dedi. Durdu ve düşünceli bir şekilde baktı. "Lütfen."

Graydon başını yana çevirdi ve Rune'a gözlerini genişleterek "Evet, efendim" dedi.

Dragos bir kanepeye oturdu, uzaktan kumandayı aldı ve CNN'i açtı. Kahvaltısını hızlı ve verimli bir şekilde yedi. Rune başka bir kanepeye uzandı. Graydon, mini bardan üç fincan kahve getirdi.

Sabah manşetlerine gözlerini dikmiş olan Dragos, "Bir daha izinsiz girmeyin," dedi. "Bir daha asla," dedi Graydon. Grifonun sesinde hararetli bir ton vardı.

"Bunu herkese söyleriz."

"Kahvaltı perisi bunu çoktan yapmıştır," dedi Dragos, ağzında domuz pastırmasıyla. "Siz iki palyaço notu kaçırdınız."

"Kahvaltı perisi." Rune burnunu çimdikledi ve öksürdü. Eğlenen altın rengi gözler onunla buluştu, sonra plazma

"Ne gibi konular ele alınmalı?"

"Ne gibi konular ele alınmalı?"

Dinlerken yemeğini bitirdi. Bir dizi konuyu, çeşitli ev, idari, iş ve askeri meseleleri gözden geçirdiler. O her zamanki kararlılığıyla yanıt verdi. İki grifon, emirlerini telepatik olarak ilgili kişilere iletmeye başladı.

Banyo kapısı açıldı ve Chanel parfümünün kokusu odaya yayıldı. Adamlar sessizleşti. Pia kısa pembe bornozuyla çıktı. Giyinme odasına girip kapıyı kapattı.

Dragos kaşlarını çatı. "Pia'ya kişisel bir alışveriş danışmanı bul. Listeye daha uzun bir bornoz eklemeyi unutma."

"Tamam." Graydon işkence çekiyormuş gibi görünüyordu.

"Müteahhitler diğer yatak odasının onarımını bitirdiler mi?"

"Neredeyse," dedi Rune. "Sen, şey, duvara yumruk attığında bazı yapısal hasarlar oldu. Mümkün olduğunca sessiz çalışıyorlar. Binanın diğer tarafında olduğu için gürültü çok fazla olmamalı. Ara sıra durmaları gerekebileceğini biliyorlar ve gerekirse senin programına göre çalışmaya hazırlar."

Pencereden dışarı baktı ve çenesini ovuşturdu. "İşleri bittiğinde, balkon duvarı örmelerini söyle. Binanın yarısını dolaşıp her iki ucuna kapılı çitler koymalarını söyle. Böylece hala bolca açık çıkıntı kalır."

Pia, düşük bel kot pantolon ve karnını açıkta bırakan dar mavi uzun kollu bir tişört giymiş olarak ortaya çıktı. Koltuğunun altında fermuarlı bir bez çanta taşıyordu. Üç adamdan yemek arabasına ve dağınık yatağa bakarak durakladı, yüzünde belirsiz bir ifade vardı. Çok daha sakin görünüyordu.

Dragos kanepeden kalkıp arabaya doğru yürüdü. "Gel, kahvaltını bizimle yap," dedi. Boş tabağını arabaya koydu ve kadının yulaf ezmesi kasesi ile kaşığı aldı. "Kahve ister misin?"

Kız başını salladı ve onun arkasında kanepelere doğru yürüdü. Graydon ayağa kalktı.

Dragos, yulaf ezmesini ve kaşığı oturduğu kanepenin yanındaki sehpa koydu. "Sana bir fincan getireyim," dedi. Graydon koltuğundan yarı kalkmış halde durdu.

Kadın Dragos'a temkinli bir bakış attı. "Yalakalık mı yapıyorsun?"

"Tabii ki." Ona hızlıca bir öpücük vermek için eğildi. Yanakları hafifçe kızardı. Yüksek, narin elmacık kemiğine dokundu.

Diğer iki adama yan gözle baktı. Kot pantolon ve tişört giymişlerdi. Kanepenin arkasına deri ceketler atılmıştı ve her iki adamın da omzunda tabanca kılıfı ve silah vardı. Her ikisinin de başka silahları olduğunu düşündü.

Graydon, tren kazasını izliyor gibi görünüyordu. Rune uzanmış, uzun bacaklarını uzatmış, yüzünde okunamaz bir ifade vardı. Kız kanepenin bir ucuna kıvrıldı, Dragos kahveyi yanına koyarken ona teşekkür etti ve erkekler konuşurken başını eğip kahvaltısını yemeye odaklandı. O kadar acıkmıştı ki, elma ve cevizli yulaf ezmesini neredeyse soluyarak yedi.

Çantasından bir şişe oje çıkarıcı, pamuk topları ve bir şişe Dusky Rose oje çıkardı. Çatlamış kırmızı ojeyi temizledi, ince parmaklarının arasına pamuk topları sıkıştırdı ve ayak tırnaklarını boyamaya başladı.

Dragos'un anlattıklarına göre, Cuelebre Tower küçük bir şehirdi. Adamların konuşmalarından, Cuelebre Enterprises'ın ne kadar büyük ve karmaşık bir şirket olduğunu az da olsa anlayabilmişti. Oldukça küresel bir şirketti.

Konuşmada bir duraklama oldu. Başını kaldırdı. Dragos kendini ona doğru çevirmiş, uzun bacağını kanepenin minderine uzatmış, kolunu kanepenin arkasına atmıştı. Başını eğmiş, onun çalışmasını izliyordu. Diğer iki adama baktı. Hâlâ pek dostça davranmıyorlardı. Yarisı boyanmış ayak parmaklarına baktı ve yanakları kızardı.

"Tuvalete gideceğim," dedi.

"Hayır," dedi Dragos. "Burada rahat olmalısın."

Kadın içini çekip mırıldandı, "Böyle şeyleri emrederek yapamazsın, koca adam."

"Ne istersem onu yaparım," dedi adam.

Gözlerini devirdi. Diğer iki adamı görmezden gelmeye karar verdi ve tırnaklarını boyamaya devam etti. Bir ayağını bitirip diğerine başladı.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Dragos, grifonlara.

"Son bir şey daha," dedi Rune. "Elf Yüksek Lordu telekonferans ve Pia'nın sağlığının kanıtını istiyor. O biraz sorun haline geldi." Grifonun kahverengi, ifadesiz bakışları ona kaydı; sonra başka yere baktı.

Aniden öfke alevlendi. "Ben sorun değilim," dedi. Küçük ayak parmağını boyamayı bitirdi. "Ben 'taktiksel bir düşünce'yim."

Dragos elini omzuna koydu. Onu sıktı. O da ona yan gözle baktı. Ona gülümsedi. Rune'a, "Elf Yüksek Lordu siktirip gidebilir. Benden alıntı yapabilirsin," dedi.

"Bayan Giovanni," dedi Rune. "Affedin beni. *Sizin* bir sorun olduğunuzu ima etmek istemedim. Elflerin sizi bir sorun haline getirdiğini ima etmek istedim."

Çenesini kaldırdığı dizine dayayarak, grifona baktı. Özür çok kolay söylenmiş gibiydi, yakışıklı yüzü çok pürüzsüzdü.

Bunu kastetmedin, zeki çocuk. Ona sert bir şekilde baktı ve onun bunu gördüğünden emin oldu.

Ama şimdi başka bir çatışma başlatmanın zamanı değildi. Bunun yerine, "Eğer beni sorun haline getiriyorlarsa, neden bu konuyu ortadan kaldırmıyoruz?" dedi. Dragos'a döndü. "Sen telekonferansa katıl, ben de orada olayım."

Beyaz dişleri biraz fazla göründü, "O orospu çocuğunun taleplerine boyun eğmeye niyetim yok."

Ojeyi bir kenara koydu ve elini onun elinin üzerine koydu. "Bu önemli mi?" diye sordu. O, koyu renk kaşlarının altından ona baktı, altın rengi gözleri inatçıydı. Başparmağını onun elinin arkasına sürttü. "Elfler çenelerini kapatıp gitse daha iyi olmaz mı? Hey, arka bahçelerinden geçiyorsun diye sana sataşmayı bıraksalar ne olur? Onların lalelerini yemedin ya da çimlerine çukur kazmadın. Ben bakmıyorken ağaçlara işemedin, değil mi?"

Yüzünü karartan kara bulut dağıldı. Güldü. "Aklıma gelseydi yapardım."

Rune sırtıttı. Graydon, yemek tabağı kadar büyük eliyle gülümsemesini saklayarak burnundan bir ses çıkardı.

Kız başını eğdi ve ayak parmaklarının arasından pamuk toplarını çıkardı. Bu kabul değildi. Ama en azından bir şeydi.

Dragos duş alıp giyinirken, Pia, Rune ve Graydon odaya girdiğinden beri içindeki dürtüye yenik düştü ve hızlıca yatağı yaptı. İşini bitirdiğinde kendini daha iyi hissetti, daha az açıkta kalmış gibi, her ne kadar Dragos'la önceki gece o yatağı paylaştıkları apaçık ortada olsa da. CNN arka planda devam ederken, yüzünü griffonların gizli bakışlarından uzak tuttu.

Dragos botları, üniforması ve kaslı vücuduna yapışan siyah gömleğiyle odaya girdi. Kıyafetinin sembolizmi Pia'nın dikkatinden kaçmadı. Hâlâ

savaşçı ruh halindeydi. Onun yanından geçerek giyecek bir çift sandalet seçti. Gümüş pullu kayışları ve alçak topukları olan siyah sliponlar seçti. Tenis ayakkabılarına üzüldü. Özel yapım, pahalı ayakkabılardı ve kurumuş kan ve kiri yeterince temizleyip tekrar giyebileceğinden şüpheliydi.

Dragos bir alt kata doğru yol gösterdi. Pia ona yetişmek için koşmak zorunda kaldı. Rune ve Graydon onların arkasına takıldılar. Pia hareket halindeyken etrafına bakınarak olabildiğince çok şey görmeye çalıştı. Kendini kaybolmuş hissediyordu. Penthouse'un planını bilmiyordu ve gittikleri yoldan bu kadın planını da anlayamıyordu. Aerobik aletleri, ağırlıklar ve silah eğitim alanı bulunan devasa bir spor salonunun önünden geçtiler. Pencereden kılıç eğitimi yapan dört Wyr'a bakarken neredeyse duvara çarpıyordu. Dragos'un eli uzanıp onu durdurdu.

Onun varlığı, önlerini açan bir koçbaşı gibiydi. Yaklaştıkça insanlar yol açıyor, çeşitli baş selamları, reveranslar ve diğer saygı gösterileriyle onu selamlıyorlardı. Tanımadığı yüzler ve meraklı bakışlar arasında hiçbirine odaklanmamaya çalıştı.

Diğer her şey gibi zengin bir şekilde döşenmiş ve aynı devasa ölçekte inşa edilmiş bir yönetici konferans odasına vardılar. Orada birkaç kişi zaten hazırды. Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler perisi Thistle Periwinkle, ellerini belinde birleştirmiş resmi bir pozda duruyordu. Soluk mavi ipek pantolonlu takım elbise ve gladyatör tarzı sandaletler giymişti. Boyu bir buçuk metreden fazla olmayan peri, devasa Wyr'lerin arasında daha da küçük görünüyordu. Peri, bir duvara dönük Elvish diliyle konuşuyordu. Telekonferans çoktan başlamıştı.

Dragos, Pia'nın elinden tutup ileri doğru yürüdü. Peri, Pia'ya merakla bakarak yolundan çekildi. Dragos, karşı duvardaki büyük düz ekrana döndü. Rune ve Graydon, onların arkasına geçtiler.

Üç uzun boylu, ince Elf ekranı doldurdu. Konferans odasına çok benzeyen güneş ışığı alan bir ofiste duruyorlardı. Ferion sağda duruyordu. Solunda uzun siyah saçlı, yıldız gibi parlayan gözleri olan zarif bir Elf kadını vardı. Ortadaki Elf, diğerleri gibi yaşlanmayan bir güzelliğe sahipti, ancak gözlerindeki güç, telekonferansın uzaklığından bile hissedilebiliyordu.

Hepsi Dragos'a soğuk bakışlarla bakıyordu. Elf Yüksek Lordu'nun bakışları parıldıyordu. Dragos etkilenmemiş görünüyordu, vücut duruşu agresifti. Yüzü tehlikeli bir hal almıştı ve gözleri donuk ve kötüydü.

Tamam. Belki de bu pek iyi bir fikir değildi.

Elf Yüksek Lordu ona baktı ve kış soğuşundaki zarif yüzüne bahar geldi. "Ferion'un abartmadığını görüyoruz," dedi derin, müzik gibi bir sesle. Başını ona doğru eğdi. "Leydim. Sizinle tanışmak bizim için büyük bir zevk. Ben Calondir ve bu da eşim, Leydi Beluviel."

Cildinin altında ince bir titreme başladı. Açığa çıkmış hissi geri gelmişti ve bu sefer neredeyse dayanılmazdı. Bir dizi kötü fikirden sonra, tanıkların önünde bu telekonferansı yapmak, en kötüsüydü. Dragos'un parmakları, acı verecek kadar sıkıca onun parmaklarını sıktı.

Derin bir nefes aldı. Artık geri çekilmek için çok geçti. Bir başka hatadan ne yapabileceğini görmekten başka çare yoktu. "Sizinle tanışmak bir onurdur," dedi. "Lütfen beni affedin. Resmi saray eğitimi almadım."

Elf kadın ona gülümsedi. "Böyle şeyler iyi bir kalbe kıyasla hiçbir şey sayılmaz."

Dragos, "Onun iyi olup olmadığını görmek istemiştin. İyi. İşimiz bitti," dedi.

"Bekle. Bunu ondan duymak istiyoruz," dedi Calondir soğuk bir sesle. Elf Yüce Lordu Pia'ya baktı. "Hanımefendi, iyi misiniz?"

Dragos'un taş gibi soğuk profiline bir bakış attıktan sonra Elfler'e geri döndü. İçinden gelen bir dürtüyle şöyle dedi: "Efendim, bana olağanüstü bir nezaketle davranıyorsunuz. İstemeden de olsa, aslında bir suç işledim. Dragos olanların ayrıntılarını ve beni buna zorlayan nedenleri dinledi. Beni affetmeyi seçti. Sizden de aynı şeyi yapmanızı rica ediyorum. Onun eylemlerinden size hiçbir zarar gelmedi. Ama benim eylemlerimden ona büyük zarar geldi ve bunu çok pişmanlık duyuyorum."

Konferans odasında bir hareketlenme oldu, bir hareketin iç çekişi duyuldu. Dragos ona döndü. Yüksek Lord, onu uzun ve ciddi bir süre baktı. "Sözlerinizi düşüneceğiz," dedi sonunda. "Eğer Büyük Canavar merhamet gösterebiliyorsa, biz de en azından bunu yapabiliriz."

Tuhaf hisseden Beluviel, Elf Yüksek Lordu'na eğildi. "Teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

"Bu arada, sizi ziyaret etmenizi rica ederiz," dedi Beluviel. Gülümser gözleri sıcaktı. "Varlığınız bize büyük mutluluk verir. Sizinle... şey, uzun zaman öncesinden bazı şeyler hakkında konuşmak isteriz."

Pia, Beluviel'in annesini tanıdığını ve sevdiğini söyledi. Gözleri buğulanarak başını salladı.

Dragos öne çıktı ve onu arkasına çekti. Bu hareket açıkça sahiplenici bir hareketti. Omzunun arkasından sınırlı görüş açısıyla bile Elflerin gerginleştğini anlayabilirdi. "Kes şunu. Neyin var senin!" diye fısıldadı ona. Onun için yapmaya çalıştığı tüm iyi şeyleri mahvedecekti. Kolunu itti. Sanki bir kayayı hareket ettirmeye çalışıyordu. Dragos dönüp ona öfkeyle baktı. Ferion, onun yanından eğilerek etrafına bakmak için eğildi ve Elfler'e söz verdi: "Onunla konuşacağım."

Elf Yüksek Lordu kaşlarını kaldırdı. Ferion'un yüzü öfkeyle doluydu. Beluviel şaşkın görünüyordu. Elf kadın gülümsemeye başlamışken ekran karardı.

Dragos ona döndü. Öfkeli görünüyordu. "Elfleri ziyaret etmeyeceksin!"

"Elfleri ziyaret edeceğimi mi söyledim?" diye tersledi kız. "Kibarlık yapıyordum! O kelimenin anlamını bir ara sözlükte bakabilirsin!"

Etrafa öfkeyle baktı. "Çık dışarı."

Oda boşaldı. Thistle, Pia'ya kulaklarından kulaklarına kadar uzanan bir gülümseme attı, gözleri parlıyordu. Peri, elini yanağına götürdü, başparmağı ve küçük parmağını dışarı çıkararak telefon taklidi yaptı. "Konuşuruz," diye dudaklarını oynattı ve kapıdan dışarı sıçrayarak çıktı.

Pia sertçe çekti. Dragos kolunu bırakmak istemedi. Omuzları çöktü ve içini çekerek gözlerini elleriyle kapattı. Kendi kendine mırıldandı, "Nasıl buraya geldim ve ne halt ediyorum ben?"

Yanında Dragos birkaç derin nefes aldı. Etrafındaki havanın Güçle yandığını hissedebiliyordu. Ona çok kızgındı, belki de sahilden beri ilk kez. Kolunu bıraktı ve etrafında dolaşmaya başladı.

"Elfler seni benden daha iyi tanıyor," diye kulağına hırladı geçerken. "Kabul edilemez. Annenin kim olduğunu biliyorlar. Bu da kabul edilemez. Senin onlarla yaşamana istiyorlar. Onlar benim düşmanlarım."

Maruz kaldığı durum, sürekli stres, içinde bulunduğu belirsizlik, hepsi birden ona çok ağır geldi. "Tek istediğim sana yardım etmektir!" diye bağırdı. Kollarını başının üzerine attı ve gözyaşlarına boğuldu.

Küfür etmeye başladı, sürekli olarak sert sözler sarf ediyordu. Elleri kadının omuzlarına geldi. Kadın geri çekildi ve ona sırtını döndü. Adam arkadan kadını kollarının arasına aldı. Onu kendine doğru çekti, kadının etrafını sardı ve başını kadının başının yanına koydu. "Şşş," dedi, sesi hâlâ öfkeliydi. "Dur artık. Sakin ol."

Kız daha da hıçkırarak ağladı ve omuzlarını kamburlaştırarak onun tutuşuna direndi.

Vücudu gerildi. "Pia, lütfen benden uzaklaşma," dedi. Sesi gergindi.

Bu, kızın dikkatini çekti ve onu döndürmesine izin verdi. Adam konferans masasına yaslandı, kızın kollarını aşağı çekti ve onu sıkıca tuttu. Kız vücudunu adama yasladı ve başını omzuna dayadı.

"Kimseye kendim hakkında hiçbir şey söylememem gerekiyordu," dedi. Gözyaşları yüzünden akıp tişörtünü ıslattı. "Hayatımı gizlice yaşamam gerekiyordu. Ama yalnız kalmak istemedim. Tek bir lanet sırrı söyledim ve o sır kar topu gibi büyüdü. Önce Keith, sonra sen, sonra Elfler, sonra Goblinler, sonra Fae Kralı, sonra yine Elfler ve bu odadaki tüm insanlar izliyor ve sen beni sorguya çekip duruyorsun ve ben çılgılık atacak gibi hissedene kadar durmayacaksın."

Yanağını kızın başına dayadı ve sırtını okşadı. "Ben ölümcül bir merakla lanetlenmişim," dedi. "Kıskanç, bencil, açgözlü, sahiplenici ve sahipleniciyim. Korkunç bir öfkem var ve acımasız bir piç olabileceğimi biliyorum." Başını eğdi. "Eskiden insan yerdim, biliyor musun?"

Eğer onu ağlatarak şok etmek istiyorsa, başardı. Kızın burnundan bir hırıltı çıktı. "Bu korkunç," dedi. Burnu tıkanmıştı. "Ciddiyim, bu korkunç. Komik değil. Gülmüyorum."

O içini çekti. "Çok uzun zaman önceydi. Binlerce yıl önce. Bir zamanlar Elflerin bana taktığı isimdeki canavarın ta kendisiydim."

Kız gözlerini kapattı, derin ve titrek bir nefes aldı ve parmaklarını adamın tişörtünün dikişine sürttü. "Neden vazgeçtin?"

"Biriyle konuşmuştum. Bir aydınlanma yaşadı." Sesi kederliydi. Onu salladı. "O andan itibaren konuşabilen hiçbir şeyi yemeyeceğime yemin ettim."

"Hey, bu senin vejeteryan olmanın bir versiyonu gibi, değil mi?" dedi kız.

O güldü. "Belki de öyledir. Tüm bunlar, özür dilemek için uzun ve dolambaçlı bir yol. Bir durumun duygusal nüanslarını her zaman anlayamıyorum ve seni ağlatmak istemedim."

"Her şey, sadece sen değilsin." Başını çevirip yüzünü onun boynuna dayadı.

O da onu daha sıkı sarıldı. "O aptal erkek arkadaşına güvendiğinden daha çok bana güvenmeni istiyorum."

O iini çekti. "Ne zaman bunu unutacaksın? Eski erkek arkadaş. Eski. Zaten o öldü."

"Bana kim olduğunu ve ne olduğunu söylemeni istiyorum, sadece ben bilmek istediğim için değil, sen söylemek istediğin için."

"Neden?" diye fısıldadı.

"ünkü sen benimsin," diye bağırdı.

"Ben senin lamban gibi bir eşya değilim." Geri çekildi ve ona öfkeyle baktı. O ise sadece ona baktı, yüzü sert ve gözleri pişmanlık duymuyordu. Kız i geçirdi. "Sanırım bu sahiplenme ve koruma iğüdüğü, değil mi? Biliyorsun, seninle kavga etmek istemiyorum."

Her verimli avcı gibi, zayıflığı kokladı ve harekete geçti. "O zaman kavga etme," dedi. Ona ikna edici bir gülümseme attı. "Sadece istediğim her şeyi ver."

Kadın inledi ve başını geriye attı. Tavana bakakaldı. Ona büyük saygı duymak zorundaydı. En azından açık sözlüydü, hiçbir şeyi saklamıyordu. Kim olduğu ve ne istediği konusunda dürüsttü ve bundan hiç utanmıyordu. Onun gibi değildi.

"Sanırım düşünecek çok şeyim var," dedi.

Onun saf, temiz boyun çizgisine bakmaktan zevk alırken bile kaşlarını çattı. Duymak istediği şey bu değildi. Başının arkasını avuçladı ve gözlerine bakabilmek için onu dikleştirdi. Gözleri sırlıklam koyu menekşe mavisiydi, her zamankinden daha büyük ve daha güzeldi. O da ona bakarak, onun ne yapacağını bekledi. Bu da onun istediği şey değildi.

Orada, kendi bedeninde duruyordu ve ona her zamankinden daha gizemli geliyordu. Bu onu çılgına çeviriyordu. Merak onu sardı ve farkında olmadan önemli bir adım atarak sordu: "Ne istiyorsun?"

Yüzünde şaşkınlık belirdi. Başını eğdi ve ona gülümsedi. Onun cesaretini gösterip istediğini yüksek sesle söylemeye cesaret edebilecek miydi?

"Sanırım çoğu insanın istediği şeyi istiyorum. Güvende hissetmek istiyorum," dedi, omzunu kaldırarak. "Kendi hayatımda söz sahibi olmak istiyorum. Sevmek istiyorum. Ne insan ne de Wyr olarak bu yarım hayatı yaşamak istemiyorum. Keşke ya biri ya da diğeri olsaydım. Bir yere ait olmak istiyorum."

Onu dinlerken yüzünde tuhaf, kararlı bir ifade vardı. Gözleri açıktı ve daha önce hiç kimsede görmediği bir şekilde onu kabul ediyordu.

"Aşkın ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi. "Ama senin bir yere ait olmalısın. Buraya, bana aitsin. Seni koruyacağım. Ve bence sen sandığından daha fazla Wyr olabilirsin."

Kız kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Diğer diyarda olduğumuzdan beri daha güçlüsün. Bunu sende hissedebiliyorum." Gözleri kısıldı. "Fark etmedin mi?"

"Şey, evet, şimdi sen söyleyince fark ettim." Kız yarı gülerek cevap verdi. "Yani, olan biteni sindirmek için çok meşguldüm, ama hala orada hissettiğim gibi hissediyorum... Bilmiyorum, daha canlı. İşitme duyum, görme duyum, her şey... daha fazla."

"Beni iyileştirebileceğinden emin değildin," dedi, daha önce de söylediği gibi. "Ve belki birkaç hafta önce iyileştiremezdin. Unutma, Diğer Diyar'ın büyüüne daldıklarında bazı melezlerin böyle olabileceğini söylemiştim. Bazen büyü bir tepkiyi tetikler ve Wyr doğalarına tamamen kavuşabilirler."

Tişörtünü avuçlarıyla sıktı. Onun söyledikleri doğru olabilir miydi?

Ellerini onun ellerinin üzerine koydu ve ona baktı. "En son ne zaman dönüşmeye çalıştın?"

"Yıllar önce," diye fısıldadı. Gözleri daldı, geçmişi düşündü. "Ergenlikten sonra. Annem ölmeden önceydi. Sanırım on altı yaşındaydım. Her altı ayda bir denerdik. Tıbbi olarak yetişkin olduğumda, ikimizi de bu acıya daha fazla maruz bırakmanın bir anlamı olmadığına karar verdik. Annem iyiydi, beni her halimle seviyordu. Ama ben dönüşemediğimde çok hayal kırıklığına uğruyordum."

Adam kadının burnuna dokundu. "On altı yaşında vazgeçmek çok erken. Çoğu Wyr, ölümlü Wyr'lar bile, insanlardan çok daha uzun yaşar ve daha geç olgunlaşır."

Nefes almaya cesaret edemiyordu. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum."

"Sana hiçbir söz veremem," dedi adam. "Ama zamanla birçok Wyrkind'e zorlu ilk dönüşümlerinde yardım ettim. Tekrar denemek istersen ve bana güvenirsen, sana yardım etmek için elimden geleni yapacağım."

ON ÜÇ

Kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Sonra geri çekildi ve zihni hızla çalışırken daireler çizerek yürümeye başladı. Kendini ona attı ve tekrar sarıldı. Adam güldü ve onu yerinde tutmak için kalçalarından tuttu.

"Sana söz veremeyeceğimi söylediğimde beni duydun mu?" diye sordu.

"Evet, tabii ki duydum," dedi, dikkati dağınık bir şekilde. Yüzünü ona çevirdi, yüzü

ciddiydi. Eğer planı işe yararsa, hayatının geri kalanında avlanacaktı. Ama hayatı kontrolden çıkmışken, avlanacak olsa da avlanacaktı.

"Tamam, öyleyse." Bir an durdu. "Düşün. Kararını bana bildir."

Kız başını salladı. Adam onu öptü, yanağını okşadı. Sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Koridorda konuşan insanlar bir anda dikkatlerini ona çevirdi.

"Burada kimler var?" diye sordu. Çoğu saçılmaya başladı. Rune ve Graydon dahil birkaç muhafızı kaldı. Pia, kendini daha düzgün göstermek için boşuna çabalayarak yüzünü koluna sildi.

Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler perisi, Dragos diğerleriyle konuşurken onun yanından sıyrılıp konferans odasına girdi. Işıl ışıl bir yüzle Pia'nın yanına koştu. "Merhaba! Vay canına, sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum."

Şaşkın bir şekilde Pia, perinin burnunun altına tuttuğu küçük eli tuttu.

"Merhaba, teşekkürler. Sen Thistle Periwinkle, değil mi?"

"Oh, lütfen," diye inledi peri. "O benim aptal televizyon adım. Bana öyle deme. Bana Tricks de, herkes öyle diyor."

"Tamam... Tricks. Ben Pia." Gülümsedi. Televizyondaki perileri hiç sevmemiş olsa da, bu coşkulu minik varlığa gülümsememek zordu.

"Dinle, fazla vaktimiz olmadığını biliyorum." Tricks ellerini salladı. "Ben meşgulüm, sen meşgulsün, herkes meşgul. Ama sana söylemek istediğim çok şey var."

"Tamam," dedi Pia. "Söyle bakalım."

"Öncelikle, amcam Urien'in size yaptıkları için çok üzgünüm. Ondan nefret ediyorum, ailemi öldürdü ve biz onun kafasını keseceğiz, sonra da kraliçe olacağım, ama o olmadan önce öğle yemeği yiyelim, olur mu?"

Pia, perinin kafasına atlayıp üzerinde tap dansı yapmaya başladığını hissetti. "Ciddi misin?" diye sordu.

"Kalp krizi gibi," dedi Tricks. "Ve Bay ve Bayan Ben-Onurumu-Kıçımdaya-Saklayan'a harika bir iş çıkardığını söylemek istedim. Gerçekten harika bir iş."

Pia kahkahayı bastı. "Sen Elflerden bahsediyorsun."

Tricks gözlerini kırıştırdı ve çilli burnunu kırıştırdı. "Tabii ki. İş ister misin?"

"Ne?"

"Yaklaşan suikast ve tahtın devriyle birlikte PR işimi devralacak birine ihtiyacım var ve bence sen bu iş için harikasın. Ah, boş ver, şu anda bunu konuşacak vaktimiz yok. Öğle yemeğinde konuşuruz." Peri omzunun üzerinden baktı. Her iki elinin ilk ve ikinci parmaklarıyla V işareti yaptı ve Başkan Nixon gibi elini salladı. "İki şey daha var, çok kısa. Birincisi, bil diye söylüyorum, herkes senin burada olmandan memnun değil. Çoğu kişi harika, yani, bilirsin, Wyr tarzında, ama bence bazıları da kötü ve tehlikeli karakterler. Belirli birinden bahsetmiyorum, sadece... Burada çalışan birçok avcı var. Bu da bazılarınin oldukça öfkeli olduğu ve bazen hiçbir uyarı olmadan olayların patlak verebileceği anlamına geliyor, o yüzden kendine dikkat etmelisin."

"Avcılar, öfkeli insanlar," dedi Pia, periyi hayranlıkla izleyerek. "Tamam. Sanırım seninle öğle yemeği yemek istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun!" dedi Tricks. Sesini fısıldayarak alçalttı. "Ve son olarak. Dragos? Aman Tanrım, sana sırılsıklam aşık olmuş!" Kıkırdadı. "İki yüz yıldır Wyr Court'ta yaşıyorum ve onu hiç böyle görmedim. *Kimse* onu böyle görmediğinden herkes çıldırmış durumda, benden çok daha yaşlı olanlar bile. Yani, bilirsin, o bir erkek ve bir ejderha ve tüm o şeyler, ve bunun iletişim sorunları olduğu anlamına geldiğini biliyorum, ama hoo, tatlım, o o kadar seksi ki sigara içmeden bile duman çıkarıyor, anlarsın ya, yani... Aferin sana, annem!" Peri yine kıkırdadı ve yumruğunu yumruğuna vurmak için elini uzattı. "Tamam, söylemek istediğim buydu." Pia'ya gülümsedi. "Öğlen yemeği, saat bir, anladın mı?"

"Anladım," dedi Pia sersemlemiş bir sesle, ona uzattığı küçük ele yumruğunu vurarak. Dragos, ona mı aşık oldu? Gerçekten aşık mı oldu? Sadece cinsel bir ilişki değil mi? Sadece sahiplenme duygusu değil mi?

Tanrım, umarım öyledir. Öyle değil mi? Öyle mi? Dudaklarını ısırıldı.

"Gitmeliyim." Tricks ona göz kırptı ve Dragos, Rune ve Graydon içeri girerken dışarı çıktı. Peri, Rune'un koluna dokundu. "Emin ol

Saat birde Pia'yı ofisime getir, duydun mu? "Ben sosyal sekreter miyim?" dedi Rune.

Tricks'in gözleri kısıldı ve Pia'ya gösterdiği neşeli tavır sanki hiç olmamış gibi kayboldu. Kendi yüzünü işaret etti. "Şu anda umursuyor gibi mi görünüyorum? Gitmeden önce yapmam gereken milyonlarca iş var, bana sorun çıkarma."

Rune güldü ve ona tek koluyla sarıldı. "Üzgünüm, ufaklık. Zor bir hafta geçirdiğini biliyorum."

Tricks parmağını yeniden Rune'a doğrulttu. "Evet, sen de beni seni aramaya zorlama." Küçük topukları koridorda tıklayarak uzaklaştı.

"Oldukça şok olmuş görünüyorsun, sevgilim," dedi Dragos, Pia'ya tembel bir gülümsemeyle. Odayı geçerek ona öpücük vermek için yaklaştı. "Hile, insanlarda genellikle böyle bir etki yaratır."

"Sanırım." Pia'nın gülümsemesi belirsizdi.

"Mani aşamasındayken, sanki ilk kez kokain deniyormuş gibi olur," dedi Rune. Onlara göz kırptı, yüzü ifadesizdi. "Tabii ben o hissi bilmiyorum."

"Doğru," dedi Dragos sert bir sesle. "Yapacak işlerim var, Tiago ile konuşmam lazım, bir kafa kesme planlamam lazım." Ona baktı. "Sen iyi misin?"

O da ona daha emin bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Evet."

"İyi." Bir süre durakladı. "Telekonferansta yaptıkların için teşekkür ederim." "Rica ederim."

Rune ve Graydon'a baktı. "O ne isterse yapabilir. Anladınız mı?"

Graydon uzun zamandır acı çeken bir ifadeyle ayaklarına baktı ve ensesini ovuşturdu. Rune dudaklarını büzdü ve "Dragos, bu... çok taktiksel bir değerlendirme gerektirebilir. Onun hareketlerini kısıtlamak daha akıllıca olmaz mı?" dedi.

"O burada dururken neden onun hakkında üçüncü şahıs olarak konuşuyorlar?" diye mırıldandı kızgın bir sesle. Sıcak altın rengi gözler onunla buluştu. Hayal gücü müydü yoksa dudakları bastırılmış bir duygu ile sıkışmış mıydı? Sonra Rune'a keskin bir gülümseme attı.

"Siktir git," dedi Dragos. "Onun patronu ben değilim."

O odadan çıktı. Onun varlığının yokluğuyla konferans odası karardı ve genişledi. Sonra Pia ayağa kalktı ve iki devasa, taş suratlı korumasına baktı. Oh, hayır.

"Bayan Giovanni," dedi Rune, sol omzunun arkasındaki bir noktaya bakarak yumuşak bir sesle. "Rahatınız ve memnuniyetiniz için Dragos bugün size özel bir alışveriş danışmanı gönderdi. Danışman her an gelebilir."

Pia, grifonu izledi. Arkasını döndü, konferans masasının ucundaki sandalyeyi çekip oturdu. Ellerini cilalı yüzeye düz bir şekilde koydu. Arkasında biri hareket ettiğinde giysileri hışırdadı.

Tamam. Başını salladı. Tamam.

"İkiniz de oturun lütfen," dedi.

Bir süre sonra Rune sağındaki koltuğa oturdu ve uzun bacaklarını uzatarak yayıldı. Graydon solundaki koltuğa oturdu. İki adam birbirlerine baktılar. Pia, onun ne yapacağını merak ettiklerini düşündü. Aslında kendisi de merak ediyordu.

Tırnakları pürüzlü olmuştu. Sağ işaret parmağının düzensiz kenarını ovuşturdu. Bir gün asla yeterli gelmezdi.

"Ee," dedi sessiz bir sesle ellerine bakarak, "bu pasif-agresif, yağcı tavırların işe yarıyor mu, zeki çocuk? Çünkü sana söylemeliyim ki, bana yaramıyor. Son bir buçuk haftadır şantaja uğradım, takip edildim, tehdit edildim, patronun olmasaydı hamburger olacağım bir araba kazası geçirdim, kaçırıldım, dövüldüm ve tekrar takip edildim. Goblin ordusu, Fae Kralı ve onun en sevdiği kırk ya da elli adamıyla çatışmaya girdim ve hayatım mahvoldu."

Rune'un nefes aldığını duydu. "Henüz bitirmedim. Dragos da aynı şekilde otokratik ve maço davranışlarla dolu olduğu için ben de gözlerimden taşacak kadar bunaldım. Şu anda sabrımın taşmak üzere olduğunu söylediğimde beni anla. Sizin beni bebek bakıcılığı yapmak istemediğinizi anlıyorum. Bunu açıkça belirttiniz. Ben de istemiyorum, ama durum bu. Kolay yoldan mı halledeceğiz, yoksa zor yoldan mı? Nazik olmaya çalışıyorum, ama gerçekten istediğiniz buysa, zor yoldan gitmekten hiç çekinmem."

İki adama baktı. Graydon dirseklerini masaya dayamıştı. Onu izliyordu. İlk kez onun güzel, arduvaz grisi gözlerini fark etti. Çarpık yüzünde kabul görmediğini hissetti, ama en azından artık açıkça reddedilmiyordu.

Rune kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bakışlarını ona dikmişti. "Zekice," dedi Graydon. "Seni bu lafla yakaladı dostum."

"Siktir git," dedi Rune.

"İster inan ister inanma," dedi Graydon kadına, "bu adam grubun diplomatıdır. Dragos onu her türlü ikiyüzlü, pasif-agresif işleri yapması için gönderir."

Rune öne eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Kapa çeneni, pislik."

Dudaklarını ısırıp ve gülümsemeyi reddetti.

Rune ona baktı. "Tamam, Bayan Giovanni, bir daha deneyelim. Bakalım nasıl olacak."

"Bana Pia de."

O da başını salladı. "Ama şunu bil ki, Dragos'a ihanet edecek herhangi bir şey yaparsan, seni kendi ellerimle parçalarım."

Gözlerini kocaman açtı. "Vay canına, çok zekice, bu bizi neredeyse en iyi arkadaş yapar, değil mi?"

Graydon patladı. Bir an sonra Rune de sırtıttı. "Tamam, Pia," dedi. "Bugün ne yapmak istersin?"

Onu düşündü. "Öğle yemeğinde Tricks ile buluşacağımı zaten biliyoruz. Sence ne yapmalıyım?"

Bu doğru cevap olmalıydı, çünkü iki adam da rahatlardı. "Şey, madem sordun," dedi, "en güvenli şey penthouse'da takılman olur." Kız iç çekti. Adam devam etti, "Ama bunun pek hoşuna gitmeyeceğini anlıyorum. İkinci en iyi seçenek, kulede kalmak. Eğer gerçekten gitmek istersen emirlere uyup seni dışarı çıkarırız, ama şu anda bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum ve açıkçası Dragos da öyle düşünüyor."

Düşünceli bir hal aldı. Dragos'un bir şeyle kısa süreli mücadelesi sadece onun hayal gücü değildi. Kendi dürtülerini ve fikirlerini dizginleyerek ona en azından biraz seçim özgürlüğü tanımişti.

Rune devam etti: "Ayrıca, bugün bir ara spor salonuna gidip seninle bazı güvenlik kurallarını gözden geçirmek istiyorum."

Ona tekrar odaklandı ve başını salladı. "Tamam. Bu konuda yardımcı olacak dersler aldım."

"O dersleri biliyorum. Kardiyo Kickboks," dedi Graydon. "Turbo Dans. Reklamlarını izliyorum."

"Yardımcı olmuyorsun Gilligan," dedi Rune.

Gülümsedi. "Buna ne dersiniz? Sakıncası yoksa, kuleyi gezmek isterim." İkisi de başlarını salladı. "Eğer çok zahmet olmazsa, Starbucks'tan soya vanilyalı latte içmek için canımı bile veririm. Yakınlarda bir kahve dükkanı olmalı. Ayrıca yeni tenis ayakkabısı almam lazım. Benimkiler mahvoldu."

Tricks'le ögle yemeğini yedikten sonra spor salonuna gidebiliriz."

Rune cebine uzandı ve bir kart çıkardı. Kartı masanın üzerine koydu ve tek kelime etmeden ona doğru itti.

Kadın baktı. Ve baktı.

American Express Black Centurion kartıydı. Üzerinde kadının adı yazıyordu.

Yarım düzine duygu, öfkeyle başlayarak, yüksek hızla içinden geçti. Onu bir fahişe gibi görerek parasını mı ödemeye çalışıyordu?

Bu, o meşgulken onu eğlendirmek için miydi, ta ki ondan sıkılıp kurtulmaya karar verene kadar? Titreyen ellerini sıkıca birleştirdi ve kendini kontrol altına alana kadar derin nefesler aldı.

Sakinleşince Tricks'in söylediklerini hatırladı. Dragos bir erkek ve bir ejderhaydı, bu da iletişim sorunları olduğu anlamına geliyordu.

Eğlence, istasyona gelen son duyguuydu. Sert bir fren yaptı ve kaldı. Dragos ona fahişe gibi davranmıyordu. Ona bir ikramda bulunmaya çalışıyordu.

Grifonlar oyun yüzleriyle onu izliyordlardı.

"Bu kart o kadar yanlış ki, hakkında konuşmak bile istemiyorum. Bakması eğlenceli ama yanlış." Kartın elinde patlayacakmış gibi hareket ederek, bir parmağını kartın köşesine koydu ve Rune'a geri itti. "Bak, tek istediğim kendi paramdan birkaç yüz dolar, bir latte ve yeni ayakkabılar.

Tamam mı?"

Rune bu sefer gerçek bir gülümsemeyle gülümsedi, Graydon da onunla birlikte daha da rahatladı. "Banka hesabına erişebilene kadar sana biraz para borç versem nasıl olur? Zemin katta bir Starbucks var, yanında başka dükkanlar, bir CVS ve iyi bir restoran da var."

"Tamam, teşekkürler."

Tam o sırada, ince yapılı, koyu saçlı bir adam konferans odasına girerek konuşmaya başladı. O, kişisel alışveriş danışmanı, Stanford adında bir Wyr-mink'ti. "Merhaba, kızım, tanıştığımıza memnun oldum. Bak, sana ne getirdim. Siyah Dolce & Gabbana saten bornoz, ooh, saçların ve ten renginle çok yakışacak." Saks Fifth Avenue kutuyu kadının önüne koydu, açtı ve dramatik bir hareketle bornozu çıkardı. "Dokun bakalım tatlım. Muhteşem."

Pia, Wyr'ın aralıksız konuşmasını dinledi. Cüppeyi inceledi. Saks'tan alınmıştı. Sağ kaşının üzerindeki cilde parmaklarını bastırdı,

baş ağrısı başlıyordu. "Merhaba, ben de memnun oldum. Stanford, bu ne kadar tuttu?" diye sordu.

Alışverişi, sanki boynuzları çıkmış gibi ona baktı. "Fiyatı mı?"

"Neden bana aldın? Zaten güzel bir bornozum var."

Graydon boğazını temizledi. Pia'nın koluna dokundu. Pia eğildi ve Graydon fısıldadı, "Sanırım patron, kışını zar zor örten pembe bir paçavradan daha iyi bir şey almanı istiyor. Yanlış anlama. Kışın çok güzel."

Kadın geri çekildi ve grifona baktı. "Anlamadım?"

İri adamın yanakları karardı. Parmağını kaldırdı. "Öyle demek istemedim ya da fark etmedim falan. Siktir. Kartı anlıyorum ama senin yerinde olsam patronun sana bornoz vermesini düşünürdüm. Bilirsin, bazen beklenmedik şeyler olur ve biz erkekler hiç haber vermeden ortalıkta dolaşırız. Ve patronun seni o sevimli pembe mendille sarılmış halde görmesini hoş karşılamayacağını düşünüyorum."

Dişlerini sıktı. Bir an sonra Stanford'a, "Bana bornozu getirdiğin için teşekkür ederim. Çok güzel." dedi.

Wyr-mink gülümsedi. "Aferin kızım, işte böyle. Hadi ciddi alışverişe başlayalım. Sen ve ben, tatlım. Seni kraliçe gibi göstereceğim!"

"Stanford," dedi küçük adama bakarak. "Komisyonla mı çalışıyorsun, yoksa saatlik mi?"

Burun delikleri sıkıştı ve başını salladı. "Oh, komisyon almam, tatlım. Hayır, hayır."

Rune'a döndü. "Şu anda ödünç alabileceğim nakit var mı?" Cüzdanını çıkardı ve ona yüz dolarlık bir banknot uzattı. "Kartı da geri alabilir miyim?" Kahverengi kaşlarını kaldırdı ve Centurion kartını ona uzattı.

Stanford'a döndü ve ona parayı ve kartı verdi. "İki şey istiyorum, lütfen. İlk olarak, parayı alıp bana 7 numara New Balance koşu ayakkabısı al ve geri kalan parayla birlikte buraya getir. Bunu yaptıktan sonra, kartı al ve New York'taki tüm gıda bankalarını doldur."

Küçük adamın yüzü soldu. "Her gıda bankasına mı? Şehirdeki mi, eyaletteki mi?"

Kadının ağzı açık kaldı. "O kadarını düşünmemiştim. Eyaletteki her birine yapalım. Ayakkabılarla ne kadar sürede dönersin?"

"Öğleden sonra size getireceğim," dedi Stanford. Yüzü asılmıştı.

"Teşekkür ederim." Rune'a baktı, dilini dişlerinin arasına sıkıştırdı. "İstedğim her şeyi alabileceğimi söylemişti."

Grifon sırttı. "Öyle dedi, değil mi?"

Stanford uzaklaşırken onlar ayakta kaldı ve iki grifon, söz verdikleri gibi kadını Kule'de gezdirdi. Rahatlamışlardı, sohbet edebiliyorlardı, bu da her şeyi daha katlanılır hale getiriyordu. Kadın genel düzeni çabucak kavradı.

Çatı katında Dragos'un özel odaları bulunuyordu. Önceki gece dikkatini çeken tablo gerçekten bir Chagall'dı ve Kandinsky'nin tablosunun karşısında duruyordu. Dün gece kaldıkları yatak odası dışında, iki yatak odası daha vardı. Bunlardan biri, güvenlik görevlilerinin sıkı gözetimi altında onarım çalışmaları yapılan, ağır inşaat plastiği ile kaplıydı. Çatı katındaki mutfak, profesyonel bir yemek dergisinden çıkmış gibiydi. Mutfağın yanında, on iki büyük Wyr'ın rahatça oturabileceği bir yemek odası vardı. İki tavan penceresi, yıpranmış, rahat deri mobilyalar ve çok çeşitli konularda yirmi binden fazla kitap bulunan geniş bir kütüphane vardı. Kütüphanede ayrıca eski ve daha kırılğan kitapların saklandığı bir cam vitrin de vardı.

Oturma odası, bir duvarı tavandan tabana pencerelerle kaplı ve aralarında Fransız kapılar bulunan yatak odası süiti gibiydi. Odanın iki ucunda elli inçlik plazma televizyonlar, kanepeler ve sandalyelerle donatılmış birkaç oturma alanı ve Elfie'ninkine benzer büyüklükte bir bar vardı. Penthouse katına sadece muhafızlar ve seçilmiş mutfak, güvenlik ve ev personeli girebiliyordu.

Bir alt katta, yönetici yemek odası, telekonferans odası, spor salonu ve antrenman alanı, Dragos'un kişisel ofisleri ve büyük bir toplantı salonu gibi kilit personelin kullandığı geniş ortak alanlar bulunuyordu. Bunun altında ise nöbetçiler, bazı yöneticiler, Mahkeme yetkilileri ve diğer Yaşlılar'ın malikanelerinden gelen misafirler için odalar vardı.

Kulenin geri kalan kısmı ise uluslararası kurumsal ilişkiler, iç işler, Wyrkind ve Yaşlı Irklar gibi iş ofisleriyle doluydu. İki kat hukuk bürolarına ayrılmıştı. Bütün bir hukuk firması, uluslararası şirketler hukuku, Elder-insan ilişkileri ve Wyrkind demesnesine uygulanan Elf ticaret yaptırımları gibi Elder toplulukları arasında ortaya çıkan meseleler dahil olmak üzere Cuelebre Enterprises için çalışıyordu. Hukuk firması, yedi demesnesin temsilcilerinden oluşan ve tıpkı insan Birleşmiş Milletler gibi yasal anlaşmazlıkları dinleyen ve çözen bir Elder mahkemesi önünde davaları görüyordu.

yedi demesnenin temsilcilerinden oluşan ve yasal anlaşmazlıkları dinleyip çözüme kavuşturan, insan Birleşmiş Milletleri'ne benzeyen bir mahkeme.

Altın damarlı Türk mermeri döşeme, parlak buzlu cam ışıklar ve cilalı pirinç armatürlerle donatılmış kulenin zenginliği ve ihtişamı, Cuelebre'nin parası ve gücünün devasa bir mimari göstergesiydi. Yasak Şehir, Versay, Mısır tanrılarına adanmış tapınaklar aklına geldi.

102 katlı Empire State Binası kadar yüksek olmasa da, bu bina ticaret tanrısına tapan bir şehirde bir saraydan aşağı kalır değildi.

Kule'nin zemin katındaki lobinin ortasında, yayaların başlarının üzerinde yükselen üçüncü yüzyıldan kalma bir heykel duruyordu. Louvre Müzesi'nde bulunan hasarlı *Samothrace'nin Kanatlı Zaferi'nin* bozulmamış bir kopyası olan heykel, sert yüzlü, güzel ve güçlü bir tanrıçayı tasvir ediyordu. Tanrıça, arkasında havaya uzanan büyük kanatları ile dalgalı cüppeler giymişti. Bir elinde kılıç tutarken, diğer eliyle ağzını kapatarak görünmeyen askerlere savaş çığılığı atıyordu. Heykel antik Yunan'dan kalma olmasına rağmen, modern kaidesi üzerindeki yazıt Latince ve çok basitti.

REGNARE.

Hükmetmek.

Zemin kata indiğinde artık aşırı yorgun düşmüştü ve soya latte'sini ve kafeinin verdiği enerjiyi aldığı için çok minnettardı. Graydon büyük boy mocha, Rune ise sade buzlu kahve aldı. Erkekler bir düzine pasta ve birkaç sandviç sipariş etti. Sonra köşedeki bir masaya oturdular.

Rune ve Graydon, rahat ve samimi bir tavır sergilerken, sandalyelerini Starbucks'ın geri kalanını görebilecek şekilde çevirdiler. Ayrıca pencerelerden birinci katın genel trafiğini de izleyebiliyorlardı.

Pia latte'sini içerken ayağını salladı. İki adamın arasındaki yemek dağının ne kadar hızlı yok olduğunu fazla izlememeye çalıştı. "İnsanlar 'imparatorluk' gibi kelimeler kullanıyor ama bunu kendi gözlerinle görmedikçe anlamak imkansız" dedi.

"Bunu yapan Dragos'tur," dedi Rune, bir parça havuçlu kekini parçalarken. "Yaklaşık bin beş yüz yıl önce, Wyr'lerin bir araya gelip kendi toplumumuzu kurmamız gerektiğini fark etti. İnsan toplumları ve diğer Yaşlı Irklar gelişirken, kendi kimliğimizi ve çıkarlarımızı koruyabilmemizin tek yolu buydu."

"Evet, o ejderha çok kötü bir herif," dedi Graydon gülerek. "Bunu başka hiç kimsenin yapabileceğini sanmıyorum. Ölümsüzleri ölümlülerle birleştirdi, kanunlarını zorla kabul ettirdi ve hepimiz uslanana kadar avcılarını sert ve uzun süre dövdü. Ya öyle yapacaktık ya da ölecektik. Başlangıçta çok kanlı yıllar geçirdik."

"Bu çok feodal görünüyor," dedi. Kahve kapağının kenarını parmağıyla ovuşturdu.

"Sadece feodal gibi görünmüyor," dedi Rune. "Feodal. İşleri yürütmenin başka bir yolu olduğunu sanmıyorum. Stanford gibi birçok Wyr, insan toplumuna uyum sağlamakta sorun yaşamayan barışçıl yaratıklar. Ancak çok daha fazlası, kurallara uymazlarsa feci şekilde dayak yiyeceklerini bilmeli. Dünya başka bir şey için çok küçük hale geldi."

"Siz de bunu yapıyorsunuz, değil mi? Yani, bebek bakıcılığı yapmadığınız zamanlarda." "Dört grifonun her biri, Wyr topraklarının bir bölümünü devriye gezen Wyr güçlerine komuta ediyor," dedi Graydon. "Biz bir nevi polis şefiyiz. Ama bazen bebek bakıcılığı yapmamız da gerekiyor." "dörtlüsünü devriye gezen Wyr kuvvetlerine komuta ediyor," dedi Graydon. "Biz bir nevi polis şefleriyiz. Ama ara sıra bebek bakıcılığı görevine de çağırılıyor." Omzuyla ona hafifçe vurdu. "O kadar da özel değilsin, tatlım."

Kız gülümseyerek geriye yaslandı. "Teşekkürler, şimdi çok daha iyi hissediyorum."

Tam o sırada Rune'un kol saati bip sesi çıkardı. Sesi kapatmak için bir düğmeye bastı. "Öğle yemeği sırası sende. Tricks'in ofisine gitme zamanı," dedi ayağa kalkarken.

Asansörde, erkekler uzun süredir arkadaşmışçasına rahatça sohbet ediyorlardı. Pia, Tricks ile öğle yemeğinde yapacağı toplantıyı düşünerek sessizleşti. Asansörün aynalı arka duvarına döndü. Pembe bornozu gibi kot pantolonu da Target'tan alınmıştı ve saçlarını kendisi kesmişti.

Tricks'in ipek pantolon takımı, Ralph Lauren veya Dior gibi ünlü bir tasarımcının klasik çizgilerini taşıyordu ve şık gladyatör tarzı sandaletleri muhtemelen iyi bir ikinci el araba kadar pahalıydı. Ve bu kadar ünlü bir kamu görevinden bahsetmek için o peri ile konuşmaya gitmek ne kadar çılgınca bir fikirdi? Bu pozisyon ona teklif edilse bile kabul edemezdi. Tricks ile konuşurken daha önce böyle şeyleri fark etmemiş olması ne garipti. Utangaç bir şekilde kot pantolonunun belini çekiştirip saçlarını düzeltti ve yaklaşan konuşmadan zarif bir şekilde çıkmanın yollarını düşünmeye çalıştı.

Yetmiş dokuzuncu kata yaklaşırken, iki grifonla birlikte tekrar öne döndü. Kapılar açıldı ve Tricks, küçük yumruklarını sıkıştırmış ve tatlı peri yüzü öfkeyle

öfkeyle değişmişti. Peri bir köşeyi döndü ve duvara yaslandı, dikkati açıkça arkasındaki koridorda idi.

Pia, Rune'dan Graydon'a belirsiz bir bakış attı. İki grifon birbirlerine baktılar. Rune, sıradan bir hareketle Pia'nın kolunu tuttu ve sessizce onu köşeye doğru itti, aynı anda asansörün kapısını açık tutmak için düğmeye bastı. Graydon elini tabancasına koydu.

Peri'nin hemen arkasından, Dragos'un New York'a dönüşünü karşılayan nöbetçiler grubunda Pia'nın dikkatini çeken devasa Amerikan yerlisi erkek fırtına gibi koştu. 1,93 metre boyunda, 113 kilo ağırlığında, kalın kaslı pazılarını saran dikenli tel dövmeleri ve kısa siyah saçlarına kazınmış kıvrımlarla, Wyr erkeği gündüz vakti de gece kadar korkutucu bir manzaraydı. Yüzü balta ile oyulmuş gibi görünüyordu.

Uzakta gök gürültüsü duyuldu. Graydon'un kaşları kalktı. Onların varlığını fark etmemiş ya da umursamamış gibi, erkek köşeyi dönerek saldırdı. Tricks onun arkasına çıktı ve elini düz bir şekilde kafasının arkasına vurdu.

Amerikan yerlisi, göz kamaştırıcı bir hızla tek ayak üzerinde döndü. Tricks'i omuzlarından yakaladı ve onu kendine doğru çekerek burnunu burnuna değdirdi.

Pia istemeden bir ses çıkardı. İçgüdüğü devreye girdi ve narin periye yardım etmek için öne doğru hamle yaptı. Rune kolunu sıkıca tutarak onu yerinde sabitledi. "Havada gök gürültüsü varken olmaz," diye fısıldadı.

Bu ne anlama geliyordu?

Tricks, Wyr erkeğinin öfkeli yüzüne bağırdı: "Senin inatçı, huysuz saçmalıklarından bıktım artık, Tiago! Adımın 'Tricks lanet olsun' ya da 'Lanet olsun sana, Tricks' olmadığını unutma. Bundan böyle bu sözler yasaktır. Bir daha bana bağıırırsan, ağzından çıkan ilk kelime 'Lanet olsun, hanımefendi' olsun!"

Bir an boyunca birbirlerine bakakaldılar. Sonra Tiago'nun yüzündeki öfke dağıldı. "Bundan böyle mi?" dedi. Kıkırdamaya başladı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Kadın onun bacağına tekme attı. "Bana gülmeye cüret etme!"

Daha da güldü ve acımasız, balta yüzlü suikastçı yakışıklı bir adama dönüştü. "Ama kızdığında çok tatlı oluyorsun. Kendine bak. Kulaklarının uçları pembeye döndü."

Wyr erkeğinin öfkesi dağılınca, peri daha derin bir öfkeyle sıkışmış, hatta titriyor gibi göründü. "Yanlış bir şey söyledin, aptal," diye tersledi.

Yumruğunu geri çekip adamın gözüne indirdi.

Tiago'nun kahkahası kesildi. "Ah." Elini gözüne koydu ve ona öfkeyle baktı. "İstediğin kadar sinirlen, yine de Wyr güvenlik ekibi olmadan New York'tan çıkamazsın."

Rune ve Graydon, onun anlamadığı bir işaretle gevşediler. Graydon'un eli tabancasından düştü, Rune ise Pia'nın kolunu bıraktı. Pia ona öfkeyle baktı ve o, ona rahatsızlık vermemek için oldukça dikkatli davranmış olmasına rağmen, vurduğu yeri ovuşturdu. Asansörden çıkan grifonları takip etti.

"Tiago," dedi Tricks, çok yorgun bir sesle. "Öncelikle, Urien henüz ölmedi."

"Bir hafta veriyorum," dedi Tiago.

"İkincisi," diye devam etti peri, "o öldükten sonra, Dragos ve ben, ben ayrıldığımda Wyr'ların kalmayacağına karar verdik. Karanlık Periler, Wyr güçlerinin varlığını asla kabul etmezler ve diğer krallıklardan herhangi biri, Wyr'ların Karanlık Periler'in halefiyetini ele geçirmeye çalıştığından şüphelenirse, işler gerçekten sarpa sarar."

"Bu intihar," dedi Tiago düz bir sesle. Kollarını kavuşturdu, kalın kasları gerildi. "Ve bu olmayacak."

"Üçüncüsü," diye devam etti Tricks dişlerini sıkarak, "Ben *kraliçe* olacağım. Bu taş-kağıt-makas oyunu. Kraliçe, Wyr savaş lordu pisliğinden üstündür. Kendi ordunu komuta etmeye, etrafta koşuşturup bir şeyleri öldürmeye ve ne halt istersen yapmaya alışkın olduğunu anlıyorum. Ama bu New York'ta olmaz ve benim etrafımda da olmaz. Bunu kabullen ya da evine git. Eğer bir evin varsa. Eğer bir evde yaşıyorsan."

Tiago somurtarak, "Zamanım olduğunda bir evde yaşıyorum," dedi.

Rune öne doğru adım attı ve sordu, "Dragos'la Wyr korumaları olmadan New York'tan ayrılmaya ne zaman karar verdiniz?"

Peri ona sıkıntılı bir bakış attı. "Bunu sabah konuştuk."

Graydon da üçlüye katıldı. "Tatlım, bence bu kararı yeniden gözden geçirmeliyiz. Gerçek kimliğini kamuoyuna açıkladığında büyük bir şok olacak. Çoğu insan tüm ailenin öldüğünü sanıyor. Senin tahtın gerçek varisi olduğunu öğrenen bazı Karanlık Periler kendilerini çok dışlanmış hissedecekler."

Tricks kulaklarını avuçlarıyla kapattı. "Bu konuyu konuşmayacağız. Ben konuşmayacağım."

Hala asansörün yanında duran Pia, öfkeli dörtlüyü hayranlıkla izledi. Az önce olanların hepsini anlamamıştı, ama dördünün birbirine sadece yaşlılar arasındaki politikadan çok daha fazla bir bağla bağlı olduğu açıktı. Aile içi bir kavganın ortasındaydılar.

Etrafına bakındı, kendini garip ve tamamen yabancı hissediyordu. Daha önceki turda burayı görmüştü. Koridorun sonunda büyük, çift kanatlı meşe kapılar vardı, şu anda açık duruyorlardı. Kapılar Dragos'un ofislerine açılıyordu.

Meraktan yenik düşen kız, koridorda yavaşça ilerleyerek iç odaya göz attı ve daha da lüks bir dekorasyon ve abartılı bir zenginlik sergisiyle karşılaştı. Nefesini tuttu. Penthouse'da gördüğü sanat eserlerinin çoğunu tanımıyordu, ancak açık kapının tam karşısında asılı duran resmin Jackson Pollock'a ait olduğundan oldukça emindi.

Dragos yakınlarda duruyordu. Pahalı bir takım elbise giymesine rağmen dağınık ve biraz eski püskü görünen iri yarı genç bir adamla derin bir sohbe dalmıştı. Dragos onu fark etti ve gülümsedi. Gülümsemesinin sıcaklığı ona da yayıldı ve o da gülümsedi.

Bir an sonra yüzü öfkeyle karardı, bu ani değişim o kadar açıklanamaz ve beklenmedikti ki, kız geri çekildi. Dragos ona doğru büyük adımlarla yürüdü ve onu yanına çekti.

"O yalnız değil. Biz buradayız. Onu biz yakaladık," dedi Graydon, köşenin arkasından, onun arkasında. Grifon onu takip etmişti. Duvara sırtını dayamış, rahat ama tetikte, ondan bir buçuk metre uzakta duruyordu.

Dragos koridora doğru sert bir bakış attığında, Pia etrafına bakındı. Rune birkaç metre uzağa çekilmişti. Hâlâ Tiago ve Tricks ile tartışıyordu, ama kendini Graydon ve Pia'nın arasına yerleştirmişti.

Dragos'un vücudundaki sertlik kayboldu ve ifadesi yumuşadı. O sırada Pia yetiştı. Başparmağıyla işaret parmağıyla alt dudağını ısırđı. Dragos'un öfkeli bakışları ona yönelik değildi. Onun korumalarına yönelikti. Pia ona, "Eğer seni bir daha bu kadar kızdırırsam, bana özür dileme şansı verirsın, değil mi?" dedi.

Dragos, Pia'nın elini ağzından çekip hızla öptü. "Beni bir daha o kadar kızdırmayacaksın."

Genç, dağınık saçlı erkeğin hayran bakışlarının farkındaydı. Yanakları kızardı. Dragos'un koluna hafifçe vurdu ve mırıldandı, "

Sen öyle olduğuna inandığın sürece, koca adam."

Dönerek onu da yanına çekti. "Pia, bu benim asistanlarımdan biri, Kristoff."

Kız, takdirle parlayan, tüylü Wyr'ın bakışlarıyla karşılaştı. Adam ona utangaç bir gülümseme attı. "Merhaba."

Pia'nın günü aydınlandı. Herkes onu ilk görüşte sevmiyordu. "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi.

"On dakika ara ver," dedi Dragos, Kristoff'a. Pia'yı ofisine götürdü.

İki dış duvardaki dikey panjurlar açılmıştı ve geniş ofis, öğleden sonra güneşinin parlak ve sıcak ışıklarıyla dolmuştu. Gözleri kamaşarak gözlerini kırptı. Kapıyı işaret ederek, "Rahatsız etmek istemedim. Hepsi dışarıda konuşuyorlardı, ben de bir göz atayım dedim

—"

"Onlar rahatsız edenlerdi. Ölülerini uyandıracak kadar gürültü yapıyorlar," dedi Dragos. Duvardaki bir düğmeye bastı. Neredeyse hiç ses çıkarmadan motor çalışmaya başladı ve dikey panjurlar pencereleri yarı açık kalacak şekilde kapandı, ancak göz kamaştırıcı ışığın bir kısmını engelledi. "Senin gelişin hoş bir sürpriz oldu."

Dikkatini pencerelere ve dışarıdaki bulutsuz parlak mavi gökyüzüne geri çevirdi. "Gök gürültüsü mü duyduk?"

Adam iç geçirdi. "Tiago'nun Wyr formu gök gürültüsü kuşudur. Gerçekten kendini kaybettiğinde şimşek ve gök gürültüsü gelir. Savaşta görülmesi gereken bir şey. Normalde öfkesini çok daha iyi kontrol eder, ama şu anda herkes gergin."

Pia iç duvarlarda asılı duran iki manzarayı gördü. "Oh, bunlar muhteşem," diye fısıldadı. Onlara doğru yürüdü. Havadan manzara efekti, boya, kumaş, sim ve boncukların karışımıyla yaratılmıştı. Gündüz manzarasında tuvalin ortasından bir nehir geçiyordu. Gece manzarası, yamalı bir araziye dağılmış kasabalar izlenimi veriyordu. Onun için daha mükemmel olamazlardı. Onu masasında oturmuş, manzaraya bakarken, üstünden uçtuğunu hayal ederken ve bütünün parçalarını düşünürken görebiliyordu. Dragos'a dönüp sevincini gülümsemeyle gösterdi. "Daha fazla desen var."

Yüzü şaşkınlık ve mutlulukla aydınlandı. Basitçe "Evet" dedi.

Bir tıkırtı sesiyle ikisi de dönüp baktı. Tricks, açık kapıda utangaç bir gülümsemeyle duruyordu. Pia'ya, "Salonda olanları görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm," dedi.

Dragos sırtarak perinin yanına yaklaşıp, "Lanet olsun, hanımefendi," dedi. Perinin yanakları kızardı. "Ne, sen hiç öfkeyle aptalca bir şey söylemedin mi?" dedi.

"Asla," dedi Dragos. Pia'nın bileğini yakaladı ve masasına yaslanırken onu da yanında çekti. Pia yanına yerleşince, sırtına hafif daireler çizdi.

Pia öksürdü. Dragos ona baktı. Pia eliyle ağzını kapatarak, "Geçen hafta büyük bir kükreme mi vardı?" diye mırıldandı.

Parmakları gömleğinin kenarından kayd ve onu çimdikledi. Pia dikleşti ve ona öfkeyle nefes verdi.

Kendi şikayetleriyle meşgul olan Tricks, onların konuşmalarını fark etmedi. "Dragos, bir şeyler yapmalısın. Tiago beni delirtiyor," dedi.

"Belli ki," dedi Dragos.

Tricks kaşlarını çatı. Pia'ya, "Diğer tüm muhafızlarla çok iyi arkadaşım, ama bu adamı neredeyse hiç tanımıyorum. Hep bir yerlerde savaşıyor. Son iki yüz yıldır, New York'a geri çağrıldığında belki on iki kez konuşmuşuzdur. Birdenbire ortalıkta öfkeyle dolaşıp, bana ne yapmam gerektiğini söyleyebileceğini sanıyor." Peri Dragos'a döndü. "O bir hurdalık köpeği. Eve girmemeli. Onu Güney Amerika'ya geri gönderir misin lütfen?"

"Güney Amerika sözleşmesi önemli değil. Yarım saat önce iptal ettim," dedi Dragos. "Kalan askerleri de geri çekiyoruz."

Tricks'in ince omuzları çöktü. Hayatının etrafında paramparça olduğunu izleyen birinin ifadesini takınmıştı. Pia'nın ağzı sempatiyle büzüldü. Perinin nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu.

Tricks ona acı bir gülümseme attı. "Öğle yemeğinde biraz alkol ne dersin?"

"Bana uyar," dedi Pia.

ON DÖRT

Pia ve Tricks, Dragos'a veda edip ofisinden çıktılar. Koridorda Graydon ve Rune, Tiago ile konuşuyorlardı. Tricks, üçlüyü görmezden gelerek yanlarından geçti. Tiago, onun arkasından öfkeyle baktı. Pia'nın kısa bir an için gördüğü yakışıklı, güler yüzlü adam, yine baltalı yüzlü suikastçinin yerini almıştı. Pia, perinin kısa adımlarına uyum sağladı ve ifadesini titizlikle nötr tuttu.

Tricks onu zemin kattaki Manhattan Cat adlı restorana götürdü. "Burası bir Wyr-fox olan Lyssa Renard'a ait," dedi peri, kalabalık lobiden geçerken. "Lyssa biraz snob bir cadaloz ama yemekten anlar."

"Restoranı duydum," dedi Pia. Birkaç metre ötede, kalabalığın içinde gözlerini sürekli gezdiren Rune ve Graydon'u gördü. "İyi yorumlar almış."

"Sen vejeteryan, değil mi?" Tricks restoran kapısını iterek açtı. "Tabii ki menüde çok fazla ölü hayvan ve balık var, ama sevdiğim birkaç salata ve tofu yemeği de var. En iyisi, beni çıldırtan 2004 Piesporter şarabı var. Beyaz şarap sever misin?"

"Tabii ki."

"Tam benim tipim." Tricks, menüleri ve gülümsemesiyle yaklaşan, koyu tenli, ince yapılı, çekik gözlü genç bir Wyr-cat olan hostesin yanına döndü. "Merhaba Elise, geciktiğimiz için özür dilerim."

"Sorun değil, Tricks," dedi hostes.

Restoranın dekoru sade ve şıktı, koyu renkli ahşap, beyaz keten masa örtüleri ve taze çiçekler vardı. Her masa doluydu ve bir iki kişi Tricks'e selam verirken, çoğu misafir onlara aldırış etmedi. Wyr-cat onları restoranın arkasındaki küçük bir özel odaya götürürken, konuşma sesleri ve çatal bıçak sesleri eşlik etti. Tricks, bu odanın Cuelebre yöneticileri için sürekli rezerve edildiğini açıkladı.

Boş odada üç masa vardı. Pia'nın önünden geçmesine izin verdikten sonra, Tricks kapının önünde durdu. Elise'ye, "İki porsiyon tofu tavası, bir şişe Piesporter ve erkekler giremez" dedi. Bu sözler, peşlerinden gelen iki grifona fırlatıldı. Elise gülümseyerek başını salladı ve uzaklaştı.

"Haydi ama Tricks," dedi Graydon.

"Hayır," dedi peri. "Bu odayı biliyorsunuz. İçeri girip çıkmanın tek bir yolu olduğunu biliyorsunuz. Ve onun benimle olduğunu da biliyorsunuz. Başa çıkın."

Tricks kapıyı yüzlerine çarptı. Pia gülmeye başladı. "Dışarıda oturacak yerleri yok," dedi.

"Biliyorum. Hâlâ onlara kızgınım. Ayrıca bu duvarlar ses geçirmez. Bilirsin, Wyr'lerin aşırı duyarlı işitme duyusu, şirket sırları, gizli iş yemekleri ve tüm o tür şeyler. Tricks sırtıttı. "Bu demek oluyor ki sen ve ben kız kıza konuşabiliriz."

Pia, tanık olduğu şey hakkında hiçbir yanılgıya kapılmamıştı. Perinin Wyr muhafızlarının yanında gösterdiği korkusuz güven, onlarla iki yüz yıldır birlikte yaşamasına dayanıyordu. Onlar tehlikeli, güçlü adamlardı ve Pia onlarla kendi yolunu çizmek zorunda kalacaktı. Yine de, onların yumuşak bir tarafı olduğunu görmek cesaret vericiydi.

Öğle yemeği çabuk geldi. Garson, onlara servis yaparken kapıyı açık tuttu. Rune, kapının karşısındaki bölmeye yaslanmıştı. Dişini emdi ve garson gidip kapıyı kapatana kadar onları kısıp gözlerle izledi.

Pia'nın içinden bir ses, "Senin için endişeleniyorlar. Gittiğinde seni özleyecekleri belli," dedi.

Tricks'in gülümsemesi kayboldu. "Ben de onları özleyeceğim."

O güzel, iri, gri Fae gözlerinde ıslak bir ışıltı mı vardı? Pia otururken bakışlarını kaçırdı. "Özür dilerim," dedi. "Bu çok kişisel bir konuydu. Hiçbir hakkım yoktu."

Tricks yanındaki sandalyeye kaydı. "Önemli değil. Haklısın." Pia'nın bakışları yana kaydı. Fae'nin narin ellerini esnetip onlara bakmasını izledi. "Onlar çok iyi adamlar, Pia. Huysuz dağ adam Tiago bile. Her biri senin için kurşun yağmuruna girer."

"Şey," dedi Pia yumuşak bir sesle, "onlar senin için kurşun yağmuruna göğüs gererler

senin için kurşun yağmuruna göğüs gerer

"Oh hayır." Tricks ona gözlerini kocaman açarak baktı. "Yani, evet, benim için alırlar. Hiç sorgulamadan. Ama Dragos senin güvenliğini istediği için seni de alırlar."

Kahretsin, perinin üzüntüsü kendi gözlerini de yaşlarla dolduruyordu. "Sanırım şu anda neler yaşadığını biraz anlıyorum," dedi Pia. "Yaklaşan kraliçe olayı değil. O benim dünyamın çok ötesinde. Ama diğer şeyler."

"Hayatının sonunu mu kastediyorsun?" "Evet, onu."

Tricks aniden kıkırdadı. "Nasıl bu kadar moralimiz bozuldu? Daha ilk kadeh şarabımızı bitirmedik bile." Kadehini aldı ve Pia'nın kadehine çarptı. "Şerefe, yeni arkadaş."

Pia da kadehini kaldırdı. "Şerefe."

Tricks şarabını bir dikişte içti. "Şimdi sıra iyi kısıma geldi. Dedikodular! Kim yalan söylüyor, kim aldatıyor, kim arkadan bıçaklıyor, kim intikam peşinde, kim kime ne kötülük yaptı ve bu yerde kimlerle geçinmesi zor, bunları bilmen gerek. Ben bu deli evinde çalışmaya başlamadan önce her kızın bilmesi gereken yol haritasını sana vermek için buradayım."

Aç olan Pia, kızartılmış yemeği çatalla ağzına attı. "Bir akış şemasına ihtiyacım var galiba," dedi.

Peri nefesini tuttu. "Harika. Bir kalem lazım."

Pia, perinin ipek takımının ceplerini yokladığını, sonra kapıya koşarak geçen bir garsonu çağırdığını izledi. Perisi zaferle geri döndü. Beyaz masa örtüsüne bir şeyler karalamaya başladı, konuşurken isimlerin arasına daireler ve oklar çizdi. Öğle yemeğini bitirdiler. Garson gelip tabaklarını aldı. Daha fazla şarap geldi.

Bir süre sonra Pia burnunu ovuşturdu. Boş şarap kadehine, sonra da komşu masadaki boş şişelere baktı. Sandalyesinde yana doğru eğilmiş yeni en iyi arkadaşına gözlerini kısarak baktı. "Adın neydi?"

Peri kıkırdadı. "Bu çizelgede olmalı. Bir yere yazdığımdan eminim."

Pia, masa örtüsünü kaplayan yoğun siyah karalamalara baktı. "Bir şey konuşacaktık. Değil mi?"

"Tabii ki konuşacaktık. Sen benim halkla ilişkiler işimi devralacaksın."

"Tamam." Başını salladı. Bu mükemmel bir çözümdü. Elbette

öyleydi. Ama dur. Bu konuda hatırlaması gereken bir şey vardı.

Şüpheler, başka düşünceler, kabul etmemesi için çok iyi nedenler. Bir şey vardı...

Havada parıltıyan bir şey, o kadar hafif, narin ve coşkulu bir kadınsı güç ki, saatlerce onun varlığında oturup doyasıya tadını çıkardıktan sonra fark etti.

En iyi arkadaşı bir şey yazıyordu. T-r-i-c-k-s. Peri, kendi kendine mırıldanırken kelimenin etrafına kalpler ve çiçekler çizdi.

"Hileler," dedi Pia.

Tricks, dişlerinin arasına dilini sıkıştırarak çiziminden başını kaldırdı.

Pia dirseğini masaya koydu, çenesini eline dayadı ve diğer kadına gülümsedi. "Gücün, çekicilik veya karizma ile bir ilgisi var mı?"

Tricks kulağının ucunu kaşdı. "Öyle olsa ne olur?"

"Aynı odada birlikteyken ve ben sarhoşken bana sorduğun hiçbir şeye evet dememeliyim, hepsi bu," dedi Pia.

Tricks'in göz kapaklarından biri yarıya indi, kurnaz ve pişmanlık duymayan bir bakış attı.

Sonra peri gülümsedi ve odaya güneş ışığı ve mutluluk doldu. "Oh, pfft!" dedi.

Öğleden sonra akşamüstü oldu. Dragos, Kristoff ve Tiago, Dragos'un ofisinde akşam haberlerini izliyorlardı. Kristoff, bir kolunu beline dolamış, bir eliyle ensesini tutuyordu. Tiago, ayaklarını birbirinden ayırmış, kollarını kavuşturmuş duruyordu. Pazi kasları gerilince dikenli tel dövmeleri belirginleşti.

Dragos masasında oturuyordu. Cuelebre Enterprises'in ulusal televizyonda rezil edilmesini izlerken, parmaklarını dudaklarına dokunduruyordu.

Ekranda iki güzel insan vardı. Biri insan bir kadın muhabirdi. Diğeri ise Karanlık Periler Kralıydı.

Dragos, onlarca yıldır ilk kez düşmanının yüzüne bakıyordu. Urien, tipik Karanlık Fae renklerine ve özelliklerine sahipti; iri gri gözleri, yüksek elmacık kemikleri, beyaz teni ve omuzlarına kadar uzanan siyah saçları vardı. Saçları geriye taranmıştı ve zarif, uzun sivri kulakları görünüyordu.

"... elbette, projenin iptal edilmesi bu topluluk halkı ve Illinois eyaleti için oldukça büyük bir mali darbe," dedi Urien, çekici ve pişmanlık dolu bir gülümsemeyle. "Ve bu sadece kaybedilen potansiyel işler için değil. Yeni bir elektrik üreten nükleer santral tarafından üretilecek olan temiz ve ekonomik bir enerji kaynağını kaybettik ve bunun için Cuelebre Enterprises'a teşekkür etmeliyiz. Bildiğiniz gibi, ülke karbon emisyonlarını azaltma zorluğuyla karşı karşıya. Emisyonları azaltmanın tek yolu, enerji verimliliğini artırmak ve rüzgar ve güneş enerjisi gibi temiz teknolojiler geliştirmektir. Nükleer enerji de bu karışımın bir parçası olmalıdır."

Dragos sessiz tuşuna bastı. Tiago ve sefil asistanına baktı.

Tiago, "Urien ölü bir adama göre iyi görünüyor," dedi.

"Çok iyi," diye homurdandı Dragos.

"Onun ne kadar ikiyeüzlü olduğuna inanamıyorum," dedi Kristoff acı bir şekilde. "Temiz enerji ve daha düşük emisyonlardan bahsediyor, ama hala dağların tepesini havaya uçuruyor ve gezegendeki en kirli şirketlerden birine sahip. DOE'deki bağlantımız Peter Hines, bizim istediğimiz gibi RYVN hibe başvurusunu reddetti. Bugün kovuldu. Ve Urien'in medya saldırısı öğleden sonra başladı. Altı şirketimizin hisseleri düştü."

"Illinois'te merkezi olanlar," dedi Dragos. "Evet."

"Oh, neşelen Kris," dedi Tiago sabırsızca. "Urien'in en sevdiği projesini kaybetmeyi öylece kabul edeceğini mi sandın? Tabii ki misilleme yapacaktı. En azından onu gerçekten kızdırdığını bilmenin tatminini yaşayacaksın. Genelde insan medyasıyla ilgilenmez."

Kris tırnağını ısırıldı. "Sonra ne olacağını biliyorum. RYVN, Hines'ın yerine birini atayarak o hibe için yeniden başvuracak. Bundan sonra kamuoyu onların tarafında olacak."

"Onlar o hibeyi benim cesedimi çiğnemededen alamazlar," diye bağırdı Dragos. "RYVN ortaklığını parçalamak için ne gerekiyorsa yapın demiştim ve ciddiydim." Ayağa fırladı ve masaya yumruk attı. Tiago sessizdi ve Kris, Dragos öfkesiyle mücadele ederken ayaklarına baktı. Bir süre sonra sakinmiş gibi görünüp devam etti, "Hines'ı bul, ona iş teklif et. O bir bürokrat, bizim istediğimiz bir şey yapabilir."

Kris, "Belki Washington'daki lobi ekibimize katılabilir," dedi.

"Git." Kris kaçtı. Dragos ateşli bakışlarını Tiago'ya çevirdi. "Ve Tanrı aşkına, şu kaypak piçi bulup getir de onu paramparça edeyim!"

"Üzerinde çalışıyorum," dedi Tiago. "Benden kaçabilir ama sonsuza kadar saklanamaz. Onu yakalayacağız, Dragos."

Nöbetçisi dışarı çıkarken ona öfkeyle baktı. Urien'i bulmak yeterince hızlı ilerlemiyordu. Masasına doğru fırladı ve kendini zorla kaldırıp öfkesini kontrol altına aldı. Mobilyaları parçalamayı bırakmalıyım. Yapacak çok iş var. Onarım ve tadilat için zaman yok.

Düşünceleri Pia'ya kaydı. Pencereden dışarı baktı ve akşamın erken saatlerinin ışığına kaşlarını çattı. Ofisten çıktı ve sessiz bir çatı katına çıkan merdivenleri koşarak çıktı. Odaları dolaştı. Boşluk yankılanıyordu.

Hoşuna gitmedi. Kaşlarını çatarak somurtmaya başladı. Ama başka ne bekleyebilirdi ki? Pia'nın, ne zaman isterse onu burada bekliyor olacağını mı sanmıştı?

buraya bakmaya karar verdiğinde burada bekliyor olacağını mı sanmıştı, bir çalışan ya da hizmetçi gibi? Kahretsin.

Rune, diye telepatik olarak söyledi.

Rune cevapladı, *Hala öğle yemeğindeler.*

Hala öğle yemeğinde mi? Dragos yönünü tersine çevirip asansöre doğru yürüdü.

Birkaç dakika sonra Manhattan Cat'e girdi ve restoranın içinden geçerek yönetici odasına doğru ilerledi.

Rune ve Graydon kapalı kapının iki yanında duruyordu. Graydon yerinde zıplıyordu. Rune kolları ve ayak bilekleri çapraz bir şekilde duvara yaslanmıştı. Dragos ellerini beline koydu ve onlara baktı.

Rune, "Saat 1:30'da tofu tavada kızartma öğle yemeği. Dört şişe şarap. Garson yaklaşık 45 dakika önce bir tepsi çikolatalı tatlı ve bir şişe konyak getirdi. Kapı en son açıldığında 'I Will Survive' şarkısını söylüyorlardı."

"O ne?" dedi Dragos.

Graydon sırıttı. "Gloria Gaynor'un yetmişli yıllarda hit olan bir şarkısı. Sanırım 'kötü eski erkek arkadaşlar üzerinden kadınlar arası bağ kurma' türünde bir şey olarak söylüyorlardı."

Başını birden kaldırdı. Son yüzyılın en şaşırtıcı ve hoş olmayan düşüncelerinden biri aklına geldi.

Ben *erkek arkadaşı* mıyım?

Hırladı ve kapıyı sertçe açtı.

Pia ve Tricks, yerde ellerinin ve dizlerinin üzerinde, kahkahalarla gülerek kıkır kıkır gülüyorlardı. Masalar ve sandalyeler duvara itilmişti. Pia, siyah yazılarla kaplı beyaz bir masa örtüsünü katlıyordu.

"Bir dakika bekle," diyordu Pia. "Yemin ederim az önce gördüm. Akış şemasını doğru katlarsan, bak, isimler uyuşuyor. Bütün bu insanlar da birbirleriyle yatmış."

Tricks kıkırdadı. "Nasıl fark ettin? Bu *National Treasure* ya da *Da Vinci Şifresi*'nden çıkmış gibi. Özel lensli garip antika gözlükler bulmalıyız, belki başka şeyler de görürüz. Bekle. İşte başlıyor." Uzun ve yüksek bir geçirdi.

Pia geçirmeyi saydı. "... iki on bin, üç on bin, dört... oops, sen kazandın." Küçük periyi hayranlıkla izledi. "O kadar havayı nereye koydun?"

"Bu bir yetenek," dedi Tricks.

Dragos'un kötü ruh hali sabun köpüğü gibi patladı ve sırıttı. Pia'nın sarı at kuyruğu gevşemiş ve bir kulağının üzerine kaymıştı. Tricks sandaletlerini çıkarmış

sandaletleri çıkmış ve tasarımcı ipek pantolonunu dizlerine kadar sıyırmıştı. Beşinci Cadde'deki Pucci mağazasından kaçmış bir mülteci gibi görünüyordu. Kapıya yaslandı ve hangisinin onu önce fark edeceğini bekledi.

Pia fark etti. Sürpriz ve sevinçle yüzü aydınlanarak topuklarının üzerine oturdu. "Merhaba."

Sürpriz ve sevinç, ona özel bir hediye paketi gibiydi. O da ona gülümsedi. "Sarhoş olmuştun."

Sarhoş gibi yavaş hareketlerle Tricks onu ve arkasındaki iki grifonu fark etti. Çığlık attı ve kollarını masa örtüsünün üzerine uzattı. "Kimse bunu görmemeli!"

Rune, Dragos'un etrafında kayarak, merakla başını eğdi. "Neden, ne oldu, devlet sırrı mı?"

"Neredeyse!" Tricks masayı örtüyle örtmeye başladı. Rune bir köşesini tutup çekti. Kendini örtünün üzerine attı. "*HAYIR!*"

Dragos onları görmezden geldi. Pia'nın önüne çömeldi ve nazik bir hareketle saçını kulağının arkasına itti. Soluk teni kızarmıştı ve parıldayan gözleri odaklanamıyordu. "Sabah köpek gibi kusacaksın."

"Biz sadece düşündük..." dedi. Cümlesi yarım kaldı. Şaşkınlıkla ona baktı. "Sen gördüğüm en yakışıklı adamsın. Ayık olsaydım da sana bunu söylerdim." Sonra başını sallayarak ona sırtarak gülümsedi. At kuyruğu daha da aşağıya kaydı. "Hayır, söylemezdim. Çok utangaçtım."

Daha önce hissettiği öfke ve hayal kırıklığı, sanki hiç var olmamış gibi geçmişe kaydı, bu sarhoş büyücü kadının yarattığı kimyasal bir dönüşüm gibi. Yüksek sesle gülerken, ellerini kızın dirseklerinin altına soktu ve onu dikkatlice ayağa kaldırdı. "Bana söyleyecek başka ne var?"

Kız öne eğildi ve sendeledi, fısıldayarak itiraf etti: "Sen de benim gördüğüm en seksi erkeksin. Biliyor musun, uzun, pullu, sürüngen kuyruğun gerçekten diğerlerinden daha büyük. Çok fazla erkekle birlikte olmadım da. Ya da karşılaştırma alışverişi falan yapmadım." Hıçkırarak güldü ve adam kahkahalarla gülünce endişeyle ona baktı. "Az önce konuşma uçurumundan mı düştüm?"

"Öyle sayılır," dedi. Kolunu onun omzuna doladı ve Rune ile Tricks'in masa örtüsü için boğuşurken onları etraflarından geçirdi. "Sorun değil, sevgilim. Seni tutacağım. Peki, kaç erkekle birlikte oldun?"

İki parmağını kaldırdı ve bir gözünü kapatarak onlara baktı. "Biri artık sayılmaz, çünkü o öldü." İki parmağıyla yanağını dürttü. "Yüzümü hissetmiyorum. Senin günün nasıl geçti?"

"Tamam," dedi. Elini tuttu, bir parmağını katladı ve onu restorandan çıkarırken kalan işaret parmağına bir öpücük kondurdu. "Güzeldi."

Ertesi gün öğleden sonra Pia, yeni ayakkabılarıyla birlikte spor kıyafetlerini giydi. Saçlarını yukarıya topladı ve ensesine sıkı bir at kuyruğu yaptı.

Önceki gecenin anıları bulanıktı. Konuşuklarını ve flört ettiklerini hatırlıyordu, kendini zeki, güzel ve esprili hissetmişti, Dragos ise onu alay ederken, koyu tenli yüzü kahkahalarla buruşmuştu. Yatağa düştüğünü, acımasızca gıdıklarken ona çığlık atıp tekmelediğini hatırlıyordu. Onun kollarında uykuya daldığını, ellerinin saçlarının şelalesinde yumruklandığını hatırlıyordu.

Ertesi sabah geç saatlerde, akşamdan kalma hali onu nihayet kendine getirince, yatakta tek başına yatıyordu. Pencereden uzaklaşarak inleyerek yuvarlandı ve yastığın üzerinde duran bir şişe fark etti. Şişe sihirli bir şekilde tınlıyordu. Boynuna bir not bağlanmıştı. Notta şöyle yazıyordu: "*Beni iç.*"

O iksir hayatını kurtarmıştı. Birinin Tricks için de bir tane getirmiş olmasını umuyordu. İksirin yardımıyla bile, midesine başka bir şey sokabilmesi için epey zaman geçmesi gerekti. Şimdi, dikkatli bir şekilde yediği hafif bir öğle yemeğinin ardından, Rune ve Graydon ile birlikte nihayet planladıkları gibi spor salonuna gidiyorlardı.

Kapıyı açtı. Salondaki iki grifon konuşmalarını kesti. Yüz ifadeleri tamamen donuktu. Kaşlarını çatı. "Dün özür dilemem gereken bir şey mi yaptım, yoksa bir şey mi söyledim?"

"Sen değil, cupcake," dedi Graydon. "Ama görünüşe göre kuledaki birçok kişi öyle yapmış. Rune, buraya Melrose Place adını vermemiz gerektiğini düşünüyor. Bence Peyton Place daha klasik bir isim, sence de öyle değil mi?"

"Olamaz," dedi. "Tricks'in masa örtüsünü aldın." Rune sırtıttı.

"O küçük pislik beni ısırmadan önce."

Merdivenleri çıktılar. Spor salonunda yaklaşık yirmi kişi vardı. Bazıları aletlerle çalışırken, diğerleri iki büyük

egzersiz alanında birbirleriyle dövüşüyordu. Bir alanda çok kullanılmış ama iyi bakılmış parke zemin vardı, diğer alan ise güreş minderleriyle kaplıydı.

Rune, güreş minderleriyle kaplı alanı kaparken Graydon soyunma odasına girip üstünü değiştirdi. Sonra Rune de üstünü değiştirmeye gitti. Geri geldiğinde, Graydon'u ve onu minderlerin ortasına çağırdı. İki adam da dar tişörtler ve siyah pamuklu pantolonlar giymişti. Aralarında duran kız, toplamda 225 kilo ağırlığındaki Wyr kaslarıyla her zamankinden daha büyük görünüyordular.

Rune'un yerinden ettiği kişiler, kenarda durup izliyorlardı. Pia, midesini saran gerginliği gidermek için derin nefesler aldı, kendilerine yöneltilen meraklı ve pek de dostça olmayan bakışların farkındaydı. Ayak parmaklarının ucunda dengede durdu, kollarını ve bacaklarını salladı ve boynunu uzattı.

Rune, "Tamam, birkaç temel kendini savunma tekniği üzerinden geçeceğiz. Pia, en önemli nokta, bizlerin korumalar olduğumuz ve en iyisini bildiğimizdir. Sana ne yapmanı söylersek, ne zaman yapmanı söylersek, onu yapmalısın. Sana eğilmeni söylersem, eğilmen gerekir. Gray sana yere yatmanı söylerse, yüzünü yere koymalısın. En zor olan şey, saldırının büyük olasılıkla uyarı olmadan gerçekleşecek olmasıdır, bu yüzden tereddüt etmeden ve tartışmadan emirlere uymak kesinlikle gereklidir."

"Başka bir deyişle," dedi Graydon, "eğer sana eğilmeni söylersek, kafanı kaldırıp etrafa bakıp 'Ha?' deme. İçgüdülerin sana bunu yapmanı söyleyebilir, ama 'ha' dersen, muhtemelen kafan uçar."

"Tamam," dedi, ikisine birden bakarak. "Huh" demeyin.

Rune, "Gray, Pia'nın arkasına geç. Sen onun saldırganı olacaksın. Pia, Gray arkandan yaklaşıp seni sürükleyecekmiş gibi yakalayacak. Onun seni nasıl yakaladığına ve vücutlarınızın pozisyonuna dikkat etmeni istiyorum. Onun tutuşundan kurtulmanın yollarını çalışacağız, tamam mı?"

"Tamam," dedi.

Graydon onun arkasına geçti. Böylesine iri bir adam olmasına rağmen sessizce duruyordu. Pia önündeki yere odaklandı ve antrenmana dalarken derin nefes almaya devam etti.

Sert ama esnek, sabit ama esnek kal.

Farkındalığıyla arkasına uzandı ve işte oradaydı. Onu daha önce hiç kimseye yapmadığı kadar güçlü bir şekilde yakaladı. Duyabiliyordu...

Onun nefes almasını hissetti, niyetiyle birlikte ağırlığının değiştiğini hissetti. İşitme duyusu, görme duyusu, çevresindeki her şeyi algılama duyusu... daha önce hiç olmadığı kadar keskinleşmişti.

O, insanüstü bir hızla ona doğru geldi. Su gibi akıyordu.

Yanlara kayarak belinden eğildi ve elinin koluna değdiğini hissetti. Bir dönüşle tek ayak üzerinde dengede kaldı, onun uzandığını hissetti ve bu onun kaldıraç noktası oldu.

Graydon, zemini sarsan bir darbeyeyle sırt üstü yere düştü. Spor salonu, egzersiz aletlerinin yavaşlaması ve durmasıyla sessizliğe büründü. İki grifon da ona bakıyordu.

Graydon küfretti ve başını mindere düşürdü. "Ne yaptın sen? O Turbo Dance hareketi değildi."

Rune ellerini beline koydu ve gülmeye başladı. "Seni yere serdi, yaptığı şey buydu."

"Özür dilerim, yanlış mı yaptım?" diye sordu, herkesin ona bakmaya devam etmesi üzerine endişelenerek. "Emirleri dinlemedim, değil mi? Onun beni yakalamasına izin vermeli miydim?"

"Hayır. Hayır, bence gayet iyi yaptın," dedi Rune. Graydon'a elini uzattı ve diğer grifonu ayağa kaldırdı.

Graydon ona öfkeyle baktı. "Tamam. Ben uyurgezer gibiydim. Benim hatam. Derslerin olduğunu söylemiştin, seni dinlemeliydik. Ama bunu tekrar yapacağız, cupcake, ve bu sefer beni şaşırtamayacaksın."

O da başını salladı. "Tamam."

Eski pozisyonlarını aldılar ve kız yine ayak parmaklarının ucunda dengede durdu, başını eğerek yere odaklandı. Bu kez, keskinleşen duyularının etkisiyle, Graydon ve Rune'ye odaklandı. Onların Gücü ve fiziksel enerjisi, pozisyonlarını zihninde tutmasını kolaylaştırıyordu.

Graydon saldırıya geçti, sayısız yüzyıllar süren savaşlarla bilenmiş ölümcül vücudu ile. Kız akıcı hareketlerle ondan uzaklaştı. Bu sefer Graydon da onunla birlikte hareket etti ve güçlü kolunu kıvrım kıvrım hareketlerle kızın beline doladı.

Ama o orada değildi. Onun hareketine ters yönde hareket etti, koluna koyduğu enerjinin gücünü ve vücudunu öne doğru attığını hissetti ve bu onun avantajı oldu. Graydon matın üzerine düştüğünde yer gürledi.

Yumruğuyla matı yumrukladı. "Siktir!" Rune gülerek bağırdı.

Graydon bir anda ayağa kalktı. Böylesine iri bir adam için şaşırtıcı bir güç, çeviklik ve hız gösterisiydi ve Pia geri çekildi. Rune'a hırlayarak, "Gül bakalım, pislik. Şimdi deneme sırası sende," dedi.

"Ağlaklık yapma," dedi Rune. Pia'nın yanına döndü, içindeki avcı uyanmış ve tehditkar bir gülümsemeyle doluydu. "Hazır mısın?"

Adrenalinle dolmuş Pia, omzunu hızlı ve sarsıntılı bir hareketle kaldırdı. "Elinde ne varsa göster, zeki."

O, kurnazlığı ve hızını kullanarak üzerine atıldı ve Pia, onun gerçekten tüm gücünü kullandığını, kendini tutmadığını anlayabildi. O ona ulaştığında, Pia zarif bir eğri çizerek geriye düştü ve onun momentumundaki güç, Pia'nın kaldıraç gücü oldu. Pia mindere düştü ve geriye doğru giderken ayaklarını ve bir elini kullanarak onu başının üzerinden itti. Kısa bir an için havada kaldı. Sonra, Rune takla atmayı tamamlayıp ayakları yere hafifçe basarken, o matın üzerine çarptı.

Rune sertçe öksürdü, yüzü donmuştu. Biri ıslık çaldı ve bağırdı. Dikkatini dağıtan sesin kaynağına baktı. Seyirciler alkışlıyordu.

"Bu lanet olası bir balet hareketi gibiydi!" diye bağırdı Graydon. Omzuna vurdu ve onu yana devirdi. Kız homurdandı ve sendeledi, Graydon onu yakaladı. "Oh, lanet olsun, tatlım, özür dilerim. Öyle demek istemedim. Canını acıttım mı?"

Onu sabit tutarken o kadar endişeli görünüyordu ki, kız şikayet edecek cesaretini bulamadı. Graydon'un vurduğu yeri ovuşturdu, Graydon ise elini itip kolunu döndürerek omuz kaslarını dikkatlice parmaklarıyla yokladı.

"Ben iyiyim," dedi ona. "Sorun yok."

Rune ayağa kalktı. "Bayne ve Con'u çağır," dedi gözcülerinden birine, o da koşarak gitti. Gözlerini kısarak ona doğru yürüdü. "Ne öğrendin?"

"Wing Chun, jujitsu, bazı silahlar," dedi. "Temel şeyler, kılıç ve bıçak kullanımı. Silah ve tatar yayı kullanabilirim. Uzun yayda pek iyi değilim."

Onu, henüz tam olarak çözemediği bir Rubik Küpü gibi inceledi. "Dragos, senin savaşçı olmadığını söylemişti."

"Değilim." Graydon onu uzaklaştırmaya çalışmadı. Kız onu itmekten vazgeçti ve omuz kaslarını masaj yapmasına izin verdi. "Sizin gibi değilim. Kaçınabilirsem kavgaya etmem, öldürme içgüdüm yok ve silahlarla uğraşmayı sevmiyorum."

"Gerekirse öldürebilir misin?"

"Başka seçeneğim yoksa," diye tereddüt etmeden cevapladı. "Hayatta kalmak için yapabilirim. Ama aksi takdirde, tüm dikkatim ve eğitimim kaçmak üzerine."

"Mükemmel. Bununla çalışabiliriz. Çalıştığınız disiplinlerden en çok hangisini seviyorsunuz?"

Düşündü. "Wing Chun diyebilirim. Verimlilik, pratiklik ve hareket ekonomisi ilkelerini ve rakibin hareketlerindeki enerjiyi hissetmeyi seviyorum. Çok zarif. Bir zamanlar bir öğretmenim vardı, bana en iyi dövüşçünün haiku gibi olduğunu, çok yalın ve basit olduğunu ve dövüşünün çok kısa olduğunu söylemişti. Wing Chun bu felsefeye biraz benziyor."

Adam başını salladı. "En güçlü yönün nedir sence?"

"Hız olmalı. Kabul edelim, eğer gerçekten kanımı dökmek için peşime düşseydiniz ve beni yakalasaydınız, işim biterdi."

"Çok iyi. Peki zayıf yönün nedir?"

Başını eğdi, ensesini ovuşturdu ve itiraf etti: "Emirleri yerine getirmek. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Elimden geleni yapacağım, ama içinizden biri 'eğil' diye bağırırsa, kafasını kaldırıp 'Ha?' diyen aptal ben olabilirim."

"Eğer yeterince yavaş olursan, bu önemli olmayabilir," dedi Graydon. "Senin için iyilik olsun diye bile olsa, sana saldırmaya çalışırsak, korkup altımızdan atlayabilirsin, bu yüzden 'eğil' diye bağırmamız gerekiyor."

Ona yüzünü buruşturdu.

Diğer iki grifon, Bayne ve Constantine, onlar konuşurken onlara katılmıştı, ta ki Pia, sağlam kaslardan oluşan devasa bir duvar ve erkeklerin yoğun ilgisiyle çevrili kalana kadar. Rune onlara, "Bunu görmelisiniz. Pia, devam edelim mi?" dedi.

"Ne demek daha fazlasına var mısınız?" diye sordu Pia, burnunu çekip başını sallayarak. "Henüz ter bile dökmedim, zeki çocuk."

"Bu kavga sözleri, cupcake," dedi Graydon neşeyle. Parmaklarını kırdı.

Bayne ve Constantine sırayla ona saldırmaya çalıştı. Her iki grifon da yere düştü. İkili olarak saldırdıklarında daha şanslı oldular. Pia'nın tişörtü terden ıslanmıştı. Onlar sadece yüzyılların tecrübesine sahip korkunç savaşçılar değildi, aynı zamanda motivasyonlu ve hızlı öğrenenlerdi. Çok geçmeden Pia çabasını artırmak zorunda kaldı.

Onlardan, onların kendisinden öğrendiğinden daha fazlasını öğrenmesi gerektiğini bilerek, hızını artırdı. Tüm dikkatini, onu yere sermeye kararlı dört Wyr'a verdi. Onlar gülüp şakalaşırken, Pia artık onların yaptığı şeyin sadece bir egzersiz dersi olmadığını, hayat memat meselesi olabileceğini biliyordu.

Dragos, Pia ile tamamen büyüleyici bir akşam geçirmişti. Bu sabah, uyuyan sevgilisini kollarında tutmuş ve güneşin doğuşunu izlemişti. Ve yine garip bir deneyim yaşamıştı: sessizlik içinde mutlak bir huzur ve tatmin duygusu, dünyasında her şeyin yolunda olduğuna dair kesin bir inanç.

Ama tüm bunlar geçmişte kalmıştı. O zamandan beri ruh hali bozulmuştu.

Goblin kalesi terk edilmişti. Sorgulayacak kimse yoktu. Büyülü kelepçeler iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Urien'in medya saldırısı önceden kaydedilmişti. Röportajın yapıldığı yere birini gönderdiğinde çoktan gitmişti ve kimse o piçin yerini tespit edemedi. Pia'nın eski erkek arkadaşı ve bahisçisinin izini sürenler de çıkmaza girmişti. Illinois'deki şirketlerin hisse senetleri düşmeye devam ediyordu.

Ayrıca, Fae Kralı hazinesinin yerini bulmak için bir büyü yapabilmişse, o yerin güvenliği tehlikeye girmişti. Büyünün sadece bir kez işe yaramış olması ve hazinenin yerini sadece Pia'nın bilmesi önemli değildi. Urien başka bir büyü yapabilirdi, değil mi? Ve belki şu anda Dragos'un kilitlerini ve koruma büyülerini aşabilecek tek kişi Pia'ydı, ama bir kez bir şey kırılmışsa, başka birinin bunu tekrar yapmanın bir yolunu bulması an meselesiydi.

O kadar güçlü bir bulma büyüsünün başka neye etki edeceği de belli değildi. Yaşlı müttefiklerine olanları haber vermeyi düşündü, ama bunu yaparsa kendi zayıflığını itiraf etmek zorunda kalacaktı. Henüz o kadar ileri gitmeye hazır değildi.

Üstelik, ofisine adımını attığı anda Çin su işkencesi başlamıştı.

New York belediye başkanı onunla konuşmak istiyordu. Başka kimseyi kabul etmiyordu. Seçmenleri, geçen hafta yaşananların bir daha tekrarlanmaması için gürültü kontrolü konusunda bir anlaşmaya varılması konusunda ısrarcıydı. Damla.

Illinois valisi, RYVN ortaklığına yönelik zulmünü konuşmak için şahsen aradı. Damla.

Yaşlılar Mahkemesi, Elf topraklarındaki "saldırgan davranışları" ve başka bir ülkedeki Fae'lerin toplu katliamı iddialarını görüşmek üzere ona celp göndermişti. Görünüşe göre, hiç kimseden gelen celplere cevap vermemiş olmasını görmezden gelmeye karar vermişlerdi. Damla.

Elf Yüksek Lordu'ndan özel bir kurye gelmişti ve Pia'ya yaz solstisinde onları ziyaret etmesi için yazılı bir davetiye getirmişti. Sadece Pia, başka kimse yoktu. Kesinlikle o yoktu. Yüksek Lord, Pia'nın kabulünü alır almaz Wyrkind ile ticaret ambargosunu kaldırmaktan memnuniyet duyacaktı. Yazılı olarak. Lanet olasıca damla damla.

Sonra diğer her şey hakkında alınacak sonsuz iş kararları vardı. İdari asistanları ve yönetim ekipleri mükemmeldi. Ofisine gelen her şey gerçekten onun doğrudan ilgisini gerektiriyordu. Normalde, Cuelebre Enterprises'ın yürüttüğü tüm uluslararası girişimlerde çalışmaktan zevk alırdı. Aynı anda birkaç satranç oyunu oynamak gibiydi. Ama bugün, aşınmış cildinin üzerine daracık giysiler giymiş gibi hissediyordu. Hepsini üzerinden yırtıp duvarlara tırmanmak istiyordu.

Oda içinde volta atıyordu. Pia'yı düşünmekten kendini alamıyordu. Ne yaparsa yapsın, zihninde sadece o vardı. Bütün bu saçmalıklarla uğraşmak istemiyordu. İşler sıkıcıydı. Illinois'deki altı şirketin hisseleri bir süre düşerse kimin umurunda olurdu ki? Paraya ihtiyacı yoktu. Dikkat çekmek için bağırıp çağıran tüm bu kuruluşlar, topuklarına yapışan bir sürü havlayan Chihuahua köpeği gibiydi. Başka bir gizli yer bulup tüm hazinesini oraya taşımak düşüncesi onu çok rahatsız ediyordu.

Ve neden biri Urien'in kafasını FedEx ile göndermiyordu ki?

Ellerini pencereye dayadı ve şehrin manzarasına bakarken onlara yaslandı. Dün gece ona Tricks'in halkla ilişkiler işiyle ilgilenip ilgilenmediğini sorduğunda, ihtiyatlılığı güzel bakışlarındaki ışıltıyı bir hırsız gibi çalmıştı.

"Düşünmem gerek" demişti. Yine. Tıpkı dün ona *"Sanırım düşünmem gereken çok şey var"* dediği gibi.

Ne düşünmesi gereken bu kadar çok şey vardı ki?

O muhteşem gece mavisi gözleriyle ona arzu dolu bir bakış attı. Onu kucakladığında, bunun içten bir sevgiyle olduğunu yemin edebilirdi. Cömert ve vericiydi, fiziksel olarak hiçbir şey saklamıyordu. İçindeyken ne kadar sıkı olduğunu, orgazm olduğunda ne kadar güzel olduğunu düşünmek bile onu çıldırtıyordu. Sevişirken çıkardığı sesleri hatırlayınca sertleşti.

Onunla konuşmanın ne kadar kolay olduğuna, onunla ne kadar çok konuşmak *istediğine* ve onunla kavga etmenin hayatında yaşadığı en büyük eğlence olduğuna şaşırmıştı. Onu sadece birkaç saat önce görmüştü, lanet olsun, ve onunla tekrar kavga etmek, onunla konuşmak ve bir sonraki saçma sözlerini duymak, ona sarılmak ve gülmek, onu yere yatırıp içinde hiçbir şey kalmayana kadar, içinde onun adı dışında hiçbir şey kalmayana kadar onu becermek için sabırsızlanıyordu.

O, *onun* kadınıydı. Neden bunu kabul edemiyordu?

Ne zaman o noktaya gelirlerse, ne zaman onu iyice kavradığını düşünürse, kızın duman olup parmaklarının arasından eridiği o büyüleyici rüya gibi hissedirdi.

Zihnindeki koruma büyüler. Orada kaybolmuştu. O zarif kaleye geri çekilmişti. Bariyeri yıkıp zihnini parçalamadıkça ona ulaşamazdı.

Kaşlarını çattı. Bir şekilde o kaleye girmenin bir yolunu bulacaktı. Onu ele geçirecekti. Kendisine yardım etsinler, bunun için geri kalan tüm hayatı gerekse bile, onu tamamen ele geçirecekti.

Başka hiçbir şey kabul edilemezdi.

Bunu kafasından atmaya ve yararlı bir şeye odaklanmaya kararlı olarak, kapısını açtı ve Kris'in kendisine yeni bir haber olup olmadığını görmek için ofisinden çıktı.

Dış ofislerde kimse yoktu. O sırada gürültüyü fark etti. Koridorda hızla ilerledi. Bir köşeyi döndü.

İnsanlar spor salonunun dışındaki salonda toplanmıştı. Pencerelelere bakıyorlardı. O yaklaşınca bir bağırış yükseldi ve içerideki insanlar alkışlayarak tezahürat yaptı.

Spor salonuna girerken insanları kenara itti ve tumbling minderlerinin kenarında Graydon ve Bayne'i gördü. Grifonlar kollarını kavuşturmuş duruyorlardı. Yerdeki bir şeyi izliyor ve gülüyorlardı.

Dragos yaklaşırken, Graydon onu izleyenlerin başlarının üzerinden gördü ve sırttı. "Selam patron. Yeni oyuncak için teşekkürler."

Dragos, "Neden bahsediyorsun?" diye sordu.

Graydon ona, "Otul hayvanı yakalama oyunu oynuyoruz. Hiçbirimiz onun ne olduğunu anlayamıyoruz, ama lanet olsun, çok hızlı. şu ana kadar Gryphon Takımı on denemede iki yakaladı. Onu yağla, bahse girerim onu hiç yakalayamayız."

Minderin kenarına ulaştı ve aşağıya baktı.

Constantine çömelmiş, kollarını amış, önünde yaşanan mücadelenin iine dalmıştı. "Yakala onu, yakala!"

Rune ve Pia, minderde birbirine dolanmış bacaklarla boğuşuyorlardı. Rune, Pia'yı korumak için güçlü vücudunu zorluyordu. Pia'nın daha küçük bedeni, onun altında kıvrılıp akıyordu, yüzü kızarmış ve öfkeli bir ifadeyle bakıyordu. İkisi de nefes nefese ve terden sırılsıklamdı. Soluk, ince kasları, Rune'un tutuşundan kaçarken geriliyordu. Grifon, Dragos'un dn sabah onu arkadan yakaladığında kullandığı pozisyona benzer bir pozisyona geçerken küfretti.

Ejderha patladı.

ON BEŞ

Saldırı, Rune'un söylediği gibi, hiçbir uyarı olmadan gerçekleşti. Bir dakika önce Rune ile mücadelesinde hamle ve karşı hamle yapmaya dalmış, zihni onun niyetine karşı strateji geliştirmek için çalışıyordu. Rune onu matın üzerine yatırmıştı. Durum iyi değildi. Bu, onu yere sabitleme olasılığının daha yüksek olduğu anlamına geliyordu. Onun altından çabucak çıkmalıydı, yoksa Constantine ile arasına kalırsa işi biterdi.

Sonra ağırlığı kayboldu.

Dengesini kaybederek sırt üstü yere düştü. Nefes almaya çalışırken, olanları anlamaya çalıştı.

Constantine duvara yaslanmış yatıyordu. Kan tükürdü, yuvarlandı ve dizini altına aldı.

Bayne insanları kapıya doğru itti. "Dışarı. Herkes dışarı."

Graydon diz çöktü, kolunu kadının omzuna doladı ve onu oturur pozisyona getirdi. Yüzü bembeyaz olmuştu. "İyi misin, tatlım?"

"Ne oldu?" diye sordu.

O dikkatini vermemişti. Kız, onun bakışlarının yönünü takip etti.

Dragos, Rune'u duvara sıkıştırmış, bir elini boğazına dayamıştı. Rune, iri adamın pençesinde hareketsiz duruyordu, kolları gevşek, elleri açık. Uyanık bakışları Dragos'a sabitlenmiş, yüzü kararmıştı.

Constantine ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve öksürdü. "Onu öldürüyor."

Pia ayağa kalktı, onu yakalamaya çalışan Graydon'dan kaçtı ve ileri atladı.

Dragos'ta mantıklı hiçbir şey yoktu. Ejderha gözlerinden dışarı bakıyordu. Kısmen dönüşmüştü. Vücudunun ve yüzünün hatları korkunçtu, tamamen yanlış. Pençeleri Rune'un boynuna saplanmıştı. Deliklerden kan sızıyordu.

Pia duraksamadı, düşünmedi. Dragos'a yaklaştı ve varlığını belirtmek için omzuna dokundu. Kolunun altından kayarak iki adamın arasına girdi ve kolunu okşadı. O yabancı, ölümcül yüze ellerini koydu ve yanaklarını okşadı.

Onun Gücü bir cehennem gibiydi. Daha önce hiç yapmadığı bir şey denedi ve kendi daha soğuk, daha yumuşak enerjisini onun enerjisine sürttü.

"Merhaba," dedi. Nazik, yatıştırıcı bir sesle. Derin, yavaş ve kontrollü bir nefes aldı. "Dragos, lütfen şimdi bana bak. Dün günün ilk yarısında sana anlatmayı unuttum.

. D n sabahki işlerimi sana anlatmadım. Kişisel alışverişçimi New York'a yiyecek almaya gönderdim. şehri değil, eyaleti. Yani yakında çok büyük bir market faturası alacaksın.  zg n m, ama aslında değilim."

Ejderha gözlerini kırttı. Ona baktı. Hiç bu kadar muhteşem bir şey görmemişti.

Ona gülümsedi ve yumuşak bir şekilde konuşmaya devam ederken mürekkepli saçlarını d zelitti. "Düşündüm de, eminim çok fazla market faturası alacaksın. Stanford'un tek bir tedarikçiden bu kadar çok yiyecek alabileceğini hayal edemiyorum. Stanford alışveriş idir. O bir Wyr-mink. Ve yeni bornozum çok güzel. Siyah saten, çok yumuşak ve zarif. Bu sabah giydim ve duş alırken seni düşündüm." Göğsüne yaslanarak sert kaslı koluna elini koydu. "şimdi  ık oradan. Arkadaşını bırak. Onu seviyorsun. Bunu yakında hatırlayacaksın ve ona zarar verdiysen  z leceksin. Ayrıca, bana bir öpücük vermeni istiyorum, böylece bornoz için ve bu sabah yastığına bıraktığın iksir için sana düzgün bir şekilde teşekkür edebilirim. Çok düşüncelisin."

Ejderhanın gözleri kısıldı. Gücü, onu görünmez bir sıcaklık örtüsüyle sarmak için hareket etti.

"Hâlâ kafam yerinde değil," diye fısıldadı ona. Altın renkli yırtıcı kuşun gözlerinde cinsellik parladı. Parmak ucunu onun dudaklarının arasına soktu ve bacağıının i ini onun bacağına s rtt . "Hadi, koca adam, istediğini biliyorsun."

Kolunu onun omzuna doladı, uzun kanlı pençeleriyle çenesini tuttu ve başını büyük bir özenle yukarı kaldırdı. Kız parmak uçlarına yükseldi, gözlerini kapattı ve ona tamamen güvenerek yüzünü ona doğru kaldırdı. Sert dudakları onun dudaklarına değdi.

Graydon, Rune'u onlardan çekip uzaklaştırırken sırtında hızlı bir hareket hissetti. Grifon  ğ rd  ve  ks rd . Sonra Dragos  p c ğ n  derinleştirirken dünyanın geri kalanı kayboldu. Kollarını onun boynuna doladı. Vücudunun hareket ettiğini ve daha tanıdık hatlara geri döndüğünü hissetti.

Dragos, ağzını kızın yanağının kıvrımından aşağıya, köprücük kemiğine doğru kaydırđı ve yüzünü kızın boynuna gömdü.

Bakişları yana kaydı. Ayık griffonlar etrafta toplanmıştı. Bayne, yerde bir şişe suyla oturan Constantine'in yanındaki duvara yaslandı. Rune daha uzakta, serbest ağırlıkların yanında, boynunu havluyla siliyordu. Delik izleri  oktan iyileşmeye başlamıştı.

Graydon, kollarını kavuşturmuş, endişeli bir ifadeyle onu izliyordu. Tamam, Dragos'un öpücüğüne dalmışken o kadar yaklaşması belki biraz fazla olmuştu. Parmaklarıyla onu uzaklaştırdı.

O başını salladı. Sonra dudaklarını hareket ettirerek, "Ne oluyor lan?" dedi.

Kız gözlerini kocaman açıp, "Bilmiyorum" diye cevap verdi. Onu tekrar uzaklaştırdı.

Grifon, katır kadar inatçıydı. Boğazını temizledi ve yüksek sesle, "Patron, ona asla zarar vermeyeceğimizi bilmen gerekir. Sadece kendini savunma hareketleri yapıyoruz. O kadar iyi çıktı ki eğlenmeye başladık, hepsi bu," dedi.

Dragos başını kaldırdı. Kızın başının arkasını avuçladı ve onu kendine doğru çekerek grifonlardan uzaklaştı, kendini kızla grifonların arasına koydu.

Anladı. Koruyucu davranmıyordu. Kıskançlıktan dolayı neredeyse ilk yardımcısını öldürüyordu.

Kız ellerini onun göğsüne koydu ve itti. O da tutuşunu gevşetti.

Ona öfkeyle baktı, ama onun karanlık yüzündeki gerginliği görünce öfkesi bir anda söndü. Belki de neler olduğunu anlamamıştı. Belki de asla anlamayacaktı.

Omuzları çöktü. "Yapabileceğim başka bir şey var mı?" "Adamlarımla konuşmam gerek," dedi.

Kız başını eğip onayladı. Boş spor salonuna bakındı. "Tamam. Duş almak istiyorum."

Onu bırakıp gitti. "Hepimiz yukarı çıkacağız."

Adamlarıyla konuşurken, kız kapıya doğru döndü.

Uzun boylu, güçlü bir kadın salonda durmuş, onları izliyordu. Silahlı ve deri giysiler içindeki kadın, zayıf kasları, karışık siyah saçları ve fırtınalı gri gözleriyle tuhaf bir güzelliğe sahipti. Pia onu tanımak için bir an durakladı. Kadın, Kule'nin çatısında duran nöbetçilerden biriydi. Aryal, harpiye.

Kadın izlerken arkasını döndü, ama Pia onun acımasız bakışlarını ve soğuk, beyaz yüzünü görmeden önce.

Pia, Dragos ve dört grifon çatı katına çıktılar. Pia yataktan Saks kutusunu aldı ve tek kelime etmeden banyoya girdi. Birkaç saniye sonra duş sesi duyuldu.

Grifonlar ıslak barda Heineken şişeleri aradılar. Dragos Fransız kapılarını açtı. Keskin bir rüzgar esince kapının eşiğinde durdu.

Temiz hava serin ve sakinleştiriciydi.

Rune ona katıldı ve rahat ve gevşek bir şekilde, ellerini beline koyarak o da şehri seyretti.

Sessiz bir sesle birinci adamına, "Sana bir özür borçluyum," dedi.

Grifon onun yüzünü inceledi. "Sorun değil, efendim. Durumun nasıl göründüğünü tahmin edebiliyorum. Bize ona dikkat etmemizi söylemiştiniz."

"Hayır," dedi. "Sorun yok değil. Kontrolün bende olmadığı açık. Normal ya da mantıklı davranmadığımı, hatta mantıklı düşünmediğimi çok iyi biliyorum."

Rune'un bakışları keskin, belki de onun rahat hissededeği kadar keskin değildi. "Dragos," dedi, "hepimiz Wyr'ın daha önce de böyle davrandığını gördük, biliyorsun.

Sadece *senin* böyle davrandığını hiç görmemiştik." Başını eğdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Hadi, bir düşün," dedi grifon, bronzlaşmış yüzünde bir gülümseme belirdi. "Wyr'ın bu kadar kıskanç, sahiplenici ve takıntılı davrandığını ne zaman gördün? Ne zaman öfkeleri bu kadar değişken hale geldi? Bu kadar mantıksız?"

Ağzı büküldü. "Ben hep huysuzdum."

"Evet, özellikle işler istediğin gibi gitmediğinde çok huysuz olabilirsin. Ama fkeleniğinde bunun bir nedeni vardır. Bütün bunların da bir nedeni var."

Düşünceleri karmakarıştı. Wyr tutkuları alevlendiğinde yaşanan dramayı düşündü. "Benim iftleştiğimi düşünüyorsun."

İlk Adam omuz silkti. "Bu ihtimal aklıma geldi. şu anda çok şey oluyor. Büyük baskı altındasın. Gerçekten öldürülme tehlikesiyle karşı karşıya kalman nadir bir durum."

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Çiftleşme. Hmm.

Doğası gereği yalnız bir yaratıktı. Başkalarıyla etkileşime girebilirdi, ama iten içe hep yalnızdı. Modern yaşamın sürekli sosyalleşmesinin yarattığı stresi, kendini rüzgâr ve güneş ışığında kaybedebileceği düzenli uzun uçuşlarla dengeliyordu.

Onu şaşkına eviren şey bu zıtlıktı. Sabah Pia'yı yatakta uyurken bırakıp kaçtığında rahatlamış olması gerekirken, onun yokluğunu bir kayıp olarak hissetmişti.

Onu... zlemişti.

"Sanırım düşünecek çok şeyim var," dedi. Bu sözün ironisi, Pia'nın en sevdiği sz olması nedeniyle onu rahatsız etmesinden hemen sonra geldiği için aklına geldi. Çenesini ovuşturdu ve büyük odada dolaşmaya başladı.

. "Sadece... şu anda ona kimse dokunmasın. Ben bunu çözene kadar."

Rune, şöminenin etrafındaki kanepelerde oturan diğerlerinin yanına gitti ve Bayne'in uzattığı bira şişesini aldı. "Anlaşıldı," dedi.

Tabii ki, hayatı buna bağlı değilse."

Bir an için kendi içindeki garip manzarayı keşfetti ve onaylayarak başını salladı. Konuyu değiştirdi. "Urien'in yeri hâlâ belli değil," dedi onlara.

"Hayatta kalan Goblinler dağıldı. Belediye başkanı sızlanıyor, Illinois valisi başımın etini yiyor, Elfler manipülatif davranıyor ve..." Durdu ve başını salladı. "Devlete yemek verdiğini söylemedi, değil mi?"

Graydon yüzünü ovuşturdu, eliyle ağzını kapattı ve boğuk bir sesle "Evet" dedi.

Rune ve diğerleri o kadar ihtiyatlı değildi. Onun ifadesine gülerек bağırdılar. Rune açıkladı: "Alışverişçiden eyaletteki tüm gıda bankalarını doldurmasını istemiş. Dürüst olmak gerekirse, kredi kartı onu biraz korkutmuş galiba. Belki de o daha çok çiçek ve şeker seven bir kadın."

Graydon somurtarak ekledi: "Ama bornozu beğendi. Çok güzelmiş dedi."

"Her neyse," dedi, eliyle konuyu kapatarak. "şu anda çok fazla insanın yanında olamayacağımı herkesin anladığını düşünüyorum, yoksa birinin boğazını gerçekten parçalayabilirim."

Bayne homurdandı. "Konuşma o noktaya geldikten sonra özür dilemek oldukça zor."

Onlara acı bir gülümseme attı. Odayı bir tur dolaştıktan sonra bir tur daha başladı. "Bugün gibi bir gün bir daha olmayacak. Bazı işleri satıp hayatımızı daha basit hale getireceğiz."

"Belki de birkaç hafta Carthage'a gitmek iyi bir fikir olabilir," dedi Constantine temkinli bir sesle. Dragos'un New York'un kuzeyindeki 250 dönümlük kırsal malikanesini kastediyordu. "Biliyorsun, birkaç öğleden sonra Adirondacks'a uçup, gerçekten ne yapmak istediğine karar ver, kafanda bir şeyler netleşsin."

"Bir süre kuzeye gitmek fena fikir değil," dedi. "Ama şu anda birkaç konuda kararımı verdim. Urien'in ölmesi gerektiği dışında, hayatımı sadeleştirmek ve bazı gereksiz şeylerden kurtulmak istiyorum. Hazır başla mışken, metroda biriktirdiğim tüm ıvır zıvırla ne yapacağıma karar vermemde de bana yardım etmenizi istiyorum."

Duşun altında, Pia başını ellerinin arasına alıp bankta oturdu. Korku ve adrenalinle dolu bir tepki geldi ve boğazı ağrıyana, burnu tıkanana ve artık ağlayamayana kadar ağladı.

Son birkaç gün o kadar aşırı olaylarla doluydu ki, sanki bir tür psikolojik şok geçiriyormuş gibi hissediyordu. Her şey garipti, gizli akıntılar ve nüanslarla doluydu, yoğun sevinç nöbetleri ve ani keskin endişe ve yalnızlık dalgaları vardı. Gerçeklik, sürekli parçalanıp yeniden şekillenen bir kaleydoskop haline gelmişti.

İşler sarpa sardığında, Dragos bir süreliğine onun merkezi, tek sabit noktası olmuştu. Garipti, ama etraflarını saran tüm tehlike ve belirsizliğe rağmen kendini iyi hissediyordu. Burada Dragos, her şeyin bir parçasıydı —öngörülemez ve bilinmeyen.

Onunla, ikisinin de anlayamadığı kadar derin bir bağ kurduğunu hissettiği net anlar yaşıyordu. Onu, kendisinin anladığından daha iyi anladığını hissediyordu.

Sonra tüm kesinlik kayboldu ve o boşluğa tutunmaya çalıştı. Bu olduğunda, içi parçalanmış gibi hissetti. Belki de o, parçalanıp yeniden şekillenen bir kaleydoskopdu. Belki de o, öngörülemez ve bilinmeyen her şeyin bir parçasıydı.

O muhteşemden de öteydi. Nefesini kesiyor, kalbini hızlandırıyor, öfkesini alevlendiriyor ve mizah anlayışını keskinleştiriyordu. Cinselliğini sevinçle dans ettiriyordu.

O, ona güvenmesini istiyordu, ama anlamadığı birine nasıl güvenebilirdi?

Aşkın ne olduğunu bile bilmediğini itiraf eden, onu kendi malı olarak gören ve en eski, en güvendiği müttefiki ve arkadaşını neredeyse öldürebilecek birini nasıl sevebilirdi?

Bir dakika. O bunu gerçekten düşünmedi, değil mi?

Aslında bu doğru değildi. O, aşırı derecede Stockholm sendromu yaşıyordu. Onun için ağız sulandıran bir delilik yaşadığını itiraf edebilirdi. Heh, bu aşamada bunu inkar edemezdi. Ama *L* kelimesini asla kabul etmezdi.

Tanrım.

Eve gitmek istiyordu, ama bir evi yoktu. Dairesi artık onun değildi. Belki çoktan başkasına kiralanmıştı. Kiralanmamış olsa bile

, o alana geri adım atarsa, o yerin dar ve küçük olduğunu ve hayatındaki her şey gibi yabancı geldiğini fark edeceğinden korkuyordu.

Duş kabini açıldı. Dragos giyinik halde içeri girerken, o irkildi ve refleks olarak göğüslerini kapattı.

Onun önünde diz çöktü ve bacaklarının iki yanındaki bankı kavradı. Sert hatlı yüzü ve kaslı vücudu anında sıırıslıklam oldu, altın rengi gözleri gölgelendi. Kız, ıslak tişörtünün yakasını çekiştirdi ve içini çekti. "Ne yapıyorsun?"

"Yine ağlamışsın," dedi. "Neden?"

Küçük, boş bir sesle güldü. "Zor bir gün, sanırım." "Konuyu saptırma," dedi. "Nedenini söyle."

"Söylemek istemiyorsam?" diye tersledi.

"Zor," dedi adam. Kızın omuzlarını tuttu ve onu kollarına çekti.

"Söylemelisin ki, yaptığım şeyi yapmamayı öğrenebileyim."

Lanet olsun ona. Tam da en çok ihtiyacı olduğu anda nasıl doğru şeyi söyleyebildi?

"Kim sen olduğunu söyledi? Sana söyledim, her şey beni etkiliyor." Yüzünü onun boynuna gömdü ve sıcak, ıslak teninin tadını çıkararak burnunu sürttü.

"Hala konuyu saptırıyorsun," dedi. Bitkisel kokulu bir vücut şampuanı aldı, avucuna biraz sıktı ve kızın boynunu ve omuzlarını masaj yapmaya başladı.

"Grifonlarla iyi vakit geçiriyordun. O bendim."

"Her zaman iyi vakit geçirmiyorduk," diye mırıldandı. Yorgun kaslarına dokunan ellerinin verdiği hazzı hissederek iniltiyi bastırdı. "Son birkaç gündür onlara tüm cazibemi kullanmak zorunda kaldım."

Göğsü sessiz bir kahkaha ile hareket etti. Parmakları, köpükler bırakarak solgun keman şeklindeki sırtında dolaştı. Durdu ve karanlık bir sesle, "Omzunda çok kötü bir morluk var," dedi.

"Bana bu konuyu açma bile," dedi. Sırtını ovuşturdu. "Tüm o zorlu çalışmanın ardından bugün oldukça iyi anlaştık. Partiyi bozduğunda, onları yerden silerek harika vakit geçirdiğimi bilmeni isterim."

Geri çekildi ve ıslak giysilerini çıkarıp bir köşeye attı. Çıplak vücudunun pürüzsüz ve güçlü hatlarına bakarken kalbi hızla çarpmaya başladı. Şu anda ona karşı hissettiği güçlü duygularla baş edemiyordu. Gözlerini kaçırdı.

O bankta oturdu ve onu kaldırdı. Kız uzaklaşmaya çalıştı. "Dragos, yapma. Yapamam."

"Sessiz ol. Bana güven."

Onu kucağına oturtup, yüzü kendisine bakacak şekilde çevirdi. Sonra duvara yaslandı, kollarını ona doladı, başını omzuna koydu ve öylece onu kucakladı. Kız da başını onun omzuna koydu ve adam onu salladı.

"Çıkar şunu," dedi.

"Sen tam bir baş belasısın." Diye iç geçirdi ve nemlendirme büyüsunü kaldırdı.

"Biliyorum." O, kadının köprücük kemiğine bir öpücük kondurdu.

Ereksiyonu aralarında baskı yapıyordu, ama cinsel bir hareket yapmadı. Sıcaklık ve rahatlık uzuvlarını sararken, kız hıçkırarak ağladı. "Ve ben tam bir korkak."

"Rune'un en sert dört savaşçısını yastık gibi fırlattığını söyleyen genç hanım konuşuyor," dedi. Saçına şampuan sıktı ve köpürttü. "Seni yine korkuttum, değil mi?"

"Hayır. Evet. Oh, bilmiyorum." Kız doğruldu ve ona baktı. Su, adamın sert yüz hatlarından süzülerek siyah kirpiklerine damladı. "Ona bunu nasıl yapabildin? O senin ikinci adamın. Birbirinizi... benim anlayamayacağım kadar uzun zamandır tanıyorsunuz. Ona bunu yapabildiysen, başka kime yapabilirsin?"

"Şu anda, senden başka herkese yapabilirim." Onu kucağından indirip ayağa kalktı ve sabunlandı. Kasıklarını ve cinsel organlarını yıkadı. Ereksiyon halindeki penisini hızlı ve pratik bir şekilde yıkadı, ama kız onun ne kadar çekici görüldüğüne bakamadan gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. O duştan çıkarken kız saçlarını duruladı. Duşu kapattı.

Kız saçını havluya sardı ve başka bir havluyla kurulandı, Dragos ise başını ve vücudunu havluyla ovuşturdu. Bu evcil sahne hem tuhaf hem de baştan çıkarıcıydı. Kız aidiyet hissine kapılmamak için mücadele etti. Bu bir yanılsamaydı. Siyah Dolce & Gabbana bornozu giydi ve adamın onaylayan bakışlarıyla gözlerinin parladığını gördü.

"Neden ben değil de başkası?" diye sordu. "Neden güvende olan tek kişi benim?"

Sana neden güvenebilirim? diye sormak istedi. Ama Dragos'un yüzündeki gerginlik azalmıştı ve o, yerini almış olan huzuru bozmak istemedi.

yerine yerleşen huzuru bozmak istemedi. Saçındaki havluyu çıkardı ve ıslak saçlarını fırçalamaya başladı.

Onun arkasında durdu, beline bir havlu sarılmıştı ve fırçayı elinden aldı. O aynada onu izlerken saçlarını düzeltti. Bileğinde ıslak örgü, aynı koyu bal rengindeydi.

Birkaç saniye düşünceli bir şekilde baktıktan sonra, "Wyr toplumunda yaşamak hakkında pek bir şey bilmiyorsun, değil mi?" dedi.

Kız başını salladı.

"Ne kadar izole bir hayat sürdüğünü unutmuşum." Boynunun arkasına öpücük kondurdu. "Zamanla her şey netleşecek. Söz veriyorum. Sana asla zarar vermeyeceğim, seni incitecek herkesten koruyacağım dediğimde bana inan."

Ona inanmıştı. Onu sakinleştirmeye çalışırken verdiği tepkiler, ona söylediği her şey ve tüm davranışları ile bu sözleri birbiriyle uyumluydu. Her şey yerine oturmuştu. "Tamam," dedi. "Ama diğerlerine zarar vermeyeceğinden nasıl emin olacağız? Sana çok sadıklar, Dragos."

"Biliyorum, onlar iyi adamlar. Daha önce olanları benim kadar, hatta belki benden daha iyi anladıklarına inanmalısın. Bugün hepimiz biraz dikkatsiz davrandık. Bir daha olmayacak."

"Biraz daha gizemli olabilir misin?" diye sordu. Sinirlenmesi, onda alaycı bir tavır ortaya çıkardı. "O cümlelerin birkaçı mantıklıydı, biliyorsun. Bir daha ne olmayacak?"

O gülümsedi. "Aç mısın? Hadi akşam yemeği yiyelim. Şimdiye kadar yemek odasında hazır olmuştur."

Yemekten bahsedince, ne kadar acıktığını fark etti. Birdenbire içi boş ve titremeye başladı. "Ölümüne açım. Öğle yemeğinde sadece salata yedim."

O, giyinme odasına girerken kaşlarını çatı. "Bundan daha fazla yemelisin. Normal bir vücut ağırlığını korumak için çok fazla marul ve havuç yemen gerekir."

"Çok komik."

Kafasını ona doğru eğdi. "Şaka yaptığımı fark etmemiştim."

Onu takip ederek kolsuz kırmızı bir tişört ve üzerine büyük kırmızı poinsettia çiçekleri serpiştirilmiş beyaz bir etek seçti. Dantelli külotunu giydi ama sütyen ve ayakkabı giymedi. Dragos onu görünce gözleri

onaylayarak parladı. O da sade giyinmişti, başka bir beyaz Armani ipek gömlek, kıvrılmış kollu ve siyah pantolon.

Yemek odasına yürüdüler. Kızın karnı, kızarmış et, taze ekmek ve sarımsağın iştah açıcı kokusuyla guruldadı.

İştah açıcı koku... kızarmış et...

Başı dönüyordu. Ne oluyor? Aniden durdu, bir elini duvara dayadı, diğer elini midesine bastırdı ve ağzı salya doldu.

Dragos hızla döndü. Kolunu kadının beline doladı. "Ne oldu?"

Derin nefes almaya odaklanarak elini kaldırdı. Baş dönmesi ve mide bulantısı bir süre sonra geçti. Dik durdu. "Ben iyiyim."

"Yatak odasına geri dönüyorsun," dedi. Yüzü sert çizgilerle kaplandı. "Wyr doktorumuzu çağıracağım."

"Hayır, gitmeyeceğim ve sen de göndermeyeceksin," dedi. Onun tutuşunu kırmaya çalıştı. O ise onu bırakmak istemedi. "Dragos, lütfen. Yapma. Ben iyiyim. Bugün pek bir şey yemedim ve farkında olmadan çok acıkmışım. Tüm güzel kokular o tarafta ve sen diğer tarafa mı gitmek istiyorsun? Bu kadar acımasız olma."

O da razı oldu ve isteksizce onu bıraktı. Kız ellerini kaldırıp omuz silkti. Adam, yemek odasına giderken onu izlemeye devam etti.

Pencerenin yanındaki büyük cilalı maun masanın bir ucuna iki kişilik yer ayarlanmıştı, etrafında birkaç kapaklı tabak vardı. Beyaz mumlar yakılmıştı ve yivli kristal vazoda büyük beyaz güllerden oluşan bir buket vardı. Şehrin silüeti, bu sahnenin arka planını oluşturunuyordu.

Kızın içini mutluluk kapladı. "Ne kadar güzel. Gülleri çok severim."

Adam gülümsedi. "Güzel. Öyle olmasını ummuştum." Kadının sandalyesini çekti ve sonra o da oturdu.

Dragos'un dirseğinin yanında, kızarmış patates ve sosla birlikte bir çeşit dilimlenmiş kızarmış et tabağı vardı. Bu manzaradan tiksinierek ve kafası karışmış bir şekilde, bakışlarını başka yöne çevirdi. Yanında, sarımsak soslu kırmızı biber ve brokoli ile vegan rendelenmiş "peynir" ve mango dilimleri ve ceviz ile süslenmiş ıspanak salatası bulunan bir tabak papyon makarna vardı. Aralarında beyaz ve tam tahıllı ekmekler bulunan bir sepet vardı. Yanında açılmış bir şişe Pinot Noir duruyordu.

Midesinde yine bir rahatsızlık hissetti, ama buna rağmen o kadar acıkmıştı ki, kendini zorlayarak makarnadan bir lokma aldı. Mide bulantısı sanki hiç olmamış gibi kayboldu. "Bu çok lezzetli" dedi.

"Tatlıya düşkünsen, tatlı için yer ayırsan iyi olur," dedi adam. "Çikolata kaplı çilekler var."

O içini çekti. "Öldüm ve cennete geldim."

Yemeğe konsantre olurken sessizlik çöktü. Onunla akşam yemeği gibi basit bir ev sahnesini paylaşmanın tuhaflığını yeniden hissetti. Zorlayıcı bir açlığın pençesine kapılan kız, sanki yarın yokmuşçasına yedi. Sonra açlığı azaldı ve yeniden düşünebilecek hale geldi.

Tereddütle ona gününün nasıl geçtiğini sordu ve o, her türlü samimiyetle cevap verince şaşırdı ve gururu okşandı. Urien'in ortadan kayboluşunu, şirketler arası çatışmayı, belediye başkanını ve Elfleri anlattı. Endişe duyarak dudaklarını ısırdı. "Bu işin çabuk ve kolay bir çözümü olmayacak, değil mi?"

Adam şarap içerek kaşlarını çatarak ona baktı. "Öyle görünmüyor. Benim kır evimde biraz zaman geçirmemiz iyi olabilir. Orası daha sessiz ve mahrem, ayrıca savunması da kolay."

Biz. Biz. Onun yatak odasındaki kıyafetleri. Onun yatağında uyumak. O, ovada Fae Kralı ile karşılaştıklarını ve Dragos'un onu korumak için içgüdülerine karşı gelip peşinden gitmediğini düşündü.

"Dragos, burada neler oluyor?"

"Ne demek istiyorsun?"

Çatalını masaya bıraktı. Adam onu izledi, altın rengi gölgeli bakışlarında düşünceleri değişiyordu. Birkaç saniye sonra kadın, "İzninizle size bir dizi soru sormak istiyorum," dedi.

O da çatal ve bıçağını bıraktı, dirseklerini masaya dayadı, ellerini gevşekçe birleştirdi, işaret parmaklarını ağzına dayadı. "Devam et."

Kadın keten peçetenin kenarını kıvırmaya başladı. "Ben burada olmasaydım, Urien'i kendin avlayacak mıydın?"

"Evet," diye cevapladı tereddüt etmeden.

Bir an nefesini kaybetti. Aklına çeşitli anlamlar gelmeye başladı. Onlardan uzaklaşıp başka bir soruya odaklandı. "Daireme ne oldu?"

"Sanırım bıraktığın yerde," dedi. "Neden? İçinde bir şey mi var?"
Kadın ellerini sıktı. "Ya gitmek istersem? Ya oraya geri dönmek istersem?"
"Gitmeyeceğine söz verdin." Sesi sabit ve acımasızdı.
Haklıydı. Yine peçeteyi katlamaya başladı. "Ya kendi odamı istersem?"
Sessizlik.

Kendini zorlayarak devam etti. "Ya arkadaşlarımı görmek istersem?
Ya işime geri dönmek istersem?"

Sessizlik. Kız başını kaldırıp ejderhanın bakışlarıyla karşılaştı. Ejderha pozisyonunu değiştirmede, ama elleri sıkı sıkıya kapanmıştı. Parmakları daha uzundu ve uçları jilet gibi keskin pençelerle kaplıydı.

Bu manzarayı görünce içinde ne hissettiğini tam olarak bilemedi. O, acımak için çok tehlikeli bir yaratıktı. Yine de endişe duyuyordu. Masayı aşarak elini ona uzattı ve nazik bir sesle, "Sadece sorular, koca adam," dedi.

Etrafında uzanan masanın üzerinde duran eline baktı, parmakları boş avucunun üzerinde kıvrılmıştı. Bir an için, hayal edebileceğinden daha korkunç bir an yaşadı, ona uzattığı elini görmezden geleceğini sandı. Sonra o uzun pençeli parmaklar, son derece nazikçe onun parmaklarını sardı.

İfadesiz bir şekilde, "Ne istiyorsun?" dedi.

Bulundukları bu belirsiz yerde bir şey tehlikedeydi. Kız, sözlerini çok dikkatli seçti. "Emin değilim, ama isteklerimin önemli olduğunu bilmek istiyorum. Orada dururken üçüncü şahıs olarak konuşulmak ya da rızam olmadan hayatımın düzenlenmesini istemiyorum. Yaptığımız şeyin bir anlamı olmasını istiyorum."

"Bu ikimize de yarar olur," dedi. Dudakları sıkı sıkıya kapanmıştı.

Kadın onu inceledi. "Beş gün önce, aşağı yukarı, en azından bizim için, hayatım tehlikedeydi ve senden kaçıyordum. Şimdi kıyafetlerim senin yatak odanda, aynı yatağı paylaşıyoruz ve buraya nasıl uyum sağlayacağım konusunda endişeliyim. Urien, Goblinler ve Elflerle olan ilişkilerim gibi diğer her şey bir yana.

Geçmişim yok olmuş gibi hissediyorum. Burada hiç arkadaşım yok. Tricks sayılmaz, çünkü o kalmayacak. Gelecek belirsiz ve yaptığımız her şeyin bir anlamı ya da temeli yokmuş gibi geliyor."

"Haklısın, geçmişin yok," dedi. "İstersen burada arkadaşlar edinebilirsin. Gelecek ya da olası bir bağlam ya da

temellerimiz varsa, bazı kararlar vermelisin. Bence bunları oldukça hızlı vermelisin."

Goblinler tarafından yakalanma tehlikesiyle nasıl başa çıkacağını söylerkenki gibi, aynı keskinlikle konuştu. Onun tavrından rahatsız olmak yerine, içinde derin bir sessizlik yerleşti. Elini sıktı ve o da aynı şekilde elini sıktı.

"Tamam, sence ne tür kararlar vermem gerekiyor?"

"Rune, seninle çiftleşebileceğimi düşünüyor," dedi, ejderha hala onun gözlerinden bakıyordu. "Bence haklı olabilir."

Onunla çiftleşmek. Odadaki tüm hava boşaldı ve daha önce hissettiği baş dönmesi tüm gücüyle geri geldi.

Wyr toplumunun inceliklerini pek bilmiyordu, ama Wyr'ların her zaman çiftleşmediklerini biliyordu. Çiftleştiklerinde, bu ömür boyu sürerdi. Annesi de bir ölümlü adamla bağlanmıştı. Adam öldükten sonra, kızı için hayata tutunmuştu, ama Pia artık ona o kadar bağımlı olmadığına, yaşama isteğini kaybetmiş ve bu dünyadan göçmüştü.

"Tanrım." Yüzü kanı çekmiş gibiydi. "Benimle çiftleşemezsin. Ben ölümlü bir melezim. Bu seni öldürür."

"Bu önemli bir faktör gibi görünmüyor." Her zamanki gibi sakın görünüyordu, ama elini o kadar sıkı tutuyordu ki parmaklarını hissedemiyordu. "Ayrıca, senin kim olduğun da biraz şüpheli. Annen ölümlü müydü?"

"Babamla evlenene ve o ölene kadar değildi." Alnını ovuşturdu. "Uzun süre direndi. Ben onu hatırlayacak yaşa gelmeden öldü. Küçükken farkında değildim. Ama kendime bakabilecek yaşa geldiğimde, onun yavaş yavaş kaybolduğunu hissedebiliyordum. Artık hayata ilgisi kalmamıştı. İzlemek çok korkunçtu."

"Wyr yeteneklerini tam olarak kullanabilirsen, annen gibi olacaksın."

"Ya yapamazsam?" diye fısıldadı, gözleri dehşetle kararan bir bakışla ona bakarak.

"Durum bu, Pia." Her zamanki gibi korkusuz görünüyordu. "Her şeyin bir sonu vardır. Ben bile bir şekilde öleceğim. Şu anda bunun önemi yok. Yatak odamdan ya da hayatımdan çıkmak istiyorsan, şimdi karar versen iyi olur. Seni bırakmak için elimden geleni yapacağım. Eğer gerçekten bunu istiyorsan. Hiçbir şey garanti edemem. Bu tüm içgüdülerime aykırı, *çünkü sen benimsin*."

Onun homurtusu yeri salladı.

Onu da titretti. Elini çekip bir an sonra o da bıraktı. Kollarını beline doladı ve tabağındaki zeytinyağı ve donmuş sarımsak parçalarına bakakaldı. Aralarındaki sessizlik ağır ve keskinleşti.

Koridorda botların hızlı ritmi duyuldu. Graydon, kot pantolon ve Harley Davidson ceketıyla yemek odasının köşesinden döndü. "Selam patron, istediğini getirdim." Durdu ve Pia'nın üzgün yüzünden Dragos'un kararan ifadesine baktı. "Ben sonra gelirim..."

"Hayır." Dragos hızlı bir hareketle ayağa kalktı. "Onu ona ver ve onunla kal. Ben uçmaya gidiyorum."

Böyle bir zamanda uçuş mu? Başını kaldırıp "Dragos, hayır" dedi.

Tepkisi anında oldu. Aniden durdu ve ona baktı. "Fae Kralı," dedi.

"Hâlâ izini sürebilir. Güvenli değil."

Onun duymak istemediği şeyin bu olduğunu anlayabilirdi. Yüzüne tekrar karanlık çöktü. Kasıtlı bir acımasızlıkla, "Kendi başıma çok daha güvendeyim," dedi.

Kız irkildi ve başka yere baktı.

Dragos Graydon'a baktı. "Telepatik menzil içinde olacağım." Diye cevapladı ve dışarı çıktı. "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu kız.

"Telepatik menzil.

"Dragos'un menzili daha çok yüz mil civarında," dedi Gray. Kız tabağını itti ve başını ellerinin arasına aldı.

"Dragos'un menzili daha çok yüz mil gibi," dedi Gray. Tabağını itip başını ellerinin arasına aldı.

Graydon içini çekti ve yanına oturarak

"Üzgünüm," dedi kız, ellerinin arasına bakarak. "Burada olmak istemediğini biliyorum." "Kes sesini," dedi adam. "Burada olmak hoşuma gidiyor. Sadece Dragos burada olsaydı daha iyi olurdu."

Parmaklarının arasından grifonu izledi. Şarap şişesini eline almış, içinde kalan sıvıya bakıyordu, yıpranmış yüzü düşünceliydi. Şişe yaklaşık üçte bir doluydu. Başını geriye eğdi ve hepsini bir dikişte içti.

"Daha iyi misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi adam. "Bunun için bir şişe viski lazım. Ya da iki. Öyle bir gün, anlarsın ya?"

O da başını salladı. Evet, dostum, anladı.

Ceketinin cebine uzandı ve altın rengi bir paketi çıkardı.

Ona acı bir gülümsemeyle paketini önüne koydu. "Bunun böyle olması gerekmediğine eminim

böyle olması gerekmiyordu, ama tamam. Bu patronun gönderdi."

Kadın ince pakete baktı. "Bugün her şey gibi yüzüme patlayacak mı?"

"Bilmiyorum. Az önce gördüklerime bakılırsa olabilir." Graydon ellerini masanın üzerine düz bir şekilde koydu ve ayağa kalktı. "Hemen dönerim."

Kadın paketi aldı ve kağıdı yırttı. Siyah kutunun üzerinde TIFFANY & COMPANY yazıyordu. Kapağı açtığında tuhaflık hissi daha da güçlendi.

Fildişi kadife üzerine yerleştirilmiş bir kolye, altın üzerine opal taşlarla süslenmiş bir yüzük. Opaller, başparmağının tırnağından daha büyüktü ve daha önce gördüğü hiçbir opal gibi çok renkli bir parlaklığa sahipti. Gözleri yaşlarla dolarken, kutuyu masaya koydu ve kolyeyi çıkardı. Kolye, parmaklarının arasından dökülürken, mum ışığında taşlar yoğun renklerle parıldıyordu.

Graydon bir kolunun altında bir şişe viskiyle ortaya çıktı. Elinde başka bir şişe daha vardı. Kızın yüzündeki ifadeyi görünce başını salladı ve bir yudum içti. Sonra masanın köşesinden dolaşp kızın yanına oturdu. Açık şişeyi ona doğru itti.

Johnnie Walker Blue. Tamam. Bir yudum aldı ve şişeye baktı. Lanet olsun, bu şey çok yumuşaktı. Buzla karıştırmak yanlış olurdu.

"Bir ejderha bana bir mücevher verdi," dedi. Bir yudum daha aldı ve şişeyi Graydon'a geri verdi. "Onun hazinesine eklendim mi?"

Graydon başını salladı ve o da içti. "Hayır, tatlım," dedi. "Eminim onun yerine yenisini koymuşsundur."

ON ALTI

Grifonu izledi. "Ne demek istiyorsun?"

"Küçülüyor. Bazı işlerini satmaya karar verdi ve ya hazinesinin boyutunu büyük ölçüde küçültüp taşınmayı planlıyor ya da, bilmiyorum, belki de tamamen terk edecek. 'Beyaz gürültüden' kurtulmak istediğini söylüyor." Graydon alnını ovuşturdu. "Sanırım cehennemde de ara sıra soğuk günler oluyor. Aklı pek yerinde değil gibi, değil mi?"

Gözleri nemle parladı. Endişeli bir ifadeyle elini uzattı, sonra bu hareketi vazgeçti.

"Onun romantik bir adam olmadığını biliyorum. Yani, hediyeyle sana öylece vermek falan. Ben bile bunun saçma olduğunu biliyorum, ama bence çaba gösteriyor. Masada güzel çiçekler bile var..."

Kız ona bakarken sesi kesildi. Ona şişeyi uzattı. Karnında yine açıklanamayan bir sızı hissetti. Kafasını salladı. Peçeteyi katlayıp fısıldadı, "Konuşacak bir arkadaşla ihtiyacım var."

Huysuz grifonun sesi yumuşadı. "Ben neyim, kıyma mı? Bu öğleden sonra beni fena benzettin. Bu da bizi arkadaş yapar benim kitabımda."

Kız kolyeyi tekrar eline aldı ve ışıktaki parlaması için çevirdi. "Seni dövmedim."

"Vücudunda tek bir kötü kemik olsaydı, yapabilirdin," dedi Graydon. "Şimdi Rune, bizimle antrenman yapabileceğimiz bir Wing Ding uzmanı aramak için şehri didik didik ediyor. Hepimiz akışına bırakmayı ya da senin yaptığını söylediğin her ne haltsa onu öğreneceğiz. Sence biz de senin yaptığın kadar güzel görünecek miyiz?"

"Hiç şansın yok," dedi kız, ona yan bakarak gülümsedi.

Onun sabit gri gözleri de gülümsedi. "Ben de öyle dedim. Ama Con. Kendini çok havalı sanıyor, ama her zamanki gibi. Her sabah bir saatini saçını düzeltmekle geçiriyor. Sana söylüyorum. Erkekler için saç şekillendirme ürünleri mi? Bu doğru değil."

Kadın kıkırdadı. Aralarında dostça bir sessizlik çöktü. Kadın kolyesiyle oynarken, adam koltuğuna uzanmış viski içiyordu.

"Ee," dedi grifon sonunda, "Gray Amca'ya her şeyi anlat. Dragos seni kırdı mı?"

"Vay canına, bu çok basit olurdu," dedi. "Ben de bunu yaşadım, yakında tekrar yaşayacağım sanırım. Benimle çiftleşebileceğini söyledi."

"Oh," dedi Graydon. "O mu?"

"Evet, o." Sözler ağzından dökülmeye başladı. "Birkaç gündür tanışıyoruz ve o benim hayatımı ele geçirdi. Bana güvenmemi istiyor, sanki bir malımmışım gibi benim olduğumu iddia ediyor. Benim ne olduğumu bile bilmiyor ve bu onu delirtiyor."

"Hiçbirimiz bilmiyoruz, tatlım. Seni anlayamıyoruz ve sen de konuşmak istemiyorsun." Graydon biraz daha içti.

"Sebeplerim var." Titredi. "Ve ben melezim. Tamamen dönüşemezsem o öldürecek beni."

"Yani ikiniz bunu konuştunuz ve o gitti," dedi Graydon. "Kulağa pek doğru gelmiyor."

"Hayır. Hızlıca karar vermemi söyledi, böylece beni bırakmayı deneyebileceğini söyledi. Sonra bunu yapabileceğinden emin olmadığını söyledi. Sonra gitti. Bu arada Fae Kralı ile uğraşmam gerekiyor ve tüm bunlar çok garip." Her şeyi kapsayacak şekilde elini salladı. "Burada neredeyse kimseyi tanımıyorum ve sanki şimdiden kötü hisler uyandırmışım gibi. Annemin bana öğrettiği tek şey kaçıp saklanmaktı. Bu kaçıp saklanmak değil. Bu delilik."

"Hey, bana 90210'daki gibi davranma," dedi Graydon. "Bir dakika bu abartılı tavırları bırakıp işleri çözelim. Urien'le ilgilenmemiz gerekiyor ve şu anda tehlikeli birisi, ama asıl sorun o değil, değil mi?"

Bir an sonra kız başını salladı.

"Tamam. Şimdi, seni kim sevmiyor? Hiçbirimiz sevmiyoruz. Sen kesinlikle oyunun kurallarını değiştiren birisin ve bunun bizi şaşırttığını itiraf etmeliyim. İlk başta bu fikri pek hoş karşılamadık ve bazı nöbetçiler hala bu konuda huysuz davranıyor. Ama alışacağız. Değişiklikler olur. Bu, Dragos ile evlenirsen sorun çıkmayacak demek değil. O finansal, siyasi ve büyümlü açıdan çok güçlü ve sana yalan söylemeyeceğim. Saray siyaseti oldukça çetin geçebilir.

Bunun da paketin bir parçası olduğunu bilmelisin."

Gözlerini ona dikerek, spor salonunun dışındaki kadını hatırladı. Kadını ona tarif etti. "O muhafızlardan biri, değil mi? Benden gerçekten nefret ediyor gibi görünüyordu."

Kırık parmak uçlarıyla şişeye hafifçe vurdu, kaşlarını çatarak. "O Aryal, evet, o da bizden biri. Senden tam olarak nefret etmiyor.

Harpiler affedici tipler olarak bilinmezler. Ona zaman ver. Sonunda ısınır."

Kız başını salladı. "Tricks, bazı ateşli avcılardan bahsetmişti."

O sırttı. "Evet, şirketler hukuku bölümünde zayıf ve aç bir Wyrlyon gururu var. 'Kaltak' kelimesine yepyeni bir anlam kazandırıyorlar, ama onların da yerleri var. Eğer biri sana sorun çıkarırsa, bana haber ver, ben hallederim."

"Teşekkürler." Ona alaycı bir bakış attı. Söylemedi, ama burada yaşamaya karar verdiyse, kendi savaşlarını vermesi ve kendi yerini bulması gerekecekti.

Adam, "Bu zor olabilir, ama aynı zamanda çok basit. Neye varacağı belli. Dragos'u istiyor musun, istemiyor musun? Onu, annenin sana öğrettiklerini unutacak, gardını indirecek, onun tüm saçmalıklarını, Wyr Mahkemesi'ni ve gelecekte ne olursa olsun katlanacak kadar çok istiyor musun? Yoksa kaçıp tüm bunları geride bırakmak mı istiyorsun? Karar vermesi gereken tek şey bu. Gerisi zamanla hallolur."

Kaçıp yeniden başlamak için hayal kurmaya çalıştı. Güneye gidebilirdi. Yalnız kalacaktı. Dragos'a veda ederse ikinci bir şansın olmayacağını hiç konuşmadan biliyordu. "Her şey çok hızlı oluyor" dedi.

"Wyr çiftleşme bağı genellikle böyledir. İki Wyr birbirini gördüğü anda bu bağın oluştuğunu gördüm. Tabii, bazı zorluklar da oldu."

"Birinde çiftleşme bağı oluşup diğerinde oluşmadığını hiç duydun mu?"

Derin bir nefes verdi. "Bu zor bir soru. Bir Wyr, insan gibi Wyr olmayan biriyle bağ kurarsa işler çok daha karmaşık hale gelir, çünkü Wyr olmayanlar bizim yaşadığımız deneyimi yaşamazlar. Wyr çiftleşmesine gelince, birkaç yüz yıl önce bir çiftin ilişkisi yürümediğini hatırlıyorum. En azından öyle sanıyorum. Bağlanma sürecinden mi geçiyorlardı yoksa sadece berbat bir ilişki miydi? Adam onu istemediğinde kadın intihar etti."

Alnı kırıştı. "Bu çok korkunç." "Bana mı söylüyorsun?"

"Ya ölümlü kalırsam?"

Omuz silkti. "Dragos bu yüzden kaçıyor gibi görünmüyor. Sırf bir gün öleceksin diye bir eşten ve mutluluk şansından vaz mı geçeceksin?"

"O farklı. Değişemezsem bir şekilde öleceğim. Dragos'un benim yüzümden öleceğini düşünmek çok korkunç geliyor."

Omuzlarını kamburlaştırdı ve viski şişesini daireler çizerek çevirirken ellerine baktı. "Hayatta hiçbir şeyin garantisi yok. Bazılarımızın olağanüstü uzun ömürlü olması ve kendimize 'ölümsüz' dememiz, öldürülemeyeceğimiz anlamına gelmez. Ben eş sahibi olma şansını kaçırmazdım, ölümlü olsun ya da olmasın. Çoğumuz kaçırmazdı, biliyorsun. Bunun Dragos'un başına geleceğini hiç beklemiyorduk, ama eminim ki hepimiz onun ne kadar şanslı bir piç olduğunu düşünüyoruz."

Yine sessiz kaldılar. Sonra elini kaydırarak onun elinin arkasına dokundu. "Teşekkür ederim, Gray. Sen iyi bir dinleyicisin ve bilge bir adamsın."

Elini tutup parmaklarına bir öpücük kondurdu. "Şşş," diye fısıldadı, gözleri kırışarak. "Kimseye söyleme."

Ona gülümsedi. "Sırrın bende güvende."

Spor kıyafetlerini giyip bir saat koşu bandında koşmak istedi, ama sonra yorgunluk onu sardı. Uzun bir gün olmuştu ve Dragos onları durdurmadan önce grifonlar onu yeterince yormuştu.

Graydon'un itirazlarına rağmen kolyeyi kutusuna geri koydu, yemek masasını temizledi, artıkları büyük paslanmaz çelik buzdolabına koydu, bulaşıkları yıkayıp bulaşık makinesine dizdi. Sonra Dragos'un dönüşünü kütüphanede beklemeye karar verdi. Rune, kitaplara göz atarken onlara katıldı.

Ona selam verdi, Wyr'ın erken tarihini anlatan bir kitap seçti ve büyük deri koltuğa kıvrılıp okumaya başladı. Koltuğu, odadaki en yıpranmış mobilya parçasıydı. Koyu kahverengi derisi yumuşacık ve hafif ama belirgin bir erkek kokusu vardı. Dragos'un bu koltukta bilimsel dergilerini okurken dinlendiğini hayal edebiliyordu. Rune ve Graydon, onun gizlilik arzusuna saygı göstererek odanın diğer tarafına geçip satranç oynamaya başladılar.

Bir süre sonra kitabı göğsüne koydu ve gözlerini kapattı.

Omzuna hafif bir dokunuş onu uyandırdı. Rune koltuğunun yanında çömelmiş, gözleri nazikti. Koltuğa geri yaslandı ve esnedi. "Vakit geldi mi?"

"İkiyi geçti," dedi. "Yorgun görünüyorsun. Neden yatmıyorsun? Daha da iyisi, Dragos telepatik iletişim mesafesinde kalacağını söyledi. İstersen onu çağırabilirsin."

Kafasını salladı. "Bunu yapmak istemiyorum. Biraz zamana ihtiyacı vardı. Zor bir gün geçirdi. Ve ben onsuz yatmak istemiyorum." Gözleri kapanmaya başladı ve zorla açtı. "Yoksa siz yatmanız mı gerekiyor?"

O gülümsedi. "O dönene kadar biz uyanık kalırız. Bizi merak etme, biz iyiyiz."

Kız başını salladı ve adamın kaşmir battaniyeyi üzerine örttüğünde yumuşak bir sıcaklık hissetti. "Teşekkür ederim."

"Teşekkürler, Pia."

Satranç masasına ve Graydon'a geri döndü. Gözlerini tekrar kapattı. Kısa süre sonra çok eski bir ormanda yürüyordu, taze toprağın kokusunu içine çekiyordu. Küçük, inci gibi parlak bir ejderha, bir şal gibi omuzlarına sarılmıştı. Zarif, kıvrımlı bacağına okşadı ve ejderha başını kaldırıp güzel, koyu menekşe mavisi gözleriyle ona baktı. Onun masum bakışlarına bakarken duygularla doldu.

Seni seviyorum, dedi küçük ejderha.

Onun narin burnunu öptü. *Ben de seni seviyorum, fıstığım.*

Birdenbire uyanarak oturdu ve etrafına bakındı. Bir an için boş boğazına ve omuzlarına elini koyarak kendini kaybolmuş ve terk edilmiş hissetti.

Graydon ve Rune odanın diğer ucundan onu izliyorlardı. İki adam da tamamen uyanık ve tetikteydi. Graydon, "Ne oldu?" diye sordu.

Kız başını salladı. "Sadece bir rüyaydı."

Ayağa kalktılar. "Ne tür bir rüya?" diye sordu Rune, gözleri keskin.

Onlara kaşlarını çatarak, rüyasını paylaşmak istemedi. "Hiçbir şey olmadı. Sadece bir rüyaydı."

İkisi de tavana baktı. "Dragos geri döndü," dedi Graydon. "Birazdan burada olur."

"Tamam," dedi kız, Dragos'un telepatik olarak ona ulaşmamış olmasına kırılmış ve bunu önemsememeye kararlıydı. Şimdi hassas davranmanın sırası değildi. Aslında, Kule'de kaldığı sürece, sahip olabileceği tüm hassas duyguları bir kenara atması gerekiyordu.

Dragos içeri girdi ve odadaki atmosfer bir anda gerginleşti. Canlanmış görünüyordu. Grifonlara bir bakış attı ve çenesini kapıya doğru salladı. O, koltuğun önüne doğru yürüyüp çömelirken, grifonlar sessizce odadan çıktılar. Dragos, koltuğun kolçaklarına dirseklerini dayayıp ona bakarken, kadın ona çekingen bir gülümseme attı. Dragos'un bakışları karamsardı, ağzı sıkıydı.

"Saat neredeyse dört oldu," dedi. "Yatağımdan bu kadar kaçmak istiyorsan, diğer odalardan birinde yatabilirdin."

Gülümsemesi kayboldu. Dik oturmaya çalıştı ve açık kitabın altından mücevher kutusunu çıkardı. Kutuyu ona fırlattı. Bu mesafeden ıskalaması imkansızdı. Kutuyu göğsüne çarptı.

"Hediye için teşekkür etmek için seni bekliyordum," diye tersledi. "Bu arada, kendini bana vermedin. Çekil."

Onun önünde çömelmiş halde kaldı, gözlerini kısarak.

Kadın yüzünü ona doğru uzatarak ona sert bir bakış attı. Dişlerini gösterdi. "Çekil yolumdan dedim."

Onu göğsüne doğru çekip dudaklarını dudaklarına yapıştırdı. Kız direndi, bir kolunu kurtarmayı başardı ve omzuna vurdu.

Onu sabit tutmak için başının arkasından yakaladı ve onu yutarcasına öptü. Kız ağzına karşı mırıldandı ve ona daha zayıf bir tokat attı. Adam dudaklarını açarak dilini derinlemesine soktu.

Lanet olsun! Kız serbest kolunu adamın boynuna doladı ve öfkeyle karşılık verdi. Odadaki tüm elektrik bir şimşek gibi kızın vücuduna çarptı.

Bir an sonra gevşedi, daha nazik davrandı. Dişlerinin arasına alt dudağını alıp sertçe ısırıldı.

Adam geri çekildi, altın rengi gözleri parladı. Dudaklarına dokundu, parmaklarındaki kan izine baktı ve yüzü kahrkayla buruştu. "Seni öpmemi sevdin," dedi.

O bunu inkar etmeye çalışmadı. "Şey, bunun dışında burada bir sürü şey oluyor. Hala oldukça kızgıyım. Sen sormadın ama. Buraya kavga çıkarmak için mi geldin? Böyle domuz gibi davranırken sana nasıl güvenebilirim?"

Bu sözleri hoşuna gitmedi ve ona öfkeyle baktı. Onun bakışlarının gücü ve şiddetinden etkilenen kız, ona bakakaldı. Onunla ilk kez karşılaşmış olsaydı ve ona böyle bakmış olsaydı, Kentucky Derby denilmeden önce topuklarını dönüp kaçmaya başlardı. Ne kadar da değişmişti her şey.

Onu tutan eli gevşedi. Topuklarını geri çekti. Kız doğruldu ve aralarında ezilmiş olan açık kitabı inceledi. Bazı sayfalar kırıkmıştı. Sayfaları düzelttikten sonra kitabı yakındaki bir masaya koydu. Bu sırada, önünde çok yakınında çömelmiş olan adama odaklanmıştı.

"Özür dilerim," dedi.

Sadece "üzgünüm" kelimesini bilmesi, kızgınlığını bir anda dindiremedi. Ama durumu tekrar kızıştırmak istemediği için sadece başını salladı. Belki de onunla konuşmak için beklemek bir hataydı. Battaniyeyi katlayıp koltuğun koluna astı ve onun bakışlarından kaçındı.

"Pia." Ona baktı. Adam mücevher kutusunu ona uzattı. "Sana bir hediyem var."

Omurgasını dik tutan sertlik eridi. Lanet olsun ona. "Öyle mi?"

Kutuyu açtı ve kolyeyi çıkardı. Altın ve gökkuşağı rengindeki ateş, karanlık parmaklarında parıltıydı ve gözlerinin ışıltısında yansıyarak gözlerini kamaştırdı. "Opallerin teninde nasıl duracak görmek istedim."

"Çok güzel bir hediye," dedi ona. "Teşekkür ederim."

"Sana takmak istiyorum."

"Tamam," dedi kız.

Saçlarını bir eliyle çekip yana doğru tutarken sandalyede döndü. Parmakları ensesinde çalışarak toka taktı. Sonra kolyenin ağırlığı boynuna yerleşti, alıştığı ince zincirlerden çok daha ağırdı. Gerdanlık kolyeden daha uzundu ve göğüslerinin üstüne kadar uzanıyordu. Aşağıya bakıp taşlardan birine dokundu.

Parmakları, boynunun dibindeki çukuru okşadı ve cildinde gezindi. "Çok güzel," diye fısıldadı. Eğildi ve başını eğerek boğazına bir öpücük kondurdu. Gözleri yarı kapalı, siyah saçlarını okşadı.

Adam geri çekildi. Gerginlik çizgileri yine ağzının kenarlarına yerleşti. "Kalmak istiyor musun, istemiyor musun?"

"Sana dürüst olacağım," dedi ona. "Sen bu kadar imkansız davranırken kalmak zor. Ama gitmek istemiyorum."

Gözlerinde bir şey parladı, zafer mi, rahatlama mı, yoksa ikisi birden mi? Onu tekrar kollarına çekmeye başladı.

"Bekle." Kız iki elini adamın göğsüne dayadı. "Henüz bitirmedim. Başka bir şey sonuçlanmadan bu konuşmayı nasıl bitirebiliriz, anlamıyorum."

"Neymiş o?" Gözleri kısıldı.

"Kim olduğumu ve ne olduğumu kesin olarak bilmem gerekiyor. İkimizin de bilmesi gerekiyor."

Bu her şeyden önce gelmeli. Kalmamı istediğini sanıyorsun, ama ya fikrini değiştirirsen? O konuşmaya başladığında parmaklarını ağzına koydu ve dedi ki, "Şu anda ne dediğin önemli değil, çünkü bu aslında benimle ilgili. Kim olduğumu öğrenene kadar aramızdaki ilişkiye güvenemeyeceğim."

Senin beni tanıdığını, hatta kendimi tanıdığımı bilene kadar aramızdaki hiçbir şeye güvenemeyeceğim. Lütfen, değişmeme yardım et."

Elini tutup parmaklarını ağzından çekti. "Şimdi konuşabilir miyim?" diye sordu.

Yine kızgın gibiydi. Daha önce kimse ona ne söylediğinin ya da ne düşündüğünün önemli olmadığını söylemiş miydi acaba? Kurumuş dudaklarını yaladı ve "Evet" dedi.

"Tamam. Bunu yapmak istiyorsan, hemen yapalım." Ayağa kalktı ve onu da ayağa kaldırdı.

"Şimdi mi?" Yakındaki duvar saatine baktı. "Saat sabahın dört buçuk."

"Ne fark eder ki? Sana fazla düşünmen ve vazgeçmen için zaman vermeyeceğim. Uyudun, değil mi?" Onu bileğinden tutup kapıdan dışarı çıktı.

"Evet, öyle." O da ona yetişmek için koştu. "Lanet olsun, bir şey daha var. Beni patates çuvalı gibi sürüklemeyi bırakmalısın." Onunla ilgili her zaman bir tür erkeklik sorunu vardı.

Elini kaydırarak parmaklarını onun parmaklarının arasına geçirdi. "Daha iyi mi?" "Belki," diye mırıldandı kız.

Onu yatak odasına ve giyinme odasına götürdü. "Kot pantolon ve ayakkabı giymek isteyeceksin, belki bir süveter veya ceket de al. Şehrin batısında, arabayla yaklaşık on beş dakika uzaklıkta bir Other land var. Bu tür şeyler için daha önce kullanmıştım. Çok büyük değil, ama büyüğü güçlü ve sabit."

"Tamam." Dolabına doğru yürüdü ve durdu. Sinirleri içini düğüm düğüm etmeye başladı.

Onu bu işe zorlayacak mıydı?

Evet. Çünkü o haklıydı, o fazla analiz yapardı ve zaten vazgeçmek için can atıyordu. Kendi başına denemek ve değişmekte başarısız olmak yeterince zordu. Bu sefer çok şey söz konusuydu.

Düşünmeye zaman tanımadan eteğini çıkardı ve bir kot pantolon giydi. Yere oturup çoraplarını ve yeni koşu ayakkabılarını giydikten sonra siyah fermuarlı bir sweatshirt aldı. Sonra opal kolyesini dikkatlice çıkardı ve küçük mücevher kutusu yanındaki şifonyerin üzerine koydu. Banyoya gidip saçlarını birkaç kez taradı ve saçlarını bir saç lastiğiyle geriye topladı.

Dragos banyo kapısında belirdi. Kot pantolonunu çıkarmamış, Armani gömleğini ise kaslı vücuduna yapışan başka bir siyah tişörtle değiştirmişti. Siyah botlar giymişti, belinde bir tabanca kılıfı ve sırtında bir kılıç vardı.

O manzarayı görünce bir an durakladı. "Tamam."

"Sadece önlem, Pia. Şehri terk ediyoruz," dedi. "Uzaklara gitmiyoruz, grifonlar da bizimle geliyor ve hala benim topraklarımın içinde olacağız, ama buna alışmalısın. Silahlı çıkmak artık hayatın bir gerçeği."

"Tabii ki. Alışmam gereken başka bir şey daha." Kılıfa baktı. "Silah mı?"

"Geçidin bu tarafında karşılaşabileceğimiz herhangi bir sorun için. Diğer tarafta ateş etmezsen taşınması güvenlidir."

Yüzünü buruşturdu. "Sanırım alışırım."

"Bütün bunları gayet iyi yapıyorsun," dedi ona. "Seninle gurur duyuyorum."

Ona gülümsedi, içinden mutluluk fişkırıyordu. Onun övgüsünün kendisini bu kadar etkilemesinin, ne kadar yol katettiğinin bir göstergesi olduğunu düşündü. Ama aynı zamanda onun övgülerini kolayca ya da sık sık söylemediğini de biliyordu.

"Her şey hazır mı?" diye sordu.

"Evet." Bu sefer o ona uzandığında kız hazırdı ve elini tuttu.

Bayne, Constantine, Graydon ve Rune silahlanmış halde çatıya çıktıklarında onları bekliyorlardı. Kız, birinden diğerine baktı. Hepsi rahat ve uyanık görünüyordu ve şafak vakti çağırmanın olağandışı bir şey olduğunu gösteren hiçbir işaret vermiyorlardı. Graydon ona göz kırptı ve kız ona belirsiz bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Tekrar dönüşmeye çalıştığında bu kadar seyirci olacağını tahmin etmemişti. Umursamamaya çalıştı ama o günün erken saatlerinde hissettiği korkunç açığa çıkma hissi geri geldi ve gerginliğini korkuya dönüştürdü.

Dragos onunla birlikte çatının ortasına doğru yürüdü. Adamlar arasında onun anlamadığı bir işaret alışverişi oldu. Dört nöbetçi grifona dönüştü. Hayret duygusu onu sardı ve bakakaldı, tüm korkusu kayboldu. Aslan gövdesi, kartal başı ve kanatları vardı. Hiçbir grifon çizimi, onların tuhaf ihtişamını ve vahşi haysiyetini tam olarak yansıtamamıştı. Dragos'un ejderha formundan daha küçüktüler

ama onun gözünde hala devasa görünüyorlardı, her birinin pürüzsüz kaslı vücudu bir SUV büyüklüğündeydi.

Dragos'un Gücü sırtında parılıyordu. Dönüp bronz ve siyah ejderhaya baktı ve grifonları tamamen unuttu. Ejderha devasa, boynuzlu, üçgen kafasını ona doğru eğdi. Kız, parlayan gözlerle ellerini ejderhanın burnuna koydu.

O, ona çok dikkatli bir şekilde dürttü ve homurdandı. Kız, parmaklarının arasındaki sıcak deriye bir öpücük kondurdu. O, onu kaldırdı, güçlü arka ayakları üzerinde kendini topladı ve Kule'den fırladı.

Dragos'un söz verdiği gibi, uçuş kısa sürdü, ki bu çok iyi oldu çünkü çok rahatsız ediciydi. Gözlerini kapalı tuttu, böylece aşağıda kayan şehir manzarasına bakmak zorunda kalmadı. Havalanırken yükselen mide bulantısını kontrol etmek için ağzından nefes almaya çalıştı.

Beş dakika kadar sonra şiddetli mide bulantısı geçti ve uçuşa alıştığını hissetti. Hudson Nehri'ni çoktan geçip New Jersey'e girmişlerdi, grifonlar etraflarında koruyucu bir düzen içinde uçuyorlardı. Çok geçmeden uçağın kanatları yana yattı ve alçalmaya başladı.

Gördüklerini anlamaya çalıştı. Toprağı kaplayan elektrik ışıkları önlerinde dağıldı ve gece gökyüzüne karşı önlerinde daha karanlık bir kütle yükseldi. "*O nedir?*" diye sordu.

İlk Watchung Dağı, dedi Dragos. *Burası derin bir vadinin boyunca uzanan kısa ve dar bir geçit. Sıkı tutun.*

Toprak büyüünün hissi hızla yayıldı. Dragos dik bir inişe geçerken grifonlar geri çekildi ve çok alçaktan süzölmeye başladı. Vadi kenarlarını kaplayan ağaçların arasından geçtiler. Dragos'un kanat uçlarının her iki taraftaki kayalık kenarlara değdiğine yemin edebilirdi.

Arkalarına uzanan ışıklar titreyerek kayboldu ve kız, diğer diyara geçtiklerini anladı. Dragos birkaç dakika daha yükseldi. Kısa süre sonra geniş bir açıklığa indiler.

Dragos onu ayağa kaldırdığında, kız ayakları üzerinde durmayı başardı. Etrafına bakındı, rüzgarı ve sessizliği keyifle içlerine çekti. Geçidin bu tarafındaki gece gökyüzü ince bulutlarla kaplıydı. Toprağın büyüü, daha önce hiç hissetmediği kadar güçlüydü. Gümüş ayın ışığında onu çağırıyor, içindeki kafese hapsolmuş yarattığı uyandırıyor, yaratık ıııklık atarak içinden çıkmak için derisinin içini yumrukluyordu. Rüzgarda dalgalanan ve sallanan ağaçların silüetlerine bakarak

dalgalandı ve sallandı, bu küçük mücevher gibi yerin gündüzleri nasıl göründüğünü merak etti.

Dragos yer değiştirdi, ama grifonlar kıpırdamadı. Açıklığın dört köşesinde nöbet tutmaya başladılar. Dragos arkasına yaklaştı. Kollarını onun beline doladı ve kendine doğru çekti. Derin bir nefes aldı, kollarını onun kollarına doladı ve başını göğsüne yasladı. Kanı damarlarında çok hızlı akıyordu. "Aynı anda hem evimde hem de sürgündeymiş gibi hissediyorum," dedi. Keşke yerleşebilseydim."

"Zamanımız var. Acele etmeyeceğiz. Bu, ya hep ya hiç durumu değil. İlk seferinde olmazsa, dersimizi alıp tekrar deneriz." Sesi sakin ve sakindi. Alnına bir öpücük kondurdu. "Şimdi sana bazı şeyler söyleyeceğim. Bunların bazıları bildiğim şeyler, bazıları ise sadece benim görüşüm. Beni dinle: Senden hiçbir şey yapmanı istemiyorum. Eğer şimdi dönüp denemeden New York'a gitmek istiyorsan, öyle yapalım. Tamam mı?"

Seni seviyorum, diyecekti. Tam zamanında sözlerini geri aldı ve yerine ona sertçe başını salladı.

"Bana gerçek adını söylersen dönüşme şansın daha yüksek." Kız kıpırdamamasına rağmen adamın kolları sıkılaştı. "Sana adını söylemeni istemiyorum. Adın olmadan da deneyebiliriz. Sadece adını bilersen sana daha iyi yardım edebileceğimi söylüyorum. Bazen melezler dönüşümün ortasında kalır ve dönüşümü tamamlayamazlar. Böyle bir durumda adınla seni geri çekebilirim."

"Tamam," dedi, nefesi kesik kesik. "Başka?"

"Bu konuyu biraz düşündüm. Annenin sana koruma büyüsü yaptığını biliyorum. Seni ilk kez baştan çıkarmaya çalıştığımda hemen hissettim. Ne zamandır bu büyüler var?"

"Kendimi bildim bileli," diye cevapladı. Başını geriye eğip ona baktı. Başı gece gökyüzünün karanlığında silik görünüyordu, ama yüzünün belirsiz hatlarını ve gözlerinin karanlık ışıltısını görebiliyordu. "Annem, ben büyüene kadar ona bir şey olacağından hep endişelenirdi. Ayrıca, onun kadar güçlü olmadığım ve onun yapabildiklerinin yarısını bile yapamadığım için, benim melez olmamdan da endişelenirdi. Sanırım beni doğurduğu için kendini suçlu hissediyordu."

Eli çenesinin altından boğazını kavradı. Dudaklarına öptü. "Seni çok sevdiği ve tek istediğinin seni korumak olduğu çok açık. Seni asla incitmek istememişti."

"Yaraladı," dedi Pia.

Dragos devam etti, "Bundan emin değilim, ama sanırım o koruma büyülerinin dönüşümünü engelliyor. Senin özüne çok sıkı bir şekilde bağlanmışlar. Bence birkaç seçeneğin var. Olduğun gibi dönmeyi deneyebilirsin ve bildiğim kadarıyla bunu başarabilirsin. Ama en güçlü şekilde denemek istiyorsan, dönmeye çalışırken en azından koruma büyülerini kaldırmalısın. Adını paylaşmak ise bambaşka bir konu. Oldukça radikal bir adım. Ama bunun da bir seçenek olduğunu bilmeni istedim."

Panik onu ele geçirmeye çalıştı. Kaçmak için karşı konulamaz bir dürtüyle mücadele etti.

Ne halt ediyordu? Bu, ona öğretilen her şeyin tam tersiydi. Dişlerini sıkarak, "Bir dakika ver," dedi.

"Acele etme," dedi, sesi sessiz ve sakindi. Kollarını ovuşturdu.

Annesi onu korumak için yaptığı büyülerle onu tuzağa düşürmüş olabilir miydi? Dragos'a nasıl bu kadar güvenebilirdi?

Açık alanda duruyorlardı, ama kız hala içinde bir kafes olduğunu hissediyordu. Kendini hiçbir zaman yeterince güçlü veya iyi hissetmemişti. Annesinin parlak, ışıltılı güzelliğinin yanında, kendini kir gibi donuk ve yetersiz hissediyordu.

Annesinin onu sevdiğini ve onu böyle hissettirdiğini öğrenirse çok üzüleceğini biliyordu. Ama annesi her zaman onun için çok korkmuştu. Babasının ölümü annesini bu kadar korkak mı yapmıştı?

"Artık böyle yaşamak istemiyorum," diye fısıldadı. Dragos'un elleri onu sıktı ama sessiz kaldı. Ona döndü. "Koruma büyülerini kaldıramam. Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Sen kaldırabilir misin?"

"Seni incitmeden olmaz." Elleriyle yüzünü avuçladı. "Ve bunu yapmayacağım."

Eğer sana adımı söylersem? diye sordu, kelimeleri yüksek sesle söyleyemeden.

O zaman evet, söyleyebilirim.

Gözlerini gökyüzüne dikip ona adını söyledi.

Nefesi kesildi. Titreyerek onu sıkıca sarıp, başını ve omuzlarını eğdi, kendini ona doladı. "Asla pişman olmayacaksın," diye fısıldadı. "Asla. Hayatım üzerine yemin ederim."

Kız, göğsüne yaslanarak elini onun yanağına koydu. Adam, kızın elini okşadı ve fısıldamaya başladı.

Fısıltılar vücudunu sardı, onu okşadı, rahatlamasını, ona açılmasını istedi. Kız, karanlık yüzüne ve gölgeli, hipnotik bakışlarına baktı. Adam, gece hırsız gibi kızın içine sızdı.

Ejderha, varlığının en derinlerine kadar onu doldurdu, bronz, yılan gibi vücudunu etrafına dolayarak fısıldadı, fısıldadı. İçindeki karmaşık büyü kalesi yıkıldı. Dünyalar kadar derin, büyük altın gözler görüşünü kapladı. Onun tutmadığı tek bir parçası bile yoktu.

Sonra ustaca bir hareketle geri çekilmeye başladı. O, onun gösterdiği şeyi izledi, değişimi istediğinde kendi içindeki Gücü'nü nasıl derinlemesine kullanacağını öğrendi. Sonra kafasının içinde tek başına kaldı. O, onu kucaklayarak fısıldadı, "İyi misin?"

"Evet," diye fısıldadı kız. "Ama çok garip hissediyorum." Kendini çıplak hissediyordu, tüm duyuları açılmıştı. Rüzgâr açıklığa esince derisindeki tüyler diken diken oldu ve dünya sihirle nefes aldı.

Adam gülümsedi. "Hazır mısın?"

"Sanırım olabildiğince hazırım."

Onu bıraktı ve geri çekildi. Onunla hafif bir bağlantı kurarken Gücünü hissedebiliyordu. Açık alana baktı. Grifonlar gölgeli, hareketsiz nöbetçiler gibi duruyorlardı.

Gücünü derinlerinden aradı. Gücü ona kolayca geldi, hiç olmadığı kadar bol ve zengin bir şekilde fişkırdı. Onu kükreyen bir ışık seliyle doldurdu. İçinde hapsolmuş vahşi yaratığa, daha önce hiç ulaşamadığı, yakalayamadığı kısmına doğru tüm gücünü uzattı...

Ve dünya değişti.

ON YEDİ

Bir an için çok şaşkın göründü, sonra insan şekli parıldayarak kayboldu. Onun yerini, inci gibi parıldayan zarif bir yaratık aldı. Küçük bir Shetland midilli büyüklüğündeydi, ama bir midilliden, bir tazıdan bir Saint Bernard kadar farklıydı. Küçük vücudu ince ve zarif hatlara sahipti. Uzun, ince bacaklarının uçlarında zarif toynaklar vardı. Zarif bir boynu ve keskin, pürüzsüz bir boynuzla taçlandırılmış narin bir at kafası vardı.

"Vay canına," diye fısıldadı Dragos. Verilen çeşitli ipuçlarından aklına bu olasılık gelmişti, ama ciddiye almamıştı. Hayatında hiç tek boynuzlu at görmemişti. Yüzyıllardır bu nadir yaratıkların avlanarak nesillerinin tükendiğini duymuştu, ama onları her zaman bir efsane olarak görmüştü.

Bir tek boynuzlu atın boynuzu her türlü zehri etkisiz hale getirebilirdi.

Kanıyla iyileştirebilirdi.

Sadece haksız yollarla yakalanabilirdi. Hiçbir kafes onu tutamazdı. Hayatını feda etmesi ölümsüzlük bahşedebilirdi.

Annesinin ona tek öğrettiği şey koşmak ve saklanmak olması şaşırtıcı değildi.

Büyük, koyu mor mavi gözleri Pia'ninkiler gibiydi. Korkuyla açılmıştı.

Yırtıcılar. Etrafı yırtıcılarla çevriliydi. Arka ayakları üzerinde yükseldi ve döndü,

kaçmanın bir yolunu arıyordu.

Uzun boylu, esmer adam ona şarkı söylemeye başladı. Kız ayağını yere vurdu ve boynuzunu ona doğru indirdi. "Şşş, canım, güvendesin. Sakin ol. Güvendesin."

Adam ona doğru bir adım attı. Kız geriye doğru kaçtı, ayağına takıldı ve şaşkınlıkla aşıya baktı. Çok fazla bacağı vardı. Arkasına baktı. Ve bir kuyruğu.

Açıklığın kenarındaki büyük yırtıcı hayvanlar, gözleri fal taşı gibi açılmış, yavaşça yaklaşıyordu. Adam onlara hırladı ve onlar donakaldı, sonra da insan şekline dönüştü. Kız çember çizerek koştu ve acı içinde bir ses çıkardı.

Sonra karanlık adam kızın adını fısıldadı. Kız kayarak durdu ve adama baktı. "Kim olduğunu hatırla." Adam sözleri yumuşak ama güçlü bir sesle söyledi.

Pia başını salladı ve burnunu çekti. Bir ayağını kaldırdı ve toynaklarına baktı. Hey.

O değişmişti. O artık Wyr'dı.

Dragos dizlerinin üzerine çöktü. İçinde her şey endişeyle donmuştu. Yaşadıkları onca şeyden sonra, o kadar radikal bir adım atıp ona adını emanet ettikten sonra, sadece yanında durduğu için yine paniğe kapılmış gibiydi. Bu onun Wyr tarafıydı. Öyle olmalıydı. Hayvanlık çok fazla kontrolü ele geçirmişti.

"Hadi ama, sevgilim," diye ikna etti. Boş ellerini yanlarından uzattı. "Panikleyecek bir şey yok. Hepimizi hatırlıyorsun. Bizi seviyorsun. Tanrım, sen gördüğüm en güzel şeysin."

Boynunu eğdi ve ona yan bakarak baktı. Gözlerinde farkındalık mı vardı? Onun söylediklerini anlıyor muydu?

"Bana bir işaret ver, tatlım." Nazik, nazik. Şimdi, onu kendine getirirken yaşadıklarını az da olsa anlayabilmişti. "Orada olduğunu bana göster."

Ay ışığının aydınlattığı açık alana baktı, sonra tekrar ona döndü. Koşmak kulağa hoş geliyordu. Ama o, yüzü ışıltılı parlıyordu. Sanki doğum günü, Noel ve Yeni Yıl bir arada gibiydi.

Ona doğru birkaç adım attı. O dizlerinin üzerine çöktüğünde gözleri gözlerine geldi. Nefesi kesildi. Ona doğru yürüdü ve parlak başını omzuna yasladı.

O, kadife gibi burnunu okşadı. Kız, parmaklarını ısırdı. Gözleri nemli bir parıltıyla ışıldıyordu. Adam bacak bacak üstüne atıp kızı kucağına çekti. Kız, bir kedi gibi bacaklarını altına kıvırdı. Adam kollarını kızın omuzlarına doladı ve yanağını kızın başının üstüne koydu. Uzaklardaki ağaçların arasında esen rüzgârın sesini dinlediler.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Teşekkür ederim."

Kız geri dönüşte zorlandı ve yine paniğe kapılmak üzereydi. Adam ona dönüşüm sürecinde rehberlik etmek zorunda kaldı. Kız insan formuna geri dönüp onun önünde diz çökene kadar onu kucakladı ve onunla konuştu.

"Neden geri dönmek bu kadar zordu?" diye sordu, ellerine sıkıca tutunarak.

"Her zaman böyle olmayacak," dedi adam. "Bana, yürümeyi veya bisiklete binmeyi öğrenmek gibi bir şey olduğunu söylediler.

Bisiklete binmeyi öğrenmek gibiymiş. Değişimi bir kez öğrendin mi, kısa sürede ikinci doğan haline gelir. Artık bir kez denediğine göre, istediğin zaman değişip eski haline dönebilirsin

ama hemen yapmanı tavsiye etmiyorum. İlk seferinde, özellikle de melez biri için, çok yorucu olabilir."

"Anlat bana." Sesi homurdanıyordu ama gözleri parlıyordu.

Grifonlar yaklaşırken onu ayağa kaldırdı. Dört adam da ona hayretle bakıyordu. Graydon'a baktı, Graydon ona gülümsedi.

"Gözlerimi okşayan bir manzara," dedi. "Senin marmoset gibi küçük, hızlı ve tuhaf bir şey olacağını sanmıştım."

Dürtüyle ona doğru gitti ve kollarını boynuna doladı. "Böyle iyi bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim."

İri adam hareketsiz durdu ve Dragos'a baktı.

Dragos'un yüzü karardı, ama bir an sonra grifona kısa bir baş selamı verdi. Graydon sırtını okşadı, gri gözleri gülümsüyordu. "Benim için zevkti, cupcake."

Dragos koluna elini koydu ve onu uzaklaştırdı. "Artık geri dönmeliyiz," dedi.

O ve grifonlar şekil değiştirdiler. Şekil değiştirme kolaylığı ve becerisine çok dikkat etti. Tek başına tekrar denemek istedi, ama dinlenene kadar beklemesi gerekecekti. Her siniri açığa çıkmış ve aşırı duyarlı hissediyordu. Aynı zamanda, göz kapakları da hoşuna gitse de gitmese de kendi iradesiyle kapanıyordu.

Dönüş uçuşunda uykuya daldı. Dragos'un aşırı kontrol ve beceriyle dönüşünü bile fark etmedi. Dönüş başladığında ön ayaklarını onun altında tuttu. Sıkıştıkça ön ayakları, onun dizlerinin ve omuzlarının altında insan kollarına dönüştü, ta ki kule çatısında bir adam olarak ayakta durup uyuyan kızı göğsüne sıkıca sarana kadar.

Grifonlar çoktan dönüşmüştü. Etrafında toplanarak Dragos'la birlikte ona bakıyorlardı. Kız hala parlıyordu.

Rune beline koyduğu ellerinin başparmaklarını kot pantolonunun kemer deliklerine takmış, sessizce konuştu: "Bunun ortaya çıkarsa, hayatının geri kalanında avlanacağını biliyorsun, değil mi?"

"O da bunun farkında, ben de öyle." Dragos'un yüzü sertleşmişti. "Bu dışarıya sızmasın. Kimse duymasın. Anladın mı?"

"Peki ya Aryal, Grym ve Tiago?"

"Diğer nöbetçiler bile, şu anda değil. Bu aramızda kalacak." Omzuna yaslanmış uyuyan yüzüne baktı. "Çok

çok zor bir hafta geçirdi. Ona biraz zaman tanımak ve rahat bırakmak istiyorum. Sonra kimlerin öğreneceğini o karar versin."

Dragos kıyafetlerini çıkarırken ve onu yatağa yatırırken yarı uyanık bir halde geldi, ama hemen dönüp yüzünü yastığa gömdü, bir bacağını bükerek. Dragos da soyundu, yanına uzandı ve vücudunu onun vücuduna yapıştırdı, bacağını onun bacağının altına soktu, bir kolunu onun omzuna doladı. Kız parmaklarını onun parmaklarıyla birleştirdi. Dragos yüzünü kızın saçlarına gömdü.

Kadın derin bir uykuya daldı ve koşarken rüya gördü. Dört ayak üzerinde koştuğunu fark edince birden uyandı ve olanların anısı onu mutlulukla doldurdu. Sabah güneşi odayı aydınlatmıştı.

Dragos'a baktı, yanına dönük yatıyordu, bir kolunu onun omzuna atmıştı. Uykusunda yüzündeki sert hatlar yumuşamıştı. Yorgan beline kadar kaymıştı, göğüs ve kol kasları gevşemişti. Bronz, ince yanaklarında siyah kirpikleri ikiz bukleler gibi duruyordu, simsiyah saçları dağınıktı. Sabah ereksiyonu kalçasına baskı yapıyordu.

O asla yumuşak bir adam olamazdı. Şiddet eğilimi derisinin altında yaşıyor ve nefes alıyordu. Ama ona olağanüstü bir nezaket gösterdiği anlar olmuştu ve onu bu kadar rahat, savunmasız bir şekilde uyurken görmek, nadir bir güven hediyesi olduğunu düşündü.

Seni seviyorum, diye neredeyse söyledi. Ama o, aşkın ne olduğunu bilmediğini çoktan itiraf etmişti. Elleri yumruk oldu.

Belki de asla yapmayacaktı. Belki de onu eş olarak kabul ederse, bu kadar yakın olabileceği en yakın mesafeydi. Onunla yalnız kalmakla, onsuz yalnız kalmak arasında seçim yapmak zorunda kalırsa, ondan alabileceği her şeyi almayı tercih ederdi. Onun kurabilceği her türlü ilişkiye uyum sağlamayı öğrenmesi gerekecekti. Bu yeterli olmalıydı.

Parmaklarını onun kalın penisinin etrafına doladı ve dudaklarını dudaklarına bastırdı.

Adam göğsünün derinliklerinden bir ses çıkardı ve kalçalarını okşayan eline doğru iterek onu öptü. Sonra bacaklarını ayırdı, üstüne yuvarlandı ve ereksiyonunu içine soktu. Adam tamamen içine girdiğinde ikisi de iç geçirdi.

"İşte böyle," diye mırıldandı. Kulağına burnunu sürttü. "Aynen öyle."

"Tam ait olduğun yerde," diye fısıldadı. Bacağını onun etrafına doladı ve geniş sırtını ovuşturdu.

O, içinde, üzerinde, içinde büyük vücudunu esneterek sallandı. Çok güzeldi, çok güzeldi. Onu yavaşça ve kolayca, o kadar zengin bir doruğa ulaştırdı ki

Gözleri yaşlarla doldu. O, ellerini yüzüne koyarak onu öpüyordu, tam o sırada boşaldı.

Dirseklerine yaslanıp üzerine eğildiğinde, içinde nabzının atmaya başladığını hissetti. Nefes nefeseydi ve yüzü o kadar değişmişti ki, o kadar güzeldi ki, fısıldamak zorunda kaldı. "Sen benimsin."

Gözlerini açtı ve hala titreyerek onun gözlerinin derinliklerine baktı. "Ben seninim," dedi.

İkisi de sabah güneşinin tadını çıkararak, o içindeyken tekrar uykuya daldılar. Bir süre sonra kız kıpırdadı ve adam çekilip ağırlığını ondan kaldırdığında itiraz etti.

"Yapmam gereken işler var," dedi yumuşak bir sesle. "Sen yatakta kal ve dinlen."

Ona uykulu bir surat yaptı. Adam kadının alnını öptü. Kadın adamın sıcak yerine kıvrıldı, yastığına sarıldı ve uykuya daldı.

Ne komik küçük beyaz ejderha. Kafası vücuduna göre çok büyüktü. Ona doğru sendeleyerek yaklaşırken, güzel gözlerinde saf ve kararlı bir sevgiyle ona odaklandı. Arka ayaklarını ön ayaklarıyla koordine edemedi. Yere düştü.

Kız gülmekten kendini alamadı. Onun duygularını incitecekti. Ona yardım etmemek için ellerini sıkıca birleştirdi. "*Hey tatlı bebek,*" dedi.

"*Anne,*" dedi, ona doğru hızla emekleyerek. "*Anne.*"

Yatağında birden doğruldu, kalbi deli gibi çarpıyordu. Ne oluyor?

Yatak dönüyordu. Mide bulantısı bu kez kontrol edilemez bir şekilde yükseldi. Yataktan atladı. Tuvalete yetişemedi ama en azından kusana kusana banyo lavabosuna ulaşabildi.

Birkaç kez kusmayı bitirdiğini sandı, ama midesinde tekrar bir sarsıntı oldu ve yüzünden gözyaşları akarken, acı verici spazmlarla kuru kusmaya başladı.

Oh hayır. Oh hayır, hayır. Bu olamaz, tüm bunlardan sonra olamaz.

Wyr olmanın erkekler ve kadınlar için avantajlarından biri, doğal doğum kontrolü yeteneğiydi. Bunun nasıl işlediğini tam olarak bilmiyordu. Gebeliği engelleyen bir bariyerin zihinde oluşturulmasıyla ilgili bir şeydi ve bir şekilde şekil değiştirme yeteneğiyle bağlantılıydı. Hepsi vücut kontrolünün bir parçasıydı.

Yarı insan olduğu için bu yeteneği hiç olmamıştı, bu yüzden insan doğum kontrol yöntemlerine güvenmek zorundaydı. Bir yıldan fazladır bakır rahim içi araç kullanıyordu. On iki yıla kadar etkili olması gerekiyordu.

Ama artık Dragos hayatındaydı, her şeyini ona veriyor, onu Gücü ve meniyle defalarca defalarca dolduruyordu.

Onu her şekilde sahipleniyordu.

Şokun etkisiyle, rahim içi cihazın şeffaf ipliklerinin hala yerinde olup olmadığını kontrol etmeyi zar zor hatırladı. Yerindeydiler. Ama... Yeni genişlemiş duyularını vücuduna doğru uzattı. Orada. Derinlerde, minicik bir yeni yaşam kıvılcımı yatıyordu.

İhanet onu parçaladı. O piç kurusu.

Duş aldı ve giyindi. Tişört, diz boyu haki renkli kargo şort, koşu ayakkabıları. Rune'dan ödünç aldığı otuz beş dolar, ayakkabıları satın aldıktan sonra kalan para. Odadan çıktı.

Bu sefer koridorda Bayne ve Aryal oturuyordu. Pia, uzun boylu, güçlü, deri giysili, karışık siyah saçlı, garip bir zayıf güzelliğe ve fırtınalı gri, yargılayıcı gözlerle sahip kadını görünce bir an durakladı.

Bayne ona geniş bir gülümsemeyle selam verdi. Aryal selam vermedi. Harpi, köşeli yüzü soğuk bir ifadeyle ona düz bir bakış attı.

"Con nerede?" diye sordu Pia.

"Başka işi vardı," diye cevapladı Bayne. "Aryal öğleden sonra onun yerine bakacak."

"Bununla bir sorunun var mı?" diye sordu Aryal, bir kaşını küstahça kaldırarak.

Pia'nın ağzı büzüldü. Neyse ne. Graydon'un yüzüne bakmak zorunda olmadığı için şükreliyordu. Harpinin sorusunu duymazdan geldi ve başparmağıyla açık kapıyı işaret etti. "İçeri gir de televizyonda ne var bak. Kahve yapar mısın lütfen? İstersen bir demlik yap. Ben kahvaltı alacağım. Hemen dönerim."

"Tamam," dedi Bayne neşeli bir gülümsemeyle.

Rahat davran. Koridordan git. Mutfağı ve yemek odasını geç. Köşeyi dönerken omzunun üzerinden arkasına baktı. Bayne ve Aryal süite girip kaybolmuştu. Asansöre ve büyük oturma odasına açılan merdiven boşluğuna koştu. Asansör, çatı katında anahtarla çalışıyordu ve kapıları zorlayamadığı için bu sorunu çözemedi. Merdiven boşluğunun kapısı kilitliydi.

Sorun yoktu. O kapıyı itip geçmek bir anlık iş olacaktı.

Titrek ellerini kapı paneline dayadı ve üzerine yaslandı, kafese hapsolmuş gibi hissi her zamankinden daha güçlü bir şekilde geri geldiği için nefes nefese kalmıştı. Kaçma dürtüsü çok güçlüydü. Panik, acı ve ihanetin üstesinden gelerek, biraz olsun mantıklı düşünmeye çalıştı.

Denese bile kuleden çıkamayabilirdi. Sokak seviyesine inmek için çok fazla merdiven vardı. Binadan çıkmak için beş dakikası vardı, en fazla on dakika, eğer banyo kapısını kilitler ve nöbetçiler onun banyoda kadın işlerini yaparken vakit öldürdüğünü düşünürlerse.

Peki dışarı çıkmayı başarsa neyle karşılaşacaktı? Urien ve adamlarının tehlikesi, onun kötü bir gün geçirdiği ve buradan bir an önce çıkması gerektiği için ortadan kalkmamıştı.

Bir kez olsun akıllı ol. Aptalca listene bir şey daha ekleme.

Mide bulantısı tekrar başladı. Gözlerini kapattı, yumruklarını sıkı ve vücudunu kontrol etmek için mücadele etti.

Arkasında Bayne, "Pia? Her şey yolunda mı?" dedi.

Derin bir nefes aldı, omuzlarını dikleştirdi ve döndü. "Dragos istediğim yere gidebileceğimi söyledi. Dışarı çıkmam gerek."

Tanrı, yüzündeki ifadenin ne anlama geldiğini biliyordu. İyi bir şey olamazdı, çünkü grifon ona ciddi bir yüzle ve endişeli gözlerle bakıyordu, önceki neşesinden eser yoktu. "Neye ihtiyacın olduğunu söyleyebilir misin?" diye sordu. "İstediğin her şeyi seve seve getiririm..."

Kendini kontrol edemedi. Sinir krizi geçirdi. Döndü ve kapıyı tekmeledi, kapı boş ve metalik bir ses çıkardı. Ses sanki yüzüne bomba patlamış gibiydi. Sanki hamile olmaması gerekirken hamile olduğunu öğrenmek gibiydi. Evet, aynen öyle.

"Dışarı çıkmam gerek," diye bağırdı. Kapalı kapıya yumruklarıyla vurdu. "İyi değilim." Tekme. "*Bunun hakkında konuşmak istemiyorum.* Dragos'un beni rahat bırakmasını istiyorum." Tekme. "Bana soru sormayı bırak ve beni gitmem gereken yere götür. Bunu benim için yapar mısın, yapmaz mısın?"

Aniden Aryal ortaya çıktı. İki muhafız da onun iki yanına geçerek yüzlerini ona çevirip dikkatle izlemeye başladılar. Askerler gibi hareket ediyorlardı, atletik vücutları ayakları üzerinde hafıftı. Bayne'nin rahat tavırları

buharlaşmıştı. Onu koruyucu bir erkek enerjisiyle sardı ve sırtına nazikçe elini koydu. "Elbette yapacağız," dedi. "Seni gitmen gereken yere götüreceğiz."

"Bayne," dedi Aryal.

"Emir budur," dedi ona. Harpinin dudakları kıvrıldı ama hiçbir şey söylemedi.

Pia'nın nefesi kesildi. Körü körüne asansöre döndü. Bayne onu içeriye yönlendirdi. Aryal, onunla asansör kapıları arasına geçerek omzuna sabit bir şekilde elini koydu. Pia, kollarını beline doladı ve Aryal'ın omuzlarının arasındaki bir noktaya körü körüne bakarak, penthouse asansörünün seksen kat aşağıya, zemin kata doğru hızla alçalmasını izledi.

Kapılar açıldı ve dışarı çıktılar. Aryal yerinde kalırken Bayne, omzuyla Pia'nın omzuna değecek kadar yanına yaklaştı ve keskin bakışlarıyla kalabalık zemin katı taradı. Sonra döner kapılardan dışarı çıkıp güneşli ve kalabalık New York caddesine çıktılar.

Bir an durdu, bir elini karnına bastırdı. İnanamıyordu. Gerçekten sözlerini tutmuşlar ve onu kuleden dışarı çıkarmışlardı.

Bayne sessizce onu ileriye doğru itti, sanki sihirle ortaya çıkmış ve kaldırımında duran siyah bir Porsche SUV'ye doğru. Aryal keskin bakışlarla etrafına göz gezdirdi, karışık saçları köşeli yüzüne dökülürken sürücü koltuğuna kaydı. Bayne Pia için arka kapıyı açtı. Pia içeri girdi, dönerek Bayne'in yanına oturmasını engelledi. Kısa bir an bakışları buluştu ve Bayne'in gözlerindeki şefkat ve endişe, Pia'nın iç dünyasındaki kargaşayı delip geçti. Sonra Bayne geri çekildi, kapıyı kapattı ve ön yolcu koltuğuna geçti.

"Tamam, Pia," dedi Bayne. Aryal'ın soğuk bakışları dikiz aynasından onun bakışlarıyla buluştu. "Nereye?"

"Brooklyn." Bayne'in eli arabanın GPS sisteminin üzerine uzanırken, "Gerekirse yol tarifini yaparım," dedi.

İki muhafız birbirlerine bir bakış attı. "Tamam," dedi Aryal.

Porsche trafiğe katıldı.

Pia koltuğuna kıvrılıp, 59. Cadde metro istasyonunu geçerken pencereden dışarı baktı. Dragos kafasında, "*Pia, ne yapıyorsun?*" dedi.

Gözlerini kapattı. Sentinel'lerin gezileri hakkında sessiz kalacaklarını ummak çok fazla olmuştu. Şu anda biraz mahremiyet için neler vermezdim.

"Konuşma benimle," dedi Dragos'a.

Kule'den ayrıldın. Zihnindeki ses o kadar sessiz ve kontrollüydü ki, omurgasından bir ürperti geçti. Yapmayacağına söz vermiştin.

O, "Benimle konuşma, seni orospu çocuğu" diye bağırdı.

Bir kalp atışı sonra, sakinliği bir anda kayboldu ve "Ne oldu?" diye sordu.

Kapa çeneni. Kafamdan çık.

Pia, lanet olsun. Cevap vermediğinde bağırdı, "Şimdi ne yaptım ben?"

Telepatik çılgılığı kafatasında yankılandı. Alnına elini vurdu. Bana böyle bağırma. Düşünemiyorum! Bana bir dakika ver.

Vücudu uyuşmuştu, Aryal aniden trafiğin içinden geçince onu yerinde tutan tek şey emniyet kemeri idi. Dragos ona bunu nasıl sorabilirdi?

Wyr'a tamamen dönüştüğünü bilmesine rağmen, bunu bilmeyeceğini nasıl anlayamazdı?

Sana bağırdığım için özür dilerim. O ikna etmeye çalıştı. Bayne ve Aryal hiçbir şey söylemeyecekler, sadece senin üzgün olduğunu ve seni gitmen gereken yere götürdüklerini söyleyecekler. Gray senin için endişeleniyor. Her şeyi konuşabiliriz, değil mi? Pia, lütfen. Beni öldüreceksin.

Onun hakkında başka ne söylenirse söylensin, bir stileto gibi insanın içine sızabilen kurnaz bir bilgeliği vardı. Gözlerini sildi ve olanları anlamaya çalıştı. Sen... neler olduğunu... hiç bilmiyor musun?

Yemin ederim yok. Onun tepkisi sert ve ani oldu. Ne olursa olsun, bunu düzeltebiliriz.

Yapabilirler mi? Nasıl?

Nereye gittiğini söyle, dedi. Birlikte hallederiz.

Dragos, bana öğleden sonrayı ver. Porsche açık bir yola çıkıp hızlanırken, o kapı koluna tutundu. Sakinleşip düşünmem lazım, seninle konuşmadan önce bazı şeyleri öğrenmem lazım.

Sessizlik hakim oldu. Sonra, sessiz ve yumuşak bir sesle, Seni geri aramak için adını kullanabilirim, dedi.

Kadın pencereden dışarı bakarken burnunu çekti. Şu anda tehditler iyi bir fikir değil, koca adam, dedi.

Saniyeler yavaşça geçti. Sonra ona, "Öğleden sonra senin. Ondan sonra seni almaya geleceğim" dedi.

Bana bütün öğleden sonramı mı veriyorsun? Vay canına, teşekkürler. Çok cömertsin, dedi incinmiş ve alaycı bir sesle. Dişlerini sıkıp

ve sessiz kaldı.

Sonra o da sessiz kaldı ve kız yalnız kaldı.

Onsuz.

Rune ve Graydon, Dragos'un ofisinde duruyorlardı, ellerini beline koymuş, aynı somurtkan ifadeyle.

"En azından korunuyor," dedi Graydon. "Aryal ve Bayne onunla birlikte." Kendi sözleriyle ikna olmuş gibi görünmüyordu.

Rune sordu, "Nereye gitmesi gerektiğini veya neyin yanlış olduğunu söyledi mi?" "Hayır." Dragos odanın çevresinde dolaştı. Oda çok küçüktü ve kapalı bir yerdi. "Sadece zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Ona öğleden sonrayı vereceğimi söyledim."

Rune, "Gerçekten bütün öğleden sonrasını ona verecek misin?" dedi.

"Hayır, tabii ki hayır. Yalan söyledim."

Fransız kapıları o kadar şiddetle açtı ki camlar kırıldı. Keskin Mayıs rüzgarı odayı doldurdu. Temiz hava, hapis hissini biraz azalttı ama yine de harekete geçme ihtiyacı onu titretmeye devam ediyordu.

"Cadının telefonu açmıyor," dedi. "Buna takip büyüsü yapacak birini bul ve çabuk ol." Yumruğunu kaldırdı. Bileklerinde onun soluk örgülü saçları vardı.

"Anlaşıldı," dedi Gray. Pencereden atladı ve havada kıyafetini değiştirdi.

Dragos ve Rune birbirlerine baktılar. Bayne ve harpi mükemmel savaşçılardı. Onlar, onun en iyi savaşçılarından ikisiydi.

Ama Fae Kralı ortalıkta dolaşıp yaramazlık yapmaya niyetliken, New York'ta bir öğleden sonra çok uzun sürebilirdi.

Böyle bir öğleden sonra gerçekten çok uzun bir zaman olabilirdi.

Pia, gerektiğinde Aryal'a yol tarifinde bulundu, ama bunun dışında Brooklyn'e kadar yolculuk şükürler olsun ki sessiz geçti. Kısa süre sonra, son birkaç yıldır kullandığı büyük Brooklyn Wyr sağlık kliniğine vardılar. Klinik, rehin dükkanları, berberler, içki dükkanları, kiralık eşya dükkanları ve maaş avansı veren işletmelerle dolu bir mahallede, süslemesiz, kare şeklinde, beton blok bir binada bulunuyordu. Sokakların kenarlarında kaçakların terk edilmişliği hissediliyordu, gölgeli yerlerde saklanıp gece çökünce dişlerini göstermeyi bekleyen keskin ve çaresiz bir his vardı.

, ancak klinik gündüzleri açıldı ve profesyonel, özenli bir personeli ve çok sayıda melez hastası vardı, bu yüzden her zaman yoğundu.

Aryal Porsche'yi kaldırıma çekti ve motoru kapattı. Bayne ve Pia, caddeyi tararken emniyet kemerlerini birden açtılar.

Pia'nın midesi yine kasıldı. "Burada kal," dedi.

"Üzgünüm, Pia," dedi Bayne. Grifon hızlı hareket etti. Pia arabanın kapısını açmadan arabadan atladı ve onun önünde durarak nöbet tutmaya başladı. Aryal Porsche'nin önünden dolaşarak Bayne'nin yanına geldi.

Arabadan inerken onlara bağırma dürtüsünü bastırdı. Bir nöbetçiden diğerine baktı. Aryal'ın ifadesi taş gibiydi, Bayne'in gözleri dikkatlice boş bakıyordu. Hedefleri hakkında ne düşündüklerini, o katil yüzlerin arkasında ne tür bir telepatik konuşma geçtiğini merak etti.

"Durum şu," dedi. Binayı işaret etti. "İçerideki kimse bizim geldiğimizi bilmiyor. İçeri girip içeride bulunanları korkutmayacaksınız, sadece girişleri koruyun ve dışarıda kalın."

Bayne onu düşünürken dudaklarını sıktı. Gözlerini kısarak, "Siz olmadan da gidebilirdim. Gerçekten istedim, Bayne. Senin kurallarına uymaya çalıştığım için pişman etme beni," dedi.

Aryal aniden ona, "Arka çıkıştan git," dedi.

Bayne kaşlarını çatı. "Peki," dedi. Botlu topuğuyla dönüp uzaklaştı.

Pia daha fazlasını dinlemeden kapıya doğru koştu. Kapıya neredeyse ulaşmışken Aryal onu gömleğinden yakaladı ve binanın yan tarafına itti.

"Ne yapıyorsun!" diye bağırdı. Şok, öfkeye dönüştü. Yumruklarını kaldırıp nöbetçinin ellerini itmek istedi.

Aryal, neredeyse küçümseyici bir rahatlıkla, kolunu boğazına dayayarak onu yerinde tuttu.

"Kapa çeneni," diye bağırdı Aryal. "Sana zarar vermiyorum. Sen ve ben konuşacağız."

"Bırak beni!" Pia topuklarını yere saplayarak harpinin kolunu boğazından çekmeye çalıştı. Aryal bileğini yakaladı. İnce çelik parmakları etine batmıştı.

Aryal, bıçak gibi keskin gözleriyle sokağı hızlıca taradı. "Son birkaç haftada, Wyr-

"Şu anda ne haltlar karıştırdığını bilmek istiyorum."

"Bu seni ilgilendirmez."

"Dragos'u tekrar tehlikeye atıyorsan benim işim."

Pia, serbest elinin yumruklarını harpinin karnına sokmaya çalıştı, ama Aryal kalçalarını ustaca çevirerek ondan kaçtı. "Kimseye zarar vermiyorum. Tek bilmen gereken Dragos'un bana öğleden sonrayı ayırdığı."

"Ve sen ona inandın." Aryal kısa bir kahkaha attı. "İyi espriydi, dahi kız."

Yalan mı söylemişti? Bu canını yaktı. Harpiye dehşetle baktı ve kendini aptal gibi hissetti. Gözleri yanıyordu. Dişlerini sıkarak, "Çek ellerini üzerimden," dedi.

Aryal onu o kadar hızlı bıraktı ki Pia neredeyse sendeledi, ona ve sokağa çok yakın duruyordu, onu sıkıştırıyordu. Harpy, ellerini beline koyduğunda açık kalan deri bir ceket giyiyordu. Pia, sentinelin omuz kılıfını gördü.

"Biliyor musun, senin o ponpon kız at kuyruğunu unutabilirim," dedi Aryal, ona camı kesebilecek bir gülümsemeyle. "Biraz zaman alır, ama yapabilirim. Gryphonların her ne sebeple olursa olsun akıllarını kaçırıp sana yalakalık yapmalarını da unutabilirim. Ama şunu unutamiyorum: Sen kanunları çiğnedin. Wyr lordunun hayatını tehlikeye attın ve *bunu* yaparak hepimizi tehlikeye attın, ama bunun için cezalandırılmadın. Bu yüzden itiraf etmeliyim ki, bu beni çok kızdırıyor."

"Sen ne dediğini bilmiyorsun," diye bağırdı Pia, içini bir şey sıkarken. Yanayan gözlerini ovuşturdu. O anda kendini kapana kısılmış hissetmişti, ama olanları önlemek için farklı bir şey yapabilir miydi? Dengesi bozulmuş, aptal ve tamamen kaybolmuş hissediyordu.

"Neyin hakkında fikrim yok? Dragos'un eşi olabileceğin ya da olmayabileceğin mi?" dedi Aryal. "Şey, tatlım, bu çözülemeyen bir sorun ve bu yüzden seni öldüremem."

Pia'nın elleri yumruk oldu. Dişlerinin arasından, "Hayır, yapamazsın, değil mi?" dedi. Yumruğunu o kadar hızlı savurdu ki, harpinin savunmasını aştı. Aryal'ın omzuna o kadar sert vurdu ki, nöbetçi geriye sendeledi. "Beni sevmek ya da onaylamak zorunda değilsin. Dragos'un kararlarına katılmak zorunda değilsin. Sana söyleneni yapmak zorundasın. Beni Kule'ye geri götürmeni o mu söyledi?"

Aryal ona öfkeyle baktı ve sessiz kaldı.

"Hayır, ben de öyle düşünmüştüm. O yüzden çekil önümden. Beni sorguya çekip, korkutup, emrindeki bir askermişim gibi cevaplar talep edemezsin çünkü ben senin emrinde değilim ve asla olmayacağım." Nöbetçinin karşısına dikilene kadar ilerledi, vücudu gergin bir savaş pozisyonundaydı. "Bana cupcake diyebilecek tek kişi Graydon'dur, sen değil. Sen bunu hak etmedin. Şimdi buraya gelme amacımı yerine getireceğim. Sen işini yapacaksın, yoksa Dragos neden yapmadığını bilmek isteyecek."

Aryal'ın fırtınalı bakışlarında şaşkınlık belirdi, ardından düşünceli bir ifade.

Pia daha fazlasını görmek için beklemedi. Arkasını dönüp kliniğin ön kapısından içeri girdi.

Bekleme odasında yarım düzine insan oturuyordu. Birkaç kişi duvardaki televizyonda *All My Children* izliyordu. Resepsiyon masasına gitti. Tanıdığı bir hemşire ona üstünkörü bir gülümsemeyle selam verdi. "İyi günler. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Adım Pia Giovanni. Bir doktor veya hemşireye görünmem gerekiyor," dedi Pia, diğer insanların duymaması için sesini alçaltarak. Yüzü ve boyun kasları gerginlikten ağrıyordu. Ellerini birbirine sıkıca kenetledi. "Dr. Medina beni tanır. Özür dilerim. Randevum yok. Ben..." Gözleri parladı. "Acil bir durum olabilir."

"Ah, tatlım," dedi hemşire hızlıca şefkatle. Pia'ya bir mendil uzattı ve onu kapıdan geçerek lavabo, sandalye ve tartının bulunduğu bir odaya yönlendirdi. "Tamam, ne oluyor? Acil servise gitmen gerekmediğinden emin misin?"

"Bilmiyorum. Çok şey oldu." Yutkundu. "Ben yarı Wyr'im, bu yüzden rahim içi araç kullanıyorum. Bilirsin, hormonlu olan değil, bakır olan, çünkü ben tam olarak insan değilim. Ve tam bir Wyr ile yeni bir ilişkiye başladım ve dün gece değişmeyi başardım..."

"Tebrikler!" Hemşire geniş bir gülümsemeyle tebrik etti. RACHEL, isim etiketi üzerinde yazıyordu.

"Teşekkürler." Ne kadar mutlu olduğunu hatırlayarak gülümsemeye çalıştı. "Ama son birkaç gündür aniden hastalandım. Bu sabah çok kötüydüm ve bir şekilde hamile kaldığıma eminim. Değiştiğim için hissedebiliyorum. Ve rahim içi araç hala yerinde." Hemşireye odaklandı, yüzünde yoğun bir ifade vardı. "Şok içindeyim. Düşünemiyorum ama bir şeyi çok iyi biliyorum. Bu bebeği kaybetmek istemiyorum."

Hemşire elini Pia'nın karnına koydu ve bakışlarını içe doğru çevirdi. Pia hareketsiz durdu. Hemşire onu muayene ederken sihirli bir karıncalanma hissetti. "Vay canına, haklısın, hamileymişsin," dedi hemşire, gözleri parlayarak. "Ne tatlı, ne güçlü bir ısıltı."

"Dün geceki değişim ona zarar verdi mi?" diye sordu.

"Hayır! Hayır, dönüşüm dünyadaki en doğal şeydir. Ama mide bulantın biraz farklı geliyor. RİA takılı olduğu için gelmekle doğru şeyi yaptın. Seni bir hemşire veya doktora yönlendireceğiz. Sen şuraya otur, ben kayıtlarını çıkarayım. Aslında, bakayım..."

Kendi kendine mırıldanarak hemşire aceleyle odadan çıktı. Pia sandalyeye çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Tanrıya şükür Dragos kafasının içinde bağırmayı kesmişti, yoksa havada dönüp parçalara ayrılacağını düşünüyordu. Onun sessizliği ona uğursuz geldi ama kısa bir süreliğine de olsa kendi düşüncelerini duyabildiği sürece umurunda değildi.

Titriyordu ve yine mide bulantısı hissediyordu. Elini karnına koydu. İçinde kal, fıstığım.

Şans Pia'nın yanından ayrılmamıştı, çünkü Dr. Medina tatile çıkmaya hazırlanıyordu ve o günkü son hastasını muayene etmişti. Pia, Dr. Medina'yı tanıyordu ve bu tanıdık yüz onu rahatlatıyordu. Dr. Medina, enerjik, gri saçlı, köpek Wyr'dı. Pia'yı sakinleştiren, ciddi ve esprili bir tavrı vardı.

Hızlı bir muayene ve Güç nabzını kontrol ettikten sonra, doktor IUD'yi çıkardı ve ona gülümsedi. "İyi haberler var. Sevgili kızım, durumun mükemmel ve IUD ile hamilelikte en büyük risklerden biri olan dış gebelik yok. Bebek tam olması gereken yerde, rahminde sıkıca sarılmış durumda, fallop tüpünde veya başka bir yerde değil. Yine de bu kadar çabuk geldiğin için sevindim. Bunu çok uzun süre erteleyen kadınlar düşük veya diğer ciddi komplikasyonlar açısından yüksek risk altındadır. Şimdi bana yaşadığın mide bulantısından bahset."

Pia rahat bir nefes aldı. Son birkaç günü anlattı. "Ağzıma et koymak hiç aklıma gelmedi," dedi titreyerek. "Ama kokusu çok güzeldi. Ve bu çok yanlış."

Doktor, yarım gözlüklerinin üzerinden ona baktı. "Acaba bir yırtıcı hayvanla birlikte misin?"

"Evet?" Bunu soru olarak söylememişti. Söylemiş miydi?

"O zaman bu senin sorunun." Doktor arkalarına yaslandı ve ona gülümsedi. "Yırtıcı ve otoburların bir araya gelmesi, homojen çiftlerden çok daha nadirdir, ama elbette bu da olur, çünkü biz Wyr'lar sadece hayvan doğamızdan ibaret değiliz. Sana yalan söylemeyeceğim. Bu süre boyunca zorlu bir dönem geçireceksin ve bazen içgüdülerin çıldırmış gibi gelebilir."

"Yüksek riskli bir hamilelik olacak mı?" Eli yine karnına gitti. "Öyle deme.

Şu anda bunu düşünmenin bir anlamı yok. Düşün protein ve kalsiyum. Hamilelik süresince kendinizi her şeyi yemeye zorlayamıyorsanız, protein içecekleri stoklamanız gerekecektir. Soya iyidir. Peynir altı suyu daha iyidir. Gebelik vitaminlerinin yanı sıra, mide bulantısını önlemeye yardımcı olacak bir ilaç da yazacağım. Ancak bu ilaç ağrıyı kesmez. Ağrı çok önemli bir habercisidir. Ama midenizi boşaltmamanıza yardımcı olacaktır. Duş dışında her zaman yanınızda bulundurun. Çok sık ıslanırsa etkisi azalır."

"Çok teşekkür ederim, özellikle tatile çıkmadan önce beni gördüğünüz için," dedi içtenlikle. Doktor reçete defterine bir şeyler yazdı ve kadına uzattı. "Son bir sorum var, sakıncası yoksa," dedi.

"Tabii, sorabilirsiniz, çok uzun sürmezse. Bu akşam Cancún'a uçağım var ve uçağı kaçırsam arkadaşım bana kızacak."

Nasıl söyleyeceğinden emin olamayan kadın tereddüt etti ve muayene önlüğünün kenarını çekti. "Hamilelik benim için büyük bir şok oldu. Yani, rahim içi araç takılıydı, bu yüzden hamile kalmamam gerektiğini düşünmüştüm, değil mi? Bu konu, partnerimle hiç konuşulmamıştı. Bu sabah giyinmeden önce mide bulantısı hissetmeye başlamıştım, yani hamile kalmış olmalıyım. O zaman bunu yapan kişi babası olmalı, değil mi?"

Doktorun gözleri keskin ve nazikti. "Ne Wyr'lar ne de insanlar için yüzde yüz güvenilir bir doğum kontrol yöntemi yoktur. Evet, tüm koşullar aynı olduğunda, rahim içi araçlar çoğu durumda çok etkili bir doğum kontrol yöntemidir. Ve evet, Wyr'lar üreme döngülerini kontrol edebilirler. Çoğu durumda. Ancak, çiftleşme çılgınlığının ilk günlerinde kontrolünü kaybeden Wyr'lar da tanıyorum. Onun sadece sevgilin mi yoksa eşin mi olduğunu sadece ikiniz bilebilirsiniz. Ben senin yerinde olsam, eğer o senin eşinse, bu konuda partnerine karşı biraz daha anlayışlı olmayı düşünürdüm. Bu yardımcı oldu mu?"

Boğazı çalıştı. Cevap vermeden önce zorlukla yutkundu. "Evet. Çok yardımcı oldu. Dr. Medina, çok teşekkür ederim."

“Rica ederim. Bebekleri çok seviyorum. Kadın doğum uzmanı olmalıydım.” Doktor dosyasını kapattı ve ayağa kalktı, ama çıkmadan önce durakladı. Pia'ya merakla baktı. “Bu arada, neye dönüştüğünü söylemedin?”

Hazırlıksız yakalanan Pia, kekeledi, "Oh, bir... bir marmoset."

"Tuhaf," diye mırıldandı doktor, ona şüpheyile bakarak. "Marmosetleri otçul olarak sınıflandırmazdım. Peki eşin?"

"O... o değil."

Doktor Pia'ya gözlerini kısarak baktı. "Tıbbi olarak önemli bir durum olursa bana söyleyeceksin, değil mi?"

"Evet, tabii ki," dedi utangaç bir gülümsemeye. "Söz veriyorum."

Doktor onu işaret etti. "Vitaminlerini al. Gelecek ay görüşürüz."

Rahatlamış ve açlıktan başı dönmüş bir halde kıyafetlerini giydi. Yamyamlık olmasaydı bir atı bile yiyebilirdi. Eğilip ayakkabı bağcıklarını bağladı.

Hamileyim. Eşimi buldum. Ejderha bebeğim olacak.

Hayır, tam olarak kafama girmedi. Bir daha söyleyelim. Bir ejderha bebeğim olacak.

Gözlerinin önünde siyah yıldızlar dans ederken, kendini düzelitti. Belki de Dragos'un yardımı olsun ya da olmasın, gerçekten havada dönüp parçalara ayrılacaktı. İçinde o kadar çok şey oluyordu ki, rastgele düşünceler ve duygular 4 Temmuz'daki havai fişekler gibi patlıyordu.

Hamileliğini kaybetme paniği yerini, hamile olmanın paniğine bırakmıştı. Hamileliğinin devam ettiği için rahatlamıştı, ama daha da önemlisi, tüm kanıtlar Dragos'un onu kasten hamile bırakmadığını gösteriyordu. Ona büyük bir özür borçluydu.

Ama bunun tam da bu zamanda olması! Daha birkaç saat önce Dragos'la kalmaya karar vermişti. Bir de Urien'le savaş vardı, daha yeni başlamıştı. Dragos haberi duyunca nasıl tepki verecekti kim bilir? O da havaya uçup parçalara ayrılabilirdi.

Elini karnına bastırdı. Ah, fıstığım, bir gün çocuk sahibi olabileceğimi hep içten içe ummuştum, ama sana söylemeliyim ki, bu zamanlama berbat.

Çıkarken beklenmedik bir engelle karşılaştı. Onu kontrol eden hemşire, "Sigorta ve katkı payı aynı mı?" diye sordu.

Aynı sigorta. Elfie'den. Ve cebinde otuz üç dolar ve çek defteri olmayan bir kadın. Burnunun köprüsünü sıktı.

tüm ilgililere zihinsel bir özür dileyerek faturayı gerçekten ödeyeceğine söz verdi ve yalan söyledi: "Evet, teşekkürler."

Yirmi beş dolarlık katkı payını ödedi, fiş almayı reddetti ve içinden fıstıkla konuşmaya devam ederken, hiç şüpheli görünmemeye çalıştı. Ya hamileliği hiç hoşuna gitmezse? Ya seni istemiyorsa? Seni istemesi lazım, başka seçenek yok. Neyse, ben seni istiyorum. Sadece seninle ne yapacağımı bilmiyorum. Hayatımda olan tüm çılgın değişikliklerle nasıl yaşayacağımı bulmam gereken bir şey daha var.

İşini bitiren kadın, lobiden geçerek klinik kapısına doğru ilerledi ve orada durdu. Dragos'a telepatik olarak ulaşacak gücü olduğunu sanmıyordu, ama yine de denemeye karar verdi. *Dragos?*

Cevabı hemen geldi ve Tanrıya şükür sakın bir tondaydı. *Evet.*

Bitti. Eve gidiyorum, dedi ona. *Sana haberlerim var ve sana büyük bir özür borçluyum.*

Ne olursa olsun sonra konuşuruz, dedi adam. *Neredesin? Seni alayım.*

Bilmiyor musun? Bayne veya Aryal'ın ona şimdiye kadar söylemiş olacağını düşünmüştü. Cam kapıyı iterek açtı ve parlak güneş ışığına gözlerini kısarak dışarı baktı. Harpiye nerede? Etrafına bakınırken gözlerini gölgeledi. *Bak, doktora gittim...*

Ayağı bir şeye takıldı ve aşağıya bakarken ayağını kaydırıldı. Üzerine basmıştı... O bir ok muydu?

Aniden boynunda bir acı hissetti. Acıyı eliyle ovuşturdu ve başka bir dartin kaldırırma düştüğünü gördü. İnanılmaz bir hızla vücudu uyuşmaya başladı. Dünya yan yattı ve kaldırım ona çarptı.

Bayne. Aryal. Onları çağırmaya çalıştı, ama ağzı çalışmıyordu.

Kafasının başka bir yerinde biri bağırıyordu, ama onunla bağlantı kuramadı ve ne dediklerini anlayamadı.

Üç kişi ortaya çıktı ve ona baktı. İkisi uzun, eğik gözlü, yüksek elmacık kemikli, sivri kulaklı ve koyu saçlı Karanlık Fae erkekleriydi.

Biri, kraliçe gibi güzelliğe sahip, gözleri Adela'nınkilerle bir anda bağlantı kuran bir Hispanik kadındı. Cauldron'dan cadı Adela.

"Oh, yine sen. Yine." Adela'nın dudakları büzüldü ve iç geçirdi. "Bundan korkmuştum."

Seni aptal kaltak, demek istedi. Seni mahvedeceğim. Dragos
senden önce ulaşmazsa...
Her şey uçup gitti.

ON SEKİZ

Mephistopheles'in sesi kafasında yankılandı. Onun adını çağırdı.

Gücünü kullan, lanet olsun. Orada olduğunu hissediyorum. Daha çok çabala, diye emretti otoriter ses. *UYAN LAN!*

Her şey etrafında dönüyordu. Petrol ve egzoz kokuyordu. Titreyen sert bir şeyin üzerinde yatıyordu, yanağı pürüzlü bir halıya bastırılmıştı. Baş dönüyordu, mide bulantısı vardı. Sığ nefesler alıyordu.

Biri ince bir inilti sesi çıkarıyordu. Oh, o oydu. Kapa çeneni, aptal.

Sesin emrettiği gibi yapmak için mücadele etti ve derinlere indi. Eğitim öğretmeni, chi'sine, enerji akışına, nefesinin kaynağına ulaştığını söylerdi.

Korkunç bir an için karanlıkta yönünü kaybetmiş ve çaresiz kalmıştı. Sonra bağlantı kurdu. Omurganın tabanından güç yükseldi ve vücudunu kapladı. İlacın tüm etkilerini ortadan kaldırmadı, ama kafasını biraz temizlemesine yardımcı oldu.

Kolları arkada bağlı, ağzı tıkanmış halde, yüksek hızda giden bir arabanın bagajındaydı. Yere yığıldı. Görünüşe göre gerçekten hiç yağmur yağmamıştı, ama sanki sağanak yağmur yağmıştı.

Cevap ver şimdi, Dragos emretti.

Berbat bir hafta geçiriyorum, diye söylemeyi başardı. Zihnindeki ses zayıftı ve kontrolünü kaybetmişti, ama o onu duydu.

İşte benim kızım. Gök gürültüsü kesilmiş, yerini çaresiz bir rahatlama almıştı. *Konuş benimle. Yaralandın mı?*

Hayır, bir tür uyuşturucu. Anlamalı kelimeler bulmakta zorlandı. *Bağlanmış. Bir arabanın bagajında. Hızlı gidiyoruz.*

Tamam. Sakin ol, dedi Dragos.

Bayne ve Aryal. İsimlerini bir soruya nasıl dönüştüreceğini bulmaya çalıştı.

Onları klinik dışında bulduk. Onlar da uyuşturulmuş. Durumları iyi; sersemlikleri geçiyor. Dragos tekrar sakinleşmiş gibiydi. *Sonunda iz sürme büyüğü yapabilecek birini bulduk. Birazdan sizi takip edebileceğim. Nasıl bağlandınız? Kurtulabilir misiniz?*

Mide bulantısı baş gösterdi. Bayne onu zorla bastırdı. Ağzında tıkaç varken kusamazdı. Arkaya eğildi, uyuşmaya ve karıncalanmaya başlayan elleriyle bacaklarının alt kısmını yokladı.

Onlar plastik kelepçeler. Kilitleri yok. Çıkaramıyorum.

Tamam, dedi yine. Endişelenme.

Ona söylemesi gereken önemli şeyler vardı. Neydi onlar? Onunla ne kadar süre konuşabilecekti? Graydon, telepatik menzilin yüz milin üzerinde olduğunu söylemişti. Ne kadar süredir baygın olduğunu ya da birbirlerinden ne kadar uzakta olduklarını bilmiyordu.

Dedi. İletişimimizi kaybedersek diye sana söylemem gereken şeyler var.

İletişimimiz kesilmeyecek, diye tersledi. Bu kadar. Örgüne izleme büyüsü yaptım. Yoldayım.

Derin ve düzenli nefes almaya devam etti. Egzoz dumanı onu öğürme hissine kapılsa da, bu midesini sakinleştirmeye yardımcı oluyor gibiydi. Düşünmeye çalıştı. Uzakta hissettiği şey kara büyüsü müydü?

Diğer diyara geçersek takip büyüsü hala işe yarar mı?

O, "Seni o kadar uzağa gitmene izin vermeyeceğim" dedi.

Büyünün işe yarayacağını söylemedi. O, bunun işe yaramayacağına dair bir hisse kapıldı.

Kız, "İki Karanlık Peri var. Sihir Bölgesi'nden bir cadıyla birlikte çalışıyorlar" dedi.

Sesi tehditkar bir hal aldı. *Onu tarif et.*

Koyu saçlı, bir insan, adı Adela. Divinus adlı dükkânın sahibi. Soyadını hatırlayamıyorum. Düşünmeye çalıştı.

"Merak etme. Önemli değil," dedi. "Karanlık Perileri tarif edebilir misin?"

Elinden geleni yaptı, ama bayılmadan önce onları sadece bir an görebilmişti. *Üzgünüm.*

O yumuşak bir tavır takındı. Şu anda bunların hiçbir önemi yok. Seni geri getirmek için odaklanalım.

Toprak büyüsü hissi güçlendi. Oh, hayır. *Ama sana söylemeliyim. Hamileyim.*

Onun kükremesi kafasını doldurdu. *NE!*

Daha hızlı konuştu. *Hiç kontrolüm olmadı, bu yüzden rahim içi araç taktırdım.*

Bu sabah neler olduğunu anladığımda, düşük yapacağımdan çok korktum, tek düşünebildiğim bir an önce doktora gidip

rahim içi araç çıkarılması gerektiğini düşündüm. Sana çok kızgındım. Bunu bilerek yaptığını sandım.

Pia. Tanrım.

Bu sabah onu rüyamda gördüm. Sanırım gerçektir. Beyaz bir ejderhaydı, gördüğün en güzel çocuktü. Geniş bir viraja girdiler, kısa bir süre hızlandılar, sonra yavaşlayarak başka bir viraja girdiler. O, zorla sakın bir sesle ona, "Otoyoldan çıkıyoruz ve yavaşlıyoruz. Yakınlarda kara büyüünün varlığını hissediyorum" dedi.

Çabuk, dedi. Hiç bu kadar sarsılmış gibi sesini duymamıştım. Arabanın bagajında kilit var. Yukarı doğru itmeye çalış ve ne gördüğünü söyle.

Ellerinin serbest olsaydı ya da önünde bağlı olsaydı, bagaj kilidinin mandalını içeriden açabilirdi. Dizlerini altına almaya ve omzuyla bagaja basmaya çalıştı. Araba durduğunda mandal açıldı.

Neden olmasın ki? Bagajı daha fazla açarak içinden geçebilmek için kendini dışarı attı ve acı bir sesle kaldırıma düştü. Doğruca ona doğru gelen bir Dodge Ram kamyonetin ön tarafına baktı. Kamyonet yüzünden birkaç santim uzaklıkta durdu. İçinde bulunduğu araba durduğu yerden uzaklaşarak sola döndü.

"Hey!" kamyonetten bir adam bağırdı.

Kapa çeneni, aptal herif, kapa çeneni.

Kamyonetin kapısı çarptı.

Orta yaşlı bir adam ortaya çıktı. Kadının yanına diz çöktü, yüzü şok ve öfkeyle doluydu.

"Ne oluyor lan?" dedi. "Aman Tanrım, bayan, kaçırıldınız mı?"

Sence?

Birkaç metre ötede, araba fren lambaları göründü. Kadın ağzındaki bezle adama bağırdı.

"Dayan tatlım. Her şey yoluna girecek." Adam ağzındaki tıkaçı çıkarmaya çalıştı.

Bir duruşta kaçtım, dedi Dragos'a. Fark ettiler. gri bir Lexus'talar ve geri dönüyorlar. Tabelaları görüyorum... 17 numaralı otoyol ve... Averill Caddesi ya da 32 numaralı eyalet yolu. Bir eyalet parkı tabelası var.

adını göremiyorum. Aynı iki adam, cadı yok.

Nerede olduğunu biliyorum, dedi memnuniyetle. Aferin.

Adam, Lexus arabası yaklaşırken kadının ağzındaki tıkaçı çıkardı ve başından çekti. Kadın adama "Koş!" diye bağırdı.

İki Fae öfkeli bir şekilde arabadan indi. Silahları vardı.

Hayır, iyi iş değil. Büyük bir hata yaptım. Tanrım, Tanrım, Tanrım. Dragos onunla konuşmaya çalışıyordu ama kız susamıyordu, kaçamıyordu, adam ayağa kalkıp arkasını döndüğünde dehşet içinde bakmaktan başka bir şey yapamıyordu.

Bir Fae silahını kaldırdı ve onu vurdu.

Ağlayarak, "*Sanırım birini öldürdüm*" dedi.

Sonra diğer Fae silahını kaldırdı ve ona ateş etti. Kız göğsündeki acıya baktı. Tişörtüne bir ok daha saplanmıştı.

Ekran karardı.

Ejderha, tüm gücü ve hızıyla kuzeye doğru ilerlerken acı içinde kükredi. Tüm muhafızları onu takip ediyordu, ancak cadıyla uğraşmak için geride kalan bir tanesi hariç.

Çok uzaktaydı, çok uzaktaydı ve şimdi kadın yine kaybolmuştu. Düşmanları eşini kaçırmıştı. *Çocuğunu.*

O hayatta olmalıydı.

Başka hiçbir şey kabul edilemezdi.

Yanan **bir** soğukluk onu uyandırdı. Öksürdü ve yanına yuvarlandı. Ağzındaki tıkaç gitmişti, ayak bileği ve bileklerindeki bağlar da. Kan dolaşımı normale dönünce kolları ve bacakları karıncalanarak ağrımaya başladı.

Yerde yatıyordu. Cilalı sert ahşabı dokundu. İçerideydi.

"Hırsızımız burada," dedi yukarıdan kültürlü bir erkek sesi. "Uyanma zamanı."

İnsanlık dışı. Fae. Onun kim olduğunu bilmiyor muydu? Ne yazık ki kafası hala vücuduna bağlıydı. Onunla başka bir şekilde tanışmayı ummuştu.

"Uyuyordum, sonra uyandım. Sonra uyudum ve şimdi yine uyandım," diye boğuk bir sesle konuştu. "Kararını ver artık."

Erkek güldü. "Eh, sıkıcı değildin, onu kabul ediyorum, ama yakalamak için ne kadar kaypak bir kaltak olduğunu da söylemeliyim. Ve görünüşe göre Cuelebre de seni yakalamakta zorlanmış."

Evet, şey, bunu konuşmayalım. Kafasının yanındaki şık siyah botlara baktı. Botlar, henüz odaklanamadığı kadar yukarıya uzanan bacaklara aitti. "Biraz su alabilir miyim?"

"Tabii, neden olmasın."

Yüzüne soğuk su döktü. Çok bitkin olduğu için nefes almaktan başka tepki veremedi. "Tamam," dedi bir süre sonra. "şimdi su iebilir miyim lütfen, Majesteleri?"

Adam yine güldü. "Sıkıcı ve aptal değil. Bu, beni hem sıkıp *hem de* aptal yerine koyan erkek arkadaşından çok daha iyi. Dürüst olmak gerekirse, onda ne buldun bilmiyorum."

"Eski. Eski erkek arkadaşım," dedi kız. "Yemin ederim, bunu asla unutamayacağım."

Sonunda uzuvları alışacakmış gibi hissetti. Kendini oturur pozisyona getirdi. Ortaçağ havası olan çok büyük bir odadaydı. Büyük bir taş şömine ve yakınında bir grup sandalye, uzun ahşap bir masa ve banklar, sahneyi ürkütücü bir şekilde titrek bir ışıkla aydınlatan yanan aplikler ve yüksek kirişli bir tavan vardı.

Uzun metal parmaklıklı pencerelerde Fae muhafızları vardı. Onu kaçıran iki kişi büyük çift kapının önünde duruyordu.

Yine ne kadar süre baygın kaldığını ya da nerede olduğunu bilmiyordu. İlaçların bebeğe zarar vermemiş olmasını umuyordu. Eli karnına kaydı. Gizlice karnını yokladı. İçindeki minik parlak yaşamı hissedince rahat bir nefes aldı. İşte buradasın. Görünüşe göre şimdilik sadece ikimiz varız, fıstığım.

Fae Kralı yanına çömeldi. Ona bir kadeh uzattı. Dikkatlice bir yudum aldı. Soğuk, berrak, temiz su. İçindeki suyu bir dikişte iti.

Sonra Keith'in katiline baktı. Birkaç hafta önce dünyada bu kadar çok nefret edecek insan olduğunu bilmiyordu. Urien. Cadı Adela. Kapıda gözünü bile kırpmadan masum bir insanı vuran iki Karanlık Fae erkeği. İntikam listesi gittikçe uzuyordu.

Tanıştığı birkaç Fae, Tricks gibi şakacı bir havası olanlardan, Urien gibi garip bir ciddiyete sahip olanlara kadar farklı görünüşlere sahipti. Onun böyle bir canavar olması çok yazık. İnce ve esnek yapısı,

yüksek elmacık kemikleri, beyaz teni ve simsiyah saçlarıyla doğanın mucizelerinden biri olmalıydı.

"Burası benim kır evim," dedi, onun merakını fark ederek. "Saraydan kimse yok, sadece ben ve adamlarım. Ve tabii ki sen." Kadehi işaret etti. "Daha ister misin?"

"Evet, teşekkür ederim." Kadehi ona uzattı ve o masanın üzerinde duran gümüş sürahidene kadehi doldururken ayağa kalktı. O kadehi de bir dikişte içti.

"İstedğin kadar iç. Sakinleştirici ilaç insanı oldukça susatabilir, öyle duydum," dedi Urien. "Arka arkaya iki doz aldığın için susayarak uyanacağını tahmin etmiştim. Bu, adamlarımı oldukça şaşırttı, çünkü yolculuk için bir doz yeterli olmalıydı."

"Metabolizmam her zaman hızlı olmuştur," dedi. Kadehi son bir kez doldurdu ve bir dikişte içti. Sıvı alması her şeyi değiştirdi. Görüşünün kenarlarında her şey dönmeyi bıraktı ve kendini daha güçlü hissetti. "Dışçide lokal anestezi mi? Unut gitsin. Bana bir fili uyuşturmaya yetecek kadar enjekte etmeleri gerekmez."

"Anlıyorum." Fae Kralı şöminenin yanındaki yüksek sırtlı sandalyelerden birine doğru yürüdü ve oturdu. Karşısındaki sandalyeyi gülümseyerek işaret etti. "Lütfen bana katılın. Seninle konuşacak çok şeyimiz var."

Bir avcıya karşı yapılabilecek en kötü şey, korkunu gösterip kaçmaktır. Fae Kralı ile başa çıkmanın da benzer bir deneyim olacağını düşündü. Gösterdiği sandalyeye oturdu, arkasına yaslandı ve bacaklarını çaprazladı.

Urien, parmaklarını birleştirerek onu süzdü; sonra sandalyesinin yanındaki masadan şarap kadehini aldı ve bir yudum içti. "Ne sürpriz ve gizemli birisiniz, Bayan Giovanni."

"Kasıtlı değildi," dedi kadın. "Şey, belki gizem kısmı kasıtlıydı, ama o çözülmemesi gerekiyordu."

Soğuk siyah gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle ona baktı. "O peniyi aldığım anda senden hoşlandığımı anladım. Bu beni güldürdü." Gözleri keskinleşti. "Sende bir şey var."

Bütün bu aptal yaşlılar. Her biri annesini tanıyor, duymuş, hakkında dedikodu yapmış ya da uzaktan kokusunu almış mıydı? Dikkat çekmemek için ne güzel bir yol. Çok teşekkürler anne.

Burnunu çeğiştirip iç geçirdi, "Evet, Greta Garbo'ya benziyorum. Bunu çok duyuyorum."

"Gerçekten mi, bu Greta Garbo kim?"

Elini kaldırıp ona baktı. "Eski bir film yıldızı."

"Ben bu tür yeni moda insan eğlencelerini takip etmem." Parmaklarını hafifçe sallayarak konuyu kapattı. "Bu önemsiz adam adamlarımı rahatsız edip duruyordu, ben de onun kız arkadaşıyla ilgili saçma iddialarını duyunca, bir tür büyü yapalım da ne olacak bakalım dedim. Bilirsin, boş zamanlarımda üzerinde çalıştığım bir şeyin prototipini denemek için. Onun iddia ettiği her şeyin gerçekleştiğini görünce ne kadar şaşırdığımı hayal et. Sonra senin hakkında tek kelime bile etmediğini görünce ne kadar şaşırdığımı hayal et." Öne doğru eğildi. "Hadım edildikten sonra, bağırsakları deşildikten sonra, kör edildikten sonra bile. O çocuğun içinde o kadar sadakat olduğunu düşünmemiştim. İlk on dakika içinde seni ele vereceğini sanmışım."

Ağzını kapatarak duygularını gizlemeye çalıştı. Bir süre sonra kendini toparlayarak, "Sana hiçbir şey söyleyemezdi. Ona bağlayıcı bir yemin ettirdim," dedi.

Urien parmaklarını şıklattı. "Bu her şeyi açıklıyor. Bir gizem çözüldü. Şimdi bana ejderhanın hazinesi nasıldı? Efsanelerde anlatıldığı kadar muhteşem miydi?" Yüzü açgözlü bir ifadeye büründü.

"Dürüst olmak gerekirse, etrafa bakmaya korkuyordum." Gözlerini kapatarak o korkuyu hatırladı. Ne kadar uzun zaman önceymiş gibi geliyordu. "Bildiğim kadarıyla her an ortaya çıkabilirdi. İçeri girdim, girişte bir bozuk para kavanozu buldum, bir peni aldım ve kaçtım. Başka bir şey alabilirdim, ama Keith'e o kadar kızgındım ki, ona gerçek değeri olan bir şeyi vererek onu memnun etmek istemedim. Ve sadece bir peni alırsam, belki Cuelebre beni yakalarsa öldürmez diye ummuştum."

"Bu da bizi bir sonraki gizeme götürüyor," dedi Urien. Kafasını eğdi ve onu mikroskop altındaki bir böcek gibi inceledi. "Cuelebre neden seni henüz öldürmedi?"

Kız ellerini karnının önünde birleştirdi. Sabret, fısıltı. Eğer birinde gerçek algı varsa, o da onda. Şimdi zorlu bir dans başlıyor.

"Ona sormalısın," dedi. Gözlerini genişleterek, "Çünkü sana söylemeliyim, bu beni çok şaşırttı."

Gözleri kısılmış, göz kırpmadan bakıyordu. Soğuk Gücü'nün cildinde dolaştığını hissetti ve titrememek için kendini zor tuttu. "Goblinlerden nasıl kaçtın?"

Kafasını salladı. "Yine ona sormalısın. Beni almaya geldiğinde hücreme kilitliydim. Parayı almak hiç işe yaramadı. Beni yakaladığında çok öfkeliydi ve onun affedici biri olmadığını bilmen gerekir."

affedici biri olmadığını bilmen gerekir. Bana hükmü verenin kendisi olması konusunda kararlıydı, başkası değil." Sonra aklına bir şey geldi. "Biliyor musun, bunu daha önce hiç düşünmemiştim, ama o da benim hayatta kalmamı istemezdi çünkü onun sığınağının yerini biliyorum."

Fae Kralı'nın kaşları kalktı. "Çok doğru." "Artık önemi yok," diye ekledi. "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. "Muhafızlarımdan biri, Cuelebre'nin hazinesini taşımaya karar verdiğini söyledi. Sanırım artık yeri belli olduğuna göre...?" Sesi yavaşça kesildi.

O da omuz silkti. "Sanırım bu beklenen bir şey. Çok yazık. Benden çok şey saklamış. Ondan daha fazlasını çalmak isterdim. Belki yeni yerinden bir şey alırım." Uzun beyaz elini salladı. "Ama bu başka bir zaman konuşulacak bir konu. Benim bilmek istediğim, bunu nasıl yaptığın."

Gücü onu sardı ve daha sıkı sıkı, görünmez bir boa yılanı vücudunu sarmış gibiydi. Tüyleri diken diken oldu. Dişlerinin takırdamaması için dudağını ısırdı. Akli hızla çalışarak, hikayesindeki herhangi bir boşluğu bulup ortadan kaldırmaya çalıştı.

"Marmosetlerin küçük, tuhaf ve hızlı olduğunu bilir misin?" diye sordu.

"Marmosetler," dedi adam.

"Keith ya da başka biri sana benim yarı Wyr olduğumu söylemedi mi?"

"Birisi bahsetti, evet," diye cevapladı adam yavaşça.

"Şey, ben tuhaf ve hızlıyım. Ve kilitleri açma konusunda yeteneğim var." Parmaklarını kaldırıp salladı. İma et, ima et, açıkça söyleme. Dikkatli ol. "Bugün kaçmayı böyle planlıyordum... Daha önce, yani. Muhafızlarım bunu yapabildiğimi bilmiyorlar. Onları başka yöne bakmaları için kandırıp, beni tuttukları kilitli alandan kaçacaktım."

Ona çekici bir gülümseme attı ve ürpertici baskı biraz hafifledi. "Etkileyici. Demek ki, sevgilim, Cuelebre'nin hazinesinden çalarak onu küçük düşürmekle kalmadın, aynı zamanda onun kulesinden kaçma yeteneğin de var. Seni bulmaya değer olduğunu biliyordum."

Ne şanslıyız, fıstığım.

"Bu da bizi son küçük gizemimize getiriyor," dedi Urien. "O ovada Cuelebre ile aranızda ne oldu? İkiniz oldukça iyi bir takım gibi görünüyordunuz."

Bir şey oldu, bir tür güç dalgası, ve o şekil değiştirebildi. O kadar çabuk yapamayacağına dair bize garanti verilmişti."

Soğuk bir ter damlası göğüslerinin arasından süzüldü. O, birçok kelimeyle bir Elf suç ortağının varlığını doğrulamıştı. Gözlerini kapattı ve şakaklarını ovuşturdu. Kendini bitkin hissetmeye başlamıştı ve elleri titriyordu.

"Goblinlerin beni çok fena dövdüğünü biliyor muydun?" Sesi de titriyordu. "Cuelebre'yi kızdırmaya çalışıyorlardı, ama tabii ki başaramadılar, çünkü o tüm olayı taş gibi bir yüzle izledi."

Huh, bunun için hala üzgün olduğunu bilmiyordum, bu çok mantıksızca, değil mi? Dragos'un başka seçeneği yoktu. O oyun yüzü onun hayatını kurtarmış olabilirdi.

Fae Kralı şarabından bir yudum aldı ve onu izledi.

"Şey, o kokuşmuş Goblinlerin olduğu lanet bir ovayla karşı karşıya kaldık. Kaçmak için her şeyi yaptım. New York'ta en azından kaçma şansı bulursam hayatta kalabilirim diye umut ediyordum. Omzunda Elflerin sihirli silahlarıyla vurduğu beyaz bir yer vardı." Kendini işaret etti. "Tam buradaydı. Ben de son bir kumar oynadım. Onu yarayı deşmeme izin vermesi için ikna ettim. Ve görünüşe göre sen de oradaydın, blöf yapıyordun herhalde? Dediğin gibi, onun Gücünün dalgalandığını hissetmişsin." Gözlerinde o anın dehşeti belirdi. "O, beni hariç ovadaki her şeyi öldürdü."

Oda sessizliğe büründü. Urien'in pürüzsüz ve ifadesiz yüzünü inceledi. İnanmış mı sence, fıstık? Anlayamıyorum. Belki, belki de değil. Bu sapıkla asla poker oynamayın.

Ama olanlar daha da tuhaf değil miydi? Her şey ona olmuştu ve o bile inanmakta zorlanıyordu.

Dragos'tan bir süre ayrıldıktan sonra her zaman hissettiği o yönelim bozukluğunu hissetti. Kendine sertçe söyledi, o peşimde. Öyle söyledi. Biz eşiz, belki. Muhtemelen. Ya da Graydon'a göre, artık onun malıyım. Bu hiç mantıklı değil. Her neyse, onun oğluna hamileyim. Bizi sevmiyor olabilir, ama bu onun için önemli olmalı. Değil mi?

"Anlıyorum," dedi Fae Kralı sonunda. Şarabını bitirip bardağı kenara koydu. "Son birkaç gün içinde epey bir macera yaşadın, değil mi?"

"Bak," dedi kız. Kendini o kadar boş hissediyordu ki canı acıyordu ve odanın kenarları çok uzak görünüyordu. "Ben misafir miyim yoksa tutsak mıyım? Beni işkenceye mi çekeceksin

ıkar mı? Çünkü eğer yapmayacaksan, bilmeni isterim ki dünden beri bir Şey yemedim ve Şu anda pek iyi değilim."

Fae Kralı dudaklarını büküp tsk diye ses çıkardı. "Cuelebre sana hiç bakmadı, değil mi? Canım, seni işkence etmek için neden bir nedenim olsun ki?"

"Bilmiyorum." Ellerini havaya kaldırdı ve kucağına dűŐürdü. "Son birkaç haftadır çok zor günler geçiriyorum," dedi. Sesindeki bitkinliği saklamaya gerek yoktu, bu yüzden saklamaya çalışmadı. "Ve başıma gelenlerin yarısını bile anlamıyorum, en önemlisi de neden adamlarını bana uyuşturuca verip sokakta yanıma gelip kendilerini tanıtmak yerine bunu yaptınız?"

"Bu," dedi Fae Kralı, "ok iyi bir noktaya değindin. Diyelim ki nasıl tepki vereceğinden emin değildik ve seni tekrar kaçırmak istemedik. Çünkü tüm raporlara göre, Güney Carolina'da Elflerle konuşurken Wyrm'i Şaşırtıcı bir Şekilde korumuŐsun."

Donakaldı. Bunu hiç beklemiyordu. Ona ne söylemiş olabilir? Nasıl cevap vermeli?

Duyarsız dudaklarıyla Şöyle dedi: "O atıŐma daha da tırmanmıŐ olsaydı, Şu anda iki Yaşlılar bölgesi savaş halinde olabilir. Böyle bir Şey olsaydı, birçok insan ölürdü. Elbette ondan çaldım, ama ben katil değilim. O çatıŐmayla ilgili rapor aldıysanız, onu Elf sınırına kadar götürüp oradan ayrılacağımı biliyorsunuz, ama sonra kamyonlarla gelen Goblinler bize çarptı. Ve bir Şekilde bu olay size bağlanıyor, değil mi?"

Ona ağır göz kapaklarıyla gülümsedi. "Bak, bir gün Cuelebre'yi öldürmeyi başaracağım. Sen sadece yoluma çıktın.

Ne yazık ki, ama bunların hepsi artık geçmişte kaldı." Elini salladı. "Seni misafir ya da tutsak olarak değil, daha çok zorunlu çalışan olarak görmeliyiz. Senin için pek çok iş var. O kadar çok insanın o kadar çok istediğim Şeyleri var ki."

"Bunun bir iŐ görűŐmesi olduğunu bilseydim, takım elbise giyerdim," dedi kız, öfkesi onu pervasızlaŐtırıyordu. Sakin ol, kızım. O sana iŐkence etmiyor. Unutma, bu iyi bir Őey.

Başını geriye attı ve güldü. "Seni seviyorum, Pia. Bu çok basit: sana söyleneni yapacaksın. Eğer yaparsan, nispeten çok rahat bir hayatın olacak. Yapmazsan? Oh, bunu hiç tavsiye etmem

. Gerçekten tavsiye etmiyorum." Ayağa kalktı. "Konuşma bitti. Piran, Elulas, onu odasına götürün ve dışarı çıkmamasını sağlayın. Kilidi açmak için kullanabileceği bir şey olup olmadığını kontrol edin. Oh, ve ona yiyecek bir şeyler bulun.

Zavallı kızın gözlerinin altında mor halkalar var. Bayılacak gibi görünüyor."

Kaçıranlar yaklaştı. Onun kişisel Thing One ve Thing Two'su. Ayağa kalktı ve onlarla gitti. Başka ne yapabilirdi ki?

Onlar, onun birinci kattaki tuvaleti kullanmasına izin verdiler. Evin çok ortaçağdan kalma olmadığını görünce rahatladı. En azından akan su ve sifonlu tuvalet vardı. Sonra onu bir kat yukarı çıkardılar ve uzun bir koridordan geçerek, içinde dar bir yatak, iki katlanmış battaniye ve parmaklıklı bir pencere dışında hiçbir şeyin olmadığı boş bir odaya götürdüler.

Sonra Birinci Şey, İkinci Şey izlerken onu sinir bozucu bir şekilde baştan aşağı aradı. Fae, giysilerinin dikişlerini yokladı, bacaklarının içlerini elledi ve kasıklarını sıktı, göğüslerinin arasına ve altına dokundu ve ayakkabılarını çıkarmasını istedi ki onları da inceleyebilsin.

Dişlerini sıkıp bu acıya katlandı. Öfkesini ancak Fae'nin düz ve sıkılmış ifadesinden aramanın cinsel bir amacı olmadığı anlaşıldığı için bastırabildi. Denese bile ince, düz bir maymuncuk saklayamazdı.

Onu odaya kilitlediler. Çıplak yatağın üzerine bir battaniye serdi ve üzerine yığıldı, iki Fae'nin Keltçeye benzeyen dillerinde konuşmalarını dinledi. Bir çift ayak sesi uzaklaştı, umarım ona bir şeyler getirirlerdi. Onların getireceği her şeyi yutmak zorunda kalacaktı, böylece kendini toparlayıp bir sonraki adımlara hazır olabilirdi, o adımlar ne olursa olsun. Umarım et değildir, diye düşündü.

Dışarısı akşam gibi görünüyordu, gri ve yağmur yağacak gibi, odayı gölgeli bırakıyordu. Dinlenirken bakışları çıplak duvarlarda dolaştı. *Dragos?* diye denedi. *Orada mısın?*

Sessizlikten başka bir şey yoktu. Bu ne anlama geliyordu? Dikkatlice farkındalığını genişletti. Hiçbir şey hissedemiyordu, toprak büyüğü yoktu, başka Fae yoktu, Urien'in Gücünün soğuk ve ağır örtüsünden başka hiçbir şey yoktu. Yakınındaki büyüğü bastırabiliyor muydu? Eğer öyleyse, bu oldukça kullanışlı bir kendini savunma mekanizmasıydı.

Kendi kendine baktığında kaşları kalktı. Parlamıyordu. Büyüyü bastırabiliyor olmalıydı, ama zaten yapılmış büyülerden kurtulamazdı. Ayrıntıları ne olursa olsun, yakınlarda bir Güç artışı hissedebildiğini tahmin ediyordu.

Hikayesini tekrar gözden geçirdi. Hey, fıstık, bana baskı yaparsan, ben coşarım.

Ama bu hikaye uzun süre tutmayacaktı. Birincisi, Adela'nın kendisi hakkında ne kadar bilgi sahibi olduğunu ve cadının Karanlık Fae ile ne kadar derin bir ilişkisi olduğunu bilmiyordu. Eğer gerçeğin bir kısmını bile bilseydi, Pia er ya da geç Urien'e anlatacağını düşünmek zorundaydı.

Ve Elflerle olan bağlantısı. Ferion onun gerçek kökenini biliyordu, Elf Yüksek Lordu ve Leydisiyle konuşmuştu ve telekonferansa katılmıştı. Urien'in Elf bağlantısının Ferion olmadığını ummaya cesaret edebilir miydi? Ona çok sıcak davranmıştı. Bu, Fae Kralı'na ondan bahsetmediği anlamına mı geliyordu?

Folly Beach'te Ferion'un yüksek sesle söylediklerini ve özel telepatik konuşmaları sırasında söylediklerini hatırlamaya çalıştı. Hatırlayamadı. Bu endişe vericiydi. Ama en azından Ferion'un Urien'in Elf bağlantısı olmadığı mantıklı görünüyordu.

Çok fazla bilinmeyen değişken vardı ve bunların en önemlisi, *onun* gerçek algısı olmamasıydı. Urien kendi nedenleriyle onu oyuna getiriyor ya da yalan söylüyor olabilirdi. Bu yüzden tek umudu, kendine biraz zaman kazanmış olmasıydı.

Ayak sesleri yaklaştı. Kilitte anahtarın sesi duyulunca oturdu. İkinci şey içeri girdi. Tepsiyi yere koydu. Dışarı çıktı ve kapıyı tekrar kilitledi. Tepsinin içindekileri kontrol etti.

Yarım somun sade esmer ekmek, elma ve biraz daha su. Harika.

Yiyeceklere saldırdı. Ekmek belki bir gün öncesinden kalmıştı, bayatlamaya başlamıştı ama hala çiğnenebilir, taneli ve lezzetliydi. Elmalar harikaydı. Onları başka bir ülkeden, hatta belki buradan bile getirdiklerini düşündürecek kadar kaliteliydiler. Her şeyi yedi, suyun yarısını içti ve anında enerji patlaması hissetti. Çok daha iyiydi.

Şimdi ne yapmalı? Bu odadan çıkmanın iki yolu vardı. Son suyunu devirmemek için tepsiyi duvara itti. Penceresini incelemeye gitti.

Şansına inanmadan bakakaldı. Pencerenin parmaklıkları camın dışındaydı. İki basit dikey metal

üstte ve altta destek çubukları olan ızgaralar. Bunlar pencerenin her iki yanına menteşelenmiş ve uç çubukların etrafına sarılmış bir asma kilit ve metal zincirle sabitlenmişti. Görünüşleri eski moda pencere kepenklerinin yerine konulmuş gibiydiler. Biri onun gelişi için bu odayı hazırlamıştı.

Pencereyi olabildiğince sessizce açtı ve dinlemek için durakladı. İki Fae muhafızı rahatsız edilmeden konuşmaya devam ediyordu.

Urien sihirleri bastırabiliyordu, ama annesi her zaman sihir ile doğuştan gelen yeteneklerin karşılaştırılmasının zor olduğunu söylerdi ve Dragos'un gösterisinde o, onun hiçbir şey yaptığını hissedememişti. Asma kilidi tuttu ve çekti. Kilit açıldı.

Kilitleri çıkardı ve zinciri çözdü. Düşünerek zinciri kaldırdı. Güzel ve sağlamdı, uzunluğu bir metreden fazlaydı. Zinciri ikiye katladı, bir ucunu eline doladı ve ağırlığını hissetmek için salladı.

Seçenekleri kısıtlı biri için fena bir silah değildi. Asma kilidi yatağın üzerine bıraktı, suyunun kalanını içti ve evin etrafındaki zemine bakmaya çalışırken metal ızgarayı birkaç santim açtı.

Urien ya da onun güvenliğinden sorumlu kişi, evin çevresini çalı çırpıdan temizleyecek kadar akıllıydı. Bahçe düzenlemesi pek çekici değildi, ama kimseye saklanacak yer de vermiyordu. Bir gardiyan köşeyi dönüp altından geçince geri çekildi. Şansı bu kadarla kalmıştı galiba.

Bir süre izledi, zamanın geçmesini tahmin etmek için saydı ve muhafızları takip etti. Beşinci muhafız ilk gelen muhafızdı, yani dışarıda dört muhafız vardı, her bir tarafta bir tane, daire şeklinde devriye geziyorlardı. Dört artı Bir Numara ve İki Numara, toplantı salonundaki pencerelerde duran iç muhafızlar ve muhtemelen görmediği birkaç kişi daha. Belki Urien'in toplam yirmi adamı vardı, hızlı ve sessiz hareket etmek istiyorsa makul bir sayı.

Onun bakış açısına göre, iki seçeneği vardı: Kendini tekrar kilitleyip zamanını bekleyebilirdi, ama bu riskliydi. Ya da pencereden atlayıp bir muhafızı hızlıca etkisiz hale getirip deli gibi kaçabilirdi. Son derece riskliydi.

Kalsaydı, savunması ya da seçeneği yoktu. Fae Kralı'nın merhametine kalacaktı ve uydurduğu hikayenin kendi içinde zaman bombaları vardı. Ve daha yakından incelenmeye cesaret edemiyordu. Dragos'un çocuğuna hamile olduğunu öğrenirse ne olacağını

Dragos'un çocuęuna hamile olduęunu keřfederse ne olacaęını dűřűnmeye cesaret edemiyordu.

Yani, gerçekte, hiç seçeneği yoktu.

Muhafızların tekrar dűnűřűnű izledi. Hangisi en uykulu, en yavař, en beceriksiz gűrűnűyordu? Kahretsin, hepsi iyi gűrűnűyordu.

űlmek bir seçenek değildi. Artık iki kiři için savaşıyordu. "Dayan, fıstık," diye fisıldadı, ayağını pencere pervazına dayayarak.

Bir sonraki gardiyan yanından geçerken, metal ızgarayı itip dışarı atladı. Yere çarptığı anda çıkan ses, gardiyanın arkasını dűnmeden űnce tatar yayını kaldırmasına neden oldu.

O hızlıydı. O

daha hızlıydı.

Dűndű ve tűm merkezkaç kuvvetini kullanarak zincirle ona saldırdı. Zincirin řakaęına çarptıęını gűrűnce, yere dűřtűęűnde űldűęűnű anladı.

Cesedi yere yığılırken hiçbir şey hissetmedi, merhamet ya da pişmanlık duymadı.

Huh. Demek katil ięűdűsű bűyle bir řey.

Tamam.

Onun tatar yayını kapıp bir bakıřta inceledi. Zaten yűklűydű, modern bir bileřik yay, hafif ve řık, teleskopik niřangahı ve ana koluna takılı yarım dűzine ok tařıyan bir ok kılıfı vardı. Bu silahı tanıyordu.

Hey.

Kalbi çarparak, birkaç saniye içinde bir sonraki muhafızın ortaya çıkacağı evin kűşesine doğru koştu. Sırtını duvara dayadı, derin bir nefes aldı ve arbaleti kaldırarak bekledi.

Kűşeyi dűnen bir sonraki Fae muhafızıyla yűz yűze geldi. Gűzleri fal tařı gibi aıldı. Onu yakın mesafeden vurdu ve kűşeyi hızla gűzetledi.

Evin o bűlűműne attıęı kısa bakıřta, evin daha uzun olduęunu ve yakınlarda bařka bir binanın bir kısmının gűrűndűęűnű fark etti. Belki de o bir ahırdı? O yusufçuk řeylerini nerede tutuyorlardı, binanın içinde mi, dıřında mı?

Geri çekildi, tatar yayını yeniden doldurdu ve saymaya başladı.

Dűrt on bin, ű on bin, iki on bin...

Onu duyamıyordu ama gardiyan orada olmalıydı. Kűşeyi dűndű, onu vurdu ve cesedini dięer gardiyanın űzerine attı.

Diğerini de üstüne attı. Silahını yeniden doldurdu ve saydı.

Son gardiyan düştüğünde inanamadı. Cesedine baktı, hala hissiz olduğu için minnettardı. Sadece birkaç saniye önde olmak için birkaç dakika içinde dört kişiyi öldürmüştü.

En azından hayatları bir anlam kazansın.

Yayını düşürdü, son ölü muhafızın dolu cephaneli tatar yayını kapıp kaçtı.

ON DOKUZ

Dragos, takip büyüyle Pia ile bağlantısını kaybetmesinden yarım saat geçmişti. Sonra o ve nöbetçileri, 17 numaralı otoyol ile Averill Caddesi'nin kesiştiği noktaya vardılar. Siyah bir Dodge Ram kamyonetin etrafını saran polis arabaları, bir ambulans ve bir itfaiye aracı gördüler. Tiago, Rune ve Grym'i güneydoğuya, Harriman Eyalet Parkı'na uçarak gri bir Lexus aramaları için gönderdi.

Yaklaşık 47 bin dönümlük bir alana sahip olan park, New York'un en büyük ikinci parkıydı ve otuzdan fazla göl ile birkaç yüz mil uzunluğunda yürüyüş parkurları vardı. Ayrıca, Other topraklarının geniş bir alanına açılan bir geçit de vardı.

Hala insan gözünden kendilerini gizleyen Dragos, yere atladı, ardından Graydon, Bayne ve Constantine de onu takip etti. Dönüşümünü tamamladıktan sonra, grifonların eşliğinde acil müdahale araçlarına doğru koştu.

Graydon bir kadın polise yaklaşarak kendini tanıttı. "Ne oldu?"

"Silahlı saldırı oldu," dedi kadın, Dragos'tan grifonlara doğru geniş gözlerle bakarak. "Kurban, sokakta vurulan orta yaşlı bir adam. Birkaç çocuk onu bulmuş..."

Dragos geri kalanını duymazdan geldi. Kamyonun yanından hızla geçti. Bir kan gölü vardı. Bayne durup yeri inceledi. Ambulansın kapıları açıktı. İçeriye baktı. İki acil tıp teknisyeni bir adamla uğraşıyordu.

"Bilinci açık mı?" diye sordu sağlık görevlilerinden birine.

"Şu anda burada olamazsınız," dedi adam, başını kaldırmadan.

İçeri uzandı, adamı yakaladı ve ambulansın dışına attı.

Diğer sağlık görevlisine, "Bu adamın bilinci var mı?" diye sordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde başını salladı. "Durumunu stabilize etmeye çalışıyoruz. Onu hastaneye götürmeliyiz."

Dragos arabaya tırmandı ve sedyenin yanına çömeldi. Kurbanın gözleri şoktan donmuştu. Dragos oksijen maskesini indirdi. "Onu aldıklarında hayatta mıydı?" diye sordu.

Adamın ağzı kıpırdadı. Kısa ve sık nefesler alıyordu ve rengi iyi değildi.

"Ne...?"

Dragos daha da yaklaştı. "Kaçırılan kadın. *Onu aldıklarında hayatta mıydı?*"

"E-evet, sanırım..., " dedi adam nefes nefese. "Vurdular... vurdular..."

EMT'nin eli, oksijen maskesini tutup yerine oturtmak için Dragos'un elinin üzerine geldi. "Lütfen," dedi Dragos'a. "Zaten bir kez tutuklandı. Gitmelisin."

Constantine, ambulansın dışına çıkarken ittiği EMT'yi bıraktı. Graydon ve Bayne koşarak yaklaşıırken, yüzü bembeyaz ve elleri sıkı sıkıya kapalı bir şekilde durdu. Beyaz dudaklarından, "Onun hayatta olduğunu düşünüyor. Onu vurdular dedi," dedi.

"Ah, lanet olsun," dedi Graydon, yüzü bembeyaz olmuştu.

Constantine, Dragos'un kolunu sıkıca tuttu. "Onu kafanda öldürme," dedi. "Unutma, onu ilk seferinde uyuşturup kaçırdılar, öldürmediler. Onu canlı istiyorlar."

"Haklısın," dedi. Kan çanağına dönmüş gözlerle onlara baktı. İlk kez, kızın ona daha önce söylediği şeyi dile getirebildi. "O hamile. Urien hamile eşimi kaçırdı."

Grifonlar ona dehşet ve dehşetle baktılar. Sonra Tiago, "*Lexus'u bulduk. Buradan geçtiler,*" dedi.

Galvanize olan dördü, insanlardan uzaklaşarak havaya yükseldi ve diğerlerine katıldı. İyi haber: Lexus'ta kan izi yoktu. Göğsündeki sıkışma hafifledi. Nefes almaya başladı.

Geçidi buldular ve Diğer Dünya'ya geçtiler. Dragos umutsuzca umut etmişti, ama örgüsüne konulan izleme büyüğü bağlantının kesilmesi ve geçiş sırasında etkisini yitirmişti. Onu ve kaçırılanları karadan takip etmek zorunda kalacaklardı.

Neyse ki, türlerinin en iyi iz sürücülerinden biri yanlarında idi. Tiago geniş yaylar çizerek yerleri inceledi, sonra bir yöne doğru koşmaya başladı. Rune ve Graydon daha uzakları keşfe çıkarken, diğerleri Tiago ile birlikte yerde kaldı.

Dragos havada kalarak varlığını gizledi ve Tiago'nun önünden ilerleyerek daireler çizerek keşif yaptı.

Ölüm, onun bir başka iyi arkadaşıydı ve gölgesinde uçuyordu.

Pia nerede olduğunu veya nereye gittiğini bilmiyordu. Hayatının özeti gibi. Tek bir amacı vardı: Urien'den olabildiğince hızlı ve uzağa kaçmak.

O, Urien'in yanında o yusufçuk gibi şeylerden hiçbiri olmadığını umuyordu. Eğer bir koşu yarışına gelirse, iyi bir şansı vardı.

Tepeler, yoğun orman kümeleriyle kaplıydı ve açık alanlar, yabani çiçeklerin coşkulu bolluğuyla kaplıydı. Bir ormanın kenarında durdu ve arkasında kalan manzarayı hızla gözden geçirdi. Peşinde kimse yoktu, ses de yoktu.

Altın, mor ve kırmızı tozlar, az önce geçtiği zümrüt yeşili tarlayı kaplamıştı. Bakışları, zambak gibi oluklu yaprakları olan parlak mor bir çiçeğe takıldı. Çiçek, uzun, tüylü, stamen benzeri bir sapını hızla fırlatarak, yapışkan ucuyla vızıldayan bir böceği yakaladı ve avıyla birlikte çiçeğin içine çekildi.

O geri çekildi. Bunu herhangi bir metafor olarak düşünmeyelim.

Arbaletini sırtına attı ve ormanlık bir alana daldı. Yol gibi görünen her şeyden kaçındı. Yeterince uzaklaşmayı başarırca, izlerini daha iyi gizlemek için bir yol düşünmeye başlayacaktı, ama şu anda incelikli planlar yapmaya vakti yoktu.

Ağaçların tepesinde hafif bir yağmur yağmaya başladı, ara sıra damlalar ona kadar ulaşıyordu. Belki şanslı olur ve yağmur şiddetini artırır. Şiddetli bir yağmur kokusunu dağıtmaya yardımcı olurdu.

İçindeki yeni serbest kalan Wyr bacaklarını uzatıp koşmak için sabırsızlanıyordu, ama Pia'nın insan zihni hayal kırıklığına uğramaktan kendini alamıyordu. Altı ay sonra, annesinin ona takipçilerinden izini gizlemek için öğretmeye çalıştığı birçok numarayı deneme şansı olacaktı. Şu anda ise, bir hata yapıp yerini ele vermemek için Gücünü kullanmaya cesaret edemiyordu.

Belki on beş dakika kadar huzur ve sessizlik yaşadı. Sonra Urien kafasının içinde tısladı: "*Çok büyük bir hata yaptın, Pia Giovanni. Erkek arkadaşına yaptıklarım, seni yakaladığımda sana yapacaklarımın yanında hiçbir şey.*"

Sümüklü, sümüklü. Tehdit, tehdit.

Onun bedeninde yaşayan deli, Fae Kralı'na şöyle dedi: "*Senin belirlediğin herhangi bir hızda koşabilirim, pislik. Yakalayabilirsen yakala.*"

Tamam, kabul edelim. Bu, onun yaptığı en akıllıca şey değildi. Ama bugün kötü insanlardan o kadar bıkmıştı ki.

Yağmur daha şiddetli yağmaya başladı. O daha hızlı koştu.

Dikkatini etrafına verdi, engellere dikkat etti, ağaçların arasından geçeceği yolu planladı ve giderek kayganlaşan zeminde dengede kalmaya çalıştı.

. Kısa sürede sıırsıklam oldu. Orman daha gölgeli ve tehlikeli hale geldi.

Sonra önündeki ağaçların arasında bir açıklık gördü. Kayarak durmayı başardı, yoksa baş aşağı kayalık bir yokuşta yuvarlanacaktı.

Oh, bu hiç iyi değil. Önünde çok geniş bir çayır uzanıyordu. Dragos'la birlikte kapana kısıldıkları o düzlük kadar büyük değildi, ama yine de onun hoşuna gitmeyecek kadar geniş ve açık bir alandı.

Dudaklarını ısırđı ve düşünmeye çalıştı. Geri dönemezdi. İki yana da gitmemeliydi. Urien, onu takip ederken adamlarını etrafa yayacaktı. Kahretsin. İleri gitmekten başka çare yoktu. Belki görölmeden diğler tarafa ulaşabilirdi.

Eğimden aşağı atladı, dibe ulaştığında tüm gücüyle koşmaya başladı.

Pia, dedi Dragos.

Bir tür hayvan deliğine adım attı ve düştü. Bacağına keskin bir acı saplandı. Bacağını tuttu ve sallandı. *Dragos! Lanet olsun.*

Onun "*Tanrılara şükür*" dediğini duyduğunu sandı. Sonra daha yüksek sesle "*Neredesin?*" diye bağırdı.

Bunu ben nereden bileyim? diye tersledi. *Yine uyuşturulup Urien'in tatil evlerinden birine götürüldüm. Sonra kaçtım ve şimdi o peşimde, ben de lanet olası bir sincap ya da tavşan deliğine girdim.*

Kahretsin, kahretsin, kahretsin... Bir

şey kırdın mı?

Bilmiyorum. Dudaklarını ısırđı ve büyük bir çaba ile ayak bileğini büktü. Ağrı, bacağından yukarı doğru bir demiryolu çivisi gibi saplanıyordu.

Koşabilir misin?

Bilmiyorum! Ayağı kalktı ve ağırlığını ayak bileğine vermeye çalıştı.

Nerede olduğunu söyle, diye bağırdı adam.

Saçlarını gözlerinden çekip etrafına bakarak gördüklerini ona anlattı. Ayak bileği acı içindeydi ama ağırlığını taşıyordu. Zar zor. Topallayarak koşmaya başladı ama eski hızından eser yoktu.

Hey, koca adam, dedi, acıya karşı dişlerini sıkarak. *Geldiğin için ne kadar mutlu olduğumu, sesini duymak ne kadar güzel olduğunu anlatamam.*

Geldiğime ne kadar sevindiğini mi soruyorsun? dedi düz bir sesle. *Bu ne anlama geliyor?*

Ne anlama geldiğini sen bilmez misin! diye bağırdı. *Unut gitsin. Şu anda konuşamam.*

Bu çok zor.

Daha fazla zorlamaya, biraz daha hız kazanmaya çalıştı, ama daha fazla yapamadı. Her adımda bacağına keskin ağırlar saplanıyordu. Eğer bir at olsaydı, kendini öldürttürürdü.

Başaramayacaktı.

Ellerini beline koydu, nefesini topladı ve yürümeye devam etti. Yağmur, aşırı ısınmış vücuduna iyi geliyordu, serin ve hoş bir his veriyordu. Çayırın ortasına gelmişken, bir anda kötü bir his onu geriye dönmeye zorladı. Az önce geldiği ağaçların olduğu yere baktı.

Urien ve adamları atların üzerinde durmuş, ona bakıyorlardı.

"Bir peni için bir pound" yol işaretini çoktan geçmişti. Kahretsin, şimdiye kadar mahallenin sokaklarında tonlarca hızla gidiyordu.

Geriye doğru topallayarak, Fae Kralı'na orta parmağını gösterdi.

Atları yokuş aşağı daldılar. Aşağılama dolu bir rahatlıkla, o ve adamları ona doğru koşular.

Sırtından tatar yayını çıkardı. Onlar onun menziline girer girmez, o da onların menziline girecekti. Alacakaranlıkta bir deniz feneri gibi göze çarpmalıydı. Beyaz tişörtünü yırtıp bir kenara attı, sonra vücudunu daha az hedef olacak şekilde döndürdü.

Çok üzgünüm, fıstığım.

Arbalet dürbününden Urien'i gördü. Piç kurusu sinsi bir gülümseme takınmıştı. Atını dörtnüksekoşmaya başladı. Darbe ona çarptığı anda ateş etti.

Vuruş onu yere devirdi.

Sırt üstü yere uzanmış, çok iyi gelen yağmuru gözlerini kırıştıtarak izledi. Belki de yerde yatan tek kişi oydu ve ejderhanın çığlık atarak gökyüzünden düşüşünü gören tek kişi oydu.

Ön ayakları uzamış, pençeleri açılmış, dişleri sivrilmiş Dragos, Urien'i atının sırtından kapıp aldı. Kanatlarını çırparak ağaçların üstüne yükseldi; sonra başını geriye attı ve Fae Kralı'nı parçalarken kükredi.

"İşte benim yaramaz oğlum," diye fısıldadı. Tanrım, nefes kesiciydi.

Çayırdaki garip bir kavgaya çıktı. Sanki bir kabustan çıkmış gibiydi. Grifonlar Fae'lere saldırırken, atlar çığlık atarak dehşet içinde kaçıştıyordu. Kanatlı, şeytani görünümlü bir yaratığın bir Fae'nin boğazını parçaladığını gördüğünü sandı. Devasa kanatlarıyla gök gürültüsü çıkaran kocaman bir kara kuş vardı.

Gözlerinden şimşekler çakıyordu, ama belki de o anda halüsinasyon görmeye başlamıştı.

Graydon ona eğildi. "Oh, lanet olsun," diye fısıldadı. Parçalanmış gömleğini tutup göğsünden çıkan tatar yayını bastırdı. "Dayan, tatlım."

Kız onun eline dokundu. "Ben iyiyim," demeye çalıştı. "Her şey yoluna girecek."

O, sözleri ağzından çıkaramadığını düşündü çünkü Dragos yanağını omzuna silip, "Dragos!" diye bağırdı.

Sonra Dragos onun yanına diz çöktü ve dünyası yeniden düzeldi. Yüzü solgun, gözleri donuktu. Göğsündeki yaraya bastırdı ve elini yanağına koydu.

"Pia." Sanki kelimeler ağzından koparılmış gibi konuştu. "Sakın beni terk etme. Tanrıya yemin ederim, gerekirse cehenneme kadar peşinden gider ve saçlarından tutup geri getiririm."

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. Elini yanağındaki elinin üzerine koydu. "En korkunç şeyleri söylüyorsun," dedi.

Yorgundu, bu yüzden bir dakika gözlerini dinledi.

Sonra, bir dizi görüntü, bir ip üzerindeki inciler gibi, aklına geldi.

Gözlerini açtığı anda Graydon'un onu göğsüne yasladığını gördü, bir kolu omuzlarında, diğer kolu beline dolanmıştı. Dragos'un iki ön ayağının oluşturduğu pençelerden yapılmış bir kafeste oturuyorlardı. Rune onların üzerinde durmuş, pençelerin arasından bakıyordu. "Onu öyle tut," dedi yüzü sert bir ifadeyle. "Sarsılmasın."

"Onu yakaladım," dedi Graydon. "Gidelim."

Hayat memat meselesiymiş gibi çok dramatik davranıyorlardı. Büyük, sert savaşçılar falan da neymiş. Bir grup lise kızından bile beterlerdi.

Dragos harekete geçtiğinde, o bayıldı.

Bir sonraki hatırladığı şey, Dragos'un onu tuttuğu idi. O, merdivenleri koşarken, ağzına kadar dolu bir şarap kadehini taşıyabilirdi ve bir damla bile dökmezdi. "Umurumda değil!" diye bağırdı. "Ne kadar hızlı olursa olsun bir doktor bul. Gerekirse Monroe'dan birini çal. Biriniz New York'a uçup Wyr şifacımızı getirin!"

Bulanık bakışlarını odaklamaya çalıştı. Burası yine Urien'in evi mi? Uyanığım, uyuyorum, uyanığım, uyuyorum. Evdeyim, dışarıdayım. Şimdi yine içerideyim. Bu saçmalık.

Ve bayıldı.

Sonra işler gerçekten garipleşti.

Ejderhanın Gücü'nün içine dalmıştı. Ejderha onu yutmuştu. Her nefes alışında, ciğerlerini çalıştırıyordu. Kalp atışları hızlandı. Ejderhanın büyük kalbi, ritmini ele geçirdi. Gücü azalmaya başladı, ama ejderha onun Adı'nı biliyordu. Ona bedeninde kalmasını emretti. Ejderhanın içinde sürüklendi, onun yaşam gücüyle iç içe geçmişti.

Annesinin "*Seni sonsuza kadar tutamaz. İstersen bana gelebilirsin*" dediğini duyduğunu sandı.

Ama onlarla birlikte başka biri daha vardı, parlak, minik, inatçı bir kıvılcım. O daha yeni yaratılmıştı, ama şimdiden kendi fikirleri vardı. Dragos, karısının hayatını vücuduna tutunarak hayatta tutuyordu, ama oğlunun Gücü karısının içinde atıyordu.

O, annesini iyileştirmeye çalışıyordu. Kadın uyandı.

Oh hayır, tatlı bebeğim, diye mırıldandı. *Bunun için çok küçüksün.*

Fıstık gibi çocuk aynı fikirde değildi.

Sıcak bir enerji parıltısı vücudunu kapladı, tıpkı annesinin iyileştirici Gücü gibi, tıpkı kendisinininki gibi. Bir an için her şey parlıyordu, her şey yolundaydı. Sonra, sonsuz bir şefkatle, ejderha Gücünü çok parlak, çok güçlü parıldayan o minik yaşam kıvılcımının üzerine koydu ve yerine yerleşene kadar onu yavaşça geri çekti.

Değerli erkek bebek.

Parmakları çarşafın üzerinde bir santim kadar kaydı. Çok daha büyük ve güçlü bir el onu sıkıca tuttu ve uykuya daldı.

YİRMİ

Gerçekten uyandığında, Cuelebre Kulesi'ndeki yataklarında yatıyordu. Işık değişirken, ölçülemeyecek kadar uzun bir süre tavana baktı. Her yer sessizdi. Sıcak, temiz, kuru ve ağrısızdı.

Dragos yanında yatıyordu, kolunu ona dolamıştı. Uyuyan yüzüne baktı ve daha önce hiç görmediği bir şey gördü. Yorgun ve bitkin görünüyordu, sanki içindeki bir şey çok gerilmiş gibiydi. Kaşlarını çattı. Savaşta yaralanmış mıydı?

Sağ kolunu kaldırıp Dragos'un yüzünü okşamaya çalıştı ama başaramadı. Kolunu çekince Dragos birden dirseğiyle doğruldu. Kolunu Dragos'un koluna koyup onu tuttu. "Tatlım, yapma."

"Elim bir şeye takıldı," diye mırıldandı. Uykulu bir endişeyle ona baktı. "Ne oldu? Çok üzgün görünüyorsun. Yaralandın mı?"

O, altın rengi gözleri parlayarak ona gülümsedi ve endişeli bakışı kayboldu. "Kalbim dışında bir yerim acımıyor."

"Biri kalbinden vurdu!" Elini çekmeye çalıştı.

"Pia, dur. Koluna bak." Kız döndü ve adamın işaret ettiği yere baktı. "Damardan serum alıyorsun. Uykunda sürekli çekmeye çalışıyorsun, bu yüzden elini bağladık. Kendine zarar vermeni istemedik."

"Oh." Aptalca hissederek sakinleşti. Ona döndü. "Biri seni kalbinden vurdu!"

"Evet." Burnunu öptü. "Sen vurdun, mecazi anlamda." Dudaklarını öptü, okşayan dudakları sonsuz bir yumuşaklıkta. "Ölüyordun, seni küçük pislik. Kalbin durdu ve ciğerlerin çalışmadı. Bir süre senin yerine ben devralmak zorunda kaldım. Sonra oğlumuz yardım etmeye karar verdi ve seni iyileştirirken neredeyse kendini yakıyordu. Ömrümün yüz yılını aldılar."

Göz kapaklarını kapatarak ona yanaştı. O, onun kokusunu içine çekti, yanağını onun yanağına sürtüp, onun varlığıyla içindeki keskin kenarları yatıştırdı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. Gözünün köşesinden bir damla yaş süzülerek saçlarına damladı, ardından bir damla daha. "Her şey için çok özür dilerim."

"Yapma." Adam kadının yüzünü avuçladı ve gözyaşlarını sildi. "Senin suçun değil. Doktorunu Cancún'dan geri getirdim ve onunla uzun uzun konuştum. Önce rahim içi araç nedir ve hem seni hem de hamileliği nasıl tehlikeye atabileceğini öğrendim."

seni ve hamileliği nasıl tehlikeye atabileceğini öğrendim. Neden paniklediğini ve hamileliği sana zorladığımı düşündüğünü anlıyorum."

"Daha iyi bilmeliydim."

"Nasıl bilebilirdin ki? Bir haftadan az bir süredir birlikteyiz ve koşullar hiç de ideal değil. Ama tabii ki seni hamile bırakmak istemedim. Hayatımı mahvettin." Sesi ve yüzü pişmanlık doluydu. Saçlarını okşadı. "Kontrolümü bu kadar kaybettiğimi bilmiyordum."

Serbest eliyle karnını korumak için hızla alışkanlık haline gelen bir hareketle karnını kapatan bakışları ona yapışmıştı. Yüzündeki tereddütlü ve kırılgan ifade onun dikkatini çekmiş gibiydi. Kaşlarının koyu çizgileri kasıldı. Elini onun eliyle kapattı ve parmaklarını onun parmaklarıyla birbirine geçirdi.

"Hamilelik tam bir şok oldu," dedi ona. "O seni iyileştirirken oğlumuzla bağlantı kurmak... O, hayatımda gördüğüm en güzel şeylerden biri. Ona karşı hissettiklerimi tarif edemem. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

"Aslında bunu çok iyi tarif ettin," diye fısıldadı kadın. "Ben de öyle. Çok korkuyorum."

Onu öptü, dudakları onu tatmak için yavaşça ve nazikçe hareket etti. "Küçük yeni yaratıkların yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum. Ama *mutluyum*."

"Ben de," diye fısıldadı. Ona gülümserken gözleri hafifçe nemlenerek parladı. Sonra bakışları içe döndü ve ürkek bir hal aldı. "Beş kişiyi öldürdüm."

Gözleri kısıldı. "Nasıl anladın?"

"Kamyonetindeki adamın vurulması benim suçum..."

Adam kadının dudaklarına dokundu. "O kolay. Adam ölmedi. İlk başta durumu kritikti ama şimdi iyileşeceğini söylüyorlar."

"Tanrıya şükür," dedi iç çekerek.

"Ancak Urien'in evinin çevresinde dört ölü muhafız vardı, onlar bizi çok meraklandırı. Onlar da sen miydin?" Adam kadının yüzünü inceledi. Parmakları kadının elmacık kemiklerini, çenesini, boğazını okşamaktan kendini alamıyordu.

Kadın yüzünü buruşturup başını salladı.

Ona dişlerini gösterdi. "Seninle gurur duyuyorum. Gerektiğinde adım attın. Yapılması gerekeni yaptın ve kendini kurtardın." "Evet, sen kan dökücü bir canavarsın. Senin ne düşündüğün kimin umurunda," diye mırıldandı. Birkaç dakika daldı ve o da onu rahat bıraktı, saçlarını okşadı.

. Kız yeterince kendine gelip, “Dürüst olmak gerekirse, kendimi kötü hissetmediğim için kendimi kötü hissediyordum. Kamyonetindeki adam hariç. Onun için gerçekten üzüldüm,” dedi.

"Bu aptalca ve karmaşık. Hemen kes şunu," diye emretti.

O, hafifçe kıkırdadı. "Yine emirler veriyorsun. Majesteleri kendini daha iyi hissetmeye başladı. Ah, majestelerden bahsetmişken." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Urien, gerçekten benim patronum olacağını sanıyordu."

"Bu da onun ölümüne neden olan şeylerden biriydi." Gözleri kırıştı. "Düşünsene."

İyileşme dönemindeki hafif yorgunlukla bir süre uyudu. Bir kez uyanarak ani bir aciliyetle, "Hiçbir yere gitme," dedi.

Kısa pantolon giymiş, battaniyenin üzerine uzanmış, dosyalar okurken sırtına yastıklar yığılmıştı. Dosyaları bir kenara koydu ve ona sabit bir bakış attı. "Hiçbir yere gitmiyorum, Pia. Hiçbir yere. Sen de gitmiyorsun."

Sevdiği yüzü dağ gibi sabitti. Kız başını salladı ve rahatladı. Kız derin bir uykuya dalana kadar okumaya devam etmedi.

Neredeyse ölmek, insanı gerçekten bitkin düşürebilir. Fıstıktan gelen kısa süreli şifa gücü, temel ihtiyaçlarını karşıladı, ama geri kalanını kendi başına halletmesi gerekiyordu.

İki gün boyunca bilinci kapalı kalmıştı. Dragos ona bir hediye getirmişti: iki karatlık bir elmas kolyeye takılı mide bulantısı önleyici bir tılsım. Uyandıktan sonraki gün, sıvı ve katı yiyecekleri midesinde tutabildiğinden emin olduklarında, doktor serumunu çıkardı.

Dergiler ve televizyon programlarından daha önemli şeylere konsantre olamıyordu ve sık sık uyukluyordu. Uyanırken Dragos, ona olanların her ayrıntısını anlatması için onu ikna etti.

Sonra, tüm nöbetçilerin onun tarif ettiği çayırları aramak için havalandıkları son ana kadar, peşinde oldukları hikayeyi anlattı. Bayne, keskin gözleriyle, Urien ve adamlarının ona doğru yokuş aşağı daldıkları anı yakalamıştı. Hala birkaç kilometre uzaktaydılar ve tüm hızlarıyla ilerliyorlardı.

Dragos'un muazzam enerjisinin her zerresi, Fae Kralı'nın muazzam Gücünü kullanıp karşılık vermeden önce Urien'i ortadan kaldırmaya odaklanmıştı. Pia'nın vurulduğunu görmemişti, ama okunun Urien'in omzunun üst kısmına isabet ettiğini görmüştü. Öldürücü bir atış değildi, ama

Fae Kralı'nın dikkatini son birkaç saniye için dağıtmaya yetti. Dragos ve muhafızlar saldırıya geçtiler.

Hepsi Pia'nın Urien'e parmak işareti yaptığını görmüştü. Nöbetçiler, ayaklarını mobilyaların üzerine uzatıp kanepelere uzanmış, pizza yiyip bira içip SOAPnet izlerken bunu çok önemsediler.

"O kötü ikizi seviyorum," dedi Graydon, şişesini düz ekrana doğru uzatarak. "Diğeri çok yapmacık tatlı. Kimse o kadar iyi olamaz."

"Hayır, tabii ki değil," dedi Constantine rahat bir şekilde. "Ama kabul etmelisin ki, o aktris çok seksi. Sence gerçekler mi?"

"Şüpheliyim," dedi Graydon. "Çok küresel görünüyorlar." Constantine başını salladı. "Küresel olanları halledebilirim." "Kelime oyunu," dedi Graydon. "İğrenç."

Pia, elinde çevirdiği *Cosmopolitan* dergisinin üzerinden onlara baktı ama yorum yapmaktan kaçındı. Daha kötüsü de olabilirdi. En azından evcil sayılırlardı.

Kanepenin bir ucuna kıvrılmış, hafif ipek bir battaniyenin altına girmişti. Kendini daha sağlam hissetmeye başladıktan sonra Dragos'u birikmiş işlerini halletmesi için ikna etmişti, ama bu sadece sürekli değişen nöbetçi ziyaretçilerin akınına uğraması anlamına geliyordu. Kaçırıldığından beri kendine ait bir anı bile olmamıştı.

Graydon'a şikayet ettiğinde, "Bu sadece bir önlem, tatlım. Urien'in Fae'lerinden birkaçı hala aranıyor ve aradığımız Elf bağlantısı ortadan kayboldu. Lanet olsun!" dedi. Kıkırdadı.

"Sana bunu söylediğine inanamıyorum," dedi. "Ayağımı burktum ve kötü bir gün geçiriyordum. Ağzımdan çıkanlardan ya da kafamdan geçenlerden sorumlu değilim."

"Bir profesyonel gibi davrandın," diye onu yatıştırdı.

"Evet, öyle yaptım. Onları mahvettim," diye homurdandı. "Ve neyse, Tower'ın çatı katındayım. Burası Fort Knox'tan daha sıkı korunuyor. Artık kimse beni aramıyor. Şu anda hiçbir yere gitmiyorum."

"Evet, ama unutma," dedi grifon, burnuna dokunarak. "Patronu çok korkuttun. O korkmaya alışık değil. Onu rahat bırakmazsan, patlayabilir. Bu arada, bizi de çok korkuttun. Ayrıca, artık aileden birisin ve eğleniyoruz. Tatil gibi." Göz kırptı.

Aile. Vay canına.

"Tamam," diye mırıldandı. Sevinçten kıpırdamamaya çalıştı ve hala huysuzmuş gibi davrandı, ama ona sevgi dolu bir gülümseme attı.

Depresyondaki Tricks, Urien'i öldürmedeki rolünden dolayı ona teşekkür etmek ve veda etmek için geldi. Peri, Karanlık Fae Sarayı'nda kraliçe olarak taç giymek için ayrılıyordu. Saçındaki lavanta boyasını çıkarmıştı ve artık uçları havalı bir şekilde kıvrılmamıştı. Saçları doğal siyah rengini almıştı. Pia, bunun perinin görünüşünü ne kadar değiştirdiğini ve onu daha ciddi gösterdiğini görünce şaşırdı.

"Lütfen Tanrı, çabuk gel," dedi Tricks. "Beni Karanlık Fae Sarayı'na terk etme. Yine öğle yemeği yeriz."

O inledi. "Tamam, ama bir dahaki sefere Piesporter ve konyak olmadan yapalım."

Tricks ona sinsi bir gülümseme attı. "Göreceğiz." Pia ona, "Seni özleyeceğim," dedi.

Peri ona sarıldı. "Ben de seni özleyeceğim."

Karanlık Periler Kraliçesi ile öğle yemeği. Elf Yüksek Lordu ve Leydi'yi ziyaret davetleri. Hayatı ne kadar garip hale gelmişti.

Düşünmeden sordu, "Halkla ilişkiler işini devralacak birini buldun mu?"

"Hayır," dedi Tricks. "Zaman olmadı. Neden, sen mi istiyorsun?"

Omzunu kaldırdı, kendini bilinçli hissediyordu. "Belki Dragos'la konuşurum. Bilirsin, hazır olduğumda."

"Ne karar verirsen ver, o ejderhayı parmağında oynatmaya devam et," dedi peri kıkırdayarak. "Buralarda yüzyıllardır herkesin ilgi odağı olduğu için bu onun karması. Ona çok iyi gelecek."

Bir öğleden sonra başka bir ziyaretçi geldi. Aryal, iki metrelik vücudunu yanındaki kanepeye attığında Pia başını kaldırdı. Harpinin siyah saçları yine karışmıştı, ki bu onun normal hali gibiydi. Düşük bel kot pantolon, kolsuz deri yelek ve gerekli nöbetçi silahları giymişti.

Aryal yerinde duramazken Pia onu inceledi. Harpinin tuhaf, zayıf güzelliğinin diyetle ilgisi yoktu ve sırık gibi olmasına rağmen vücudu çok fit görünüyordu. Pia, kol kaslarına ve dalgalı karnına bakarak, böyle görünmek için ne kadar çok çalışması gerektiğini düşündü. Bu hayatta imkânsızdı.

Aryal düz ekran televizyonda oynayan *General Hospital*'a bakarak bir ayağını salladı. *Harper's Bazaar* dergisini eline aldı, birkaç sayfayı çevirdi ve

onu bir kenara attı. Pia, harpinin "Bu kız arkadaş işlerinde hiç iyi değilim" diye mırıldandığını duyduğunu sandı.

Kaşlarını kaldırdı ve bir şey söylemesi gerekip gerekmediğini merak etti.

Aryal televizyona baktı. "İnanabiliyor musun? Önce cadı Adela sana bağlayıcı bir yemin sattı, ertesi gün Dragos için sana takip büyüsü yaptı ve bu hafta da seni bulması için Karanlık Perilerle anlaşma yaptı. Onun için tam bir para kaynağı oldun."

Kafasını salladı. "Bu çok yanlış. Ondan hiç hoşlanmamıştım."

Harpy devam etti: "Cesedini Hudson Nehri'nde bulduk. Boğazı kesilmişti. Anlaşılan hizmetlerini bir kez fazla satmış. Adli tıp raporu kesin değil, ama Karanlık Fae'lerin onu öldürdüğünü tahmin ediyoruz. Ölüm zamanı, senin kaçırılmandan kısa bir süre sonra. Karanlık Fae'ler seni kaçırdıktan sonra izlerini örtbas etmeye çalışmış gibi görünüyor."

"Anlıyorum," dedi, sesi nötrdü. Cadının öldürülmüş olması onu ilgilendirmeliydi belki. Adela ne yapmış olursa olsun, Pia onun bunu hak ettiğini düşünmüyordu. O anda pek bir tepki veremedi.

Aralarında sessizlik oldu. Sonra Aryal'ın garip fırtınalı gri gözleri Pia'ninkilerle buluştu. "Bayne ve ben kaçırma olayından dolayı kendimizi berbat hissediyoruz. Ama geri kalanı için üzgün değilim."

"Özür dilemeni istemedim. Kendi fikrine hakkın var ve Dragos'u kendi yöntemlerinle korumaya çalışıyordun. Buna saygı duyuyorum ve söylenecek başka bir şey yok." Pia, ponpon kız at kuyruğunun ucunu alıp harpiyaya doğru salladı.

Aryal'ın yüzünde vahşi bir gülümseme yayıldı. "Dinle, canın isterse bir ara seninle ringde bir iki raunt dövüşmek isterim. Bir süre griffonlar başka bir şey konuşmadı."

"Tabii, neden olmasın," dedi nöbetçiye. "İşler bu haldedken, antrenmanlarıma devam etsem iyi olur."

"Tamam." Aryal ellerini dizlerine koydu ve ayağa kalkmaya başladı.

"Sadece bir şey var," dedi Pia. Harpi durdu ve ona baktı. Pia soğuk ve sabit bir bakışla ona baktı. "Beni bir daha duvara itmeye kalkarsan, seni yere sererim."

Aryal'ın sırtışı somurtkan bir ifadeye dönüştü. Sanki ekşi bir şey yutmuş gibi görünüyordu, ama bir an sonra başını salladı.

Pia da başını salladı ve dergisine baktı. Bu bir vedaydı. Harpi bunu öyle anladı, kanepeden fırladı ve ortadan kayboldu.

Pia, Quentin'i aramak için de zaman buldu. Güneşli bir öğleden sonra balkona çıktı ve mahremiyet için kapıyı kapattı. Sonra yeni duvara yaslandı ve konuşurken şehri seyretti.

Oldukça uzun bir konuşma oldu. Quentin'e, onun sahil evinde kaldığı kısa süre içinde olan biten her şeyi anlatmak zorundaydı. Anlatacak çok şey vardı, artık Dragos'un eşi olduğu ve onun çocuğunu taşıdığı da dahil.

Konuşmasını bitirdiğinde, telefonun diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu. Bir taş döşemeye ayak ucuyla dokundu ve beklerken aşağıdaki trafiği izledi. "Bunu sindirmem biraz zaman alacak," dedi Quentin titiz bir şekilde tarafsız bir ses tonuyla.

"Anlat bana." "O... nasıl?"

"*My Fair Lady*'deki Rex Harrison'ı bilir misin?"

"Profesör gibi, huysuz piç kurusu mu?"

"Evet, şey..." Kız bir gözünü kapattı, ufka doğru gözlerini kısarak baktı ve sırtıttı.

— "Dragos ondan çok daha kötü."

Bu, "sana iyi davranmazsa, o piç kurusu kim olursa olsun, onu kendi ellerimle öldürürüm" türünden bir tirada neden oldu. Eğildi, alnını duvarın korkuluğuna dayadı ve toplayabildiği tüm sabırla dayandı, ara sıra dinliyormuş gibi sesler çıkardı.

Sonunda, "Seni yüz yüze görmek istiyorum. O piçin seni bir tür büyüyle kafanı karıştırmadığından emin olmak istiyorum" dedi.

"Kafamı karıştırmadı," dedi kız. "Ama yakında Elfie'ye gerçek bir ziyarete geleceğim." "Öyle yapmalısın." Quentin'in sesi sert çıkmıştı. "Yoksa benim gibi Kule'ye alerjik olursun seni oradan kurtarmaya gelirim."

"Herkesi seni özlediğimi söyle."

"Söylerim. Yakında görüşürüz." Son kelimeyi vurguladı.

"Evet, göreceksin, söz veriyorum." Sonunda konuşmadan kurtulup telefonu kapatabildi.

Yorgunluktan bitkin düşmüştü. Yeni bir hayata başlamak çok zor bir işti.

Hikayelerini paylaştıktan sonra Dragos ile pek konuşmadılar ve onu işe dönmeye ikna ettikten sonra onu pek görmedi. Dragos, Illinois'deki bazı işleri satmadan önce onları istikrara kavuşturmakla meşgul oldu ve bir yatırımcıya ait bir kamu hizmeti şirketini düşmanca devralma girişiminden bahsetti.

Aralarındaki mesafenin artık hayatının tanımı olup olmayacağını merak etti. Her gece yatağına girip onu kollarına sarıyordu ve onun yakınlığı ona büyük bir rahatlık veriyordu. Ama sevişmiyorlardı, seks yapmıyorlardı, ya da... çiftleşmiyorlardı.

Değişmek ve tam bir Wyr olmak, onun iyileşme yeteneğini artırdı. Üç günlük iyileşme döneminden sonra, duvarlara tırmanıyordu. Sonunda, her gün evine gelen Dr.

Medina, koşu bandında yürüme ve diğer hafif egzersizler için izin verdi.

"Evet!" O da izin verilmesini umuyordu.

"Ben izin verene kadar koşma, kendini ne kadar iyi hissedersen hisset. Ve en azından gelecek haftaya kadar izin vermeyeceğim," diye uyardı doktor. "O tatar yayı yarası solunum sistemine oldukça zarar verdi."

"Koşmak yok. Anladım." Kıyafetlerini, siyah likralı egzersiz taytını ve spor tişörtünü alıp giydi. "Teşekkürler!"

"Rica ederim." Doktor gülümsedi. "Ben çıkıyorum."

Doktor odadan çıkarken, koşu ayakkabılarını giymek için yatağın kenarına oturdu. Yağmurla ıslanan ormanda kaçarken son ayakkabıları mahvolmuştu, Dragos ona altı çift yeni ayakkabı almıştı.

Kapı açıldı. Erkeklere spor salonuna gidebileceklerini söylemek için başını kaldırdı. Dragos içeri girdi. Her zamanki gibi odadaki tüm havayı kapladı.

Ona uzun uzun baktı, sonra kapıyı kapattı. O gün siyah kot pantolon ve siyah ipek gömlek giymişti. Bu kıyafet, iri vücudunun güçlü atletik hatlarını ve bronz tenini vurgulamakla kalmıyor, yüzündeki sertliği de hiç hafifletmiyordu.

İnsan formunda bile, Fae Kralı'nı çıplak elleriyle parçalayabilecek gibi görünüyordu. Bunu da seksi bulmalı mıydı? Kafasını kaşıdı.

Kafasını kaşıdı. Kendini merak ediyordu, gerçekten.

"Merhaba," dedi. "Seni beklemiyordum."

"Görünüşe göre benden pek bir şey beklemiyorsun," dedi. "Anlamadım?" dedi, şaşkınlıkla.

Büyük süitin içinde yavaşça dolaşmaya başladı. Bu, onun dolaşma yürüyüşüydü, uzun kaslı bacakları ipek ve kotun altında sıvı gibi hareket ediyordu. Kadın, hem zevk hem de belirsizlikle onu izlemek için dönerek baktı.

"Doktor egzersiz yapabileceğini söyledi," dedi. "Bu da artık diğer şeylere de göğüs gerebilecek kadar güçlü olduğun anlamına geliyor."

"Tamam."

"Bana takıntılı de, ama seninle hesaplaşmam gerek," dedi. Kaşlarını çatmıştı.

Bu, kadının alnını kııştırdı. "Ne oldu? Başka ne yaptım?" Bir haftada yeterince şey yapmamış mıydı? Bu gidişle, başka bir şey olmaması için katatonik hale gelmesi gerekecekti.

Ona dönerek, ellerini beline koydu. "Tavşan deliğine girdiğini hatırlıyor musun?"

O burun kıyırdı. "Unutmam mümkün değil."

Daralmış gözleri altın sikkeler gibi parladı. "Söylediklerini hatırlıyor musun?"

Omuzlarını silkti, yüzü ve zihni boşalmıştı.

Adam ona doğru yürüdü, ellerini omuzlarına koydu ve onu geri itti. Kız yatağın üzerine düştü. "Hey!"

Sonra yatağın üzerine sürünerek kızın üzerine çöktü. Kızın üzerine bakarak, her santimiyle dominant ve öfkeli bir Wyr erkeği gibi görünüyordu. "Aynen şöyle demiştin, 'Geldiğin için ne kadar mutlu olduğumu ve sesini duymak ne kadar güzel olduğunu anlatamam.

"Ee, ne olmuş?" Kız, avuç içleriyle adamın omuzlarına vurdu. Kızın yaptığı gibi pek işe yaramadı. Adam tabii ki kıpırdamadı. "Bu ilkel saçmalıkları kes artık."

"Benim ilkel bir adam olduğumu fark etmiş olabilirsin." Dişlerini gösterdi ve yüzüne yaklaştı. "Onca yüzyıllık medeniyet? Hepsi sadece bir maske."

"Tanrı aşkına." Kadın gevşedi ve ona bakakaldı, her zamanki gibi onu saran şehvet dalgasına karşı çaresizdi. "Bütün bu zaman boyunca söylediklerim yüzünden surat asıyor muydun?"

Başını eğdi, gözleri lav gibi yakıcıydı. "Sanki ben bir ziyaretçiymişim gibi konuştun. Ya da *kaçırıldığında* geleceğimden emin değilsinmiş gibi. Bana *benim çocuğuma hamile olduğunu* söylemişken. Benim hakkında kan dökücü bir canavar olduğumdan başka ne düşündüğünü bilmiyorum."

"Dragos!" Gözleri fal taşı gibi açıldı. Yüzüne dokundu. "Şaka yapıyordum."

"Ee? Ben kana susamış bir canavarım ve sen benim eşimsin." O saldırgan yüzünde en ufak bir yumuşaklık bile yoktu. "Ve ben de seninim. Bunu kabul etmen için ne gerekiyor?" diye homurdandı.

"Kabul ediyorum. Söz veriyorum," dedi. İnanılmaz bir şekilde, onu birçok yönden incitmişti. Yanağını okşadı. "Sadece senin eşin nasıl olunacağını bilmiyorum. O korkunç Goblin kalesi ile ovada bana kuyruğunu salladığın an arasında, sana sıırılsıklam aşık oldum. Ama ben güçlü bir insan aileden geliyorum. Aşk, aşık olmak, sevişmek... Bunlar benim için anlamlı şeyler. Benim bir parçam. Sen ise aşkın ne olduğunu bilmediğini itiraf ettin. Bu yüzden hala aradığım referans noktasına ulaşamadım. Birlikte olsak da nasıl davranmam gerektiğini ya da bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

O konuşurken yüzündeki ifade yumuşadı. Elinin avucunu öptü. "Bu, aptal kadın, benim de öğrendiğim anlamına geliyor. Şimdi beni dinle. Seni hiç aklımdan çıkarmıyorum. Nereye gidersem git, sen benimlesin ama ayrı olduğumuzda seni özlüyorum. Senin için öldüreceğimi zaten gösterdim. Senin için ölürüm de. Beni güldürüyorsun. Beni mutlu ediyorsun. Sen benim mucizemsin, benim yuvamsın. Sen kıpırdasın, ben sertleşirim. Her zaman senin için geleceğim, her zaman seni isteyeceğim ve her zaman sana ihtiyacım olacak. Anlaştık mı?"

Kadın parıldamaya başlamıştı. "Bana aşk gibi geldi."

"Ben de öyle düşündüm," dedi ejderha. Onun takip edemeyeceği kadar hızlı bir hareketle, ellerini yakaladı ve başının üzerine bastırdı. Kız irkildi ama kendini onun kollarında rahatlatmaya çalıştı. Şiddetli raptor bakışları ışıktı parladı. Burnu burnuna gelene kadar eğildi. "Söyle o zaman," diye tısladı.

Kız ona nazik, ışıltılı bir gülümseme verdi ve fısıldadı, "Seninim."

"Nihayet," diye homurdandı. Yataktan doğruldu ve onu da kendisiyle birlikte kaldırdı. Sonra iki eliyle onun tişörtünü tutup parçaladı. "Tekrar söyle."

Kız gülmeye başladı. Kendi kulaklarına bile sarhoş gibi geliyordu. Elini onun gömleğine uzattı ve beceriksiz parmaklarıyla düğmeleri açmaya çalışırken

"Seninim" diye tekrar söyledi.

Onu kendinden uzaklaştırarak döndürdü. Hareketlerindeki kontrollü şiddet, kızın kahkahalarını kesintiye uğrattı. Dizleri titremeye başladı. Kızın geri kalan giysilerini yırttı ve onu yatağı itti, kız ellerinin ve dizlerinin üzerine çökmüş, ona sırtını dönmüş halde kaldı. Kızın bacaklarını tamamen kendisine açacak şekilde ayırdı. Kendini savunmasız hissetmek neredeyse dayanılmazdı. Kız spazmlar halinde titremeye başladı.

Arkadan çok hafif bir ses duydu, nefesini tutması ve kumaşın hışırtısı. Omzunun üzerinden bakıp ne yaptığını görmeye çalıştı.

Sonra sıcak dudaklarını arkadan ona yapıştırdı ve en mahrem, aşırı duyarlı etlerinin narin kıvrımlarını yaladı. Dilini klitorisine değdirerek gıdıkladı ve ağzını ona yaklaştırarak "Tekrar söyle" dedi.

Tahrik onu sardı ve içini kapladı. Ellerini yere düşürdü. Öne doğru yığıldı, nemli yanağını yatak örtüsüne çevirdi ve nefes nefese kaldı.

Çöküşü onu ona daha da açık hale getirdi. Yalamak, ısırarak ve emmek, yumuşak ve ustaca dokunuşlarla ondan zevk almaya çalıştı, sonra talepkar ve sertleşerek kalçalarından tutup onu yerinde tutarken, acımasız bir şehvetle onu yiyip bitirdi, onu çığlık atarak doruğı ulaştı ve doruk noktasına ulaşana kadar kıvrınmasına neden oldu, çığlık atmak için nefes almaya çalışırken onun pençesinde tamamen çaresiz kalmıştı.

Tüm bu süre boyunca, onun kendisine ait olduğunu itiraf etmesini istedi. O da her istediğinde bunu ona verdi. Inleyerek, hıçkırarak, sonunda sırt üstü yatıp, titreyerek, çıplak sinirleri ortaya çıkan bir yığın haline gelene kadar.

Sonunda vücudunun üzerine uzandığında, ıslak ve davetkar girişine penisini yerleştirip içeri girerken, onu zevke getirmediğı ya da almadığı hiçbir yeri kalmamıştı. O onu doldururken, titrek ellerle onun güçlü sırtını okşadı ve zevkten sarhoş olmuş bir şekilde inledi. Gözlerinin köşelerinden yaşlar süzüldü.

O, köküne kadar girerken büyük elleriyle kadının yüzünü çerçeveledi. Sonunda kendi vahşiliğini bile yakıp kül etti, sert ve karanlık yüzünde geriye sadece şefkat kaldı.

"Uzun yıllar boyunca çok şey öğrendim," diye fısıldadı, içinde hareket ederken. "Hükümdarlardan haraç aldım ve imparatorlukların sonunu gördüm. Ama sen benim en iyi öğretmenimsin."

Kadın onun ince yanağını okşadı. "Seni seviyorum."

Basit bir hayranlıkla dolu bir gülümseme, o sert altın rengi gözleri aydınlattı. "Biliyorum."

Kahkaha onu ele geçirmek üzereydi, ama sonra o gülümsemesini kaybetti ve daha sert, daha derine girerek daha kararlı hale geldi. O tam doğru zevk noktasına ulaştığında, o da ona doğru kıvrıldı ve onun güçlü vücudu, onun içine boşalırken titredi. O nefes nefese kalırken, onu kendine yakın tuttu ve yüzünü boynuna sakladı.

Sonra, süzülürken onun saçlarını okşadı.

Sonra, ağırlığını ondan çekecek kadar uyandı. Sırt üstü uzandı ve onu yanına çekti.

"Bu konuyu halletmek iyi oldu," dedi memnuniyetle. Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi ve nazik bir Güç dalgasıyla saçlarını düzeltilti.

"Ne, bizim eş olduğumuzu mu?" O, onun sert, güzel dudaklarını okşadı.

"Evet." Adam, kadının parmaklarını öptü. "Çünkü evleniyoruz." "Biz..."

Kadın dudağını ısırdı. "Bu senin evlilik teklifin mi? Öylece, evleniyoruz evleniyoruz."

"Oh." Yatağın kenarına uzandı, gömleğinin cebine elini soktu ve sonra kocaman bir elmas yüzüğü kadının göğsüne bıraktı. "Al."

Kız gözlerini devirdi ve sırt üstü yattı. Bu fırsatı kaçıramazdı. "Dragos, birbirimizin eşleri olduğumuzu kabul etmek başka bir şey, ama evlilik konusunda emin değilim," dedi. "*Cosmo dergisini* okudum. Sen insan yiyorsun. Boşanma mahkemesi buna 'uzlaşmazlık' tanımı yapabilir."

O yanına döndü. Kaslı göğsünden çarşaf kayd, dirseğiyle kendini destekleyip kaşlarını çatarak ona baktı. Bu onun huysuz, inatçı bakışıydı. Tanrım, o ifadeyi çok seviyordu. Kafasında düşüncelerin dolaştığını neredeyse görebiliyordu.

Bir süre sonra, "Lütfen," dedi.

"Böyle daha iyi, koca adam." Başını salladı ve yüzüğü taktı.

Thea Harrison'ın Elder Races serisinin bir sonraki romanından
özel bir ön izleme

STORM'UN KALBI

Berkley Sensation'dan

Ağustos 2011'de çıkıyor!

Motel 6 o kadar da kötü değildi. Aslında, polyester tarzıyla bir şekilde sevimliydi.

Elbette Regent, Renaissance veya Ritz-Carlton değildi. Ama resepsiyon görevlisi check-in sırasında neşeyle ilgisiz davranmıştı, fiyatlar uygun ve en önemlisi sigara içilebilen odalar vardı. Harika.

Bir yandan, oda servisi ya da küçük buzdolabında sevimli içki şişeleri yoktu. Öte yandan, suikast girişimleri ya da yaklaşan taç giyme töreni de yoktu. Hm. Tricks, on iki aylık kira sözleşmesi yapıp yapmadıklarını merak etti.

Odaya topallayarak girdi. Yeni güneş gözlüklerini burnuna indirdi ve çerçevenin üzerinden çevreyi dikkatle inceledi. Parlak, sıcak öğleden sonra güneşi motelin otoparkındaki asfaltı kavuruyordu ve aralıklı rüzgar, tozu ve egzoz dumanını zehirli bir çorbaya dönüştürüyordu. Motel, birkaç fast food restoranı, benzin istasyonu ve bir Walgreens'in bulunduğu bir otoyol çıkışının yakınındaydı. Trafik sesi arka planda sürekli duyuluyordu, ama kapıyı kapattığında çok rahatsız edici olmamalıydı.

Motelin hemen çevresinde olağandışı bir şey görmüyor ya da duymuyordu ve görüşü, işitme duyusu ve büyüye karşı hassasiyeti insanüstü derecede keskin idi. Daha yorucu bir inceleme yapmaya hazır değildi. Kapıdan görsel bir tarama yeterli olacaktı.

Kapıyı kapatıp güvenlik zincirini taktıktan sonra, ilk yaptığı şey şık 10 cm topuklu ayakkabılarını çıkarmak oldu. Ah, teşekkürler, ayak tanrısı. Güneş gözlüklerini televizyonun üzerine koydu. Çift kişilik oda bej renkte boyanmış ya da duvar kağıdıyla kaplanmıştı. Parlak turuncu desenli yatak örtüleri, uzun ve ince bir duvar kliması ünitesinin üzerine asılmış kısa, ağır perdelerle kaplı bir pencere ve duvara dayalı sade bir masa ve sandalye vardı. Alışveriş poşetlerini en yakın yatağa bıraktı, klimaya topallayarak gitti ve klimayı sonuna kadar açtı.

Dragos amcasını öldürdüğünden beri hayatı cehenneme dönmüştü. Urien'in ölmesi gerekiyordu, buna hiç şüphe yoktu. Öldüğüne *seviniyordu*. Keşke bu birkaç on yıl sonra olsaydı. Karanlık Periler Kraliçesi olması meselesi mi? Hiç havasında değildi.

Alışveriş poşetlerinin içindekileri yere döktü. Eşyalar uzun ve yoğun bir günün izlerini taşıyordu.

İkinci kuzeni Geril ve onun iki arkadaşını öldürdükten sonra yapacak çok işi vardı. İlk yapacağı şey kaçmaktı. İkinci yapacağı şey ise gerekli eşyaları alıp kaçmaya devam etmektir. 24 saat açık bir eczaneye girip bandaj, eşofman altı, güneş gözlüğü ve tişört aldı, eczanenin tuvaletinde üstünü değiştirdi ve dışarı çıktı.

Gece yarısı güneş gözlüğü. Huh. Aptal.

Güneş gözlükleri, şafak sökene kadar ilk alışveriş çantasına girmişti. Sonra bir araba çaldı ve kafasındaki donmuş tundrayı düşünmekten kurtulmak için amaçsızca dolaştı. Bir süpermarkette durup daha fazla eşya aldı, çaldığı arabayı otoparkta bırakıp bir taksiye bindi, taksiyle havaalanına gitti, orada başka bir taksiye bindi ve işte buradaydı.

Yolculuğu o kadar rastgele, o kadar düzensizdi ki, stresin etkisiyle anlık kararlarla şekillenmişti, kimse onun nerede olduğunu anlayamazdı. Kahretsin, kendisi bile nerede olduğunu bilmiyordu, sadece Chicago bölgesinde bir yerde olduğunu biliyordu. Ne yazık ki, iki yolculuk da başka bir yere varacak kadar uzun sürmemişti. Her iki taksi şoförünün de hafızasına çok fazla kazınmak istemediği için, her iki yolculuğu da olabildiğince normal tutmaya çalışmıştı. Her zaman tekrar bir araba çalabilir ve bölgeden uzaklaşabilirdi, ama önce birkaç saat dinlenip bir sonraki adımını düşünmesi gerekiyordu. Şu anda, çelişkili dürtüler, acı ve yorgunlukla o kadar doluydu ki, hiçbir şeyden emin olamıyordu.

Bir alışveriş çantasında buruşuk kırmızı askılı elbisesi ve kompakt pudra, ruj ve iki küçük stiletto bıçağının bulunduğu uyumlu bir akşam çantası vardı. Bıçakların uçlarına zehir sürmüştü ve bunları takabileceği veya taşıyabileceği çeşitli yerler vardı: çantasının yan cebinde, kollarına bağlayarak veya elbisesinin altına ve uyluklarına bağlayarak.

Elbisenin kırmızı rengi kan lekelerini gizlediği için şanslıydı, yoksa eczanede daha fazla dikkat çekebilirdi. Çantayı bir kenara koydu. Diğer çantada açılmamış bir şişe votka, bir paket Cheetos, üç paket Marlboro kırmızı sigara ve bir çakmak vardı.

Bu geceki seksi randevuna merhaba de. Hepsini ikinci yatağın başucundaki komodinin üzerine koydu.

Üçüncü çantada ilk yardım çantası, yedek bandajlar, tuvalet malzemeleri ve iç çamaşırları vardı.

Son çantada kot pantolon, parmak arası terlik, bir çift şort, birkaç üst ve bir düzine cüzdan vardı.

Yatağın kenarına oturdu ve topuklarındaki su toplarını inceledi. Terlikleri alır almaz giymeliydim. Terlikleri ilk mağazadan almalıydım, güneş gözlüklerini sonra alırdım ama saldırıdan sonra tek düşünebildiğim, "Tanrım, tanınmamalıyım" olmuştu.

Keşke, yapmalıydım, yapabilirdim. Bunlar pişmanlığın Üç Ahbap Çavuşlarıydı. Tek yaptıkları *whoop-whoop-whoop diye* bağırarak ve birbirlerinin kafasına vurmaktı.

Dişlerini sıktı. Eczanenin tuvaletinde üstünü değiştirirken geçici bir bandaj yapmıştı ama bıçak yarasını temizleyip düzgün bir şekilde sarmalıydı. Bunun yerine cüzdanları aldı. Yeni cüzdanlar değildi. Başkalarının cüzdanlarıydı. Bugün karşılaştığı, sevimli burnunu kırıştırıp "pardon" dediği tüm insanların cüzdanlarıydı. Şu anda hepsinin ona çok kızgın olduğuna emindi.

Neden stres altındayken cep hırsızlığı yapmaya ve sigara içmeye başlamıştı? Uyumsuz başa çıkma mekanizmaları diyebilir miyiz, sınıf? Dikkatli olmazsa, insanların ona "Hırsız Kokuşmuş" diyeceği bir hapis haneye girecekti.

Burnunu çekti ve içini çekti. Gösteriş yapmada ustaydı. Kendini iyi temizleyip, saygın biri gibi davranabilirdi, çoğu zaman saatlerce, hatta günlerce. Ne de olsa, Cuelebre Enterprises'ın halkla ilişkiler müdürü olarak işinde çok başarılıydı. Ama hepsi rol yapmaktı. Uzun zamandır, kendisinin aslında Sackville-Baggins türünden bir hobbitten başka bir şey olmadığını biliyordu.

Önce duş aldı. Beklediğinden daha zor ve yorucu oldu. Sonra tuvalete oturdu ve bıçak yarasını temiz pamukla silerek tısladı. Elbisesinden kalmış kumaş parçaları veya başka bir kir olup olmadığını görmek için yarayı dürttü. Gözlerinin önünde gri yıldızlar parladı. Kahretsin, çok acıyor. Derin bir delikti ve yavaşça, sürekli olarak kırmızı kan akıyordu.

Antibakteriyel merhem sürdü, iki kat ped koydu ve elinden geldiğince bantla sabitledi. Topuklarındaki kabarcıkların üzerine de merhem sürdü

ve üzerine Hello Kitty bandajları yapıştırdı. Sonra yeni iç çamaşırlarını giydi. Kalçalarının üzerine kadar inen minicik kamuflaj desenli boxer şortlar. Ne kadar şirinlerdi!

Sonraki kısım o kadar kolay olmadı. Spor sütyenini giymek için elinden geldiğince dikkatli bir şekilde uğraşırken homurdandı. Yapısal olarak çok büyük olmasa da, dik göğüsleri onu C beden yapıyordu. Önden kopçalı bir sütyen almalıydı, ama bugün pek parlak bir gününde değildi. Whoop-whoop-whoop, şap. Sütyeni giymeyi başardıktan sonra, piercingli göbeğinin üstünde biten, uyumlu kamuflaj desenli spagetti askılı bir tişört giydi.

Sonra saçlarını at kuyruğu yaptı. Kat kat kesilmiş ve dışa doğru kıvrılan bob kesimi nedeniyle, at kuyrukları kafasında ikiz siyah yıldızlar gibi duruyordu. Aynaya bakıp kendine dudak bükerek "Üzgünüm" dedi.

Evet. Bu görünüş birkaç cüzdan daha çalmak için iyi. Artık çalmayacağım, çünkü şu anda bırakıyorum. Sadece söylüyorum.

Ve artık o önemli randevunun saati geçmişti. Yatağa topallayarak gitti, ağrıyan ve morarmış vücudunu yatağa bıraktı, bir sigara yaktı ve televizyonu açtı. Çaldığı cüzdanların içindekileri karıştırmaya başladı. Hey, bunlardan bazılarında güzel aile fotoğrafları var. Fotoğrafları çıkardı ve yatağın üzerine dizmeye başladı.

Sonra televizyonda oynayan şey yorgun beynine ulaştı.

O bakakaldı. Sigara kül tablasına attı. Cüzdanları ve fotoğrafları yere bıraktı. Votka şişesini aldı, açtı ve bir yudum aldı.

O, ikinci kuzeni Geril'in cesedini dövdüğü sokak saldırısının cep telefonu videosunu ilk kez o anda izledi.

Bu son kez olmayacaktı. Kesinlikle olmayacaktı.

Tiago, hak edene hakkını vermeyi inanırdı. O küçük pislik, izini sürülmemek için elinden geleni yapmıştı.

Chicago'ya vardığında, Rune'un talep ettiği SUV onu bekliyordu. Araçta nakit para, birkaç takım giysi, bir dizüstü bilgisayar ve tercih ettiği silahların bulunduğu ayrıntılı bir liste de vardı. Tiago, aracı Lakeview'da Wyr bağlantıları Tucker'dan aldı. Tucker, malzemeleri arka koltuğa büyük bir spor çantasına koymuştu.

Tucker, Wyr-badger doğası gibi kısa boylu, güçlü, tıknaz ve antisosyal bir erkekti. Wyrkind demesne'nin sosyal yapısının dışında nispeten izole bir yaşam sürmekten memnundu. Badger, sevdiği Wrigley Field'a yürüme mesafesinde yaşayabildiği sürece, ara sıra garip görevler ve düzensiz çalışma saatleri olan işinden memnundu.

Tiago istememişti ama büyük, ağır kanvas spor çantasının yan cebinde bir cep telefonu da vardı. Sürücü koltuğuna otururken telefon çaldığında fark etti.

Telefonu açtı. "Ne?"

Dragos, "Üç ölü Dark Fae erkeğinin ön otopsi raporu geldi." dedi.

Kaşları kalktı. "Çok hızlı olmuş."

"Karanlık Fae topraklarının bir sonraki hükümdarı kaybolunca, yetkililer işi aceleye getirdi," dedi Dragos. "Tüm Karanlık Fae erkekleri, Tricks'in stiletlerinde kullandığı zehirle öldü."

Tiago koltuğunu ayarladı ve trafiğe çıktı. Homurdandı. "En azından New York'tan ayrılırken silahlarını zehirli bırakmış. Aferin ona."

"Görüntüleri çeken pislik polisle işbirliği yapıyor," dedi Dragos. "Kadın caddeden uzaklaşırken çevrede başka kimseyi görmediğini iddia ediyor."

"Nerede yaşadığını öğrenmek istiyorum," dedi Tiago. Yoldaki diğer araçlara öfkeyle bakarak hızlı ve agresif bir şekilde sürdü.

"Sonra. Havaalanını kontrol et. Güvenlik kamerası görüntülerinde taksiden inen, ona benzeyen biri var."

Dragos veda etmeden telefonu kapattı. Tiago telefonu kapatıp yolcu koltuğuna attı.

Urien, Karanlık Fae hükümetinin kontrolünü ele geçirdiğinde, Tricks 1809'da Dragos'un yanına sığınmıştı. Henüz genç olmasına rağmen, çoktan yetişkin boyuna ulaşmıştı. Fae'ler için bile küçük ve narin bir kızdı. Wyr'lerin sahip olduğu gücün sadece çok küçük bir kısmına sahipti. Ayrıca, onu öldürmeye kararlı olan, dünyanın en kötü ve en güçlü adamlarından biri olan amcası Urien de vardı.

Wyr muhafızları, onu hayatta tutmak için akıllarına gelen her türlü kirli numarayı öğretmeye başlamışlardı. Tiago'nun duyduğuna göre, hiçbir şey yasak değildi. O sırada Tiago başka bir yerde, Osage kabilesi Fort Clark Antlaşması'nı imzalayıp topraklarını ABD hükümetine devrettiğinde Missouri'de barışı korumakla meşguldü.

Her şey mantıklıydı. Otelden üç erkekle birlikte ayrılmıştı ve üç erkek de ölmüştü. Ya saldırı yerinden kaçırılmıştı ya da kaçıyordu. Mantık, kaçtığını ve kaçtığını söylüyordu.

Ama öyleyse neden New York'u destek için aramamıştı? Tricks aileden sayılırdı. Herhangi biri seve seve ona yardım etmek için aceleyle gelirdi, ama o hala kimseyi aramamıştı ve cep telefonuna bırakılan mesajlara da cevap vermemişti.

Tiago, ona ulaştığında tam da bu soruyu sormayı planlıyordu. Onu bulmak çok zor olabilirdi, ama o yaşlı ve Güçle doluydu ve yeteneklerinin çoğu avlanmaya odaklanmıştı. Bu dünyada, kafasına koyduğu bir şeyi bulamayacağı hiçbir şey yoktu. Kayıp koku izlerini bulur, kimsenin aklına gelmeyecek sezgisel atılımlar yapar ve çoğu zaman şans da onun yanındaydı. Biraz zaman alabilirdi, ama sonunda her zaman avını yakalardı.

Sonunda, avı I-294 Tri-State Tollway otoyolunun kenarındaki bir motel odasında saklanıyor gibi görünüyordu.

Kapının önünde bir an durup dinledi. Tricks'in kokusu çevredeki kaldırımında her yerdeydi, ama gece yarısı yaklaşıyordu ve yanlış kapıyı çalmamak için acele etmek istemiyordu.

İçeriden sesini duydu. Net, tatlı ve saf bir sesle şarkı söylüyordu. Kaşları kalktı.

"*Vadiye in, alçak vadiye, başını eğ ve rüzgârın esişini dinle...*" Şarkı kesildi. Onun mırıldandığını duydu: "Sonra ne diyecektim, bir şey, bir şey..."

Rahatlayarak kapı direğine yaslandı ve sırtıttı. Eğer şarkı söyleyip kendi kendine konuşuyorsa, bir hendekte ölü değildi. Her şey yolundaydı.

"Ah, doğru... Hayır, dur, o başka bir şarkı. Kahretsin, çok sarhoşum."

Bu onun işareti gibi geldi. Kapıyı çaldı.

Sessizlik. Sessizliğin içinde bir şaşkınlık hissetti. Tekrar kapıyı çaldı. "Tricks, ben Tiago. Aç kapıyı."

Sarhoşların yavaş ve inanamayan tavrıyla, "Sen misin, Dr. Ölüm?"

"Hadi, kapıyı aç."

"Hayır, uğradığınız için teşekkürler. Ben iyiyim. Her şey yolunda. Her şey halloldu. Bir süre televizyon izlemeyin, tamam mı? Gidebilirsiniz."

New York'a geri dön, ya da canavarları öldürmediğin zamanlarda saklandığın yere.

Kaşlarını çattı. Dr. Death? Hayır, teşekkürler ve televizyon izleme? Bu ne demek şimdi? "Ben bir sığınakta yaşıyorum," diye mırıldandı.

Yangın güvenliği kurallarına uygun olarak yapılmış ve hırsızları dışarıda tutmak için tasarlanmış ağır metal kapıya omzunu dayadı. Baskıyı giderek artırarak ittiğinde, kilit ve zincir kırıldı.

Kapı açıldığında sigara dumanı yükseldi. Öksürdü, elini yüzünün önünde salladı ve içerideki manzaraya baktı.

Motel odası domuz ahırına gibiydi. Alışveriş poşetleri kapıya en yakın yatakta yığılmıştı. Diğer yatakta, fotoğraflar, kredi kartları ve ehliyetlerle dolu, sırtüstü yatmış bir kadın vardı. Kadın, çok kısa şort ve dar belini açıkta bırakan küçük, esnek bir tişört giymişti. Başı yatağın ucundan sarkıyordu. Küçük elinde bir şişe votka tutuyordu. Şişenin içinde çok az sıvı kalmıştı. Diğer elinde bir uzaktan kumanda sıkıca tutuyordu. Yarısı dolu bir küllükte bir sigara yanıyordu ve yerde açık bir Cheetos paketi vardı.

Kompakt, kıvrımlı vücudu, pagan bir tanrıya sunulan bir tür adak gibi uzanmıştı. Bir zamanlar pagan tanrısı olan biri olarak, ne dediğini çok iyi biliyordu ve bu manzarayı kesinlikle takdir ediyordu. Başı yatağın ucunda sarkarken, kontrast oluşturan dar belinin üzerinde kıvrılan yuvarlak, dolgun göğüsleri daha da belirgin hale geliyordu. Göbeğinde parıltıyan altın bir yüzük, yalanmak için yalvarıyordu. Zarif kalça kemikleri ve pelvis bölgesi, Kongre'nin yasaklaması gereken şortlarla belirginleşmişti. İnce, düzgün bacakları, pembeye boyanmış parmak uçlarıyla paketi tamamlıyordu ve takdir dolu penisi, kadının görünürdeki her bir santimetresini selamlamak için şişti.

Kendi yoğun ve istenmeyen tepkisiyle dengesini kaybeden adam, kızgın bir bakış attı. Kendine gel, delikanlı. Dumanın kokusu altında kadın parfümü kokusu ve... bu kan kokusu mu?

"Oh, bunu yapmamalıydın," dedi Tricks. Büyük, ters dönmüş Fae gözleri ona odaklanmaya çalıştı. "Haneye tecavüz. Bu kanuna aykırı." Kıkırdadı.

Tiago, garip duygularından kaçmak için çok daha tanıdık bir duygu olan saldırganlığa sığındı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu. "New York'a dönmek mi demek istiyorsun? Kan kokusu mu alıyorum?"

"Bir seferde sadece bir soruya cevap verebilirim, biliyorsun," dedi. Durumu göz önüne alındığında, olağanüstü bir vakarla. "Rüzgarı duymak için başımı eğiyorum. Şarkı sözlerindeki o kısmı hiç anlamamıştım. Başını eğen kim rüzgarı duyabilir ki? Başını neye eğiyor? Bu ne anlama geliyor? Biliyor musun?"

Kadının neyden bahsettiğini hiç anlamadı. Şarkı söylemeye çalıştığı aptal şarkıyla ilgili bir şeydi. Ayağıyla kapıyı kapattı ve yanmakta olan sigarayı söndürmek için büyük adımlarla yürüdü. "Bu iğrenç," diye bağırdı. "Neden aramadın? Senin için çok endişelendik."

"Vay canına," dedi. Tiago'nun tam önünde duran kasıklarına baktı. Siyah kot pantolon, siyah botlar ve siyah deri yelek giymiş, korkutucu, kötü bakışlı, iri yarı bir barbardı. Silahlarla ve öfkeyle doluydu, kasları her yerinden şişmişti. Kasıklarında da belirgin bir şişkinlik vardı. Çok belirgin bir şişkinlik. Dudaklarını yaladı. Sarhoş olabilirdi ama ölü değildi. Bu manzarayı kolay kolay unutmayacaktı.

Adam çömeldi ve aniden ters dönmüş yüzü kızın yüzünün önüne geldi. Obsidyen gözleri parıltıyordu. "Hile mi, ne halt ediyorsun? Ciddi misin?"

Kasığındaki ağız sulandıran şişkinliğin nereye gittiğini takip etmeye çalıştı, başaramadı ve bunun yerine yüzüne odaklandı. Kahverengi ten, keskin hatlı yüz ve çoğu zaman betonu kesebilecekmiş gibi görünen şehvetli bir ağız. Onu her zaman gururlu, soğuk bir adam olarak görmüştü, en uzun bacaklara ve gördüğü en seksi hareketlere sahipti. Her yere hızlı, yere yapışan, ince kalçalı adımlarla yürürdü.

"Hiç kimse sana Dwayne Johnson'a çok benzediğini söyledi mi?" diye sordu.

Adam kaşlarını çatı. "Dwayne Johnson da kim?"

Votka şişesini ondan almaya çalıştı. O ise şişeye sıkıca sarıldı.

"Biliyorsun, Rock? Seksi, yakışıklı futbolcu, güreşçi, sonra da film oyuncusu olan? Sadece... sen çok daha acımasızsın." Dişlerinin arasına dilini sıkıştırıp, parmağının ucuyla onun kaşlarını dokundu. Votka şişesi burnuna çarptı. Adam başını geri çekerek kaçtı.

Gözleri ona dikildi. Karanlık, parıldayan bakışlarında erkek ilgisi mi vardı? O anda gözlem gücüne güvenmiyordu.

"Seksi, s..." Aniden sustu. Tekrar konuşmaya başladığında, normal homurtusu boğuk bir mırıldanmaya dönüşmüştü. "Beni bir film oyuncusuyla mı karşılaştırıyorsun? Siktir!"

Evet, tabii ki çok daha kötü biriyim. Huh.

O, en havalı çocuk değil miydi?

"Her neyse, kafana takma," dedi alaycı bir şekilde. "Sen benim düşündüğüm kadar seksi değilsin." Gözlerini kısarak baktı. Dur. Bu doğru çıkmamıştı. Votka ile bulanıklaşan kafasında her şeyi düzeltmeye çalıştı. Onun ona hızlı bir beyaz gülümseme atması, beynini daha da karıştırdı.

O sırtış çok çabuk kayboldu. Sonra Dr. Death geri geldi ve yine somurtmaya başladı.

Ooh. Seksi. Hayır, korkutucu. Hayır, seksi. Oh, lanet olsun.

Elini tuttu. Kemiklerinin ne kadar narin olduğunu hissedebiliyordu. Onu çok kolay ezebilirdi. O Dark Fae erkeklerinden herhangi biri, onu doğru şekilde yakalasaydı, boynunu hiç zorlanmadan kırabilirdi. Dokunuşunu nazik tutmaya özen gösterirken, "Lanet olsun, peri, bazı soruları cevaplamaya başlasan iyi olur" dedi.

"Yoksa ne olur?" Uzaktan kumandayı ona doğrulttu ve sessiz düğmesine bastı. "Pleh. Bana gerçekten işe yarayan sihirli bir sessiz düğme yaptıracak birini bulacağım."

Sert yüz hatlarında bir tür çaresizlik belirdi. Votka şişesini ondan kapıp bir yudum aldı. Şokun yüzünde yayılmasını büyük bir ilgiyle izledi. Boğuldu ve ağzındaki içkiyi halıya tükürdü. Şişeye öfkeyle baktı. "Sakız aromalı votka mı? *Sakız mı?*"

"Ne? Tadı güzel." Kız şişeyi almaya uzandı.

Adam şişeyi onun ulaşamayacağı bir yere tuttu.

"Olmaz."

Kadın kaşlarını çatı. "O benim akşam yemeğim. Geri ver." "Oh hayır, genç bayan. Yeterince içtin."

Sadece milyonlarca yıllık bir Wyr, iki yüz yaşındaki bir periyi "genç bayan" olarak çağırabilirdi. Vay canına, o, baş aşağı olsa da olmasa da, inanılmaz derecede yakışıklı bir barbardı. Ama çok vaazcıydı! Votkayı hatırladı. Tekrar ona uzandı.

Ayağa kalktı, küllüğü aldı ve banyoya doğru yürüdü. Banyo aynasının köşesinden, lavaboda şişeyi ters çevirdiğini zar zor görebiliyordu. Seksi randevusunun geri kalanı da böylece sona erdi.

"Canın cehenneme," diye bağırdı arkasından. Aklına bir fikir geldi. İlgiyle onun ince, sıkı kıçını inceledi.

Tiago onu görmezden geldi ve küllüğü banyo çöpüne attı. Durdu, çöp kutusuna baktı. Daha da öfkeli görünüyordu

. Birini öldürebilecek gibi görünüyordu. Güçlü, gururlu kemikleri yumruk gibi sıkılmıştı.

Anlamaya çalışırken göz kapakları yavaşça kapandı. Eğer ona bu kadar kızgınsa, kaçmayı ciddi olarak düşünmeliydi. Ve ayakları yere basar basmaz kaçacaktı.

Omurgasından bir titreme geçti. Yanına döndü, dizlerini göğsüne çekip kollarını etrafına doladı. Onun bu kadar kızgın olmasını istemiyordu. Kimsenin ona bu kadar kızgın olmasını istemiyordu.

Tiago yatağa geri döndü. Uzakta gök gürültüsü duyduğuna yemin edebilirdi. Yatağın yanında çömeldi ve devasa, nasırlı eliyle omzunu ovuşturdu. "Neren acıyor, peri?"

Öfkeyle yumruklarını sıkmış bir yüzden gelen bu nezaket o kadar beklenmedikti ki, neredeyse onu mahvedecekti. Gözleri yaşlarla doldu. Yanına doğru işaret etti.

Soğuk bir şok vücudunu sardı, ardından bir sıcaklık dalgası geldi. Tiago öfkesini nereye vereceğini bilemiyordu. O piç Fae onu sokakta yumruklamamıştı. Onu *bıçaklamıştı*.

"Bir bakayım." Tişörtünü kaldırmaya çalıştı. Kız direndi. "Zaten temizleyip sardım."

Patladı. "Lanet olsun, kadın! Bakmama izin ver dedim!"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve donakaldı. Öfkesinin gücü hissedilebiliyordu. Cildine çarpıyordu. Gök gürültüsü çaktı, bu sefer daha yakındaydı. Neredeyse başının üstündeydi.

Tiago hakkında hikayeler duymuştu. Gök gürültüsü ve şimşek, o gerçekten kendini kaybettiğinde geliyordu. Dikkatlice kıvrılmış halinden doğruldu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Pasif bir şekilde yatarak ona baktı. Bazen baskın Wyr savaşçıları karşısında yapabileceğiniz en iyi şey sessiz kalmak ve yolundan çekilmektir

—ya da bu durumda, boyun eğmektir. Er ya da geç, öfkeleri her zaman diner ve mantığa kulak verirlerdi.

Bir dizini yatağa koydu ve ağırlığını üzerine vererek onun tişörtünü kaldırdı. Bandaj, sol göğsünün altındaki kaburgalarını örtüyordu. Bandajı kaldırıp altındaki yarayı görmek için çekince, kız acı içinde yüzünü buruşturdu.

"Ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyor musun?" dedi kız. "Çünkü bilmiyorsan, vaktim var."

"Bu derin görünüyor," dedi sessiz bir sesle. Dışarıda şimşek çaktı. Gök gürültüsü patladı. Kız sıçradı ve titredi. Adam elini

kısa bir süre onun dar beline koydu. "Şşş, sakin ol. Pansuman ıslanmış. Bandajı değiştireceğim."

Gözlerini ovuşturdu. Kahretsin. İki gündür uyumamıştı. Sarhoşluğunun şarkı söyleme kısmı geçmeye başlamıştı. Adam çok ciddi ve endişeli davranıyordu, dışarıda fırtına kopmak üzereydi ve tüm eğlence toparlanıp partiyi terk ediyordu. O eğlenceye tutunmaya çalıştı.

"Biliyor musun, yirmi birinci yüzyılda teknoloji oldukça havalı," dedi ona. "Kendi çöküşümü kaydedip terapistime e-posta ile göndereceğim."

Adam gülümsemedi bile.

Kızın omuzları çöktü. Adam ona düz uzanmasını söylediğinde kız vücudunu düzeltti. Adam kirli bandajı çıkardı ve dikkatli, kadifemsi bir dokunuşla yarayı temizledi ve tekrar pamuklu bezle kapattı. Bir an, kadının cildine yaklaşarak yarayı kokladı. Tamam, bu biraz tuhaf görünüyordu ama kız onun ne yaptığını biliyordu; Wyr koku duyusuyla zehir olup olmadığını kontrol ediyordu. Sonra gözlerine baktı ve muhtemelen onu sakinleştirmek için sıkı ve hızlı bir gülümseme attı, ama konuşmadı. Kendi iç sorunlarıyla meşgul görünüyordu. Otoparka yıldırım düştü. Titremesi şiddetlendi. Bu çok seksi bir hareketti. Hayır, ürkütücü. Hayır, seksi. Lanet olsun!

"Tamam, şimdilik bitti," dedi. Yumuşak, düzgün sesi, bağırırkenki sesinden çok daha kötüydü. Bandajı yerine bantladı. Sonra ona baktı ve karanlık gözlerindeki öfke onu bıçakladı. "Önemli olan her şeyi biliyoruz."

Kız, utançtan yanan kulağının sivri ucunu ovuşturdu. "Görünüşe göre bütün dünya biliyor," diye mırıldandı. "Cep telefonlu adamı bile görmedim."

"O pislik, benim sözüm geçerse bu haftayı hayatta geçirebilirse şanslı sayılır. Birinin saldırıya uğradığını fark eder etmez 911'i aramadığına inanamıyorum." Elini tutup tuttu. "Şimdi bana söyle, neden aramadın ve neden eve gitmemi istiyorsun?"

Kız elini çekip göğsüne bastırdı. "Bana nazik davranma."

"Ne olmak istersem o olurum," diye tersledi. "Neden aramadın?"

Kız mırıldandı, "Bunu kendi başıma yapmam gerekiyor. Wyr'lar giremez."

"O eski haber," dedi Tiago. "Planlar değişti."

Öylece mi? Planlar değişti mi? Ona kaşlarını çattı. "Hey, kovboy, ben kraliçe olacağım. Bana böyle emir veremezsin."

Kafasının arkasını ovuşturdu ve ona kaşlarını kaldırdı. "Beni nasıl durduracaksın?"

"Canın cehenneme," dedi.

"Bunu zaten söyledin," diye işaret etti. "Sıkılmaya başladım." "Evet, şu anda aklıma gelen tek şey bu," diye mırıldandı. Herköl gibi bir çaba sarf ederek, onun kasıklarına tekrar bakmamayı başardı.

"Oyun değişti. Kabullen."

Bakışları onun karanlık, kasvetli yüz hatlarında dolaştı. Varlığının gücü o kadar büyüktü ki, kolundaki tüyler diken diken oldu. Alkolün yardımıyla ulaştığı uyuşukluk halini yok etti. En üst düzey avcı olan bir Wyr'ın aşırı fiziksel gücüne sahipti, vücudu yıllarca süren dövüşlerle sertleşmiş, kalın kasları sinir ve damarlarla kaplıydı. Gücü, onu yatağa bastıran ağır, kükürt kokulu bir güçtü.

Kız oturmak için çabaladı. Aniden adam üzerine eğildi. Kızın omuzlarının altına kocaman kolunu sokarak onu kaldırmaya yardım etti. Lanet olsun, bana nazik davranma! Kız hıçkırarak ağladı. "Bak, kalamazsın, bu kadar. Ben iyiyim. Her şeyi hallettim."

Adam sertçe, "Kaburgalarının arasında bıçak yarası var!" diye bağırdı. "Diğer adamlara bir bakmalısın," dedi kız.

Onun sözleri bir taş duvara çarptı. "Bu konuyu konuşmak istemiyorum," dedi. Diğer yatağa doğru yürüdü. "Yanına ne almak istiyorsun?"

"Hepsini." Yine onun kıına bakarken, dalgın bir ses tonuyla konuştu. Gerçekten, hayatında gördüğü en seksi kıtı. Önce önünü yakından görmüştü, şimdi de arkasını görme şerefine nail olmuştu. Sıkı, gergin ve sanki sadece onun için hediye paketi yapılmış gibi siyah bir giysiyle örtölmüştü. Kıına hafifçe vurdu ve "Güzel popolar" dedi.

Adam paketlerini toplamaya başlarken, kız onun cüzdanını açtı.

İçinde sade beyaz bir kart vardı. Üzerinde güçlü, erkeksi bir yazı vardı. "Beni geri koy" yazıyordu.

Kızın yüzü düştü. Hay aksi. Adam, onun karakterindeki kusurları çok daha iyi bilen diğer bekçilere ondan bahsetmiş olmalıydı. Kız cüzdanı adamın arka cebine koydu. Adam geriye uzanıp kızın elini okşadı. "antaları arabaya koyacağım," dedi. "Hemen dönerim."

O çıktı. Böylece, hayatı üzerinde sahip olduğu azıcık kontrolü de kaybetti. Sarhoşluğun eğlenceli kısmından bir anda çıkıp, üzüntü dolu kar yığınınına daldı.

O geri geldi ve onu kollarına aldı. O kadar acımasız bir barbardı ki, ona karşı çok dikkatli, nazik ve kibardı. Ve o, kendisine güvenmesine izin veremedi. Bir daha asla kimseye tamamen güvenemeyecekti.

O, onu motelden dışarı taşıırken başı koluna düştü. "*Üzgün, üzgün, üzgün, üzgün*" diye şarkı söyledi.

İçinde

Başlık Sayfası Telif	
Hakkı Sayfası	_
Teşekkürler	_____
Adanma	_____
BİR İKİ	
ÜÇ	
DÖRT	
BEŞ	
ALTI	
YEDİ	
SEKİZ	
DOKUZ	
ON ON	
BİR ON	
İKİ	
ON ÜÇ ON DÖRT	
ON BEŞ ON ALTI	
ON YEDİ ON	
SEKİZ ON DOKUZ	
YIRMI	
Teaser bölümü	

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

